CALLIMACHI

QUÆ SUPERSUNT

RECENSUIT

ET CUM NOTARUM DELECTU

EDIDIT

CAROLUS JACOBUS BLOMFIELD A.M.

COLLEGII SS. TRINITATIS APUD CANTABRIGIENSES

NUPER SOCIUS.

LONDINI

IMPENSIS JOSEPHI MAWMAN

TYPIS R. ET A. TAYLOR

MDCCCXV.

HONORATISSIMO VIRO

GEORGIO IOANNI

COMITI SPENCER

GEORGIANI ORDINIS EQVITI AVRATO

REGIAE MAIESTATI A SANCTIORIBVS CONSILIIS

GENERE DIGNITATE VIRTVTE

INLVSTRI

OPTVME ETIAM DE LITTERIS

QVAS AVSPICIIS MAXVME FELICIBVS EXCOLVIT

MVNIFICENTIA SVA PROMERITO

QVI INGENTEM BONORVM LIBRORVM COPIAM

TAM IN PATRIAE DECVS ET ORNAMENTVM

QVAM DOCTIORVM HOMINVM IN VSVS

SVMMO CVM IVDICIO CONQVISIVIT

NOVAM HANC CALLIMACHI EDITIONEM

GRATVS AC VENERABVNDVS

DICAT CONSECRATQVE

CAROLVS IACOBVS BLOMFIELD.

PRÆFATIO.

QUUM Callimachi editio, cui præfuit annos abhinc prope sexaginta Joannes Augustus Ernesti, magnæ molis esset, et apud redemtores nostros librarios pretio nimis magno venalis, Bibliopolæ auctor fui, ut poetæ Cyrenæi omnes, quæ supersunt, reliquias, una cum notarum delectu, iterum prelo submittendas curaret. Quod negotium ille quidem in se libenter suscepit; et a me vicissim postulavit, ut librum Ernestianum recenserem; et, si quid in eo tironum usibus minus accommodatum videretur, id omne resecarem. Hoc igitur effeci; et præterea vix quidquam quod sit memoratu dignum, nisi quod commentario observationes recentiorum quorundam measque passim intertexui. Poetæ ipsius verba paucis in locis retractavi; sed nusquam, nisi monito lectore. Porro duas editiones ra-

rissimas, primam scilicet, ab Joanne Lascari curatam, et quartam, Venetiis excusam a. 1555. quam Robortelli fuisse suspicor, diligenter contuli; quarum illam quidem Ernestio non licuit suis oculis usurpare, hanc vero interpretum nemini cognitam fuisse observavit Ruhnkenius in Epist. Crit. II. p. 129.* Unici, quod in his regionibus exstat, exemplaris editionis Venetæ usum mihi humanissime concessit Vir illustrissimus, Dux Devoniensis. Quum autem Elegiam in Lavacra Palladis primus omnium ex manuscripto protulerit Angelus Bassus, vulgo Politianus dictus, in Miscellaneis suis, Florentiæ editis a. 1489. illius etiam editionis varietates, a nobilissimo et spectatissimo Viro, cujus nomini hic lb er inscriptus est, acceptas, suis locis apposui.

Epigrammatum numerus uno et altero ex Analectis Brunckianis auctus est. Fragmentorum, etiam post Bentleii et Ruhnkenii curas, spicilegium restabat adjiciendum. *Ruhnkenium* dico, quia ex epistolis ejus ad Ernestium, quas nuper in lucem vindicavit Tittmannus, liquido

---

* Vid. *Museum Criticum Cantabrigiense* T. I. p. 227. ubi libellus iste rarissimus accuratius describitur.

constat, omnia fere Grammaticorum excerpta ac notitias, quæ in Ernestii notis hic illic adsperguntur, Ruhnkenii amicitiæ deberi.

Quod ad commentaria attinet, Bentleii omnia, ea qua par erat reverentia, integra conservavi: nonnulla etiam Hemsterhusii, quæ ad Callimachum minus pertinere videantur, tamen circumcidere crimen duxi, quia nil unquam vir ille maximus ex eruditionis suæ thesauris deprompsit, quod non vel doctissimi, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, cum fructu quodam perlegerint.

Scholia penitus omisi; de quibus omnino cum Valckenaerio sentiendum est, qui in Diatrib. Euripid. p. 283. A. recentis cujusdam grammatici fetum vocavit, et nullius ponderis ad Callimachum explicandum.

Indicem Ernestianum correxi, et vocabulorum segete satis ampla locupletavi. Huic vero quo minus novum, quod in votis erat, substituerem, impedierunt variæ, quibus distinebar, occupationes. Stanleii nostratis in fragmenta Callimachi curas, quæ hodie in Museo Britannico adservantur, oculis perlustravi; et ex illis quidem facile

apparet, quam falsa fuerit eorum criminatio, qui magnum Bentleium, in egregia ista fragmentorum collectione concinnanda, Stanleii fontibus suos hortulos irrigasse calumniati sint*.

Heusingeri libellus, a Reiskio in animadversionibus suis ad Callimachum laudatus, et Ahlwardtii observationes in Callimachum, ad quas lectores ablegat A. C. Langius in Actis Societ. Lips. T. II. p. 183. quales sint, plane nescio, quum non mihi aliunde innotuerint. Hymni in Apollinem, a L. Santenio editi Lugd. Bat. 1787. cum emendationibus L. C. Valckenaerii, et trium Codicum varietate, Leidensis scilicet, Estensis, et Veneti, quum librum diu quæsivissem, tandem copiam mihi fecit Gaisfordius, opere nostro tantum non ad umbilicum perducto. Pauca, quæ in ista unius hymni editione digna sunt notatu, in Addenda retuli.

De ipsius autem Callimachi ingenio, quo tamen minus quam arte pollebat, quum tam di-

---

* Vide, si operæ pretium sit, libellum, cui titulus, *An Answer to a late Book written against the learned and reverend Dr. Bentley, relative to some MS. Notes on Callimachus. London* 1699.

versæ fuerint diversorum sententiæ, nihil confidenter definire ausim. Sane quam durum in eum judicium Johnsonus nostras* et J. C. Ernestius†, acri vir ingenio, pronunciarunt. Longe mitius senserunt magni nominis viri, Politianus, Muretus, Ruhnkenius. Qualiscumque demum sit, jam eum tibi, L. B. paullo emendatiorem quam antehac prodiit, in manus trado; et ad Æschylum expoliendum, ex quo in hoc diverticulum paulisper deflexi, libentissime revertor.

---

* Vide Vitam ejus, a Boswello conscriptam, T. IV. p. 2.

† In Act. Societ. Lips. T. II. p. 59.

CALLIMACHI VITA

EX SUIDA.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως*, γραμματικοῦ· γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου θυγατέρα. ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα· καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ω΄. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου. Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ρκζ΄, ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δὲ

* Hujus grammatici dubito an alibi mentio fiat, præterquam in loco leviter corrupto Antiatticistæ Sangermanici p. 79, 31. ed. Bekker. Ἀθετεῖν φασὶν οὐ δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἀναιρεῖν. ἴασιν οὖν ὁ γραμματικὸς μέμφεται ἐπὶ τῇ λέξει Ἀρίσταρχον. Corrige Ἴασις οὖν ὁ γρ.

αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ ταῦτα. Ἰοῦς ἄφιξις, Ἐλπίδες*, Σεμέλη, Σατυρικὰ δράματα, Ἄργους οἰκισμοὶ, Τραγῳδίαι, Κωμῳδίαι, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Μέλη, Ἶβις. (ἐστὶ δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβιν, γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου. ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά.) Μουσεῖον, Πίνακες † τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις κ΄ καὶ ρ΄. Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκαλιῶν ‡, Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μετονομασίαι. Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων §, καὶ παραδόξων Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή.

---

* De his titulis valde dubito. ἐλπίδες me incertum tenet; sed, qui sequitur, Σεμέλη, natum credo ex Μέλη. Alio ordine recensentur ab Eudocia in Violar. p. 269.

† Omnes hæ πίνακες ad unum opus referendæ. Vid. infra ad Fragmenta.

‡ Suidas διδασκάλων. Vid. infra p. 220.

§ Pars erat operis quod postremo loco recensetur. De Θαυμασίων συναγωγαῖς vide omnino Jonsium Script. Hist. Phil. II. 12.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΥΜΝΟΙ.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

ΖΗΝΟΣ ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῇσιν ἀείδειν
λώϊον ἢ θεὸν αὐτὸν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἄνακτα,
Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον οὐρανίδῃσι;
πῶς καί νιν, Δικταῖον, ἀείσομεν, ἠὲ Λυκαῖον;
ἐν δοιῇ μάλα θυμός· ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον.
Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσι φασὶ γενέσθαι,
Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες· ἐσσὶ γὰρ αἰεί.
ἐν δέ σε Παῤῥασίῳ Ῥείη τέκεν, ἧχι μάλιστα
ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
ἱερὸς, οὐδέ τι μιν κεχρημένον Εἰλειθυίης
ἑρπετὸν, οὐδὲ γυνὴ ἐπινίσσεται· ἀλλά ἑ Ῥείης

V. 3. πηλογόνων L. V.
10. Παῤῥασίῃ L. V.
12. μὶν L. V. οὐδέτι V. ἐπιμίσγεται L. V.

Ὠγύγιοι καλέουσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες.
ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων,
αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρῶτα λοέσσαι.
Λάδων ἀλλ' οὔπω μέγας ἔρρεεν, οὐδ' Ἐρύμανθος,
λευκότατος ποταμῶν· ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὔυδρος καλέεσθαι
αὖτις· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥέη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
ἦ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
ἤειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὤκχησεν ἁμάξας,
πολλὰ δὲ Καρνίωνος ἄνω, διεροῦ περ ἐόντος,
ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνὴρ
πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολύστιόν τε Μετώπην
διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
καί ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥείη,
ΓΑΙΑ φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.
εἶπε, καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόσε πῆχυν,
πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ· τὸ δέ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα. τόθι χρόα φαιδρύνασα,
ὦ 'να, τεὸν σπείρωσε. Νέδη δέ σε δῶκε κομίσσαι
κευθμῶν' ἐς Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
πρεσβυτάτη, νυμφέων αἵ μιν τότε μαιεύσαντο

14. Ὠγύγιον L. V.
18. οὐ δ' divisim hic et ubique L. V.
24. Καρίωνος L. V.
26. πολύστειόν L. V.
30. ὑψόθι L. V.
34. κευθμὸν ἔσω L. V.
35. πρεσβυτάτη νυμφέων· αἵ μιν τότε μαιώσαντο L. V.

πρωτίστη γενεῆφι, μετὰ Στύγα τε Φιλύρην τε.
οὐ δ' ἁλίην ἀπέτισε θεὰ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε. τὸ μέν τόθι πουλὺ κατ' αὐτὸ
Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται,
συμφέρεται Νηρῆϊ· παλαιότατον δέ μιν ὕδωρ
υἱωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
εὖτε Θενὰς ἀπέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῖο φέρουσα,
Ζεῦ πάτερ, ἡ νύμφη σέ, (Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσσοῦ)
τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες.
Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἕταραι προσεπηχύναντο,
Δικταῖαι Μελίαι, σὲ δὲ κοίμησ' Ἀδρήστεια
λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ· σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζὸν
αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως·
γέντο γὰρ ἐξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσσης
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τά τε κλείουσι Πάνακρα.
οὖλα δὲ Κούρητές σε πέρι πρύλιν ὠρχήσαντο,
τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχὴν
ἀσπίδος εἰσαΐοι, καὶ μή σεο κουρίζοντος.
καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ·
ὀξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι·
ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια.

36. γενεῇ· μετά τε Στύγα Φιλύρην τε L. V.
37. θεῇ L. V.
38. πόθι L. V.
39. Λέπριον L. V.
47. κοίμισεν L. V.
48. λείκνῳ L. V. ἐθήσσαο L.
52. γε pro σε V.
56. ταχυνοὶ L. ταχεινοὶ V.

τῷ τοι καὶ γνωτοὶ, προτερηγενέες περ ἐόντες,
οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
δηναιοὶ δ' οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί·
φάντο πάλον Κρονίδῃσι διὰ τρίχα δώματα νεῖμαι·
τίς δέ κ' ἐπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ ἄϊδι κλῆρον ἐρύσσαι,
ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίῃ γὰρ ἔοικε
πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
ψευδοίμην, αἴοντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν.
οὐ σὲ θεῶν ἐσσῆνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
ἥ τε Βίη, τό τε Κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἵσαο δίφρου.
θήκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
σῶν τεράων· ἅτ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις·
εἵλεο δ' αἰζηῶν ὅ τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν
ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὖθι παρῆκας,
ἄλλα μέλειν ἑτέροισι· σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
αὐτοὺς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν;
αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο·
τευχηστὰς δ' Ἄρηος· ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
Ἀρτέμιδος· Φοίβου δὲ λύρης εὖ εἰδότας οἴμους·
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων

61. διάτριχα L. V.
64. πήλλασθαι L. V.
66. οὔ σε L. V.
67. σή τε Βίη L. V.
68. οἰωνὸν L. V.
69. ἅ,τ' ἐμοῖσι L.
70. ὅ,τι L.
80. σφι L. V. λάξιν L. τάξιν V.

θειότερον· τῷ καί σφε τεὴν ἐκρίναο λάξιν·
δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν· ἵζεο δ' αὐτὸς
ἄκρῃς ἐν πτολίεσσιν, ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι
λαὸν ὑπὸ σκολιῇς, οἵ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσιν.
ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβου,
πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἶσον· ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι
ἡμετέρῳ μεδέοντι· περὶ πρὸ γὰρ εὐρὺ βέβηκεν.
ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήσῃ·
ἑσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήσῃ.
οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ' ἑνί· τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοινήν.
χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἐάων,
δῶτορ ἀπημονίης. τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
οὐ γένετ', οὐκ ἔσται· τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσαι;
χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετήν τ' ἄφενόν τε.
οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

81. αὐτοὺς V.
82. πολίεσσιν L. V.
83. ὑποσκολιῇς V.
84. ἔβαλες σφίσιν L.
87. ἠοῖ νοήσῃ L. V.
90. ἐνέκλασας L. V.
91. χαῖρε, μέγα Κρονίδη, V.
93. ἀείσει L. V.
94. ἄφενός τε L. V.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ΟΙΟΝ ὁ τἀπόλλωνος ἐσείσατο δάφνινος ὅρπηξ,
οἷα δ' ὅλον τὸ μέλαθρον. ἑκὰς, ἑκὰς, ὅστις ἀλιτρός.
καὶ δή που τὰ θύρετρα καλῷ ποδὶ Φοῖβος ἀράσσει.
οὐχ ὁράᾳς; ἐπένευσεν ὁ Δήλιος ἡδύ τι φοῖνιξ
ἐξαπίνης, ὁ δὲ κύκνος ἐν ἠέρι καλὸν ἀείδει.
αὐτοὶ νῦν κατοχῆες ἀνακλίνεσθε πυλάων,
αὐταὶ δὲ κληῖδες· ὁ γὰρ θεὸς οὐκ ἔτι μακράν.
οἱ δὲ νέοι μολπήν τε καὶ ἐς χορὸν ἐντύνεσθε.
Ἁπόλλων οὐ παντὶ φαείνεται, ἀλλ' ὅ τις ἐσθλός.
ὅς μιν ἴδῃ, μέγας οὗτος· ὃς οὐκ ἴδε, λειτὸς ἐκεῖνος.
ὀψόμεθ', ὦ Ἑκάεργε, καὶ ἐσσόμεθ' οὔποτε λειτοί.
μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ' ἄψοφον ἴχνος
τοῦ Φοίβου τοὺς παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος,
εἰ τελέειν μέλλουσι γάμον, πολιήν τε κερεῖσθαι,
ἑστήξειν δὲ τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέθλοις.

1. τῶ 'πόλλωνος L. τ' ὦ πόλλωνος V.
7. οὐκέτι V.
9. Ὡπόλλων L. V.
10. λιτὸς L. V.
11. λιτοὶ L. V.
12. κύθαριν L. V.

ἠγασάμην τοὺς παῖδας, ἐπεὶ χέλυς οὐκ ἔτ' ἀεργός.
εὐφημεῖτ' ἀΐοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ.
εὐφημεῖ καὶ πόντος, ὅτε κλείουσιν ἀοιδοὶ
ἢ κίθαριν, ἢ τόξα, Λυκωρέος ἔντεα Φοίβου.
οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ,
ὁππότ' ΙΗ ΠΑΙΗΟΝ, ΙΗ ΠΑΙΗΟΝ ἀκούσῃ.
καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται,
μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.
ΙΗ, ΙΗ φθέγγεσθε· κακὸν μακάρεσσιν ἐρίζειν.
ὃς μάχεται μακάρεσσιν, ἐμῷ βασιλῆϊ μάχοιτο.
τὸν χορὸν Ἀπόλλων, ὅτι οἱ κατὰ θυμὸν ἀείδει,
τιμήσει· δύναται γὰρ, ἐπεὶ Διῒ δεξιὸς ἧσται.
οὐδ' ὁ χορὸς τὸν Φοῖβον ἐφ' ἓν μόνον ἦμαρ ἀείσει·
ἔστι γὰρ εὔυμνος· τίς ἂν οὐ ῥέα Φοῖβον ἀείδοι;
χρύσεα τἀπόλλωνι, τό τ' ἐνδυτὸν, ἥ τ' ἐπιπορπὶς,
ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα τὸ Λύκτιον, ἥ τε φαρέτρη·
χρύσεα καὶ τὰ πέδιλα· πολύχρυσος γὰρ Ἀπόλλων,
καί τε πολυκτέανος· Πυθῶνί κε τεκμήραιο.
καὶ μὲν ἀεὶ καλὸς καὶ ἀεὶ νέος· οὔποτε Φοίβου

19. κύθαριν L. V.
21. ὁππόθ' V. ἴη—ἴη L.
25. ἴη, ἴη L.
26. Post h. v. sequitur in L. V. Ὅς τις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο.
27. Ὤπόλλων L. V.
30. εὔυμνός τις, ἂν οὔρεα Φοιβος ἀείδει L. V.
31. τῷ 'πόλλωνι L. V.
35. καί κεν L. V.

θηλείαις οὐδ' ὅσσον ἐπὶ χνόος ἦλθε παρειαῖς.
αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσιν ἔλαια.
οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι,
ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. ἐν ἄστεϊ δ', ᾧ κεν ἐκεῖναι
πρῶκες ἔραζε πέσωσιν, ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο.
τέχνῃ δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον Ἀπόλλων.
κεῖνος ὀϊστευτὴν ἔλαχ' ἀνέρα, κεῖνος ἀοιδόν·
Φοίβῳ γὰρ καὶ τόξον ἐπιτρέπεται καὶ ἀοιδή.
κείνου δὲ θριαὶ, καὶ μάντιες· ἐκ δέ νυ Φοίβου
ἰητροὶ δεδάασιν ἀνάβλησιν θανάτοιο.
Φοῖβον καὶ Νόμιον κικλήσκομεν, ἐξέτι κείνου
ἐξότ' ἐπ' Ἀμφρυσῷ ζευγίτιδας ἔτρεφεν ἵππους,
ἠϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο.
ῥεῖά κε βουβόσιον τελέθοι πλέον, οὐδέ κεν αἶγες
δεύοιντο βρεφέων ἔτι μηκάδες, ᾗσιν Ἀπόλλων
βοσκομένῃς ὀφθαλμὸν ἐπήγαγεν· οὐδ' ἀγάλακτες
οἴιες, οὐδ' ἄκυθοι, πᾶσαι δέ κεν εἶεν ὕπαρνοι,
ἡ δέ κε μουνοτόκος διδυμητόκος αἶψα γένοιτο.
Φοίβῳ δ' ἑσπόμενοι πόλιας διεμετρήσαντο
ἄνθρωποι· Φοῖβος γὰρ ἀεὶ πολίεσσι φιληδεῖ
κτιζομένῃς· αὐτὸς δὲ θεμείλια Φοῖβος ὑφαίνει.
τετραέτης τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἔπηξε

39. ἄστει L. V.
45. ἀνάκλησιν V.
47. ἐξότ' ἐπ'—ζευγήτιδας L. V.
49. τελέθει L. V.
50. ἐπιμηλάδες L. V.
51. ἀγάλακτοι L. V.
52. ὄϊες L.
53. διδυμοτόκος L. V.
55. πτολίεσσι V.
57. ταπρῶτα L.

καλῇ ἐν Ὀρτυγίῃ, περιηγέος ἐγγύθι λίμνης.
Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα καρήατα συνεχὲς αἰγῶν
Κυνθιάδων φορέεσκεν, ὁ δ᾽ ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων.
δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια, πῆξε δὲ βωμὸν
ἐκ κεράων, κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους.
ὧδ᾽ ἔμαθεν τὰ πρῶτα θεμείλια Φοῖβος ἐγείρειν.
Φοῖβος καὶ βαθύγειον ἐμὴν πόλιν ἔφρασε Βάττῳ·
καὶ Λιβύην ἐσιόντι κόραξ ἡγήσατο λαῷ
δεξιὸς οἰκιστῆρι, καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν
ἡμετέροις βασιλεῦσιν. ἀεὶ δ᾽ εὔορκος Ἀπόλλων.
ὦ 'πολλον, πολλοί σε Βοηδρόμιον καλέουσι,
πολλοὶ δὲ Κλάριον· (πάντη δέ τοι οὔνομα πουλὺ)
αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον· οὕτω
Σπάρτη· σοὶ, Καρνεῖε, τόδε πρώτιστον ἕδεθλον,
δεύτερον αὖ Θήρη, τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνη.
ἐκ μέν σε Σπάρτης ἕκτον γένος Οἰδιπόδαο
ἤγαγε Θηραίην ἐς ἀπόκτισιν· ἐκ δέ σε Θήρης
οὖλος Ἀριστοτέλης Ἀσβυστίδι πάρθετο γαίῃ.
δεῖμε δέ τοι μάλα καλὸν ἀνάκτορον· ἐν δὲ πόληϊ
θῆκε τελεσφορίην ἐπετήσιον, ᾗ ἔνι πολλοὶ
ὑστάτιον πίπτουσιν ἐπ᾽ ἰσχίον, ὦ ἄνα, ταῦροι.
ἰὴ, ἰὴ, Καρνεῖε πολύλλιτε, σεῖο δὲ βωμοὶ
ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἴαρι, τόσσα περ Ὧραι

59. ἀγρώσουσα L. V.
63. ταπρῶτα L.
66. οἰκιστήρ L. V.
69. σοι V.
70, 71. ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω. Σπάρτη τοὶ, Καρνεῖε, L. V.

ποικίλ' ἀγινεῦσι ζεφύρου πνείοντος ἐέρσην,
χείματι δὲ κρόκον ἡδύν. ἀεὶ δέ τοι ἀέναον πῦρ,
οὐδέ ποτε χθιζὸν περιβόσκεται ἄνθρακα τέφρη.
ἦ ῥ' ἐχάρη μέγα Φοῖβος, ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς
ἀνέρες ὠρχήσαντο μετὰ ξανθῇσι Λιβύσσης,
τέθμιαι εὖτέ σφιν Καρνειάδες ἤλυθον Ὧραι.
οἱ δ' ἔπω πηγῆς Κυρῆς ἐδύναντο πελάσσαι
Δωριέες, πυκινὴν δὲ νάπαις Ἄζιριν ἔναιον.
τοὺς μὲν ἄναξ ἴδεν αὐτὸς, ἑῇ δ' ἐπεδείξατο νύμφῃ,
στὰς ἐπὶ Μυρτούσσης κερατώδεος· ᾗχι λέοντα
Ὑψηῒς κατέπεφνε, βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο.
οὐ κείνου χορὸν εἶδε θεώτερον ἄλλον Ἀπόλλων,
οὐδὲ πόλει τόσ' ἔνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρήνῃ,
μνωόμενος προτέρης ἁρπακτύος. οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Βαττιάδαι Φοίβοιο πλέον θεὸν ἄλλον ἔτισαν.
ἰὴ, ἰὴ, Παιῆον, ἀκούομεν, οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαὸς,
ἦμος ἑκηβολίην χρυσέων ἐπεδείκνυσο τόξων.
Πυθώ τοι κατιόντι συνήντετο δαιμόνιος θὴρ,
αἰνὸς ὄφις. τὸν μὲν σὺ κατήναρες, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
βάλλων ὠκὺν ὀϊστόν· ἐπηΰτησε δὲ λαὸς,
ΙΗ, ΙΗ, ΠΑΙΗΟΝ, ΙΕΙ ΒΕΛΟΣ. ΕΥΘΥ ΣΕ ΜΗΤΗΡ

86. τέθμιαι· L. τέθμιαι, V.
88. Ἄζιλιν L. V.
90. Μυρτούσης L. V.
95. Φοίβου πλεῖον V.
97. εὕρετο L.
98. ἐπεδείκνυτο V.
99. Πυθῶ L.

ΓΕΙΝΑΤ' ΑΟΣΣΗΤΗΡΑ· τὸ δ' ἐξέτι κεῖθεν ἀείδῃ.
ὁ Φθόνος Ἀπόλλωνος ἐς οὔατα λάθριος εἶπεν,
ΟΥΚ ἄγαμαι τὸν ἀοιδὸν, ὃς οὐχ ὅσα πόντος, ἀείδει.
τὸν Φθόνον Ἀπόλλων ποδί τ' ἤλασεν, ὧδέ τ' ἔειπεν·
ΑΣΣΥΡΙΟΥ ποταμοῖο μέγας ῥόος· ἀλλὰ τὰ πολλὰ
λύματα γῆς καὶ πολλὸν ἐφ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει.
Δηοῖ δ' οὐκ ἀπὸ παντὸς ὕδωρ φορέουσι Μέλισσαι,
ἀλλ' ἥτις καθαρή τε καὶ ἀχράαντος ἀνέρπει
πίδακος ἐξ ἱερῆς ὀλίγη λιβὰς, ἄκρον ἄωτον.
χαῖρε ἄναξ, ὁ δὲ Μῶμος, ἵν' ὁ φθόρος, ἔνθα νέοιτο.

103. τόδ' V.
104. ἐπ' οὔατα L. V.
105. οὐδ' ὅσα L. V.
108. λύμματα V.
109. Δοιηι L. Δοιῃ V.
112. Φθόνος V.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΑΡΤΕΜΙΝ.

ΑΡΤΕΜΙΝ (οὐ γὰρ ἐλαφρὸς ἀειδόντεσσι λαθέσθαι)
ὑμνέομεν, τῇ τόξα λαγωβολίαι τε μέλονται,
καὶ χορὸς ἀμφιλαφὴς, καὶ ἐν οὔρεσιν ἑψιάασθαι.
ἄρχμενοι ὡς ὅτε πατρὸς ἐφεζομένη γονάτεσσι
παῖς ἔτι κουρίζουσα, τάδε προσέειπε γονῆα·
ΔΟΣ μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν,
καὶ πολυωνυμίην· ἵνα μή μοι Φοῖβος ἐρίζῃ.
δὸς δ' ἰοὺς καὶ τόξον. ἔα πάτερ· οὐ σὲ φαρέτρην,
οὐδ' αἰτέω μέγα τόξον, (ἐμοὶ Κύκλωπες ὀϊστοὺς
αὐτίκα τεχνήσονται, ἐμοὶ δ' εὐκαμπὲς ἄεμμα)
ἀλλὰ φαεσφορίην τε, καὶ ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα
ζώννυσθαι λεγνωτὸν, ἵν' ἄγρια θηρία καίνω.
δὸς δέ μοι ἑξήκοντα χορίτιδας Ὠκεανίνας,
πάσας οἰέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας,
αἵτε μοι ἐνδρομίδας τε, καὶ, ὁππότε μηκέτι λύγκας

1. ἐλαφρὸν L. V.
4. ἀρχόμενοι L. V.
8. τόξα—οὔ σε L. V.
12. ζώνυσθαι L.
14. εἰνέτεας L. V.

μήτ' ἐλάφους βάλλοιμι, θοὰς κύνας εὖ κομέοιεν.
δὸς δέ μοι οὔρεα πάντα· πόλιν δέ μοι ἥντινα νεῖμον,
ἥντινα λῇς· σπαρνὸν γὰρ ὅτ' Ἄρτεμις ἄστυ κάτεισιν.
οὔρεσιν οἰκήσω· πόλεσιν δ' ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν
μοῦνον ὅτ' ὀξείῃσιν ὑπ' ὠδίνεσσι γυναῖκες
τειρόμεναι καλέουσι βοηθόον· ᾗσί με Μοῖραι
γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν·
ὅττι με καὶ τίκτουσα καὶ οὐκ ἤλγησε φέρουσα
μήτηρ, ἀλλ' ἀμογητὶ φίλων ἀπεθήκατο κόλπων.
ὣς ἡ παῖς εἰποῦσα, γενειάδος ἤθελε πατρὸς
ἅψασθαι, πολλὰς δὲ μάτην ἐτανύσσατο χεῖρας,
μέχρις ἵνα ψαύσειε. πατὴρ δ' ἐπένευσε γελάσσας·
φὴ δὲ καταῤῥέζων, ΟΤΕ μοι τοιαῦτα θέαιναι
τίκτοιεν, τυτθόν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης
χωομένης ἀλέγοιμι. φέρευ, τέκος, ὅσσ' ἐθελημὸς
αἰτίζεις, καί τ' ἄλλα πατὴρ ἔτι μείζονα δώσει·
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω·
τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα, τὰ μὴ θεὸν ἄλλον ἀέξειν
εἴσεται, ἀλλὰ μόνην σὲ, καὶ Ἀρτέμιδος καλέεσθαι.
πολλὰς δὲ ξυνῇ πόλιας διαμετρήσασθαι,
μεσσόγεως, νήσους τε· καὶ ἐν πάσῃσιν ἔσονται

17. θοοὺς L. V.
21. ὀξείαισιν L. V.
22. βοήθιον V.
23. τοπρῶτον L.
32. καὶ δ' L. V.
36. ξυνῇ L. V.
37. ἐν ἀπάσῃσιν L. εἰν ἀπάσῃσιν V.

Ἀρτέμιδος βωμοί τε καὶ ἄλσεα. καὶ μὲν ἀγυιαῖς
ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπίσκοπος. ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
μῦθον ἐπεκρήηνε καρήατι. βαῖνε δὲ κούρη
Λευκὸν ἔπι, Κρηταῖον ὄρος, κεκομημένον ὕλῃ·
ἔνθεν ἐπ' Ὠκεανόν· πολέας δ' ἐπελέξατο νύμφας,
πάσας οἰέτεας, πάσας ἔτι παῖδας ἀμίτρους.
χαῖρε δὲ Καίρατος ποταμὸς μέγα, χαῖρε δὲ Τηθὺς,
οὕνεκα θυγατέρας Λητωΐδι πέμπεν ἀμορβούς.
αὖθι δὲ Κύκλωπας μετεκίαθε· τοὺς μὲν ἔτετμε
νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ (Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ' ἔσκεν
οὔνομά οἱ Μελιγουνίς) ἐπ' ἄκμοσιν Ἡφαίστοιο
ἑσταότας περὶ μύδρον· ἐπείγετο γὰρ μέγα ἔργον·
ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην.
αἱ νύμφαι δ' ἔδδεισαν, ὅπως ἴδον αἰνὰ πέλωρα,
πρηόσιν Ὀσσείοισιν ἐοικότα· (πᾶσι δ' ὑπ' ὀφρὺν
φάεα μουνόγληνα, σάκει ἴσα τετραβοείῳ,
δεινὸν ὑπογλαύσσοντα,) καὶ ὁππότε δοῦπον ἄκουσαν
ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα, πουλύ τ' ἄημα
φυσάων, αὐτῶν τε βαρὺν στόνον· αὖε γὰρ Αἴτνη,
αὖε δὲ Τρινακρίη, Σικανῶν ἕδος, αὖε δὲ γείτων
Ἰταλίη· μεγάλην δὲ βοὴν ἐπὶ Κυρνὸς ἀΰτει.

43. οἰέτεας L. V.
44. ποταμὸς, μέγα χαῖρε V.
45. Λητωΐδι θυγατέρας L. V.
47. Λιπάρη omittit V.
Ibid. ἔσκεν V.
52. ἐοικότας L. V.
54. ὑπογλαύσσοντα L. V.
55. ἐπεὶ—ἄημμα V.
57. Τρινακίη L.

εὖθ' οἵγε, ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,
ἢ χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν, ἠὲ σίδηρον,
ἀμβολαδὶς τετύποντες, ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν.
τῷ σφέας οὐκ ἐτάλασσαν ἀκηδέες Ὠκεανῖναι
οὔτ' ἄντην ἰδέειν, οὔτε κτύπον οὔασι δέχθαι.
οὐ νέμεσις· κείνους δὲ καὶ αἱ μάλα μηκέτι τυτθαὶ
οὐδέποτ' ἀφρικτὶ μακάρων ὁρόωσι θύγατρες.
ἀλλ' ὅτε κουράων τὶς ἀπειθέα μητέρι τεύχει,
μήτηρ μὲν Κύκλωπας ἑῇ ἐπὶ παιδὶ καλιστρεῖ,
Ἄργην, ἢ Στερόπην· ὁ δὲ δώματος ἐκ μυχάτοιο
ἔρχεται Ἑρμείης, σποδιῇ κεχριμένος αἰθῇ.
αὐτίκα τὴν κούρην μορμύσσεται· ἡ δὲ τεκούσης
δύνει ἔσω κόλπους, θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας.
κοῦρα, σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα,
εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα,
Ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη,
Βρόντεώ σε στιβαροῖσιν ἐφεσσαμένου γονάτεσσι,
στήθεος ἐκ μεγάλου λασίης ἐδράξαο χαίτης,
ὤλοψας δὲ βίηφι· τὸ δ' ἄτριχον εἰσέτι καὶ νῦν
μεσσάτιον στέρνοιο μένει μέρος, ὡς ὅτε κόρσῃ
φωτὸς ἐνιδρυνθεῖσα κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ.
τῷ μάλα θαρσαλέη σφε τάδε προσελέξαο τῆμος·
ΚΥΚΛΩΠΕΣ, κἀμοί τι Κυδώνιον, εἰ δ' ἄγε, τόξον,

59. ῥαστῆρας L.
61. ἐπὶ L.
66. τεύχοι L. V.
69. κεχρημένος L. κεχρυμένος V.
78. κόρσην L. V.
79. προσελέξατο L.
81. ἧμοί L. V.

ἠδ' ἰοὺς, κοίλην τε κατακληῗδα βελέμνων
τεύξατε· καὶ γὰρ ἐγὼ Λητωϊὰς, ὥσπερ Ἀπόλλων.
αἰ δέ κ' ἐγὼ τόξοις μόνιον δάκος ἤ τι πέλωρον
θηρίον ἀγρεύσω, τόδε κεν Κύκλωπες ἔδοιεν.
ἔννεπες· οἱ δ' ἐτέλεσσαν· ἄφαρ δ' ὡπλίσσαο, δαῖμον.
αἶψα δ' ἐπὶ σκύλακας πάλιν ἤϊες· ἵκεο δ' αὖλιν
Ἀρκαδικὴν ἐπὶ Πανός. ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε
Μαιναλίης, ἵνα οἱ τοκάδες κύνες εἶδαρ ἔδοιεν.
τὶν δ' ὁ γενειήτης δύο μὲν κύνας ἥμισυ πηγοὺς,
τρεῖς δὲ πόρ' οὐατίους, ἕνα δ' αἰόλον· οἵ ῥα λέοντας
αὐτοὺς αὖ ἐρύοντες, ὅτε δράξαιντο δεράων,
εἷλκον ἔτι ζώοντας ἐπ' αὐλίον· ἑπτὰ δ' ἔδωκε
θάσσονας αὐράων κυνοσουρίδας, αἵ ῥα διῶξαι
ὤκισται νεβρούς τε καὶ οὐ μύοντα λαγωὸν,
καὶ κοίτην ἐλάφοιο, καὶ ὕστριχος ἔνθα καλιαὶ
σημῆναι, καὶ ζορκὸς ἐπ' ἴχνιον ἡγήσαθαι.
ἔνθεν ἀπερχομένη (μέτα καὶ κύνες ἐσσεύοντο)
εὗρες ἐπὶ προβολῆς ὄρεος τοῦ Παῤῥασίοιο
σκαιρούσας ἐλάφους, μέγα τι χρέος· αἱ μὲν ἐπ' ὄχθης
αἰὲν ἐβουκολέοντο μελαμψηφῖδος Ἀναύρου,
μάσσονες ἢ ταῦροι· κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός.
ἐξαπίνης δ' ἔταφές τε καὶ ὃν ποτὶ θυμὸν ἔειπες,

82. κατὰ κληῗδα L.
85. τόδέ L. τὸ δέ V.
89. Μναιαλίης V.
90. ἥμυσι V.
91. τρεῖς δὲ παρουατίους L. V.
93. εἷλον L. V.
100. σκαιρούσαις V.
103. ἔπαφές V.

τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη.
πέντ' ἔσαν αἱ πᾶσαι· πίσυρας δ' ἕλες ὦκα θέουσα,
νόσφι κυνοδρομίης, ἵνα τοι θοὸν ἅρμα φέρωσι.
τὴν δὲ μίαν, Κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν,
Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ
ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος Κερύνειος ἔδεκτο.
Ἄρτεμι παρθενίη, τιτυοκτόνε, χρύσεα μέν τοι
ἔντεα καὶ ζώνη, χρύσεον δ' ἐζεύξαο δίφρον,
ἐν δ' ἐβάλευ χρύσεια, θεά, κεμάδεσσι χαλινά.
ποῦ δέ σε τὸ πρῶτον κερόεις ὄχος ἤρξατ' ἀείρειν;
Αἵμῳ ἔπι Θρήϊκι, τόθεν Βορέαο καταΐξ
ἔρχεται ἀχλαίνοισι δυσαέα κρυμὸν ἄγουσα.
ποῦ δ' ἔταμες πεύκην; ἀπὸ δὲ φλογὸς ἥψαο ποίης;
Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ· φάεος δ' ἐνέηκας ἀϋτμὴν
ἀσβέστου, τό ῥα πατρὸς ἀποστάζουσι κεραυνοί.
ποσσάκι δ' ἀργυρέοιο, θεή, πειρήσαο τόξου;
πρῶτον ἐπὶ πτελέην, τὸ δὲ δεύτερον ἧκας ἐπὶ δρῦν,
τὸ τρίτον αὖτ' ἐπὶ θῆρα· τὸ τέτρατον οὐκ ἔτ' ἐπὶ δρῦν,
ἀλλά μιν εἰς ἀδίκων ἔβαλες πόλιν, οἵ τε περὶ σφέας,
οἵ τε περὶ ξείνους ἀλιτήμονα πόλλ' ἐτέλεσκον.
σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν.
κτήνεά σφιν λοιμὸς καταβόσκεται, ἔργα δὲ πάχνη·

108. αἰνεσίῃσιν L. V.
109. ὕστατον L. V. Κεραύνιος L.
113. τοπρῶτον L.
114. Αἵμῳ L. V.
121. τέταρτον V.
125. κτήνεά φιν L. V. λιμὸς L.

κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἱάσιν· αἱ δὲ γυναῖκες
ἢ βληταὶ θνήσκουσι λεχωΐδες, ἠὲ φυγοῦσαι
τίκτουσιν. τῶν δ' οὐδὲν ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν ἀνέστη.
οὓς δέ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,
κείνοις εὖ μὲν ἄρουρα φέρει στάχυν, εὖ δὲ γενέθλη
τετραπόδων, εὖ δ' ὄλβος ἀέξεται, οὐδ' ἐπὶ σῆμα
ἔρχονται, πλὴν εὖτε πολυχρόνιόν τι φέρωσιν.
οὐδὲ διχοστασίη τρώει γένος, ἥτε καὶ εὖ περ
οἴκους ἑστηῶτας ἐσίνατο· ταὶ δὲ θυωρὸν
εἰνάτερες γαλόῳ τε μίαν πέρι δίφρα τίθενται.
πότνια, τῶν εἴη μὲν ἐμοὶ φίλος ὅστις ἀληθὴς,
εἴην δ' αὐτὸς, ἄνασσα· μέλοι δέ μοι αἰὲν ἀοιδὴ,
τῇ ἔνι μὲν Λητοῦς γάμος ἔσσεται, ἐν δὲ σὺ πολλὴ,
ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων, ἐν δ' οἱ σέο πάντες ἄεθλοι.
ἐν δὲ κύνες, καὶ τόξα, καὶ ἄντυγες, αἵ τε σε ῥεῖα
θηητὴν φορέουσιν, ὅτ' ἐς Διὸς οἶκον ἐλαύνεις.
ἔνθά τοι ἀντιόωντες ἐνὶ προβολῇσι δέχονται,
ὅπλα μὲν Ἑρμείης Ἀκακήσιος, αὐτὰρ Ἀπόλλων
θηρίον ὅττι φέρησθα· πάροιθέ γε, πρίν περ ἱκέσθαι
καρτερὸν Ἀλκείδην· νῦν δ' οὐκ ἔτι τοῦτον ἄεθλον
Φοῖβος ἔχει· τοῖος γὰρ ἀεὶ Τιρύνθιος ἄκμων
ἕστηκε πρὸ πυλέων, ποτιδέγμενος εἴ τι φέρουσα
νεῖαι πῖον ἔδεσμα· θεοὶ δ' ἐπὶ πάντες ἐκείνῳ

129. αὐγάσσειε V.
133. τρώγει V.
139. πάντας V.
142. προμολῇσι L. V.
144. πάροιθε δὲ L. V.

ἄλληκτον γελόωσι, μάλιστα δὲ πενθερὴ αὐτὴ,
ταῦρον ὅτ' ἐκ δίφροιο μάλα μέγαν, ἢ ὅγε χλούνην
κάπρον ὀπισθιδίοιο φέροι ποδὸς ἀσπαίροντα.
κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεὴ, μάλα τῷδε πινύσκει,
ΒΑΛΛΕ κακοὺς ἐπὶ θῆρας, ἵνα θνητοί σε βοηθὸν,
ὡς ἐμὲ, κικλήσκωσιν. ἔα πρόκας ἠδὲ λαγωοὺς
οὔρεα βόσκεσθαι· τί δέ κεν πρόκες ἠδὲ λαγωοὶ
ῥέξειαν; σύες ἔργα, σύες φυτὰ λυμαίνονται·
καὶ βόες ἀνθρώποισι κακὸν μέγα. βάλλ' ἐπὶ καὶ τούς.
ὣς ἔνεπεν, ταχινὸς δὲ μέγαν περὶ θῆρα πονεῖτο.
οὐ γὰρ ὅγε, Φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυῒ γυῖα θεωθεὶς,
παύσατ' ἀδηφαγίης. ἔτι οἱ πάρα νηδὺς ἐκείνη
τῇ ποτ' ἀροτριάοντι συνήντετο Θειοδάμαντι.
σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας
ψήχουσιν κεμάδας, παρὰ δέ σφισι πουλὺ νέμεσθαι
Ἥρης ἐκ λειμῶνος ἀμησάμεναι φορέουσιν
ὠκύθοον τριπέτηλον· ὃ καὶ Διὸς ἵπποι ἔδουσιν.
ἐν καὶ χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλήσαντο
ὕδατος, ὄφρ' ἐλάφοισι ποτὸν θυμάρμενον εἴη.
αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεαι· οἱ δέ σ' ἐφ' ἕδρην

150. ὅτε χλούνην V.
153. θνητοῖσι βοηθὸν L. V.
154. κικλήσκουσιν L.
158. ταχυνὸς L. V.
159. ὄγι L. Φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυῒ L. V.
161 ἀροτριάοντι L.
163 τήχουσιν—περὶ δὲ V.
165. ὠκύθεον L. V.
166. ὑπὸ ληνίδας L. V.

πάντες ὁμῶς καλέουσι· σὺ δ' Ἀπόλλωνι παρίζεις.
ἡνίκα δ' αἱ νύμφαι σε χορῷ ἔνι κυκλώσονται
ἀγχόθι πηγάων Αἰγυπτίου Ἰνωποῖο,
ἢ Πιτάνης, (καὶ γὰρ Πιτάνη σέθεν) ἢ ἐνὶ Λίμναις,
ἢ ἵνα, δαῖμον, Ἁλὰς Ἀραφηνίδας οἰκήσουσα
ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' εἴπαο τέθμια Ταύρων,
μὴ νειὸν τημοῦτος ἐμαὶ βόες εἵνεκα μισθοῦ
τετράγυον τέμνοιεν ὑπ' ἀλλοτρίῳ ἀροτῆρι.
ἦ γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι
κόπρον ἔπι προγένοιντο, καὶ εἰ Τυμφαιΐδες εἶεν,
εἰναετιζόμεναι, κεραελκέες, αἳ μέγ' ἄρισται
τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν· ἐπεὶ θεὸς οὔποτ' ἐκεῖνον
ἦλθε παρ' Ἥλιος καλὸν χορόν· ἀλλὰ θεῆται
δίφρον ἐπιστήσας, τὰ δὲ φάεα μηκύνονται.
τίς δέ νυ τοι νήσων, ποῖον δ' ὄρος εὔαδε πλεῖστον;
τίς δὲ λιμήν; ποίη δὲ πόλις; τίνα δ' ἔξοχα νυμφέων
φίλαο, καὶ ποίας ἡρωΐδας ἔσχες ἑταίρας;
εἰπὲ θεά, σὺ μὲν ἄμμιν, ἐγὼ δ' ἑτέροισιν ἀείσω.
νήσων μὲν Δολίχη, πολίων δέ τοι εὔαδε Πέργη,
Τηΰγετον δ' ὀρέων, λιμένες γε μὲν Εὐρίποιο.
ἔξοχα δ' ἀλλάων Γορτυνίδα φίλαο νύμφην,
ἐλλοφόνον, Βριτόμαρτιν, ἐΰσκοπον· ἧς ποτὲ Μίνως

171. Εἰνωποῖο V.
173. ἀλὰς V.
176. τετράγυιον V.
178. Στυμφαιΐδες L. Στυμφαλίδες V.
181. παρηέλιος V.
187. Δολίχην L. V.

πτοιηθεὶς ὑπ' ἔρωτι κατέδραμεν οὔρεα Κρήτης.
ἡ δ' ὁτὲ μὲν λασίῃσιν ὑπὸ δρυσὶ κρύπτετο νύμφη,
ἄλλοτε δ' εἱαμενῇσιν· ὁ δ' ἐννέα μῆνας ἐφοίτα
παίπαλά τε κρημνούς τε· καὶ οὐκ ἀνέπαυσε διωκτὺν,
μέσφ' ὅτε μαρπτομένη καὶ δὴ σχεδὸν, ἥλατο πόντον
πρηόνος ἐξ ὑπάτοιο, καὶ ἔνθορεν εἰς ἁλιήων
δίκτυα, τά σφ' ἐσάωσεν· ὅθεν μετέπειτα Κύδωνες
νύμφην μὲν Δίκτυνναν, ὄρος δ', ὅθεν ἥλατο νύμφη,
Δικταῖον καλέουσιν· ἀνεστήσαντο δὲ βωμοὺς,
ἱερά τε ῥέζουσι. τὸ δὲ στέφος ἤματι κείνῳ
ἢ πίτυς, ἢ σχῖνος· μύρτοιο δὲ χεῖρες ἄθικτοι.
δὴ τότε γὰρ πέπλοισιν ἐνέσχετο μύρσινος ὄζος
τῆς κούρης, ὅτ' ἔφευγεν· ὅθεν μέγα χώσατο μύρτῳ.
Οὖπι ἄνασσ', εὐῶπι, φαεσφόρε, καί σε δὲ κείνης
Κρηταέες καλέουσιν ἐπωνυμίην ἀπὸ νύμφης.
καὶ μὴν Κυρήνην ἑταρίσσαο, τῇ ποτ' ἔδωκας
αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε, τοῖς ἔνι κούρη
Ὑψηῒς παρὰ τύμβον Ἰώλκιον ἔμμορ' ἀέθλου.
καὶ Κεφάλου ξανθὴν ἄλοχον Δηϊονίδαο,
πότνια, σὴν ὁμόθηρον ἐθήκαο· καί σε δὲ φασὶ
καλὴν Ἀντίκλειαν ἴσον φάεσσι φιλῆσαι.
αἳ πρῶται θοὰ τόξα καὶ ἀμφ' ὤμοισι φαρέτρας

193. ὅδ' V.
195. μέσφ' ὅτε μαρπτομένη, καὶ δὴ L. V.
198. νύμφαν μὲν Δίκτυνναν L. V.
204. Οὖπι· L. καὶ δέ σε L. V.
211. φαέεσσι L. V.
212. πρῶτα L. V.

ἰοδόκους ἐφόρησαν· ἀσύλωτοι δέ φιν ὦμοι
δεξιτεροὶ, καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός.
ᾔνησας δ' ἔτι πάγχυ ποδοῤῥώην Ἀταλάντην
κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο,
καί ἑ κυνηλασίην τε καὶ εὐστοχίην ἐδίδαξας.
οὔ μὶν ἐπίκλητοι Καλυδωνίου ἀγρευτῆρες
μέμφονται κάπροιο· τὰ γὰρ σημήϊα νίκης
Ἀρκαδίην εἰσῆλθεν· ἔχει δ' ἔτι θηρὸς ὀδόντας.
οὐδὲ μὲν Ὑλαῖόν τε καὶ ἄφρονα Ῥοῖτον ἔολπα,
οὐδέ περ ἐχθαίροντας, ἐν ἄϊδι μωμήσεσθαι
τοξότιν· οὐ γάρ σφιν λαγόνες συνεπιψεύσονται,
τάων Μαιναλίη νᾶεν φόνῳ ἀκρώρεια.
πότνια, πουλυμέλαθρε, πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη,
Μιλήτῳ ἐπίδημε· σὲ γὰρ ποιήσατο Νηλεὺς
ἡγέμον' ἦν, ὅτε νηυσὶν ἀνήγετο Κεκροπίηθεν.
Χησιὰς, Ἰμβρασίη, πρωτόθρονε· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
πηδάλιον νηὸς σφετέρης ἐγκάτθετο νηῷ,
μείλιον ἀπλοΐης, ὅτε οἱ κατέδησας ἀήτας·
Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιΐδες ἄστεα κήδειν
ἔπλεον, ἀμφ' Ἑλένῃ Ῥαμνουσίδι θυμωθεῖσαι.
ἦ μέν τοι Προῖτός γε δύω ἐκαθείσατο νηούς·
ἄλλον μὲν Κορίης, ὅτι οἱ συνελέξαο κούρας

218. οὔ μιν L. V.
221. Ῥοῖκον L. V.
227. ἡγεμόνην L. V.
231. Ἀχαιΐες—καίδειν V.
233. ἐκαθίσσατο L. ἐκαθίσατο V.

οὔρεα πλαζομένας Ἀζήνια· τὸν δ' ἐνὶ Λούσσοις
Ἡμέρη, οὕνεκα θυμὸν ἀπ' ἄγριον εἵλεο παίδων.
σοὶ καὶ Ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι
ἔν ποτε παῤῥαλίῃ Ἐφέσῳ βρέτας ἱδρύσαντο,
φηγῷ ὑπὸ πρέμνῳ· τέλεσεν δέ τοι ἱερὸν Ἱππώ·
αὐταὶ δ', Οὖπι ἄνασσα, περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο,
πρῶτα μὲν, ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ, κύκλῳ
στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπήεισαν δὲ λιγεῖαι
λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλίσσωσιν ὁμαρτῇ.
οὐ γάρ πω νέβρεια δι' ὀστέα τετρήνοντο,
ἔργον Ἀθηναίης, ἐλάφῳ κακόν· ἔδραμε δ' ἠχὼ
Σάρδιας, ἔς τε νομὸν Βερεκύνθιον· αἱ δὲ πόδεσσιν
οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι.
κεῖνο δέ τοι μετέπειτα περὶ βρέτας εὐρὺ θέμεθλον
δωμήθη· τοῦ δ' οὔ τι θεώτερον ὄψεται Ἠὼς,
οὐδ' ἀφνειότερον· ῥέα κεν Πυθῶνα παρέλθοι.
τῷ ῥα καὶ ἠλαίνων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε
Λύγδαμις ὑβριστής· ἐπὶ δὲ στρατὸν ἱππημολγῶν
ἤγαγε Κιμμερίων, ψαμάθῳ ἴσον, οἵ ῥα παρ' αὐτὸν
κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης.
ἆ δειλὸς βασιλέων, ὅσον ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔμελλεν
οὔτ' αὐτὸς Σκυθίηνδε παλιμπετὲς, οὔτε τις ἄλλος,

235. Ἀξείνια L. V. Λούσοις L. Λύσσοις V.

238. κοτε—Ἐφέσου L. V.

241. κύκλω L.

243. πλήσσωσιν L. πλήσωσιν V.

248. εὐρυθέμεθλον L.

251. ἀλαπαζέμεν L. V.

ὅσσων ἐν λειμῶνι Καϋστρίῳ ἔσταν ἅμαξαι,
νοστήσειν· Ἐφέσου γὰρ ἀεὶ τεὰ τόξα πρόκειται.
πότνια Μουνυχίη, λιμενοσκόπε, χαῖρε, Φεραίη.
μή τις ἀτιμήσῃ τὴν Ἄρτεμιν· οὐδὲ γὰρ Οἰνεῖ
βωμὸν ἀτιμήσαντι καλοὶ πτόλιν ἦλθον ἀγῶνες·
μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν·
οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ·
μηδέ τινα μνᾶσθαι τὴν παρθένον· οὐδὲ γὰρ Ὦτος,
οὐδὲ μὲν Ὠαρίων ἀγαθὸν γάμον ἐμνήστευσαν·
μηδὲ χορὸν φεύγειν ἐνιαύσιον· οὐδὲ γὰρ Ἱππὼ
ἀκλαυτὶ περὶ βωμὸν ἀπείπατο κυκλώσασθαι.
χαῖρε, μέγα κρείουσα, καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.

261. ἀτιμάσαντι L. V.
262. μὴ δ' bis L.
264. μὴ δὲ L. V.
267. ἀκλαυτεὶ L. V.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΔΗΛΟΝ.

ΤΗΝ ἱερὴν, ὦ θυμὲ, τίνα χρόνον ἢ πότ' ἀείσεις
Δῆλον, Ἀπόλλωνος κουροτρόφον; ἦ μὲν ἅπασαι
Κυκλάδες, αἳ νήσων ἱερώταται εἰν ἁλὶ κεῖνται,
εὔυμνοι· Δῆλος δ' ἐθέλει τὰ πρῶτα φέρεσθαι
ἐκ Μουσέων, ὅτι Φοῖβον, ἀοιδάων μεδέοντα,
λοῦσέ τε καὶ σπείρωσε, καὶ ὡς θεὸν ἤνεσε πρώτη.
ὡς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσῃ,
ἔχθουσιν, τὼς Φοῖβος ὅτις Δήλοιο λάθηται.
Δήλῳ νῦν οἴμης ἀποδάσσομαι, ὡς ἂν Ἀπόλλων
Κύνθιος αἰνήσῃ με, φίλης ἀλέγοντα τιθήνης.
κείνη δ' ἠνεμόεσσα καὶ ἄτροφος, οἷά θ' ἁλιπλὴξ,
αἰθυίης καὶ μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,
πόντῳ ἐνεστήρικται· ὁ δ' ἀμφί ἑ πουλὺς ἑλίσσων,
Ἰκαρίου πολλὴν ἀπομάσσεται ὕδατος ἄχνην.
τῷ σφε καὶ ἰχθυβολῆες ἁλίπλοοι ἐννάσσαντο.
ἀλλά οἱ οὐ νεμεσητὸν ἐνὶ πρώτῃσι λέγεσθαι,

7. ἀείσει L. V.
11. ἄτροπος L. V.
15. ἐννάσαντο L. V.

ὁππόσαι Ὠκεανόν τε καὶ ἐς Τιτηνίδα Τηθὺν
νῆσοι ἀολλίζονται· ἀεὶ δ' ἔξαρχος ὁδεύει.
ἡ δ' ὄπιθεν Φοίνισσα μετ' ἴχνια Κύρνος ὀπηδεῖ,
οὐκ ὀνοτή· καὶ Μάκρις Ἀβαντιὰς Ἐλλοπιήων,
Σαρδώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ ἣν ἐπενήξατο Κύπρις
ἐξ ὕδατος τὰ πρῶτα· σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων.
κεῖναι μὲν πύργοισι περισκεπέεσσιν ἐρυμναὶ,
Δῆλος δ' Ἀπόλλωνι. τί δε στιβαρώτερον ἕρκος;
τείχεα μὲν καὶ λᾶες ὑπὸ ῥιπῆς κε πέσοιεν
Στρυμονίου Βορέαο· θεὸς δ' ἀεὶ ἀστυφέλικτος.
Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθόος ἀμφιβέβηκεν.
εἰ δὲ λίην πολέες σε περιτροχόωσιν ἀοιδαὶ,
ποίῃ ἐνιπλέξω σε; τί τοι θυμῆρες ἀκοῦσαι;
ἢ ὡς τὰ πρώτιστα μέγας θεὸς οὔρεα θείνων
ἄορι τριγλώχινι, τό οἱ Τελχῖνες ἔτευξαν,
νήσους εἰναλίας εἰργάζετο; νέρθε δὲ πάσας
ἐκ νεάτων ὤχλισσε καὶ εἰσεκύλισε θαλάσσῃ;
καὶ τὰς μὲν κατὰ βένθος, ἵν' ἠπείροιο λάθωνται,
πρέμνοθεν ἐῤῥίζωσε· σὲ δ' οὐκ ἔθλιψεν ἀνάγκη,
ἀλλ' ἄφετος πελάγεσσιν ἐπέπλεες· οὔνομα δ' ἦν σοι
Ἀστερίη τὸ παλαιὸν, ἐπεὶ βαθὺν ἥλαο τάφρον

17. ὁππότ' ἐς Ὠκεανόν L. V.
20. ἀλλοπιήων V.
22. ταπρῶτα L. V.
25. ὑπαὶ ῥιπῆς L. V.
29. τοίῃ L.
30. χ' ὡς pro ἢ ὡς L. V. & ταπρώτιστα.
33. εἰσεκύλισσε L. V.
34. κατὰ βύθον L. V.
35. πρυμνόθεν L. V.
36. ἀπέπλεες L. V.

οὐρανόθεν φεύγουσα Διὸς γάμον, ἀστέρι ἴση.
τόφρα μὲν οὔπω σοὶ χρυσέη ἐπεμίσγετο Λητὼ,
τόφρα δ' ἔτ' Ἀστερίη σὺ καὶ οὐδέ πω ἔκλεο Δῆλος.
πολλάκις ἐκ Τροιζῆνος, ἀλιξάντοιο πολίχνης,
ἐρχόμενοι Ἐφύρηνδε, Σαρωνικοῦ ἔνδοθι κόλπου
ναῦται ἐπεσκέψαντο· καὶ ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντες,
οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι· σὺ δὲ στεινοῖο παρ' ὀξὺν
ἔδραμες Εὐρίποιο πόρον καναχηδὰ ῥέοντος.
Χαλκιδικῆς δ' αὐτῆμαρ ἀνηναμένη ἁλὸς ὕδωρ,
μέσφ' ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον,
ἢ Χίον, ἢ νήσοιο διάβροχον ὕδατι μαστὸν
Παρθενίης, (οὔπω γὰρ ἔην Σάμος) ἦχί σε νύμφαι
γείτονες Ἀγκαίου Μυκαλησσίδες ἐξείνισσαν.
ἡνίκα δ' Ἀπόλλωνι γενέθλιον οὖδας ἐπέσχες,
τοῦτό τοι ἀντημοιβὸν ἁλίπλοοι οὔνομ' ἔθεντο,
οὕνεκεν οὐκ ἔτ' ἄδηλος ἐπέπλεες, ἀλλ' ἐνὶ πόντου
κύμασιν Αἰγαίοιο ποδῶν ἐνεθήκαο ῥίζας.
οὐδ' Ἥρην κοτέουσαν ὑπέτρεσας, ἣ μὲν ἁπάσαις
δεινὸν ἐπεβριμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διῒ παῖδας
ἐξέφερον· Λητοῖ δὲ διακριδὸν, οὕνεκα μούνη
Ζηνὶ τεκεῖν ἤμελλε φιλαίτερον Ἄρεος υἷα.

40. τόφρα δὲ τ' L. V. οὐ δέπω L.
41. ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης L. V.
49. ἠχί L.
50. Ἀγγαίου L. Αἰγαίου V.
52. ἀντίμοιβον L. V.
53. οὐκέτ' V.
56. ἐπεβρωμᾶτο L. V.

τῷ ῥα καὶ αὐτὴ μὲν σκοπιὴν ἔχεν αἰθέρος εἴσω,
σπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν· εἶργε δὲ Λητῶ
τειρομένην ὠδῖσι. δύω δέ οἱ εἵατο φρουροὶ,
γαῖαν ἐποπτεύοντες· ὁ μὲν πέδον ἠπείροιο
ἥμενος ὑψηλῆς κορυφῆς ἔπι Θρήϊκος Αἵμου
θοῦρος Ἄρης ἐφύλασσε σὺν ἔντεσι· τὼ δέ οἱ ἵππω
ἑπτάμυχον Βορέαο παρὰ σπέος ηὐλίζοντο·
ἡ δ' ἐπὶ νησάων ἑτέρη σκοπὸς εὐρειάων
ἧστο, κόρη Θαύμαντος, ἐπαΐξασα Μίμαντι.
ἔνθ' οἱ μὲν πολίεσσιν, ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητὼ,
μίμνον ἀπειλητῆρες, ἀπετρώπων δὲ δέχεσθαι.
φεῦγε μὲν Ἀρκαδίη, φεῦγεν δ' ὄρος ἱερὸν Αὔγης
Παρθένιον· φεῦγεν δ' ὁ γέρων μετόπισθε Φενειός.
φεῦγε δ' ὅλη Πελοπηῒς, ὅση παρακέκλιται Ἰσθμῷ,
ἔμπλην Αἰγιαλοῦ τε καὶ Ἄργεος· οὐ γὰρ ἐκείνας
ἀτραπιτοὺς ἐπάτησεν, ἐπεὶ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.
φεῦγε καὶ Ἀονίη τὸν ἕνα δρόμον· αἱ δ' ἐφέποντο
Δίρκη τε, Στροφίη τε, μελαμψήφιδος ἔχουσαι
Ἰσμηνοῦ χέρα πατρός· ὁ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.
(ἡ δ' ὑποδινηθεῖσα χοροῦ ἀπεπαύσατο νύμφη
αὐτόχθων Μελίη, καὶ ὑπόχλοον ἔσχε παρειὴν,
ἥλικος ἀσθμαίνουσα περὶ δρυὸς, ὡς ἴδε χαίτην
σειομένην Ἑλικῶνος. ἐμαὶ θεαὶ, εἴπατε, Μοῦσαι,

60. Λητῶ V.
62. ὑποπτεύοντες L. V.
63. τοῦ pro ἔπι V.
69. ἀπηλτῆρες V.

ἢ ῥ' ἐτεὸν ἐγένοντο τότε δρύες ἡνίκα νύμφαι;
νύμφαι μὲν χαίρουσιν ὅτε δρύας ὄμβρος ἀέξει,
νύμφαι δ' αὖ κλαίουσιν ὅτε δρυσὶν οὐκ ἔτι φύλλα.)
ταῖς μὲν ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος αἰνὰ χολώθη,
φθέγξατο δ' οὐκ ἀτέλεστον ἀπειλήσας ἐπὶ Θήβῃ·
ΘΗΒΗ, τίπτε, τάλαινα, τὸν αὐτίκα πότμον ἐλέγχεις;
μήπω μή μ' ἀέκοντα βιάζεο μαντεύεσθαι.
οὔπω μοι Πυθῶνι μέλει τριποδήϊος ἕδρη,
οὐδ' ἔτι πω τέθνηκεν ὄφις μέγας, ἀλλ' ἔτι κεῖνο
θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον
Παρνησὸν νιφόεντα περιστέφει ἐννέα κύκλοις.
ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τὶ τορώτερον ἢ ἀπὸ δάφνης·
φεῦγε πρόσω· ταχινός σε κιχήσομαι, αἵματι λούσων
τόξον ἐμόν. σὺ δὲ τέκνα κακογλώσσοιο γυναικὸς
ἔλλαχες. οὐ σύ γ' ἐμεῖο φίλη τροφὸς, οὐδὲ Κιθαιρὼν
ἔσσεται· εὐαγέων δὲ καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην.
ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ μετάτροπος αὖθις ἐχώρει.
ἀλλ' ὅτ' Ἀχαιϊάδες μιν ἀπηρνήσαντο πόληες
ἐρχομένην, Ἑλίκη τε, Ποσειδάωνος ἑταίρη,
Βοῦρά τε, Δεξαμενοῖο βοόστασις Οἰκιάδαο,
ἂψ δ' ἐπὶ Θεσσαλίην πόδας ἔτρεπε. φεῦγε δ' Ἄναυρος,
καὶ μεγάλη Λάρισσα, καὶ αἱ Χειρωνίδες ἄκραι·
φεῦγε δὲ καὶ Πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων.
Ἥρη, σοὶ δ' ἔτι τῆμος ἀνηλεὲς ἦτορ ἔκειτο·

91. οὐ δέ τι L. V.
102. βοῶν στάσις V.
94. τομώτερον L. V.

οὐδὲ κατεκλάσθης τε καὶ ᾤκτισας, ἡνίκα πήχεις
ἀμφοτέρους ὀρέγουσα, μάτην ἐφθέγξατο τοῖα.
ΝΥΜΦΑΙ Θεσσαλίδες, ποταμοῦ γένος, εἴπατε πατρὶ
κοιμῆσαι μέγα χεῦμα· περιπλέξασθε γενείῳ,
λισσόμεναι τὰ Ζηνὸς ἐν ὕδατι τέκνα δεκέσθαι.
Πηνειὲ Φθιῶτα, τί νυν ἀνέμοισιν ἐρίζεις;
ὦ πάτερ, οὐ μὴν ἵππον ἀέθλιον ἀμφιβέβηκας.
ἦ ῥά τοι ὧδ' αἰεὶ ταχινοὶ πόδες; ἢ ἀπ' ἐμεῖο
μοῦνον ἐλαφρίζουσι, πεποίησαι δὲ πέτεσθαι
σήμερον ἐξαπίνης; ὁ δ' ἀνήκοος. ὦ ἐμὸν ἄχθος,
ποῖ σε φέρω; μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τένοντες.
Πήλιον ὦ Φιλύρης νυμφήϊον, ἀλλὰ σὺ μεῖνον·
μεῖνον, ἐπεὶ καὶ θῆρες ἐν οὔρεσι πολλάκι σεῖο
ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρείσαντο λέαιναι.
τὴν δ' ἄρα καὶ Πηνειὸς ἀμείβετο, δάκρυα λείβων,
ΛΗΤΟΙ, Ἀναγκαίη μεγάλη θεός. οὐ γὰρ ἔγωγε,
πότνια, σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
λουσαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωΐδας· ἀλλά μοι Ἥρη
δασπλὴς ἠπείλησεν. ἀπαύγασαι οἷος ἔφεδρος
οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει, ὅς κέ με ῥεῖα
βυσσόθεν ἐξερύσειε. τί μήσομαι; ἦ ἀπολέσθαι
ἡδύ τί τοι Πηνειόν; ἴτω· πεπρωμένον ἦμαρ

111. τεκέσθαι L. V.
114. ἐπ' ἐμεῖο L. V.
115. μοῦνοι L. V.
116. ἐξαπίνη V.
117. ἀπειρύκασι V.
124. ἐμοῖο V.
125. δαψιλὲς L. V.

τλήσομαι εἵνεκα σεῖο, καὶ εἰ μέλλοιμι ῥοάων
διψαλέην ἄμπωτιν ἔχων αἰώνιον ἔῤῥειν,
καὶ μόνος ἐν ποταμοῖσιν ἀτιμότατος καλέεσθαι.
ἠνίδ' ἐγώ· τί περισσά; κάλει μόνον Εἰλείθυιαν·
εἶπε, καὶ ἠρώησε μέγαν ῥόον. ἀλλά οἱ Ἄρης
Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας
ἐμβαλέειν δίνῃσιν, ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα.
ὑψόθε δ' ἐσμαράγησε, καὶ ἀσπίδα τύψεν ἀκωκῇ
δούρατος· ἡ δ' ἐλέλιξεν ἐνόπλιον· ἔτρεμε δ' Ὄσσης
οὔρεα, καὶ πεδίον Κρανώνιον, αἵ τε δυσαεῖς
ἐσχατιαὶ Πίνδοιο· φόβῳ δ' ὠρχήσατο πᾶσα
Θεσσαλίη· τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔβραχεν ἦχος.
ὡς δ' ὁπότ' Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
σείονται μυχὰ πάντα, κατουδαίοιο γίγαντος
εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο,
θερμαστραί τε βρέμουσιν ὑφ' Ἡφαίστοιο πυράγρης,
ἔργα θ' ὁμοῦ, δεινὸν δὲ πυρίκμητοί τε λέβητες
καὶ τρίποδες πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοις ἰαχεῦσι·
τῆμος ἔγεντ' ἄραβος σάκεος τόσος εὐκύκλοιο.
Πηνειὸς δ' οὐκ αὖτις ἐχάζετο, μίμνε δ' ὁμοίως
καρτερὸς ὡς τὰ πρῶτα· θοὰς δ' ἐστήσατο δίνας,
εἰσόκε οἱ Κοιηὶς ἐκέκλετο, ΣΩΖΕΟ χαίρων,

132. ἠνὶ δ' L.V. Εἰλήθευαν L. Εἰλήθυιαν V.
142. κατ' οὐδαίοιο L.
144. θερμαῦστραί V. θερμαυστραί L.
146. τύπτοντες V.
149. ταπρῶτα L.
150. εἰσόκέ L. Κοικὴς L. V. ἐκήκλετο V.

σώζεο· μὴ σύγ᾽ ἐμεῖο πάθῃς κακὸν εἵνεκα, τῆσδε
ἀντ᾽ ἐλεημοσύνης. χάριτος δέ τοι ἔσσετ᾽ ἀμοιβή.
ἦ, καὶ πολλὰ πάροιθεν ἐπεὶ κάμεν, ἔστιχε νήσους
εἰναλίας. αἱ δ᾽ οὔ μιν ἐπερχομένην ἐδέχοντο·
οὐ λιπαρὸν νήεσσιν Ἐχινάδες ὅρμον ἔχουσαι,
οὐδ᾽ ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων·
Ἶρις ἐπεὶ πάσῃσιν ἀφ᾽ ὑψηλοῖο Μίμαντος
σπερχομένη μάλα πολλὸν ἀπέτραπεν· αἱ δ᾽ ὑφ᾽ ὁμοκλῆς
πανσυδίῃ φοβέοντο κατὰ ῥόον ἥντινα τέτμοι.
ὠγυγίην δ᾽ ἤπειτα Κόων Μεροπηΐδα νῆσον
ἵκετο, Χαλκιόπης ἱερὸν μυχὸν ἡρωΐνης.
ἀλλά ἑ παιδὸς ἔρυκεν ἔπος τόδε, ΜΗ σύ γε, μῆτερ,
τῇ με τέκοις. οὔτ᾽ οὖν ἐπιμέμφομαι, οὐδὲ μεγαίρω
νῆσον, ἐπεὶ λιπαρή τε καὶ εὔβοτος, εἴ νύ τις ἄλλη·
ἀλλά οἱ ἐκ μοιρέων τις ὀφειλόμενος θεὸς ἄλλος
ἐστὶ, σαωτήρων ὕπατον γένος· ᾧ ὑπὸ μίτρην
ἵξεται οὐκ ἀέκουσα Μακηδόνι κοιρανέεσθαι,
ἀμφοτέρη μεσόγεια, καὶ αἳ πελάγεσσι κάθηνται·
μέχρις ὅπου περάτη τε, καὶ ὁππόθεν ὠκέες ἵπποι
ἠέλιον φορέουσιν. ὁ δ᾽ εἴσεται ἤθεα πατρός.
καὶ νύ ποτε ξυνός τις ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος
ὕστερον, ὁππότ᾽ ἂν οἱ μὲν ἐφ᾽ Ἑλλήνεσσι μάχαιραν

152. ἀντελεημοσύνης L.
157. ἐφ᾽ ὑψηλοῖο L. V.
159. πασσυδίῃ L.V. ἥν τινα V.
170. ὅδ᾽ V.
171. ἄμμι V.
172. ὁππότ᾽ ἄνοιμεν L. V.

βαρβαρικὴν καὶ Κελτὸν ἀναστήσαντες Ἄρηα
ὀψίγονοι Τιτῆνες ἀφ' ἑσπέρου ἐσχατόωντος
ῥώσωνται, νιφάδεσσιν ἐοικότες, ἢ ἰσάριθμοι
τείρεσιν, ἡνίκα πλεῖστα κατ' ἠέρα βουκολέονται·
Φρούρια καὶ [κῶμαι Λοκρῶν, καὶ Δελφίδες ἄκραι,]
καὶ πεδία Κρισαῖα, καὶ ἠπείροι[ο φάραγγες]
ἀμφιπεριστείνωνται. ἴδωσι δὲ πίονα καρπὸν
γείτονος αἰθομένοιο· καὶ οὐκ ἔτι μοῦνον ἀκουῇ,
ἀλλ' ἤδη περὶ νηὸν ἀπαυγάζοιντο φάλαγγας
δυσμενέων· ἤδη δὲ παρὰ τριπόδεσσιν ἐμεῖο
φάσγανα καὶ ζωστῆρας ἀναιδέας, ἐχθομένας τε
ἀσπίδας, αἳ Γαλάτῃσι κακὴν ὁδὸν ἄφρονι φύλῳ
στήσονται· τέων αἱ μὲν ἐμοὶ γέρας, αἱ δ' ἐπὶ Νείλῳ,
ἐν πυρὶ τοὺς φορέοντας ἀποπνεύσαντας ἰδοῦσαι,
κείσονται, βασιλῆος ἀέθλια πολλὰ καμόντος
ἐσσόμεναι· Πτολεμαῖε, τά τοι μαντήϊα φαίνω.
αἰνήσεις μέγα δή τι τὸν εἰσέτι γαστέρι μάντιν
ὕστερον ἤματα πάντα· σὺ δὲ ξυμβάλλεο, μῆτερ·
ἔστι διειδομένη τις ἐν ὕδατι νῆσος ἀραιή,
πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δέ οἱ οὐχ ἑνὶ χώρᾳ,

174. ἐσχατόοντος V.
177. Voces uncinulis inclusæ desunt in L. Ad finem versus φάραγγες adjicit V.
178. Κρισσαῖα L. λαοισαῖα V. Mox literæ uncinis comprehensæ desunt in L. ἠπείροιο versum terminat in V.
179. ἀμφιπεριστείνονται L. ἀμφιστείνονται V.
181. παρὰ νηὸν L. V.
183. ζωστῆρας ἀναιδέας L.
192. ἐνὶ χώρῳ L. V.

ἀλλὰ παλιῤῥοίῃ ἐπινήχεται, ἀνθέρικος ὥς,
ἔνθα νότος, ἔνθ' εὖρος, ὅπῃ φορέῃσι θάλασσα.
τῇ με φέροις· κείνην γὰρ ἐλεύσεαι εἰς ἐθέλουσαν.
αἱ μὲν τόσσα λέγοντος ἀπέτρεχον εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἀστερίη φιλόμολπε, σὺ δ' Εὐβοίηθε κατήεις,
Κυκλάδας ὀψομένη περιηγέας, οὔ τι παλαιὸν,
ἀλλ' ἔτι τοι μετόπισθε Γεραίστιον εἵπετο φῦκος·
[ἔστης δ' ἐν μέσσῃσι. κατοικτείρασα δὲ Λητὼ,
φῦκος ἅπαν κατέ]φλεξας· ἐπεὶ περικαίεο κῆρι,
τλήμον' ὑπ' ὠδίνεσσι βαρυνομένην ὁρόωσα·
ΗΡΗ, τοῦτό με ῥέξον ὅ τοι φίλον· οὐ γὰρ ἀπειλὰς
ὑμετέρας ἐφύλαξα· πέρα, πέρα εἰς ἐμὲ, Λητοῖ.
ἔννεπες. ἡ δ' αὖ Λητὼ ἄλης ἀπεπαύσατο λυγρῆς·
ἕζετο δ' Ἰνωποῖο παρὰ ῥόον, ὅντε βάθιστον
γαῖα τότ' ἐξανίησιν, ὅτε πλήθοντι ῥεέθρῳ
Νεῖλος ἀπὸ κρημνοῖο κατέρχεται Αἰθιοπῆος.
λύσατο δὲ ζώνην, ἀπὸ δ' ἐκλίθη ἔμπαλιν ὤμοις
φοίνικος ποτὶ πρέμνον, ἀμηχανίης ὕπο λυγρῆς
τειρομένη· νότιος δὲ διὰ χροὸς ἔῤῥεεν ἱδρώς.
εἶπε δ' ἀλυσθαίνουσα, ΤΙ μητέρα, κοῦρε, βαρύνεις;

193. παλλιῤῥοίῃ V.
195. εἰσεθέλουσαν V.
196. εἰς ἅλα V.
200. 201. Quæ uncinis inclusa sunt desunt in L. κατοικτείρασα V.
201. περικαίεο πυρὶ L. V.
205. ἡ δ' ἄῤῥητον ἄλης L. ἄῤῥηκτον V.
209. ἐκλίνθη L. V. πάλιν V.
212. ἀλυσθμαίνουσα L. V.

αὕτη τοι, φίλε, νῆσος ἐπιπλώουσα θαλάσσῃ.
γείνεο, γείνεο, κοῦρε, καὶ ἤπιος ἔξιθι κόλπου.
νύμφα Διὸς βαρύθυμε, σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἄπυστος
δὴν ἔμεναι· τοίη σε προσέδραμεν ἀγγελιῶτις·
εἶπε δ' ἔτ' ἀσθμαίνουσα, (φόβῳ δ' ἀνεμίσγετο μῦθος)
ΗΡΗ τιμήεσσα, πολὺ προὔχουσα θεάων,
σὴ μὲν ἐγώ, σὰ δὲ πάντα· σὺ δὲ κρείουσα κάθησαι
γνησίη Οὐλύμποιο· καὶ οὐ χέρα δείδιμεν ἄλλην
θηλυτέρην. σὺ δ', ἄνασσα, τὸν αἴτιον εἴσεαι ὀργῆς.
Λητώ τοι μίτρην ἀναλύεται ἔνδοθι νήσου.
ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον, οὐδ' ἐδέχοντο·
Ἀστερίη δ' ὀνομαστὶ παρερχομένην ἐκάλεσσεν,
Ἀστερίη, πόντοιο κακὸν σάρον· οἶσθα καὶ αὐτή.
ἀλλά, φίλη, δύνασαι γάρ, ἀμύνειν πότνια δούλοις
ὑμετέροις, οἳ σεῖο πέδον πατέουσιν ἐφετμῇ.
ἦ, καὶ ὑπὸ χρύσειον ἑδέθλιον ἷζε, κύων ὣς
Ἀρτέμιδος, ἥτις τε, θοῆς ὅτε παύσεται ἄγρης,
ἵζει θηρήτειρα παρ' ἴχνεσιν, οὔατά τ' αὐτῆς
ὀρθὰ μάλ', αἰὲν ἑτοῖμα θεῆς ὑποδέχθαι ὀμοκλήν.
τῇ ἰκέλη Θαύμαντος ὑπὸ θρόνον ἵζετο κούρη.
κείνη δ' οὐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἕδρης,
οὐδ' ὅτε οἱ ληθαῖον ἐπὶ πτερὸν ὕπνος ἐρείσει·
ἀλλ' αὐτοῦ μεγάλοιο ποτὶ γλωχῖνα θρόνοιο

216. ἐμμέναι L.
234. οὐ δέ ποτε L. et in 235.
230. οὔατα δ' L. V.

τυτθὸν ἀποκλίνασα καρήατα λέχριος εὕδει.
οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται, οὐδὲ ταχείας
ἐνδρομίδας· μή οἵ τι καὶ αἰφνίδιον ἔπος εἴπῃ
δεσπότις. ἡ δ', ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα, προσηύδα,
ΟΥΤΩ νῦν, ὦ Ζηνὸς ὀνείδεα, καὶ γαμέοισθε
λάθρια, καὶ τίκτοιτε κεκρυμμένα. μηδ' ὅθι δειλαὶ
δυστοκίης μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι
εἰνάλιαι τίκτουσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις.
Ἀστερίῃ δ' οὐδέν τι βαρύνομαι εἵνεκα τῆσδε
ἀμπλακίης, οὐδ' ἔστιν ὅπως ἀποθύμια ῥέξω
τόσσα δέοι. μάλα γάρ τε κακῶς ἐχαρίσσατο Λητοῖ.
ἀλλά μιν ἔκπαγλόν τι σεβίζομαι, οὕνεκ' ἐμεῖο
δέμνιον οὐκ ἐπάτησε, Διὸς δ' ἀνθείλετο πόντον.
ἡ μὲν ἔφη. κύκνοι δὲ θεοῦ μέλποντες ἀοιδοὶ
Μῄόνιον Πακτωλὸν ἐκυκλώσαντο λιπόντες
ἑβδομάκις περὶ Δῆλον. ἐπήεισαν δὲ λοχείῃ
Μουσάων ὄρνιθες, ἀοιδότατοι πετεηνῶν.
ἔνθεν ὁ παῖς τοσσάσδε λύρῃ ἐνεδήσατο χορδὰς
ὕστερον, ὁσσάκι κύκνοι ἐπ' ὠδίνεσσιν ἄεισαν.
ὄγδοον οὐκ ἔτ' ἄεισαν, ὁ δ' ἔκθορεν. αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν
νύμφαι Δηλιάδες, ποταμοῦ γένος ἀρχαίοιο,
εἶπαν Ἐλειθυίης ἱερὸν μέλος· αὐτίκα δ' αἰθὴρ
χάλκεος ἀντήχησε διαπρυσίην ὀλολυγήν.

239. ἀλεγυνὸν L. V.
242. δυστοκέες L. V.
257. Ἐληθυίης L. V.

οὐδ' Ἥρη νεμέσησεν, ἐπεὶ χόλον ἐξέλετο Ζεύς.
χρύσεά τοι τότε πάντα θεμείλια γείνατο, Δῆλε·
χρυσῷ δὲ τροχόεσσα πανήμερος ἔῤῥεε λίμνη,
χρύσειον δ' ἐκόμησε γενέθλιον ἔρνος ἐλαίης,
χρυσῷ δὲ πλήμμυρε βαθὺς Ἰνωπὸς ἑλιχθείς.
αὐτὴ δὲ χρυσέοιο ἀπ' οὔδεος εἵλεο παῖδα,
ἐν δ' ἐβάλευ κόλποισιν· ἔπος δ' ἐφθέγξαο τοῖον·
Ὦ μεγάλη, πολύβωμε, πολύπτολι, πολλὰ φέρουσα,
πίονες ἤπειροί τε, καὶ αἳ περιναίετε νῆσοι,
αὐτὴ ἐγὼ τοιήδε δυσήροτος· ἀλλ' ἀπ' ἐμεῖο
Δήλιος Ἀπόλλων κεκλήσεται· οὐδέ τις ἄλλη
γαιάων τοσσόνδε θεῷ πεφιλήσεται ἄλλῳ·
οὐ Κερχνὶς κρείοντι Ποσειδάωνι Λεχαίου·
οὐ πάγος Ἑρμείῃ Κυλλήνιος, οὐ Διῒ Κρήτη,
ὡς ἐγὼ Ἀπόλλωνι· καὶ ἔσσομαι οὐκ ἔτι πλαγκτή.
ὧδε σὺ μὲν κατέλεξας· ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν.
τῷ καὶ νησάων ἁγιωτάτη ἐξέτι κείνου
κλῄζῃ, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος· οὐδέ σ' Ἐνυώ,
οὐδ' Ἀΐδης, οὐδ' ἵπποι ἐπιστείβουσιν Ἄρηος·
ἀλλά τοι ἀμφιετεῖς δεκατηφόροι αἰὲν ἀπαρχαὶ
πέμπονται· πᾶσαι δὲ χοροὺς ἀνάγουσι πόληες,
αἵ τε πρὸς ἠοίην, αἵ θ' ἕσπερον, αἵ τ' ἀνὰ μέσσην

260. γείνετο L. V.
262. ἐκόμισσε L. V.
263. πλήμυρε L.
266. ὦ μεγάλ', ὦ L. V.
271. Λεχαίῳ L. V.
274. γλυκὴν ἔσπαζε V.
275. ἁγιώτατον V.
279. χόρους ἂν ἔχουσι V.

κλήρους ἐστήσαντο, καὶ οἱ καθύπερθε Βορείης
οἰκία θινὸς ἔχουσι, πολυχρονιώτατον αἷμα.
οἱ μέν τοι καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πρῶτοι
ἀσταχύων φορέουσιν· ἃ Δωδώνηθε Πελασγοὶ
τηλόθεν ἐκβαίνοντα πολὺ πρώτιστα δέχονται,
γηλεχέες θεράποντες ἀσιγήτοιο λέβητος.
δεύτερον ἱερὸν ἄστυ, καὶ οὔρεα Μηλίδος αἴης
ἔρχονται· κεῖθεν δὲ διαπλώουσιν Ἀβάντων
εἰς ἀγαθὸν πεδίον Ληλάντιον. οὐδ᾽ ἔτι μακρὸς
ὁ πλόος Εὐβοίηθεν· ἐπεὶ σέο γείτονες ὅρμοι.
πρῶταί τοι τάδ᾽ ἔνεικαν ἀπὸ ξανθῶν Ἀριμασπῶν
Οὖπίς τε, Λοξώ τε, καὶ εὐαίων Ἑκαέργη,
θυγατέρες Βορέαο, καὶ ἄρσενες οἱ τότ᾽ ἄριστοι
ἠϊθέων. οὐ δ᾽ οἵγε παλιμπετὲς οἴκαδ᾽ ἵκοντο·
εὔμοιροι δ᾽ ἐγένοντο, καὶ ἀκλέες οὔποτ᾽ ἐκεῖνοι.
ἦτοι Δηλιάδες μὲν, ὅτ᾽ εὐήχης ὑμέναιος
ἤθεα κουράων μορμύσσεται, ἥλικα χαίτην
παρθενικαῖς, παῖδες δὲ θέρος τὸ πρῶτον ἰούλων
ἄρσενες ἠϊθέοισιν ἀπαρχόμενοι φορέουσιν.
Ἀστερίη θυόεσσα, σὲ μὲν περί τ᾽ ἀμφί τε νῆσοι
κύκλον ἐποιήσαντο, καὶ ὡς χορὸν ἀμφεβάλοντο,
οὔτε σιωπηλὴν, οὔτ᾽ ἄψοφον· οὖλος ἐθείραις
Ἕσπερος ἀλλ᾽ αἰεί σε καταβλέπει ἀμφιβόητον.

281. οἰήην L. V.
283. οἱ μέντοι L. V.
286. Lηλεχέες V. inverso Γ.
287. μελλίδος V.
289. οὐ δέ τι L.
298. παρθενικαὶ L. V. πρώων V. ἰούλῳ L. V.
302. σιωπαλὴν V.

οἱ μὲν ὑπαείδουσι νόμον Λυκίοιο γέροντος,
ὅν τοι ἀπὸ Ξάνθοιο θεοπρόπος ἤγαγεν Ὠλήν·
αἱ δὲ ποδὶ πλήσσουσι χορεύτιδες ἀσφαλὲς οὖδας.
δὴ τότε καὶ στεφάνοισι βαρύνεται ἱρὸν ἄγαλμα
Κύπριδος ἀρχαίης ἀριήκοον· ἥν ποτε Θησεὺς
εἵσατο σὺν παίδεσσιν, ὅτε Κρήτηθεν ἀνέπλει.
οἳ χαλεπὸν μύκημα καὶ ἄγριον υἷα φυγόντες
Πασιφάης, καὶ γναμπτὸν ἕδος σκολιοῦ λαβυρίνθου,
πότνια, σὸν περὶ βωμὸν ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ
κύκλιον ὠρχήσαντο· χοροῦ δ' ἡγήσατο Θησεύς.
ἔνθεν ἀειζώοντα θεωρίδος ἱερὰ Φοίβῳ
Κεκροπίδαι πέμπουσι τοπήϊα νηὸς ἐκείνης.
Ἀστερίη πολύβωμε, πολύλλιτε, τίς δέ σε ναύτης
ἔμπορος Αἰγαίοιο παρήλυθε νηῒ θεούσῃ;
οὐχ οὕτω μεγάλοι μιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χρειὼ δ' ὅττι τάχιστον ἄγει πλόον· ἀλλὰ τὰ λαίφη
ὠκέες ἐστείλαντο, καὶ οὐ πάλιν αὖθις ἔβησαν,
πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῇσιν ἑλίξαι
ῥησσομένους, καὶ πρέμνον ὀδακτάσαι ἁγνὸν ἐλαίης,
χεῖρας ἀποστρέψαντας, ἃ Δηλιὰς εὕρετο νύμφη
παίγνια κουρίζοντι καὶ Ἀπόλλωνι γελαστύν.
ἱστίη ὦ νήσων, εὐίστιε, χαῖρε μὲν αὐτή,
χαίροι δ' Ἀπόλλων τε, καὶ ἣν ἐλοχεύσατο Λητώ.

306. χορήτιδες L. V. ἀσαφλὲς L.
310. μήκυμα L.
316. πωλύλλιτε V.
325. ἱστίη, ὦ νήσων εὐέστιε L. V.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΑΛΑΘΟΝ.

Τῶ καλάθω κατιόντος ἐπιφθέγξασθε γυναῖκες,
ΔΑΜΑΤΕΡ ΜΕΓΑ ΧΑΙΡΕ, ΠΟΛΥΤΡΟΦΕ, ΠΟΥΛΥΜΕΔΙΜΝΕ.
τὸν κάλαθον κατιόντα (θύρας δ' ἐπιθέσθε βέβαλοι,)
μήδ' ἀπὸ τοῦ τέγεος μηδ' ὑψόθεν αὐγάσσησθε,
μὴ παῖς, μηδὲ γυνὰ, μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν,
μηδ' ὅκ' ἀφ' αὐαλέων στομάτων πτύωμες ἄπαστοι.
Ἕσπερος ἐκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα νεῖται·
Ἕσπερος, ὅστε πιεῖν Δαμάτερα μῶνος ἔπεισεν,
ἁρπαγίμας ὅτ' ἄπυστα μετέστιχεν ἴχνια κώρας.
πότνια, πῶς σε δύναντο πόδες φέρεν ἔς τ' ἐπὶ δυθμὰς,
ἔς τ' ἐπὶ τὼς μελάιας, καὶ ὅπα τὰ χρύσεα μᾶλα;
[οὐ πίες οὔτ' ἄρ' ἔδες τῆνον χρόνον, οὐδ' ἐλοέσσω.]
τρὶς μὲν δὴ διέβης Ἀχελώϊον ἀργυροδίναν,

1. ἐπιφθέγξεσθε V.
2. πολυμέδιμνε V.
3. χάμαι θασεῖσθε βέβαλοι L. V. nisi quod hæc θασσεῖσθε.
4. μηδ' ἀπὸ V.
9. μετέστιχων V.
10. πᾶς τε δύναντο V.
11. τοὺς μέλανας L. V.
12. τῆνον L.
13. διέβαινεν L. ἀργυροδίνην L. V.

τοσσάκι δ' ἀενάων ποταμῶν ἐπέρασας ἕκαστον,
[τρὶς δ' ἐπὶ καλλίστης νήσου δράμες ὀμφαλὸν Ἔνναν,]
τρὶς δ' ἐπὶ καλλι[χόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητὶ,]
αὐσταλέα, ἄποτός τε· καὶ οὐ φάγες, οὐδ' ἐλοέσσω.
μὴ μὴ ταῦτα λέγωμες, ἃ δάκρυον ἄγαγε Δηοῖ.
κάλλιον, ὡς πολίεσσιν ἑαδό τα τέθμια δῶκε·]
κάλλιον, ὡς καλάμην τε καὶ ἱερὰ δράγματα πράτα
ἀσταχύων ἀπέκοψε, καὶ ἐν βόας ἧκε πατῆσαι,
ἁνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν·
κάλλιον, ὡς (ἵνα καί τις ὑπερβασίας [ἀλέηται)
θήκατο Βουπείνᾳ Τριόπεω γόνον οἰκτρὸν] ἰδέσθαι.
οὔπω τὰν Κνιδίαν, ἔτι Δώτιον ἱρὸν ἔναιον,
τὶν δ' αὐτᾷ καλὸν ἄλσος ἐποιήσαντο Πελασγοὶ
δένδρεσιν ἀμφιλαφές· διά κεν μόλις ἔνθοι ὀϊστός.
ἐν πίτυς, ἐν μεγάλαι πτελέαι ἔσαν, ἐν δὲ καὶ ὄχναι,
ἐν δὲ καλὰ γλυκύμαλα· τὸ δ' ὥστ' ἀλέκτρινον, ὕδωρ
ἐξ ἀμαρᾶν ἀνέθυε. θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ,
ὅσσον Ἐλευσῖνι, Τριόπῳ θ' ὅσον, ὀκκόσον Ἔννᾳ.
ἀλλ' ὅκα Τριοπίδαισιν ὁ δεξιὸς ἄχθετο δαίμων,

14. ἀεννάων ποταμῶν V.
15. 16. Uncinis inclusa desunt in L. Τρὶς δ' ἐπὶ καλλίστην σικανῶν πόλιν ἤλυθες Ἔνναν V.
17. ὠδ' ἐλοέσσω V.
18. ἤγαγε L. V.
19. Uncinis inclusa non agnoscit L. πρᾶτο V.
23. 24. Quæ uncinis comprehensa sunt non agnoscit L. ἀλέηται exstat in V. ceteris omissis.
27. ἤνθεν L. ἦλθεν V.
31. τριόπᾳ L.

τουτάκις ἁ χείρων Ἐρυσίχθονος ἅψατο βωλά.
σεύατ᾽ ἔχων θεράποντας ἐείκοσι, πάντας ἐν ἀκμᾷ,
πάντας δ᾽ ἀνδρογίγαντας, ὅλαν πόλιν ἀρκίος ἆραι,
ἀμφότερον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας.
ἐς δὲ τὸ τᾶς Δάματρος ἀναιδέες ἔδραμον ἄλσος.
ἧς δέ τις αἴγειρος, μέγα δένδρεον, αἰθέρι κῦρον·
τῷ δ᾽ ὕπο ταὶ νύμφαι ποτὶ τὤνδιον ἐψιόωντο·
ἁ πρᾶτα πλαγεῖσα κακὸν μέλος ἴαχεν ἄλλαις.
ᾔσθετο Δαμάτηρ ὅτι οἱ ξύλον ἱερὸν ἀλγεῖ.
εἶπε δὲ χωσαμένα, ΤΙΣ μοι καλὰ δένδρεα κόπτει;
αὐτίκα Νικίππα, τάν οἱ πόλις ἀρήτειραν
δαμοσίαν ἔστασαν, ἐείσατο· γέντο δὲ χειρὶ
στέμματα καὶ μάκωνα, κατωμαδίαν δ᾽ ἔχε κλαῖδα.
φᾶ δὲ παραψύχοισα κακὸν καὶ ἀναιδέα φῶτα,
ΤΕΚΝΟΝ, ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις,
τέκνον, ἐλίνυσον, τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι,
παύεο, καὶ θεράποντας ἀπότρεπε· μή τι χαλεφθῇ
πότνια Δαμάτηρ, τᾶς ἱερὸν ἐκκεραΐζεις.
τὰν δ᾽ ἄρ᾽ ὑποβλέψας χαλεπώτερον ἠὲ κυναγὸν
ὤρεσιν ἐν Τμαρίοισιν ὑποβλέπει ἄνδρα λέαινα
ὠμοτόκος, τᾶς φαντὶ πέλεν βλοσυρώτατον ὄμμα
ΧΑΖΕΥ, ἔφα· μή τοι πέλεκυν μέγαν ἐν χροῒ πάξω.
ταῦτα δ᾽ ἐμὸν θησεῖ στεγανὸν δόμον, ᾧ ἔνι δαῖτας

35. ἄρκιοι L. V.
43. Νιππίκη L. Νικίππη V.
48 ἐλίννυσον L. V.
53. ταῖς V. πέλειν L. V.
55. θασεῖ L. θασσεῖ V.

αἰὲν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἅδην θυμαρέας ἀξῶ.
εἶπεν ὁ παῖς, Νέμεσις δὲ κακὰν ἐγράψατο φωνάν.
Δαμάτηρ δ' ἄφατόν τι κοτέσσατο· γείνατο δ' ἁ θεῦς·
ἴθματα μὲν χέρσω, κεφαλὰ δέ οἱ ἅψατ' Ὀλύμπω.
οἱ μὲν ἄρ' ἡμιθνῆτες, ἐπεὶ τὰν πότνιαν εἶδον,
ἐξαπίνας ἀπόρουσαν, ἐνὶ δρυσὶ χαλκὸν ἀφέντες.
ἁ δ' ἄλλως μὲν ἔασεν, (ἀναγκαίᾳ γὰρ ἕποντο
δεσποτικὰν ὑπὸ χεῖρα) βαρὺν δ' ἀπαμείψατ' ἄνακτα,
ΝΑΙ, ναὶ, τεύχεο δῶμα, κύον, κύον, ᾧ ἔνι δαῖτας
ποιησεῖς· θαμιναὶ γὰρ ἐς ὕστερον εἰλαπίναι τοι.
ἁ μὲν τόσσ' εἰποῖσ' Ἐρυσίχθονι τεῦχε πονηρά.
αὐτίκα οἱ χαλεπόν τε καὶ ἄγριον ἔμβαλε λιμὸν,
αἴθωνα, κρατερόν· μεγάλᾳ δ' ἐστρεύγετο νούσῳ.
σχέτλιος, ὅσσα πάσαιτο, τόσων ἔχεν ἵμερος αὖτις.
εἴκατι δαῖτα πένοντο, δυώδεκα δ' οἶνον ἄφυσσον.
τόσσα Διώνυσον γὰρ ἃ καὶ Δάματρα χαλέπτει.
οὔτε μιν εἰς ἐράνως οὔτε ξυνδείπνια πέμπον
αἰδόμενοι γονέες· προχανὰ δ' εὑρίσκετο πᾶσα.
ἦνθον Ἰτωνιάδος μιν Ἀθαναίας ἐπ' ἄεθλα
Ὀρμενίδαι καλέοντες· ἀπ' ὧν ἠρνήσατο μάτηρ·
ΟΥΚ ἔνδοι. χθιζὸς γὰρ ἐπὶ Κρανῶνα βέβηκε,

59. χέρσῳ—ὀλύμπῳ L. V.
61. ἐξαπίνης L.
62. ἄλλ υς μὲν ἔασσεν L. V.
63. ἀπειμείψατ' V.
65. ταμιναὶ V. ἐσύστερον L.
68. κρατεχόν V. μεγάλῃ L.V.
71. Sequitur versus in L. V. Καὶ γὰρ τᾷ Δάματρι συνωργίσθη Διόνυσος.
75. ἀπ' οὖν L. V.
76. Κράννανα L. V.

τέλθος ἀπαιτήσων ἑκατὸν βόας. ἦνθε Πολυξὼ,
μάτηρ Ἀκτορίωνος, ἐπεὶ γάμον ἄρτυε παιδὶ,
ἀμφότερον, Τριόπαν τε καὶ υἱέα, κικλήσκοισα.
τὰν δὲ γυνὰ βαρύθυμος ἀμείβετο δακρυχέοισα,
ΝΕΙΤΑΙ τοι Τριόπας· Ἐρυσίχθονα δ' ἤλασε κάπρος
Πίνδου ἀν' εὐάγκειαν, ὁ δ' ἐννέα φάεα κεῖται.
δειλαία φιλότεκνε, τί δ' οὐκ ἐψεύσαο, μᾶτερ;
δαίνυεν εἰλαπίνας τις; ἐν ἀλλοτρίοις Ἐρυσίχθων.
ἄγετό τις νύμφαν; Ἐρυσίχθονα δίσκος ἔτυψεν,
ἢ ἔπεσ' ἐξ ἵππων, ἢ ἐν Ὄθρυϊ ποίμνι' ἀμιθρεῖ.
ἐνδόμυχος δ' ἤπειτα πανάμερος εἰλαπιναστὰς
ἤσθιε μυρία πάντα· κακὰ δ' † ἐξάλλετο γαστὴρ
αἰεὶ μᾶλλον ἔδοντι. τὰ δ' ἐς βυθὸν οἷα θαλάσσας
ἀλεμάτως ἀχάριστα κατέρρεεν εἴδατα πάντα.
ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς ἀελίῳ ἔνι πλαγγὼν,
καὶ τούτων ἔτι μεῖζον ἐτάκετο· μέσφ' ἐπὶ πλευραῖς
δειλαίῳ ἶνές τε καὶ ὀστέα μῶνον ἔλειφθεν.
κλαῖε μὲν ἁ μάτηρ, βαρὺ δ' ἔστενον αἱ δύ' ἀδελφαὶ,
χὠ μαστὸς τὸν ἔπινε, καὶ αἱ δέκα πολλάκι δῶλαι.
καὶ δ' αὐτὸς Τριόπας πολιαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔβαλλε,
τοῖα τὸν οὐκ ἀΐοντα Ποσειδάωνα καλιστρέων·
ΨΕΥΔΟΠΑΤΩΡ, ἴδε τόνδε τεοῦ τρίτον· εἴπερ ἐγὼ μὲν

79. κικλήσκουσα L. V.
82. Πίνδον L. V.
86. ἀριθμεῖ L. V.
87. πανήμερος L. V.
89. θαλάσσης L. V.
91. πλαγκὼν V.
92. μείζων V. νευρὰς L. V.
96. καὶ V.
97. Ποσευδάωνα L.

σεῦ τε καὶ Αἰολίδος Κανάκης γένος, αὐτὰρ ἐμεῖο
τοῦτο τὸ δείλαιον γένετο βρέφος· αἴθε γὰρ αὐτὸν
βλητὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος ἐμαὶ χέρες ἐκτερέϊξαν·
νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.
ἢ οἱ ἀπόστασον χαλεπὰν νόσον, ἠέ μιν αὐτὸς
βόσκε λαβών· ἁμαὶ γὰρ ἀπειρήκαντι τράπεζαι.
χῆραι μὲν μάνδραι, κενεαὶ δέ μοι αὔλιες ἤδη
τετραπόδων· ἤδη γὰρ ἀπηρνήσαντο μάγειροι.
ἀλλὰ καὶ οὐρῆας μεγάλαν ὑπέλυσαν ἁμαξᾶν,
καὶ τὰν βῶν ἔφαγεν, τὰν Ἑστίᾳ ἔτρεφε μάτηρ,
καὶ τὸν ἀεθλοφόρον καὶ τὸν πολεμήϊον ἵππον,
καὶ τὰν αἴλουρον, τὰν ἔτρεμε θηρία μικκά.
μέσφ' ὅτε μὲν Τριόπαο δόμοις ἔνι χρήματα κεῖτο,
μῶνοι ἄρ' οἰκεῖοι θάλαμοι κακὸν ἠπίσταντο.
ἀλλ' ὅτε τὸν βαθὺν οἶκον ἀνεξήραναν ὀδόντες,
καὶ τόθ' ὁ τῶ βασιλῆος ἐνὶ τριόδοισι καθῆστο,
αἰτίζων ἀκόλως τε καὶ ἔκβολα λύματα δαιτός.
Δάματερ, μὴ τῆνος ἐμὶν φίλος ὅς τοι ἀπεχθής,
εἴη, μηδ' ὁμότοιχος· ἐμοὶ κακογείτονες ἐχθροί.
εἴπατε, παρθενικαί, καὶ ἐπιφθέγξασθε τεκοῦσαι,
ΔΑΜΑΤΕΡ ΜΕΓΑ ΧΑΙΡΕ, ΠΟΛΥΤΡΟΦΕ, ΠΟΥΛΥΜΕΔΙΜΝΕ.
χ' ὡς αἱ τὸν κάλαθον λευκότριχες ἵπποι ἄγοντι

108. Ἑστία L.
110. θύρια L.
113. ἀνεξήραινον L. V.
114. τότ' L. V.
115. ἀκόλους L. V.
116. τηῖνος L.
120. χ' ὤσαι L. χῶσαι V.

τέσσαρες· ὡς ἁμῖν μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα
λευκὸν ἔαρ, λευκὸν δὲ θέρος καὶ χεῖμα φέροισα
ἡξεῖ, καὶ φθινόπωρον, ἔτος δ' εἰς ἄλλο φυλαξεῖ.
ὡς δ' ἀπεδίλωτοι καὶ ἀνάμπυκες ἄστυ πατεῦμες,
ὣς πόδας, ὣς κεφαλὰς παναπηρέας ἕξομες αἰεί.
ὡς αἱ λικνοφόροι χρυσῶ πλέα λίκνα φέροντι,
ὣς ἄμμες τὸν χρυσὸν ἀφειδέα πασαίμεσθα.
μέσφα τὰ τᾶς πόλιος πρυτανήϊα τὰς ἀτελέστως
τᾶσδε τελεσφορίας ποτὶ τὰν θεῦν ἄχρις ὁμαρτεῖν,
αἵτινες ἑξήκοντα κατώτεραι, αἵ τε βαρεῖαι·
χ' ἅτις Ἐλειθυίᾳ τείνει χέρα, χ' ἅτις ἐν ἄλγει,
ὡς ἅλις, ὡς αὐτᾶν ἱκανὸν γόνυ. ταῖσι δὲ Δηὼ
δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα, καὶ ὡς ποτὶ νηὸν ἵκωνται.
χαῖρε, θεὰ, καὶ τάνδε σάω πόλιν, ἔν θ' ὁμονοίᾳ,
ἔν τ' εὐημερίᾳ· φέρε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα.
φέρβε βόας, φέρε μᾶλα· φέρε στάχυν, οἶσε θερισμόν·
φέρβε καὶ εἰράναν, ἵν' ὃς ἄροσε, κῆνος ἀμάσῃ.
ἱλαθί μοι, τρίλλιστε, μέγα κρείουσα θεάων.

126. χρυσῷ L. V.
127. πασσαίμεσθα L. V.
128. ἀτελέστας L.
129. τὰς δὲ L. V.
132. αὐτὰν L.
134. ἔν τ' L.
136. φέρβε μᾶλα L. V. φέρβε στάχυν V.
137. ἀμασσεῖ L. V.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΥΜΝΩΝ.

ΕΛΕΓΕΙΑ

ΕΙΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

ΟΣΣΑΙ λωτροχόοι τᾶς Παλλάδος, ἔξιτε πᾶσαι,
 ἔξιτε. τᾶν ἵππων ἄρτι φρυασσομέναν
τᾶν ἱερᾶν ἐσάκουσα, καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπει·
 σοῦσθέ νυν, ὦ ξανθαὶ, σοῦσθε Πελασγιάδες.
οὔ ποκ' Ἀθαναία μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις,
 πρὶν κόνιν ἱππείαν ἐξελάσαι λαγόνων·
οὐδ' ὅκα δὴ λύθρῳ πεπαλαγμένα πάντα φέροισα
 τεύχεα τῶν ἀδίκων ἦνθ' ἀπὸ γηγενέων.
ἀλλὰ πολὺ πράτιστον ὑφ' ἅρματος αὐχένας ἵππων
 λυσαμένα, παγαῖς ἔκλυσεν Ὠκεανῶ
ἱδρῶ καὶ ῥαθάμιγγας· ἐφοίβασεν δὲ παγέντα
 πάντα χαλινοφάγων ἀφρὸν ἀπὸ στομάτων.
ὦ ἴτ', Ἀχαιϊάδες· καὶ μὴ μύρα, μηδ' ἀλαβάστρως,
 (συρίγγων αἴω φθόγγον ὑπαξόνιον)

4. ζουσθε bis Politian.
5. οὔποτ' L. V.
7. φερουσα· P.
8. γηιγενεων P.
9. ἐφ' ἅρματος V.
10. λυσσαμένα–Ὠκεανῷ L.V.
11. ἐφοίβασε L.
14. ὑπαξονίων L. V.

μὴ μύρα, λωτροχόοι, τᾷ Παλλάδι. μηδ' ἀλαβάστρως
(οὐ γὰρ Ἀθαναία χρίματα μικτὰ φιλεῖ)
οἴσετε· μηδὲ κάτοπτρον. ἀεὶ καλὸν ὄμμα τὸ τήνας.
οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδᾳ Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν,
οὐδ' ἐς ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ Σιμοῦντος
ἔβλεψεν δίναν ἐς διαφαινομέναν·
οὐδ' Ἥρα· Κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα,
πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.
ἁ δὲ, δὶς ἑξήκοντα διαθρέξασα διαύλως,
οἷα παρ' Εὐρώτᾳ τοὶ Λακεδαιμόνιοι
ἀστέρες, ἐμπεράμως ἐτρίψατο λειτὰ λαβοῖσα
χρίματα, τᾶς ἰδίας ἔκγονα φυταλιᾶς.
ὦ κῶραι, τὸ δ' ἔρευθος ἀνέδραμε, πρώϊον οἵαν
ἢ ῥόδον ἢ σίβδας κόκκος ἔχει χροΐαν.
τῷ καὶ νῦν ἄρσεν τε κομίσσατε μῶνον ἔλαιον,
ᾧ Κάστωρ, ᾧ καὶ χρίεται Ἡρακλέης.
οἴσετε καὶ κτένα οἱ παγχρύσεον, ὡς ἀπὸ χαίταν
πέξηται, λιπαρὸν σμασαμένα πλόκαμον.
ἔξιθ', Ἀθαναία· πάρα τοι καταθύμιος ἴλα,
παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀκεστοριδᾶν.

15. μηδαλαστρως P. μὴ δ' ἀλαβάστρως L. V.
18. Ἴδαν P. L. V. εδικασεν P. ἐδίκαζεν L. V.
20. διαφαινομενην P.
21. Ηρη P. L.
25. λιτα P. λιτὰ βαλοῖσα L. V.
27. κοραι P. κοῦραι L. V. τόδ' V. τοδ P. Μοχοιον P. οἵην L. V.
28. σίβδης—χροίην P. L. V.
29. μοῦνον P. L. V.
32. πεξηιται P.

ὦ 'θάνα, φέρεται δὲ καὶ ἁ Διομήδεος ἀσπὶς,
ὡς ἔθος Ἀργείων τοῦτο παλαιότερον
Εὐμήδης ἐδίδαξε, τεῒν κεχαρισμένος ἱρεύς·
ὅς ποτε, βουλευτὸν γνοὺς ἐπί οἱ θάνατον
δᾶμον ἑτοιμάζοντα, φυγᾷ τεὸν ἱρὸν ἄγαλμα
ᾤχετ' ἔχων, Κρεῖον δ' εἰς ὄρος ᾠκίσατο,
Κρεῖον ὄρος· σὲ δὲ, δαῖμον, ἀποῤῥώγεσσιν ἔθηκεν
ἐν πέτραις, αἷς νῦν οὔνομα Παλλατίδες.
ἔξιθ', Ἀθαναία περσέπτολι, χρυσεοπήληξ,
ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ.
σάμερον, ὑδροφόροι, μὴ βάπτετε· σάμερον, Ἄργος,
πίνετ' ἀπὸ κρανᾶν, μὴ δ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν.
σάμερον, αἱ δῶλαι, τὰς κάλπιδας ἢ ἐς Φυσάδειαν,
ἢ ἐς Ἀμυμώνην οἴσετε τὰν Δαναῶ.
καὶ γὰρ δὴ χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας
ἥξει Φορβαίων Ἴναχος ἐξ ὀρέων,
τᾀθάνᾳ τὸ λοετρὸν ἄγων καλόν. ἀλλὰ, Πελασγὲ,
φράζεο μὴ οὐκ ἐθέλων τὰν βασίλειαν ἴδῃς.
ὅς κεν ἴδῃ γυμνὰν τὰν Παλλάδα τὰν πολιοῦχον,
τὦργος ἐσοψεῖται τοῦτο πανυστάτιον.
πότνι' Ἀθαναία, σὺ μὲν ἔξιθι· μέσφα δ' ἐγώ τι
ταῖσδ' ἐρέω. μῦθος δ' οὐκ ἐμὸς, ἀλλ' ἑτέρων.

39. δαιμον P.
47. σαμερον ωλωλαι P. εἰς pro ἢ εἰς V. ἢ 'ς L. η σφυσαδειαν P.
49. υδατο P.
50. φωκαίων V.
52. μ' ουκ P. L. V.
56. ἑτέραν P. L. V.

παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἔν ποκα Θήβαις
πουλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὔποκα χωρὶς ἔγεντο·
ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων,
ἢ 'πὶ Κορωνείας (ἵνα οἱ τεθυωμένον ἄλσος,
καὶ βωμοὶ ποταμῷ κεῖντ' ἐπὶ Κουραλίῳ·)
ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἁλίαρτον ἐλαύνοι
ἵππως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα·
πολλάκις ἁ δαίμων μιν ἑῷ ἐπεβήσατο δίφρῳ.
οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν οὐδὲ χοροστασίαι
ἁδεῖαι τελέθεσκον, ὅτ' οὐχ ἁγεῖτο Χαρικλώ.
ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
καίπερ Ἀθαναίᾳ καταθύμιον εὖσαν ἑταίραν.
δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας,
Ἵππω ἐπὶ κράνᾳ Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσᾳ
λῶντο· μεσαμερινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἁσυχία.
[ἀμφότεραι λώοντο, μεσαμεριναὶ δ' ἔσαν ὧραι·
πολλὰ δ' ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.]
Τειρεσίας δ' ἔτι μοῦνος ἅμαι κυσὶν, ἄρτι γένεια
περκάσδων, ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
διψάσας δ' ἄφατόν τι, ποτὶ ῥόον ἤλυθε κράνας,
σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θεμίτ' ἦς.

61. σκρωνείας V.
62. ἵππους P.L.V. βοιωτον P.
70. δή ποσε V. λυσσαμένα P. L. V.
71. ἵππῳ V.
72. μεσαμβρινὰ P. L. V.
73. λόωντο L. μεσαμβριναὶ P. L. V.
76. περκάζων P. L. V.
77. ποτιρροον εἴλυθε P.
78. θέμιδες P. L. V.

τὸν δὲ χολωσαμένα περ, ὅμως προσέφασεν Ἀθάνα,
ΤΙΣ σε, τὸν ὀφθαλμὼς οὐκ ἔτ' ἀποισόμενον,
ὦ Εὐηρείδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;
ἃ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νὺξ ἔβαλεν.
ἐστάθη δ' ἄφθογγος· ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι
γώνατα, καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμαχανία.
ἁ νύμφα δ' ἐβόασε, ΤΙ μοι τὸν κῶρον ἔρεξας,
πότνια; τοιαῦται δαίμονες ἐστὲ φίλαι;
ὄμματά μοι τῶ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε,
ειδες Ἀθαναίας στάθεα καὶ λαγόνας·
ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψεαι· ὢ ἐμὲ δειλάν,
ὢ ὄρος, ὢ Ἑλικὼν οὐκ ἔτι μοι παριτέ.
ἦ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξαο· δόρκας ὄλεσσας,
καὶ πρόκας οὐ πολλάς· φάεα παιδὸς ἔχεις.
εἶπε· καὶ ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
μάτηρ μὲν γοερῶν οἶτον ἀηδονίδων
ἆγε βαρὺ κλαίοισα. θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν,
καί μιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·
ΔΙΑ γύναι, μετὰ πάντα βάλευ πάλιν ὅσσα δι' ὀργὰν
εἶπας· ἐγὼ δ' οὔτοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν·
οὐ γὰρ Ἀθαναίᾳ γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
ἁρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὧδε λέγοντι νόμοι.

81. Εὐησείδα V. χαλεπὴν P. L. V.
84. ἀμηχανία P. L. V.
85. ἐβόησε P. L. V.
93. Deest ἐπ' in P. L.
95. κλαίουσα P. L. V.

ὅς κε τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἕληται,
  ἀθρήσῃ, μισθῶ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλῳ.
δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο
  ἔργον· ἐπεὶ μοιρᾶν ὧδ' ἐπένευσε λίνα,
ἀνίκα τὸ πρῶτόν νιν ἐγείναο· νῦν δὲ κομίζευ,
  ὦ Εὐηρείδα, τέλθος ὀφειλόμενον.
πόσσα μὲν ἁ Καδμηῒς ἐς ὕστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
  πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι
παῖδα τὸν ἁβατὰν Ἀκταίονα τυφλὸν ἰδέσθαι.
  καὶ τῆνος μεγάλας σύνδρομος Ἀρτέμιδος
ἔσσεται· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
  ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολίαι.
ὁππόταν οὐκ ἐθέλων περ ἴδῃ χαρίεντα λοετρὰ
  δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες
τουτάκι δειπνασεῦντι. τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ
  λεξεῖται, δρυμὼς πάντας ἐπερχομένα·
ὀλβίσταν ἐρέει σὲ καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,
  ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν,
ὦ ἑτάρα· τῷ μή τι μινύρεο· τῷδε γὰρ ἄλλα
  τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα.
μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,
  ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον.

101. οκο—εληιται P.
105. κομιζου P.
109. Ακταιωνα P.
112. εκηβολιαι: P.
115. δειπνησεῦντι P. L. V.
119. τῷ δὲ V.

γνωσεῖται δ' ὄρνιθας, ὃς αἴσιος, οἵ τε πέτονται
ἤλιθα, καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.
πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμῳ
χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.
δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὅ οἱ πόδας ἐς δέον ἀξεῖ,
δωσῶ καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον.
καὶ μόνος, εὖτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλᾳ.
ὣς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ
Παλλάς· ἐπεὶ μούνᾳ Ζεὺς τόδε θυγατέρων
δῶκεν Ἀθαναίᾳ, πατρῶϊα πάντα φέρεσθαι.
λωτροχόοι, μάτηρ δ' οὔ τις ἔτικτε θεάν·
ἀλλὰ Διὸς κορυφά. κορυφὰ Διὸς ᾧ κ' ἐπινεύσῃ,
[ἔμπεδον· ὡσαύτως ᾧ κέν οἱ ἁ] θυγάτηρ.
ἔρχετ' Ἀθαναία νῦν ἀτρεκές· ἀλλὰ δέχεσθε
τὰν θεόν, ὦ κῶραι, τὤργος ὅσαις μέλεται,
σύν τ' εὐαγορίᾳ, σύν τ' εὔγμασι, σύν τ' ὀλολυγαῖς.
χαῖρε θεά, κάδευ δ' Ἄργεος Ἰναχίω.
χαῖρε καὶ ἐξελάοισα, καὶ ἐς πόλιν αὖτις ἐλάσσαις
ἵππως, καὶ Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα σάω.

125. θεωπρόπα L. V.
128. δωσω δε βιοτου P.
132. μοναι P. τόδε P. L. V.
135. επινευει P. ουκ ἐπινεύει L.
136. Uncinis inclusa omittunt P. L.
140. δ' omittit P. Ἰναχίου P. L. V.
141. ἐλάσαις V.
142. ἵππους P. L. V.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

ΞΕΙΝΟΣ Ἀταρνείτης τὶς ἀνήρετο Πιττακὸν οὕτως
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὑῤῥαδέω.
ΑΤΤΑ γέρον, δοιός με καλεῖ γάμος· ἡ μία μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλούτῳ καὶ γενεῇ κατ' ἐμέ.
ἡ δ' ἑτέρη προβέβηκε. τί λώϊον; εἰ δ' ἄγε, σύν μοι
βούλευσον, ποτέρην εἰς ὑμέναιον ἄγω.
εἶπεν. ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον, ἀείρας,
ΗΝΙΔΕ, κεῖνοι σοὶ πᾶν ἐρέουσιν ἔπος.
(οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες
ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ,)
κείνων ἔρχεο, φησὶ, μετ' ἴχνια. χὠ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον, ΤΗΝ κατὰ σαυτὸν ἔλα.
ταῦτ' ἀΐων ὁ ξεῖνος ἐφείσατο μείζονος οἴκου
δράξασθαι, παίδων κληδόνι συνθέμενος.
τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἀπήγετο νύμφην,
οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

2.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον· ἐς δέ με δάκρυ
  ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν που,
  ξεῖν' Ἁλικαρνησσεῦ, τέφρα πάλαι σποδίη·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων
  ἁρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

3.

Τίμων μισάνθρωπος ἐσοικέω. ἀλλὰ παρέλθε,
  οἰμώζειν εἴπας πολλά· παρέλθε μόνον.

4.

Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ) τί τοι, φάος ἢ σκότος ἔχθρον;
  ΤΟ σκότος, ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

5.

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον· ἀλλὰ σὺ νῦν με
  Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον, ἔχεις
ναυτίλον· ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον· εἰ μὲν ἀῆται,
  τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ, θέον οὖλος ἐρέσσων
  ποσσὶν, †ἵν' ὥσπερ καὶ τοὔνομα συμφέρεται.
ἔκ τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
  σοί τι περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη.
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος (εἰμὶ γὰρ
    ἄπνους)
  τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκύονος.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
  ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

6.

Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον
δεξαμένου· κλαίω δ' Εὔρυτον, ὅσσ' ἔπαθεν,
καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν. Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι
γράμμα· Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

7.

Στήλην μητρυιῆς, μακρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος.
ἡ δὲ τάφῳ κλινθέντα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι.

8.

Ἦλθε Θεαίτητος καθαρὴν ὁδόν. εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν
τὸν τεὸν οὐχ αὐτὴ, Βάκχε, κέλευθος ἄγει,
ἄλλων μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὔνομα καιρὸν
φθέγξονται, κείνου δ' Ἑλλὰς ἀεὶ σοφίαν.

9.

Μικρή τις, Διόνυσε, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
ῥῆσις. ὁ μὲν, ΝΙΚΩ, φησὶ τὸ μακρότατον.
ᾧ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδέξιος, ἤν τις ἔρηται
Πῶς ἔβαλες; φησὶ, ΣΚΛΗΡΑ ΤΑ ΓΙΓΝΟΜΕΝΑ.
τῷ μερμηρίξαντι τὰ μὴ ἔνδικα, τοῦτο γένοιτο
τοὔπος· ἐμοὶ δ', ὦ 'ναξ, ἡ βραχυσυλλαβίη.

10.

Τῇδε Σάων ὁ Δίκωνος, Ἀκάνθιος, ἱερὸν ὕπνον
κοιμᾶται. θνήσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθούς.

11.

Ἦν δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἀΐδος, ὄφρα πύθηαι
ἤ τι περὶ ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεαι.
δίζεσθαι, φυλῆς Πτολεμαΐδος, υἱέα πατρὸς
Παυσανίου· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

12.

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων·
ΘΗΡΙΣ Ἀρισταίου, Κρὴς, ὑπ' ἐμοί· δολιχόν.

13.

Κύζικον ἢν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἱππακὸν εὑρεῖν,
καὶ Διδύμην· ἀφανὴς οὔτι γὰρ ἡ γενεή.
καί σφιν ἀνιηρὸν μὲν ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν.

14.

α. Ἦ ῥ' ὑπό σοι Χαρίλας ἀναπαύεται; β. εἰ τὸν Ἀρίμμα
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὑπ' ἐμοί.
α. ὦ Χαρίλα, τί τὰ νέρθε; β. πολὺ σκότος. α. αἱ
δ' ἄνοδοι τί;
β. ψεῦδος. α. ὁ δὲ Πλούτων; β. μῦθος. ἀπωλόμεθα.
οὗτος ἐμὸς λόγος ὔμμιν ἀληθινός. εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν ἀΐδῃ.

15.

Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; ἡνίκα καὶ σὲ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἡμετέροις,
τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐθάπτομεν. οὐδὲν ἐκείνου
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

16.

Τιμονόη, τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὔ σ' ἂν ἐπέγνων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπῆν ὄνομα
στήλῃ, καὶ Μήθυμνα, τεὴ πόλις· ἦ μέγα φημὶ
χῆρον ἀνιᾶσθαι σὸν πόσιν Εὐθυμένη.

17.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παίζειν,
δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
ἡδίσταν συνέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβρίζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὕπνον ὀφειλόμενον.

18.

Ὤφελε μήδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν.
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἁλί που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὔνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

19.

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ναῦν ἅμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,
ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὼ μὲν ἐν ὑγρῇ
νεκρός· ἐγὼ δ', ἄλλως οὔνομα τύμβος ἔχων,
κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε. Φεῦγε θαλάττῃ
συμμίσγειν ἐρίφων, ναυτίλε, δυνομένων.

20.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀνέθηκε Φίλιππος
ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην.

21.

Ἠῷοι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἠελίου δὲ
δυομένου Βασιλὼ κάτθανε παρθενική,
αὐτοχερί. ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
πατρὸς Ἀριστίπποιο. κατήφησεν δὲ Κυρήνη
πᾶσα, τὸν εὔτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον.

22.

Ὅστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παῖδά τε καὶ γενέτην.
εἰδείης δ' ἄμφω κεν. ὁ μέν ποτε πατρίδος ὅπλων
ἦρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασκανίης.
οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
μὴ λοξῷ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

23.

Ἀστακίδην τὸν Κρῆτα, τὸν αἰπόλον, ἥρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος. καὶ νῦν ἱερὸς Ἀστακίδης.
οὐκ ἔτι Δικταίῃσιν ὑπὸ δρυσίν, οὐκ ἔτι Δάφνιν
ποιμένες, Ἀστακίδην δ' αἰὲν ἀεισόμεθα.

24.

Εἴπας, ΗΛΙΕ ΧΑΙΡΕ, Κλεόμβροτος ὡ 'μβρακιώτης
ἥλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς ἀΐδην,
ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

25.

Ἥρως Ἠετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω
  ἵδρυμαι, μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ,
λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων ξίφος. ἀνδρὶ δ' ἐφ' ἱππεῖ
  θυμωθεὶς, πεζὸν κἀμὲ παρῳκίσατο.

26.

Ὤμοσε Καλλίγνωτος Ἰωνίδι, μήποτ' ἐκείνης
  ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλην.
ὤμοσεν. ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
  ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.
νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρὶ, τῆς δὲ ταλαίνης
  νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὔτ' ἀριθμός.

27.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
  ῥέζων, οὔτ' ἀδικῶν οὐδένα. γαῖα φίλη,
Μίκυλος εἴ τι πονηρὸν ἐπήνεσα, μήτε σὺ κούφη
  γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μ' ἔχετε.

28.

Ἡσιόδου τό τ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
  ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο. χαίρετε, λεπταὶ
  ῥήσιες, Ἀρήτου σύγγονοι ἀγρυπνίης.

29.

Ἐχθαίρω τὸ ποίημα τὸ κυκλικὸν, οὐδὲ κελεύθῳ
  χαίρω τὴ πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.

μισῶ καὶ περίφοιτον ἐρώμενον, οὔτ' ἀπὸ κρήνης
πίνω. σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια.
Λυσανία, σύ γε ναίχι καλὸς, καλός· ἀλλὰ πρὶν εἰπεῖν
τοῦτο σαφῶς, Ἠχὼ φησί τις, ΑΛΛΟΣ ΕΧΕΙ.

30.

Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, Διοκλέος· οὐδ' Ἀχελῶος
κείνου τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.
καλὸς ὁ παῖς, Ἀχελῶε, λίην καλός. εἰ δέ τις οὐχὶ
φησὶν, ἐπισταίμην μοῦνος ἐγὼ τὰ καλά.

31.

Θεσσαλικὲ Κλεόνικε τάλαν, τάλαν, οὐ, μὰ τὸν ὀξὺν
ἥλιον, οὐκ ἔγνων· σχέτλιε, που γέγονας;
ὀστέα σοι καὶ μοῦνον ἔτι τρίχες· ἦ ῥά σε δαίμων
οὑμὸς ἔχει, χαλεπῇ δ' ἤντεο θευμορίῃ;
ἔγνων· Εὐξιθεός σε συνήρπασε· καὶ σὺ παρελθὼν
τὸν καλὸν, ὦ μόχθηρ', ἔβλεπες ἀμφοτέροις.

32.

Ὠγρευτὴς, Ἐπικύδες, ἐν οὔρεσι πάντα λαγωὸν
διφᾷ, καὶ πάσης ἴχνια δορκαλίδος,
στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος· ἢν δέ τις εἴπῃ
ΤΗ, τόδε βέβληται θηρίον· οὐκ ἔλαβεν.
χ' οὑμὸς ἔρως τοιόσδε, τὰ μὲν φεύγοντα διώκειν
οἶδε, τὰ δ' ἐν μέσσῳ κείμενα παρπέταται.

33.

Οἶδ' ὅτι μοι πλούτου κενεαὶ χέρες· ἀλλὰ, Μένιππε,
μὴ λέγε, πρὸς Χαρίτων, τοὐμὸν ὄνειρον ἐμοί.

ἀλγέω † τὴν διὰ παντὸς, ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων·
νὰι, φίλε, τῶν παρά σου τοῦτ' ἀνεραστότατον.

34.

Ἄρτεμι, τὶν τόδ' ἄγαλμα Φιληρατὶς εἵσατο τῇδε.
ἀλλὰ σὺ μὲν δέξαι, πότνια, τὴν δε σάω.

35.

Τίν με, λεοντόχλαινε, συοκτόνε, φήγινον ὄζον
θῆκε. ΤΙΣ; Ἀρχίνος. ΠΟΙΟΣ; ὁ Κρὴς. ΔΕΧΟΜΑΙ.

36.

Βαττιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας, εὖ μὲν ἀοιδὴν
εἰδότος, ἐν δ' οἴνῳ καίρια συγγελάσαι.

37.

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς
ἀκρήτου προποθεῖσ' ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

38.

Ὁ Λύκτιος Μενοίτας
τὰ τόξα, ταῦτ' ἐπειπὼν,
ἔθηκε· ΤΗ, κέρας τοι,
δίδωμι καὶ φαρέτρην,
Σάραπι, τοὺς δ' ὀϊστοὺς
ἔχουσιν Ἑσπερῖται.

39.

Τὰ δῶρα τἀφροδίτῃ
Σιμώνη περίφοιτος
. . . εἰκόν' αὐτῆς

ἔθηκε, τήν τε μίτρην
ᾗ μαστοὺς ἐφύλασσε,
καὶ τοὺς αὐτοὺς . .
ὀρῇ τάλαινα θάρσους.

40.

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ, τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν
Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο, ταῦθ' ὁ Ναυκρατίτης
καὶ τῇ κάτω θυγατρὶ τὰ δῶρα Τιμόδημος
εἵσατο, τῶν κερδέων δεκατεύματα· καὶ γὰρ εὔξαθ'
οὕτως.

41.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων
ὦ 'νερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης
ἡ γρηῢς γενόμην, ἡ νῦν κόνις ἤγο * * * * * *
πολλῶν προστασίη νέων γυναικῶν.
καί μοι τέκν' ἐγένοντο δύ' ἄρσενα, κἠπεμυσ' ἐκείνων
εὔγηρως ἐνὶ χερσίν. ἕρπε χαίρων.

42.

Ἥμισύ μευ ψυχῆς ἔτι τὸ πνέον, ἥμισυ δ' οὐκ' οἶδ'
εἶτ' Ἔρος, εἴτ' Ἀΐδης ἥρπασε· πλὴν ἀφανές.
ἦ ῥά τιν' ἐς παίδων πάλιν ᾤχετο; καὶ μὲν ἀπεῖπον
πολλάκι· ΤΗΝ δρῆστιν μὴ ὑπόδεχθε, νέοι.
οὐ καὶ τὸν Κήφισον; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος
κείνη καὶ δυσέρως οἶδ' ὅτι ποῦ στρέφεται.

43.

Εἰ μὲν ἑκὼν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μυρία μέμφου·
  εἰ δ' ἄκων ἥκω, τὴν προπέτειαν ὅρα.
ἄκρητος καὶ ἔρως μ' ἠνάγκασαν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
  εἷλκεν, ὁ δ' οὐκ εἴα σώφρονα θυμὸν ἔχειν.
ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα τίς ἢ τίνος, ἀλλ' ἐφίλησα
  τὴν φλιήν· εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ.

44.

Ἕλκος ἔχων ὁ ξεῖνος ἐλάνθανεν· ὡς ἀνιηρὸν
  πνεῦμα διὰ στηθέων, εἶδες, ἀνηγάγετο.
τὸ τρίτον, ἡνίκ', ἔπινε, τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
  τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐχέοντο χαμαί.
ὤπτηται μέγα δή τι· μὰ δαίμονας, οὐκ ἀπὸ ῥυσμοῦ
  εἰκάζω, φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον.

45.

Ἔστι τι, ναὶ τὸν Πᾶνα, κεκρυμμένον, ἔστι τι ταύτῃ
  ναὶ μὰ Διώνυσον πῦρ ὑπὸ τῇ σποδιῇ.
οὐ θαρσέω· μὴ δή με περίπλεκε· πολλάκι λήθει
  τοῖχον ὑποτρώγων ἡσύχιος ποταμός.
τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
  οὗτος ὁ σιγέρπης, εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

46.

Τὸν καλὸν ὡς ἴδομαν Ἀρχέστρατον, οὐ, μὰ τὸν Ἑρμᾶν,
  οὐ καλὸν αὐτὸν ἔφαν· οὐ γὰρ ἄγαν ἐδόκει·

εἶπα, καὶ ἆ Νέμεσίς με συνήρπασε, κεὐθὺς ἐκείμαν
ἐν πυρὶ, πᾶς δ' ἐπ' ἐμοὶ Ζεὺς ἐκεραυνοβόλει.
τὸν παῖδ' ἱλασόμεσθ', ἢ τὸν θεόν; ἀλλὰ θεῶ μοι
ἔστιν ὁ παῖς κρέσσων. χαιρέτω ἁ Νέμεσις.

47.

Ληφθήσῃ, περίφοιτε Μενέκρατες, εἶπα Πανήμου
εἰκάδι, καὶ Λώου—τῇ τίνι; τῇ δεκάτῃ,
ἦλθεν ὁ βοῦς ὑπ' ἄροτρον ἑκούσιος. εὖγ', ἐμὸς Ἑρμᾶς,
εὖγ' ἐμός. οὐ παρὰ τὰς εἴκοσι μεμφόμεθα.

48.

Ὡς ἀγαθὰν Πολύφαμος ἀνεύρατο τὰν ἐπαοιδὰν,
†τὤῤῥα μένων αἰγᾶν οὐ καθ' ἡμᾶς ὁ Κύκλωψ.
αἱ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα κατισχναίνοντι, Φίλιππε.
ἦ πανακὲς πάντων φάρμακον ἁ σοφία.
τοῦτο, δοκῶ, χ' ἁ λιμὸς ἔχει μόνον ἐς τὰ πονηρὰ
τἀγαθόν· ἐκκόπτει τὰν φιλόπαιδα νόσον.
ἔσθ' ἁμῖν χἄκαστά γ' ἀφειδέα πρὸς τὸν ἔρωτα.
†τουτὶ, παῖ, κεῖρει τὸ πτέρα, παιδάριον.
οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν τυ δεδοίκομες· αἱ γὰρ ἐπῳδαὶ
οἴκοι τῶ χαλεπῶ τραύματος ἀμφότεραι.

49.

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὧραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισί τε καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν·

οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
θήκαντο. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδαξεν ἄνδρας.
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὄπα Δωρίοις Ἀρίστων,
Ἀργεῖος, ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς.
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυς Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱὸς, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς.
αἳ οἱ ἐπ' ἀνθρώποις ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν, θεᾶν ἰοστεφάνων ἕκατι Μοισᾶν.

50.

Τὴν ἀλίην Εὔδημος, ἀφ' ἧς ἅλα λειτὸν ἐπέσθων
χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγεν δανέων,
θῆκε θεοῖς Σαμόθραξι· λέγων ὅτι τήνδε κατ' εὐχὴν,
ὦ λαοὶ, σωθεὶς ἐξ ἁλὸς ὧδ' ἔθετο.

51.

Εὐμαθίην ᾐτεῖτο, διδοὺς ἐμὲ Σιμὸς ὁ Μίκκου
ταῖς Μούσαις· αἱ δὲ, Γλαῦκος ὅκως, ἔδοσαν
ἀντ' ὀλίγου μέγα δῶρον. ἐγὼ δ' ἀνὰ τήνδε κεχηνὼς
κεῖμαι τοῦ Σαμίου διπλόον, ὁ τραγικὸς
παιδαρίων Διόνυσος ἐπήκοος. οἱ δὲ λέγουσιν,
ΙΕΡΟΣ ὁ πλόκαμος, τοὐμὸν ὄνειαρ ἐμοί.

52.

Τῆς Ἀγοράνακτός με λέγε, ξένε, κωμικὸν ὄντως
ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τοῦ Ῥοδίου
Πάμφιλον, οὐκ ἐν ἔρωτι δεδαυμένον. ἥμισυ δ' ὦπται
ἰσχάδι καὶ λύχνοις Ἴσιδος εἰδόμενον.

53.

Τὴν Φρυγίην Αἴσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
  Μίκκος καὶ ζωὴν οὖσαν ἐγηροκόμει,
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν, ἐπ' ἐσσομένοισιν ὁρᾶσθαι,
  ἡ γρηῢς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

54.

Τέσσαρες αἱ Χάριτες· ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ κείναις
  ἄρτι ποτεπλάσθη, κἤτι μύροισι νοτεῖ,
εὐαίων ἐν πᾶσιν ἀρίζηλος Βερενίκα,
  ἇς ἄτερ οὐδ' αὐταὶ ταὶ Χάριτες Χάριτες.

55.

Τὸν τὸ καλὸν μελανεῦντα Θεόκριτον, εἰ μὲν ἔμ' ἔχθει,
  τετράκι μισοίης· εἰ δὲ φιλεῖ, φιλέοις·
ναιχὶ, πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος, οὐράνιε Ζεῦ,
  καί σύ ποτ' ἠράσθης. οὐκ ἔτι μακρὰ λέγω.

56.

Καὶ πάλιν, Εἰλείθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης,
  εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ·
ὡς τοι νῦν μὲν, ἄνασσα, κόρης ὕπερ, ἀντὶ δὲ παιδὸς
  ὕστερον, εὐώδης ἄλλο τι νηὸς ἔχοι.

57.

Τὸ χρέος ὡς ἀπέχεις, Ἀσκλήπιε, τὸ πρὸ γυναικὸς
  Δημοδίκης Ἀκέσων ὤφελεν εὐξάμενος,
γινώσκεις. ἢν δ' ἆρα λάθῃ, καὶ μισθὸν ἀπαιτῇς,
  φησὶ παρέξεσθαι μαρτυρίην ὁ πίναξ.

58.

Τῷ με Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἰκόσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, λύχνον ἔθηκε θεῷ,
εὐξαμένα περὶ παιδὸς Ἀπελλίδος· ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας, φήσεις· Ἕσπερε, πῶς ἔπεσες;

59.

Φησὶν ὅ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
γινώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ἰδίης
ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσι.
πιστεύω Φαίδρου παιδὶ Φιλοξενίδεω.

60.

Ἰναχίης ἕστηκεν ἐν Ἴσιδος ἡ Θάλεω παῖς
Αἰσχυλὶς, Εἰρήνης μητρὸς ὑποσχεσίῃ.

61.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεόντιχος ἐνθάδε νεκρὸν
εὗρεν ἐπ' αἰγιαλοῖς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ,
δακρύσας ἐπίκηρον ἑὸν βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ἥσυχον, αἰθυίῃς δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ.

62.

Εὐδαίμων, ὅτι τἄλλα μανεὶς, ὡρχαῖος Ὀρέστας
λευκαρέταν μανῶν οὐκ ἐμάνη μανίαν.
οὐδ' ἔλαβ' ἐξέτασιν τῶ Φωκέος, ἅτις ἐλέγχει
τὸν φίλον, ἀλλὰ καὶ ἓν δρᾶμ' ἐδίδαξε μόνον.
ἦ τάχα καὶ τὸν ἑταῖρον ἀπώλεσε τοῦτο ποιήσας·
κἠγὼ τοὺς πολλοὺς οὐκέτ' ἔχω Πυλάδας.

63.

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέρπετε σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἱππαίου παῖδα παρερχόμενοι.

64.

Αἴλινε· καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες οὐκ ἐπὶ πουλὺ
ἦσθα. τί σε, ξείνων λῷστε, κατειργάσατο;
ἦ ῥα τὸ καὶ Κένταυρον· ὅ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφασιν.

65.

Τὰν ἥβαν ἐς ἄεθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾶς
ἅ τε Ποσειδῶνος καὶ Διὸς ἁ γενεά.
κεῖται δέ σφιν ἀγὼν οὐ χαλκέου ἀντὶ λέβητος,
ἀλλ' ὅστις ζωὰν οἴσεται ἢ θάνατον.
Ἀνταίου τὸ πτῶμα. πρέπει δ' Ἡρακλέα νικᾷν
τὸν Διός· Ἀργείων ἁ πάλα, οὐ Λιβύων.

66.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσειν διζήμενος οὗτος, ὁ νύκτωρ
τὸν καλὸν ἱμείρων λύχνον ἀναφλογίσαι,
δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἅψον σέλας· ἔνδοθι γάρ μου
καιόμενον, πολλὴν ἐξανίησι φλόγα.

67.

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαίνῳ ἐμβεβαώς.
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν, ὡς ὄνομ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

68.

Τὸν τριετῆ παίζοντα περὶ φρέαρ Ἀστυάνακτα
εἴδωλον μορφᾶς κωφὸν ἐπεσπάσατο.
ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἥρπασε μάτηρ,
σκεπτομένα ζωᾶς εἴ τινα μοῖραν ἔχοι.
νύμφας δ' οὐκ ἐμίανεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνων
ματρὸς κοιμαθεὶς, τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει.

69.

Γήραϊ καὶ πενίῃ τετρυμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,
τοῖς τρομεροῖς κώλοισιν ὑπήλυθον ἠρέμα τύμβον·
εὗρον ὀϊζυροῦ τέρμα μόλις βιότου.
ἠλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ νεκύων νόμος· οὐ γὰρ ἔθνησκον
πρῶτον, ἔπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφεὶς, ἔθανον.

70.

Ἡ γρηῢς Νικὼ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἀΐδη, τοῦθ' ὁσίως κέκρικας;

71.

Τίπτε μόθων ἄτλητος Ἐνυαλίοιο λέλογχας
Κύπρι; τίς ὁ ψεύστας; στυγνὰ καθᾶψε μάταν
ἔντεα; σοὶ γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι, αἵ τε κατ' εὐνὰν
τέρψεις, καὶ κροτάλων θηλυμανεῖς ὄτοβοι·
δούρατα δ' αἱματόεντα μέθες Τριτωνίδι δία
ταῦτα· σὺ δ' εὔχαιταν εἰς Ὑμέναιον ἴθι.

72.

Κυνθιάδες, θαρσεῖτε. τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι,
οἷς ὑμέων ἐκένωσεν ὄρος μέγα. νῦν δὲ πέπαυται,
αἶγες, ἐπεὶ σπονδὰς ἡ θεὸς εἰργάσατο.

73.

Οὕτως ὑπνώσαις, Κωνώπιον, ὡς ἐμὲ ποιεῖς
κωμᾶσθαι ψυχροῖς τοῖσδε παρὰ προθύροις.
οὕτως ὑπνώσαις, ἀδικωτάτη, ὡς τὸν ἐράστην
κοιμίζεις· ἐλέου δ' οὐδ' ὄναρ ἠντίασας.
γείτονες οἰκτείρουσι· σὺ δ' οὐδ' ὄναρ. ἡ πολιὴ δὲ
αὐτίκ' ἀναμνήσει ταῦτά σε πάντα κόμη.

74.

Μὴ χαίρειν εἴπῃς με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ πάρελθε·
ἶσον ἐμοὶ χαίρειν ἐστὶ, τὸ μὴ σὲ γελᾷν.

ANNOTATIO

IN

CALLIMACHUM.

H. IN JOVEM.

V. 3. HABENT omnes editiones *Πηλογόνων*, tanquam a recto *Πηλογόνοι*. Sed apud Etymologici M. Auctorem *Πηλαγόνων* scriptum est, cum *α* in syllaba secunda, a recto *Πηλαγὼν*. *Πηλαγόνες. Πηλαγόνες, οἱ γίγαντες. Καλλίμαχος. Πηλαγόνων ἐλατῆρα.* Et ea quidem vera lectio est, et Callimacho restituenda. Hesychius: *Πηλαγόνες, γέροντες παλαιοὶ, γηγενεῖς.* ubi fallor, aut pro *γέροντες* reponendum est *γίγαντες*. Suidas: *Πηλαγονία, μοῖρα Μακεδονίας, τὸ ἐθνικὸν Πηλαγὼν, καὶ ὄνομα γίγαντος.* Stephanus Byz. *Πηλαγονία, μοῖρα Μακεδονίας, οἱ οἰκήτορες Πηλαγόνες.* Livio et Plinio Pelagonia; Straboni, Æliano et Ptolemæo *Πελαγονία* per *ε*. *Bentleius*, post Salmas. ad Inscript. Vet. p. 115. et Stanleium ad Æsch. Prometh. 54. Minus recte Ernesti comparat *διμυματόκος*, in cujusmodi compositis producitur *τὸ α*.

Ibid. Duo poetæ Græci Callimachum perpetuo imitati sunt, alter rectus et venustus, alter vitiosus et ineptus, Dionysius Periegeta et Nonnus. Quos cum Callimacho comparare, operæ pretium duxi. Hac enim diligentia, si nihil aliud, certe hoc assequemur, ut, quam Callimachi lectionem illa ætas in libris suis habuerit, cognoscamus. Ita Nonnus h. l. *ὀλετῆρα* pro *ἐλατῆρα* legisse videtur. xx. p. 532. *Τιτήνων δ' ὀλετῆρα, προασπιστῆρα τοκῆος.* xx. p. 646. *Γηγενέων ὀλετῆρες, ἀοσσητῆρες Ὀλύμπου.* *Ruhnken.* Et hoc pro vulgato *ἐλατῆρα* recipiendum judicavi. Antipater Sidonius, qui haud semel Callimachum imitatur, in Analect. Brunck. T. ii. p. 10. *Τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα Μακηδονίας, Δαρδανέων ὀλετῆρ', ὁ κεραύνιος εἷλε Φίλιππος.*

4. Constructio est, *πῶς καί νιν ἀείσομεν, Δικταῖον, ἠὲ Λυκαῖον;* Similis fere syntaxis in Eurip. Alcest. 674. *Ὦ παῖ, τίν'*

αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα, Κακοῖς ἐλαύνειν, ἀργυρώνητον σέθεν; Qui locus vulgo male interpungitur.

5. Ἐν δοιῇ. Imitatur Homeri Il. I. 230. monente Ernestio, citato etiam Valcken. Anim. ad Ammon. p. 68. Mox Homerum in Hymn. ad Bacch. ap. Diodor. Sic. i. 15. imitatur Callimachus. Vid. Ruhnken. ad fragmentum istius hymni p. 1.

8. Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. Proverbii vice olim jactabatur istud. Meminit Paulus Apostolus, qui ab Epimenide, quem prophetam vocat, desumsit, ut probant Hieronymus Epist. ad Tit. Augustin. contra Adv. Leg. Chrysostom. Serm. 3. Epist. ad Tit. et Origenes lib. 3. contra Celsum. *Anna Fabri.* Apostoli locus est Ep. ad Tit. i. 12. ubi citat Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ptolem. Hephæst. in Photii Biblioth. p. 483. Ἀθηνόδωρος ὁ Ἐρετριεὺς ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων φησὶ Θέτιν καὶ Μήδειαν ἐρίσαι περὶ κάλλους ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ κρίτην γενέσθαι Ἰδομενέα, καὶ προσνεῖμαι Θέτιδι τὴν νίκην. Μήδειαν δὲ ὀργισθεῖσαν, εἰπεῖν, Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται· καὶ ἐπαράσασθαι αὐτῷ, μηδέποτε ἀλήθειαν εἰπεῖν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς κρίσεως ἐποίησε· καὶ ἐκ τούτου φησὶ τοὺς Κρῆτας ψεύστας νομισθῆναι· παρατίθεται δὲ τοῦτο ἱστοροῦντα ὁ Ἀθηνόδωρος Ἀντίοχον ἐν δευτέρῳ τῶν κατὰ πόλιν Μυθικῶν. Hic Ptolemæi locus a Spanhemio indicatus, neque Ruhnkenio neque Ernestio succurrebat, qui glossam ex Etymologo et Ptolemæo consutam e Lex. MS. Parisiense excerptam citant, verbis mutilatis ac transpositis. Ceterum de proverbio vid. Schott. ad Zenob. iv. 62. Meursii Cret. p. 233.

10. MSS. Vat. Ambros. et Voss. Παρνασίη. Sic Origenes laudans hunc versum contra Celsum iii. p. 137. Παρνασίοις. Sed verissime Arnaldus Animadv. c. 10. corrigit Παῤῥασίῳ, quod est montis nomen. cf. H. in Dian. 99. Consentit Scholion ad h. l. favetque locus Origenis. *Ernesti.* qui tamen edi passus est Παῤῥασίη. Nonnus etiam xiii. p. 368. mox a Ruhnkenio citatus Παῤῥασίην εὔδενδρον. Sed Ovid. Fast. I. x. 18. *Deserit Arcadiam, Parrhasiumque larem.*

13. Loco ἐπινίσσεται, quod vocabulum nusquam alibi legisse memini, editiones Aldi et Frobenii habent ἐπιμίσγεται; et agnoscit etiam Græcus Scholiastes. Quare hoc suo jure huc revocari, et illud alterum loco cedere oportet. Homerus Od. Z. 204. Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλων· sic alii poetæ passim. Ipse Callimachus H. in Dian. 20. Οὔρεσιν οἰκήσω, πόλεσιν δ' ἐπιμίξομαι ἀνδρῶν· et H. in Del. 39. Τόφρα μὲν οὔπω σοι χρυσέη ἐπιμίσγετο Λητώ. Recte etiam fecerit, meo judicio, qui pro Οὐδέ τι μιν, legerit οὐδέ τι μὲν, vel οὐδέ τι οἱ. Dativo enim jungitur ἐπιμίσγομαι; accusativo nunquam, nisi intervenients

præpositione. *Bentleius.* Malim cum Lennepio apud Ruhnken. Ep Crit. i. p. 64. οὐδέ τι μήν. *Ernesti.* Ruhnkenius ἐπινίσσεται præfert, quæ vox legitur in Nicandri Theriac. 470. Theocr. ix. 43. Recte. Nec οὐδέ τι μὲν neque οὐδέ τι μὴν Callimacheum sonat.

13. Ἑρπετὸν quodvis animal dici notat Græviu. Vid. Fragm. ccxxviii. et cf. Valckenaer. in Theocrit. Adoniaz. p. 399. C. ἕρπειν significare simpliciter *incedere,* docent Scaliger. ad Virgil. Culic. p. 275. et Mazochius Spicileg. in Genes. i. p. 55.

14. Vulgo Ὠγύγιον. Stephanus ex Scholiasta Ὠγύγιοι, quod omnino verum, renitatur licet Ernesti. Arcadum antiquitas in proverbium abierat. Vid. quæ dedi ad Æsch. Theb. 310 Ὠγύγιον tamen citat Draco Stratonic. p. 24. Et hoc mavult Stanleius in notis MSS.

Ibid. καλέουσι] Ed. Ald. κλέουσι. Nisi est operarum vitium, potest in hoc verbo latere κλείουσι, quod est infra vs. 51. *Ernest.*

16. το et propter cæsuram et propter sequentem literam ῥ producitur. Eadem forma est apud Apollon. Rhod. i. 1208. Δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον. *Ernesti.*

18. Posset legi, Ἀλλ' οὔπω Λάδων· sed inversum verborum ordinem amat Callimachus; Sic Del. 156. Οὐδ' ἥτις Κέρκυρα φιλοξεινωτάτη ἄλλων. et 321. Πρὶν μέγαν ἢ σέο βωμὸν ὑπὸ πληγῆσιν ἑλίξαι.

19. λευκὸς idem est quod διαφανὴς καὶ λαμπρός. Ita Oppianus ἀργυρέους ποταμοὺς vocat *Vulcanius.* Cf. H. Apoll. 110. Theognis 440. Αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται. Æsch. Suppl. 24. Ὦ πόλις, ὦ γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ. Eurip. Iph. A. 1264. ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι Νυμφᾶν κεῖνται.

22. Totum hunc locum expressit Dionysius Perieg. 414. Καδδὲ μέσην νῆσον, κοιλὴν χθόνα ναιετάουσιν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν Ἐρυμάνθου, Ἔνθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ἰάων, Ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων. Omnes autem, quos vidimus, Codices pro ὤχησεν habent ὤκχησεν, Rectissime. Pindarus Ol. ii. 122. τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον. Ea forma bis corrupta est apud Hesychium: Ὀκτήσεις· οἴσεις. Lege Ὀκχήσεις. Alibi: Ὀκνεῖν· φρονεῖν, ἴσχειν. Scribe cum Alberto: Ὀκχεῖν· φορέειν, ἴσχειν. Sic ὀκχὴ pro *sustentaculo* dixit poeta apud Suidam in v. γέντο δ' ἐρείκης Σκηπάνιον· ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή. Quos versus ex Callimachi Hecale sumtos esse, bene vidit Hemsterhusius ad Callimach. Fragm. p. 439. Eosdem ad Philemonem et Baucidem transtulit Ovidius Met. viii. 693. *parent ambo, baculisque levati Nituntur longo vestigia ponere clivo. Ruhnkenius.* Edd. veteres ὤκχησεν· quod recepi.

Callimachus enim rariores vocabulorum formas sectatus est; quod vitium omnibus fere poetis scholasticis commune fuit.

24. Vulgo Καρίωνος. Καρνίωνος Arnaldus ex Pausan. viii. 34. Plin. iv. 6. probante Ernestio.

25. Ἰλυοῦς ἐβάλοντο male Græcum esse judicat Valckenaerius ad Theocrit. Adoniaz. p. 210. C. corrigitque εἰλυοῖς ἴλλοντο vel ἰλυοῖς εἵλοντο· quæ nimis longe a scriptura codicum recedunt. Ipse quidem fatetur recte dici βάλλεσθαι πόλιν; ut vulgatum defendi posse existimem ex Nicandri Alex. 446. de apibus; ἔνθα δὲ καὶ κοίλοιο κατὰ δρυὸς ΕΚΤΙΣΣΑΝΤΟ Πρῶτόν που ΘΑΛΑΜΟΥΣ συνομήρεες. Vulgatum citat Draco de Metris p. 55. ed. Hermann.

26. Vitiosa est scriptura πολύστειον, quæ ex eo originem habet, quod librarii sæpissime ι longum per ει scribebant. In στῖαι ι longum est. Apollonius Rh. ii. 175. περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο Ἐσσυμένας, ἧτ' ἐκτὸς ἀνηρείδεις πέλε νηοῦ Στιάων. Ubi criticorum doctissimus: στῖαι, αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται—Καλλίμαχος· πολύστιόν τε Μέτωπον. (vitiose pro Μετώπην, sic etiam in Reg. cod.) *Brunckius.* πολύστειον citat Schol. Pindari Ol. vi. 146. Scholiastæ Apollonii locum adhibuerat Spanhemius, criticis recentioribus nimium, ut opinor, neglectus.

30 ὑψόθι quod deest in Venet. habent ceteri: minus recte. Homer. Iliad. X. 33. κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν, Ὑψόσ' ἀνασχόμενος. ὑψόσε est *in altum*, ὑψόθε *de alto*, ὑψόθι, seu potius ὑψόφι, *in alto*. Hujus rei ignoratio multa loca corrupit. Eadem est differentia inter τηλόσε, τηλόθε et τηλόθι.

33. Κομίζειν Venet.

34. Ernestii emendatio pro κευθμῶν' ἔσω vel κευθμὰν ἔσω. Eurip. Helen. 24. Ἰδαῖον εἰς κευθμῶνα. Homer. H. Merc. 229. Πέτρης ἐς κευθμῶνα. Orac. ap. Herodot. vii. 141. κευθμῶν τε Κιθαιρῶνος ζαθέοιο.

35. Hi versus vulgo aliter distinguuntur, nempe post νυμφέων. Ernestius recte explicat πρεσβυτάτη *maxime venerandæ*. Vide quæ dedi ad Æschyli Theb. 386. Mox edidi μαιεύσαντο pro vulgato μαιώσαντο. Photius Lex. Μαιεύεσθαι λεκτέον, οὐχὶ μαιοῦσθαι. Sic Pollux iv. 208. Plato Theætet. p. 117. ἐμαιώσαντο Nonnus, literator ineptissimus, iii. p. 106.

36. Hoelzlinus sic emendabat. Olim γενέῃ μετά τε Στύγα Φιλύρην τε· metro hiulco. γενεῆφι probat Ruhnkenius, et firmant MSS. Venet. et Voss. alterum τε post Στύγα inserentes. Hodie vero legendum censeo, Πρωτίστῃ γενεῇ, μετά γε Στύγα τε Φιλύρην τε.

38. τὸ μὲν ποθι πουλὺ—ποθι, si genuinum esset, nemo dubitat quin pro που positum esset. Plus quam παραπληρωματικὸν est. Suspicor legendum τὸ μὲν μάλα πουλύ—adjectivum πουλὺς, ubicunque intenditur significatio, comitem fere habet μάλα. *Brunck.* Reiskius, τόθι. Vid. supra 32.

Ibid. κατ' αἰπὺ Καυκώνων πτολίεθρον conjicit Ruhnkenius. "Sed ea correctio non est necessaria. Poetæ in exprimenda vicinitate hoc pronomen libenter usurpant; ut noster iterum H. in Dian. 253. οἵ ῥα παρ' αὐτὸν Κεκλιμένοι ναίουσι βοὸς πόρον Ἰναχιώνης· ut Aratus Phænom. 52. ἣδε κατ' αὐτὴν Εἰλεῖται κεφαλήν. 328. ἀλλὰ κατ' αὐτὸν Γαστέρα—περιτέλλεται. cf. 483. 523. 599. 605. &c." *Ernesti.* Cf. etiam Æschyli Prom. 719. 727. 845. ed. Glasg. Theb. 528. Τύμβον κατ' αὐτὸν Διογένους Ἀμφίονος. Eurip. Alcest. 1142. Τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν. ubi legendum vel Τυμβῷ παρ' αὐτῷ vel Τύμβον κάτ' αὐτόν. Vide quæ dixi ad Æsch. Prom. 835. Dionys. Perieg. 325. 802. 876.

39. Λέπρειον scribi jussit Ruhnkenius cum Wassio ad Thucyd. v. p. 338. Olim Λέπριον.

41. MSS. Ambrosiani γυιωνοί.

44. Schol. Nicandri Alexiph. init. citat ἀπομφάλιος—ὅθεν ἐκεῖνον. Male conjicit Ernestius ὅτθεν. Similis usus est τοῦ ἔνθεν, *ea de causa,* in H. Del. 314.

47. Omnes habent σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια. Melius est quod reposui. Del. 110. Κοιμῆσαι μέγα χεῦμα. Homer. Od. Γ. 397. Τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ Τρητοῖς ἐν λέχεεσι. M. 169. κοίμησε δὲ κύματα δαίμων. Cf. Iliad Ξ. 236. Scenici quidem poetæ alteram formam usurpabant. In Sophocl. Oed. Tyr. 1222. pro vetere lectione κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα, Brunckius contra metrum dedit κατεκοίμισα, quæ forma altera recentior, quod bene monuit Ernesti ad H. Del. 94. Vid. Jortin. *Remarks on Eccles. Hist.* i. p. 315. Re tamen accuratius perpensa, nescio annon vulgata lectio recte se habeat. Hedylus in Analect. i. p. 483. Οἶνος καὶ προπόσεις κατεκοίμισαν Ἀγλαονίκην Αἱ δόλιαι. Cf. Meleagr. ibid. p. 16. Ceterum Ἀδράστεια MS. Venetus. Si dialectus ad severioris Ionismi normam refingenda sit, rectius erit Ἀδρηστείη.

48. Λίκνῳ. Gloss. Vett. Λίκνον βαβαλιστήριον. *Cunabulum.* Proclus in Hesiod. p. 162. ὁ δὲ Πλούταρχός φησιν, ὅτι μὴ δεῖ τὰ νεόγνα ἀκίνητα ἐᾶν, καὶ ἀποτίθεσθαι ἐν ἀκινήτοις· ἀσθενέστερα γὰρ γίνεται· κινεῖν δὲ αὐτὰ ὅ τι μάλιστα, κἂν ἐπί τινων αὐτά τις καθιζάνῃ κινουμένων, καθιζάνειν καὶ σαλεύειν διὰ τούτων· οἷα τισὶν εὐκίνητα κλινίδια μεμηχάνηται πρὸς τὴν τῶν παιδίων εὐνήν. Etymol. M. p. 562, 45. οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαρίοις ἐποίουν τοὺς

οἰκείους υἱοὺς καθεύδειν διὰ τὸ πολύγονον. Schol. Arati Phænom. 263. Λίκνον δὲ τὸ κούνιον φησὶ, παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι, ἐν ᾧ τὰ νήπια κατετίθεσαν. Si dignus sit qui emendetur Proclus, lege, ἢ κατατίθεσθαι ἐν ἀκινήτοις. Vid. Photius v. Λικνίτης.

Ibid. ἐθήσαο. De hâc voce vid. Eustath. ad Odyss. p. 1485. ed. Rom. et Barnes. ad Il. Ω. 58. Versum Callimachi citat Etymol. M. in Ἀμαλθεία, p. 76, 31. Mox versu sequente ἐπὶ conjungant tirones cum ἔβρως, ut sit pro ἐπέβρως *Ernesti*. Minus recte. ἐπὶ est *insuper*. θήσασθαι, media voce, plerumque *sugere* valet; nonnunquam vero *lac præbere*, ut in Homer. H. Apoll. 123. Οὐ δ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ.

49. De melle et lacte, primo infantium cibo, egregia quædam notavit Is. Vossius ad Barnabæ Epist. p. 313. quem vide.

51. Stephanus: Πάνακρα, ὄρη Κρήτης. Καλλίμαχος. Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσιν, ἅτε κλείουσι Πάνακρα· τὸ ἐθνικὸν Πανακραῖος· τὸ θηλυκὸν Πανακρίς. Mirum est alicui in mentem venire potuisse Πανακρίδος in superiore versu nomen esse proprium, et apem quamdam appellatam fuisse Panacrin, ut capræ nomen fuit Amalthea. *Brunck.* MS. Voss. et Steph. ὄρεσσιν, ἅτε.

52. Οὖλα *vehementer.* H. Dian. 246. αἱ δὲ πόδεσσιν Οὖλα κατεκροτάλιζον. Nicander Alexiph. 17. Οὖλα δ' ὑποστύφει χολόεν ποτόν. Vocem οὖλα exprimere voluit Lucretius ii. 63. *Dictæos referunt Curetas; qui Jovis illum Vagitum in Creta quondam occultasse feruntur, Cum pueri circum puerum* PERNICE CHOREA *Armati in numerum starent: pernice chorea Armati in numerum pulsarent æribus æra.* Sensus patet ex Homer. Iliad. P. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν, Οὖλον κεκλήγοντες.

Ibid. πρύλιν. Hesych. Πρύλιν· πυῤῥίχην· ἢ ὁπλίτην. Eustath. ad Iliad. M. p. 893, 34. Πρύλεες, οἱ ἐν μάχῃ πεζοὶ, κατὰ γλῶσσαν Γορτυνίων. Cretensium vox, ut videtur; ideoque de Curetibus recte posita. Cf. H. Dian. 240.

55. Mirum in modum viros doctos versavit vox ista ἔτραφες. Dawesius corrigit ἐτρέφευ. Verbum τραφω in activo sensu apud Homerum reperitur Iliad. Φ 279. ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος· modo sanus sit iste locus. Scholiasta Venetus notat, τὰ ἐνεργητικὰ τούτου τοῦ ῥήματος ἀντὶ παθητικῶν τάσσει. Totum versum ejectum volunt Lennepius et Ruhnkenius.

56. Ruhnkenius, qui olim conjecerat ὀξὺ δ' ἄρ' ἥβησας, sententiam retraxit in literis ad Ernestium datis. Cum tamen Epistolas Criticas postea retractaret, conjecturam istam stare passus est. ἀνηβᾶν, quod interdum significat *repuerascere*, hic simpliciter pro *succrescere* ponitur. In Hesiodi Op. et Di. 116. ubi

vulgatur Ἀλλ' ὅταν ἡβήσειε, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο, omnino legendum Ἀλλ' ὅτ' ἀνηβήσειε, lingua etiam postulante. ἀνὰ in hoc verbo, eandem vim habet quam in ἀνατρέχω et similibus. In hoc versu siquid mutandum foret, mallem, Ὀξὺ μὲν ἥβησας, quod nescio annon melius sit.

58. Forsan hic et alibi apud Nostrum legendum σοι, quod magis Ionicum puto quam τοι.

59. ἐπιδαίσιον· *in hæreditatis partitione attributum. Ernesti.* τὸν ἐπίκοινον. Et. M. p. 358, 43. Toup. in Suid. T. ii. p. 572. interpretatur *domum ad epulandum accommodatam.*

61. Homer. H. Cer. 86. de Plutone, ἀμφὶ δὲ τιμὴν Ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη· ubi διάτριχα recte apud Callimachum scribi ait Ruhnkenius. Adjicere potuisset Iliad. B. 655. Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες. Sed contra stat Odyss. I. 157. διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες· uti in hoc versu scribunt Spanhemius, Ernestius, Brunckius. De voce πάλον quædam attuli ad Æschyli Theb. 55.

63. Hesych. Νενίηλος· τυφλὸς, ἀπόπληκτος, ἀνόητος.

65. Ad hunc versum, tanquam ad scopulum, plerique interpretes offenderunt. Unus H. Stephanus vidit, sic intelligendum esse : *Si mentiri vellem, mentirer tamen quæ probabilia essent,* cujus explicationem, præter alios, sequitur R. Bentleius Diss. de Phalar. Epist. p. 514, *Ruhnken.* Minus accurate. Sensus est, *Mentiar saltem, quæ audientium aures persuadeant.* ψευδοίμην sine ἂν vel κεν est *mentiar,* non *mentirer.* Suspicatur Reiskius versum intercidisse, cujus hæc fuit sententia, Οὐκ ἂν ψεύσομαι ἑκών γ'· εἰ δὲ ψεύδεσθαι ἀνάγκη—vertitque, *non facile mentiar, sponte quidem mea. Quod si tamen incidat mentiendi necessitas, tum ego is sum, qui ea mentiar quæ audientis assensum mereantur.* In quibus bis contra linguam Græcam peccavit. Haud absimile est quod habet Homerus Od. T. 203. Ἴσκεν ψευδέα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Unde sua mutuatus est Hesiodus, seu potius Theogoniæ Hesiodeæ Interpolator v. 27. Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

66. Etymol. M. Ἐσσὴν, ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἐφεσίους. Callimachi locum adfert. Pausanias vero, a Spanhemio indicatus, *Epulones* sic ab Ephesiis dici memorat.

67. Recte a viris doctis observatum est, Βίην et Κάρτος esse nomina duorum Jovis satellitum. Unde nihil manifestius est (quamquam et per se sit satis manifestum) quam quod hæc sit vera lectio, Ἥ τε Βίη, τό τε Κάρτος. Noster H. in Apollinem v. 33. Χρύσεα τῷ Ἀπόλλωνι τό τ' ἔνδυτον, ἥ τ' ἐπιπορπὶς, Ἥ τε λύρη, τό τ' ἄεμμα. *Bentleius.* Æschyli Promethea et Theocrit. iv.

iv. 8. citavit Ernesti. Hesiodus, vel quisquis is est qui Theogoniam scripsit, v. 385. Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην ἀριδείκελα γείνατο τέκνα—Ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.

67. Pro ὃ, Arnaldus de Diis παρέδροις, p. 116. maluit ἃ. Valckenaerius ὃ pro δ.' ὃ positum existimat; quod firmare videatur Nicander Ther. 508. Παντὶ γὰρ ἄρκιός ἐστι, τὸ μιν πανάκειαν ἔπουσι· vulgo πανάκειον. Forsan legendum ἐστιν, ὅ μιν. Pro ὃ καὶ nescio an scribendum ὅθεν, de qua forma vide eundem ad Phœniss. 27. Cf. H. Dian. 197. 203.

68. MSS. οἰωνόν. Stephanus conjecit οἰωνῶν, Ernestio probatum, qui ex Homero citat τελειότατον πετεηνῶν. Recepit Brunckius.

72. Voce ὀλίζων, præter Homerum, utitur Nicander Theriac. 122. Πληϊάδων φάσιας δεδοκημένος, αἵθ' ὑπὸ Ταύρου Ὀλκαίην ψαίουσαι, ὀλίζωνες φορέονται. Vid. ad Fragm. cccxvii. item Dionys. Perieg. 239. Dein ἀντιπαρῆκας Valckenaer. ad Eurip. Hippol. p. 178. probante Brunckio.

73. Mihi quidem legendum videtur, σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους Σαυτῷ. Rariora sunt vocabula in ηστης desinentia, de quibus alibi dixi.

76. Αὐτίκα. De hac voce vid. Ernesti ad Xenoph. Memor. iv. 7, 2. Heyn. ad Virgil. Georg. i. 60. et præ ceteris Ruhnken. ad Timæi Lex. p. 55.

77. Ἐπακτῆρες· κυνηγοὶ, οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες. Hesych. ubi vide notata.

79. Ego aliquando conjeceram, Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἄνακτος Θειότερον. Post aliud quærens, Turneb. Advers. xxix. 29. eodem modo hunc versum laudare vidi, ex conjectura, incertum, an ex libro scripto. Nunc præferam, quod in mentem venit Lennepio ad Phalarid. Epist. 20. p. 103. Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ἐπεὶ δ' ἴδες οὐδὲν ἀνάκτων Θειότερον, τῷ καί σφε τεὴν ἐκρίναο λᾶξιν. *Ruhnken.* Vulgatum tuetur Ernestius. Equidem olim conjeceram ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων Θειότερον. Ceterum prius hemistichium exstat in Theogon. 96.

80. Lege σφε, non σφι. Non *illis decrevisti*; verum *illos delegisti*. *Bentleius.* τάξιν edd. Paris. Froben. Venet. λᾶξιν Lasc. Ald. MSS. Vat. Ambros. Reg. Voss. Ruhnkenianus· λέξιν "Codex Venetus λέξιν, haud dubie pro λῆξιν. Suidas: Λᾶξιν· μῖξιν, μερισμὸν, κλῆρον· Ἡσίοδος. Corrige, Λᾶξιν· λῆξιν· ut est in Glossis Herodoti, quas Suidas descripsit." *Ruhnken.* λῆξιν Benenatus, Bentleius. Photius Lex. Λῆξεις θεῶν· λάχοι, κλῆροι.—Λῆξις· μερὶς, κληρονομία. In Suidæ glossa pro Ἡσίοδος legendum videtur Ἡρόδοτος, qui hac voce utitur iv. 21. ὑπεροι-

κίουσι δὲ τουτέων δευτέρην λάξιν ἔχοντες Βουδῖνοι. (corrigendum puto λῆξιν, utpote magis Ionicum, et sic Gregorii editio Aldina: vid. Koen. p. 252.) Quoties cum aliis permutata sint Herodoti et Hesiodi nomina, nemo est qui nesciat. Quædam exempla attulit Ruhnkenius in Præfat. ad Tomum secundum Hesychii Albertiani p. 8. et Histor. Crit. Orat. Græc. p. 99. not. quibus hæc adjicias. Apud Schol. Oppian. Halieut. i. 147. pro Ἡρώδοτος lege Ἡρωδιανὸς, quod nomen, per compendium scriptum ἡρῶ, (sic in Photii codice Galeano exaratur) librarios haud raro fefellit. In Etymol. M. p. 412, 25. pro Ἡρόδοτος manifesto scribendum Ἡρωδιανός. Apud Suid. v. Σεκοῦνδος confunduntur Ἡρόδοτος et Ἡρώδης, et in Schol. Theocrit. xiii. 6. 56. Ἡρόδοτος et Ἡρόδωρος. Eadem nomina etiam in Constantin. Porphyrog. de Admin. Imp. 23. notante L. Holstenio in Steph. Byz. p. 86. et in Apollodoro p. 52. ed. Gale. Male scribitur ap. Tzetz. ad Lycophr. 1331. Ἡρόδοτος ὁ Ποντικὸς pro Ἡρακλείδης. In Apollonii Lex. Homer. v. Ἐπιβώτορι, nec Ἡρόδοτος nec Ἡρόδωρος, sed Ἡρωδιανὸς legendum est.

82. πολίεσσιν Codex Venetus.

83. Mallem ἐπὶ σκολιῆς. Locutionem illustrat Spanhemius ex Iliad. Π. 386. Hesiod. Theogon. 85. Apollon. Rhod. ii. 1209. Apta sunt etiam Solonis verba xv. 37. de Εὐνομία. Εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς· et Nicandri Theriac. 478. Φεῦγε δ' ἀεὶ σκολιήν, τ' οὐκ ἰθέαν ἀτραπὸν ἴλλων· ubi legendum puto, Φεῦγε δ' ἀεὶ σκολιὴν, ἰθεῖαν δ' ἀτραπὸν ἴλλου. Cf. Joann. Luzac. Exerc. Acad. p. 111.

84. Edd. pleræque ὄλβον. Lectionem primæ editionis, ὄλβου, in vetusto etiam codice repertam, revocavi. In Nicandri loco ab Ernestio adducto, ῥάφανόν θ' ἅλις, manifesto legendum ῥαφάνων. In Theocriti isto, ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἅλις ὄξος Cod. Vatic. ὄξους, probante Toupio. Versus secus interpunxi atque editiones vulgatæ.

87. Ἑσπέριος κεῖνός γε τελεῖ, τά κεν ἦρι νοήσῃ. "Nullus dubito, quin Callimachus scripserit ἦρι νώσῃ; ut ex conjectura emendavit Tan. Faber. Nam eodem vocabulo et aliis in locis usus est, teste Suida: Νωσάμενος, γνούς, παρὰ Καλλιμάχῳ. Hesychius: Ἐνώσατο, διενοήθη. Idem: Νωσάμενος, κατανοήσας. Νώσασθαι, αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι. Etym. M. Νώσατο δ' Ὀρφεὺς, ἀντὶ τοῦ ἐπέγνω, ἀπὸ τοῦ νοήσατο, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ η εἰς ω, ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα. Neque vero νώσασθαι duntaxat voce media usurpatum, verum etiam νῶσαι. Idem Suidas: Νῶσαι, εἰς νοῦν λαβεῖν. Herodotus Clio p. 27. ὁ δὲ ἐννώσας τὰ λεγόμενα. Ibid p. 36. μεταγνόντα δὲ καὶ ἐννώσαντα ὅτι, &c. Idem Thalia p. 163. Τὸ δὲ ὀλίγοι τῶν ἐς Αἴγυπτον

ναυτιλλομένων ἐννενώκασι, τοῦτο ἔρχομαι φράδων. Ad hanc formam *βῶσαι* pro *βοῆσαι·* pro *βοηθεῖν, βωθεῖν* reperies apud Hesychium et alios. Qui vulgatam lectionem defendere malunt, aut *συνίζησιν* faciunt in verbo *νοήσῃ*, aut diphthongum in *ῆοῖ* corripiunt. At enimvero quorsum est opus ista *συνιζήσει*, cum in usu communi fuerit *τὸ νώσῃ*? An etiam et *ὀγδοήκοντα* per synizesin in Hexametro pati possint; an et *δυώδεκα* pro dactylo; etiamsi *ὀγδώκοντα* et *δώδεκα* haud minus legitima vocabula præsto sint ad manum? Jam vero qui *οι* vel *αι* diphthongos corripi posse omnino volunt sequente consonante; si hoc nobis persuadere poterint, per me quidem et lunam de cœlo se deducturos promittant. Cum autem in hoc grege sint summa doctrina et autoritate viri Isaacus Casaubonus et Cl. Salmasius, hic ad Aram Dosiadæ p. 242., ille in Lectionibus Theocriteis cap. xviii. operæ pretium fuerit, loca omnia, quæ proferunt, coram huc adducere et examinare; nam quantum ego augurari queo, aut fidei incertæ erunt et perditæ, aut manifesti mendi convincentur. Principio; *αι* breve esse contendunt in hoc Trochaico Dosiadæ.

I. *Παμάτων φείδονται Πανὸς ἐ στροβίλῳ λιγνυί.*

Atqui, ipso indicante Salmasio, in MSto Codice est *φείδοντο*, quæ verissima lectio est. [*φίδοντο legebat Salmasius. Vid. Valckenaer. Animadv. in Ammon. p.* 189.]

II. Theocritus Idyll. 17.

Ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται, θεοὶ νέποδες γεγαῶτες.

Verum ibi legendum, *ἑοὶ νέποδες, sui nepotes*, nempe Herculis: ut pridem emendavit D. Heinsius. [*probantibus Valckenaerio et Brunckio.*]

III. Homer. Il. I. vs. 414.

Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·

Ita quidem editiones, quæ nunc extant: sed vix dubito, quin Homerus scripserit, *ἵκωμαι ἐμὴν·* ut alibi dixit Od. Z. *Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.* [*ἵκοιμι edidit Barnesius, et sic quidem Scholia.*]

IV. Hom. Il. I. vs. 395.

Πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε.

At vero hic expungendum esse *τὸ δ'*, cœcus est qui non videt. [*Expunxit Barnesius, cum duobus MSS. Omittit etiam Codex Marcianus.*]

V. Hom. Od. E. vs. 13.

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται.

Verum et hic emendandum, *ὑδρεύοντο.* ut Od. Φ.

Τυκτὴν καλλιρόον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.

vel leg. *ὑδρεύουσι·* ut Od. K.

Κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ. [*Recte ὑδρεύοντο. H. in Cerer.* 99. *Φρείατι παρθενίῳ, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται· ubi vid. Ruhnken. et sic quidem Scholia.*]

VI. Empedocles:

Τῇ καὶ διαλλάσσονται διαμπερὲς, οὐδ' ἅμα λήγει.

Qui versus non simplici, sed gemino mendo laborat: legendum enim,

Τῇ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει.

Extat apud Simplicium in Aristotelis Physica.

VII. Aratus Φαινομ. vs. 573.

Ἥμισυ μέν κεν ἴδηαι μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη.

ubi reponendum ἴδοιο. Poteris etiam legere ἴδηαι ἀπήορον. Hesychius: Ἀπήορα, μετέωρα, ὑψηλά· ut alibi, Μετήορα, μετέωρα· sed magis arridet τὸ ἴδοιο μετ. et profecto certissima lectio est.

VIII. Εὐφορίων·

Ὡς πυρὶ καρφόμενον ψαφαρῇ ἰνδάλλεται τέφρῃ.

Hic quoque substituendum ἰνδάλλετο. Totum locum hic subjiciam; quia mendose habetur apud Arati Scholiastem ad Phæn. v. 519.

Ἢ μὲν πάνθ' ὅσα που φύει εὐδείελος αἶα,
Ἢ φύλλον γ' ἢ ποίη, ἢ ὅττ' ἐχρίμψατο λύθρον,
Ὡς πυρὶ καρφόμενα ψαφαρῇ ἰνδάλλετο τέφρῃ.

IX. Antipater, Epigrammate in Nioben, Anthol. lib. 4. c. 9.

Οὐδ' ἐφ' ἑνὶ τλάμων λείπεται γηροκόμῳ.

Scribe λείπετο· quod ex sequentibus patet, παῖδες ἄγοντο τάφους. Λείπετο itaque ut ἄγοντο. [*Sic Codex apud Brunckium, qui Bentleium silentio prætermittit.*]

X. Orpheus suffimine Curetum:

Ἡνίκ' ἂν ὁρμαίνωνται χολούμενοι ἀνθρώποισιν.

Lege ὁρμαίνητε· nam sententia flagitat, ut persona secunda ponatur. Vise modo locum. Quid? quod ὁρμαίνομαι recte dici non potest, cum ὁρμαίνειν sit verbum Neutrum.

XI. Idem, Μοιρῶν suffimine:

Ἀλλά μοι νυκτέριοι, μαλακόφρονες, ἠπιοθύμοι.

Ego vero sic corrigo,

Ἀλλά μοι εὐκταῖαι &c.

αι et ε in Codd. MSS. sæpissime inter se permutantur. Idem suffimine Gratiarum:

Εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἱμερόεσσαι.

Poteris etiam legere, Ἀλλά νυ νυκτέριαι· sed illud magis probo ut sententiæ autoris magis accommodatum. [*Vid. Musgrav. ad Eurip. Med.* 170. *Arnaldus* Ἀλλ' αἱ νυκτέριαι.]

XII. Idem Eumenidum suffimine:

Ἠέριαι, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι θ' ὥστε νόημα, dele θ'.

XIII. Idem Argonaut. vs. 723.

αὐτὰρ οἱ τοῖς γε
Τύμβον χευάμενοι πολλὴν θαλίην ἐπένησαν.

Ita scribimus, inquit Casaubonus, *vulgatis in libris depravatis-*

simum locum. Sane hic, ut et alii complures in scriptore isto, mire depravatus est in libris excusis :

αὐτὰρ ὁ τοῖς γε
Τύμβους χευάμενοι πολιὴν ἐπένησαν θαλλῆν.

Loquitur Orpheus de Idmonis et Tiphyos sepulchris. Lego,

αὐτὰρ ἑταῖροι
Τύμβους χευάμενοι πολλὴν ἐπενήνεον ὕλην.

Sic Homerus in funere Patrocli,

αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.

et alibi,

Νωροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον. [*Vide Addenda.*]

XIV. Homerus Il. Θ. vs. 225.

Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ δ' ἔσχατοι νῆας ἐίσας
Εἴρυσαν.

Verum ibi legendum ἔσχατα, ut plane habetur Il. Λ. vs. 8. ἔσχατα, adverb. *postremo,* ut ὕστατα &c. [*Edidit Barnesius ex MS.*]

XV. Callimachus :

——— τίνος ἤριον ἵσταται τοῦτο;

Extat hoc fragmentum apud Etymologici Scriptorem v. Ἤριον. Si Hexametri portio est, lege ἵστατο, sed quis hoc certo sciverit ? Nam scripsit Callimachus ποιήματα ἐς πᾶν μέτρον, testante Suida. [*Sed vide ad fragm.* 251.]

XVI. Apollonius Argon. i. vs. 942.

Καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι.

Locum integrum referre oportet, ut emendationis vis et ratio perspecta habeatur.

Ἄρκτων μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες,
Καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.

Jam quis in animum inducere possit, sic scriptum esse ab Apollonio ? usque adeone jejunus et aridus, et a verborum copia imparatus fuit, ut bis continuo eadem ingesserit, περιναιετάοντες, ναιετάουσι ? Ego vero id nunquam credam : et sic restituendum esse hunc versum pro comperto habeo :

Καὶ τὸ μὲν ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι ἀμφινέμονται.

Ut non longe infra : Ἰσθμὸν δὲ αὖ πεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο. Illud ναιετάουσι ex versu præcedente natum est, et errantibus librarii oculis debetur ; quo de genere infinita extant exempla [*Porsonus in Adversariis p.* 300. *corrigit* Καὶ τὸ μὲν ὑβρισταὶ καὶ ΑΓΡΕΙΟΙ ναιετάουσι. *Exemplis ejus adjici potest Iliad.* X. 313. *uti legi debet,* μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν ΑΓΡΕΙΟΥ.]

XVII. Oppianus, Halieut. I. vs. 99.

Τραχούρων τ' ἀγέλαι, βούγλωσσοί τε καὶ πλατύουροι.

Ita sane exemplaria excusa; et 3. Codd. MSS. quibus usus est Rittershusius. Ipse in textu posuit,

——— βούγλωσσοί καὶ πλατύουροι·

et in versione, *Buglossi, et Platyuri.* Quasi Platyurus esset nomen piscis. Verum lege βούγλωσσοί τε πλατύουροι· i. e. *et soleæ lata cauda.* Dorion libro de Piscibus apud Athenæum: τῶν δὲ πλατέων, βούγλωττον, ψῆτταν &c.

Postremo. Idem Cyneget. ii. vs. 63.

——— δοιαὶ πανυπείροχοι νῆες
Στράπτουσαι θαμινοῖσιν ἐναντίον ὁπλιτῇσι.

Ita quidem editiones veteres, quas inspexerat Casaubonus: sed Rittershusius in suis Codd. invenit πανυπείροχα; et ita plane legendum; quod adverbium est, ut ἔξοχα, et cætera ejusmodi. [πανυπείροχα *Codex Venetus.*] Et sic tandem examinavimus omnia loca, quorum autoritate freti Casaubonus et Salmasius οι vel αι corripiunt, sequente consonante. Tu, lector, rem cognosces; et judicium feres. *Bentleius.* His exemplis adjicias Theogon. 48. Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς· ubi pronuntiatum fuisse ὠδῆς judicat Ruhnken. ad Hymn. Homer. in Bacch. 9. et ante eum Arnaldus Anim. p. 30. qui Bentleii sententiam adversus Jensium propugnat. Vid. etiam Dorvill. Vann. Crit. p. 384.

Ibid. ἦρι νοήσῃ correxit Dawesius M. C. p. 102. contra quem parum κριτικῶς disputat Ernestius, Dawesii perpetuus obtrectator. Eandem correctionem exstare observavit in Misc. Obs. i. p. 123. Joach. Camerarius emendaverat τὰ νόησέ κεν ἠοῖ. Theocrit. xviii. 39. Ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι—ubi Toupius ait extra dubium poni Dawesii lectionem ab Arato Phænom. p. 34. Αἱ μὲν ὅμως ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ Ἦρι καὶ ἑσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἱλίσσονται. Quicum consentit Brunckius. Hesych. Ἦρι· πρωῒ, αὔριον· ἔαρι· ὄρθρῳ. Reiskius ne ciccum quidem interesse putat scribatur ἠοῖ an ἦρι. Verum Reiskii aures minus politæ erant.

89. πλείωνι. Eadem voce pro ἐνιαυτῷ, præter Hesiodum, et, si bene memini, Aratum, usus quoque Lycophron p. 162. μέγαν πλείωνα, ubi Schol. ὅλον ἐνιαυτόν; et cujus vocis originem alii ex antiquis Criticis a *Pleiadibus*, alii ab omnibus terræ fructibus completis seu congestis toto anno, seu vero quod eo compleantur tempora, arcessunt. *Spanhemius.* Utraque ratio absurda est; secundæ tamen accedere videatur Horatius Carm. III. xviii. 5. *Si tener* PLENO *cadit hœdus* ANNO.

90. Ἄνη· ἄνυσις καὶ πρᾶξις. Hesych. ubi vid. Alberti. Mox ἐνέκλασσας correxit Brunckius pro ἐνέκλασας.

93. Prava interpunctione laborat hic versus. Scribe, οὐ γέ-

νετ', οὐκ ἔσται, τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει· τὶς positum pro ὅς, de quo videndus Bentleius ad Callimachi ipsius Epigr. xxx. Verissima est Cl. Reiskii observatio. *Brunckius.* Cui cave aurem præbeas. Vide ad Epigramma l. c. In hoc v. olim legebam τίς γὰρ Διὸς ἔργματ' ἀείσει; Dawesius p. 107. locum sic concipi vult. Τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι; Οὐ γένετ', οὐκ ἔσται τις, ὅ κεν Διὸς ἔργματ' ἀείδοι. Pro ἀείσει levi mutatione reposui ἀεῖσαι. Supra 62. Τίς κε—ἐρύσσαι.

94. ἀφενός τε omnes. Dedi ἄφενόν τε ob genitivum ἀφένοιο in versu proxime sequente.

H. IN APOLLINEM.

1. Οἷα Codex Venetus.

2. Servius ad Virgil. Æn. vi. 258. ex Callimacho citat ἑκὰς, ἑκὰς ἔστε βέβηλοι, monente Vulcanio. Huc respicit Gregorius Nazianz. in Ἀποῤῥήτοις v. 9. ἀλλ' ἀπὸ τῆλε Φευγέτω, ὅστις ἀλιτρός. Sic enim legendum pro Φεύγετε.

4. Οὐκ ὁράας. Refertur non modo ad ἐπένευσε, sed etiam ad κύκνος ἀείδει, ut apud Horat. Carm. i. 14. *nonne vides,* non solum ad *nudum latus,* sed etiam ad *gemunt:* quod non debebat Bentleium offendere. Zeugmatcs hujus multa exempla apud omnes scriptores. Et vero etiam videndi verba ad omnes sensus referuntur. Catull. Epithal. 9. *canent, quod visere par est,* &c. De formula *viden', nonne vides?* v. Heinsius et Burmannus ad Valer. Flacc. v. 595. Pro ἐπένευσε MS. Reg. habet ἐπέπνευσε, sed in margine illud. Edd. Ald. Vascos. φοίνιξ. Et sic placebat Clarkio ad Homer. Il. B. 267. quia jota ultimæ syllabæ longum est. *Ernesti.* Recte; et tu, lector, textum corriges.

6. Recte viri docti αὐτοὶ exponunt αὐτόματοι. Sic apud Latinos *ipse.* Virgil. Ecl. iv. 21. *Th. Grævius.* Imitatur Homerid. Εἰρεσιώνη. 3. Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι. Vid. Pierson. Verisim. p. 39.

8. μολπήν τε καὶ ἐς χόρον pro ἐς μολπήν τε καὶ χόρον· ut in H. in Del. 17. quod notavit Ruhnkenius, laudans Bentleium ad Horat. iii. Carm. xxv. 3. Vide etiam Hermann. ad Viger. 363. Æschyli Theb. 1032. Sophocl. Œd. Tyr. 861. Eurip. Helen. 869. Infra H. Dian. 246. Sophocl. Ægei fragm. 3. a Bentleio emendatum in Epist. ad Hemsterhus. sed et ante emendate citatum a Casaubono ad Athen. p. 482. Antipater Sidonius Epigr. xix. 1. Τὰν ἔλαφον, Λάδωνα καὶ ἀμφ' Ἐρυμάνθιον ὕδωρ, Νῶτά τε θηρονόμου φερβομέναν Φολόας. Incertus

in Anal. Brunck. T. iii. p. 154. Οὐ δρυὸς οὐδ' ἐλάτης ἐγχαράξαμεν, οὐδ' ἐπὶ τοίχου Τοῦτ' ἔπος. Lycophr. 707. Μέλλων Γίγαντας κἀπὶ Τιτῆνας περᾶν. 1213. Ἥξει δὲ Κνῶσσον κἀπὶ Γόρτυνος δόμοις. Ceterum similem locutionem habet Moschus ii 30. ὅτ' ἐς χόρον ἐντύναιτο.

10. Dedi ὅς μιν ἴδεν pro vulgata lectione, ὅς μιν ἴδῃ· Nimirum cum scriba aliquis ἴδε scriptum invenisset, id pro captu suo in ἴδῃ mutavit.

Ibid. λιτὸς hic et alibi in libris exaratur. Sed veram nobis scripturam suppeditavit Photius. Λειτὸν, τὸν πένητα, ὡς ἡμεῖς. οὕτω Μένανδρος. ubi omnino fallitur Schleusnerus, legi jubens λιτόν. Idem, Λεῖτα, τὰ δημόσια. λειτα δὲ ὡσεὶ τὰ ἱμάτια παρ' Ὁμήρῳ. Apud Homerum Iliad. Θ. 441. Od. A. 131. legitur λῖτα. Rectius per diphthongum scribi docet compositum λειτουργός. Similiter fere erratum est in voce ἱματίον, pro qua εἱματίον scribendum esse vidit Elmsleius noster. Quinetiam nullus dubito quin pro λισσὸς, *lævis,* veteres scripserint λεισὸς, quæ vox et λεῖος communem originem habuerunt. Porro vere statuit Etymologus, p. 566, 5. vocem λιμὸς antiquissima ratione scriptam fuisse λειμός (*i. e.* ΛΕΜΟΣ). Nescio annon potius λειμμὸς, *defectus.* Etiam in λιπαρεῖν rectius per diphthongum primam efferri putaverim, ut in λείριον, pro quo λίριον in scriptis codicibus haud raro exaratum est. Hesychii MS. Λειπαρῶ, παρακαλῶ. In Æsch. Chœph. 279. scribendum puto Λειχῆνας. Sic ob formam comparativi μείων, suspicor veteres scripsisse μεικρὸς, et μεικὸς, non μικρὸς et μικκός. Minus bene rem gessit Heynius ad Pindar. Ol. vi. 132. ubi sine controversia legendum, κόσμα λειταῖς θυσίαις. In Pyth. iv. 385. pro Πρῶτον ἀνθρώποισι, λιτάς τ' ἐπαοιδὰς, repone, ἀνθρώποις, λειτάς τ' ἐπαοιδάς. Hæc levia sunt, satis scio, sed supra captum eorum quibus levia toties vocantur.

12. ἄψοφον ἴχνος. Eurip. apud Valckenaer. Diatrib p. 186. C. δι' ἀψόφου Βαίνων κελεύθου. Sophocl. Trachin. 969. ἄψοφον φέρει βάσιν. Apuleius Metam. iii. *Suspenso et* INSONO VESTIGIO *me perducit.* Ovid. Fast. I. vii. 109. *vestigia furtim Suspenso digitis fert taciturna gradu.* Tibull. I. x. 34. *tacito clam venit illa pede.* Vid. H. Del. 392.

13. ἔχειν scil. χρὴ. Istis verbis Φοίβου ἐπιδημήσαντος, exprimit nomen hujus, de quo agit, Apollinis festi, quod Ἀπόλλωνος ἐπιδημία dicebatur Occurrit apud Procopium in epistola quadam: οὐδὲ γὰρ (ἂν) οἱ Δελφοὶ ὅλως αὐτῶν ἀπεῖναι τὸν Πύθιον ἕλοιντο, εἰ καὶ παρόντος εὐθὺς ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ΕΠΙΔΗΜΙΑΝ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. *Meursius.*

14. τελέειν. Lege τελέσειν, ut tempore congruat cum κερεῖσθαι et ἐστήξειν. Deinde τὸ τεῖχος casu recto; εἰ τὸ τεῖχος

(μέλλει) ἑστήξειν. Non enim iis accedo, qui ἑστήξειν interpretantur *statuere*; novo exemplo, et sine autoritate veterum. Et profecto si ἑστήξειν est *statuere*, inepte factum est a Callimacho, quod *antiqua* fundamenta dixerit, potius quam nova. Magis enim optandum fuerit, ut urbs incrementum caperet, et novo et latiore muro circumdaretur. Quid? quod ominari cuipiam, eum mœnia positurum esse super *antiqua* fundamenta, perinde est ac augurari, vetera prius ab hoste subversum iri; quod maxime abominandum. Hic locus depravatus est in Παρεκβολαῖς ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, quas edidit Aldus Manutius, p. 209. Ἑστήκω. οὗ τὸ μέλλον ἑστήξω. ἐξ οὗ τὸ παρὰ Καλλιμάχῳ Ἑστήξειν τὸ πλῆθος οὐ παρ' ἀρχαίοις θεμέλοις. Et ibidem, p. 197. Πόθεν τὸ εἱστήκειν; παρὰ τὸ ἑστήκω, ἑστήξω. ἐξ οὗ τὸ, Ἑστήξειν τὸ τεῖχος ἐπ' ἀρχαίοισι θεμέλοις. Ex quibus illud etiam constat, ἑστήξειν apud Callimachum, si veteres magistros audiemus, simili ratione interpretandum esse, ac εἱστήκειν apud Homerum: i. e. *stare*, non *statuere*. *Bentleius.* Vulgatum τελέειν defendit Ernestius, exempla variatorum temporum apud optimos auctores non deesse observans. Bentleii dicta de ἑστήξειν calculo suo comprobat; citatque ἑστήξομαι ex Sopatro apud Stobæum, p. 311. παρεστήξομαι apud Antoninum x. 36. quorum utrumque a proposito alienum est. Meliora exempla dabit Elmsleius ad Aristoph. Acharn. 590. quicum conferas Gataker. ad M. Antonin. ii. 14. Phavorinus: Ἑστήξειν λέγεται τὸ βεβαίως μένειν, καὶ ἱδρυνθήσεσθαι.

Ibid. Ἑστήξειν δέ τε τεῖχος. Sic optime Tan. Faber pro δὲ τὸ τεῖχος, quod incautus in textu reliqui.

18. ἀοιδαὶ minus recte citat F. Ursinus ad Virgil. G. iv. 484.

19. Theocrit. ii. 38. Ἠνίδε, σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται. ubi præter h. l. sequentia indicavit Hemsterhusius. Aristoph. Thesm. 43. Eurip. Bacch. 1082. Simonid. apud Dionys. Halic. T. ii. p. 60. Subjicit Valckenaerius Antonin. Liberal. ix. p. 70. D. Heins. ad Horat. Carm. I. xv. 3. Adjicio Eurip. Iph. Taur. 123.

20. αἴλινα, *miserabiliter, flebiliter.* Imitatus est, ut opinor, Sophoclis locum in Ajac. 635. (625. ed. Brunck.) de matre Ajacis, quem attulit Vulcanius. An hunc quoque imitatus est Ovid. Amor. III. ix. 23. Aelinon *in sylvis idem pater*, Aelinon, *altis Dicitur invita concinuisse lyra:* ubi vid. Heinsius et Burmannus. *Ernesti.* De voce αἴλινον vid. Stanleium ad Æschyl. Agam. 123. Interpp. ad Iliad. Σ. 570. Conon. in Photii Bibl. p. 431.

22. Aliquando correxi χὼ μὲν δακρυόεις. Male. Solent enim poetæ epici particulas καὶ μὲν sic conjungere. Vid. infra 36.

23. In textu reponendum est, ex Valckenaerii conjectura, ἐστήρικται Μάρμαρος, ἀντὶ γ. Ruhnkenius hanc correctionem verissimam vocat.

24. Propertius III. viii. 5. totum hunc locum in rem suam convertit: *Transeat hic sine nube dies, stent aëre venti, Ponat et in sicco molliter unda minas. Adspiciam nullos hodierna luce dolentes, Et Niobæ lacrimas supprimat ipse lapis. Alcyonum positis requiescant ora querelis, Increpet absumtum nec sua mater Ityn.* ubi v. 6. expressus est ex Callimachi v. 18. Εὐφημεῖ καὶ πόντος. v. 8. ex v. 22. Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος. v. 10. mutata Thetide in Procnen, ex v. 20. Οὐδὲ Θέτις Ἀχιλῆα κινύρεται αἴλινα μήτηρ. Quod etiam Cl. P. Burmannus Sec. annotavit de admonitione nostra. Denique Propertius II. xxiii. 5. hinc illa sumsit: *Hic quidam Phœbo visus mihi pulcrior ipso Marmoreus tacita carmen hiare lyra.* Sed hæc jam alii compararunt. *Ruhnken.* Propertii locum indicarat Spanhemius. "Utrumque, et lacrimas et hiatum oris Niobei, expressit Lucianus Imagg. c. 1. θᾶττον ἂν τις ὅλον τὸν Σίπυλον μετακινήσειεν, ἤ σε τῶν καλῶν ἀπάγοι, μὴ οὐχὶ παρεστάναι αὐτοῖς κεχηνότα καὶ ἐπιδακρύοντά γε πολλάκις, ὥσπερ ἐκείνην αὐτὴν τοῦ Ταντάλου. *Ernesti.*

26. Sequitur in Edd. Ὅστις ἐμῷ βασιλῆϊ, καὶ Ἀπόλλωνι μάχοιτο, quem versum dudum obelo notaveram, cum plane adulterinus esset. Postea vero ex Loesneri excerptis didici eum in Codice Veneto non comparere.

30. Sic emendabat Jo. Auratus pro ἔστι γὰρ εὔυμνός τις· ἂν εὕρεα, teste M. A. Mureto V. L. vii. 7.

32. Λύκτιον ὅπλον, et Λύκτιον ἰοδόκην ex Epigrammatis notat Ruhnkenius, et *Lyctia tela* e Statii Theb. vi. 927.

34. Male Draco Stratonic. p. 77. Πυθῶνι δὲ τεκμήραιο.

35. Editiones καί κεν ἀεὶ καλός. quod in καὶ μὲν recte mutavit Belin de Ballu ad Oppian. Cyneg. i. 85. Vid. supra 22. H. Dian. 38. καὶ μὲν ἀγυιαῖς Ἔσσῃ καὶ λιμένεσσιν ἐπισκόπος. Vulgatum citat Draco p. 55.

36. Constructionem nemo unus interpretum perspectam habuit. Est autem, οὐδ' ὅσσον χνόος ἐπῆλθε παρειαῖς. *Not so much as a little down has ever grown upon his cheeks.* Sic Asclepiades in Analect. Brunck. i. p. 213. νῦν δὲ τάλαιναν Οὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται. Leonidas Tarentinus ibid. p. 234. λωφᾷ δ' οὐδ' ὅσον ἰοβολῶν. Theocrit. ii. οὐδ' ὅσσον οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, ἐν ὕπνῳ Κνυζῶνται φωνεῦνται φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα. De hac lanugine vid. Valckenaer. in Theocrit. Adoniaz. p. 408. C. Nonnulla attuli ad Æschyli Theb. 430.

38. Sic in Αἰτίων fragm. 12. ἀπ᾽ ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει. ubi vide.

40. ὥς κεν et πεσοῦσαι Schol. Theocrit. iv. 16.

41. ἀμφιλαφής. Unice consulendus Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 26. Cf. H. Dian. 3. Cer. 27.

42. ὀϊστευτὸν ἔ·αχεν ῥέα legebat Jos. Scaliger. in Propert. IV. vi. 69. quod Ruhnkenio probatum fuisse miror. Vulgatum tuetur Ernestius, et confirmat similis locus H. Jov. 76. seqq. Cf. Virgil. Aen. xii. 392. *acri quondam cui captus amore Ipse suas artes, sua munera lætus Apollo Augurium citharamque dabat, celeresque sagittas.*

43. Hunc versum confidenter damnat Ruhnkenius.

44. Θριαί. αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Suidas. Vide Hesychii interpp. in hac voce. *Brunckius.* Historiam quæras apud Zenob. v. 75. Omnino consulenda egregia Hermanni nota ad Homer. H. Mercur. 552.

47. Olim conjeceram ἐξέτι κείνου, Ὁππότ᾽. ut in Homer. Iliad. I. 106. Ἐξέτι τοῦ, ὅτε—ἔβης. Sed vulgatum defendere videtur Apollon. Rhod. iv. 521. Ἔκτοθεν ἐξότε—ἀπέτραπον.

Ibid. Ad hunc usque diem vocem ζευγήτιδας intactam dimiserunt editores. Masculinum ζευγίτης omnibus notissimum. Quare igitur ζευγῆτις potius quam ζευγῖτις? Hujusmodi voces in ιτης et ιτις efferebantur. ὁπλίτης, ὁρίτης, ποιμνίτης, δενδρίτης, ἀστίτης, χωρίτης et χωρῖτις, Ἀσπιδίτης. Vide Musgrav. ad Eurip. Alcest. 588.

50. ἐπιμηλάδες. Scholium, quocunque modo vel corrigatur, vel explicetur, nil nisi nugatorium recentioris Grammatici commentum esse videtur. Nam sine controversia in Callimacho reponendum est Δεύοιντό βρεφέων ἐπὶ μηκάδες. Ἐπὶ conjunge cum δευοίοντο, ut sit ἐπιδεύοιντο. Nam præpositio sæpe per tmesin verbo postponitur, etiam pluribus vocibus interjectis. Homerus Hymn. xxiv. 7. ἰαχεῖ δ᾽ ἐπὶ δάσκιος ὕλη. Vetus epigramma apud Gruter. p. 1130. Μή σοι μηνίση πικρὸν ἔπ᾽ Ἀγεσίλας. Apollon. Rhod. iii. 1017. Στράπτεν ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα. Alcæus Anthol. i. 33. p. 70. Κειράμενος γονίμην τις ἀπὸ φλέβα Μητρὸς ἀγύρτης. Ipse Callimachus H. in Jov. 44. Τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἀπ᾽ ὀμφαλός. Vide Hemsterhusium ad Hesych. v. Ἰκμάζει. Hanc formam aliquando imitantur poetæ Latini, ut Virgil. Æn. x. 399. *Tum Pallas bijugis fugientem Rhœtea præter Trajicit.* ubi vide Servium. Αἶγες μηκάδες notissimæ sunt ex Homero, Theocrito, aliis. Πολυμηκάδες αἶγες in Bacidis oraculo apud Herodot. viii. 20. Vide Jo. Brodæum ad Anthol. i. 29. p. 57. Bene Hesychius: Μηκάδες.

αἱ μηκώμεναι αἶγες, ἢ κραυγάστριαι. ἔνιοι δὲ, τὰς κερατώδεις· Μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. Ἀπίων δὲ, τοκάδας. *Ruhnkenius.* Probant Ernestius, Brunckius. Antiphanes ap. Athen. x. p. 449. C. Μηκάδων αἰγῶν ἀπόῤῥουν θρόμβον. Varia lectio memoratur in Scholiis, μενεμηκάδες. Displicet tamen præpositio ἐπὶ sic posita, quare dedi ἔτι μηκάδες. Forsitan tamen vera lectio est ἐπιμηλίδες. Sic dicebantur Nymphæ circa ovilia versatæ. Phrynichus Προπ. Σοφ. MS. αἱ (νύμφαι) περὶ τὰς νομὰς τῶν τετραπόδων, Ἐπιμηλίδες. Vid. Valckenaer. ad Theocrit. i. 22.

51. Sic MSS. Vat. Ambros. Voss. Venet. Etym. M. p. 55. et Zonaras in v. pro vulgata lectione ἀγάλακτα.

52. Ὄϊες οὐδ' ἄκυθοι. Lege Ὀΐες. Ne Tribrachys sit in Heroico versu loco dactyli. Ὀΐς pro οἶς, ut γραῦις pro γραῦς. Etymol. M. v. Γράδιον. Ἔστι γραῦις γραύιδι παρὰ Καλλιμάχῳ. Theocritus Idyll. i.

Αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οΐιδα δῶρον ἄγωνται. *Bentleius.*

Vulgatam tuetur Etymol. M. p. 55, 13. οἴϊες habent editiones Robortelli et Aldi, et MSS. Voss. Venet. Similiter dicebant poetæ ὁμοίιος pro ὁμοῖος. Forsan tamen legendum οἰΐδες. Theocrit. i. 9. Αἴκα ταὶ Μῶσαι τὰν οΐδα δῶρον ἄγωνται.

Ibid. ἄκυθοι. Philemon Lex. Technolog. Ἄκυθος, ἡ ἄγονος. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κεύθεται γὰρ, ἤγουν κρύπτεται ἥ τε γονὴ καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. Eadem habet Phavorinus Camers, qui Philemonis Lexicon in immensam suam farraginem ad verbum transcripsit. Quinetiam habet Joann. Zonaras ex Theognoto, adducto Callimachi versu. Vid. etiam Etymol. M. p. 54, 52. 55, 12.

53. Edd. vett. διδυμοτόκος. quod bene correxit Stephanus. Vid. Theocr. i. 25. ix. 45. Paullo tamen accuratius scripsi διδυμητόκος. Veteres, ad vitandum quatuor pluriumve brevium syllabarum concursum, in hujusmodi compositis antepenultimam per η scribebant, ut in ξενητόκος, καλαθηφόρος, θανατηφόρος, &c. In Nicandri Theriac. 593, pro χολοιβόρον ἰὸν ἐρύξεις repone χοληβόρον ἰὸν ἐρεύξεις.

56. Latini *texere* de ædificatione dicunt. Cic. ad Attic. iv. 15. *Paullus basilicam texuit.* ad Qu. Fr. iii. 5. *sane texebatur opus luculenter.* Id e Græco fluxit. Græcum verbum Heinsius ad Theocritum p. 337. a. volebat reponi in Idyll. vii. 8. pro ταὶ δὲ—Αἴγειροι πτελέαι τε εὔσκιον ἄλσος ἔφαινον, rescribens ὕφαινον. Immo ἔφαινον, *reddebant*, quo sensu et ἀποδείκνυμι eleganter dicitur. Rectius hoc verbum reddas Onomacrito H. in Protea vs. 2. πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ὕφηνεν. Vulgo ἔφηνεν. Ἀρχὰς ὑφαίνειν plane in rerum natura est, quod

in ædificatione θεμείλια ὑφαίνειν. *Ernesti.* Similem correctionem adhibuerim Diogeni Laertio VII. ii. 3. ubi Aristo Chius aiebat ἐοικέναι τοὺς διαλεκτικοὺς λόγους τοῖς ἀραχνίοις, ἃ καί τοι δοκοῦντα τεχνικόν τι ΕΜΦΑΙΝΕΙΝ, ἄχρηστα ἔστιν. Forsan legendum, τεχνικόν τι ΕΝΥΦΑΙΝΕΙΝ.

59. συνεχὲς] Sic MS. Voss. et Edd. vett. Sic Politian. Misc. i. 52. quod in συννεχὲς mutari necesse non erat. Nam pronunciando duplicatur fere hæc littera, unde prima producitur, ut fit in aliis verbis, et simili consona. Apud Hom. Il. M. 25. συνεχὲς, ὄφρα κε &c. Sic MS. Lips. et editiones optimæ, non συννεχές. v. Barnes. et Clark. ad illum locum. *Ernesti.* In Homeri tamen versu συννεχὲς scribendum judicasse Aristarchum et Aristophanem grammaticos, discimus ex Schol. Venet. in loco. Vide Hermann. de Emend. Gr. Gramm. c. 3. Theocrit. xxii. 19. Αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἄνεμοι, λιπαρὰ δὲ γαλάνα. Ubi Brunckius in duobus codicibus Apollonii Rhodii i. 1271. scriptum esse ait, Συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο. In Theocrit. xx. 12. editur περὶ τῷ πόδε συννεχὲς εἶδε. Infra H. in Dian. 45. θυγατέρας per metri necessitatem primam porrigit.

63. Hunc versum ejiciendum censent Ruhnkenius et Ernestius. ἐγείρων MS. Venet.

64. Βαθύγειον, *fertilem.* Vide quæ dedi ad Æschyli Prometh. 673. Mox ἔφθασε MS. Venet.

66. Δεξιὸς οἰκιστήρ. Edd. vett. Syllaba καὶ in hoc versu non recte producitur, ubi nullus est locus cæsuræ. Quamobrem aut legendum, καί τ' ὤμοσε, aut καὶ ἐπώμοσε; saltem ut pes iste bene fulciatur. Sed fortassis ulcus est altius latens. Quamquam enim non sum nescius, corvum illum τροπικῶς dici posse οἰκιστῆρα, tamen eo ipsum Battum novæ coloniæ deductorem οἰκιστῆρα indigitari verisimile est, ut in Oraculo, (quod apud Scholiastem hunc extat et alibi,)

> Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες, ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
> Ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.

Et apud Pindarum Pyth. iv.

> Χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύης.

Vide itaque, ne sic melius legendum sit:

> Δέξιος οἰκιστῆρι· καὶ ὤμοσε τείχεα δώσειν.

Dexter ales, faustus, læta portendens; quippe a dextra parte volitabat, quod erat bene ominatum. *Bentleius.* Secundam Bentleii correctionem quasi Reiskianam protulit Brunckius, et in textum admisit. Equidem ultimam prætuli. Supra v. 29. eadem est constructio, Διὶ δέξιος. Vide Addenda.

70. Editiones sic interpungunt; Αὐτὰρ ἐγὼ Καρνεῖον· ἐμοὶ πατρώϊον οὕτω. Σπάρτη τοι, Καρνεῖε, τόδε πρώτιστον ἔδεθλον· ubi Criticos merito offendit vox τόδε sic posita. Ruhnkenius corrigit, Καρνεῖε, πέλε πρ. ἔ. Ernestius τόγε. Brunckius e melioribus libris genuinam lectionem expectandam putat. Interim sic scribit, Καρνεῖε, πάλαι ποτε πρῶτον ἔδεθλον. satis magna mutatione. Vide quantas turbas excitaverit prava interpunctio. Callimacho solitam suam brevitatem ac nitorem levi negotio restitui.

72. Δεύτερον αὖ Θήρη] Inscriptiones in insula Thera repertas, quæ ad religionem Apollinis Carnei pertinent, vide in Sponii Miscell. Erudit. Antiqu. x. p. 342. *Ernesti.*

Ibid. τρίτατόν γε μὲν ἄστυ Κυρήνης. Corripuit primam ut Catullus: *Laserpiciferis jacet Cyrenis.* Alii producunt *Vulcan.* Add. Scalig. ad Catull. p. 15. *Ernesti.* Κυρήνην Codex Venetus.

74. ἀποίκισιν conjiciebat Tan. Faber.

80. Xenoph. Anab. I. iv. 10. παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα Ὧραι φύουσι. Hæc apis Attica, quæ poetarum flores sæpissime delibavit.

81. ποικίλ' pro ποικίλαι perperam cepit Ernestius; cum meliora docuisset Spanhemius, ἄνθεα ποικίλα conjungens. Propria vox est in hac re ποικίλος.

82. Apposite Spanhemius laudat Theophrast. de C. Pl. vi. 27. ἐπεὶ τὰ περὶ Κυρήνην διὰ ταῦτα εὔοσμα, τά τ' ἄλλα, καὶ μάλιστα τὸ ῥόδον, καὶ ὁ κρόκος.

86. Hesych. Τέθμια. νόμιμα. Vid. H. Dian. 174. Cer. 19. τεθμὸς apud Pindar. Ol. vii. xiii. a Spanhemio indicatur.

87. Κυρνῆς MS. Voss. Edd. Ald. Vascos. Benenat. Κυρῆς tuetur Holstenius in Steph. Byz p. 180. Vid. Larcher. Herodot. T. iii. p. 346.

88. Ita Vulcanius. Ceteri Ἄζιλιν. Sed Herodoti lectionem in iv. 169. Ἄζιριν, tuetur Wesselingius, quem vide.

89. Sensu exigente, αὐτοῦ confidenter reposui. Doctissimus Hemsterhuys suadebat αὐτόσ', quod, quum adverbium sit, ut Grammatici loquuntur, *ad locum*, hic minus convenit. *Brunckius.* Quominus αὐτὸς relinquatur caussam non video. *Hos quidem rex vidit ipse, ostendit vero sponsæ.*

90. Μυρτούσης Edd. Mons Μυρτοῦσσα dicitur Stephano.

Ibid. ἦ ῥα MS. Voss. ἔνθα Schol. Pindar. Pyth. ix. 45.

91. A Sinide, latrone Corinthiaco, quemlibet noxium Σίνιν nuncupatum fuisse putat Meursius. Minus recte. Cum σίνις quemlibet noxium significaret, nomen istud per immania latrocinia κατ' ἐξοχὴν meruit ὁ πιτυοκάμπτης. Vid. Monk. ad Eurip. Hippol. 981. Ceterum de Eurypylo vide Grammaticorum eruditissimum ad Apollon. Rhod. iv. 1561, qui laudat Acesandri librum de Cyrene Hypseide, et hunc Callimachi versum.

92. Imitatur Dionysius Perieg. 256. οὐκ ἂν ἐκείνου Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο. et 990 οὐκ ἂν ἐκείνου Ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο. ubi legendum οὔ κεν ἐκείνου, ut in 371. Ἔνθά κεν αἰπὺν ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ἥρης. 670. Καί τε κεν—ἴδοιοι. Particula ista κε haud semel eidem Dionysio restituenda, poetæ digno sane qui emendatus demum prodeat. e. g. 707. Ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν. Lege, Ῥεῖά κε τοι. Nicand. Theriac. 1. Ῥεῖά κε τοι μορφὰς—φωνήσαιμι. Alexiph. 4. Ῥεῖά κε τοι ποσίεσσιν ἀλέξια φαρμακόεσσαις Αὐδήσαιμι. Rursus Dionys. 826. Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο Παῤῥαλίην Ἔφεσον. ubi legendum κε pro γε. Similiter peccatum est in Homer. Odyss. Γ. 231. Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι, pro Ῥεῖα θεός κ'· non enim probo σαώσει, lectionem a Scholiasta Harleiano memoratam. Solon. Eleg. xiii. 4. Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει. Lege ἄλλοτέ κ' ἄλλος ἔχοι, ut in Eleg. v. 75. Ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν, ὁπόταν Ζεὺς Πέμψῃ τισομένην, ἄλλοτέ κ' ἄλλος ἔχοι.

93. Vocem ὀφέλσιμα alibi illustravimus. τόσσα pro ὅσσα occurrit supra 80. Bis ὅσον Theocrit. iv. 39. Noster bis τόφρα H. in Del. 39. 40. notante Ernestio. ἔδειμεν MS. Voss.

94. ἀρπακτύος. Formis Ionicis in υς quantopere delectatus sit Callimachus, his exemplis intelligitur. ἀλητὺς Fr. 277. ἀσπαστὺς Fr. 427. γελαστὺς H. in Del. 324. διωκτὺς H. in Dian. 194. μαστὺς Fr. 277. Huc etiam referam ἀφραστύς. Nam fragmentum, quod sine poetæ nomine Suidas v. Ἀφραστύες attulit, Callimachi esse videtur: Σχέτλιαι ἀνθρώπων ἀφραστύες. Idem quoque ἀκεστὺς dixit, si vera est conjectura nostra, Epigr. 49. *Ruhnkenius*. In Homer. Iliad. Ξ. 216. ὀαριστὺς Πάρφασις recte conjungit Etymologus p. 540. Schol. Villoison. ad locum observat, συναπτέον ἀμφότερα τὰ ὀνόματα. Non est cur ὀαριστὺς adjective sumamus, quod putarunt viri quidam doctissimi; ὀτρυντὺς substantivum est in Iliad. Τ. 234. κρεμβαλιαστὺς Homer. H. in Apoll. 162. Eustath. ad Iliad. Τ. p. 1180, 7. ἡ δὲ βρωτὺς Ἰώνων ἐστὶ σχηματισμὸς, ὡς καὶ ἡ ἐδητὺς, καὶ ἡ ὀτρυντὺς, καὶ ἡ κτιστὺς—κτιστὺν γοῦν Μιλήτου φησὶν Ἡρόδοτος. (ix. 37.) γραπτὺς et πρακτὺς notat Philo apud Etymol. M. p. 316, 34. κιθαριστὺς Phanocles ap. Stob. p. 400. Ceterum

non tam Ionica quam Cyrenaica vocabulorum forma fuisse videatur, siquidem frequentavit eam non modo Callimachus, verum Eratosthenes, et ipse Cyrenaeus. Schol. Venet. l. c. de v. ὀτρυντύς: Ἔστι δὲ ἡ λέξις Ἀττική· χαίρει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ταῖς τοιαύταις ἐκφοραῖς, ὡς τὸ, Πολλὴ ἀντιμαχιστύς. Forsan legendum πόλις ἀντιμαχιστύς.

97. Δελφὸς—λαός. Similiter alibi Callimachus dixerat Δελφὸς ἱερόεργος, auctore Etymol. MS. inedito. Locus in fragmentis exhibebitur. Pro πρώτιστον Voss. πρῶτον. *Ernesti.*

102. εὐθὺς ἐ μήτηρ Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 798. quod improbat Ernesti.

104. Τὸ δ' ἐξ ἔτι κεῖθεν ἀείδῃ. Interpretes: *Atque hoc ex illo canit populus.* Sed si hoc voluit Callimachus, dixisset ἀείδει, ut supra ἐπηύτησε. Omnino scribendum est ἀείδῃ, cum ι infra scripto. Nam secunda persona est ab ἀείδομαι, *cantaris, celebraris.* ut alibi, κλήζῃ, *vocaris.* Hymn. in Delum, vs. 275. Τῷ καὶ νήσων ἁγιωτάτη ἐξ ἔτι κείνου Κλήζῃ, Ἀπόλλωνος κουροτρόφος. *Bentleius.*

104. ἐπ' οὔατα. Ed. vett. ἐς οὔατα Dawesius M. C. p. 106. probantibus Ernestio, Ruhnkenio, Valckenaerio ad Eurip. Hippol. 932. Brunckio, et Porsono in Adversariis p. 308. qui hujus constructionis multa exempla protulit.

105. Ita Dawesius pro οὐδ' ὅσα.

108. Conjunge ἐφ'—ἕλκει, ut sit ἐφέλκει. Forsan huc respexerit Horatius, cum Lucilium *fluere lutulentum* diceret.

109. Locum ex Porphyrio de Antro Nymph. citat Anna Fabri. τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τᾶς χθονίας θεᾶς μυστίδας, Μελίσσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν.

110. Edd. vett. pleræque φθόνος, sed φθόρος Lascaris, uti correxit Joach. Camerarius. φθόνος citat Schol. in Gregor. Nazianz. Carm. Catalog. MSS. Clarkian. p. 35.

H. IN DIANAM.

1. Mallem ἐλαφρός. Nota est constructio. Sic apud Sophocl. Œd. Col. 1672. portentum dicitur οὐκ ἀνασχετὸς βλέπειν. Eurip. Androm. 411. ἥδε χειρία Σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπαρτῆσαι δέρην.

3. ὑψιάασθαι] ὑψιάασθαι est antiqua lectio, et primum edita

e MSto. Sed verum verbum esse ἐψιάασθαι, et consensus cete-rorum scriptorum et aliorum librorum abunde docet. Et sic etiam Aldus habet in Cer. vs. 39. De verbo hoc et cognatis adi interpretes Hesychii, et Cl. Ruhnkenium in Ep. Crit. ii. p. 63, 64. *Ernesti.*

4. Editiones ἀρχόμεν'. MS. Venet. ἀρχόμενος. Voss. ἀρχόμενοι. Diphthongos quidem apud poetas epicos elidi non negaverim; sed ἀρχόμεν' pro ἀρχόμενοι positum esse non ante concedam, quam exemplum quis protulerit, ubi elidatur diphthongus quæ duas breves syllabas proxime sequatur; quale non protulit Valckenaer. ad Theocrit. Adoniaz. p. 369. C. hunc versum tractans. Interim dedi ἄρχμενοι, quod sine controversia verum est. Noster apud Strabon. i. p. 46. Ἄρχμενοι, ὡς ἥρωες ἀπ' Αἰήταο Κυταίου. Sic enim MS. apud Siebenkees. Phavorinus Camers: Ἄρχμενος. ἄρχω, ἄρχομαι, ἀρχόμενος, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄρχμενος: quæ desumsit ex Etymol. M. p. 151, 38. Sic ἐπέπιθμεν pro ἐπεπίθομεν Homer. Iliad. Δ. 159.

8. Nonnus v. p. 170. Ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔα πάτερ. ex quo loco in Callimacho τόξον scribendum, quod ad aures accidit suavius. *Ruhnkenius.* Hoc certum est, ob versum sequentem. Editiones τόξα; prout citatur a Pseudo-Dracone de Metris p. 54.

10. εὐκαμπές. In Leonidæ Tarentini Epigr. Brunck. Anal. T. i. p. 226. versus hujusmodi legitur, Εὐκαμπὲς ἄγκιστρον, καὶ δούρατα δουλιχόεντα. Vocalem ante μπ corripi posse contendit Jacobsius, post Toupium et Musgravium; quibus, qui vult, fidem habeat. Versum Leonidæ difficilem emendatu vocat Seidlerus de Versibus Dochmiacis p. 25. n. Itane vero? Utinam nihil inter poetarum Græcorum reliquias difficilius sanatu esset. Quid enim? unum-ne tantum hamum, quem consecraret, possidebat ὁ γριπεὺς Διόφαντος? Non hoc isti putabunt, qui mecum rei piscatoriæ operam navarint. Lege, Ἄγκιστρ' εὐκαμπῆ, καὶ δούρατα δουλιχόεντα. Sic Julianus in Anthol. VI. iii. 8. Γυρῶν τ' ἀγκίστρων καμπυλόεσσαν ἴτυν—γριπεὺς δῶρα φέρει. Incertus ibid. Οὐκ ἄτερ ἀγκίστρων λιμνοφυῆ δόνακα. Theætetus ibid. 7. Στρεπτῶν τ' ἀγκίστρων ἰχθυπαγῆ στόματα. Philippus ibid. 2. Δούνακας ἀκροδέτους, καὶ τὴν ἁλινηχέα κώπην, Γυρῶν τ' ἀγκίστρων λαιμοδακεῖς ἀκίδας. Oppian. Cyneg. i. 56. Ἤτοι ὁ μὲν πέτρῃσιν ἐφήμενος αἰγιάλοισι Γυαλέοις δονάκεσσι καὶ ἀγκίστροισι δαφοινοῖς, Ἄγρομος ἀσπαλιεὺς ἐπεδήσατο ποικίλον ἰχθύν. Ceterum Seidlerus iste, qui tam facilem correctionem prætervidit, de Porsoni, si Diis placet, erroribus, a se castigatis, magnifice loquitur. Nempe leoni mortuo vel asinus calcibus frontem exterit.

11. Feminæ, quando festinabant, et præsertim venatrices, genu

tenus tunicam attollebant. Citat Spanhemius Apollon. Rhod. iii. 873. iv. 940. Achill. Tat. i. p. 7. Virgil. Æn. i. 320. Adjici possunt Homer. H. in Cer. 176. Ὡς αἱ, ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων, Ἤϊξαν κοιλὴν κατ' ἀμαξιτόν. Theocrit. xiv. 35. ἀνειρύσασα δὲ πέπλους, Ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον· (ubi vid. Toup.) et, qui hinc colorem sumsere, Achill. Tat. viii. p. 511. ἀνεζωσμένος εἰς γόνυ χιτών Parthenius Erotic. 10. Εἰς γόνυ ζωσαμένη. Xenophon Ephes. i. p. 3. Ἐσθὴς, χιτὼν ἁλουργὴς, ζωστὸς εἰς γόνυ. Eumath. de Ism. et Ism. Amor. iv. p. 109. μεχρὶ γονάτων ὁ ζώγραφος τὸν χιτῶνα κατέχευσε. His adjice Oppian. Cyneg. i. 97. et quæ ibi dixit Belin de Ballu; Casaubon. ad Theophrast. p. 242. Interpp. ad Virgil. Æn. i. 320. et satis superque habebis. De voce λεγνωτὸν, quam *virgatam* interpretantur VV. DD. fuse disputat Spanhemius.

13. Forma χορῆτις est H. Del. 306. Apud Nonnum i. p. 38. scribitur χορῖτις. ubi vide Ger. Falkenburgium xlvi. p. 1188. χοροῖτις. at xvi. p. 444. χορῆτις. *Ruhnkenius.* Vid. ad H. in Apoll. 47.

14. Οἰετέας i. e. *æquales*, conjecit Ruhnkenius pro εἰνετέας, quæ vox nuspiam alibi exstat, quantum sciam. Saltem scribi debuisset εἰναέτας, seu potius εἰναετίδας. Ruhnkenius confert Mosch. ii. 29. MS. Venet. εἰνάτεας.

16. ἐνδρομάδας MS. Venetus.

17. θοοὺς κύνας Edd. Græci, præsertim poetæ, venaticos canes feminino genere efferunt, ut passim in Xenophontis Cynegetico videre est. Ipsa Diana Mnasalcæ Anal. i. p. 191. dicitur δεινὸν μαιμώσαις ἐγκονέουσα κυσίν. Epigr. vetus T. iii. p. 293. αἱ κύνες, αἱ στάλικες. Theocr. viii. 135. τὰς κύνας e MSS. reposuisset Cl. Valckenaer. Hic forte meliores codices θοὰς κύνας darent. Vide infra iv. 229. v. 112. *Brunckius.* Mireris, lector, Brunckii incuriam, qui istam ipsam varietatem, e Codice Vossiano enotatam, festinans prætervideritt; notamque Ernestii, qui idem de genere canum observaverat. Ceterum quod de canibus ab iis dictum est, verum est de omni genere animalium, quorum gregatim fit mentio; quod notavit Spanhemius ad v. 102. Eustath ad Iliad. H. p. 692, 19. Ἰώνων γὰρ ἴδιον τὰς βόας λέγειν, καὶ τὰς ἵππους, καὶ τὰς κύνας, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι τὰ τῶν θρεμμάτων πλήθη κατὰ θηλυκὸν γένος προφέρονται, αἱ ὄϊες, αἱ βόες, αἱ ἵπποι, αἱ κάμηλοι, αἱ ἡμίονοι. Hoc de canibus observarat Jungermannus ad Polluc. v. 37.

18. Ingeniose Stephanus, πόλιν δὲ μίην τινα νεῖμον, quod firmare videtur v. 33. Vulgatum tamen stare potest. ὅστις pro

ὅστις οὖν interdum poni notavit Ernesti. Sic Antonin. Lib. c. 41. *καθ' ἥντινα πρόφασιν ἐσκήψατο εἰς θήρας ἰέναι.*

22. *καλέσουσι* reponi vult H. Stephanus, *καλέσωσι* Brunck.

25. Edd. *ἀπεθήκατο κόλπων.* Sed *γυίων* Venetus, et Ernestii Codices scripti. Alterum tamen prætuli. Cf. H. Jov. v. 14.

27. Ad Ruhnkenii, Brunckii, aliorum errores refutandos sufficit acutissimi Marklandi brevis observatio ad Eurip. Iphig. Taur. 362. *Ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντισα.* ubi confert Sophocl. Electr. 598. *πᾶσαν ἵης γλῶσσαν.* Homer. Odyss. B. 151. *τιναξάσθην πτερὰ πολλά.* Cf. etiam Heliodor. Æthiop. vi. 4. *πολλοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς περισκοπεῖ,* quod Aristænetus Ep. i. 27. dixit *πολλῷ τῷ ὀφθαλμῷ βλέπει.* Virgil. Ecl. vi. 10. *Et* QUIBUS *ante Infelix sua tecta supervolitaverit* ALIS. Georg. i. 381. *Corvorum increpuit* DENSIS *exercitus* ALIS. ubi vid. Heyn. et Ruhnken. in Addendis, p. 176. Cf. etiam Toup. in Longin. § 3. et Bastii Epist. Crit. p. 263.

29. *καταῤῥέζειν* in sensu *demulcendi* frequens apud Homerum. e. g. Iliad. A. 361. *Χειρί τε μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ'.* Apponi merentur suavissimi patris historiæ verba vi. 61. *τὴν δὲ, καταψῶσαν τοῦ παιδίου τὴν κεφαλὴν, εἶπαι, ὡς καλλιστεύσει πασέων τῶν ἐν Σπάρτῃ γυναικῶν.* Apud Platon. Phaed. 41. Socrates Phaedonem adloquitur, *καταψήσας τὴν κεφαλήν.* ubi vid. Wyttenbach. Theocrit. xxiv. 6. *Ἁπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παιδός.* Quem locum minus recte accepit J. F. Gronov. Obs. ii. 1. p. 209. Michael Psellus de Operat. Dæmon. p. 25. ed. Gaulmin. *κἄστα γέρων ὢν—ἠρέμα καταψήσας μου τὴν κόμην, καὶ βαθὺ στενάξας, ὦ τέκνον, ἔφη, φίλον, κ. τ. λ.*

30. *ληξήμονος* Venetus. et mox *αἰτίξεις.*

32. *Καί τ' ἄλλα* pro *καὶ δ' ἄλλα* ex cod. Veneto, reponit Ruhnkenius.

35. *σε* sine accentu editiones, quæ sæpissime in prosodiis peccant.

37. Edd. vett. *ἐν ἀπάτῃσι.*

40. *ἀπεχρήηνε* codex Venetus.

43. Editiones *εἰνέτεας.* Vid. supra ad v. 14.

44. Schol. Nicand. Theriac. p. 19. *ἀμορβεύειν, τὸ ἀκολουθεῖν καὶ ὑπηρετεῖν*—*Καλλίμαχος.* *Οὕνεκ' οὐ Λητοΐδῃ πέμπεν ἀμορβούς.* Vid. Fragm. 45.

48. Ernestius conjicit, *ἐπ' ἄκμοσι δ' Ἡφαίστοιο Ἑσταότες π. μ.* Sed vulgata satis bene cohærent. *ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες* hinc sumsit Dionysius Perieg. 770.

53. Antipater Sidonius Brunck. Anal. ii. p. 20. *Τίς τόδε*

μουνόγληνος ἅπαν δυνήσατο Κύκλωψ; De unoculis Cyclopibus omnino videndus Valckenaer. Animadv. ad Ammon. p. 85. διγλήνους ὦπας habet Theocrit. Epigr. vi. 2. πυρίγληνος Oppian. Cyneg. iii. 97. Vid. Tyrwhitt. ad Auctor. de Lapid. p. 119. not.

54. Vulgo ὑπογλαύσοντα. Sed ὑπογλαύσσοντα Bentleius. Recte scribitur διαγλαύσσουσι in Apollon. Rhod. i. 1281. et in Mosch. ii. 86 ὑπογλαύσσεσκε rescripsit Valckenaerius. Scilicet a γλαύω formantur γλαυκὸς et γλαύσσω, ut a λεύω, (Schol. Venet. ad Iliad. Γ. 121.) λευκὸς et λεύσσω. γλαύω vero a γλάω, unde γλῆνος. Denique omnia verba in σω desinentia, σ duplicatum habent, ut πλήσσω, κνώσσω, ῥήσσω et similia. Ceterum præpositio ὑπὸ cum βλέπω, εἴδω et similibus composita, torvitatem denotat. Vid. H. in Del. 62. Cerer. 51. Herodot. vi. 129. ὁ δὲ Κλεισθένης, ὁρέων ὅλον τὸ πρῆγμα, ὑπώπτευε ubi vid. Wesseling. Plato Criton. § 15. p. 91. ed. Biester. ὑποβλέψονταί σε, διαφθορέα ἡγούμενοι τῶν νόμων. Eurip. Alcest. 260. ὑπ' ὀφρύσι κυαναυγέσι βλέπων πτερωτὸς Αΐδας. Alciphron iii. 3. p. 278. ὁ ταυρηδὸν πάντας ὑποβλέπων. Notum est Homericum ὑπόδρα ἰδεῖν. Vid. Wyttenbach. Epist. Crit. p. 46.

55, 61. ἐπεὶ μέγα MSS. et edd. vett. quod in ἐπὶ mutavit Bentleius, sequentia notans. "ἐπὶ μέγα ἠχήσαντος, et ἐπὶ μέγα μοχθήσειαν, est *valde* et *magnopere*. Suidas: Ἐπὶ μέγα, ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ μεγάλως· Οἱ ἐπὶ μέγα ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος τῆς Ασίας ἐπῆρχον. καὶ ἐπὶ μέγα τρυφῆς προελθόντες οἱ Συβαρῖται. καὶ πλούτου ἐπὶ μέγα ἥκοντες ἑαυτοῖς καὶ ἄλλοις ἐδόκουν ἀξιόζηλοι εἶναι. Ne ipse quidem Pyrrho de hac emendatione dubitare potuisset. *Bentleius.* ἐπὶ adsumsit Ernestius; sed vulgatam interpunctionem post ἠχήσαντος retinuit, Bentleii nota negligenter inspecta. Pariter erravit Brunckius, Bentleio ne lecto quidem.

57. Τρινακίη MSS. Ambros. Venet. quam formam, in Dionysii Periegesi (sed mendose, ut opinor,) repertam, præfert Brunckius. Ovid. Fast. iv. 3. *Hinc mare Trinacrium, candens ubi tinguere ferrum Brontes et Steropes, Æmonidesque solent.*

61. Non spernam ἐπὶ μέγα, quod viri docti certatim reposuerunt. (*pro* ἐπεὶ μέγα.) Vide tamen, an verius elegantiusque sit, quod Codex meus suppeditat: Ἀμβολαδὶς τετύποντες, ἀτειρέα μοχθίζοντες. Certe probabilius est, ἀτειρέα a librariis in ἐπεὶ μεγὰ mutatum esse, quam contra. *Ruhnkenius.* Aliter, credo, sentient eruditi. Nempe Librarius quidam, qui ἐπεὶ μέγα sensui, ἐπὶ μέγα metro nocere putaret, Homericum ἀτειρέα substituit. Quod ad syllabam productam attinet, vid. H. Dian. 150.

63. Respexit forsan Callimachus ad Homer. Il. P. 167. Ἀλλὰ σύγ᾽ Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας Στήμεναι ἄντα, κατ᾽ ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ.

64. Οὐ νέμεσις. *Nec mirum est.* Formula Homerica Il. Γ. 156. ubi v. Schol. et Barnes. Illustrat eam et summus Hemsterhusius ad Lucian. dial. mort. 18. *Ernesti.* Vid. Æschyl. Theb. 221.

66. τεύχοι Edd. τεύχει MS. Voss.

69. Viros doctos offendit, nec mirum, iste *Mercurius.* Ruhnkenius dubitanter conjicit ἐρξείης, ex Herodot. vi. 98. Valckenaer. in Theocrit. Adoniaz. p. 347. locum sanum judicat. Toupius in Theocrit. ix. 34. corrigit, Ἔρχεται ἐξαπίνης, satis male. Ad literarum ductum propius accederet ἐμματέως, vel ἐμμεμάως.

Ibid. σποδιῇ κεχρημένος αἰθῇ. Varie solicitatur ab hominibus eruditis. Equidem nihil existimo tentandum: quod ut manifestum fiat, spectari debet usus in verbo χρῆσθαι multiplex, et ad diversas significandi species eleganter inflexus; sic tamen, ut mutua cunctarum cognatio satis adpareat. Dicitur aliquis χρῆσθαι iis rebus facultatibusve seu propriis atque insitis, sive externis, quas habet, adquirit, usurpat; in quibus tractandis efficiendisque versatur; quæ denique ei accidunt et eveniunt quacumque ratione. Obvia sunt χρῆσθαι φύσει ἀγαθῇ, λαμπρᾷ, φαύλῃ, ἐκλύτῳ, nec, quæ ejusmodi sunt longe plura, exemplis indigent. Δυσκαθέκτῳ ὁρμῇ, μᾶλλον δὲ λύσσῃ χρώμενοι falsus Phalaris habet Ep. 77. Hyperides δεισιδαιμονῆσαι ἐποίησε τοὺς δικαστὰς τὴν ζάκορον Ἀφροδίτης ἐλέῳ χρησαμένους μὴ ἀποκτεῖναι, *religionem judicibus injecit, absterruitque, ne Phrynem misericordia moti capitis damnarent,* apud Athenæum xiii. p. 590. E. δύο ἀθληταὶ ἰσοῤῥόπῳ κεχρημένοι ἀλκῇ, *bini athletæ æquali inter se corporum robore contendentes:* Phil. J. p. 882. B. et μειράκια ἡλικίᾳ εὐολίσθῳ χρώμενα E. βοῇ τε καὶ οἰμωγῇ ἐχρέωντο ἀπλέτῳ Herodot. viii. 99. Aristotele teste Phocæenses, qui longe lateque mercaturam exercebant, ἐμπορίᾳ χρεώμενοι ἔκτισαν Μασσαλίαν apud Athen. xiii. p. 576. A. parique modo xv. p. 675. F. et p 762. B. Tyrrheni λῃστρικῷ βίῳ χρώμενοι. Sic βίῳ χρῆσθαι simpliciter *vitam degere:* τέλει τοῦ βίου χρήσασθαι, *vitam finire,* Epiphan Panar. p. 620. C. Alter et scite Diog. L. x. 138. *colophonem,* inquit, *operi nostro imponamus adjectis Epicuri* κυρίαις δόξαις, τέλει χρησάμενοι τῇ τῆς εὐδαιμονίας ἀρχῇ, *qui finis principium felicitatis continet et fundamentum.* Adfinia jungamus ex Parmenisco apud Schol. Eurip. ad Med. vs. 273. δυσὶ μόνοις αὐτὴν κεχρῆσθαι τέκνοις, *binos habuisse Medeam solos liberos:* ex Philte apud Stob. p. 444, 22. μὴ χρέεσ-

θαι ὀργιασμοῖς καὶ ματρωσμοῖς, *orgiis non interesse nec Magnæ matris sacra domi suæ celebrare*: ex Philone J. νυκτὶ καὶ σκότῳ κεχρῆσθαι βαθεῖ, *nocti profundisque tenebris esse immersum* p. 270. D. Imo dicimur illis etiam χρῆσθαι, quæ nobis invitis et præter optatum calamitose contingunt: unde illud satis frequens, ξυμφορᾷ χρῆσθαι· Hippocr. περὶ Ἄρθρ. p. 820. B. Artemid. Oneir. V. c. 84. Philostr. V. A. T. vi. c. 5. τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται Antiph. p. 326, 28. confer p. 127, 35. p. 128, 44. Proximis versibus eam loquendi formam repetere non dubitavit Eurip. Iphig. in A. vs. 88. Ἥμεσθ' ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα· Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένῳ (sic enim omnino legendum videtur, non κεχρημένος· mihi Agamemnoni anxio et consilii inopi) Ἀνεῖλεν — Diagoras πλέων ναυαγίῳ ἐχρέσατο Athen. xiii. p. 611. B. Phintonem, teste Leonida Anth. iii. 22. Ep. 32.—πολὺ κῦμα Ὤλεσεν Ἀρκτούρου λαίλαπι χρησάμενον. Porro ad res insuper inanimas adcommodatur, non illas solum, quæ metonymice homines adsignificant; velut, Ἄραδος τοσαύτῃ εὐανδρίᾳ κέχρηται apud Strab. xvi p. 1003. C. Φθίνει δόμος ἀστύτοισι δεσποτῶν κεχρημένος Τύχαις—Xenarch. in Athen. ii. p. 63. F. οἷα φυτὸν ἀγεώργητον ἀφαναίνεσθαι, καὶ στειρούμενον ἀγονίᾳ χρῆσθαι Philo J. de Prof. p. 468. C. οὐρίῳ ναῦς χρησαμένη πνεύματι, Pausan. p. 647, 36. quomodo de Paride Herodot. ii. 117. εὐαέϊ πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσσῃ λείῃ· sed ad alias itidem, quæ sensu carent: cujusmodi est illud Herodoti iv. 50. ὕεται γὰρ ἡ γῆ . . . πάμπαν ὀλίγῳ· νιφετῷ δὲ πάντα χρᾶται· sive τῇ γῇ adjunxeris, sive τῷ πάντα. Congruunt in Hesych. Πηγέδα, τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν· in Cleomede Κυκλ. Θεωρ. ii. p. 88. τῆς γῆς σφαιρικῷ τῷ σχήματι κεχρημένης· in Phil. J. p. 26. C. πελάγων τροπὰς ἐξαναχωρούντων; ἢ παλιρῤοίαις χρωμένων. Epidamnus Δίστομος dicta, ἐπεὶ ἀμφιστόμοις λιμέσιν ἐκέχρητο· Hesych. Cinnamomum Mosylum optimi generis ὄζοις συνεχέσι κεχρημένον descripsit Dioscor. i. 13. Quapropter quod apud Athen. vii. p. 319. C. legitur, τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων ἰχθύων, quum mutatum irent docti Viri in κεχρωσμένων, jure Casaubonus intercessit, et scriptorum librorum auctoritatem secutus est. Sed metuo, ne fastidio sit exemplorum copia: eo tamen, ni fallor, valebunt, ut, quæ singula videri poterant minus perito corrupta, nunc mutuis auxiliis integritatem suam tueantur. His certe consideratis nemo facile subscribet conjecturæ quantumvis ingeniosissimæ summi Viri κεχαρημένος in Callim. Epigr. xxxiii. reponentis: nec quisquam hoc in loco verbum exquisite positum movere conabitur. In Hesychio pro Ἐγκεχρημένοι, σποδιὰς ἔχοντες. libenter patior revocari Ἐγκεχριμένοι. *Hemsterhusius.* Viri eruditissimi notam integram exhibui. Atqui ex omnibus istis, quæ protulit

exemplis, nullum est quod cum loco Callimacheo quadret. Quod advocat Ernestius ex Epigr. 33. probabiliter correxit Bentleius; ut non dubitaverim recipere Stephani conjecturam, *κεχριμένος*. (conjecerat ille *κεχρισμένος*, sed vid. Lavacr. Pallad. v. 30.) In Dion. Chrysost. p. 663. pro *φαρμάκων χρηστῶν*, Casaubonus restituit *χριστῶν*. Eandem medelam Sozomeno Eccl. Hist. p. 452. fecerat Savilius. Contra in Theophylact. Bulgar. Epist. 41. p 71 male legitur *ἄχρειστον* pro *ἄχριστον*. Recte autem *σποδὴ* dicitur *κεχρισμένος*. Qui parietes dealbabant, dicebantur *τιτάνῳ χρίειν*. Pollux vii. 124.

70. *μορμύσσεται*. De hac voce omnino consulendi Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 181. Valckenaer. ad Theocrit. Adoniaz. p. 347. Cf. etiam Baccherium in Flaviss. Poet. p. 605. Unum exemplum iis quæ congesserunt adjiciam. Theodorum Hyrtacenum Epist. MSS. Biblioth. Reg. Paris. T. v. p. 732. *δάκνει καθὰ μορμὼ, λύκιόν τι θηρίον*, ubi legendum olim monui *καθὰ μορμολύκειόν τι θηρίον*.

71. Callimachus expressit nobilem locum Homeri Il. Z. 466. *Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ, Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς*, &c. quem multi deinceps ad imitationem vocarunt, tanquam Euripides Troad. 558. *βρέφη δὲ φίλια περὶ πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας ἐπτοημένας*. Callimacheis plane geminum est hoc Juvenalis Sat. iii. 175. *cum personæ pallentis hiatum In gremio matris formidat rusticus infans*. Disputat etiam de hoc loco Lacerda ad Virgil. Æn. vii. 518. Sed *θεμένη ἐπὶ φάεσι χεῖρας* inscite vertit, *ponens manus in illius* (matris) *oculis. Ruhnkenius.* Unice hunc locum illustrat Pausanias x. 26. fin. *παρὰ δὲ τὴν Μέδουσαν ἐν χρῷ κεκαρμένη πρεσβῦτις ἢ ἄνθρωπός ἐστιν εὐνοῦχος, παιδίον δὲ ἐν τοῖς γόνασιν ἔχει γυμνόν· τὸ δὲ τὴν χεῖρα ὑπὸ δείματος ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν πεποίηται.* Sophocl. Œd. Col. 1650. *Ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον Χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινὸς Φόβου φανέντος, οὐδ' ἀνασχέτου βλέπειν.*

73. *ἔμολε* pro *ἔμολεν* dedit Brunckius. Nempe Scriptores hexametrorum dactylicorum ante vocales liquidas, breves in arsi produxisse putat, sine *ν ἐφελκυστικοῦ* ope; cujus rei exempla quædam dedit ad Theocrit. xxviii. 246. Sed vide Hermann. de Emend. Gr. Gramm. p. 5.

77. Orion Thebanus MS. a Ruhnkenio excerptus: *Καλλίμαχός φησι* [illegible]. Ernestius Antipatrum citat Anthol. iii. 7. *ἐλν ὠλόψατο χαίταν*, ad quem Oriona respexisse putat.

78 *Κόρσην* edd. vett. *κόρση* Anonymus ad Vascosan. probante Ernestio. *κόρση* est proprie *pericranium, the hairy scalp*. Vide

interpretes, *tempora*. Vid. Æsch. Choeph. 280. Photius Lex. Πυρσοκόρσου λέοντος. Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι Σατύροις. Lycophr. 530. Κόρσην σκεπάσσει ῥῦμα φοινίου δέρος. ubi Tzetzes, κυρίως ἡ μῆνιξ (l. μήνιγξ) νῦν δὲ τὴν κεφαλὴν φασίν. Simonid. Brunckii Anal. T. i. p. 122. Κρατὶ δ' αἰγλήεντι προσήρμοσε ἀμφὶ δασείας Κόρσας. Vox Sicula fuit, teste auctore tractatuli de vocibus quibusdam peculiaribus in Maittair. de Dial. p. 377. ed. Sturz.

79. Ἀλώπεκες dicuntur Hippocrati quæ Celso *areæ*, ceteris scriptoribus ἀλωπέκια. Vitium in pilis capitis, et capillorum denudatio. Inde vero nomen sortitum apparet, quod vulpes eo vitio frequenter tentetur. *Foesius.* Œconom. Hippocr. p. 34.

81. Edd. et MSS. Κύκλωπες ἤ μοι. Brunck. ἢ μοι. In Codicis mei margine scribitur: γράφεται κἀμοί τι. Hæc vera lectio est, quam Stephanus etiam vidit. *Ruhnkenius.* Nempe hoc ait; *Ut Apollini, sic mihi quoque, &c.* καί μοι probat Schaefer. ad Gregor. de Dial. p. 384.

84. Hesych. Μονιὸς ὗς. ἄγριος. ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος.

88. Ἀρκαδίην Draco Stratonic. p. 78.

90. Hesych. Πηγόν. οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν. Fuit igitur, ut opinor, *nigrum, albo distinctum*; Anglice *pieballed.* Mox αἰόλος, *maculatus.*

91. πόρ' οὐατίους Ruhnkenii conjectura est, quam in locum vulgati παρουατίους recipere non dubitavi. In fragm. 320. asinus dicitur θὴρ οὐατόεις.

93. MSS. plerique εἶλον, quod in εἷλκον mutavit Stephanus, et sic codex Ruhnkenii; quod ille ex Nonno confirmat.

99. Sic MS. Voss. et ed. Ald. Ceteri προμολῆς. Hesych. Προβολή· ἐξοχή. Harpocrat. Πρόβολοι. αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Occurrit quidem προμολὴ sæpius in Apollonio Rhodio, me judice, ubique in προβολὴ mutandum. et apud Suid. in v. In hoc loco verum esse προβολῆς satis monstrat Dionysius, diligens Callimachi imitator, Perieg. 1013. Ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὸν λίθον, ἣ περὶ χῶρον Φύεται ἐν προβολῆς· ubi tamen non est dissimulandum Dionysium videri legisse προμολῆς, cum interpretetur, τοῖς παραθαλασσίοις τόποις. Id. 1118 Ἄλλοι δ' ἠγνεύουσιν ἐπὶ προβολῆσιν ἀγκύρων. Antipater vero Sidonius Analect. T. ii. p. 35. Ἰσσοῦ ἐπὶ προμολῆσιν, ἁλὸς παρὰ κῦμα Κιλίσσης. Damagetus ibid p. 39. Θρηϊκίῃσι παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου. Sed et hæc etiam corrigenda. Leonidas Epigr. ap. Jens. vi. Hering. Obs. p. 169. Νηλεόρετο δῶρον ἀπὸ προβολῆς. Alciphr. iii. 1. p. 276. οὐκ ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Πειραϊκῶν προβολῶν ἐμαυτὴν εἰς τὸ κλυδώνιον ὤσω.

103. τάφες. Pessime vertit Ernestius, *vidisti.* Ita Callimachus dixerit, *Reperisti cervas, et statim vidisti.* Apollon. Rhod. ii. 206. Οἱ δέ μιν ὡς εἴδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο, καὶ τάφον. Ubi recte Schol. ἐξεπλάγησαν. Vid. etiam 1040. Quod ait Ernesti. neminem *statim* stupere, nimis argutum est.

106. Ne hic locus Dawesii canoni adversetur, legendum quis putet, ἵνα σοι θοὸν ἅρμα φέροιεν. Sed vid. H. Del. 34.

108. Ἥρης ἐννεσίῃσιν. Hoc exprimi jussi pro vulgato αἰνεσίῃσιν, (quod est verbum nihili) auctoritate MS. Vat. Ambr. 2. Voss. et Scholiastæ Apollon. Rhod. qui ad i. 995. hos tres versus Callimachi totos adfert, sed in iis, Ἥρης ἐννεσίῃσιν. Pariter mutatum in libris quibusdam in αἰνεσίῃσιν apud Hom. Il. E. 894. ubi vid. Var. Lect. Barnesii. Apud Apollon. Rhod. i. 7. edd. vet. αἰνεσίῃσιν: pro eo Stephanus rescripsit ἐννεσίῃσιν, nescio an e MS. Sed ἐννεσίῃσιν exhibent MS. Guelferbytanus, et alter, cujus lectiones ab Erasmo Schmidio excerptas habeo. Itemque MS. Guelferbytanus ἐννεσίῃσιν exhibet constanter aliis locis, iii. 29. 817. (ut volebat Cl. Heringa Obs. p. 14.) iv. 646, 1445. quibus omnibus in locis editi habent αἰνεσίῃσιν. Itaque non dubitandum, quin omnia loca, ubi αἰνεσίῃσιν est, sint refingenda in ἐννεσίῃσιν, ut apud eundem Apoll. Rhod. ii. 1112. ὑπαινεσίῃσιν in ὑπ' ἐννεσίῃσιν, quod etiam est ibidem 1170. ut placet Heringæ l. c. Idem videbatur etiam eruditissimo Piersono Verosim. p. 209. De loco nostro firmat etiam Dionysius Periegeta, qui hoc ipsum hemistichium habet e nostro, ut alia, vs. 141. Ἥρης ἐννεσίῃσιν: itemque alio nomine subjecto Pseudo-Orpheus. Argonaut. 105. 261. 295. 693. 1361. *Ernesti.* Simili fere errore legitur αἰνεσίους in Æschyl. ap. Athen. xv. p. 667. C. quod in ἐναισίους mutavit Porsonus ad Odyss. B. 159. Quoties αε et ε confusa sint, novit qui has literas vel ex primo limine salutarit; unum tamen vel alterum exemplum proferam. In Harpocratione et Suida vulgatur πεζαίτεροι, vox nihili, pro πεζέταιροι, quod habet Photius. Eupolis ap. Erotian. v. Σελαχίοισι. Τί δ', ἢν λύκον κεκράξεται, φρασεῖται πρὸς τὸν αἰπόλον; male pro φρασεῖτε. Erotian. p. 15. laudat Ἀντέας θεοῦ ex Sophoclis Clytæmnestra. male pro ἀνταίας, nempe, *Hecates.* Vid. Hesych. Vett. Gloss. Labbæi. Βλεσόπους. *Scaurus.* Nempe pro Βλαισόπους. Cyrilli Gloss. *Sincerus.* Ἀκαίρεος. Scripserat Cyrillus Ἄκηρος, quod in Ἄκερος et Ἀκαίρεος transivit. Re tamen sæpius perpensa, pene suspicor genuinam formam esse αἰνεσίῃσι.

109. ὕστερον pro ὕστατον reponendum esse certo certius est. Quartus hic fuit Herculis labor. Χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε τέταρτον. (Quint. Smyrn. in Anal. T. ii. p. 475.) Schol. Apollon. Rhod. ad i. 996. versum 107. et duo sequentes pro-

fert, ubi recte ὕστεςον legitur, i. e. *in posterum tempus.* Infra iv. 172. ὕστερον codicum et veterum editionum in ὕστατον etiam male mutarunt. Illud reponendum. *Brunck.* Vid. ad Del 172.

114. Αἶμῳ spiritu leni in omnibus editionibus repræsentatur.

115. χλαῖνα. ἱμάτιον χειμερινόν. Hesych. et Mœris. Unde χλαῖναν παχεῖαν Æschylus dixerat χειμάμυναν, teste Polluce vii. 61. Hipponax apud Tzetz. ad Lycophr. 855. Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτινα χλαῖναν Δασεῖαν ἐν χειμῶνι, φάρμακον ῥίγεος. Sic enim legendum, non οὔτε τὰν χλαῖναν —ῥίγευς. Idem ibidem ab Henr. Valesio emendatus, Ἑρμῆ, φίλ' Ἑρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλλήνιε, Ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ. Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι καὶ κυπάσισκον. ubi tamen legendum Μαιάδη—Ἐπεύχομαί σοι—ῥιγέω. Huc pertinet illud a Plutarcho servatum de Stoicor. Placit. ad fin. Δὸς χλαῖναν Ἱππώνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγέω Καὶ βαμβακίζω. Sic enim, pro βαμβακύζω, laudant Lipsius Manduct. ad Stoic. Philos. iii. 13 Scaliger. ad Catalect. p. 496. Ceterum κρυμὸς δυσαὴς apud Dionys. Perieg. 669. huic Callimachi loco debetur.

119. τόσσακι MS. Venetus.

123. πολλὰ τέλεσκον MS. Venetus.

124. ἐμμάξεαι ὀργήν. Elegans verbum, nec admodum frequens, significat cum vi et impetu immittere, injicere, &c. Schol. Cod. Reg. ἐμβάλλεις. Usus est Nicander de phalangio vs. 766. Αὐτὰρ ὁ κέντρῳ αὐχένι—ἐνεμάξατο φωτός. ubi tamen Gorræus edidit ἀνεμάξατο. Ibidem, versu quinto post, simili sensu est προσεμάξατο. Est porro hoc verbum apud Oppian. Halieut. ii. 502. κακὴν ἐνεμάξατο κῆρα. Ibi quidam habent ἀνεμάξατο: sed MSS. Pal. et Sylb. illud: in quibus explicatur ἐνέβαλε, ἐνέθηκε: idque verum. Restituendum puto hoc verbum Theocrito Idyll. xvii. 36. Τᾶς μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κώρα Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐνεμάξατο χεῖρας. Scholiastes videtur habuisse ἀπεμάξατο, quo verbo utitur. Alibi dixerat προσμάττεσθαι Idyll. xii. 32. Ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη. *Ernesti.* Cujus integram notam ideo exscripsi, ut explicem alium Theocriti locum, cujus sensus interpretes mirifice delusit, xv. 95. οὐκ ἀλέγω, μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς. Lege, οὐκ ἀλέγω· οὐ μή μοι κενέαν ἀπομάξεις. *Non curo te: non enim mihi gratuitam alapam impinges.* scilicet *tuam tibi reddam.* Perses Thebanus Anal. Brunck. ii. p. 4. Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπάνευθε πατὴρ Δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπεμάξατο.

125. MSS. Ambros. Venet. λιμός.

Ibid. Edd. Κτήνεα φιν. Valde suspectum habeo illud φὶν, quod

occurrit infra 213. ubi legerem *ἀτύλωτοι σφισὶν ὦμοι*. In fragmentum 183. a Bentleio introducitur. Bis apud Nicandrum occurrit. Theriac. 725. *Ἀστέριον δέ φιν ἄλλο πιτάσκει*. ubi Arnald. Lect. Gr. p. 157. tacite corrigit *νιν*. Sed legendum *νιν*. Alexiph. 124. *Αὐτοὶ δ' ἀσχαλόωσ', ἄλη δέ φιν ἤθεα φωτὸς Ἄψυχος πεδάει*. ubi legendum puto *ἄλη δέ τις*. Certe alienum est *φίν*. In hoc versu nihil obstat quominus usitata forma adhibeatur; *κτήνεα* enim cum synizesi pronuntiandum. *φὶν* Laconum proprium fuisse testatur Etymologus. Apollonius Lex. Homer. *εἰώθασι ἀντὶ τοῦ σφὶν ἀντωνυμικῷ χρῆσθαι τῷ φὶν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς ἢ αὐταῖς. οὐχ εὑρίσκεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς Ἀπίων τέταχεν.*

Ibid. *καταβόσκεται*. Restitue ex priscis editionibus *ἐπιβόσκεται*. Nesciebant scilicet, posteriorem syllabam in *λοιμὸς* produci posse per cæsuram; ut in Cererem vs. 22.

Ἁνίκα Τριπτόλεμος ἀγαθὰν ἐδιδάσκετο τέχναν.

Ἐπιβόσκεσθαι, *comedere, consumere*; apud Homerum et alios passim. *Καταβόσκεσθαι* autem est *βόσκεσθαι κατά τινα τόπον*, *pasci per sylvas, per valles*. Homerus: *Πόρτις ἠὲ βοὸς βούλοχον καταβοσκομενάων*. *Bentleius.* Et sic in MS. Veneto legitur.

128. *τῶν* omnino referendum ad *οἷς* in v. 124. potius quam ad *τέκνα*. Arnaldus laudat Pindar. Isthm. vii. 18. *Δωρίδ' ἀποικίαν ἀλλ' ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων*. Cf. Eurip. Helen. 14. 64. *ὀφείλω δ' οὐκ ἀεὶ πράσσειν κακῶς, Ὀρθῷ δὲ βῆναι ποδί.*

129. *Οὖς δέ κεν αὐγάσσηται*. MSS. Ambr. Voss. edd. Ald. Vascos. *οἷς*, Voss. *αὐγάσσαιο*, et Edd. Vascos. Froben. *αὐγάσσειε*. Utrumque correxerat manus docta in exemplo Vascosani, ut nunc editur: quod primus instituit Benenatus. *Ernesti.* *οἷς* Venet. De re cf. H. Apoll. 52. Epigr. 22. et quæ dedi ad Æschyl. Theb. 664.

132. Omnino cum Hemsterhusio intellexerim, *non ad exequias eunt, nisi cum aliquem valde senem ferunt.*

133. *τρώγει* edd. Vascos. Venet. Ernestius confert Homer. Odyss. Ψ. 293.

134. Pollux iv. 123. *τράπεζα, πέμματα ἔχουσα—ὠνομάζετο θυωρός*. Sic enim Spanhemius pro *θυωρίς*.

142. Vulgo *προμολῆσι*. Vid. ad v. 99.

143. Homer. Iliad. Π. 181. *Ἑρμείας ἀκάκητα* ubi Schol. Venet. *οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἄντρου Ἀκακησίου προσαγορεύεται καθ' Ὅμηρον ὁ Ἑρμῆς ἀκακήσιος* (imo *ἀκακήτης*), *ἀλλὰ διὰ τὸ κακοῦ μηδένος παραίτιος γενέσθαι.—ὅθεν καὶ δοτὴρ ἐάων, ὁ*

ἐστι των ἀγαθῶν. lege Δῶτορ ἑάων, quo titulo Hermes compellatur Odyss. Θ. 335.

144. Male editiones ὅ, ττι. Pro ὅστις Æolenses dicebant ὅττις. Sappho apud Etymol. M. p. 449, 37. ὅττινας γὰρ εὖ θῶ, κῆνοί με μάλιστα σίνονται.. Vid. Museum Crit. i. p. 27.

Ibid. Omnes habent πάροιθε δέ.

145. Sic MSS. et edd. vett. τοῦτο Stephanus.

146. οἷος malebat Hemsterhusius. Minus bene. Nescio an offenderit eum particula γάρ. Del. 140 τοῖος γὰρ ἀπ' ἀσπίδος ἔκλαγξεν ἦχος. Eurip. Androm. 994. τὸν δ' Ἀχιλλέως Μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὃς εἰς ἔμ' ὕβρισε. Τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη—Apollon. Rhod. iv. 662. ἔνθα δὲ Κίρκην Εὗρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν, Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο. Apposite citat Spanhemius Schol. Vossian. in Iliad. H. 231. τοῖοι. οἱ γλωσσογράφοι τὸ τοιοῦτοι, ἀντὶ τοῦ ἀγαθοί. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος τῷ τοίων ἀεὶ κέχρηται. quæ habent Schol. Venet.

148. νεῖαι, quod in Odyss. Λ. 213. et apud Hesych. occurrit, in νείῃ mutandum videtur, nempe νείσεαι.

150. Sic edd. Lasc. Ald. Vascos. pro ὅτε, probante Ernestio, qui laudat Homer. Iliad. Γ. 409. Nicand. Theriac. 411. ὁ δ' ἐν δρυσὶν οἰκία τεύξας, Ἢ ὅγε που φήγοισιν, et 512, et Bentleium ad Horat. Carm. i. 9. cujus exemplis adjicias Ovid. Fast. ii. 271. *Et seu vomeribus seu tu pulsabere rastris.*

151. φέροι edd. Melius est φέρει. Sed φέρων legendum putat Ernesti.

153. Ita pro θνητοῖσι βόηθον corrigebat Vir doctrina et pietate illustris, Petrus Daniel Huetius, Abrincarum Episcopus.

155. Ex hoc loco colorem duxit incertus poeta Anthol. i. 33. p. 68. Ἠνίδε καὶ κίχλην καὶ κόσσυφον, ἠνίδε τόσσους ψᾶρας, ἀρουραίης ἅρπαγας εὐπορίης. Καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις· ὄλλυτ' ἐκείνους. Nonnus xvi. p. 456. Λεῖπε βόας καὶ μῆλα. τί σοι ῥέξουσι νομῆες. *Ruhnkenius.* Imitatur etiam, ut opinor, Ovidius, Callimachi studiosissimus. Fast. I. viii. 33. 45. *Prima Ceres avidæ gavisa est sanguine porcæ, Ulta suas merita cæde nocentis opes — Culpa sui nocuit, nocuit quoque culpa capellæ: Quid bos, quid placidæ commeruistis oves?*

159. Φρυγίῃ περ ὑπὸ δρυΐ. Spanhemius vehementer laborat in hoc versu interpretando. Sed is labem contraxit, judice etiam Valckenaerio ad Theocrit. Adoniaz. p. 231. atque adeo corrigendus ante est, quam explicandus. Repone, Φρυγίης περ ἐπ' ὀφρύσι. Nihil hac lectione verius. Stephanus Byz. Φρυγία. τό-

πος τῆς Οἴτης, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πέφρυχθαι τὸν Ἡρακλέα. Vide Hemsterhusium ad Lucian. Timon. p. 112. Ab ἐπ' ὀφρύσι facilis librarii lapsus fuit in ὑπὸ δρυΐ. Sic infra v. 192. pro ὑπὸ δρυσὶ MS. Vossian. habet ὑπ' ὀφρύσι. In transitu succurramus Orpheo Argonaut. 469. Σιντιακαῖς δ' ὀφρύσιν ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν. Lege, Σιντιακαῖσι δ' ἐπ' ὀφρύσ' ἐκέλσαμεν ὠκύαλον ναῦν. Infra vs. 632. Κέλσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ. *Ruhnkenius.*

160. A multis voracitas Herculis notata: a nullo facetius, quam Aristophane Ran. vs. 63. 557. seqq. *Ernesti.*

161. Conon ap. Phot. Bibl. p. 430. historiam narrat ἀροτῆρος Λινδίου, ὅς, ἐπεὶ τροφὰς ᾔτει Ἡρακλῆς ὑπὲρ Ὕλλου τοῦ παιδὸς, ὃν κομιδῇ νέον κατὰ τὴν ὁδὸν συνεπήγετο, ἀντὶ τοῦ παρασχεῖν καὶ προσύβρισεν. Ἡρακλῆς δὲ χαλεπήνας, ἕνα τῶν βοῶν κατασφάξας, αὐτός τε θοινᾶται, καὶ τῷ παιδὶ δίδωσι. Plura vide apud Schott. Adag. p. 112.

163. Vid. Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 109.

165. Ὠκύθοον τριπέτηλον. MSS. Ambr. Voss. ed. Frob. ὠκύθεον. Ad hunc locum respexit haud dubie Scholiastes Nicandri Ther. 512. τὸ τριόφυλλον Διονύσιος μὲν ἐν τοῖς ῥιζοτομικοῖς μινυανθὲς καλεῖ, Καλλίμαχος δὲ τριπέτηλον, additque descriptionem ejus. Versu sequenti MSS. Ambr. Voss. χρυσίδας ὑποληνίδας. *Ernesti.* ὠκύθεον etiam Venet. Et hoc fortasse præstat. Ceterum de planta ipsa (*Lucerne*) vid. Heyn. ad Virgil. G. i. 215.

172. Λίμναις. De hoc Athenarum loco vid. Meurs. Athen. Attic. iii. 4. Ruhnken. Auctar. Emend. in Hesych. i. 1001. col. a.

175, 176. Hos versus imitando expressit Maximus περὶ ἀρχῶν vs. 473. seqq. apud Fabric. Bibl. Græc. v. 25. p. 440.

Μὴ μὲν δὴ τημόσδε θέλειν ἐρίβωλον ἄρουραν
Ἄρνυσθαι μισθῷ ἐπιλατρίῳ· οὐ γὰρ ἄμεινον·
Οὐδὲ φέροι ὄνειαρ ὑπ' ἀλλοτρίῳ μογέοντι. *Ruhnken.*

Cf. Virg. Georg. i. 455. et ibi Heynium. Ernestius confert Apollon. Rhod. iii. 411. κατὰ νειὸν Ἄρηος Τετράγυον.

177. Ἦ γάρ κεν γυιαί τε καὶ αὐχένα κεκμηυῖαι.

Ita veteres editiones, non, ut hodie, κεκμηκυῖαι. Hom. Iliad. Λ. vs. 801.

Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ.

et in Ψ. Κλίνθη κεκμηὼς, et alia multa in hanc formam; Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο, κεκορηότε ποίης, κεκοτηότι θυμῷ, κεχαρηότα νίκῃ. Quamobrem reducenda est antiqua lectio, κεκμηυῖαι.

Bentleius. Sic MSS. Vat. Voss. Legendum puto κεκμαὼς pro κεκμακὼς in Theocrit. i. 17. Τανίκα κεκμαὼς ἀμπαύεται.

178. Τυμφαιΐδες. MSS. Ambr. Voss. Edd. Ald. Benenat. Steph. Στυμφαιΐδες, quod perperam in ed. Vascos. mutatum in Στυμφαλίδες, servatumque a Frobenio. At MS. Reg. recte Τυμφαιΐδες, quod jam Grævius receperat. Ita habuit in suo libro Scholiastes, ita Stephanus Byz. Præter Holstenium ad Steph. p. 332. etiam Salmasius sic corrigebat Callimachum ad Steph. in Βούνειμα, et Τύμφη. *Ernesti.*

179. MSS. nonnulli κεραελκέες quæ vox non nauci est.

183. Deest hic versus in Cod. Veneto.

186. Callimachus imitatur Theocritum xxii. 116. Εἰπὲ θεὰ, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέρων ὑποφήτης φθέγξομαι. ubi de Hemsterhusii conjectura ἑτέροις scribendum esse, hic locus planissime ostendit. Apollon. Rhod. iv. 1381. Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω Πιερίδων. *Ruhnkenius.*

193. Scholiasta Venetus ad Iliad. Δ. 483. explicat vocem εἰαμενῇ, ἐν καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. Pro *vadosus*, ut videtur, usurpata est a nescio quo Demosthene Bithyno ap. Etymol. M. p. 437, 50. εἰαμενῇ δὲ, καὶ οὐ βάθος ἐστὶ θαλάσσης. Dedi εἰαμενῇσιν spiritu aspero, ut veteres editiones.

195. ἥλατο πόντον. Verbum ἥλατο illustrat Vir doctus Obs. Misc. iii. p 95. δὴ abest a MS. Voss. καὶ δὴ σχεδὸν est etiam apud Apollon. Rhod ii. 1032. δὴ σχεδὸν apud Hesiod. Scut. Herc. 113. Et καὶ δὴ usitatissimum Atticis. *Ernesti.* Sed non nisi in capite sententiæ.

198. Dedi νύμφην pro νύμφαν ex Codice Veneto.

204. Vulgo καὶ δέ σε.

207. ἐνὶ pro σύν. Eurip. Electr. 321. Καὶ σκῆπτρ', ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐστρατηλάτει. Bacch. 1165. εἰσορῶ—Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐν διαστρόφοις Ὄσσοις. Parmeno in Anthol. I. v. 7. πεζοπόρον πελάγους Ἐν τρισσαῖς δοράτων ἑκατοντάσιν ἔστεγεν Ἄρης Σπάρτης. Vid. Tyrwhitt. ad Aristot. Poet. iii. 7.

211. Edd. φαέεσσι. Dedi φάεσσι, ab Ernestio propositum. Vid. supra 71. 182. Eadem correctio fiat Moscho Id. iv. 9. Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἶσον φάεσσιν ἐμοῖσιν. ubi editur φαέεσσιν. Idem enim ii. 4. Λυσιμελὴς πεδάᾳ μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ.

213. Schol. ad Aristoph. Acharn. 860. Τύλον δὲ ἀρσενικῶς ἔλεγον τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον καὶ τετριμμένον· ὅποιον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς—Hinc ὦμοι ἀτύλωτοι Callimacho in

Dian. 213—Vulgo legitur ἀσύλωτοι. Quod ne Græcum quidem est. Nos veram atque elegantem lectionem absque controversia Callimacho restituimus. ὦμοι ἀτύλωτοι sunt *humeri oneris immunes*. Quales Dianæ atque ejus ὁμοθήρων. Sed in ista voce apud Callimachum τὸ λ duplicari debet ob metrum. *Toupius* in Suid. ii. p. 282. unde ἀτύλωτοι dedit Brunckius. Equidem vulgatum stare passus sum; cum de λ duplicando hæsitarem. Quod si verum sit ἀτύλλωτοι, verterim *callosi*, α intensive sumta. Ceterum παρεφαίνετο non tantum ad μαζὸς, sed ad ὦμοι etiam referendum.

215. ποδοῤῥώην. Vid. H. Del. 175.

216. Pro Ἀρκασίδαο MS. Voss. Ἀρκαδίδαο, ad analogiam. Sic scilicet debebat dici: sed, ut ait Stephanus in Ἀρκὰς, διὰ τὸ κακόφωνον dictum est Ἀρκασίδης, et femininum Ἀρκασίς. *Ernesti.*

221. Pro Ῥοῖκον MS. Voss. Λύκον. Ῥοῖτον probabiliter scribendum censet Bentleius ad Horat. Carm. II. xix. 23. qui omnino adeundus.

222. Hunc locum duxit ex Homero Il. P. 398. οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι. Dionysius 742. οὐκ ἂν ἐκεῖνο Ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης. Meus quoque Codex cum Veneto habet μωμήσασθαι. *Ruhnkenius.* μωμήσασθαι MS. Voss. et edd. Vascos. Froben.

227. Confidenter reposui ἡγέμον' ἦν pro ἡγεμόνην, quæ vox nihil aliud quam *ductum* significare posset.

230. Edd. pleræque δύω ἐκαθίσσατο. MS. Voss. δύο ἐγκαθήσατο. Valckenaer. ad Eurip. Hippol. p. 166. C. corrigit, δύω, θεὰ, εἵσατο.

234. Legendum puto Κορίῃ in dativo.

235. Sic pro ἀξεινία emendabat Th. Grævius.

238. ἔν κοτε Edd. ἔν ποτε MS. Voss. Dein Ἐφέσῳ pro vulgato Ἐφέσου dedi cum MSS. Voss. Venet.

243. Edd. πλήσσωσιν. Sincera lectio est πλίσσωσιν, quæ fuit etiam Cl. Reiskii sententia. πλίσσειν verbum est neutrum, quod hic unice convenit: non item πλήσσειν activum, quod subjecto careret. Et hæc est diversitas loci ex Apoll. Rhod. prolati, ubi adhibuit poeta activum ῥήσσειν, cui subjungitur πέδον. In Theocrit. xx. 8. ἐγκροτέοισαι ποσσὶ περιπλίκτοις. *Brunckius.* πλίσσωσιν est Arnaldi correctio; quam veram judico. Cf. Hemsterhus. ad Hesych. v. Διαπεπλίχθαι, et Koen. ad Gregor. p. 258.

244. τετραίνοντο corrigebat nescio quis pro τετρήνοντο. Recte. MSS. quidam τετρήναντο.

248. θέμειλον Venetus.

249. Vide supra ad H. Apoll. 93. Dionysius hunc locum potius quam illum respicit, quod monuit Ruhnkenius.

251. Hesych. Ἠλαίνει, μωραίνει. Vid. Schol. Theocr. vii. 23.

Ibid. ἀλαπαξέμεν MSS. Ambros. Voss. Venet. quod voluit Stephanus, loco vulgati ἀλαπαζέμεν.

253. Etymol. MS. a Ruhnkenio exscriptum; παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐποποιοῖς εὑρίσκεται συνεσταλμένον τὸ ῑ, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Ἤλασε Κιμμερίῳ ψαμάθῳ ἶσον.

254. Ernestius comparat Iliad. E. 709. ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε— Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι. Adde Theognid. 1107 πόλις δὲ μέν ἐστι καὶ ἡμῖν Καλή, Ληθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ. Dionys. Perieg. 1003. Ο[illegible] κεκλιμένοι. 847. Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι.

255. Simili fere constructione dixit Euripides Suppl. 843. νεάνισιν ἀστῶν. Heraclid. 567. τάλαινα παρθένων. Nestor fr. 131. πρηεῖα γυναικῶν. Æsch. Suppl. 964. Δῖε Πελασγῶν. Herodot. vii. 48. δαιμόνι' ἀνδρῶν. Homer. Iliad. X. 48. κρείουσα γυναικῶν. H. Cer. 118. πότνα θεάων. Soph. Epigon. fr. 4. Ὀλόμενε παίδων. Antipater Sidonius Analect. Brunck. ii. p. 11. πότνα γυναικῶν. Vid. Porson. Supplem. Præfat. ad Hecub. p. 54. Sic apud Latinos Virgilius, *Sancte Deorum.*

256. οὔτε τις αἰγὸς MS. Venet.

267. ἀκλαυτεὶ omnes. De hujusmodi adverbiorum scriptura fuse disputavimus ad Æsch. Prom. 216.

H. IN DELUM.

V. 7. ἀείσῃ laudat Tzetz. ad Lycophr. 276. Editiones ἀείσει.

9. Theocrit. xvii. 50. ἀποδάσσαο τιμῆς. *Ernesti.*

10. MS. Ambros. 1. Καυ . . . 2. Καύριος. Voss. Καίριος. Venet. Κάνθων. Adhuc, ut opinor, latet vera lectio.

11. ἄτροπος, quæ est editionum lectio, explicant per *immota,* vel per *dura, inculta.* Ruhnkenius conjicit ἄσπορος, collatis v. 268, δυσήροτος; et Homer. Odyss. I. 123. ἄσπαρτος καὶ ἀνή-

ροτος. Sed verisimilius est quod exhibui. Pollux v. 13. ὄρη εὔθηρα, καὶ πολύθηρα, καὶ θηροτρόφα· καὶ πάλιν ἄθηρα καὶ ἄτροφα. Sed ibi forsan legendum καὶ ἀθηρότροφα. Conjeceram aliquando in Callimacho ἄτρομος.

14. Vulgo πολλὴν ἀπομάσσεται. Elegantem Ruhnkenii conjecturam πολιὴν in textu reponere neglexi. Idem corrigit in transcursu Apoll Rhod. ii 987. Πόντον ἐς ἄξεινον κυρτὴν ἀπερεύγεται ἄχνην, ubi legebatur ἄκρην. Etymol. M. p. 494. ἄχνη ὁ λεπτὸς ἀφρὸς τοῦ κύματος καχλάζοντος.

15. Legebatur ἐννάσαντο. Correxit Ernesti.

17. Sic emendabat Valckenaerius. Vulgo Ὁππότ' ἐς Ὠκεανόν τε, prout citatur a Dracon. Straton. p. 88.

20. Quod Corsica vocatur οὐκ ὀνοτή, id intelligere licet *eximia, egregia* Nam sic illa forma semper apud Homerum Iliad. I. 146 N. 287. *Ernesti.* Dionys. Perieg. 839. Οὐ μὰν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι. Sic etiam dicebant, ἄμωμος vel ἀμώμητος.

23. Verte; *Colit autem et tutatur eam pro naulo*, sive *mercede.* Venus jam mari nata et ἀναδυομένη, cum ad Cyprum primum appulisset, et eam tellurem veluti navim conscendisset, hanc ei gratiam quasi naulum rependit; ut in tutelam suam veniret. Hesych. Ἐπίβαθρον, μίσθος τῆς βάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, τουτέστι ναῦλον. Habes apud Homerum et Apollonium Rhodium: imo et ipsum Callimachum in Fragmento; νεῶς Ἀχεροντείας ἐπίβαθρον. *Bentleius.* Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. i. p. 108.

25. ὑπὸ pro ὑπαὶ rescripsit Brunckius, monens in Dionys. Perieg. 674. editionem Aldinam et codicem antiquum habere ὑπὸ ῥιπῇσι pro ὑπαὶ ῥ. Dedi ῥιπῆς pro vulgato ῥιπῆς. Cf. 202. 321.

28. Valckenaer. Diatrib. p. 283. A. correxit, Εἰ δ' ὀλιγηπελέες, quod recepit Brunck.

30. χ' ὡς pro ἢ ὡς MSS. Ambros. 1. Voss. Venet. edd. Lasc. Ald.

31. Oppian. Halieut. iii. 553. Αἰχμῇ τριγλώχινι πεπαρμένος. Telchines autem dæmones erant marini, teste Eustathio ad Iliad. I. p. 771. γλαυκοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς—καὶ ἀνὰ μέσον τῶν δακτύλων δέρματα ἔχοντες κατὰ χῆνας. Anglice, *green-eyed, and web-footed like geese.*

32. εἰναλίους Cod. Venet.

33. Ἐκ νεάτων. sc. βενθέων. Proclus Hymn. ad Sol. 25. Ὕλης δ' αὖ νεάτοις ἐν βένθεσιν. Solon. Eleg. v. 10. Ἔμπεδος ἐκ

νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν. Apollon. Rhod. iv. 946. νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου. Dein ὤχλισσε est *submovit*, ut in Iliad. M. 448. τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν.

Ibid. Edd. pleræque εἰσεκύλισσε. MSS. Ambr. 2. Venet. et Ruhnkenian. εἰσεκύλισε, quod probavit Ernestius, recepit Brunckius. Pherecrates ap. Stob. p. 479. Grot. Πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλίσας πράγμασι. Ut ex κυλίνδω κυλίσας, ex ἀλίνδω etiam ἀλίσας secundam porrigit in noto Aristophanis versiculo, Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε. Vetus thema fuit κυλίω, ut κονίω. Æsch. Pers. 163. Μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδί.

35. Omnes habent πρύμνοθεν. Vide quæ disserui ad Æsch. Theb. 1059.

41. Edd. ante Brunck. ἀπὸ Ξάνθοιο πολίχνης. Quod dedi, elegantissima est Ruhnkenii correctio, qui citat Suidam, Ἀλιξάντοις. ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξαινομέναις. Mæcii Epigr. in Anthol. vi. 3. p. 550. Ἀκταίης νησῖδος ἀλιξάντοισι, Πρίηπε, Χοιράσι, καὶ τρηχεῖ τερπόμενος σκοπέλῳ. Adjice Oraculum apud Huschk. Analect. p. 295. Δὴ τότ' ἄγων παρὰ θῖνας ἀλιξάντους τε παρ' ἀκτάς.

47. Ex Odyss. Γ. 278. Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνέων. ubi vid. Porson.

48. Μαστόν. Cratinus ap. Hephæst. viii. p. 25. Χαίρετε, δαίμονες, οἳ Λεβάδειαν Βοιώτιον οὖθαρ ἀρούρης [Ἔχετ']. Aristophanes ibid. xiii. p. 42. Χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, οὖθαρ ἀγαθῆς χθονός. Archestratus apud Athen. iii. p. 111. Ἐν Λέσβου κλεινῆς Ἐρέσῳ περικύμονι μαστῷ. Sic enim manifesto legendum. Hæc indicavit F. Ursinus ad Virgil. Æn. i. 535. *ubere glebæ.* Omnia vero ex Homero fluxerunt Iliad. I. 142. Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης. Vid. ejusd. H. Cer. 450.

50. Revocavi pristinam lectionem γείτονες, quam perperam mutavit Vascosanus in γείτονος.

52. ἀντήμοιβον bene restituit Ernestius ex MS. Voss.

56. Sic optime emendabat Tan. Faber pro ἐπεβρωμᾶτο, *adrudebat*, verbo Junonis voci parum conveniente. Forsan tamen legendum ἐνεβριμᾶτο. Vide omnino Schleusner. Lex. Nov. Fœd. in hac voce.

57. Damagetus in Brunckii Anal. T. ii. p. 40. Ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετῆς σὲ διακριδὸν Ἦλις ἀείδει. *præ ceteris.*

60. Λητῶ. Sic Lascaris. Recentiores Λητώ. De hujus vocis

accentu inter veteres Grammaticos non conveniebat. Schol. Venet. ad Iliad. B. 262. Πάμφιλος πάσας τὰς τοιαύτας αἰτιατικὰς περισπᾷ· Λητῶ γὰρ δ' ἤλκησε (Od. Λ. 579. sine δ') καὶ, Πυθῶ δ' ἐρχομένην. (ibid. 580) ἐπεὶ, φησὶ, Λητῶά ἐστι καὶ Πυθῶα. Plura ibidem vide. Omnino Pamphilo assentior.

62. Sic MSS. Vat. Voss. Venet. probante Ruknkenio. Ernestius vulgatum ὑποπτεύοντες tuetur. Vid. Dian. 54. Sed illud præstat. Odyss. Π. 140. Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε. Æsch. Agam. 1580. Φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους Θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄγη.

75. Reiskius in subitariis istis Animadversionibus ad Callimachum p. 736 legere malit, τὸν ἑκὰς δρόμον. Quam recte doceat imitator, Nonnus i. p. 46. εἷς δρόμος ἔστω Ἀμφοτέραις, μὴ Φοῖβον ἴδῃς, μὴ Πᾶνα νοήσω. *Ruhnkenius.* Cujus auctoritas non obstat, quominus vulgatam lectionem vitiosam putem. Equidem libenter correxerim τὸν ἄνω δρόμον.

76. Στροφίην nemo in Bœotiæ fontibus aut Ismeni filiabus commemoravit. An legendum, Δίρκη, Γαργαφίη τε. Plinius H. N. iv. 7. a Spanhemio laudatus: *Fontes in Bœotia, Œdipodia, Psamate, Dirce, Epicrene, Arethusa, Hippocrene, Aganippe, Gargaphia.* Apud Ovid. Met. iii. 69. est *Ismenis Crocale. Ruhnken.*

79. Ad quamnam historiam respiciant hæc dicta non viderunt interpretes. Ernestius frustra confugit ad fabulam de quercu in Helicone excisa. Versibus 79—85. intra notas parentheseos positis, quæ in editionibus desunt, omnia liquida fiunt. Nempe cum Jupiter Asopum fulmine percuteret, quercus in Helicone commovit; ut Melie de arbore coætanea pallidam habuerit genam. Hæc est, credo, mens poetæ. Nisi forte exciderint nonnulla post v. 78.

81. MS. Venetus ἀσθαίνουσα. Forsitan Poeta grammaticus usus sit verbo antiquo Ἥλικος ἀσταίνουσα περὶ δρυός. Etymol. M. p. 159, 36. Ἀσταίνω. δυσπαθῶ, ἀδυνατῶ, κακοπαθῶ, μοχθῶ, χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ. Sic etiam Hesychius. *Ruhnkenius.* Cujus conjecturam probabilem judico. Nescio an Græci dixerint ἀσθμαίνειν ὑπὸ δέους ut nos Angli *to be breathless with fear.* De nymphis et arboribus coævis cf. Apoll. Rhod. ii. 481. a Spanhemio citatum Μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος. ubi vid. Schol. et Heyn. ad Virgil. Æn. iii. 28.

82. Ernestius concinnius fore putat ἐμοί.

88. Prolixa est Ernestii disquisitio de voce ἐλέγχεις. Sensus est, *quare me fatum tibi propinquum prædicere cogis?*

89. Legendum censeo Μήπω καί μ' ἀέκοντα.

91. οὐδέ τι Edd.

94. De vi quam habet vocabulum ἔμπης, sc. *tamen*, vid. Valckenaer. Epist. ad Rover. p. 37. τομώτερον, veterum editionum lectionem, in τορώτερον mutandam esse vidit Th. Canter.

101. Ovid. Metam. xv. 293. *Si quæras Helicen et Burin, Achaïdas urbes, Invenies sub aquis.* Permulta veterum loca, ubi hæc oppida simul commemorantur, congessit Gatakerus ad M. Anton. p. 172. ed. Cantab. ubi vid.

102. Οἰνιάδαο. MS. Vatic. Οἰκιάδεο, Ambr. et Voss. Edd. Flor. Ald. Οἰκιάδαο, unde in editione Vascos. factum Οἰνιάδαο. Eadem scriptura est apud Etymologum in Βῆρα (ubi tamen Sylburgius lectionem librorum Callimachi præfert) apud Tzetzen ad Lycophron. 591. ubi ille hoc versu utitur: quem tamen Potterus de sententia Nic. Gerbelii correxit in Οἰνιάδαο, scilicet ad Callimachi exempla edita: nam MSS. in his Vitembergensis membr. habent Οἰκιάδαο. Hesychius: Οἰκιάδης. Σιμωνίδης καὶ Ἱππόνου πατήρ. Quem locum Sevinus in Comm. Acad. Inscr. T. iii. n. 39 sic corrigit: Οἰκιάδης. Σιμωνίδης Δεξαμενῶ καὶ Ἱππόνου πατήρ. defendens, in Callimacho legendum Οἰκιάδης ex Etymol. et Schol. Lycophronis, ignorans codd. et edit. Flor. Ald. scripturam: Dexamenum enim fuisse fratrem Hipponoi. Malim: Οἰκιάδης. Σιμωνίδης. Οἰκεὺς Δεξαμενοῦ καὶ Ἱππόνου πατήρ. Sed ne sic mihi satisfit. Dubitationem contra lectionem receptam movet etiam Cl. Th. Bentleius ex eo, quod syllaba νι longa sit: unde vult corrigi Οἰνιδαο vel Οἰνείδαο, quæ forma est apud Homerum: et Gulonius vertit *Œnidæ*. Huic dubitationi occurri potest e consuetudine longas vocales atque adeo diphthongos corripiendi ante vocalem. Paullo post Ambr. 1. Λάρις pro Λάρισσα, et ἐφθέγξαο pro ἐφθέγξατο, ut contra H. in Dian. 79. ἐφθέγξατο pro ἐφθέγξαο. *Ernesti.* Brunckius exhibuit priscam lectionem Οἰκιάδαο.

111. Certissima videtur Arnaldi correctio δέχεσθαι, seu potius, cum Ernestio, δέκεσθαι, pro vulgato τεκέσθαι, quæ vox vim activam habet.

114. ἀπ' ἐμεῖο μοῦνον dedi ex correctione Stephani pro ἐπ' ἐμεῖο μοῦνοι. Ernestii longe infelicissima est conjectura, legentis ἐπ' ἐμεῖο Μοῦνοι' ἐλαφρίζουσι.

116. ὁ δ' ἀνήκοος. Minus recte Ernesti. hæc verba ad Callimachum ipsum retulit, cum sint Latonæ. Mallem tamen σὺ δ' ἀνήκοος, ut in Theocrit. iii. 24. Ὤμοι ἐγώ, τί πάθω; ὅτι δύσσοος οὐχ ὑπακούεις. Sic enim legendum puto istum versiculum, non τί ὁ δύσσοος;

117. De voce ἀπειρήκασι nonnulla notavimus in Glossario ad Æsch. Theb. 840.

118. Expressit hoc Ovid. Met. vii. 352. *Pelion umbrosum, Philyreïa tecta. Ernesti.*

125. Edd. et MSS. universi, Δαψιλὲς ἠπείλησεν. Ruhnkenius conjicit Δασπλῆς ἠπείλησεν, sequentia notans, "Δασπλῆς Ἥρη, *atrox Juno* Virgilio Æn. i. 666. Furiæ hoc epitheton tribuit Homerus Od. O. 234 eumque secuti Euphorion apud Schol. Sophocl. ad Œd. Col. 673. et Orpheus Argon. 867. Charybdi Simonides apud Stobæum S. 117. p. 599. Hecatæ Theocrit. Eid. ii. 14. Rheæ poeta vetus apud Etym. M. p. 249, 6. καλὸν δασπλῆτα κορυβός. Scribe: καλῶν δασπλῆτα Κορύβας· draconi Nicander Theriac. 609. Nonnus denique eandem vocem frequentavit de quavis re horribili et terrorem incutiente, ut iv. p. 134. xix. p. 402. xv. p. 414. Sed, quod imprimis notandum est, idem xxx. p. 776. imitatione sua non obscure significat se δασπλῆς in Callimacho legisse: Οὐδὲ χόλον δασπλῆτα καθαψάμενος φύγεν Ἥρης. Hesychius, ΔΑΠΤΗΣ. δεινός. Lege ΔΑΣΠΛΗΣ, et vide Interpretes ad v. Δασπλῆτις." Hactenus Vir egregius; cujus exemplis adjicias feminimam formam apud Lycophr. 1446. Εἰς κῦμα κωφὸν, εἰς νάπας δασπλητίδας.

128. ἴτω πεπρωμένον ἦμαρ. Jure dubitari potest, utrum jungi debeant, ἴτω πεπρ. ἦμαρ, quæ structura videtur fuisse omnium adsensu comprobata; an potius separanda sint, ἴτω· πεπρ. ἦμαρ Τλήσομαι εἵνεκα σεῖο: neutrum suis argumentis et veterum usu destituitur. Est in ἴτω sæpe venustas quædam simplex et intellectu facilis, quæ tamen orationem adstringat; quale illud Ionis apud Athen. xi. p. 463. B. ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή· *excitetur eatque frequens per noctem cantus:* pariter Sophocl. Trach. vs. 211. Aristoph. Av. vs 858. Paulo diverse Pindar. Π. H. 40. τὸ δ' ἐν ποσί μοι ἴτω τρέχον τεὸν χρέος· *hoc autem, quod præ pedibus est, tuum negotium extemplo a me agatur.* Solet etiam ad eventum rei bene maleve procedentis referri, sic ut quis, quem exitum sit habitura, parum se curare significet: τοῦτο ἴτω, ὅπου θεῷ φίλον· Plato Apol. Socr. p. 15. C. Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅπη περ εἶσ' ἴτω· Sophocl. Œd. Tyr. vs. 1457. Nonnunquam idem fere valet, quod, *veniat, in me irruat:* Sophocl. Antig. vs. 1331. Hortensia in Appiano de Bell. Civ. p. 600. A. ἴτω τοίνυν ἡ Κελτῶν πόλεμος ἢ Παρθυαίων. Convenit ergo hæc formula hominibus et sua virtute confisis, et propositi tenacibus, qui nullo malorum intentatorum metu moveri se patiuntur, ut vel quicquam sua persona indignum committant, vel a destinato discedant: de Hercule Eurip. in Syleo apud Phil. Jud. p. 537. E. de Eteocle Phœn. vs. 524. ubi adeundus est Valckenaerius noster, sagacissimæ vir eruditionis.

Eleganter Clem. Alex. Str. iv. p. 588. vs. 28. Gnosticus, Ὦ Κύριε, φησὶ, δὸς περίστασιν, καὶ λάβε ἐπίδειξιν· (Gnosticis adtributum Stoïcorum dictum nemo non animadvertit) ἴτω τὸ δεινὸν τοῦτο· (postremam voculam abesse malim) κινδύνων ὑπερφρονῶ· Hæc ego receptæ structuræ non diffiteor haud parum opitulari. Verum ipsum illud ἴτω egregie per se solum ponitur, indicatque captum firmiter agendi consilium, utcumque res cadat: Sophocl. Oed. Tyr. vs. 678. cum quo compara Eurip. Or. vs. 791. Philoct. vs. 120. Ἴτω. ποιήσω πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς· Eurip. Med. vs. 798. Ἴτω· τί μοι ζῆν κέρδος· vs. 819. ordinem invertit Heracl. vs. 456. οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν· ἴτω. Ad eam normam arbitror hic etiam præferendum:—ἴτω· πεπρωμένον ἦμαρ Τλήσομαι—Dixerat Peneus—τί μήσομαι; sequitur opportune, ἴτω· tum quid consilii animo fixum gerat, exponit: quare non minus commode nectuntur: πεπρωμένον ἦμαρ Τλήσομαι· quod verbum utique non decet accusativo suo defici. Plutarch. V. C. Marii p. 428. D. Ἴτω δ' οὖν ὅπῃ χρῄζοι φυγὰς ἀνατλησόμενος ἀλλαχόθι τὸ πεπρωμένον· alia ratio est τοῦ τλήσομαι in Homero. Archestratus satis ridicule apud Athen. vii. p. 286. A. 295. A. Si galeum, inquit, Rhodium, sive, squalum, raptum, si nolint vendere, nactus fueris, statim apparatum devora:—κατὰ Ὕστερον ἤδη πάσχ' ὅ τι σοι πεπρωμένον ἐστί· tum tu postea vel mortem oppetas. Sumendum autem πεπρωμένον ἦμαρ non aliter hoc loco, quam δούλιον, ἐλεύθερον, ὀρφανικὸν ἦμαρ in Homero. Phylarch. apud Athen. xiv. p. 639. E. Bacis apud Herodot. viii. 77. ἀμβλώσιμον ἦμαρ Maxim. περὶ Κατ. vs. 275. φύξιμον vs. 358. ὀλέθριον vs. 384. et Phaennis apud Pausan. x. p. 333. de quo genere præter alios egit Vir summus J. F. Gronov. Obs. i. 2. p. 24. Dicit itaque Peneus: *sortem fato mihi destinatam subibo tua gratia et perpetiar. Hemsterhusius.*

130. Ἄμπωτις est fluvii alveus, qui undis recedentibus siccus relinquitur.

132. Editiones Εἰλήθυιαν.

135. Veterem lectionem restitui. Sic enim edd. primæ Codd. Reg. Ambr. 1. Voss. Nec tamen displicet ἀποκρύψειν quod edidit Benenatus. Dian. 255. οὐ γὰρ ἔμελλε—Νοστήσειν. De aoristo post μέλλειν vid. Porson. ad Eurip. Orest. 929.

136. Forte Callimachus in animo habuit locum Xenophontis de Exped. Cyri i. p. 265. A. ἐφθέγξαντο πάντες οἷόν περ τῷ Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι.—καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδούπησαν, φόβον ποιοῦντες τοῖς ἵπποις. Vid. Spanhem. ad Julian. Or. i. p. 233. *Ruhnken.*

139. Ἐσχατιαὶ sunt *extremitates*, vocabulum de locis remotis usitatissimum. Hesych. Ἐσχατιὰ, τὸ ἔσχατον μέρος χωρίου.

Theocrit. Hyla 25. ἐσχατιαὶ δὲ Ἄρνα νέον βόσκοντι. Vid. Toup. Epist de Syracus. p. 328. Versus Alcaicus ap. Hephæst. vii. 3. καί τις ἐπ' ἐσχατιαῖσιν οἰκεῖς.

Ibid. ὠρχήσατο. Ernestius putat Callimacho obversatum fuisse Æschylum, qui in Choeph. 165. dixit, ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Sed hoc in re alia dictum. Nec magis apposite citatur Athenæus i. p. 21. A.

143. Cf. Virgil. Æn. iii. 581. et ibi Heynium. ἐπωμὶς autem pars est supra commissuram humeri cum lato scapularum osse, ut ait Foesius Œcon. Hippocr. in voce.

144. θερμαύστραὶ edd. pleræque. Ernestius, re accurate perpensa, *durius putat τὸ Υ ante ΣΤ corripi; itaque prope malit θερμαυστραί.* Equidem nihil dubitavi θερμαστραὶ rescribere. Hesych. Θερμαστραί· κάμινοι. Pollux x. 66. ἵνα μὲν τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, θερμαντῆρες, θερμαυστρὶς, θερμαστρίς. Qui locus tu ne dubita quin sic ab auctore scriptus fuerit, ἵνα μὲν τὸ ὕδωρ θερμαίνεται, θερμαντρὶς, θερμαστρίς. Adscripserat nescio quis male sedulus θερμανστρὶς, quod in textum irrepsit, et a Jungermanno in θερμαυστρὶς mutatum est. Pari modo θερμαντραὶ, credo, pro varia lectione Callimachi margini adnotatum, peperit anomalum istud θερμαυστραί.

147. Hunc versum, tanquam spurium, obelo confodiunt Lennepius et Ruhnkenius.

150. εἴσόκεν οἱ Ernestius citra necessitatem. Dein Κοιηὶς Cod. Regius, quod legendum esse monuerat Anna Fabri. Apollon. Rhod. ii. 712. Spanhemio laudatus, Λητὼ Κοιογένεια. Pindaro apud Strabon. x. p. 485. B. Latona dicitur Κοίου γένος.

155. Οὐ λιπαρὸν. Cur Callimachus Echinadum portum, refragante licet antiquitate, navibus recipiendis opportunum dixerit, diligenter quærit Arnaldus Animadv. p. 37. Verum non est a poeta, tanquam a jurato teste, veritas exigenda. Sardinia, ut hoc utar, omnium vituperiis obnoxia fuit. Hoc ipso tamen hymno vs. 20. vocatur ἱμερόεσσα; quod non temere mutem in ἠνεμόεσσα. Ceterum hunc locum expressit perpetuus Callimachi imitator, Dionysius Perieg. vs. 610. Ἄλλαι δ' ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι, αἱ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν Ναιόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι. Erudite, et ad Callimacheum locum apposite Phrynichus Arabius Προπαρασκευῇ σοφιστικῇ MS. Ἀπαλὸς εἴσπλους λιμένος. Ὥσπερ Ὅμηρος τοὺς δυσόρμους λιμένας τραχεῖς λέγει, οὕτως Κρατῖνος ἐπὶ τῷ εὐόρμῳ τὸ ἁπαλὸν ἐξ ἐναντίου λέγει. Ubi tamen τρηχὺς λιμὴν apud Homerum occurrat nescio. RUHNKEN. Vide an pro Ὅμηρος legendum sit Αἰσχύλος, qui in Prometh. 732. dixit, Τραχεῖα πόντου Σαλμυδησ-

ρια γνάθος, Ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν. In hoc autem loco tolle virgulam post Ἐχινάδες, et junge οὐ λιπαρὸν, *inhabilem*. Sic cadit Arnaldi objectio.

157. ἀφ᾽ ὑψηλοῖο. Ita MS. Voss. quod recte recepit Ernestius.

158. Male hic rem gesserunt Interpretes. Ego sic verterim: *Illæ vero, ad quamcunque accederet* Latona, *simul omnes fugiebant per fluctum, ob comminationem Iridis.* Quis nescit φοβεῖσθαι esse, fugam capere præ metu; passim apud Homerum et alios? Hesych. Πεφοβημένοι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι. *Bentleius.*

159. Pro πασσυδίῃ dedi cum Cod. Veneto πανσυδίῃ. Photius Πανσυδίῃ, μετὰ πάσης ὁρμῆς. Et sic Schol. Synes. 408. Arat. Phænom. in fine Poeta ap. Parthen. Erot. 21. Sed audi Eustathium, Πανσυδίῃ διὰ τῶν δυο σσ γράφουσιν οἱ παλαιοὶ, ὡς τὸ σύσσιτος, σύσσωμος. Imo hæc nihil ad rem sunt. Scribebant veteres πανσαγία, πανστρατία, et pari analogia πανσυδίῃ. Vid. Wass. ad Thucyd. viii. 1. ubi rescripsit πανσυδεί.

161. Εἵλκετο MS. Venet.

163. Legendum sine dubio οὐ μὴν ἐπιμέμφομαι. Vix Græce dicitur οὔτ᾽ οὖν—οὐδέ. Homer. Iliad. Ω. 51. οὐ μήν οἱ τόγε κάλλιον, οὐδέ γ᾽ ἄμεινον.

169. περάτῃ. Odyss. Ψ. 243. Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν. Apollonius vero de Oriente i. 1281. ὑπολάμπεται ἠὼς Ἐκ περάτης ἀνιοῦσα. ubi Schol. σημαίνει μὲν κατὰ τινὰς καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον. λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. Etymologus p. 663, 15. subjicit δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δύσεως καὶ ἐπ᾽ ἄρκτου καὶ μεσημβρίας.

172. ὕστερον edd. vett. ὕστατον dedit Ernestius.

175. ῥώσονται Ernestius, solœce. Retinuit tamen Brunckius. Vide oracula apud Herodotum i. 55. iii. 57. vi. 77. viii. 77. alia quædam apud Jortinum *Remarks on Eccl. History*, i. p. 256. ed. nov.

177. 178. In MSS. Veneto et Meermanniano vs. 177. nihil est nisi φρούρια καί. Primus lacunam ex Codice suo supplevit Fr. Robortellus Annotat. i. p. 148. ex quo editores hoc supplementum receperunt. Cum Robortelliano MS. convenit meus. In versus sequentis fine Venetus et Meermannianus hanc lacunam habent, καὶ ἤπειροι . . . . quam Robortellianus et meus sic explerunt: καὶ ἠπείροιο φάραγγες Ἀμφιπεριστείνονται. *Ruhnken.* Sic etiam Robortelli editio, nisi quod ἀμφιστείνονται. Unde profecta fuerit vulgata lectio, ἠπείροιο πόληες, equidem nescio. Voces uncinis inclusæ Grammatici alicujus supplementum sunt.

181. Sine dubio legendum *φάλαγγας*: nam versu sequenti legitur *ἀυστῆρας* et *ἀσπίδας*, casu accusativo. *Αὐγάζομαι* et *ἀπαυγάζομαι*, *video, cerno*. Sic v. 125. hujus Hymni, *Ἀπαυγάσαι, οἷος ἔφεδρος Οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπίην ἔχει.* *Bentleius.* Certissimam Bentleii correctionem, pro *φάλαγγες*, ab Ernestio, Ruhnkenio, Brunckio neglectam, in textu reposui.

189. *εἰν ἔτι* Fabri correctio pro *εἰσέτι*, ab Ernestio in textum recepta est, contra codicum fidem. Citat Ruhnkenius Nonn. xlvii. p. 1244. *ὑμετέρῃ δὲ Εἰσέτι γαστρὶ φέρουσα τεὸν τόκον εἴλετο μήτηρ.*

191. *διειδομένη*. Recte Schol *φαινομένη*. Ad nomen *Δῆλος* respici monet Ernesti. *ἐνὶ χώρῳ* edd. *ἐνὶ χώρα* conjecit Ernesti. probante Valckenaerio ad Theocrit. Adoniaz. p. 395. A.

193. Pone comma post *ὡς*, non plenæ sententiæ notam; et verte sequentia in hunc modum. *Quo auster, quo aquilo, quo ferat mare.* *Bentleius.*

196. Editio Robortelli habet *ἀπέτρεχον εἰς ἅλα*.

198. Rariorem formulam, *οὔ τι παλαιὸν*, pro *οὐ πάλαι* a Callimacho sumsit Oppianus Halieut. v. 459. *οὔ τι παλαιὸν, ἐφ' ἡμετέρῃ δὲ γενέθλῃ.* *Ruhnken.* De voce *περιηγὴς*, præter Hemsterhusium ap. Musgrav. ad Eurip. Suppl. 654. videndus Toup. in Suid. i. p. 359. qui vertit *Cycladas in orbem jacentes.*

200. Uncis inclusa desunt in MSS. Veneto et Meermanniano. (*Ambros. Vatican. Regg. et Voss.*) Primus lacunam ex Codice suo sic supplevit Fr. Robortellus Annot. i. p. 149. *Ἔστης δ' ἐν μέσσῃσι, κατῳκτείρασα δὲ Λητὼ, Φῦκον ἅπαν φλέξας, ἀπὸ περικαίεο πυρί.* Idem supplementum in codice meo sic scribitur: *Ἔστης δ' ἐν μεσσίτῃσι κατῳκτείρασα δὲ Λητὼ, Φῦκος ἅπαν κατέφλεξας· ἐπεὶ περικαίεο πυρί.* *Ruhnken.*

Ibid. *πυρί.* Ineptissima lectio, et contra metri rationem; cujus servantissimus est Callimachus. Corrigo, *ἐπεὶ περὶ καίεο κῆρι.* *Quia corde flagrabas*; præ amore sc. et misericordia. Hesych. *Περὶ κῆρι, κατὰ ψυχήν.* Homerus; *Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.* Idem alibi; *περὶ κῆρι τιέσκετο, περὶ κῆρ θεὸν ὡς τιμήσουσιν, αἰδέομαι περὶ κῆρι*; et e contrario, *ἀπέχθονται περὶ κῆρι, περὶ κηρὶ Ποσειδάων ἐχολώθη, νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.* *Bentleius.* Dawesius M. C. p. 107. ultra progreditur, corrigendo *περὶ δαίεο κηρί.* Quænam sit vera lectio a nemine dijudicari potest, dum quid in prima versus parte scripserit poeta resciscamus.

205. Hic versus in editionibus sic concipitur, *Ἔννεπες, ἡ δ' ἄῤῥητον ἅλης ἀπεπαύσατο λιγρῆς.* Anna Fabri conjicit *ἀῤῥήτου*,

Ernestius ἡ δ' ἅμα ῥητῷ, quod reciperem, si mihi phrasis ista aliunde innotesceret. MS. Venetus ἄρητον, Vossianus ἄλυτον, unde probabiliter, ut opinor, dedi ἡ δ' αὖ Λητώ.

206. Editiones ἵζετο, i. e. recentiores; Lascaris enim et Venetus ἕζετο, cum MSS. Voss. Venet. Et hæc forma in media voce usitata, ἵζω in activa.

212. Edd. ἀλυσθμαίνουσα, quod mutavit Brunck. suadente Ernestio. Vid. ad Hesych. v. ἀλυσθενεῖ. Eadem fere significatione dici potuisset ἀλαστaίνουσα. Hesych. Ἀλασταίνει. δυσπαθεῖ. Infra 239. ἡ δ' ἀλεγεινὸν ἀλαστήσασα προσηύδα.

219. Καθῆσαι cum dignitatis significatione proprie de domina dicitur. Aristoph. Pluto 533. Τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι, Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει. Qui locus non est sollicitandus. Ovid. Met. xiv. 261. *Ad dominam ducunt, pulcro sedet illa recessu, Sublimis solio.* Vide Dukerum de Latin. vet. Jctor. p. 410. Eandem dignitatem exprimit verbum *incedo.* Virgil. Æn. i. 46. *Ast ego, quæ divom incedo regina, Jovisque Et soror et conjux. Ruhnken.*

230. οὔατα δ' edd. Mutavi ob τὲ in versu præeunte.

234. Apposite Ernestius laudat Propertium, Callimachum Latinum, i. 3. 45. *Dum me jucundis—sopor* IMPULIT ALIS.

242. Sic pro εὐστοκέες emendabat Lennepius, probante Ruhnkenio.

Ibid. Schol. Aristoph. Pac. 258. Ἀλετρὶς ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. Vid. Fragm. 232. Intellige ancillas, quarum officium erat fruges torrere et tundere. Aristoph. Nub. 136. Ἄιδειν τε πίνονθ' ὥσπερεὶ κάγχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. Vid. Pherecratis versus a Piersono emendatos ad Moer. p. 18. Sic dicebantur Athenis nobiles quædam virgines, quæ sacras molas conficere solebant, testibus Pausania et auctore Lexici Rhetorici apud Eustathium.

249. Edd. ἀοιδοί. Ruhnkenius ἀοιδαῖς. Verum est quod edere volui, ἀοιδῇ. Sæpissime confunduntur οι et η.

255. Optime observavit elegantissimus theologus, Jortinus, *Remarks on Eccl. History,* i. p. 200. Philostratum hinc fabulam sumsisse, quam de Apollonio Tyanæo narrat c. 4. αὐτὴ δὲ (Apollonii mater) ἐς ὕπνον ἀπήχθη, κλιθεῖσα ἐν τῇ πόᾳ. κύκνοι τοίνυν, οὓς ὁ λειμὼν ἔβοσκε, χόρον ἐστήσαντο περὶ αὐτὴν καθεύδουσαν· καὶ τὰς πτέρυγας, ὥσπερ εἰώθασιν, ἄραντες, ἀθρόως ἤχησαν—ἡ δὲ ἐξέθορέ τε ὑπὸ τῆς ᾠδῆς, καὶ ἀπέτεκεν.

261. πανίμερος tentat Wakefieldius ad Meleagri Idyll. v. 4. Male. πανήμερος in hoc loco non est *per totum diem,* quod aiunt

interpretes, sed *per omnes dies*, i. e. *semper*. Apollon. Rhod. ii. 1194. Πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἤλυθον, αἵτ' ἐνὶ πόντου Στεινωπῷ συνίασι πανήμεροι ἀλλήλοισιν. Sic legendum, non πόντῳ Στεινωπῷ.

262. ἐκόμισσε, quæ fuit editionum lectio, primus mutavit Hemsterhusius in ἐκόμησε, uti in Codice Veneto legitur.

266. Sic corrigebat Stephanus veterum editionum lectionem, ὦ μεγάλ', ὦ πολύζωμε: et sic MSS. Voss. Venet. Subaudiendum est Γῆ, nisi cum Ernestio legas Γῆ μεγάλη.

268. Stanleius in notis MStis conjicit Αὐτὰρ ἐγώ. Ernestius, Αὐτὴ ἐγώ, quod recepit Brunckius. In textu reponendum.

271. Λεχαίου. Et hæc etiam Hemsterhusii correctio est. Vulgo Λεχαίῳ.

281. οἱ καθύπερθε βορείης. Hos v. 291. vocat Arimaspos. Itaque non dubito, quin huc respexerit Stephan. Byz. v. Ὑπερβόρεοι. Ἀντίμαχος δὲ τοὺς αὐτούς φησιν εἶναι τοῖς Ἀριμασποῖς. Nam pro Ἀντίμαχος corrigendum est Καλλίμαχος· quorum nominum perpetua est confusio. Hinc etiam patet, male a Berkelio tentari, εἶναι πρὸς τοῖς Ἀριμασποῖς. Eodem Stephani loco Spanhemius utitur, sed sine vitii suspicione. *Ruhnken.*

283. οἱ μέντοι edd.

286. Γηλοχεές Etymologus ex Choerobosco, p. 230, 1.

291. ἔνειμαν MS. Venet.

297. Ἤθεα recte accipiuntur pro *thalamis, habitaculis, sedibus consuetis*. Hesiod. Ἔ. καὶ Ἡμ. 523. Ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἤθεσι λευγαλέοισιν. Apollon. Rhod. ii. 1242. χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα. Vide Gisb. Koenium ad Gregor. de Dialect. p. 236. *Ruhnken*. Herodot. vii. 75. 125. viii. 100. Æschyl. Suppl. 64. Eurip. Polyid. apud Valckenaer. Diatrib. p. 201. Νῦν δ' ἐκλιπὼν ἤθη τε καὶ νόμον βίου Δεῦρ' ἔπτατ'.

298. Edd. Παρθενικαί. Sed παρθενικαῖς, quod ex ingenio dederat Stephanus, præbet MS. Regius; probante Reiskio, et, qui sequentia notat, Ruhnkenio. " Deliæ virgines comam dedicant Boreæ filiabus: Delii juvenes primam barbam juvenibus, Boreæ filias ad Delum deducentibus. Hæc Callimachea ob oculos habuit Apollonides Anthol. i. 26. p. 51. Ἡδὺ παρηΐδων (παρηϊάδων) πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ Κείρεο, καὶ γενύων ἠϊθέους ἕλικας, Γάιε· σὺν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν ἴουλον Λεύκιος, (Λούκιος) αὐξομένου πουλὺν ἐς ἀέλιον. Ἥλικα χαίτην hinc etiam Nonnus xiii. p 356. sumsit. Theodoridas Anthol. vi. 22. p. 573. Ἄλικες αἵ τε κόμαι καὶ ὁ κρώβυλος, ubi vide Jo. Brodaeum, Callimachi nostri haud oblitum."

306. Forma *χορήτιδες*, quam præ se ferunt omnes libri tum scripti tum impressi, contra analogiam peccat. Nullum verbum est *χορέω* vel *χοράω*. A *χορεύω* formantur *χορεύτης* et *χορεῦτις*. Alio sensu usurpatur *χορῖτις* H. Dian. 13.

311. De Labyrintho, præter Jo. Meurs. in Creta, ii. 2. videndus est Valckenaer. in Theocrit. Adoniaz. p. 233. C.

313. Proclus Chrestom. p. 382. ed. Gaisford. *τὸν δὲ ἀρξάμενον τῆς ᾠδῆς Ἀριστοτέλης Ἀρίωνα λέγει· ὃς πρῶτος τὸν κύκλιον ἤγαγε χόρον.* Ubi vide Schottum. Photius, *Κύκλιον χόρον, ὃν Ἀρείων ἐν Κορίνθῳ πρῶτος ἔστησεν.* Schol. Aristoph. Av. 1402. *Ἀντίπατρος καὶ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τοὺς κυκλίους χόρους στῆσαι πρῶτον Λασὸν τὸν Ἑρμιονέα· οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, Ἑλλάνικος καὶ Δικαίαρχος, Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον. Δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων, Ἑλλανικὸς δὲ ἐν τοῖς Κραναϊκοῖς.* Aristoph. Nub. 337. *Κυκλίων τε χόρων ᾀσματοκάμπτας.* Vid. Bentleii Dissert. de Phalar. p. 301.

322. Vulgo *ῥησσόμενον*. Post *ἑλίξαι* interpungi vult Heynius ad Tibull. p. 216. merito improbante Ernestio, qui corrigit *ῥησσομένους*. *ῥησσόμενοι* anonymus in marg. Ald. quod recepit Brunckius, et *ἀποστρέψαντες* in proximo versu. Male omnino. *Πρὶν* ante infinitivum non ponitur, nisi intercedente accusativo, expresso vel subaudito. Homer. Iliad. B. 413. *Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν, Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον.* Exempla citare infinitum foret.

325. Editiones *εὐέστιε*. Atqui si dixerit poeta *ἱστίη* Ionice, Ionice etiam dixerit *εὐίστιε*.

Sequitur in MSS. et Editionibus Carmen in Lavacra Palladis, perperam Hymnus dictus. Sed cum procul dubio Elegia sit, in finem Hymnorum rejiciendum putavi.

H. IN CERERIS CALATHUM.

Verum hujus hymni titulum unus, quantum sciam, conservavit Scholiasta Platonis in MS. Clarkiano, Sympos. p. 218 B. qui ad verba, *οἱ δὲ οἰκέται, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶ βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε*, sequentia notat; *ἐντεῦθεν παρῴδησεν Καλλίμαχος ἐν Ὕμνῳ Δήμητρος Καλάθου τὸ, Θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.* Lectio a Scholiasta memo-

rata insigniter distat a vulgata, *χαμαὶ θασεῖσθε βέβηλοι*, nec dubito quin germana sit. De Platonis loco vid. Ruhnken. ad Timæi Lex. p. 8. Solennis formula erat in mysteriis celebrandis, *θύρας ἐπιθέσθε βέβηλοι*, scil. *τοῖς ὠσί*. Porro præceptum de pompa e terra spectanda non tantum ad profanos pertinet, sed ad universam spectatorum turbam. Ceterum calathus qui in pompis Cerealibus portabatur, etiam in capite Deæ gestamen fuisse notat Spanhemius, quod vel in veteribus nummis obvium est, et in illustri operis Phidiaci, ut aiunt, fragmento, ab Edvardo Dan. Clarke V. C. Eleusine deportato, qui rem ipsam illustrat in Marmoribus Græcis Illustr. p. 28. Tradit autem Scholiasta Ptolemæum Philadelphum, *κατὰ μίμησιν τῶν Ἀθηνῶν* (*Ἀθηναίων*), præter alios ritus, etiam calathi processum in Alexandria instituisse.

5. *μηδ' ἃ κατεχεύατο χαίταν.* Meretricem intelligunt VV. DD. et inter eos Stanleius: quos miror in re tam perspicua hallucinatos esse. Intellige vel virginem quæ, jam matrimonium initura, comam posuisset in honorem dei vel herois cujusdam, (de quo *ἀναθήματος* genere vid. Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 1423.) vel feminam, quæ, aliquo ex necessariis recens defuncto, capillos de more solenni detondisset. In re explorata non opus est ut testimoniis utar. Noster in Dian. 126. *Κείρονται δὲ γέροντες ἐφ' υἷασιν.* Plura dabit Wolfius ad Sapphonis ista, p. 80. *Ἆς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθηγέϊ χαλκῷ Ἅλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.* Posteriori interpretationi favet v. 132. *χ' ἅτις ἐν ἄλγει.* Ovid. Fast. iv. 7. fin. *Alba decent Cererem: vestes Cerealibus albas Sumite: nunc pulli velleris usus abest.* Et sic forsan intelligendus Tibulli locus I. iii. 8. *Et fleat, effusis ante sepulcra comis.*

10. *Δυθμὰς* Dorice positum pro *δυσμάς*. Vid. Valckenaer. Epist. ad Rover. p. 46. Schol. Venet. in Iliad. Λ. 62. *οὔλιος ἀστήρ*] *τινὲς γράφουσιν αὔλιος, ὅ ἐστιν ἑσπέριος, πρὸς ὃν αὐλίζεται τὰ ζῶα. καὶ Καλλίμαχος, ὃς δυσθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου.* Lege *Αὔλιος, ὃς δυθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου.*

11. Æthiopes *μέλανας* vocat imitatione Hesiodi Ἐ. *καὶ* Ἡμ. 525. *Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε Στρωφᾶται.* Dionys. 586. *Μέσφ' ἐπὶ κυανέου νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.* *Ruhnken.*

12. Hunc versum pro spurio ejicit Ruhnkenius; cui assentior. Vid. infra 17.

15. *Τρὶς δ' ἐπὶ καλλίστης νήσου δράμες ὄμφαλον Ἔνναν, Τρὶς δ' ἐπὶ Καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί.* Hi versus et lacuna notabiles sunt, et sciolorum interpolatione. In MSS. Veneto, Meermanniano et Robortelli Annot. i. p. 150. (*et ed. Flor.*) totus

versus 15. desideratur. In MSS. Veneto, Meermanniano et Robortelli Annot. i. p. 150. totus versus 15. desideratur. Versu 16. Venetus tantum habet: Τρὶς δ᾽ ἐπὶ καλλι...ut Editio prima. Meermannianus: Τρὶς δ᾽ ἐπὶ Καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσσαο φρητί. ut nunc editur. Robortellianus, Τρὶς δ᾽ ἐπὶ καλλίστην Σικελῶν πόλιν ἤλυθες Ἔνναν. At his omnibus meus Codex discrepat; binos versus sic exhibens, ordine mutato: Τρὶς δ᾽ ἐπὶ Καλλιχόροιο χαμάδις ἐκαθίσαο φρητὶ, Τρὶς δ᾽ ἐπὶ καλλίστην Σικανῶν πόλιν ἤλυθες Ἔνναν. *Ruhnken.* Lego, Τρὶς δ᾽ ἐπὶ Καλλιχόροιο χαμαὶ ἐκαθίσσαο φρητί. χαμάδις non est *humi* sed *ad humum*, et significat motum ad locum. φρέαρ Καλλιχόρου, ut ἄστυ Κυρήνης, H. in Apollinem. *Bentleius.*

17. Αὐσταλέα, frequens Apollonio Rhodio, ut docuit V. D. Obs. Misc. iv. p. 146. *Ernesti.* De re vide Ruhnken. ad Homer. H. Cerer. 49.

18. μὴ δὴ MS. Vossianus. Haud male.

19. Idem MS. ἑανδότα. Voces τέθμια δῶκε unde suppleverit Frobenius, nescio; sed integrum versum, prout hodie legitur, citat Draco Stratonicensis de Metr. p. 42.

20. πρᾶτα. Legendum est πρᾶτα: non *primos manipulos,* sed *prima Ceres. Bentleius.* Ovid. Fast. IV. vii. 13 Prima *Ceres, homine ad meliora alimenta vocato, Mutavit glandes utiliore cibo.*

23. 24. Uterque versus, excepta voce ὑπερβα...deest in MS. Veneto. Meermannianus v. 23. habet; at in v. 24. nil nisi verbum ἰδέσθαι. Ab omnibus abit Codex meus: Κάλλιον, ὡς, ἵνα καί τις ὑπερβασίας ἀλεείνῃ, Θήκατο Τριοπίδην ἐχθρὸν καὶ οἰκτρὸν ἰδέσθαι, ubi forte interpolator pro ἐχθρὸν, αἰσχρὸν scripserat. Sic Grammatici pro suo quisque captu veterem lacunam explerunt. *Ruhnken.*

25. τὰν Κνιδίαν. Subaudi χώραν. Versus citatur a Stephano Byz. v. Δώτιον.

27. Editiones διά κεν μόλις ἦνθεν ὀϊστός. Valckenaer. ad Theocrit. Adoniaz. p. 214. A. correxit ἔνθοι, probante Ruhnkenio.

30. Scholiasta citat Homer. Iliad. Φ. 259. ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων. Apollonius Lex. Homer. Ἀμάρη. ἡ ὑδρορρόη. Spanhem. laudat Apollon. Rhod. iii. 1391. Ἠΰτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι. Ceterum simillima est descriptio apud Theocrit. vii. 135. seqq. ubi etiam recensentur πτελέαι, μῆλα, ὄχναι.

33. Articulum frigere observat Ernestius, qui corrigit Τουτάκι δή.

34. An legendum ἐείκατι? Vid. infra 70.

35. Editiones ἄρκιοι. Codices vero ἄρκιος. "Pro eo si, mutato accentu, ἀρκίος, Dorice pro ἀρκίους, scripseris, veram poëtæ manum, quæ nec Reiskium fefellit, habebis. De hoc accusativo Dorico vide G. Koen. ad Gregor. p. 148. Πόλιν ἆραι non est *exscindere*, sed *humeris tollere, ferre*. Quod satis intelligitur ex loco Euripidis, quem Callimachus expressit. Phœniss. 1138. Γίγας ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν Φέρων, μόχλοισιν ἐξανασπάσας βίᾳ. *Ruhnken*.

40. Vulgo πλαγεῖσα. Sed in hoc participio Dorismum vix credo obtinuisse.

45. δέρμα κατωμαδίαν *pellem ab humeris pendentem* dixit Callimachus ap. Apollon. Rhodii Schol. i. 1243. Aratus Phænom. 29. αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται, juxta Germanicum, *semper vero in ipsos declivos humeros* feruntur. *Clavem ab humeris pendulam* gestare hic dicitur, tanquam sacerdos. Io κληδοῦχος Ἥρας *Junonis clavigera* seu *æditua* dicta apud Æsch. Suppl. 299. Iphigenia κληδουχεῖν θεᾶς *clavigeram Deæ fore* dicitur ab Eurip. Iph. T. 1463. Sic de Casandra Apollinis sacerdote, ait Hecuba Troas. 256. Ῥίπτε τέκνον ζαθέους κλῇδας. *Spanhemius*. cujus notata compendifeci. Iphigenia vero l. c. non dicitur κληδουχεῖν θεᾶς, sed ἀμφὶ σεμνὰς κλίμακας Βραυρωνίας θεᾶς κληδουχεῖν.

46. παραψύχοισα edd. vett. παραψήχοισα Arnald. Animadv. p. 81. quod recepit Ernestius. Nollem factum. Nullum est verbum παραψήχειν. In sensu *demulcendi* καταψήχειν tantum usurpatur. παραψύχειν autem nihil aliud est quam *refrigerare*, qui sensus huic loco aptissime respondet.

47. ἀνειμένα. *Sacra*. Proprie est ἄφετα, quod de animalibus sacratis Deo, et propterea in libertatem dimissis, dici constat. V. Græv. ad Suet. Cæs. c. 81. Spencer. de Hirco Emissar. c. 4. Sed de rebus deinde sacris omnibus dicitur. *Ernesti*. Spanhemius citat Athenæum xi. p. 503. τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους, τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους. Ex hoc loco colorem ducit Zonas Anthol. i. 20. a Ruhnkenio laudatus. Ὦ 'νερ, τῶν βαλάνων τὰν ματέρα φείδεο κόπτειν, Φείδεο· γηραλέαν δ' ἐκκεράϊζε πίτυν.

48. Ἑλίνυσον. *Contine te*. Vide quæ dixi ad Æschyli Prometh. 53.

Ibid. Τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι. Scholiastes; πολύθεστε, πολυπόθητε. Et similiter Hesychius: Πολύθεστος, πολυαγάπητος, πολύσεπτος. Photii Lex. ineditum: Πολύθετον, πολύσεπτον, ὑπὸ πολλῶν λιτανευόμενον. Lege πολύθεστον. Henr. Stephanus et fœminarum doctissima Anna Fabri fatentur ignorare, unde fluat hoc vocabulum. Fluit a verbo Θέσσομαι, quod notat *orare, desiderare, petere*. A θέσσομαι πολύθεστος, simili plane ratione, atque a λίσσομαι πολύλιστος, τρίλλιστος. Hesych. Θεσσόμενος,

δεόμενος, ἱκετεύων. Θέσσεσθαι, αἰτεῖν, καθῆσθαι, ἱκετεύειν. Θέσσαντο, ἐζήτησαν, ἐκάθισαν, ἱκέτευσαν, ἐνεδύσαντο. Unde vero illud postremum ἐνεδύσαντο? Neque enim ea significatio est τȣ̃ θέσσαντο, sed τοῦ ἕσσαντο. Homerus:

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν.

Ipse Hesych. Ἑσσάμενος, ἐνδυσάμενος. Ἕσσασθαι, περιβάλεσθαι. Ἕσσο, ἐνέδυσο, leg. ἐνεδύσω. Crediderim sic olim scriptum fuisse in quibusdam Homeri exemplaribus:

Ἀυτὰρ ἔπειθ' ἕσσαντο &c.

Ea verba, quia tunc temporis nulla erant accentuum signa, nec intervalli quidquam inter singula verba, sic legisse videtur Hesychius, sive alius quis, a quo iste mutuatus est:

Ἀυτὰρ ἐπεὶ θέσσαντο.

Talia apud priscos Grammaticos non raro usu venisse certum est. Idem Hesychius alio loco: Θεάσατο, ἐνεδύσατο. Ex ipsa literarum serie constat, legendum esse θέσατο. Id vero depravatum est similiter, pro Ἕσατο. Quid porro illud θέσσεσθαι, καθῆσθαι: et θέσσαντο, ἐκάθισαν? Quid, nisi meræ oscitationes Grammaticorum? Vera scriptura erat Ἕσσεσθαι, et Ἕσσαντο. Ipse Hesych. Ἕσσας, καθίσας. Ἕσσεν, ἐκάθισεν. Ἐφέσασθαι, ἐπικαθῆσθαι. Ἐφέσσεσθαι, ἐφέζεσθαι, καθίζεσθαι. Ut illuc redeam, unde diverteram; Θέσσομαι, unde manat compositum πολύθεστος, occurrit etiam apud Apollonium Argon. l. 1. v. 824. Οἱ δ' ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος, ὅσσον ἔλειπτο. ubi Scholiastes longe eruditissimus, θεσσάμενοι, interpretatur, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. Θέσθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι, καὶ ἱκετεῦσαι: καὶ Ἡσίοδος·

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο,

καὶ Ἀρχίλοχος·

Πολλὰ δ' εὐπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
Θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον.

In loco illo Hesiodi pro Κλεαδαίου, legendum videtur Κλεοδαίου, Suidas: Κλεόδαιος, ὄνομα κύριον· vel forte Κλεολάου· nescio enim an de Cleolai Herculis filii progenie loquatur; de quibus consule Apollodorum lib. 2. cap. 8. *Bentleius*. probante Hemsterhusio ad Hesych. v. Ἀπόθεστος; qui omnino adeundus. Vid. ad Fragm. 302.

52. Eurip. Med. 190. Καίτοι τοκάδος δέργμα λεαίνας Ἀποταυροῦται δμωσίν. Antipater apud Ruhnken. Ep. Crit. 1. p. 69. Δερκομένα λοξαῖς, οἷα λέαινα, κόραις.

55. Pro θασσεῖ Stephanus emendarat θασεῖ, quod recepit Ernesti. Sed in hoc verbo Dorismus iste non obtinuit. Vid. Koen. ad Gregor. p. 101. θήσει MSS. Voss. Vat. θησεῖ Venet. teste Ruhnkenio.

57. Ad hunc locum explicandum nihil aptius est erudita glossa Hesychii: Σκυτάλαι. πίνακες, ἐφ' οἷς ἡ Δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. *Ruhnken.* Libri tribuuntur a Poëtis Jovi, Parcis, aliisque Diis, quibus cura rerum humanarum, in utramque partem. Jovis διφθέραι notissimæ runt. Parcis liber tribuitur apud Lucianum in Cataplo c. 5. Apud Æschylum in Eumenid. 273. Pluto vocatur εὔθυνος, mortalium judex, eique tribuitur δελτόγραφος φρὴν, memoria eorum, quæ libris scripta habet. Schol. ἐφορᾷ δὲ πάντα, ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ δέλτῳ. Sed nihil insignius est fragmento Euripidis apud Stobæum, in Florileg. Grotii p. 121. quod mihi indicavit Cl. Ruhnkenius. Δοκεῖτε πηδᾶν τἀδικήματ' εἰς θεοὺς Πτεροῖσι, κἄπειτ' ἐν Διὸς δέλτου πτυχαῖς Γράφειν τιν' αὐτά. *Ernesti.*

58. Virgilius Æn. vii. 419. loco simili de Furia, *Fit Calybe;* quo plane exprimitur γείνατο δ' ἁ θεῦς. *Ernesti.* De contractione θεῦς, vide annotata ad Gregor. de Dial. p. 358. ed. Schaefer.

59. Hesych. Ἴθματα...βήματα—ἴχνη. Homer. Iliad. E. 778. Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

Ibid. χέρσω. Ante Ernestium legebatur χέρσῳ.

64. Posidippus Analect. Brunck. ii. p. 46. Ναὶ, ναὶ, βάλλετ', Ἔρωτες. Vim vocis auget repetitio. Sic in Epigr. xxx. 5. Λυσανίη, σὺ δὲ ναιχὶ καλὸς καλός. Sic veteres Latini LL. pro *libentissime* scripsere, et BB. pro *optime,* nempe *libenter libenter, bene bene.*

68. Epigr. ap. Æschin. c. Ctesiph. p. 300. Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα. Ovid. Metam. viii. 827. *furit ardor edendi.* h. e. λιμὸς αἴθων, *ardens fames.* Ex Hellanico refert Athenæus x. p. 416. Ἐρυσίχθονα τῆς Μυρμιδόνος, ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, ΑΙΘΩΝΑ κληθῆναι. Lycophron eodem illum nomine indigitat 1346. Ὀθνεῖα γατομοῦντος αἴθωνος πτερά. *Spanhem.* Vid. Kuster. ad Suid. v. Αἴθων.

Ibid. Hesych. Στρεύγει. ἀνιᾷ. Apollonius Lex. Homer Στρεύγεσθαι. καταπονεῖσθαι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς τὸ στρατεύεσθαι μετείληφε τὴν λέξιν. Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. (Iliad. O. 512.) Pro στρατεύεσθαι reponendum esse στραγγεύεσθαι patebit inspicienti Valckenaerii Animadv. ad Ammon. p. 130. Kusteri notata ad Suid. v. Ἡ δεῖ χελώνης. Schol. Venet. in loc. στρεύγεσθαι, στραγγίζεσθαι.

70. Phavorinus. Εἴκοσι, ἢ εἴκατι, Δωριεῖς. Theocrit. v. 86. Simonides apud Porphyrium ad Iliad. K. 252. καὶ σὺ μὲν εἴκοθι παιδῶν μᾶτερ Ἕλλαθι. Porphyrii Quæstiones Homericas ad manum non habeo. Forte in illis legitur καὶ σὺ μὲν εἴκοσι παιδῶν μᾶτερ Ἑκάβη. Theocrit. xv. 139. Οὔθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβης ὁ γεραίτατος εἴκατι παιδῶν. ubi Schol. τῷ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης.

71. Versum qui vulgo proxime sequitur, Ruhnkenius obelo confodit, priorem Ernestius. Pro se quisque eligat. Ego in Ruhnkenii sententiam propendeo.

73. Fragm. 26. Ἀγρόσε τοι πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα. ubi vide notata. Antoninus Liber. 41. καθ' ἥντινα πρόφασιν ἐσκήψατο εἰς θήρας ἰέναι. Lege πάσῃν τινα πρόφασιν ἐσκήψατο, quod fugit Bastium in Ep. Crit. p. 201.

74. Schol. Apollon. Rhod. I. 721. Ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἰτωνὶς τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰτώνου τοῦ ἱερέως. Plura dabit Spanhemius.

75. *Ormenium*, urbs Thessaliæ inter Pheras et Larissam, nomen habens ab *Ormene*, Æoli nepote.

76. Theocrit. xv. 1. Ἔνδοι Πραξινόα; formatum sicut Μεγαροῖ, Πυθοῖ. *Spanhem.*

Ibid. Cf. H. Del. 138. *Crano*, urbs Thessaliæ. Vid. Tollium ad Apollon. Lex. p. 316.

77. Τέλθος. χρέος. Hesych. Lavacr. Pall. 106. τέλθος ὀφειλόμενον· ubi Spanhemius observavit hanc vocem a τέλος formatam esse, ut ἄχθος ab ἄχος, μαλθακὸς a μαλακός.

79. Meminerint tirones, ἀμφότερον in hujusmodi locis neutrum esse accusativum. Plena locutio est, ἀμφότερον ποιοῦσα, κικλήσκουσα &c. Supra 36. Ἀμφότερον, πελέκεσσι καὶ ἀξίναισιν ὁπλίσσας. Fragm. 214. Ἀμφότερον, κέντρον τε βοῶν, καὶ μέτρον ἀρούρης. Homer. Iliad. Δ. 59. Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης, Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις Κέκλημαι. Ibid. 144. βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα, Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος. H. 418. τοὶ δ' ὡπλίζοντο μάλ' ὦκα, Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. N. 165. χώσατο δ' αἰνῶς, Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε. Γ. 179. Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής. Similis fere ellipsis in Herodot. ii. 68. criticis fraudi fuit. γλῶσσαν δὲ μοῦνον θηρίων οὐκ ἔφυσεν, οὐδὲ τὴν κάτω κινέει γνάθον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο μοῦνον θηρίων τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. VV. DD. τοῦτο vertunt *idcirco* Sed minima distinctione post θηρίων posita, sensus erit καὶ τοῦτο μοῦνον τῶν θηρίων ποιέει, scil. τὴν ἄνω. &c.

82. Πίνδον. Consentiunt viri docti inde a Stephano, legendum Πίνδου: malim Dorice Πίνδω. Εὐάγκεια Pindi idem est cum illo Pindari Pyth. ix. 27, 28. Πίνδου κλεενναὶ πτυχαί. *Ernesti.* Simile compositum est Homeri μισγάγκεια.

Ibid. κεῖται. *Cubat.* Hesych. Κεῖται. ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται τοῦτο, ἢ θανάτου, ἢ ἀπραξίας. Sic apud Latinos *cubare*. Horat. I. ix. 10.

Trans Tiberim longe cubat is. II. iii. 289. *Mater ait pueri menses jam quinque cubantis.* Nempe ægrotantes in lectulo jacebant. Eurip. Orest. 33. Ἐντεῦθεν ἀγρίᾳ ξυντακεὶς νόσῳ νοσεῖ Τλήμων Ὀρέστης ὅδε, πεσὼν ἐν δεμνίοις Κεῖται. Sic enim legendum, Porsonum non vidisse miror. infr. 88. Πόσον χρόνον δὲ (vel δὴ) δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε. Med. 24. Κεῖται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόνι. Eodem modo intelligendus est Theocritus iii. 53. Κεισεῦμαι δὲ πεσών· non, uti explicat Valckenaerius, *Contemptus jacebo.* Supra dixerat, Ἀλγέω τὰν κεφαλάν.

84. Mira ad h. v. comminiscitur Reiskius. "ἀλλότρια," inquit, "sunt causationes a re præsente et a veritate rei alienæ, brevibus, mendaces." Recte interpretes vertunt, *Peregre est Erysichthon.* Sed forsitan legendum sit, ἐπ' ἀλλοτρίης Ἐρυσίχθων, sc. γῆς. Odyss. Ξ. 85. οἵτ' ἐπὶ γαίης Ἀλλοτρίης βῶσιν.

86. Si Erysichthon ex equo lapsus est, Callimachus scripsisse debuit ἐξ ἵππω· quem genitivum Doricum vir doctus hic etiam reponi volebat. Sed sic versus incondite hiat. Igitur ἔπεσ' ἐξ ἵππων interpretor *cecidit de curru.* ἵπποι Græcis, *equi* Latinis, sæpissime pro *curru* dicuntur. Homer. Il. H. 15. Ἰφίνοον βάλε δουρὶ——ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων.——ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε. quem locum recte de *curru* accipit Clarkius. Aristephan. Nub. vs. 1275. Ἵππους γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον. v. P. Burman. ad Ovid. Art. Amat. i. 214. *Ruhnken.*

Ibid. Codex Vossianus, ποίμνι' ἀμέλγει. "Sed forte, transpositis literis, scribendum ποίμνι' ἀμιθρεῖ. Quo modo etiam correxerat ὁ κριτικώτατος Valckenaerius. Nam teste Suida, (Fr. Bentl. 339.) Callimachus pro ἀριθμῆσαι dixerat ἀμιθρῆσαι. Nec is tamen solus, sed etiam Phœnix Colophonius apud Athen. xii. p. 530. F. ubi vide Casaubonum, et Simonides apud Etymol. M. p. 83. 42.—Hanc conjecturam multis annis post confirmatam reperi a MS. Veneto, in quo est ἀμι . . ." *Ruhnken.*

87. πανάμερος εἰλαπιναστάς. Eubulus ap. Athen. x. p. 417. C. κτίζε Βοιωτῶν πόλιν, Ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας. Propius Æschylus in Prometh. 1051. δαιταλεὺς πανήμερος.

88. Scire aveo quidnam exprimat locutio ista ἐξάλλετο γαστὴρ, *exsiluit venter*; hæc enim vis est verbi ἐξάλλομαι apud Homerum et Hippocratem. Iliad. E. 142. Αὐτὰρ ὅγ' ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς. Multa scripsit Ernestius ad rem nihil omnino pertinentia. Reiskius corrigit ἐξάνετο, *consumebatur.* Volebat, opinor, ἐξαίνετο. Conjicio ἐξάλδετο, *excrescebat*, cujus quidem vocis exemplum in promtu non habeo. Hesych. Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. Hæc certe mens est poetæ: quod vidit Scholiasta, qui interpretatur ηὔξάνετο ἐπὶ τῷ ἐσθίειν. Nempe Erysichthoni contigit idem quod Calvo apud Pers. i. 56. cui,

Pinguis aqualiculus propenso sesquipede EXSTAT. Notum est proverbium Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον. Ceterum tota hæc descriptio sordidissima est, et infra Hymni dignitatem longe posita. Callimachus, ut opinor, imitari voluit ætatis Homericæ simplicitatem. In Odyss. H. 215. seqq. Ulysses similia fere de voracitate sua prædicat, quo nomine merito ab Athenæo reprehenditur x. p. 412. C. Hæc loca miror non prolata esse a Mazochio Spicileg. in Genes. p. 194. ubi inter alia argumenta, quibus nititur ostendere homines in primævis temporibus decempedales vel τρισκαιδεκαπήχεις fuisse, præter *vivacitatem* eorum ac miram corporis firmitudinem, etiam *voracitatem* allegat bonus Canonicus.

90. Ἠλέματος. μάταιος. Hesych. Hanc vocem Oppiano propriam esse tradit Eustathius; quam vere, ex hoc loco patet. Crinagoras Analect. Brunck. ii. p. 149. Μουσέων ἀλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχεο· ταῦτα δ' ἀμυδρὰ Εἴδωλα ψυχῆς ἠλεμάτοισι μέθες. Plura enotavit Spanhemius.

91. Theocriti Schol. ad ii. 110. a Spanhemio advocatus, δαγὺς δέ ἐστι κοροκοσμιόν τι. καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ, πλαγγόνα, ὡς Ἀττικοὶ, ἀπὸ τοῦ πέπλασθαι ἐκ κηροῦ. Gloss. Philox. *Pupæ*, Πλάγγονες. Vid. Dorvill. ad Charit. 157. Πλάγγων nomen est catelli Melitensis apud Alciphr. p. 276.

93. Valckenaerius olim legebat ῥινός τε καὶ ὀστέα; idque tuetur in libro de Callimacheis post mortem ejus a Luzacio edito. Sed vulgatum citat ad Theocrit. ii. 89. Ἔῤῥευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες· αὐτὰ δὲ λοιπὰ Ὀστέ' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. ubi plura congessit. MS. Voss. habet μέσφ' ἐπὶ πλευράς. Et ῥινός quidem verum puto. Valckenaerius confert etiam Apollonii Rh. ii. 201. ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον. cui simillimum ex Silio laudat Spanhemius; *jam lurida sola Tecta cute*, et VENIS *male juncta trementibus ossa*; ubi rectius legi *nervis*, patet ex Homero Od. Λ. 218. Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν. Horat. Carm. I. xxviii. 12. *nihil ultra Nervos atque cutem morti concesserat atræ*.

Ibid. Male edidit Ernestius ἔλιφθεν. Male etiam μῶνον pro μοῦνον, quod tu, Lector, in textu reponas.

95. Hunc versum spurium judicat Valckenaerius.

101. Operæ fortassis pretium fuerit juvenes monere, antiquissimos Græcos dici solitos esse, qui repentina morte sublati essent, eos Apollinis vel Dianæ ictu interiisse. Homer. Il. Ω. 757. Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν. Il. T. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ, Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας. ubi Eustath. ὅτι οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδόκουν ἀνακεῖσθαι.

ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. Cf. Odyss. Λ. 171.

102. Iliad. Ω. 532. Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει. ubi Schol. Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός. et sic fere Etymologus et Hesychius, apud quem reperitur etiam Βούβοσις, ὁ μέγας λιμός. quo sensu et βούλιμος apud Hippocratem. Spanhemius confert Agathiæ Epigr. Anthol. ii. 31. 5. Εἰ γὰρ ἀεὶ βούβρωστιν ἔχεις Ἐρυσίχθονος αὐτοῦ.

113. βαθὺν *abundantem* recte interpretatur Spanhemius.

115. Hesych. Ἀκόλους. ψωμούς. Callimachus Homerum imitatur; Od. P. 221. Ὅς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους Αἰτίζων ἀκόλους. Idem sunt ἄκολοι ac D. Lucæ ψιχία, xvi. 21. καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου. Vid. Gataker. A. M. P. c. 43.

Ibid. Nicander Ther. 918. ab Ernestio laudatus, dixit ἀπολύματα δαιτός. Pseudo-Phocylidem commode advocat Spanhem. Μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδῃς σκυβάλισμα τραπέζης. qui versus, si alia deessent argumenta, auctorem suum Christianum, saltem recentem esse, certissime evinceret.

124. Spanhemius confert Ovid. Fast. vi. 397. *Huc pede matronam vidi descendere nudo.* scil. ad templum Vestæ.

125. Etymol. M. p. 122, 5. Ἀπηρὴς, ὁ ἀβλαβής—καὶ ἀπηρεῖς, ὑγιεῖς, ἄνοσοι—Ἀπολλώνιος, (i. 888.) καί σε θεοὶ σὺν ἀπηρέσιν αὖθις ἑταίροις. In Apollonii loco hodie legitur σὺν ἀπήμοσι.

126. Male, ut opinor, Spanhemius λίκνον et κανοῦν confundit. Harpocrat. Λικνοφόρος, Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. ὁ τοῦτο οὖν φέρων λικνοφόρος λέγοιτ' ἄν. λίκνον τὸ πτύον. Hesychius tamen, Λίκνον, κανοῦν. Sophocles ap. Plutarch. de Fortun. p. 99. Βᾶτ' εἰς ὁδὸν δὴ πᾶς ὁ χειρώναξ λεὼς, Οἳ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην στατοῖς Λίκνοισι προστρέπεσθε. Vid. Maussac. ad Harpocr. p. 318.

127. πάομαι *possideo*, primam producit, ideoque σ in aoristo non duplicat, quod monuere Casaubon. ad Athen. xi. p. 465. Valckenaer. Anim. ad Ammon. p. 187. et in Adoniaz. Theocriti p. 383. Schol. Venet. in Iliad. Δ. 433. Πάματα καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα, καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι, ἐκτεταμένου τοῦ α. Vid. Æsch. Agam. 844. Choeph. 189. Lycophr. 355. 1138. Zonar. in Anal. ii. p. 80. Ἐκ μικρῶν ὀλίγιστα· πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο Κληρίον. Theogn. 671. Αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπαται. Vid. Hemsterhus. ad Hesych. T. ii. p. 1197. Ruhnken. ad Timæi Lex. p. 209.

128. Apud Græcos media urbe erat Prytaneum, in quo stabant Vestæ simulacra; Pindar. Nem. xi. 1. Παῖ 'Ρέας, ἅτε Πρυτανεῖα λέλογχας, 'Εστία. De qua re prolixe disputat Spanhemius.

133. Stephanus vertit, *veluti si ad templum pervenerint*, quem sensum an ferat lectio vulgata, equidem nescio. Frischlinus reddit, *ut etiam ad templum perveniant*, quod magis probo.

135. Ἔν τ' εὐημερία. Restituenda est vetus lectio, quam Etymologus nobis servavit. Εὐηπελία, ἡ εὐετηρία καὶ εὐθυνία (leg. εὐθηνία) καὶ τὸ εὖ εἶναι, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ἔν τ' εὐωπελία, φερε δ' ἀγρόθι νόστιμα πάντα. Sed vera scriptura est εὐηπελία. Εὐπελία ab εὖ et πέλω (ut εὐεστὼ, ab εὖ et εἰμί) et epenthesi τῦ η, εὐηπελία: ut εὐγενὴς, εὐηγενής. Hesychius: Εὐηπελεῖς, πρᾶοι, εὐήνιοι. Εὐηπελία, εὐθηνία, εὐεξία. Oraculum Onomacrito datum, apud Euseb. Præparat. Evang. lib. 5. c. 23. Ἔν τε τοῖσιν εὐπελέεσσιν, ἠδ' Ἀχαίοισι χρέος, Θήσεται· τόδ' ἐκτεκμαρθὲν ὐδὲ μικρὸν ἕξεται. Quod nollem a Luca Holstenio in Notis ad Porphyrium mutatum in εὐμελέεσσιν. Unum addam: Cum in hoc hymno Dialecto Dorica utatur Callimachus, scribendum foret εὐαμερία. Sed τὸ η in εὐηπελία ἐπενθετικὸν non mutant Dorienses. Theocrit. Il. 27. Ἐξ εὐηγενέων. ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερείων. Sine dubio igitur legendum, εὐηπελία. Hujus contrarium ὀλιγηπελία, et ὀλιγηπελής. Vide Hesych. et Etymolog. Hoc vocabulum restituendum est Epigram. Crinagoræ nondum edito [*Brunck. Anal.* T. ii. p. 150.]

εἰ καὶ τὸ σῶμα λυγδίνης ἀπὸ πλακὸς
καὶ ξεστὸν ὀρθῇ λαοτέκτονος σταθμῇ
οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ· μὴ λίθῳ τεκμαίρεο,
ὦ λῷστε, τὸν θανόντα. κωφὸν ἡ λίθος,
τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυς.
κεῖται δὲ τῇδε τὠλιγηπελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῷ.

Codex MStus habet τὠλιγηπερές. *Bentleius*, in cujus notatis *Oenomao* pro *Onomacrito* scribendum monuit Hemsterhus. ad Hesych. v. Εὐηπελεῖς. Ex Nicandro κακηπελία et κακηπελεῖν citavit Ernesti. Vid. Valckenaer. Diatrib. p. 283. et in textu εὐηπελία reponas.

136. μᾶλα *fructus arboreos* explicant Arnaldus et Ernesti.

ELEG. IN LAVACRA PALLADIS.

Quod hoc carmen Elegiam potius quam Hymnum vocaverim, nemo mihi, uti spero, paullo doctior succensebit. Quid

enim? Hymnographi hoc versuum genere unquamne usi sunt? Inter omnes Homeri (vel Homeristarum) Onomacriti, Cleanthis, Procli reliquias nullum ejus vestigium comparet. Alcman quidem carmen lyricum ὕμνον vocat apud Hephæst. p. 22. sed hoc nihil ad rem. Laudantur fragmenta quædam lyrica ex Pindari ὕμνοις, non tamen ex hymnis proprie dictis, sed ex προσῳδίαις ejus vel παιᾶσι desumta sunt. Vid. Schneider. et Heyne. p. 36. Proclus tamen inter μελικὰ hymnos diserte recenset. Evanthes hymnos heroico carmine conscripsisse patet ex Athenæo vii. p. 295. C. ubi citatur Εὐάνθης ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ. Lasus vero hymnum in Cererem melicum condidit. xiv. p. 624. E. Quicquid autem in hujusmodi versibus conscriptum est, ἐλέγειαν vocabant veteres, si epigrammata excipias. Proclus Chrestom. p. 379. ed. Gaisford. Τὸ γὰρ θρῆνος ἔλεγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ τοὺς τετελευτηκότας δι' αὐτοῦ εὐλόγουν. Οἱ μέντοι μεταγενέστεροι τῇ ἐλεγείᾳ πρὸς διαφόρους ὑποθέσεις ἀπεχρήσαντο. Et non solum οἱ μεταγενέστεροι, verum antiquissimus quisque elegiarum poeta, Callinous, Archilochus, Solon, Theognis, Mimnermus, Hermesianax, Xenophanes, Phanocles; qui omnes rarius, ut opinor, Elegeïam flebilem ac solutis capillis induxerant, verum opera ejus amores vel res politicas et historicas celebrare soliti sunt. Præ ceteris Callimachi operibus placebant Elegiæ ejus. Propertius iii. 8. *Inter Callimachi sat erit placuisse libellos, Et cecinisse modis, pure poeta, tuis.* Idem autem recte judicabat Battiadæ ingenium ad Deos gestaque Deorum concelebrandos minus idoneum fuisse, *Sed neque Phlegraeos Jovis Enceladique tumultus Intonet angusto pectore Callimachus.* Jam vero nemo est, ut opinor, qui hoc carmen in Lavacra Palladis perlegerit, quin similem ejus elegiam omnium hymnorum jactura perlibenter redemturus sit; adeo se venustate sua ac simplicitate nobis præ iis commendat. Unde haud leve pondus suspicioni nostræ accedit. Adde, quod viii. 22. aperte imitatus est Tibullus in Eleg. I. viii. 10. His scriptis, video demum Joannem Checcotium versionem suam hujusce carminis designasse, *Metaphrasin* Elegiæ *sive Hymni in Lav. Palladis.* Quin et Politianus in Miscellaneis hæc scribit. "Nobis Picus noster Mirandula, quasi Cynthius alter, in illo ipso quo jam hæc imprimenda fuerant articulo, aurem vellit, et admonuit, ut *elegiam* quoque ipsam Callimachi, quæ videlicet una extat apud Græcos (quantum equidem sciam) sed rarissima est inventa, subjiceremus."

V. 1. *λωτροχόοι.* Schol. *ἐν τίνι ἡμέρα ὡρισμένῃ ἔθος εἶχον αἱ Ἀργεῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ τοῦ Διομήδους, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἴναχον, κἀκεῖ ἀπολούειν.* De more ipso multa congessit Spanhemius, e quibus appositum est istud Ovidii de Veneris statua, Fast. iv. 135. *Aurea marmoreo redi-*

micula tollite collo, Demite divitias, tota lavanda dea est. Exscribi merentur Photii verba; Λουτρίδες. δύο κόραι περὶ τὸ ἕδος τῆς Ἀθηνᾶς. ἐκαλοῦντο δὲ αὗται καὶ πλυντηρίδες. οὕτως Ἀριστοφάνης. Scribe πλυντρίδες. Pollux vii. 40. ἡ δὲ πλυντρὶς παρὰ Νικοχάρει ἐν Ἡρακλεῖ γαμουμένῳ. Hesych. Λοετροχόον. τὸν λέβητα οὕτως λέγει (Homerus Od. Θ. 435.) εἰς ὃν τὰ λουτρὰ ἐγχεῖται. καὶ αὐτὸν τὸν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς Παραχύτην λέγομεν. ubi vide notata.

3. Stanleius conjicit εὔτοκος vel εὐτυχὲς, quippe venerat Minerva a cæde Gigantum. Sed bene observat Spanhemius εὔτυκος esse *promta*, *expedita*, corrigitque duo Æschyli loca, Suppl. 981. Πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις Εὔτυκος. et 991. Πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει Κακήν. ubi legendum puto εὔτυκος φέρειν. Eodem sensu Theocrit. xxiv. 86. Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω.

4. Σοῦσθε. de hac voce dixi ad Æsch. Theb. 31.

5. μεγάλως ἀπενίψατο πάχεις. Hinc εὔπηχυς dicta eadem Pallas a Rhiano ap. Stob. p. 54. μνᾶται δ' εὔπηχυν Ἀθηνῆν. Rufinus Anthol. vii. 125. Ὄμματ' ἔχεις Ἥρης, Μελίτη, τὰς χεῖρας Ἀθήνης, Τοὺς μαζοὺς Παφίης, τὰ σφυρὰ τῆς Θέτιδος. *Spanhem.*

7. Iliad. Z. 268. Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον. Orphic. Argon. 1232. a Spanhemio correctus, τοίῳ δὲ λύθρῳ πεπαλαγμένοι ἔστε.

9. 10. Expressit Propertius ii. 14. 12. *Illum sæpe suis decedens fovit in ulnis Quam prius abjunctos sedula lavit equos. Ruhnken.*

13. Theocrit. xv. 114. ab Anna Fabri citatus, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα. ubi vid. Valckenaer.

17. Vulgo κάτοπτριν. Sed κάτοπτρον, quod Spanhemio placebat, exhibet MSS. Voss. Venet. et Ruhnkenianus. κάτοπτρις vox non nauci est, judice etiam Ruhnkenio.

18. Olim legebatur Ἴδαν. "Quid est Ἴδαν ἔριν? Ab Ida monte gentile est Ἰδαῖος, non Ἴδος. Lege τὰν Ἴδᾳ. i. e. τὰν ἐν τῇ Ἴδῃ. Dativus sine præpositione *in loco* rem aliquam gestam esse significat. Sophocles Trachiniis.

Ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε
Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.

Et alibi, Δωδῶνι ναίων Ζεὺς ὁμέστιος βροτῶν.

Sic μάχη κατὰ τὴν Μαραθῶνι, et alia id genus infinita. *Bentleius.* Probat Hemsterhus. ad Lucian. T. i. p. 252. Sic Eurip.

Androm. 437. Ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτα σοφά; Καὶ τοῖς γε Τροία. cf. 462. *Ernesti.* Ἴδα etiam correxerat Stanleius in notis MSS. Sophocl. Oed. T. 890. εἰς τὸν Ἀβαῖσι ναόν. Oraculum ap. Herod. vi. 19. Νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις ἄλλοισι μελήσει. Vid. ad fr. 103. et cf. Valckenaer. ad Herodot. viii. p. 705. et ad Eurip. Hippol. 545. Gottleb. ad Thucyd. i. 73. Fischer. ad Weller. Gr. Gramm. iv. p. 143. Reiskius conjicit τὰν ἀν' Ἴδαν. contra metrum.

Ibid. ἐδίκαζεν edd. Recepi ἐδίκαξεν ex MS. Veneto. quam formam Doriensibus adstruit Valckenaer. in Epist. ad Rover. p. 61. Vid. Brunck. ad Theocrit. iii. 16. Koen. ad Gregor. de Dial. Doric. § 142. ἀφαρπάξατα occurrit in Antipatri Epigr. Dorice scripto, Anal. ii. p. 34.

22. Tibullus i. 8. 22. *Sæpeque mutatas disposuisse comas.*

25. Hesych. Ἐμπέραμος. ἔμπειρος. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ Μαινομένῳ. Supra H. Jov. 70. νηῶν ἐμπεράμους. De λειτὰ vid. supra ad H. Apoll. 10. In fine versus βαλοῖσα ex edd. vett. præferunt Heusinger. et Reiskius.

26. Φυταλία vox Homerica. Iliad. Z. 195. M. 314. Apollonius, Φυταλιή. κῆπος.

27. ἀνέδραμε, πρώϊον οἷαν. Sic interpungit MS. Reg. Sic habuit et vertit Politianus: quamquam in Græcis Politiani, ut apud Ascensium edita sunt, interpungitur, ut in vulgatis, post πρώϊον. Miror Dacieriam, Spanhemium, et Arnaldum Animadv. p. 76. vulgatam interpunctionem defendere. Ἔρευθος πρώϊον sensum nullum commodum habet. Nam si ad auroram referas, ut facit Spanhemius, articulus τὸ abesse debet, ἀνέδραμε αὐτῇ ἔρευθος πρώϊον: nec ἔρευθος πρώϊον, *matutinus rubor*, simpliciter pro aurora dici potest, sed ἔρευθος οὐρανοῦ: at ῥόδον πρώϊον, *matutina rosa*, optime dicitur, recentis et vigentis coloris, nondum a sole fracti. *Ernesti.* πρώϊνον ῥόδον dicitur, ut ἠρινὸς λειμὼν in Eurip. Hippol. 77. ubi vid. Monk.

28. Σίβδα. *Malum Punicum.* Hesych. Σίβδαι. ῥοιαί. Interdum dicebatur σίδη. Photius, Σιδίῳ, κόκκῳ ῥοιᾶς. Nicander Alexiph. 486. Βρύκοι δ' ἄλλοτε καρπὸν ἄλις φοινώδεα σίδης Κρησσίδος. Lucian. Tragodop. T. iii. p. 653. σίδια, prima longa.

29. *Masculum* dicitur *oleum*, quod ejus in virilibus exercitationibus esset usus. Sophocl. Trachin. 1198. πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ Ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν. Sic κτύπος ἄρσην *fragor validus* Philoct. 1455. πολίοιο ἄρσενος Nicand. Alex. p. 161. *Spanhem.* Herodotus i. 17. loquitur de αὐλῷ γυναικείῳ τε καὶ ἀνδρείῳ. quorum hic graviorem ac

fortiorem, ille acutiorem sonum edebat. Synes. Epist. p. 286. καὶ ἔστιν Ἀρχεμαχήταις λυρίον τι ποιμενικὸν, λειτὸν μὲν καὶ αὐτόσκευον, εὔφημον δὲ καὶ ἄῤῥεν ἐπιεικῶς. Sic enim legendus iste locus. Persius vi. 4. *Atque marem strepitum fidis intendisse Latinæ.* In fine versus corrigas, Lector, μοῦνον.

32. In hac re verbum proprium est σμάω vel σμῆμι. Ex Herodoto ix. 110. Spanhemius citat istud de Persarum Rege, τότε τὴν κεφαλὴν σμῆται. et ex Diodor. Sic. v. p. 305. Gallos solere τιτάνου ἀποπλύσμασι σμῶντες τὰς τρίχας. Insignis est Valckenaerii correctio in Herodot. p. 603, 95. de Lacedæmoniis; ἐπεὰν μέλλουσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ, τότε τὰς κεφαλὰς σμέονται, ubi vulgatur κοσμέονται, Propius ad syllabarum numerum Koenius ad Gregor. p. 397. ed. nov. τὰς κεφαλάς κω σμέονται. vid. Casaub. ad Athen. iv. p. 146. C. Æ. Port. Lex. Ion. in v.

34. Schol. Ἀκεστορίδαι. φυλὴ ἐπίσημος ἐν Ἄργει. quæ est mera recentis Grammatici conjectura. Eundem locum videntur tenuisse apud Argivos quem Eumolpidæ vel Eteobutadæ apud Athenienses. Æschines de Fals. Leg. p. 166. a Spanhemio advocatus, Ἐτεοβουτάδαις—ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια.

35. A Diomede, teste Pausania ii. p. 128. Minervæ ὀξυδερκεῖ fanum Argis erectum, quod ea ab illius pugnantis ad Ilium oculis caliginem avertisset. Clypeos vero in fanis appendere, ex heroum veterum more erat. *Spanhem.*

37. Scholiasta tradit Eumedem in suspicionem apud Argivos incurrisse, quasi Heraclidis Minervæ prodere voluerit. Verum de hacce historia Scholiastæ nihil omnino innotuit.

40. Κρεῖον ὄρος—Κρεῖον ὄρος. Tales repetitiones optimis poetis usitatæ sunt. Homer. Il. X. 127. ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν· ubi vide Clarkium. Callim. H. in Dian. 33. Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα καὶ οὐχ ἕνα πύργον ὀπάσσω, Τρὶς δέκα τοι πτολίεθρα. Dionys. 633. τὸν δ' ἐς βορέην ὁρόωντα, Ἐς βορέην ὁρόωντα, καὶ ἐς λίβα. Cicero de Divin. I. 8. *Et matutinis acredula vocibus instat, Vocibus instat, et assiduas jacit ore querelas.* Ovid. Met. xii. 172. *Corpore non læso Perrhæbum Cænea vidi, Cænea Perrhæbum.* Sed Callimachi locus illis exemplis similis foret, si Κρεῖον εἰς ὄρος scriptum esset. Equidem vereor, ne alia lectio, quam nunc reperire non possum, sub illis verbis lateat. *Ruhnken.*

47. Homer. H. in Cerer. 106. Ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν Κάλπισι χαλκείῃσι φίλου πρὸς δώματα πατρός. ubi vid. Ruhnken. et Valckenaer. ad Eurip. Hippol. p. 180.

Lycophr. 1365. Ceterum in Euphorionis fragmento apud Steph. Byz. v. Ἄσβωτος.—καλὰ νάουσα φυγάδεια, Ruhnkenius reponit Φυσάδεια.

49. *Χρυσῷ τε καὶ ἄνθεσιν ὕδατα μίξας.* Moschus vii. 1. Ἀλφειὸς, μετὰ Πῖσαν ἐπὴν κατὰ πόντον ὁδεύῃ, Ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ, Ἕδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν. Mox φορβαῖοι montes sunt *pascuis abundantes.*

56. Eurip. Helen. 520. Λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος.

57. ἐκ πόκα Θηβῶν Valckenaer. ad Phœniss. p. 111. probante Ernestio, nisi quod hic malit Θήβας. Et quidem ἐκ pro ἐν præbet MS. Venet. Quod ait Valckenaerius, ἐκ a Politiano editum esse, minus accurate dictum est.

58. ἑταρᾶν Venet. Politian. ἑταιρᾶν Voss.

61. seq. Hæc duo disticha permutavi, Ernestio obsecutus; et sic Brunckius.

63, 64. Post Ἁλίαρτον desunt cetera in MS. Veneto.

66. χοροστασία, vox meliore Græciæ ævo ignota, occurrit ap. Dionys. Perieg. 842. a Spanhemio indicatum.

67. ὅτ' οὐχ ἀγεῖτο. Veteres editiones habent ὅθ' οὐχ, quod rectius. ὅθ' est ὅθι, *ubi*, ὅτ' est ὅτε, *quando*. H. Del. 241. μηδ' ὅθι δειλαὶ Δυστοκέες μογέουσιν ἀλετρίδες, ἀλλ' ὅθι φῶκαι. *Bentleius.* Melius puto ὅτ' οὐχ.

72. Olim legebatur μεσαμβρινά. Sed verissime monuit Jo. Schraderus Præf. ad Emend. p. 19. penultimam in ἡμερινὸς et μεσημβρινὸς corripi. Aliter tamen sentit Ruhnkenius, qui loca profert, ubi μεσημβρινὸς penultimam producit; nempe Oppian. Cyneg. i. 298. ii. 17. Synes. Analect. T. ii. p. 449. Sed ubique reponendum puto μεσημερινός. Minus recte, ut opinor, Schraderus rescribit μεσαμέρια, ut in Theocr. vii. 22. πᾷ δὴ τὺ μεσαμέριος πόδας ἕλκεις; quippe hæc etiam forma in μεσαμβρινὸς mutanda videtur. μεσημβρινὸς penultimam brevem habet in Aristoph. Vesp. 774. Theocrit. i. 15. x. 48. et sæpius apud Nonnum, diligentem Callimachi imitatorem. Verum est tamen ὀπωρινὸς apud Homerum penultimam porrigere, ὀρθρινὸς in Brunck. Anal. i. p. 262. ii. pp. 12. 51.

73. Hoc Distichon insititium esse vere judicarunt Hemsterhusius, Ruhnkenius, Ernestius, Brunckius.

75. ἀμᾶ Brunck.

78. Vulgo τὰ μὴ θέμιδες. Koenii ad Gregor. p. 16. correctio, τὰ μὴ θεμιτ' ᾖς, Ruhnkenio placebat. Eandem conjecturam eodem anno proposuit Reiskius Animadv. T. v. p. 744. Brunckius τὰ μὴ θέμις ᾖς.

83. ἀνίᾳ Schol. Venet. in Iliad. X. 452. Codex Leidensis ἀνία.

87. ἀφείλετο MS. Venet.

93. Ἁ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραισι—ἐπ' omittunt MSS. Venet. et Ruhnkenianus. Valckenaerius ad Eurip. Hippol. 1432. et ad Theocrit. Adoniaz. p. 309. Πάχεσιν ἀμφοτέροισι—Ruhnkenius, nulla necessitate, corrigit ἀμφοτέραις σιφλὸν περὶ παῖδα λαβοῖσα, nempe *cæcum*. Unice verum puto quod dedi, Εἶπε· καὶ ἀμφοτέραισι κ. τ. λ. Sic H. Jov. 30. Εἶπε· καὶ ἀντανύσασα θεὰ μέγαν ὑψόσε πῆχυν, Πλῆξεν ὄρος σκήπτρῳ. Epigr. i. 7. Εἶπεν· ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὅπλον ἀείρας. Alioqui Valckenaerii correctioni favere videatur H. Del. 107. πήχεις Ἀμφοτέρους ὀρέγουσα. Reiskius ἐπ' in ἔτ' mutatum vult.

94. Μάτηρ, αἰνογόων Ruhnkenius, et hoc etiam citra necessitatem. Mox οἶκτον Valckenaerius. Iliad. I. 559. Μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα. In Aesch. Suppl. 58. pro οἶκτον οἰκτρὸν rescribendum οἶτον οἰκτρόν. Eurip. Iph. T. 1089. Ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας Πόντου δειράδας, ἀλκύων, Ἔλεγον οἶτον ἀείδεις, ubi non erat quare οἰκτρὸν reponendum putarent VV. DD. ἔλεγος adjectivi vice fungitur, ut in Helen. 185. Ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον ἔλεγον.

104. Non placet τὸ ἐπένευσε. Nimirum imitatus est Homerum Iliad. Ω.

τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή.

et Iliad. Υ.

ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

Lege igitur apud nostrum, ἐπεὶ μοιρᾶν τῷδ' ἐπένησε λίνα. Et tamen nove dictum est, pro μοῖραι ἐπένησαν λινοῖς. Sed haec Callimacho solennia sunt. *Bentleius*. Sed jure regerit Ernesti. non fila *nere*, sed Parcas; locumque explicat, *Parcarum huc vergebant fila*.

109. Nempe felix Tiresias præ Actæone fuit, cujus parentes vitam ejus oculorum pretio libenter redemissent.

116. δεξεῖται edd. vulgares et Draco Stratonicensis p. 40. quod melius putat Ernestius, ob v. 118. notans δέχεσθαι proprium esse in ea re verbum. Sed quomodo dici potuit mater

filii ossa recipere, *saltus omnes pererrans?* Unice verum est λεξεῖται, quod præbent Politianus, Lascaris, Robortellus, et MSS. Voss. Venet. Ambros. Reg. Ruhnkenianus. Et sic legit Nonnus v. p. 172. probantibus criticis tantum non omnibus. Tibullus I. iii. 5. *Abstineas, Mors atra, precor: non hic mihi mater, Quæ legat in mœstos ossa perusta sinus.* Sed hoc in re aliquantum diversa. Ernestius citare potuit Phædimi Epigr. in Anal. i. p. 262. Νύμφιον ἐν τύμβῳ θῆκεν Ἀρισταγόρῃ, Δεξαμένη σποδίην τε καὶ ὀστέα.

120. τόνδε VD. in marg. Ald. Sed Ernestius vulgatum defendit ex Theocrit. xvii. 118. Τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει.

123. Cf. Aeschyl. Prometh. 498.

124. *Felix volatus,* adeoque felix augurium. Imitatus est Propertius III. viii. 11. *felicibus edita pennis. Ernestius.*

129. Manifesto imitatus est Odyss. K. 494. de eodem Tiresia, Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Φερσεφόνεια Οἴῳ πέπνυσθαι· τοὶ δὲ σκίαι ἀΐσσουσι. Martinus V. L. iii. 28. respici etiam putat Sapphonis fragmentum ap. Stob. iv. p. 29. (fr. xi. editionis nostræ, in Museo Critico T. i. p. 13.)

130. φοιτῶσι μεγάλῳ Ἀγεσιλάῳ Etym. M. p. 8. " Præter Etymol. M. ubi hic ipse locus laudatur; meminit et Hesychius: Ἀγεσίλαος, ὁ Πλούτων. Et alibi; Ἀγήσανδρος, ὁ Ἀΐδης. Lactantius de falsa Relig. l. 1. c. xi. *Ergo illud in vero est, quod regnum Orbis ita partiti sortitique sunt, ut Orientis imperium Jovi cederet; Plutoni, cui nomen Agesilao, pars Occidentalis obtingeret.* Athenæus lib. iii. p. 99. Οἶδα δ' ὅτι καὶ Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς Ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία, καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἅδην Ἀγεσίλαον. Nicander apud eundem lib. 15. χθόνιον στέφος Ἀγεσιλάου. Vetus Epigramma apud Gruterum p. MCXXX.

ΜΗ ΜΟΥ ΕΝΥΒΡΙΣΗΣ ΑΓΝΟΝ ΤΑΦΟΝ Ω ΠΑΡΟΔΙΤΑ
ΜΗ ΣΟΙ ΜΗΝΙΣΗ ΠΙΚΡΟΝ ΕΠΑΓΕΣΙΜΗ
ΠΕΡΣΕΦΟΝΑ ΤΕ ΚΟΡΑ ΔΑΜΑΤΕΡΟΣ ΑΜΑ ΠΑΡΕΡΠΩΝ
ΕΙΠΩΝ ΑΡΑΤΕΙΩ ΓΑΙΑΝ ΕΧΟΙΣ ΕΛΑΦΡΑΝ.

Lege:

Μή μου ἐνυβρίσῃς ἁγνὸν τάφον, ὦ παροδῖτα,
Μή σοι μηνίω πικρὸν ἐπ' Ἀγεσίλᾳ
Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
Εἶπον Ἀρατείῳ, γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

At Scaliger, in Indice Inscriptionum, commentitiam illam *Epagesimam* mirifica quadam ἀποθεώσει inter Deas collocavit. *Bentleius.* Cf. Valckenaer. ad Herodot. vi. p. 462. Sed in

Epigrammate rectius cum Hemsterhusio legetur Μή σοι μηνίση πικρὸν ἐπ' Ἀγεσίλας, Περσεφόνα τε, κόρα Δαμάτερος.

132. τόγε omnes.

136. Lacunam sic ex recentiore libro explet Robortellus Annot. i. p. 149. MSS. aliqui et editio Ernestiana οὐκ ἐπινεύει Ψεύδεα .... ἁ θυγάτηρ. Totum versum omittunt MSS. Vatic. 2. Venet.

Ibid. Lego, ὡσαύτως ᾧ κε καὶ ἁ θυγάτηρ. Quod aut fallor, aut elegantius paullo est lectione vulgata. *Bentleius.*

141. Omnes editiones veteres habent ἐς πάλιν, non ἐς πόλιν. Quod posterius a mala manu est; illud genuinum. καὶ ἐσελάσσαις πάλιν αὖτις. τῷ ἐξελάοισα oppositum est τὸ εἰσελάσαις. Lege etiam ἵπποις. Nam si accusativus hic locum haberet, scriptum fuisset ἵππως. Postremo, τὸ πάλιν αὖτις vocabulum omnibus poëtis familiarissimum est. Homerus Iliad. E. Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι. et alibi passim. *Bentleius.* Nescio qua incuria πόλιν in textu stare passus sim.

IN EPIGRAMMATA.

IN EPIGR. I.

1. Ξεῖνος Ἀταρνείτης &c. Extat hoc epigramma apud Diogenem Laërtium vita Pittaci, et in Antholog. lib. iii. cap. 33. Nam monendus est lector, nusquam in uno aliquo codice MSto extare hæc Epigrammata; sed hinc inde collecta esse a viris doctis: uti et breviora illa ἀποσπασμάτια, quæ FRAGMENTA inscribuntur. *Bentleius.* Scholion marginale in Cod. Vat. hoc Epigramma Alcæo tribuit.

Ibid. Πιττακὸν οὕτως. Rectius in Anthol. οὕτω; nempe ante consonantem. *Bentleius.*

2. Vulgo Ὑῤῥαδίου. Sed Pittaci pater Hyrrades fuit. Recte igitur Visconti in Museo Pio-Clem. T. vi. p. 36. corrigit Ὑῤῥάδεω, quod probat Jacobsius.

9. βέμ ηκας Suidas errore solenni.

11. Χὼ μὲν ὑπέστη Πλησίον. Scribe. ut extat in Anthol. ἐπέστη. *prope adstitit auscultans. Bentleius.*

14. De ominibus a puerorum vocibus fortuitis v. Hemsterhus. ad Xenoph. Eph. T. vi. Obs. Misc. p. 342. *Ernesti.*

15. Τὴν δ' ὀλίγην, ὡς κεῖνος, ἐς οἶκον ἤγαγε νύμφην,
Οὕτω καὶ σὺ, Δίων, τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. Scribe haec, et distingue, sicut habentur in Anthol.

Τὴν δ' ὀλίγην ὡς κεῖνος ἐς οἶκον ἐπήγετο νύμφην,
Οὕτω καὶ σύ γ' ἰὼν τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα.

Omnino ridiculus erat, qui primus apud Laërtium commata posuit post ὀλίγην et κεῖνος; et interpretatus est, *parvam, sicut ipse.* Quasi vero ὡς κεῖνος significaret καθ' ἑαυτόν. Longe autem venustius est ἐς οἶκον ἐπήγετο, quam ἐς οἶκον ἤγαγε. et σὺ δ' ἰὼν vel σὺ γ' ἰὼν; quam σὺ, Δίων. *Ut ille Atarnensis suæ conditionis uxorem duxit, Ita tu abi, quisquis es, et quære tibi aptam et commodam. Bentleius.* ἐς οἶκον ἀπήγετο Hemsterhusius.

II.

1. Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε &c. Extat apud D. Laërtium vita Heracliti, et Anthol. iii. cap. 33. *Bentleius.*

3. Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. In Anthologia edit. Florentinæ et Aldinæ sic habetur, Ἠέλιον ἐν λέσχῃ. Lego igitur, Ἠέλιον λέσχῃ κατεδύσαμεν. λέσχη enim hic est ipsa confabulatio, non locus ubi confabulabantur. Virgilius:

—— *sæpe ego longos*
Cantando puerum memini me condere soles.

Bentleius. Hæc, præter alios, imitatus est Aristænet. i. 24. καταδύσειν μοι δοκεῖ τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ μήκει τοῦ λόγου, ubi vid. Abresch. *Ruhnken.* Propius vero Dio Chrysost. x. p. 302. ed. Reisk. ἀλλὰ καταδύεις τὸν ἥλιον, περὶ πάντων ἐπερωτῶν. Vid. Gronov. ad Macrob. p. 72. Bentleii lectio reponenda.

4. Vulgo τετραπάλαι σποδιή. Brodæus conjecit τέῤῥα πάλαι, quod recipiendum judicavi, ut σποδιή sit adjectivum. Menagius et Wakefield. Sylv. Crit. ii p. 156. maluerunt τέῤῥα τε καὶ σποδιή.

5. Epigr. Incert. 119. a Jacobsio citatum, Πουλυμελεῖς Ἀλκμᾶνος ἀηδόνες.

6. Ἁρπακτὴς ἀΐδης. Sic legitur in Anthologia: verum non placebat auribus nostris sonus iste repetitus ης ης. Quamobrem reponebam Ἁρπακτὴρ ἀΐδης: ut apud Homerum Il. Ω. Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. Observaram etiam hujus formæ nomina libenter usurpare Callimachum: ut H. in Dianam; Οὐ μιν ἐπίκλητοι Καλυδώνιοι ἀγρευτῆρες, et ibidem: Αὐτὴ θηρητῆρε δύω κύνε. Postea inspectis Diogenis Laërtii edi-

tionibus vetustis, plane ut emendaram, ibi reperi ἀρπακτήρ. Quod perperam in recentioribus mutatum est. *Bentleius.*

III.

1. Τίμων μισάνθρωπος &c. Extat apud Plutarchum in Antonio. *Bentleius.*

IV.

1. Τίμων (οὐ γὰρ ἔτ' ἐσσὶ) &c. Extat in Anthol. lib. iii. cap. 7. Post Epigramma iv. in prioribus Callimachi editionibus sequebantur hæc:

Οἶνος μὲν πυρὶ ἶσον ἔχει μένος, εὖτ' ἂν ἐς ἄνδρας
Ἔλθῃ. κυμαίνει δ' οἷα Λίβυσσον ἅλα
Βοῤῥῆς ἠὲ νότος, τὰ δὲ τοι κεκρυμμένα φαίνει
Βυσσόθεν· ἐκ δ' ἀνδρῶν πάντ' ἐτίναξε νόον.

Quæ Athenæus habet lib. 2. cap. 2. eorum auctorem memorans τὸν Κυρηναῖον ποιητήν. Atqui poëta iste Cyrenensis non Callimachus est, ut opinabatur Frischlinus, qui primus hæc epigrammata in unum librum collegit; sed Eratosthenes. Nam Hesychius v. Καρηνοπληρωτον, hemistichium illud οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος Eratostheni attribuit: et Stobæus Tit. xviii. hos quatuor versiculos proferens, diserte auctorem laudat Eratosthenem. Tres priores etiam apud Clementem Alexandrinum occurrunt in Pædag. lib. 2. sed tacito scriptoris nomine. Neque vero inter Epigrammata censendum erat, etsi Callimachum parentem agnosceret; quippe quod Fragmentum est ex Elegia quadam. *Bentleius.* Epigramma istud Eratosthenis esse notavit Stanleius in notis MSS.

V.

Exstat ap. Athen. vii. p. 318. B. ubi vide Casaubon. de more virginum, quæ, nuptiarum occasione donaria Veneri suspendebant pueritiæ ludicra. Concham igitur pulcram habet Selena, quam Veneri Zephyritidi (quo nomine colebatur Arsinoë) dicat consecratque. Cf. Leonid. Anal. T. ii. p. 238.

1. παλαίτερος. Lege παλαίτερον. *Olim, prius. Olim eram concha, sed nunc* &c. Callimachus alibi: Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ. *Bentleius.* probante Lennepio ad Coluth. p. 20. Jacobsius, qui, ut solet, coacta quærit, legendum putat πάλαι τέρυς.

Ibid. Ζεφυρῖτι. Steph. Byzantinus v. Ζεφύριον. ἔστι καὶ ἄκρα τῆς Αἰγύπτου. ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρῖτις, ὡς Καλλίμαχος. In animo habuit hoc ipsum epigramma. *Bentleius.*

Catullus lxvi. 57. *Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat, Grata Canopæis in loca litoribus.*

3. Plin. ix. 29. *Inter præcipua miracula est, qui vocatur Nautilos, ab aliis Pompilos. Supinus in summa æquorum pervenit, ita se paulatim subrigens, ut emissa omni per fistulam aqua, velut exoneratus sentina, facile naviget. Postea prima duo brachia retorquens, membranam inter illa miræ tenuitatis extendit. Qua velificante in aura, ceteris subremigans brachiis, media cauda, ut gubernaculo, se regit. Ita vadit alto, liburnicarum ludens imagine; et si quid pavoris interveniat, hausta se mergens aqua.* Locus suavissimus. Vid. Beckmann. ad Antig. Caryst. 56.

5. *γαληναίη* pro *γαλήνη* Oppian. Hal. i. 460. Similiter dicetur *Σεληναίη* pro *Σελήνη*. *Νικαίη* pro *Νίκη*, *Φωκαίη* pro *Φώκη*. *Casaub.* Apud Athenæum legitur *λιπαρὴ θεὸς, οὖλος ἐσέσσων.* Lennepius correxit *λιπαρῇ, θέον οὖλος ἐ.* probante Brunck. Schweighæuserus vulgatum tuetur. Pro *αὖλος* Casaubonus scribi voluit *αὐτός*. Sed *οὖλος* est *rapidus.*

6. *ποσσὶν, ἵν᾽ ὥσπερ καὶ τοὔνομα* edd. vett. quæ varie tentarunt VV. DD. Sed Codex Athenæi, *ποσσὶν, ἵν᾽ ὥστ᾽ ἔργῳ.* unde Schweigh. *ποσσὶν, ὥστ᾽ ἔργῳ.* Forsan legendum, *ποσσὶν ἐμοῖς τὤργῳ τοὔνομα συμφέρεται.*

7. *Ἔς τ᾽ ἔπεσον—Ἰουλίδας* Athenæus. *Ἰουλίδος* Casaubon. qui accipit de *Iulide*, urbe insulæ Ceæ, patriæ Simonidis, Aristonis Cei, et Erasistrati Medici. *ἔκ τ᾽ ἔπεσον* Jacobsio debetur.

8. *Ἀρσίνοης* Athen. *Ἀρσινόη* Casaub. et sic Etymol. M. p. 664. *σοί τι* pro *σοὶ τὸ* correxit Ernesti.

10. *Τίκτει τ᾽ αἰνοτέρης ὤεον ἀλκυόνης.* Hæc connectenda sunt cum præcedentibus: *ut essem tibi nobile ludicrum, o Arsinoe: neque mihi in cubilibus ut antea, ova parerent alcyones; mortua enim sum:* i. e. neque amplius victitarem ovis alcyonum. Lego autem: *Τίκτηται νοτερῆς ὤεον ἀλκυόνος.* *Νοτερῆς*, autem, utpote *ἐν νοτίοις τόποις διαγούσης.* At *αἰνοτέρης*, hoc est, *gravioris, horribilioris*, quid rei cum alcyone habeat, sane nescio. Huic Epigrammati illa subjunguntur in prioribus editionibus. *Οἱ μὲν ἐπ᾽ Ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσαντες ἐρετμὰ* &c. Sed in hac nostra locum habeat rectius inter Fragmenta. *Bentleius.* quem sequitur Brunck. Mira comminiscitur Jacobsius.

VI.

1. *Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ* &c. Extat apud Strabonem lib. xiv. p. 638. et Sextum Empiricum c. Math. i. 2. Apud

Sextum legitur: Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον ἀοιδόν, quod magis placet. *Bentleius.* Quem de Creophylo disputantem vide in Epist. ad Mill. p 61.

3. Ὁμήρου νῦν δὲ καλεῦμαι. Strabonis editiones posteriores: Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι. Sed Aldina: Ὁμήρου δὲ καλεῦμαι. adde νῦν ex Sexto: quanquam apud Eustathium legitur, Ὁμήρειον. *Bentleius.* Ὁμήρειον etiam Schol. in Dionys. Thrac. ap. Villoison. Anecd. Gr. ii. p. 172. Valckenaer. Animadv. in Ammon. p. 58.

4. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα; Interpres perperam; *Nonne Creophylo, Jupiter, hocce grave est?* Nam delenda est interrogationis nota; et locus ita vertendus: *Hoc magnum est Creophylo:* i. e. hoc magno honori et laudi est Creophylo; poëma suum non indignum visum esse, quod Homero adscriberetur. Hanc esse Epigrammatis hujus sententiam confirmat Eustathius ad B. Iliad. p. 250. Ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν, εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας, ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενία ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν· τουτέστιν ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. Τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι, Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. Διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποσηλῶν ὅτι Κρεώφυλος Ὁμήρῳ ἐπονομάσας τὸ ποίημα, οὐ τὸν Ὅμηρον ἀλλ' ἑαυτὸν ἐσέμνυνεν, ὡς δῆθεν Ὁμηρίζοντα γράφει ἐν Ἐπιγράμματι οὕτω. Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον Δεξαμένου——Ὁμήριον δὲ καλεῦμαι Γράμμα. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Clemens Alexandrinus Poëma illud non solum Homero et Creophylo, sed et Panyasidi etiam a quibusdam adsignatum esse memorat; Stromat. lib vi. Αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἑτέρων ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ Εὐγάμων ὁ Κυρηναῖος ἐκ Μουσαίου τὸ περὶ Θεσπρωτῶν βιβλίον ὁλόκληρον, καὶ Πείσανδρος Καμιρεὺς Πισίνου τοῦ Λινδίου Ἡράκλειαν· Πανύασίς τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Quæ in prioribus editionibus ex Stobæo huc adducta sunt, καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ μὲν ὅσσα καρήατι τῆμος ἔδωκα, &c. &c. Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνῖαι, &c. ea, ubi poni merentur, inter Fragmenta reperies. *Bentleius.*

VII.

1. Στήλην μητρυιῆς, &c. Ex Anthologia, lib. 1. c. 50. *Bentleius.* Inter ἀδέσποτα retulit Brunck.

Ibid. μικρὰν λίθον. Si cippus adeo *parvus;* quo pacto pu-

erum potuit occidere? Lego itaque *μιαρὰν λίθον*, ***scelestum lapidem***, *μιαιφόνον*, cæde contaminatum. *Bentleius.* Horatius vocat arborem, in domini caput caducam, *triste lignum.* Toupius vulgatum tuetur ex auctore apud Suid. v. Κυνήγιον. - Καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ Ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου Χαρτουλαρίου εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει, καὶ πλατεῖαν καὶ παχεῖαν πάνυ— παρευθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους καὶ κροῦσαι τὸν Ἱμέριον, καὶ θανατῶσαι. Verum in utroque loco scribendum *μακράν*. In Ep. ix. 2. *μακρότατον* restituitur pro *μικρότατον*.

3. Vulgo *κλινθεῖσα*. Accusativum *κλινθέντα* restituit Toup. in Suid. T. i. p. 371.

VIII.

1. Ἦλθε Θεαίτητος, &c. Ex Anthologia, lib. i. c. 69.

Ibid. ἡ δ' ἐπὶ κισσόν. Lege ut extat in Anthol. εἰ δ' ἐπὶ κισσὸν τὸν τεὸν οὐχ αὕτη, Βάκχε, κέλευθος ἄγει, ἄλλων μὲν, &c. Theætetus ille fabulam docuerat, vel carmen recitaverat Dionysiis in certamine Poëtarum; sed prava judicum sententia victus est. Quem solatur epigrammate Callimachus; testatur eum *veram viam ad victoriam instituisse: quod si propter judices vel indoctos vel corruptos ea via ad Bacchi hederam sive victoriam non ducat: at tamen a sera posteritate laudem consequetur Theætetus; cum eorum, qui vitiosis suffragiis coronam adepti sunt, honos et memoria brevi intercident. Bentleius.* Καθαρὴ ὁδὸς ea est, quam quis primus ingreditur, ab aliis nondum occupata nec trita. Hunc sensum recte perspexit Toup. in Suid. P. iii. p. 565. et Huschke in Epist. Crit. p. 4. *Jacobs.*

IX.

In Antholog. i. 69.

2. *μακρότατον* Codd. et edd. vett. Recentiores *μικρότατον*; minus recte. Huetius hunc in modum interpretatur. "Poëta, O Bacche, qui pulchre officio suo fungitur, verbulo uno rem absolvit: ait enim, *Vinco*; nec prolixiori vocabulo utitur. Cui autem non faustus adspiraveris, is interroganti cuipiam, quo modo res tibi processit? respondet; Gravia et molesta sunt, quæ evenerunt. Hoc dictum ei contingat, qui justo longiora meditatur; mihi vero contingat breviloquentia dictionis hujus, *Vinco*." In quibus poetæ mentem assecutus est; sed *καλὰ πρήσσοντι* rectius vertisset, *bono successu uso.* Et in v. 5. *τῷ μερμηρίξαντι τὰ μήνδικα*, *qui injusta cogitat—invidiosus.*

X.

Antholog. iii. 1. Ἱερὸν ὕπνον male de longo et perpetuo

somno explicari, docet Heynius ad Tibull. ii. 6. 31. *Sanctus* vocatur *somnus*, quia piorum manes sancti sunt. Contulit Ruhnken. Epigr. ap. Spon. Miscell. p. 369. Καὶ λέγε Πωπιλίην εὕδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ Θνήσκειν τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὺν ἔχειν. *Jacobs.*

XI.

Antholog. iii. 1.

2. ἔσεται edd. ante Brunckium. ἔσεαι Cod. Vatic.

XII.

Antholog. iii. 2.

1. ὁ καὶ τάφος edd. vett. ὁ καὶ στίχος MS. Vat. et in fine λέξων pro λέξω, quorum utrumque recepit Brunck.

2. δολιχὸν sive δόλιχος Brunckius defuncto tribuit, quasi ille conqueratur, vel sic prolixam esse inscriptionem. Eodem fere recidit Ernestii interpretatio; *hoc quoque longum*, sc. pro brevitate hominis et sepulcri. Aliter statuit Ruhnkenius. " Est imitatio Simonidis Anthol. iii. 2. p. 284. Εἰπὸν, τίς, τίνος ἐσσὶ, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικῆς; Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πὺξ, Ῥόδιος. Quo minus dubitari debet, quin in δολιχὸν supplendum sit νικήσας, ut victor in curriculo longo intelligatur. Lapis apud Murator. p. 649. Σάμιχος Ἐπαινέτου Λασυμνεὺς παίδων τῶν πρεσβυτέρων δολιχόν. Vide Dorvill. ad Charit. p. 310. Bene autem N. Heinsius hoc epigramma comparavit cum Ovidianis, hinc ductis, Amor. ii. 6. 59. *Ossa tegit tumulus: tumulus pro corpore parvus: Quo lapis exiguus par sibi carmen habet.*"

XIII.

Antholog. iii. 6.

4. υἱὸν omittit Vat. In marg. ὧδ' ἐπέχω. quod probat Brunck. Minus recte. Callimachus dixisset κατέχω.

XIV.

Antholog. iii. 6.

1. Χαρίδας habent edd. et MSS. quod in Χαρίλας confidenter mutavi. Hoc nomen occurrit in Archilocho ap. Athen. x. p. 415. F. Vid. Gaisford. ad Hephæst. p. 47. Cum Χαρίλαος et Χάριλλος apud Herodotum et Pausaniam sæpius confusa sint, mirum est Facium dixisse, (ad Pausan. iii. 2.) utrum nomen rectius sit, decerni non posse. Χαρίλλος vox nihili est. Χαρίλαος idem significat quod Χαρίδημος. Χαρίλας, vero, Dorica forma, recte adhibetur de incola Cyrenes, Spartanorum coloniæ. Denique ut rem conficiam, idem ille helluo qui Χαρίλας apud Athenæum dicitur l. c. Χαρίδας est in Ælian. V. H. i. 27. Similes formæ sunt Ἀγεσίλας in Lav. Pall. 130. Ἀρχέλας

Aristoph. Equit. 164. Μενέλας Eurip. Troas. 212. Ἀναξίλας et Βρασίλας. Vid. Koen. ad Gregor. de Dial. Att. 9.

3. πολὺς σκότος Vat. Quod verum puto.

6. Hunc versum nemo adhuc probabiliter explicuit, neque ipse explicare possum. Vid. Bibl. Crit. ii. p. 36.

XV.

Antholog. iii. 6.

1. Anna Fabri Theocriteum contulit, xiii. 4. Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. Propius vero Anacreon xv. 9. Τὸ σήμερον μέλει μοι· Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν; Eurip. Alc. 785. Κοὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξεπίσταται Τὴν αὔριον μέλλουσαν, εἰ βιώσεται. Ceterum Simonides ap. Menandr. Rhet. p. 595. αὔριον δαίμονα vocat; quod notavit post Brodæum Ruhnkenius.

XVI.

Antholog. iii. 12.

1. Jacobsius, procul a literarum vestigiis recedens, conjicit Τιμονόης τόδε σῆμα.

XVII.

Antholog. iii. 12.

XVIII.

Antholog. iii. 22. Scholiast. Venet. ad Iliad. A. 415. de formula ὤφελον. Καλλίμαχος δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν· Ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. Sine nomine auctoris citat Schol. in Aristoph. Nub. 41.

3. Ruhnken. Epist. Crit. p. 121. comparavit Simonidæ Epigr. 92. Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νεκύς· οἱ δὲ βαρεῖαν Ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

4. Miror neminem contulisse Propert. ii. 1. 71. *Et breve in exiguo marmore nomen ero.* Laberius de se ipso, *Sepulcri similis, nil nisi nomen retineo.* D. Ignatius Epist. ad Philadelph. τάφοι νεκρῶν, ἐφ' οἷς γέγραπται μόνον ὀνόματα ἀνθρώπων. Vid. Epigr. xix. 4.

XIX.

Antholog. iii. 22.

6. Nicænet. Epigr. 5. παίδων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ Στεύμων, ἢ τ' ἐρίφων ὤλεσε πανδυσίη. Crinagoras Epigr. 49. Ῥιγηλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις. Contra *orientis Hœdi impetus* Horatio memoratur; ubi Lambinus citat Theocriti Schol. ὅταν ἀνατέλλωσιν οἱ ἔριφοι, ἀγριαίνεται ἡ θάλασσα. In fine versus dedi δυνομένων pro δυομένων. Vid. Epigr. xxi. 2. xxvi. 4. Hesiod. Op. et Di. 614.

XX.

Antholog. iii. 23.

1. Brunckius ἀπέθηκε in ἀνέθηκε mutavit. Epigr. 58. Καὶ φθιμένην ἀνέθηκε.

2. Jos. Scaliger correxerat τὴν πολιῆς ἐλπίδα.

XXI.

Antholog. iii. 23.

6. εὐτέκνων vulgo. εὔτεκνον Vat. Brunck.

XXII.

Antholog. iii. 25.

4. κρέσσονα Brunck. Horatianum *invidia major* contulit M. A. Muretus V. L. iv. 20.

6. Ἄχρι βίου πολιοὺς. Longe elegantior, mea quidem sententia, habetur lectio apud Scholiastem Hesiodi, initio seu Theogoniæ ad hos versus:

Ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο
Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλήων.

Ἐντεῦθεν καὶ Καλλίμαχος ἔφη,

—— Μοῦσαι γὰρ ὅσους βλέμματι εἶδον παῖδας
Μὴ λοξῶς, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Unde apparet hoc modo olim scriptum fuisse:

—— Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας
Μὴ λοξῷ, πολιοὺς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

Oculo non obliquo, venuste dictum: At illud ἄχρι βίου quam otiosum! quam languidum! *Bentleius*. Probat Ruhnkenius, advocato Apoll. Rhod. iv. 476. Ὀξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἷον ἔρεξεν Ὄμματι. Nonn. xxx. p. 766. Ὄμματα λοξὰ τίταινε χόλου κήρυκι σιωπῇ; Adjiciantur Antipatri Thessal. Epigr. Δερκομένα λοξαῖς, οἷα λέαινα, κόραις. Sophron ap. Etymol. M. p. 572. λοξῶν τὰς λογάδας. *obliquans oculos.* Solon apud Plutarch. in Vit. p. 159. νῦν δ' ἐμοὶ χολούμενοι Λοξὸν ὀφθαλμοῖς ὁρῶσι πάντες, ὥστε δήιον. Theocrit. xx. 13. Χείλεσι μυχθίζοισα, καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα. Anacr. 60. Πῶλε Θρηκίη, τί δή με, Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα, Νηλεῶς φεύγεις; Sophista nescio quis apud Suid. v. Διονυσίων σκωμμάτων. Λοξὰ βλέπων καὶ δεδορκώς. Oppian. Cyneg. i. 259. Λοξῇσιν δ' ἄθρησαν ἀνιάζοντες ὀπωπαῖς. Sic apud Latinos Horat. Ep. i. 14. 37. *Non istic obliquo oculo mea commoda quisquam Limat.* Alia in re Aristæn. 27. ἡ δὲ διαμωκωμένη καὶ ὑποβλέπουσα λοξόν. et Apoll. Rhod. iii. 444. ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη Λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην. His adjicias ea quæ ex Latinis enotavit Bentleius ad Cicer. Tusc. iii. 9. p. 450. ed. Oxon. 1805. Ceterum de sententia vide quæ congessi ad Æschyl. Theb. 664.

XXIII.

Antholog. iii. 27.

1. Εἶπας, Ἥλιε χαῖρε &c. Anthol. lib. iii. c. 33. Sext. Empiric. lib. i. c. 2. Ammonius in Porphyrii Isagogen, p. 3. Κλεόμβροτός τις ὀνόματι, ἐγκύψας τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι (lege ἐγκύρσας) καὶ ὅτι μὲν δεῖ τὸν φιλόσοφον θάνατον μελετᾶν γνοὺς, ὅτῳ δὲ τρόπῳ δεῖ μὴ γνοὺς, ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ τείχους ἑαυτὸν κατεκρήμνισε· τούτου μαρτύριον ὁ εἰς αὐτὸ τὸ Ἀμβρακιωτικὸν μειράκιον ἐκθέμενος ἐπίγραμμα ποιητὴς, φησὶ γὰρ, Εἶπας ἥλιε χαῖρε &c. *Bentleius.* Huc respiciunt Agathias Ep. lxx. 17. et Pseudo Lucian. in Philopatr. T. iii. p. 586. monente Jacobsio.

3. Vulgo οἰκεῖ Δικτ. quod in οὐκ ἔτι mutavit Salmasius.

XXIV.

1. Scholia in Dionys. Thrac. habent ἧμε χαιρὲ φαεινὲ, vitiose pro ἥλιε, quod probat Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 58. Et sic Chœrobosc. MS. ap. Bernard. ad Thom. Mag. p. 54. ἥλιε diserte scribitur in Scholiorum illorum codice Veneto ap. Villoison. Anecd. Gr. ii. p. 172. n.

2. Obsopæus conjiciebat εἰς ἄλαδε, citra necessitatem. ἀΐδου Ammonius.

3. ἄξιον οὔτι παθὼν Schol. Dionys. Thrac. probatum Valckenaerio et Brunckio, cui color accedit ex Ciceronis paraphrasi: sed vid. Ep. xix. 2. xxi. ult.

Ibid. Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακόν. In Sexto est θανάτου τέλος, sed illud alterum, quod Anthol. et Ammonius præferunt, verior est lectio. Cicero Tuscul. 1. *Callimachi quidem Epigramma in Ambraciotam Cleombrotum est, quem ait cum nihil sibi accidisset* ADVERSI, *e muro se in mare abjecisse, lecto Platonis* &c. *Bentleius.* Vid. Davisium ad Ciceronis locum. Tusc. i. 34.

XXV.

Antholog. iv. 8.

1. Vulgo ἐπὶ σταθμόν. Brunck. ex Cod. Vat. ἐπίσταθμος. Brodæus conjecit, Ἠετίων, ὅς.

3. γυμνὸν ἔχων ξίφος Brunck. et Jacobs. Mox ἀνδρὶ ἱππείῳ MS. ἀνδρὶ δὲ ἱππεῖ edd. vulgatæ. ἀνδρὶ δ' ἐφ' ἱππεῖ suspicabatur Bentleius. Forsan ἀνέρι δ' ἱππεῖ. Sensus epigrammatis obscurior est.

XXVI.

Anthol. i. 7.

3. 4. Sic citat Muretus ad Catull. 71.

4. Ὅρκους μὴ δύνειν. Hæc lectio ex Stobæo petita est, Serm. 28.

Ὤμοσεν, ἀλλὰ λέγουσιν ἀλλὰ θέασαι τοὺς ἐν ἔρωτι
Ὅρκους μὴ δύνειν οὔατ' ἐς ἀθανάτων.

In Anthologia est βαίνειν, quæ deterior est scriptura. *Bentleius.* δύνειν Vat. De perjuriis amantum satis multa præbebunt Jacobsii annotationes.

5. Νῦν δ' ὁ μὲν ἄλλης δὴ θέρεται πυρί. Sic interpolavit Planudes, consilio meliore quam eventu. Nam Codex Palatinus Callimachi manum conservavit; Νῦν δ' ὁ μὲν ἀρσενικῷ θέρεται πυρί. *Ruhnken.* Antip. Sidon. Ep. 31. ἵνα μὴ διστῷ πάντα θέροιτο πυρί *Jacobs.*

6. Theocrit. xiv. 48. a Brodæo citatus, Ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, οὔτ' ἀριθματοὶ, Δύστανοι Μεγαρῆες, ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρᾳ. Oraculum ap. Suid. Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. ubi etiam Nostri locus adfertur.

XXVII.

Antholog. iii. 29. Hoc Epigramma interpunxi ad mentem Valckenaerii in Theocrit. Adon. p. 350. B. Idem corrigit ῥέξας, et Μικκύλος, sine necessitate. μῖκος enim primam producere, ex adjectivo μικρὸς et ex Latinorum *Mica* satis liquet. Vid. quæ supra ad H. Apoll. 10. Μικαλίωνα recte scriptum esse in Anthol. iv. 12 32. ipse judicat Valckenaerius. Confer Koen. et Schæfer. ad Gregor. de Dial. p. 281.

3. Valckenaerius l. c. mirum in modum lapsus est, cum pro ἐπήνεσα corrigeret ἐποίησα.

XXVIII.

Omnes exhibent Ἡσιόδου τό δ' ἄεισμα. Minus recte. Dein ἀοιδὸν Vat. Sequentia notat Bentleius. "Sententia est: Hesiodum, non postremum quidem, sed potius suavissimum poëtarum, imitatus est Aratus Solensis. Græca sic repone—

Ἡσιόδου τό δ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος, οὐ τὸν ἀοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον
τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο· χαίρετε λεπταὶ
ῥήσεις, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνίη.

Exstat, sed corruptissimum, in vita Arati. Is. Vossius notis ad Melam. et Salmasius ad Solinum magis magisque corruperunt. In vita Arati scribitur σύγγονος ἀγρυπνίης: sed veram lectionem σύντονος ἀγρυπνίη ex MSto Codice profert Holstenius notis ad Stephanum. Certe Arati carmina non σύγγονοι dici possint vigiliarum Arati, sed ἔκγονοι. An itaque scribendum

ἔκγονοι ἀγρυπνίης. Sed tum vastus esset hiatus inter Ἀρήτου et ἔκγονοι, quem vitasset Callimachus, metri et εὐφωνίας studiosissimus. Dixisset potius, χαίρετε, ῥήσεις λεπταὶ, Ἀρητείης ἔκγονοι ἀγρυπνίης. *Bentleius.* οὐ τὸν ἀοιδῶν correxerat Scaliger ad Manil. p. 204.

2. Edd. vett. ἀλλ' ὀκαισωμητο. Sed Cod. Vat. Bentleianam lectionem exhibet. Toup. in Longin. § xiv. ἀλλ' ὀκνέω μὴ οὐ τὸ μελ. Idem recte dedit ῥήσιες. Infelices criticorum conatus videre est apud Jacobsium.

4. σύμβολον ἀγρυπνίης Ruhnkenio debetur, qui comparat Anthol. v. 28. p. 509. Στῆσε τρόπαιον, ἐῆς σύμβολον ἀγρυπνίης. Leonid. vi. 12. p. 563. λάμβανε βίβλον, Καῖσαρ, ἰσηρίθμου σύμβολον εὐεπίης. Nostri versum expressit Helvius Cinna in Anthol. Lat. i. p. 440. *Hæc sibi Arateis multum vigilata lucernis Carmina, queis ignes movimus aërios.* Aratum λεπτόλογον Poetarum Astronomicorum principem vocat Ptolemæus apud Achill. Tat. in Arati vita.

XXIX.

1. Ἐχθαίρω τὸ ποίημα &c. Quæ deinceps sequuntur Epigrammata, petita sunt ex Anthologia Epigrammatum nondum edita. *Bentleius.* Cyclici poetæ ex alienis fontibus, et præsertim ex Homero, haurire solebant.

Ibid. οὐδὲ κελεύθῳ Χαίρω, τὶς πολλοὺς ὧδε, καὶ ὧδε φέρει. Τις hic ponitur pro articulo ἡ. Quod valde inusitatum: tamen et alibi sic locutus est Callimachus; si fides habenda Sophoclis Scholiastæ, Œdip. Colon. vers. 3.

ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν
Τὶς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
Τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; σχολ. Δύναται δὲ καὶ τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι, τοῦ ΤΙΣ μὴ πυσματικῶς κειμένου, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἡ ἄρθρου, ὥστε τῷ πόλις συντετάχθαι, καὶ τὸν λόγον ἔχειν οὕτως. Τίνας χώρους ἀφίγμεθα, ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν, ἡ τὸν πλανήτην Οἰδίπουν δέξεται· ὅτι δὲ τῷ ΤΙΣ ἀντὶ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως. Ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη Ἀλκάθοόν τις ἄπτυστος (lege ἄπυστος.) Quin et Nossis in Epigrammate inedito τίνα posuit loco τοῦ ἥν, nisi verisimilius est locum mendosum esse, et pro τίνα reponendum esse τάν.

Νοσσίδος εἰς Ἔρωτα.
Ἅδιον οὐδὲν ἔρωτος· ἃ δ' ὄλβια δεύτερα πάντα
Ἐστίν· ἀπὸ στόματος δ' ἔπτυσα καὶ τὸ μέλι.
Τοῦτο λέγει Νοσσίς. τίνα δ' ἁ Κύπρις οὐκ ἐφίλασεν,
Οὐκ οἶδεν κεῖνα, τἄνθεα ποῖα ῥόδα.

Bentleius. Confidenter reposui τῇ πολλοὺς ὧδε καὶ ὧδε φέρει.

Recte sine dubio in Nossidis versu τὰν rescripsit Bentleius. Neque Callimachus neque alius quisquam Græcitatis studiosus adhibere potuisset τις pro ὅς, quicquid sentiant Brunckius, Jacobsius, et alii, quos memorat Fischer. ad Welleri Gr. Gr. ii. p. 230. etsi satis frequens est hic barbarismus apud N. F. scriptores. De sententia vid. ad Fragm. 243.

3. περίφοιτον ἐρώμενον. Male interpretantur, *inconstantem amicum*, verte, *corpus vulgantem amasium*. Περίφοιτος est meretrix, puer meritorius, ut in Epigram. xxxix. Σειλήνη περίφοιτος, vulgivaga Venere utens, ut loquitur Lucretius. Περίδρομος Theognis:

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περίδρομον, ἄνδρα τε μάργον,
Ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀρῶν.

Bentleius Hinc profecit Propert. ii. 18. 51. *Cui fuit indocti fugienda hæc semita vulgi, Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua.* Cf. Theogn. 936. Horat. i. Ep. iii. 10. *Jacobs.*

4. Σικχαίνω. *Nauseo.* Anglice *to be* SICK *at.* Phrynich. Ecl. p. 96 Σικχαίνομαι, τῷ ὄντι ναυτίας ἄξιον τοὔνομα. ἀλλ' ἐρεῖς βδελύττομαι, ὡς Ἀθηναῖος. Gloss. vett. apud Soping. ad Hesych. v. Σικχαζόμενος. *Tædet me hujus hominis.* Σικχαίνομαι τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. M. Antonin. v. 9. μὴ σικχαίνειν—μηδὲ ἀποδυσπετεῖν. ubi vid. Gataker. Vox Alexandrina fuisse videtur, nam sæpius ea utuntur LXX interpretes: vid. Biel. in voce.

5. Edd. vett. Λυσανίη. Recte Anna Fabri Λυσανία. Pueri nomen esse monet Jacobsius. σύγε pro vulgato σὺ δὲ Valckenaer. in Callim. Eleg. p. 19. Incert. Epigr. 14. Εἶπά τε καὶ πάλιν εἶπα, καλὸς, καλός.

6. ἄλλος ἔχει. Poëtæ dicenti ναίχι καλὸς, Echo responsat ἔχει ἄλλος. Unde apparet, quod αι et ε jam a tempore Callimachi eodem fere sono efferebantur: quod notandum. Lege autem Ὧδε σαφῶς, non τόδε. *Bentleius.* τοῦτο Vat. Cod. ὅδε et οὗτος quoties confusa sint, nemo ignorat. De ἔχειν, in re amatoria dicto, consuli potest Valckenaer. ad Callim. Eleg. p. 29.

XXX.

1. Διοκλέος. Ita recte habetur apud Schol. Theocriti Idyll. 2. In Anthologia male scriptum est Διοκλέες. In nomen Amicæ vel Amasii cyathos hauriebant, Διοκλέος, Ἡλιοδώρας &c. Meleager in Epigramm. ineditis:

Μελεάγρου εἰς Ἡλιοδώραν ἐρωμένην.
Ἔγχει, καὶ πάλιν εἰπὲ, πάλιν, πάλιν, Ἡλιοδώρας.
Εἰπέ· σὺν ἀκρήτῳ τὸ γλυκὺ μίσγ' ὄνομα.

Καί μοι τὸν βρεχθέντα μύροις καὶ χθιζὸν ἐόντα
Μνημόσυνον κείνας ἀμφιτίθει στέφανον.
Δακρύει φιλέραστον ἰδοὺ ῥόδον, οὕνεκα κείναν
Ἄλλοθι κοὐ κόλποις ἡμετέροις ἐσορᾷ.
Εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ αὐτοῦ.
Ἔγχει τᾶς Πειθοῦς, καὶ Κύπριδος Ἡλιοδώρας,
Καὶ πάλι τᾶς αὐτᾶς ἁδυλόγοι χάριτες.
Αὐτὰ γὰρ μί' ἐμοὶ γράφεται θεὸς, ἇς τὸ ποθεινὸν
Οὔνομ' ἐν ἀκρήτῳ συγκεράσας πίομαι.

Lege in epigr. posteriore, ἁδυλόγω χάριτος. Heliodora omnium dearum loco est, Suadæ, Veneris, Gratiæ. *Bentleius*. Schol. Theocrit. ii. 147. εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμένων πλείονας κυάθους ἐπιχεῖσθαι. Καλλίμαχος. Ἔγχει. κ. τ λ. Theocr. xiv. 18. Ἤδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον Ὧτινος ἤθελ' ἕκαστος, ἔδει μόνον ὧτινος εἰπῆν. Catull. xxv. *Minister vetuli puer Falerni, Inger mi calices meraciores. At vos, quo lubet, hinc abite lymphæ, vini pernicies.* Brevius Tibull. i. 2. 1. *Adde merum.*

Ibid. οὐδ' Ἀχελῶος. Achelous hic est aqua quælibet Hesych. Ἀχελῶος. πᾶν ὕδωρ οὕτω λέγεται. Sententia est: Nulla aqua vino illo miscenda est, quod Dioclis gratia ebibitur. Sic in epigr. Meleagri, ἐν ἀκρήτῳ, σὺν ἀκρήτῳ. Postea, cum Ἀχελῶε dicit, tanquam deum et personam alloquitur. *Bentleius*. Acheloum de *aqua* recte acceperat F. Ursinus ad Virgil. G. i. 9. *Poculaque inventis Acheloïa miscuit uvis.* ubi plura vide; et apud Macrob. Sat. v. 78.

3. οὐδέ τις οὐχί φησιν. Scribe et ex Cod. MSto, quo ego usus sum, et ex edita Anthologia, in cujus postrema pagina hoc distichon habetur, εἰ δέ τις οὐχί. *Si quis neget Dioclem esse pulchrum; abstineat; et ego solus eum habeam sine rivali. Bentleius.*

4. Tibullum comparavit Vulpius, iv. 13. 5. *Atque utinam possis uni mihi bella videri! Displiceas aliis; sic ego tutus ero.*

XXXI.

1. Θεσσαλικὲ Κλεόνικε. Sic distingue et lege,

οὐ μὰ τὸν ὀξὺν
Ἥλιον, οὐκ ἔγνων· σχέτλιε, ποῦ γέγονας;

Non novi equidem, ita præ macie mutatus es. *Ubi fuisti, miser?* Omnino aliud agebat ingeniosissima F. cum reponeret, τί γέγονας. τὶ enim nunquam in versu producitur. *Bentleius*. οὔ σ' ἔγνων Brunck. post Ernestium, probante Valckenaerio; qui conjicit τίς γέγονας; minus recte. In animo habuit τί γενήσομαι;

3. Mirabilem esse τῶν τριχῶν mentionem observavit Valckenaerius; qui infeliciter corrigit Ὀστέα σοι καὶ ῥινὸς ἔτ', οὐ τρίχες. Vid. ad H. Cer. 93.

Ibid. Recte οὑμὸς δαίμων, *meum fatum te exercet.* Poëta amator ad alterum amatorem loquitur. *Bentleius.*

4. θευμορίη. θεοῦ μοῖρα. Hesych. θευμορίη νοῦσος est ap. Apoll. Rhod. iii. 676. *Jacobs.*

5. παρελθὼν ex Piersoni emendatione est. Verisim. p. 245. quam firmat Jacobs. ex Stratonis Ep. 7.

6. ἀμφοτέροις. supple ὄμμασι. Vid. Koen. ad Gregor. p. 13.

XXXII.

Hoc Epigramma Horatium expressisse in 1. Sat. ii. 105. monuerunt Scaliger in Epist. p. 527. D. Heins. ad Horat. p. 54.

3. Στίβῃ καὶ νιφετῷ κεχρημένος. Lege κεχαρήμενος, *lætus, delectatus.* Horat. Carm. i. 1.

Multos castra JUVANT, *et lituo tubæ*
Permistus sonitus, bellaque matribus
Detestata. manet sub Jove FRIGIDO
Venator, teneræ conjugis immemor.

Bentleius κεχριμένος tentat Anna Fabri. Vulgatum defendit Hemsterhusius, quem vide ad H. Dian. 69. Sed certum puto κεχαρημένος.

XXXIII.

Proverbium olere scribit Anna Fabri. Recte. Plato de Rep. viii. p. 563. τὸ ἐμόν γε ἐμοὶ λέγεις ὄναρ. Suidas. v. τὸ σὸν ὄναρ—εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας· τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. *Jacobs.*

3. Ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς. Lege et interpretare—

Ἀλγέω τὴν, διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων,
Ναὶ, φίλε, τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.
Doleo caput perpetuo dictum hoc amarum audiens,
Hoc quidem dictum, charissime, tuorum inamabilissimum.

Ἀλγέω τὴν, subintellige κεφαλὴν. Sic μὰ τὴν, οὐ μὰ τὴν. i. e. τὴν θεάν. Hesych. Οὐ μάτην, οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὀργῇ. leg. Οὐ μὰ τήν. *Bentleius.* ἀλγέω μὲν Anna Fabri. Pessime Toupius, Addend. in Theocr. p. 403. Ἀλγέω τὸ διὰ π. Brunckius dedit Ἀλγέω θήν. Eligant Lectores.

4. Anna conjecit, Ναὶ, φίλε, καὶ παρὰ σοῦ. Jacobsius, Καὶ, φίλε παῖ, παρὰ σοῦ.

XXXIV.

2. *σάω* Doricam formam revocavit Anna Fabri. Vulgo *σάου*. Vid. Lav. Pallad. fin.

XXXV.

1. *λεοντάγχωνε* edd. omnes. Valckenaerius *λεόνταγχ' ὧδε*. Sed plane otiosum est istud *ὧδε*. Bastius ad Gregor. Corinth. p. 593. verissime correxit *λεοντόγλαινε*, comparans Archiæ Epigr. 27. ad Herculem. *Καὶ σὺ, λεοντόγλαινε, πάλιν θωρήσσεο ῥινῷ*. Eadem correctio in mentem venerat Dav. Jac. van Lennep.

XXXVI.

1. *Βαττιάδεω παρὰ σῆμα* &c. In MSto codice hic titulus est hujus epigrammatis. *Καλλιμάχου εἴς τινα Βάττου υἱὸν ἢ Βαττιάδην πυκτήν*. Unde vero nobis pugilem illum Callimachum? lege *ποιητήν*. *υ* pro *οι* passim occurrit in libris Græcorum. Sed inepta est inscriptio. Nam Epigramma est in ipsum Callimachum, auctore incerto. *Bentleius*. *ποιητὴν* habet Cod. Vat. ubi Callimacho tribuitur. Forsan Callimachus epitaphium vivus ipse sibi scripserit. Hæc fuit Valckenaerii sententia, qui pro vulgata lectione *εὖ δ' οἴνῳ* rescribi jussit *ἐν δ' οἴνῳ*, citatis Lucian. iii. p. 502. *τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν*. Plutarch. i. p. 612. B. *τὰς ἐν οἴνῳ καὶ παιδιᾳ φωνάς*. Idem dedit *φέρεις πόδα*.

XXXVII.

2. *ᾤχετ' ἑλοῦσα* Valckenaer. qui epigramma ita *παραφράζει*. "In isto certamine, quo se invicem majoribus bibere poculis provocabant compotores, secundum meri poculum, fortissimum alias athletam, Erasixenum abstulit."

XXXVIII.

3. Olim legebatur *τῇ κεραστοῖ,—τοὺς ὀϊστούς*. Mutavit Bentleius; sequentia notans; "Inscriptio erat in Cod. MSto *Καμικὸν τετράμετρον*: nimirum ex duobus Dimetris catalecticis constat. Non itaque distinguendus est versus in duos Hemijambos vel Anacreonteos. Idem enim metrum infra habes Epig. xli. *Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ τῇ τοῦτον οὐκ Πελασγῶν*. de quo vide Hephæst. p. 57. Est et Sapphus metrum apud eundem p. 34. una duntaxat syllaba ab hoc differens. *Γλυκεῖα μᾶτερ οὔτοι δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστόν*. Arcus et Pharetra, donum Sarapidi dicatum a sagittario Menoeta: non potuit sagittas dicare; quippe eas omnes consumserat in Hesperitas hostes. Hesperitæ autem qui sint, docet Stephanus: *Ἑσπερὶς, πόλις Λιβύης· ἡ νῦν Βερενίκη. ὁ πολίτης, Ἑσπερίτης. Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν.*

Hoc ipsum epigramma voluit Stephanus. Ptolemæus in descriptione Cyrenaicæ regionis, Βερενίκη, ἡ καὶ Ἑσπερίδες. Eadem fere habes apud Strabonem et Plinium."

Ibid. Disticha, quæ sequebantur, Ἔρχεται πολὺς μὲν &c. et Ἀ ναῦς ἄτομον &c. inter Fragmenta rejecimus. Sic enim inscribuntur in Cod. MSto. Καλλιμάχου τετράμετρον Βακχικὸν, ἔστι δ' οὐ τέλειον ἐπίγραμμα. Et, Τοῦ αὐτοῦ τετράμετρον ἑκκαιδεκασυλλαβικὸν, οὐδὲ τοῦτο τέλειον. *Bentleius.*

XXXIX.

1. In Codice MSto sic habetur, τόντε Πανα Καὶ τοὺς αὐτοὺς ὀρῆ τάλαινα θάρσους. Sine dubio legendum θύρσους. In ceteris non mihi satisfacio. Deest, ut videtur, unus versiculus post Πᾶνα. In eodem MSto erat Σει..... περίφοιτος. Unde supplevi Σειλήνη, non infrequens mulieris nomen. *Bentleius.* Codex Vaticanus Σειμόνη. unde Ruhnkenius Σειμώνη. Scaliger voluit σοὶ μόνη.

5. ἐφύλασσε Annæ Fabri correctio est, pro ἐφίλησε.

XL.

1. Priores duos habes apud Hephæstionem p. 57. Καὶ τὸ ἐκ τῶν ἰαμβικῶν ἑφθημιμερῶν δεκατάληκτον. Καλλίμαχος,

Δήμητρι τῇ Πυλαίῃ &c.

Naucratis, urbs Ægypti; unde Ναυκρατίτης, ut supra ab Ἑσπερὶς, Ἑσπερίτης. *Bentleius.*

XLI.

Distichon postremum, in ed. Annæ corruptissimum, restituit Bentleius. Εὐγήρως, verbum Aristoteli, Plutarcho aliisque usurpatum: notans et provectam et beatam senectutem. Κἠπέμυσ', i. e. καὶ ἀπέμυσα vel καὶ ἐπέμυσα. Illud vero ἡγο...... notat ἡγεμόνα eam fuisse ἐν χοροστασίαις καὶ ἱερομηνίαις, i. e. ἀρχηγὸν τῶν γυναικῶν. Plutarch. de Iside et Osiride pag. 649. edit. Steph. Ἤ σε γινώσκειν, ὦ Κλέα, προσῆκόν ἐστιν, ἀρχικλαμένουσαν ἐν Δελφοῖς τῶν Θυιάδων. lege ἀρχηγὸν μὲν οὖσαν, ut supra in κεφαλαίων καταγρ. p. 523. ἡ δὲ τῶν Θυιάδων ἀρχηγὸς &c. *Bentleius.*

3. In Codice exaratur ἡγο......

4. Jacobsius conjicit Πολλῶν προστασίην ἔχων γυναικῶν.

6. Propert. iv. 11. 64. *Condita sunt vestro lumina nostra sinu.*

XLII.

Hoc epigramma expressit Qu. Catulus apud A. Gell. xix. 9. *Aufugit mi animus; credo, ut solet, ad Theotimum Devenit. Sic*

est. Perfugium illud habet. Quod si non interdixem, ne illum fugitivum Mitteret ad se intro, sed magis ejiceret? Ibimu' quæsitum. Verum ne ipsi teneamur Formido. Quid ago? Da Venu' consilium. Indicavit Scaliger.

1. Conf. Theocr. xxix. 5. *τὸ γὰρ ἅμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω, Ζῇ τὰν τὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο. Jacobs.*

4. *τὴν δρῆστιν μὴ ὑπέχεσθε νέοι.* Pro *ὑπέχεσθε*, quod huic sententiæ plane incongruum est, malim *ὑπόδεχθε*, ab *ὑποδέχομαι, recipio, admitto. Bentleius.* Displicet hiatus.

5. MS. Vat. *οὐ καὶ συνίφησον.* Scaliger corrigebat *οὐκ εἰς Κήφισσον.* seu potius *εἰς τὸν Κήφισσον.* Non displicet emendatio Scaligeri: sed magis arridet altera,

Οὐκ εἰς ἐς τὸν ἔφηβον; ἐκεῖσε γὰρ ἡ λιθόλευστος.

Philostratus in vita Apollonii lib. 1. c. 6. proverbium esse docet *Ποῖ τρέχεις; ἢ ἐπὶ τὸν ἔφηβον; Bentleius.* Valckenaerius emendandum putat *οὐκ εἰς Εὔξιθεον; κἀκεῖσε γάρ.* Vera lectio, ut opinor, etiamnum latet. Equidem non video quare *Εὔξιθεον* magis probandum sit quam *Θεύτιμον.*

6. *οἶδ' ὅτι που στρέφεται.* Valckenaerius corrigit *οἶδ' ὅτ' ἐπιστρέφεται*, collato Luciani loco i. p. 637. *ἐπιστρέφονται γὰρ εἰς τοὐπίσω, ὥσπερ οἱ δυσέρωτες.*

XLIII.

1. MS. Vat. *'Αρχεῖν'.* "Codex MStus quo usus sum habet, *προπέτειαν ὅρα*; non *ἔχων*, ut Editio A. Fabr. *τὴν προπέτειαν ὅρα. Vide temeritas quid facit.* Excusatione temeritatis purgat se ab injuria atrociore. *'Αρχῖνος*, nomen adolescentis ingenui, quem poëta comessabundus petulanter est osculatus. Recte autem *ὁ μὲν αὐτῶν*; et frustra sunt, qui supponunt *αὐτόν.* Epigramma in Antholog. lib.

Χαῖρε Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
Πατρίδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὁ δ' ἀφροσύνας. *Bentleius.*

3. *ἐμ' ἀνάγκασαν* Brunck. Imitatus est Propertius i. 3. 13. *Et quamvis duplici correptum ardore juberent Hac Amor, hac Liber, durus uterque Deus, Subjecto leviter positam tentare lacerto, Osculaque admota sumere ad ora manu.* Achill. Tat. ii. p. 69. *Ἔρως καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι θεοὶ, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναισχυντίαν.*

5. *ἐβόησα* Vat. *ἐνόησα* Bentleius. Sed *ἐκόησα* verissime correxit Piersonus Veris. p. 86. Vid. fragm. 53.

6. Pro *τὴν ἱαρὴν* substitui *δειρήν.* Theognis 259. *Ἔνθα μέσην περὶ παῖδα λαβὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα Δειρὴν· ἡ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος Bentleius.* Philostr. Ep. xxviii. p. 926.

ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ τὴν δειρήν σου φιλῆσαι. Alciphr. i. 28. σὺ δὲ ἐξαπιναίως ἀναστὰς ἐπείρω τὴν δέρην ἀνακλάσας κύσαι. ubi vide Bergler. *Jacobs.* Sed cum Plutarch. T. ii. p. 455. B. pro ἰαρὴν, habeat φίλην, Toup. ad Suid. ii. p. 24. reponi jubet τὴν φλίην. quam correctionem Salmasio tribuit Wyttenbach. et ex uno codice confirmat. Theocr. xxiii. 18. ap. Jacobs. Ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις καὶ κύσε τὴν φλίην. Cf. Lucret. iv. 1170. Sed Bentleii lectionem unice veram puto. Limini enim osculum dedisse non esset idonea offensionis caussa. Horat. Carm. ii. 12. 25. *Dum flagrantia detorquet ad oscula Cervicem.*

XLIV.

Versu tertio pro ἡ γῆ ἔπινε, MStus quem ego vidi, ἤγικε πίνε. Forte igitur legendum: Τὸ τρίτον ἤγγικε Πῖνε, i. e. tertium poculum. tertia propinatio, appropinquavit. Sed prius illud malo. (*nempe* ἤδη ἔπινε.) Pro στομάτων apud Athenæum legitur στεφάνων lib. xv. p. 669. Τοῦτο γὰρ ἐν παισὶ τὰ Καλλιμάχου ἀναγινώσκων ἐπιγράμματα, ὧν ἐστι καὶ τοῦτο, ἐπεζήτουν μαθεῖν, εἰπόντος τοῦ Κυρηναίου,

τὰ δὲ ῥόδα φυλλοβολεῦντα
Τὠνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.

Recte autem, nisi fallor, emendatum, Ὤπτηται μέγα δή τι, (*pro* ὤπτημαι μεγάλως τι). *Æstuas, flagrat. amore.* ut Callimachus alibi: ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο; et in epigram. Νῦν ὁ μὲν ἄλλης δὴ θέρεται πυρί. Theocritus eadem plane metaphora: Idyll. vii. Αἴκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτευμενον ἐξ Ἀφροδίτης. et Idyll. xxii. Καὶ τὺ φιλάσεις, Ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτευμενος, ἁλμυρὰ κλαύσεις. Illud vero τὸ μέγα δή τι in deliciis erat poëtæ huic, ut H. in Delum: Ζπερχομένη μέγα δή τι καὶ οὐ φατόν. et ibidem, v. 189. Αἰνήσεις μέγα δή τι. et Hymn. in Lav. Palladis, v. 122. Ἦ μέγα τῶν ἄλλων δή τι περισσότερον. Postrema illa φωρὸς δ' ἴχνια φὼρ ἔμαθον, proverbii locum habent: Ego amator amantis mores et signa probe calleo. Ἔγνω δὲ φώρ τε φῶρα, καὶ λύκος λύκον. *Bentleius.*

3. τὸ τρίτον ἠνίδ' ἔπινε Dorvill. ad Charit. p. 328. Cod. Vat. ἤγκ' ἔπινε. Fragm. 119. Τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα, περιστείχοντος ἀλείσου τὸ τρίτον.

4. Pro στεφάνων Cod. Vat. στομάτων. Dorvillius vero κροτάφων, sine necessitate: Propert. ii. 12. 51. a Ruhnkenio comparatus, *Ac veluti folia arentes liquere corollas.* Idem vero recte ἐχέοντο pro ἐγένοντο.

5. Jacobsius cft. Theocr. vii. 55. ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας· et xxii. 34. Meleag. Ep. 4. Idem exemplis Bentleianis formulæ μέγα δή τι hæc adjicit; Mosch. ii. 142. Straton. Epigr. 22.

Athen. xiii. p. 360 C. Mox distinctionem Brunckii secutus sum, qui ad Aristoph. Lys. 465. monet formulam *μὰ δαίμονας* cum negatione necessario jungendam esse. In fine versus quid sit *ἀπὸ ῥυσμοῦ* nemo omnium intellexit. Vereor ut omnia recte se habeant.

XLV.

Amoris flammam, qua olim flagraverat, nondum omnino exstinctum esse veritus, amicum ne se amplecti velit, admonet. *Jacobs.* Qui cum vv. 1. 2. contulit Horat. ii. Carm. 1. 7. Meleag. Ep. 55. Ovid. Rem. Amor. 243. 731. Sic Epigr. inc. 17. Ἀντίπατρός μ' ἐφίλησ' ἤδη λήγοντος ἔρωτος, Καὶ πάλιν ἐκ ψυχρῆς πῦρ ἀνέκαυσε τέφρης.

4. MS. Lips. *ἀποτρώγων.* Horat. *rura quæ Liris quieta Mordet aqua, taciturnus amnis.*

6. Cod. Vat. *ὁ σειγάρνης.* Bentleius, *σιγέρπης* reponens, hæc notavit. " Σιγέρπης apud Hesychium, *λαθροδάκνης*, serpens vel canis clam subrepens et morsum inferens. Idem: Λαιθαργοὶ κύνες, κρύφα δάκνοντες, et alibi, Ληθαργὸς κύων, ὁ προσσαίνων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων. Queritur Poëta Menexeno, se a puero quodam amplexibus subdole labefactari et in amorem illici." *Bentleius.* Vide quæ nos ad Æschyl. Theb. 379.

XLVI.

Hoc epigramma non Callimacho adscribitur, in eo MSto quo usus sum: sed inscribitur Ἄδηλον. *Bentleius.* Piersonus Veris. p. 84. Suspicatur esse Philippi, cujus et aliud in Archestratum est epigramma; et sic Brunck.

4. Piersoni conjecturam *παῖς δ' ἐς ἔμ', ὡς Ζεὺς, ἐκεραυνοβόλει*, quam durissimam judico, laudavit Ernestius, recepit Brunck. Equidem cum Valckenaerio nihil mutandum censeo, nisi quod *ἐπ' ἐμοὶ* dederim pro *ἐν ἐμοί.*

5. Male Ernestius dedit *ἆ* pro *ἦ.*

XLVII.

Epigramma sic emendavit Bentleius. In v. 1. Cod. Vat. *περὶ φεῦγε*, unde Is. Vossius Ληφθήσῃ πυρὶ, φεῦγε. Sed audi magnum Bentleium. " Epigramma est *ἐρωτικόν*; neque quicquam ad usuras vel debitores attinet. De *περίφοιτος* diximus supra ad Epigram. xxix. *Βοῦς ἑκούσιος ἐπ' ἄροτρον*, proverbium de rebus prospere evenientibus, non nostra industria; sed sponte sua, et ut fert natura. Inter *εἰκάδα* Πανήμου et *δεκάδα* Λώου viginti dies intersunt. Poëta Menecratis amore captus, xx Julii constituerat

occasiones captare, quibus eum ad mutuum amorem pelliceret: Cum ecce x Augusti sponte se puer obtulit. Gratias itaque Mercurio agit tam inopinati boni auctori; neque de mora viginti dierum qui interfuerant, queritur. Παρὰ τὰς εἴκοσι, *propter viginti.* Id παρὰ cum accusativo sæpe significat." *Bentleius.*

XLVIII.

In editione A. Fabræ primum duntaxat habetur Epigrammatis hujus distichon: nos reliqua addidimus ex Cod. MSto. *Bentl.*

1. Ὡς ἀγαθὰν] Theocritus in Cyclope Id. xi.

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, ετ' ἔγχριστον (ἐμὶν δοκεῖ) ἔτ' ἐπίπαστον
Ἢ ταὶ Πιερίδες, &c.

Ubi hæc adnotat Scholiastes, ex hoc loco emendandus: Φιλόξενος ποιεῖ τὸν Κύκλωπα παραμυθέμενον ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ τῆς Γαλατείας ἔρωτι, καὶ ἐντελλόμενον τοῖς δελφῖσιν, ὅπως ἀγγείλωσιν αὐτῇ, ὡς ταῖς μέσαις τὸν ἔρωτα ἀκεῖται, καὶ Καλλίμαχος· Ὡς ἀγαθὸς Πολύφημος ἀνεύρατο τὴν ἀοιδὴν, αἱ μῶσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον. Notandum τὸ κατίσχανον. Erunt enim fortasse, quibus hæc lectio melior videbitur illa altera, quam ex MSto exhibuimus. Tum vero legendum fuerit:

Αἱ μῶσαι τὸν ἔρωτα κατίσχανον. ἐντὶ, Φίλιππε,
Ἢ πανακὲς, &c.

ἐντὶ Doricum pro ἐστὶ. Et priora illa Ὡς ἀγαθὰν, ita vertenda fuerint: *Ut bonum invenit,* vel *simul ac bonum. Bentleius.*

Secundum versum exhibui, qualis in Cod. Vaticano exstat. In apographo Ruhnkeniano οὐ καθ' ἵμασ'. Ceteris virorum doctorum conjecturis silentio prætermissis, duas tantum memorabo, Eldikii, qui corrigebat Τῷ ῥαμένῳ, μανίαν οὐκ ἀμαθὴς ὁ Κύκλωψ, probante Valckenaerio; et Hermanni, Ἔως ἀγαθὰν— Τόσσ' ἀμελῶν αἰγῶν οὐκ ἀρίθμασ' ὁ Κύκλωψ. Equidem nihil video.

3. Vulgo κἀτισχαίνοντι. Formam, quam reposui, satis confirmavi ad Æschyl. Prometh. 277. Cf. Eumen. 138.

4. Laudat hunc locum Clemens Alex. Stromat. lib. v. Ἡ πανακὴς πάντων φαρμάκων σοφία, Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασι γράφει. Reponenda est apud Clementem vera lectio, quam ex MSto edidimus. *Bentleius.*

5. Τῶ δοκέω] Scribe Τοῦτο, δοκῶ, χ' ἁ λιμὸς. *Bentleius.* Valckenaerius scribit Τῷ (δοκέω) χ' ἁ λ.

7. χ' ἁ κασπὰς] An legendum παστάς? Est nobis et thalamus sive uxor, remedium ad vagam libidinem. In hac summa

festinatione nihil excogitare queo, quod vel mihi ipsi arrideat: ut neque in versu secundo. *Bentleius.* Salmasius τάδ' ἕκαστά γ'. Ruhnkenius κάκεστύς. Toup. Addend. in Theocr. p. 406. χ' ἁ κιστάς. Codicis scripturam repræsentavi.

8. τουτὶ παῖ κειρευτα πτερὰ Cod. Vat. Apographa nonnulla ναὶ κείρει, quod probant Brunck. et Jacobs.

9. Οὐδ' ὅσον ἀλλ' ἄραγόν σε δεδοίκαμες] Sine dubio corrigendum est Οὐδ' ὅσον ἀττάραγόν σε δεδοίκαμες, vel δεδοίκομες a Dorico δεδοίκω. Ἀττάραγος est mica panis, sive res quævis minutissima. Vide Hesychium et alios. Etymolog. Ἀττάραγος, παρὰ τὸ ἀτάραγός τις εἶναι. Καλλίμαχος· Οὐδὲ τὸν ἀττάραγόν τι δέδοικεν. Respicit hunc ipsum Callimachi locum; et ex eo est restituendus. *Bentleius.* Vid. Gataker. A. M. P. c. 43. Mox οἴκοι pro οἴκῳ Ernestio debetur.

XLIX.

Versu sexto θήκαντο reposui versus gratia; nam in MSto est ἔθηκαν. Distichon postremum, quod abest ab editione Fabræ, ex MSto addidimus. Sed in versiculo posteriori paulum quid immutavimus: MStus sic exhibet:

Θῆκαν ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι μοισᾶν.

Sententia Epigrammatis clara est et perspicua. In Dionysiis, quo tempore Athenis fabulas docuerunt poëtæ Tragici et Comici, tribu aliqua chorum et vestem et reliquum ornatum singulis suppeditante, victrix erat tribus Acamantis, fabulam edente Antigene, tibiis canente Aristone, chorum ducente Hipponico. Cæterum non est Callimachi Epigramma, sed Bacchylidis vel Simonidis: sic enim in Cod. MSto inscriptum est:

Καλλιμάχȣ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ ἑνδεκασύλλαβον,
Βακχυλίδȣ ἢ Σιμωνίδȣ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τετραμέτρῳ τετράμετρον,

ὅμοιον τῷ, Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρεινα· μία δὲ μόνον συλλαβῇ πλεονάζειν, ἐπὶ τὸ τετραπόδιον ἐκ ἔχει ἴαμβον ἀλλὰ ἀνάπαιστον. Vides Callimachi Epigramma post versus tetrametrum habuisse hendecasyllabon. Deest itaque hic loci: sed alibi extat num xli.

Ἱερέη Δήμητρος ἐγώ ποτε, καὶ πάλιν Καβείρων,
Ὦνερ, καὶ μετέπειτα Δινδυμήνης. &c.

Extat etiam aliud ejusdem Simonidis Epigramma, geminum huic et germanum, apud Scholiastem Hermogenis περὶ ἰδεῶν p. 410; quod, quia huic loco et occasioni apprime convenit, hic describemus:

Ἦρχε μὲν Ἀδείμαντος Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα

Ξεινοφίλε δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
Πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ,
Ἀμφὶ διδασκαλίᾳ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κῦδος
Ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρεπέος.

hoc est, Archonte Athenis Adimanto, Dionysiis vicit Tribus Antiochide, choragio Aristide, poëta Simonide. *Bentleius.* Inter Simonidea retulit Brunckius Ep. 76. qui in v. 6. ἐδίδασκεν. Simonidi tribuerat Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 334.

L.

1. In Cod. MSto ἅλα λιτὸν; sed si ad ἅλα referretur, dicendum foret λιτήν. λιτὸς est pauper: Hymno in Apoll. v. 10. Πονέων ex conjectura substituimus pro δανέων. In Codice MSto, quo ego usus sum, est δαέων. *Bentleius.* Quod est in MSto, ἐπελθὼν, non tantum me, sed ingeniosissimam doctissimamque Dacieriam, in errorem induxit. Putabamus ἅλα hic esse *mare,* atque adeo ἁλίην *navim:* eamque interpretationem exigere dii *Samothraces* videbantur; credebantur enim hi tempestatibus liberare navigantes. Postea vero, aliam esse epigrammatis sententiam comperi. Ἁλίη *salinum* est, et ἅλα *salem:* ac primus versus sic corrigendus, Τὴν ἁλίην Εὔδημος, ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων· totumque epigramma sic vertendum: *Salinum Eudemus, in quo salem tenuem comedens Procellas magnas effugit usurarum, Donavit Diis Samothracibus: dicens, quod hoc ex voto, O populi, servatus a sale hic posuit.* In hoc epigrammate, Eudemus, magno ære alieno obrutus, eo se liberavit, parce admodum pane et sale, victu pauperum, vivens: cujus rei ut exstaret memoria, salinum suum *diis Samothracibus* dicavit. Ingeniosissimum epigramma est, cujus acumen positum in ambigua vi vocum ἁλίην, ἅλα, ἁλὸς, similitudine verborum ἐπέσθων et ἐπελθὼν, et nominum δανέων et ἀνέμων. Totum Parodia est. Citat partem ejus Suidas, cujus indicio veram hanc certamque explicationem debeo. Ἐπέσθων, inquit, ἐπεσθίων, εὐωχούμενος. Τὴν ἁλίην Εὔδημος, ἐφ' ἧς ἅλα λιτὸν ἐπέσθων χειμῶνας μεγάλους ἐξέφυγε θῆκε θεοῖς Σαμόθραξιν. Omissum nomen δανέων apud Suidam; sed dubium nullum nunc est, quin ita legendum sit. *Bentleius* in Præf. ad Diss. de Phalar. interprete Lennepio. Pauperes autem, modico victu contenti, dicebantur *sale victitare,* τὴν ἁλίην τρυπᾶν, vel ut ait Persius *digito terebrare salinum,* qua de re vid. Gataker. A. M. P. c. 43. Dedi ἀφ' ἧς.

LI.

Bacchi simulacrum Musis donavit Simus Micci F. qui in ludo grammatico literis operam dabat. In Cod. MSto est γλεῦκος ὅπως. Sed sine dubio legendum Γλαῦκος, ut edidimus.

Glaucum intellige Homericum, qui arma cum Diomede commutavit,

Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Διπλόος τȣ̃ Σαμίȣ est litera Samii Pythagoræ Υ; sic dicta, quia in duplicem ramum dividitur. Notum illud:

Litera Pythagoræ discrimine secta bicorni.

et illud:

Et tibi quæ Samios deduxit litera ramos,
Surgentem dextro monstravit limite callem.

Bacchus iste situs erat e regione literæ Υ, quæ prope ludum literarium posita biviam virtutum et vitiorum pueris indicabat. Porro pueri isti vota faciebant Baccho, et ea gratia comam illi sacram nutriebant: qui mos comam deo cuipiam consecrandi, Baccho præcipue, etiam pueris notissimus. Euripides Bacchis:

Πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
Ἱερὸς ὁ πλόκαμος. τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.

Cum vero et ipse Bacchus crinem intonsum nutriverit, unde et ἁβροκόμης dictus et κισσοκόμης &c. ideo hanc puerorum religionem nihili æstimans, illos ait perinde facere, ac si somnium suum sibi narrent; quod ipse longe melius intelligat. *Bentleius.* Aliam viam inivit Jacobsius. "Mihi Bacchi persona in bivio collocata esse videtur, haud procul a ludo literario, ubi tragœdiæ Euripidis explicabantur et recitabantur. Ibi igitur sæpenumero audiebat illa verba ex Bacchis v. 494. ἱερὸς ὁ πλόκαμος, quæ cum ipse in illa Tragœdia pronunciet, sibi notissima esse ait." Quæ interpretatio quam coacta sit nemo non videt.

6. ὄνειαρ *somnium* interpretantur omnes, quo sensu nescio an alibi reperiatur, nisi in Epigr. Inc. 665. Ὦ μέγα Βαττιάδαο σόφου περίπυστον ὄνειαρ. Sed in utroque loco legendum videtur ὄνειραρ. Etymol. M. P. 47. 53. ὄνειραρ ὀνείρατος, ὡς ἧπαρ ἥπατος. οὕτως Ἀπολλώνιος, nempe Rhodius, ii. 306. iii. 691. Hæc forma in Odyss. Υ. 87. recentiorem Homero manum prodit. Ceterum Cod. Vat. habet του μόνον εἶαρ.

LII.

Pamphili, personæ in Comœdia, statua, rugosa illa quidem et fuliginosa, ab Agoranacte poëta Comico dedicata est, ut testimonio esset victoriæ, quam ludis Dionysiis est consecutus. Facetè autem dictum, *testem vere Comicum:* de quo proverbio consule Parœmiographos. Δεδαυμένον restituimus, pro edito δεδαγμένον. Hesych. Δεδαυμένον. περιπεφλεγμένον. a δαίομαι. Εἰδόμενον vero pro εἰδομένων (ut a Fabra editum) et Cod. MStus habet. *Bentleius.* Nec hoc Epigramma de statua, sed de persona comica accipiendum est. *Jacobs.* qui ad v. 3. citat Il. Apoll. 49. Ἠϊθέου ὑπ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο. Sic Her-

mesianax Athenæi xiii. p 597. Καίετο μὲν Ναννοῦς. Sed Ernestius citat Hesych. Δεδηγμένος, βεβλημένος. Ταραντῖνοι. ἐν ἔρωτι δεδαγμένον. Sensus vero requirit δεδαυμένον.

4. Scimus ex Polluce iv. 141. et Quintil. Inst. Or. xi. 3. 74. in scena veterum bipartitas personas in usu fuisse. *Jacobs.*

LIII.

Æschræ, ancillæ Phrygiæ, nutrici suæ, gratiam rependit Miccus alumnus. Eleganter autem *lac bonum*, id est, *nutricem bonam*. Pro παισὶν ἐν ἐσθλοῖς, emendavimus πᾶσιν. ἐσθλὰ πάντα, ἀγαθὰ πάντα, de re bene lauta et omnium bonorum bona copia. Aristophanes Pluto : Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι Πάντ' ἀγαθά.

Idem Acharnensibus : Καὶ ταῦτα μέντοι, νὴ Δί', ὥσπερ μ' ἐτρεφέτην Ἐν πᾶσι βολίτοις.

Scholiastes : Δέον εἰπεῖν, Ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, βολίτοις εἶπε παρ' ὑπόνοιαν παίζων. Theopompus apud Hephæstionem : Πάντ' ἀγαθὰ δὴ γέγονεν ἀνδράσιν ἐμῆς δία συνουσίας. *Bentleius.* Valckenaer. in Theocrit. Adoniaz. p. 350. C. corrigit ἀγαθοῦ γάλα. subaudito χοίρου. Jacobsius ἀγαθὴν γάλα, quod probabile videtur.

3. επ' ἐσσομένοισιν Cod. Vat. quod prætulerunt Ernestius et Valckenaerius ; quem videas de voce Μίκκος. Nomen mulieris Μίκκη exstat in inscriptione ap. Villoison. Anecd. Gr. ii. p. 169. n.

4. ἀπέχω pro ἔχω Alexandrinæ dialecti fuit : vid. Ep. 57. Cf. Schleusner. Lex. N. T. in voce.

LIV.

Exstat in eandem fere sententiam Epigramma Antholog. i. 41. Αἱ Χάριτες τρεῖς εἰσί· σὺ δὴ μία ταῖς τρισὶ κείναις Γεννήθης, ἵν' ἔχωσ' αἱ Χάριτες χάριτα. *Bentleius.*

LV.

Hoc et sequentia Epigrammata Callimachum autorem præ se ferentia nunc primum ex Codice MSto exhibemus : quem olim vidimus Oxonii apud eruditissimum et celeberrimum virum Eduardum Bernardum. Is codex sine dubio transcriptus est ex vetusto illo Heidelbergensi, qui nunc Romæ servatur in Bibliotheca Vaticana. In MSto primus versiculus sic se habet : τὸν τὸ καλὸν μελανεῦτα Θεόκριτον εἰ μὲν ἐμόχθει. Reposuimus μελανεῦντα. Sic in Epigrammate quodam in Antholog. μελανεῦσα. Τὸ καλὸν autem apud Theocrit. Idyll. iii. Τίτυρ' ἐμὶν τὸ

καλὸν περιλαμένε. et ibidem non longe inferius: Ω τὸ καλὸν ποθορῶσα. *Bentleius.*

LVI.

Cod. Vat. Εἰλείθυια, recte: neque erat cur Εἰλήθυια rescriberet Brunckius. Ubicunque occurrit Εἰλήθυια in Anthologia, alteram formam servavit Codex Vaticanus. Vid. Schaefer. ad Gregor. de Dial. p. 911. Eadem analogia formata esse videtur qua Ὠρείθυια.

LVII.

Aceson quidam uxoris suæ Demodices imaginem pictam in Æsculapii fano posuerat ex voto. Quam imaginem, sive adeo ipsam mulierem, laudat poëta, cum ob formam quæ vel Deum capere posset, tum ob pudicitiam. In Codice MSto erat παρέξασθαι. Παρέχεσθαι παρθενίην, præstare virginitatem: sic Hymno in Dianam: Δός μοι παρθενίην αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν. Καὶ μή μιν ἀπαιτῇς: ἀπαιτεῖν χρέος, exigere debitum. *Bentleius.*

2. Vulgo ἀρξάμενος Γινώσκειν. Optime Tyrwhittus Append. ad Toup. in Suid. p. 424. εὐξάμενος, Γινώσκεις. Sed hoc dudum præceperat Ernesti.

3. Vulgo, καὶ μή μιν ἀπαιτῇς. Toupius in Suid. ii. p. 445. καὶ δή μιν. Sed δή abest a Suidæ MSto, teste Porsono in Append. p. 485. qui sagaciter conjecit καὶ μισθόν.

4. μαρτυρίην pro παρθενίην dedit Apographum Ruhnkenianum; et sic Brunckius.

LVIII.

1. Θεὸς Κανωπίτης est Sarapis. Vide Jablonski Pantheon Ægypt. V. p. 135. *Brunck.* Μύξας in lucerna illustrat Jensius Lect. Luc. p. 44. *Ernesti.* Cf. Athen. xv. p. 700.

LIX.

In Cod. MSto est ἐγκεῖσθαι; sed vera lectio est ἀγκεῖσθαι, hoc est, ἀνακεῖσθαι, ut supra Epigr. lii

Ἀγκεῖσθαι νίκης μάρτυρα τῦ Ῥοδίυ.

Idem mendum occurrit in eodem Codice, in Epigrammate hoc Antipatri Sidonii nondum edito: Ἁ πάρος αἱματόεν πολέμυ μένος ἐν δαῒ σάλπιγξ, Καὶ γλυκὺν εἰράνας ἐκπροχέυσα νόμον, Ἄγκειμαι, Φερένικε, τεὸν Τριτωνίδι κόρᾳ Δῶρον, ἐριβρύχων παυσαμένα κελάδων.

Et in illo Anacreontis, etiam inedito: Ουτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου Ἄγκειται Κρονίδα, μνᾶμα ποδῶν ἀρετᾶς. In MSto ἔγκειμαι et ἔγκειται. *Bentleius.*

LX.

1. ἔστησε Ernesti. ἔστηκε Brunck.

LXI.

Legendum videtur in v. 4. ἥσυχος.

LXII.

Primus edidit Ernestius ex Anthologia MSta, in primo versu mutans τάλα μανεῖς in τἄλλα μανείς. Dein ὠργεῖος conjicit Jacobsius. Versus secundus lectorum ingenia exercebit.

LXIII.

Pro Ἀλίοιο, quod erat in MSto, Heringa Obs. p. 282. correxit Ἀλείοιο. Vid. Fragm. 99.

LXIV.

Epigramma vitiosum edidit Jensius, Αἴνιε καὶ σὺ γὰρ ὧδε Μενέκρατες ἔτι πουλὺς Ἦσθά τι σε ξείνων ὥστε κατειργάσατο. &c. In secundo versu optime restitutum est a Zedelio τί σε, ξείνων λῷστε, κ. Idem οὐκ ἐπὶ πουλύ. In priore versu corrigendo multum frustraque sudarunt VV. DD. Pro Αἴνιε Ernestius reponi vult Αἴλινε. Haud male. Totum distichon hunc in modum refingendum videtur: Αἶ, αἴ· καὶ σὺ γὰρ ὧδε, Μενέκρατες; οὐκ ἐπὶ πουλὺ Ἦσθα. τί σε, ξείνων λῷστε, κατειργάσατο; Dein Ἦ ῥα τὸ pro ἤρατο, Jacobsio debetur.

LXV.

Hoc epigramma in Cod. Vaticano Diotimo adsignatur. Analect. i. p. 251. Et sic F. Ursinus ad Virg. Æn. xii. 765. quem vide.

LXVI.

Volunt nonnulli hoc epigramma esse Callimachi: quibus carminis festivitas suffragari videtur. Plane enim antiquitatem redolet. *Obsopœus.* Imo, manum Sophistæ cujusdam neoterici manifesto prodit.

In v. 4. lege καιομένη.

LXVII.

Sequitur epigramma, quod Simonidæ jure asseruit Brunckius. Sed quia Callimacho tribuendum putavit Salmasius, inter cetera retinui.

LXVIII.

Alio loco in MS. Callimacho auctore legitur, paucis mutatis. Immo in altero Ἀρχεάνακτα. Corrige igitur Ἀρχεάνακτα, et

mox ἄσπασε et κοιμαθείς. *Salmas.* In Antholog. iii. 9. p. 321. Posidippo adsignatur.

LXIX.

In Codice Palatino dubium est, utrum sit Σιμωνίδου ἢ Καλλιμάχου. *Salmas.* Antholog. iii. x. 2. inter ἀδέσποτα.

LXX.

Vulgo male Leonidæ. Est enim Simonidis, aut, quod potius puto, Callimachi. Nam, quod proxime præcedit, Γήραϊ καὶ πενίῃ &c. in dubio erat, Simonidis an Callimachi esset. Sequitur τοῦ αὐτοῦ. Puto igitur esse Callimachi. *Salmas.*

LXXI.

Salmasius notat, hoc epigramma in Cod. Pal. Antimacho tribui. Sed cum ejus nullum epigramma sit in Anthologia, credit Ruhnkenius, oscitantem librarium Antimachum pro Callimacho dedisse, ut alibi passim: dignum certe esse ejus elegantia. *Ernesti.* De confusione horum nominum egit Ruhnkenius in Epist. Crit. Versus secundus vulgo aliter interpungitur, τίς ὁ ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μάταν; Ἔντεα σοὶ γὰρ ἔρωτες &c. Sed quo pacto Amores, lectulorum deliciæ, et crepitaculorum strepitus ἔντεα, id est, *arma,* dici possint, equidem non video. σοὶ γὰρ ἔρωτες ἐφίμεροι. *tibi enim amores cordi sunt.* Dein Brunckius edidit ἅ τε κατ' εὐνὰν Τέρψις, minus recte.

LXXII.

Sylburgius notavit hoc Epigramma in Cod. Palatino Callimacho tribui.

LXXIII.

Callimacho adsignat Codex Vaticanus.

In Codice Matritensi a Const. Lascaride scripto Iriart. i. p. 80. Callimacho adsignatur Epigramma Ἀΐδης μὲν συλησεν κ. τ. λ. Anthol. iii. 23. 2. Sed in eo occurrit nomen Romanum Ρουφῖνος.

Callimacho etiam tribuitur, et majore quidem verisimilitudine, epigramma in Anthol. iii. p. 339. Εὐήθης Τρύτωνος κ. τ. λ.

CALLIMACHI
FRAGMENTA

A

RICARDO BENTLEIO

COLLECTA

CUM NOTIS VARIORUM.

CATALOGUS SCRIPTORUM
CALLIMACHI,
QUORUM NOTITIA AD NOS PERVENIT.

1. Περὶ Ἀγώνων.
2. Αἴτια.
3. Ἄργους οἰκισμοί.
4. Ἀρκαδία.
5. Περὶ Ἀνέμων.
6. Βράγχος.
7. Γαλάτεια.
8. Γλαυκός.
9. Ἐθνικαὶ ὀνομασίαι.
10. Ἑκάλη.
11. Ἐλέγεια.
12. Ἐλπίδες.
13. Ἐπινίκιον εἰς Σωσίβιον.
14. Ἐπιγράμματα.
15. Θαυμάστια. Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν καὶ τόπους ὄντων συναγωγή. Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων.
16. Ἴαμβοι.
17. Ἶβις.
18. Ἰοῦς ἄφιξις.
19. Ἰχθύων μετονομασίαι.
20. Κτίσεις Νήσων καὶ Πόλεων, καὶ μετονομασίαι.
21. Κυδίππη.
22. Κωμῳδίαι.
23. Μέλη.
24. Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος καὶ πόλεις.
25. Νόμιμα Βαρβαρικά.
26. Περὶ Ὀρνέων.
27. Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων, καὶ ὧν συνέγραψαν. Sive Πίναξ παντοδαπῶν συγγραμμάτων.
28. Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων Διδασκάλων.
29. Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν Ῥητορικῶν.
30. Πίνακες τῶν Νόμων.
31. Πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων.
32. Περὶ τῶν ἐν τῇ Οἰκουμένῃ Ποταμῶν.
33. Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ποταμῶν.
34. Περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ποταμῶν.
35. Πρὸς Πραξιφάνην.
36. Σατυρικὰ Δράματα.
37. Σεμέλη.
38. Τραγῳδίαι.
39. Ὕμνοι.
40. Ὑπομνήματα.
41. Χωλίαμβοι.

CALLIMACHI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΑΓΩΝΩΝ.

Ad hunc librum spectant loca Schol. Hom. Il. B. 136. Λ. 697. P. 53. quibus in omnibus sunt hæc verba: ἡ ἱστορία κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ. Primam intelligit de Phylide, testimonium pro Hercule dicente, post purgata ab eo stabula, contra patrem Augeam: alteram de instituto ab Hercule Agone Olympico: tertiam de Attica a Cecrope adjudicata Minervæ, de ea cum Neptuno litiganti. Hæc loca notarat Spanhemius n. 17. 18. 19. et Bentleius n. 383. *Ernest.*

I.
ΑΚΤΙΑ.

Harpocration: Ἄκτια, ἀγὼν παλαιὸς ἦν. ὡς δῆλον ποιεῖ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. Suidas: Ἄκτια, ἀγὼν παλαιός. ὡς Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων δῆλον ποιεῖ.

II.
ΑΙΤΙΑ.

Αἰτίων mentionem facit Epigramma, lib. 1. Antholog.

Καλλίμαχος-τὸ κάθαρμα, τὸ παίγνιον, ὁ ξύλινος νοῦς.
Αἴτιος ὁ γράψας Αἴτια Καλλίμαχος.

Ita potius legerim, quam ut vulgo, Καλλιμάχου.

Meminit et aliud lib. 3. Antholog. [*Analect.* iii. p. 270.]

Ὦ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
Ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔφυς.
Τοῖα γὰρ ἄμμιν ἔφηνας, ἅτ' οὐ πάρος ἀνέρες ἴσμεν,
Ἀμφί τε ἀθανάτους, ἀμφί τε ἡμιθέους.
Εὖτέ μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἑλικῶνα
Ἤγαγες ἐν Μούσαις Πιερίδεσσι φέρων.
Αἱ δέ οἱ εἰρομένῳ ἀμφ' ὠγυγίων Ἡρώων
Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

Primum hujus Epigrammatis distichon habetur quoque apud Suidam. Ὄνειαρ, ὄνειρον.

Ἆ μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ,
Ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔης· ἀντὶ τοῦ ἀληθής.

Meminit etiam et Martialis Epigr. x. 4.

Qui legis Œdipodem caligantemque Thyestem,
Colchidas et Scyllas: quid nisi monstra legis?
Non hic Centauros, non Gorgonas Harpyiasque
Invenies: hominem pagina nostra sapit.
Sed non vis, Mamurra, tuos cognoscere mores,
Nec te scire: legas Αἴτια Callimachi.

Et Clemens Alexandrinus Strom. v. p. 571. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ τὰ Καλλιμάχου Αἴτια καὶ Ἶβις, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλέξανδρα, καὶ τούτοις παραπλήσια, γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικῶν ἔκκειται ἅπασιν. *Bentleius.*

Commemorantur etiam in Schol. Homeri Lips. ad Il. Θ. 48. sed in genit. pl Αἰτίων, quæ forma et alibi reperitur, ut in Stephano contracto de urbibus. In Chronico Paschali p. 11. D. de auctore certaminum equestrium, auctor laudatur Καλλίμαχος ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς Αἰτησίοις αὐτοῦ· ubi corrigendum Αἰτίοις, nisi erravit auctor ille in libri nomine, et voluit librum περὶ Ἀγώνων commemorare.

Libri singuli solent in singulari appellari, ut Αἴτιον α', αἴτιον β'. &c. velut in Stephani Fr. de Dodone: Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ Αἴτιον β'. *in Commentario in L. I.* Αἰτίων, de quo vid. J. Gronov. ad illum locum p. 34.

Vide de hoc Callimachi libro, et ejus argumento Salvagn. Böessium ad Ovid. Ibin p. 47. 48.

Versibus scriptum fuisse elegiacis non dubitabat Salmasius ad Solinum p. 601. add. J. Gron. l. c. quod non sinit credi Fragmentum xix. e libro secundo. Fragmenta operis elegiaca possunt esse ex Elegorum opere.

Ad hoc opus pertinere J. Gron. l. c. putat etiam locum Macrobii Sat. iii. 8. *Statius Tullianus de vocabulis rerum L. I. ait, dixisse Callimachum, Tuscos Camillum appellare Mercurium. Ernestius.* [*Nihil causæ est cur sententiæ Ernestii de hoc opere versibus heroicis conscripto accedamus. Elegiacum fuisse etiam hoc argumento est, quod Callimachi* Αἴτια *sine dubio imitatus est Ovidius in Fastis.*]

Scriptor Chron. Alexandr. sive Pasch. p. 11. Τὸν δὲ ἱππικὸν ἀγῶνα ὁ Ἐνυάλιος ἅρμασι δὴ πολλοῖς ἐφηῦρε· καθὼς συνεγράψατο Καλλίμαχος ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς Αἰτησίοις αὐτοῦ. Ita Raderus et Du Cangius. Hic primum scribi debet ἅρμασι διπώλοις· quemadmodum ἅρματα τρίπωλα, τετράπωλα, δεκάπωλα alibi memorantur: atque ita plane legitur in Malal. Chronogr. p. 221. qui pro Αἰτησίοις præbet Ἐτησίοις· nemo dubitet, quin repo-

nendum sit Αἰτίοις· labes, quæ primum ipsi latuerat, a Du Cangio animadversa in Omisis Indici Verborum subjunctis. De hoc autem opere Callimachi adeundi sunt Jos. Scaliger ad Propert. II. El. xxxiv. 32. Jo. Wouwer. Polym. c. x. p. 78. Meminit etiam Probus ad Virgil. Georg. ii. v. 19. *Sed Molorchi mentio est apud Callimachum in Action libris. Hemsterh.*

Ex Αἰτίων libris etiam sumta videtur historia de fumo in diversa dissiliente, in sacris Eteoclis et Polynicis, quam memorat Ovid. Trist. I. v. el. v. 33. seqq.

——— commune sacrum cum fiat in ara
Fratribus, alterna qui periere manu,
Ipsa sibi discors, tanquam mandetur ab illis,
Scinditur in partes atra favilla duas.
Hoc (memini) quondam fieri non posse loquebar:
Et me Battiades judice falsus erat.

Vid. Jos. Scaliger ad Severi Ætnam p. 149. Plura, quæ Bentlejus inter Fragmenta incerti loci posuit, certis indiciis ad Αἴτια referri possunt. *Ruhnken.* [*Cf. Hygin.* 71. *Lucan.* i. 550. *et Schol. Philostrat. Icon.* ii. p. 826. *ed. Morel. Ovidii Ibin* 35. *Bianor. in Analect.* ii. p. 158.]

III.

Ἄρτεμις Ἀπαγχομένη.

Ἄρτεμιν δὲ Ἀρκάδες Ἀπαγχομένην καλουμένην προτρέπονται, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις. Clemens Alex. in Protreptico. *Bentleius.* E Pausan. viii. 420. explicat hoc cognomen Jac. Gronovius Defens. Diss. de Nece Judæ, p. 62. *Ernest.*

IV.

Τριπόδισκος.

Τριπόδισκος, κώμη τῆς Μεγαρίδος. Καλλίμαχος δὲ ἐν Αἰτίων... πόλιν αὐτὴν εἶναί φησι. Stephanus Byzant. [*ἐν ά Αἰτίων restituit Chardon de la Rochette,* Mélanges T. i. p. 119. *Vid. Fragm.* 109. *quod huc referendum.*]

V.

Ἰκάριον πέλαγος &c.

Τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, κεκλημένου οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μῖξιν Δαίδαλος συλλειτουργήσας τὴν Μίνωος ὀργὴν πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱεῖ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο. καταπεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, τὸ ὑποκείμενον πέλαγος Ἰκάριον μετωνομάσθη, ὁ μέντοι Δαίδαλος διαπτὰς εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος ἔμενε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν. ὑφ' ὧν ὁ Μίνως ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου ἀποθνήσκει, καταχυθέντος αὐτοῦ ζεστοῦ ὕδατος. Ἱστορεῖ Φιλοστέφανος

καὶ Καλλίμαχος ἐν Αἰτίοις. Scholiastes Homeri Iliad. β'. [145. *ubi Schol. Venet. pro* ζεστοῦ *recte habet* ζέοντος.]

VI.

Αἴας ὁ Λοκρὸς &c.

Αἴας, Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως. οὗτος μετὰ τὴν τῆς Ἰλίου πόρθησιν αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο. Κασάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατῄσχυνεν, ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι. τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι, καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις χειμῶνας διήγειρε μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. Διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυράδας καλουμένας πέτρας, ἔλεγε χωρὶς θεῶν γνώμης διασωθῆναι. Ποσειδῶν δὲ ἀγανακτήσας διέσχισε τὴν πέτραν καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν· ἐκριφέντα δὲ αὐτὸν κατάδηλον (lege κατὰ Δῆλον) νεκρὸν Θέτις ἐλεήσασα θάπτει. Ἀθηνᾶ δὲ οὐδὲ οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Αἰτίοις. Scholiastes Homeri Iliad. ν'. [66. *ubi pro* Γυράδας *Schol. Venet.* Χοιράδας, *et in fine* ἐν Α Αἰτιῶν.]

VII.

De Hippolyto Fabula.

Namque ferunt fama Hippolytum, &c. Virgil. Æneid. vii. 783. ubi Servius hæc notat: *Exponit* τὸ αἴτιον. *nam Callimachus scripsit* Αἴτια, *in quibus hoc commemorat.* [*Vid. Bachet. de Meziriac. in Epist. Ovidian.* T. i. *p.* 383.

VIII.

Unde mos dextras jungendi.

Cur dextræ jungere dextram non datur? Virgil. Æneid. i. 408. ubi Servius: *Majorum hæc fuerat salutatio. Cujus rei* τὸ αἴτιον *Varro Callimachum secutus exponit, afferens omnem eorum honorem dextrarum constitisse virtute, ob quam rem hac se venerabantur corporis parte.*

IX.

Cur nullus Canis Delon accedat.

Sacerdos Apollinis Delii Anius fuit: ad quem cum venisset per noctem Thasus, a canibus laniatus est: Unde nullus canis Delon accedit, auctore Callimacho. Scholiastes ab Ibin Ovidii. Refer ad Αἴτια.

X.

Jentaculum proferre Jovi.

Jentaculum dicitur gustatio. Callimachus intesia: Jentaculum proferre Jovi. Fulgentius, de sermone antiquo. Viri eruditi emendant, *in Etiis,* sive Αἰτίοις. *Bentl.* Quos ridet

J. Gronovius ad Steph. Fr. de Dodone p. 33. quod Latina verba non potuerint e libro Græco Callimachi ducta esse, quem probari non posse, Latinam linguam cognitam habuisse, aut in istis libris de verbis tradidisse. *Ernest.*

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XI.

Γηράσκει δ' ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότερον,
Κοῦροι τὸν φιλέουσιν, ἑὸν δέ μιν οἷα τοκῆα
Χειρὸς ἐπ' οἰκείην ἄχρις ἄγουσι θύρην.

Stobæus Serm. cxiv. Γηράσκει δ' ὁ γέρων &c. Καλλίμαχος ἐν πρώτῳ ἐπῶν. Legendum αἰτίων. ε pro αι passim occurrit in libris Græcis. π autem pro τι mox iterum habebis; αἰπῶν pro αἰτίων. *Bentl.* At quid impedit, quo minus corrigamus ἐλέγων, e quibus ductum hoc fragmentum, bene, ut opinor, judicat Cel. Valckenaerius. Nam Αἴτια non carmine elegiaco scripta fuere. In altero versu Cel. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 42. bene corrigit ex Apollon. Dysc. Exc. p. 433. φιλέουσιν, ἑὸν δέ μιν. Ceterum versiculos ultimos expressit Tibullus i. 4. 80. *Deducat juvenum sedula turba senem. Ernest.* [*In Cod. MS. Bibl. Leidens. his versibus præfigitur* ἐλεγεῖα Καλλιμάχου, *teste Valckenaerio.*] Horum versuum pars est apud Lucianum Amor. T. ii. p. 451. ὄλβιος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν ἀπόφασιν,

ᾧ παῖδές τε νέοι, καὶ μώνυχες ἵπποι,
Γηράσκει δ' ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότατα κοῦροι
Τὸν φιλέουσι.

Tacent interpretes novissimi. Enimvero indigebat ille locus medelæ et notæ. Nam primus versus ᾧ παῖδές τε νέοι non est Callimachi, sed Solonis, atque adeo particula καὶ, alterius testimonii indicio, distinguendus. Plato Lyside p. 109. H. ἀλλὰ ψεύδεθ' ὁ ποιητὴς, ὃς ἔφη,

Ὄλβιος ᾧ παῖδές τε φίλοι, καὶ μώνυχες ἵπποι,
Καὶ κύνες ἀγρευταὶ, καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

Nec Plato, nec Lucianus horum versuum auctorem nominant. Sed illos e Solonis elegis ductos esse, patet ex Hermiæ Philosophi Commentario MS. in Platonis Phædrum, e quo pluscula verba eo libentius adscribam, quod simul lex Solonis plenius quam ab Æschine c. Timarch. p. 60. commemoratur: Ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις, καὶ πόσους πήχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν τὸν ἐραστὴν τοῦ ἐρωμένου δεδήλωκε. καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δοῦλον κωλύσας ἐρᾶν, ξηραλοιφεῖν δὲ, (leg. τε) καὶ τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λιπόντα τὴν τάξιν, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς, μηδὲ θάψαντα, καὶ τὸν φρουρίον δεδωκότα.

(leg. προδεδωκότα) καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾷν μνημονεύει λέγων·

Ὄλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι, καὶ μώνυχες ἵπποι,
Καὶ κύνες ἀγρευταὶ, καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

καὶ ἔτι·

Ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα, καὶ Διονύσου,
Καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. *Ruhnken.*

XII.

Ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει.

Etymologicon: Ὄστλιγγες, αἱ τρίχες, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ Αἰπῶν, ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἄλειφα ῥέει. Recte Sylburgius; ἐν τῷ πρώτῳ Αἰτίων. et ita plane editum in Ἐκλογαῖς Varini Camertis v. Ὄστλιγγες. *Bentl.* Idem versus sine auctoris nomine est in Schol. Apollon. Rh. i. 1297. ad verbum ὄστλιγγες, quo ibi usus est Apollonius. Tantum ante αἰὲν inseritur conjunctio δ'. Ceterum hoc quoque fragm. Valkenarius ex elegis ductum putat, corrigitque: Ὑγρὸν ἀπ' ὀστλίγγων αἰὲν ἀλεῖφαρ ἔοι. [*Imo V. corrigebat* ἄλειφα ῥέοι.] *Ernest.* Ἄλειφα recte dicitur pro ἄλειφας vel ἄλειφαρ. Vid. Cel. Albertus ad Hesych. v. Ἀλείφατι. Sic πεῖρας, πεῖραρ et πεῖρα. Hesych. Πείρω. πέρας. Literarum ordo postulat Πεῖρα. ῥέει defenditur ex Callim. H. in Apoll. vs. 38. Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πέδῳ λείβουσι ἔλαια· Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποστάζουσιν ἔθειραι. Propert. iii. 15. 31. *Levis odorato cervix manabit olivo. Ruhnken.* Si Πῖον addideris, integer erit pentameter: quam facile perire potuerit ex similitudine præcedentis syllabæ πῶν vel τίων, apertum est: πῖον ἔαρ in Fragm. CCI. *Hemsterh.* [*Voce* ὄστλιγξ *utitur Nicander Alex.* 467.]

XIII.

Οἵη τε Τρίτωνος ἐφ' ὕδασιν Ἀσβύσταο.

Stephanus Byz. Ἀσβύστα, πόλις Λιβύης, καὶ ὁ πολίτης Ἀσβύστης. Οἵη τε &c. Καλλίμαχος Αἰτιῶν πρώτῃ. lege Αἰτίων πρώτῳ. *Bentl.* Bene Bentlejus οἵη adjective capit, quod etiam Cel. Wesselingio placet ad Itiner. Anton. p. 62. Qui urbem Oeam intelligunt, ut J. Gronov. ad Stephan. et alii, Callimachum erroris gravis reum faciunt; longe enim a Tritone abest Oea. πρώτῃ servari potest, intell. βίβλῳ. *Ernest.*

XIV.

Ἀραχναῖον.

Stephanus: Ἀραχναῖον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῃ. lege πρώτῳ. [*Vid. Æschyl. Agam.* 310.]

XV.

Μαλλός.

Stephanus: Μαλλὸς, πόλις Κιλικίας. Καλλίμαχος Αἰτιῶν πρώτῳ. lege Αἰτίων.

XVI.

Ποσειδῶν Μεσοπόντιος.

Stephanus: Μεσοπόντιος Ποσειδῶν, ὁ Ἐρέσσιος. οὕτω γὰρ ἐν Ἐρέσσῳ τιμᾶται, πόλει τῆς Λέσβου. Καλλίμαχος Αἰτιῶν πρώτῳ. lege Αἰτίων.

XVII.

Βουκεραΐς.

Etymologicon: Βουκεραῒς, κρήνη ἐν Πλατειαῖς, ὡς Θέων ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ ά Αἰτίου Καλλιμάχου.

XVIII.

Τρινάκριος πόντος.

Stephanus: Τρινακρία, ἡ Σικελία. Καλλίμαχος δ' Αἰτιῶν πρώτῃ Τρινάκριον πόντον φησί. lege Αἰτίων πρώτῳ.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XIX.

Ἡ μὲν ἀεστάζουσα μέγα τρύφος, ὑψίζωνος
Ἄστυρον εἰσανέβαινε ——

Etymologicon: Ἄστυρον, τὸ ἄστυ. Καλλίμαχος· Ἡ μὲν ἀεστάζουσα μέγα τρύφος ὑψιζώνου ἄστυρον εἰσανέβαινε. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄστυ ὑποκοριστικῶς ἄστυρον. οὕτω Θέων ἐν ὑπομνήματι τοῦ β' Αἰτίου. Pro ὑψιζώνου reposui ὑψίζωνος, i. e. expedita, alte cincta. Phædrus: *Ex alte cinctis unus atriensibus.* Legere etiam poteris ὕψι ἐπ' ὤμου. sed melius illud. *Bentleius.* Εἰσανέβαινε pentametrum ingredi non potest, nisi statuas ε elidi cujuscumque vocabuli sequentis prima vocali: potius ergo εἰσανέβη· quemadmodum ipse Bentlejus protulit ad Fr. CIV. Satis autem constat Αἴτια fuisse versibus elegiacis conscripta: quare si vera est Kusteri conjectura ad Suid. in v. Ποινὴ, productos a Plutarcho t. ii. p. 557. D. tres versus esse Callimachi, (sunt certe Callimacho digni) ex Αἰτίοις quidem peti non potuerunt, in quo tamen poëmate historiæ Locrensium virginum mentionem fecerat, ut ostendit Schol. parvus ad Il. N. 66. Majore jure, ut equidem opinor, hinc sumtos credideris versus binos, quos poëtæ celato nomine profert Etymol. p. 372. vs. 4.

Κεῖθι δέ οἱ πρώτη μαζὸν ἐπέσχ' Ἐρίφη,
Χωρὶς ἀπ' ἀνθρώπων· καὶ ἐπωνόμασ' Εἰραφιώτην. *Hemsterh.*

XX.

"Ωστε Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς.

Scholiastes Homeri Iliad. ά. 609. Τούτων φασὶν ἐπὶ τῆς Κρόνου δυναστείας ἠράσθησαν. τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τριακοσίους, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν β' Αἰτιῶν (lege Αἰτίων) Ὥστε Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς. [*Habet Schol. Venet.* l. c.]

XXI.

Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων.

Scholiastes Sophoclis Oed. Colon. p. 280. Ὡς μάτην τῆς περὶ τῶν Ἀθηνῶν κατεχούσης δόξης, ὡς ἄρα φιλοικτίρμων τις ἂν εἴη καὶ ἱκεταδόκος, τοῦτο λέγει, φασὶ, καὶ ὁ Κυρηναῖος ἐν τέλει τοῦ δευτέρου τῶν Αἰτίων, Οὕνεκεν οἰκτείρειν οἶδε μόνη πολίων. *Bentl.* Hoc fragmentum est ex Elegis, si Αἴτια hexametris scripta fuere, ut ante diximus. *Ernest.* [*Fallitur Ernesti.*]

XXII.

Ζάγκλον.

Isaac. Tzetzes ad Lycophronem p. 125. Τὸ δὲ δρέπανον παρὰ Σικελοῖς ζάγκλον καλεῖται. μέμνηται δὲ Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτιῶν. lege Αἰτίων. *Bentleius.* Hoc fragmentum plenius est infra n. CLXXII.

Κέκρυπται γύπῃ ζάγκλον ὑποχθονίῃ. *Ruhnken.*

XXIII.

Κυνέτεια.

Steph. Byz. Κυνέτεια, πόλις Ἄργους. Καλλίμαχος δευτέρῳ. intellige Αἰτίων.

XXIV.

Δωδώνη.

Stephani Byz. Fragmentum v. Δωδώνη· Ὠνόμασται δὲ κατὰ Θρασύβουλον, ὡς Ἐπαφρόδιτος ὑπομνηματίζων τὸ β' Αἰτίων, ἀπὸ Δωδώνης μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν. Pro Θρασύβουλον fortasse legendum Θράσυλλον. Cum autem Αἰτίων dicit, intellige Callimachi Αἴτια. Scholiastes Æschyl Eumen. vers. 2. Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Καλλιμάχου Αἰτίων β' φησὶ, Μελανθοῦς τῆς Δευκαλίωνος καὶ Κηφισσοῦ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα τοὔνομα, Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφὸς, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί. *Bentl.* Thrasybulum tuentur Schol. Homer. ad Il. Π. 233. et Etymol. in Δωδωναῖος ὁ Ζεύς. *Hemsterh.*

XXV.

Phalaris et Perillus.

Plutarchus περὶ παραλλήλων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν. Φά-

λαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος ἀπότομος τοὺς παριόντας ξένους ἐστρέβλου καὶ ἐκόλαζε. Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς, δάμαλιν κατασκευάσας χαλκῆν, ἔδωκε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἂν τοὺς ξένους κατακαίῃ ζῶντας ἐν αὐτῇ· ὁ δὲ, μόνον τότε γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν ἐνέβαλεν· ἐδόκει δὲ μυκηθμὸν ἀναδιδόναι ἡ δάμαλις· ὡς ἐν δευτέρῳ Αἰτιῶν. lege Αἰτίων; et de Callimacho accipe.

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XXVI.

Ἀγροδέτω πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα.

Scholiastes Sophoclis, Antigon. p. 216. Τὰς προφάσεις προχάνας ἔλεγον, καὶ Καλλίμαχος, Ἀγροδέτω πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα, ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Αἰτίων. Pro ἀγροδέτω, quod depravatum est, quid si legamus Ἀγρόδι ποι; *Bentleius.* Recte. v. Ruhnken. Ep. Crit. ii. p. 43. qui confert locum Aristæneti L. i. ep. 10. e Callimachi hoc versu expressum: εἰς ἀγρὸν ἐπὶ πάσῃ προφάσει τὸν πατέρα φεύγων ἐφοίτα. Possis tamen et legere Ἀγρόσε ποι, quod propius accedit vulgatæ scripturæ. Ceterum bene monet Cl. Piersonus Verosimil. p. 99. e Cydippe potius ductum hunc versum, quem in hac epistola Aristæneti expressum notavit Cl. Ruhnkenius l. c. *Ernestius.* [Ἀγρόνδε πάσῃσιν *Toup. Ep. Crit.* p. 481. Sed Ἀγρόσε τοι *Valckenaer. ad Eleg.* p. 222.]

XXVII.

Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, ὧδε συναινῶ.

Priscianus, lib. 2. *Callimachus tertio* Αἰτίων, Τὼς μὲν &c. Hephæstion pag. 6. Καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ, Τὼς μὲν ὁ Μνησάρχειος ἔφη ξένος, Parecbolæ ex Herodiano, p. 194. Πολλάκις γὰρ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ εὑρίσκομεν τὸ μν ἀποτελοῦν κοινὴν συλλαβὴν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Πῶς μὲν ὁ Μνησάρχειος σφάξῃ. Emenda, ut supra ex Prisciano edidimus. *Bentleius.* [*Corrigendum videtur* ὧγε συναινῶ. *quocum consentio.*]

XXVIII.

Βρέφος, de Catulo leonis.

Etymologicon: Βρέφος, τὸ νεογνὸν παιδίον. κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου. Καλλίμαχος δ' ἐν γ' τῶν Αἰτίων καὶ ἐπὶ σκύμνου τίθησι.

XXIX.

Ἀπέσας.

Stephanus Byz. Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος, καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ. lege τρίτῳ, i. e. γ' τῶν Αἰτίων.

XXX.

Δηλίτης χορός.

Stephanus Byz. verbo Δῆλος. ὅθεν Δηλίτης ὁ εἰς Δῆλον ἐρχόμενος χορὸς, Καλλίμαχος τρίτῳ.

XXXI.

Λυκώρεια.

Stephanus: Λυκώρεια, κώμη ἐν Δελφοῖς. Καλλίμαχος τρίτῳ.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XXXII.

Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δειδέχαται.

Stephanus Byz. Δειπνιὰς, κώμη Θεσσαλίας περὶ Λάρισσαν, ὅπου φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα δειπνῆσαι πρῶτον, ὅτε ἐκ τῶν Τέμπεων καθαρθεὶς ὑπέστρεψε. καὶ τῷ παιδὶ τῷ διακομιστῇ τῆς δάφνης ἔθος εἰς τήνδε παραγενομένῳ δειπνεῖν. Καλλίμαχος τετάρτῃ, Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δεδείχαται. Scribe τετάρτῳ, nempe τῶν Αἰτίων. Cod. MSS. Holstenii habent δειδείχαται: ipse sic legit, Δειπνιὰς ἔνθεν μιν δὲ δεδείχαται. Sed sine dubio legendum, δειδέχαται; et versus est elegiacus. Hesychius. Δειδέχαται, ἤσπασται, διαδέχεται.

XXXIII.

Μυτανίδα Λέσβον.

Stephanus: Μυτιλήνη, πόλις ἐν Λέσβῳ μεγίστη - ἀπὸ Μύτωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μυτιλήνης. ὅθεν Μυτανίδα καλεῖ τὴν Λέσβον Καλλίμαχος ἐν τῷ τετάρτῳ.

ΑΡΓΟΥΣ ΟΙΚΙΣΜΟΙ.

Laudatur hic liber a Suida. *Ernestius.*

ΑΡΚΑΔΙΑ.

Ad hunc librum forte respexit Schol. Homer. Il. Σ. 487. ubi historiam de Callisto a Jove compressa et deinde in stellas relata esse ait apud Callimachum. *Ernestius.*

ΠΕΡΙ ΑΝΕΜΩΝ.

XXXIV.

Suidas v. Καλλίμαχος. τῶν αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ - περὶ Ἀνέμων.

XXXV.

Ἄνεμοι ἐκνεφίαι, ἀπόγειοι, ἐνυδρίαι, κολπίαι,
ὀρίαι, ὀρεστίαι.

Achilles Tatius, Isagoge in Aratum: Καὶ τοὺς μὲν ἐκ νεφῶν

λέγουσιν εἶναι ἀνέμους, καὶ καλεῖσθαι Ἐκνεφίας· τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς γῆς, Ἀπογείους. τοὺς δὲ ἀπὸ ποταμῶν, Ἐνυδρίας· τοὺς δὲ ἀπὸ κόλπων, Κολπίας· ἀπὸ δὲ ὀρῶν, Ὀρίας ἢ Ὀρεστίας. καὶ γὰρ παρ' Ἀριστοτέλει ἐν τῷ περὶ Ἀνέμων, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ οὕτω ὀνομάζονται. Ubi nullus dubito, quin et Callimachi liber περὶ ἀνέμων indicetur.

ΒΡΑΓΧΟΣ.

XXXVI.

Δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ, Διδύ-
μων γενάρχαι.

Hephæstion p. 30. de Choriambico metro: Καὶ τῷ πενταμέτρῳ δὲ Καλλίμαχος ὅλον ποίημα τὸν Βράγχον συνέθηκε· Δαίμονες εὐυμνότατοι, Φοιβέ τε καὶ Ζεῦ, διδύμων γενάρχαι. Vulgatæ quidem editiones Βάκχον habent; sed tres quibus olim usus sum Codd. MSti clare exhibent Βράγχον. Quæ lectio verissima est; ut constabit ex his Terentiani Mauri, capite de Choriambo:

Nec non et memini, pedibus quater his repetitis,
Hymnum Battiadem Phœbo cantasse Jovique
Pastorem Branchum: quem captus amore pudico
Fatidicas sortes docuit depromere Pœan.

Ubi reposuimus *quem captus:* nam libri editi præferunt *quom.* Pastorem Branchum, delicias Apollinis, nemo nescit. Porro in Hephæstione pro διδύμων, scribendum Διδύμων. Didymis Mileti erat Branchidarum oraculum. Etymologicon: Διδυμαῖος Ἀπόλλων καὶ Διδυμεὺς ἀπὸ τῶν ἐν Μιλήτῳ Διδύμων. Καλλίμαχος· Φοῖβέ τε καὶ Ζεῦ Διδύμων γενάρχα. Notandum γενάρχα numero singulari, ut ad solum Jovem referatur: sed melior est Hephæstionis lectio, γενάρχαι. Didymа enim et Jovi et Apollini sacra erant: vide Stephanum. *Bentleius.*

ΓΑΛΑΤΕΙΑ.

XXXVII.

Ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθῦν,
Ἢ πέρκας, ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος
ἅλμης.

Athenæus lib. viii. p. 284. Καλλίμαχος ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρυν. Ἢ μᾶλλον χρύσειον &c. Et ex eo Eustathius ad Iliad. II. p. 1088. Ἕτεροι δὲ τὸν χρύσοφρυν ἱερόν φασιν ἰχθῦν· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν Γαλατείᾳ εἰπών, χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθῦν.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ.

XXXVIII.

Ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος, Χαλκηδόνιοι. Τριχίδια, χαλκὶς, ἴκταρ, ἀθερίνη.
Ὄζαινα, ὀσμύλιον, Θούριοι. Ἴωπες, ἐρίτιμοι, Ἀθηναῖοι.

Athenæus lib. vii. p. 329. Καλλίμαχος ἐν Ἐθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως· Ἐγκρασίχολος &c. ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας, φησὶν, Ὄζαινα &c. Inde Eustathius ad Odyss. Ψ. p. 799. Τὸ δὲ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἐθνικαῖς ὀνομασίαις, ὥς φησιν Ἀθήναιος, οἷα, Ἐγκρασίχολος, τριχίδια, χαλκὶς, ἴκταρ, ἀθερίνη, ὄνομα μὲν ἰχθύος ἐξ ὀρθοῦ δηλοῖ. Nota apud Athenæum ἴωπες. Huc igitur referendus Hesychii locus; Ἴωψ, ἰχθῦς ποιὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. Quin illa etiam notanda: ἐν ἄλλῳ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας. Hinc enim colligere licet librum illum, quem Suidas memorat, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, partem fuisse hujus operis, quod ἐθνικαὶ ὀνομασίαι inscribitur. Dubito, an huc pertineant loci sequentes ex Strabone. *Bentleius.* Fabric. B. G. iii. p. 483. probat hanc conjecturam, sed vult addi μηνῶν προσηγορίας κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις, quas pariter esse putat partem ὀνομασιῶν ἐθνικῶν. v. Fr. CII. *Ernest.*

XXXIX.

Γαῦδος, Καλυψοῦς νῆσος. Κόρκυρα, Σχερία.

Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, ὅτι καίπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ ὧν τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει. Strabo lib. i. p. 44. et lib. vii. p. 299. (Ἀπολλόδωρός φησι) τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν Γαῦδον, Καλυψοῦς νῆσόν φησι, τὴν δὲ Κόρκυραν, Σχερίαν.

ΕΚΑΛΗ.

XL.

In Hecalen Callimachi Epigramma fecit Crinagoras: quod extat Anthol. lib. i. cap. de Poëtis:

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Ὡνὴρ τοὺς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.
Ἀείδει δ' Ἑκάλης τε φιλοξείνοιο καλίην,
 Καὶ Θησεῖ Μαραθὼν τοὺς ἐπέθηκε πόνους.
Τοῦ σοι καὶ νεαρῶν χειρῶν σθένος εἴη ἀρέσθαι,
 Μάρκελλε, κλεινοῦ τ' αἶνον ἴσον βιότου.

Nota Hecalen dici τορευτὸν ἔπος, *tornatum carmen*: Ita Aristophanes alicubi: Τόρευε πᾶσαν ᾠδάν. Propertius:

Incipe jam angusto versus includere torno.

Horatii locus in Arte Poëtica cuivis est in promptu:

Et male tornatos incudi reddere versus.

Jam diu est, cum elegantioris ingenii homines Horatium culpant, quod res plane diversas, Tornum et Incudem, una conjunxerit. Recte illi quidem et vere. Ego vero Horatium subtili siquis alius, et castigato judicio poëtam extra culpam esse dico; codices autem esse depravatos. Videamus totum locum:

Quinctilio si quid recitares; corrige sodes
Hoc, ajebat. et hoc. melius te posse negares,
Bis terque expertum frustra. delere jubebat,
Et male tornatos incudi reddere versus.

Lego:

Et male ter natos incudi reddere versus:

Sententia clara et perspicua: Quereris te bis, TER frustra conatum esse versus istos lambendo et fingendo meliores reddere. Ergo, ait Quinctilius, versus, qui TER male exierunt, prorsus abjice; neque jam limam amplius adhibe ad eos poliendos, sed incudem ad novos formandos. Versus ter MALE NATOS. Sic ipse Horatius, Epistolarum lib. ii. ep. 1.

Gratus Alexandro regi magno fuit ille
Chœrilus, incultis qui versibus et MALE NATIS
Retulit acceptos regale numisma Philippos.

Etymologicon: Ἑκάλη, ἡρωῒς, εἰς ἣν καὶ ποίημα ἔγραψε Καλλίμαχος· ἡ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα, ταύτην Ἑκάλην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι· ἔθυον δὲ αὐτῇ διὰ τὸ ξενίσαι Θησέα.

Qualis in Actæa quondam fuit hospita terra
Digna sacris Hecale, quam musa loquentibus annis
Battiadæ veteris mirando tradidit ævo. Bentl.

De Hecale Callimachi v. Politiani Miscell. c. 24. Fabula de Hecale breviter traditur a Plutarch. in Theseo p. 6. B. *Ernest.* In Etymologi loco, quem Bentlejus affert, Cod. Leid. pro Ἑκάλην habet Ἑκαλήνην, ut Jo. Meursius Theseo cap. x. correxit e Plutarch. Thes. p. 6. B. ἔθυον γὰρ Ἑκαλήσιον οἱ πέριξ δῆμοι συνιόντες Ἑκαλείῳ Διῒ, καὶ τὴν Ἑκάλην ἐτίμων, Ἑκαλήνην ὑποκοριζόμενοι. Nec tamen mihi Ἑκαλήνη legitima deminuendi nominis forma videtur. Utroque igitur loco scripserim Ἑκάλινναν. Ἑκάλη, Ἑκάλιννα, ut Κόρη, Κόριννα, Φίλη, Φίλιννα, &c. Forte huc pertinent Callimachi versus ex Hecale apud Suidam v. Κωμῆται.

——— Τοῦτο γὰρ αὐτὴν
Κωμῆται κάλεον περιαγέες —— *Ruhnken.*

XLI.

Τῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται

Ἧρα φιλοξενίης· ἔχε γὰρ τέγος ἀκλήϊστον.

Scholiastes Aristoph. ad Acharn. p. 266. Οὐ δέ ποτ' ἔχει ἡ θύρα. παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. (lege ὑποδ.) Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· Τῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται ἡ ῥα φιλοξενίης ἔσχε στέγος ἀκλήϊστον. Sic quidem Editio Frobeniana. Aldina vero, ἔσχ' ἐς γῆν τέγος ἀκλήϊστον. Legendum ἔχε γὰρ τέγος ἀκ. Suidas: Ἑκάλη, ὄνομα κύριον, ἡ ἡρωῒς ἡ παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ πρὸς ἑαυτὴν καλοῦσα. ἔσχε γὰρ τεῖχος ἀκλήϊστον. lege τέγος. φιλοξενίης autem casu genitivo post τῖον. i. e. ἕνεκα φιλ. ut ἐπαινῶ σε τῆς ἀρετῆς. *Bentl.* In verbo ἔχειν variant libri Aristophanis et Suidæ. Sed ἔχε verum est. ἧρα denique uno verbo legendum, pro χάριν, ut placet Cel. Valkenario. Hesych. Ἦρα, (sic scribendum putant recte viri docti) χάριν. Quamquam ibi non adverbialiter, sed substantive accipitur; nil tamen impedit, quominus etiam illo modo dictum sit. Kuhnius ad Ælian. V. H. xiv. 14. et Kuster. ad Suidam l. c. pro τεῖχος legunt στέγος. *Ernest.* [*Lege* Ἡ ῥα, *divisim, et subaudi* χάριν, *punctulo post* ὁδῖται *posito.*]

XLII.

Ἀείδει καί που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς Ἱμαῖον.

Scholiastes Aristoph. Ran. p. 180. Τὸ ᾆσμα, ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντλητα1, καλεῖται Ἱμαῖον· Καλλίμαχος· Ἀείδει καί που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς Ἱμαῖον. Suidas: Ἱμαῖον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ ἀντλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν· οἱ δὲ, μυλωθρικόν. Καί που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸν ἱμαῖον ᾄδει. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ. lege ὑδατηγός. Idem alibi: Ὑδατηγὸς ἀνὴρ, ὁ ἀντλῶν. *Bentleius.* Legendum potius ex Moschopulo περὶ Σχεδῶν p. 16.

—— καί που τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον ἀείδει. *Ruhnken.*

XLIII.

Αἴθ' ὄφελες θανέειν, ἢ ὕστατον ὀρχήσασθαι.

Suidas: Αἴθ' ὄφελες θανεῖν ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι· ἐπειδὴ τὴν γλαῦκα ὅταν λάβωσι τὰ παιδία περιάγουσιν· ἡ δὲ μὴ βλέπουσα δι' ἡμέρας, ὥσπερ ὀρχεῖται· ἢ ὅταν πληγῇ τελευτῶσα στρέφεται, ὥσπερ ὀρχουμένη. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ λέγει περὶ αὐτῆς. Versum ita restituendum puto, ut supra edidimus.

XLIV.

Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος.

Etymologicon: Ἁρμοῖ, τὸ ἀρτίως ἢ ἁρμοδίως· Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχε λεπτὸς ἴουλος. Apud Suidam est ἁβρὸς ἴουλος, *mollis lanugo.* Ἁρμοῖ που, ἀρτίως, νεωστί. οὕτω Καλλίμαχος

ἐν Ἑκάλῃ· Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ἐπέτρεχεν ἁβρὸς ἴουλος. *Bentl.* Apollon. Rhod. i. 972. Ἰσόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι. ubi Schol. Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ὑποσταχ. ἀντὶ τοῦ ἀρτίως, νεωστί. Callimachum imitatus videtur Apollonius. v. Ruhnken. Ep. Crit. ii. p. 53. *Ernestius.* [*Vid. Bast. ad Gregor. de Dial.* p. 368.]

XLV.

Νηπείης ἦτ' ἀγρὸς ἀοίδιμος Ἀδρήστεια.

Apollonius Argonaut. i. v. 1116. Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδραστείης. Ubi Scholiastes: Πεδίον Νηπείης ἐστὶ περὶ Κύζικον· Μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· Νηπείης ἦτ' ἄργος ἀοίδιμος Ἀδρήστεια. Scribo, ἦτ' ἀγρὸς, Νηπείης ἀγρὸς, i. e. πεδίον.

XLVI.

Βουσσόον, ὅντε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί.

Suidas: Μύωψ, μυιά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ, βοῦς σῶος μύωψ, ὁ τὰς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων. lege βουσσόος μύωψ. Scholiastes vetus ad X. Odyss. Οἶστρος ὁ λεγόμενος μύωψ. ἔστι δὲ ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τοὺς βόας. καὶ Καλλίμαχος· βοὺς σοὸν οὔτε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. lege Βουσσόον, ὅντε. [*Sic Spanhemius*] Idem ibidem in fine libri: Ὁ δὲ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται· καὶ Καλλίμαχος, περὶ τὸν μύωπος βούσοον. οὔτε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. lege Καλλίμαχος περὶ τοῦ μύωπος. Βουσσόον ὅντε.

XLVII.

Ὥς ποτε λύχνου

Δαιομένου, πυρόεντες ἄδην ἐγένοντο μύκητες.

Scholiastes Arati, Διοσημ. p. 126. Τὸ πῦρ, μὴ φέρον τὸ ὑγρὸν τοῦ ἀέρος τοῦ ἐμπεσόντος, ἀφίησί τινας σπινθῆρας· ὅπερ καὶ Καλλίμαχος νοήσας εἶπεν· Εἶτ' ἂν λύχνου καιομένου ἄδδην ἐγένοντο μύκητος. Scholiastes Aristoph. ad Vesp. p. 320. Φασὶν ὅτι ὑετοῦ μέλλοντος γενέσθαι, οἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθῆρες ἀποπηδῶσιν, οὓς μύκητας νῦν λέγει. καὶ Καλλίμαχος· Ἄδδην ἐγένοντο μύκητες. Grammaticus ineditus in Bibliotheca publica Oxonii. Πῶς κλίνεται τὸ μύκης; μύκητος. καὶ πόσα σημαίνει; δ'. Τὰ κάρβουνα τὰ ἐπικείμενα τοῖς λύχνοις, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ Ἑκάβῃ· Ὡς ποτε λύχνος δαιόμενος πυρόεντος ἄδην ἐγένοντο μύκητες. Legendum: ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ Ἑκάλῃ, et reliqua, sic uti edidimus. *Bentleius.* E vestigiis scripturæ ap. Schol. Arati Cl. Valckenarius corrigit: Εὖθ' ἅμα λύχνῳ Δαιομένῳ. Theocrit. Id. xxiv. 51. —— λύχνοις ἅμα δαιομένοισι. *Ernest.*

XLVIII.

Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα πανακρέος ἠελίοιο
Χῶρι διατμήγουσι, καὶ εὔποδα Δηϊώνην
Ἀρτέμιδος.

Scholiastes Pindari Nem. 1. Ἔχοι δ' ἂν οὐ φαύλως δέμνιον Ἀρτέμιδος λέγεσθαι τὴν Ὀρτυγίαν, οἷον ἐνδιαίτημα καὶ διατριβήν. ἱερὰν γὰρ τὴν πᾶσαν νῆσον τῆς Φερσεφόνης φασιν. ὅτι δ' ἐν αὐτῇ ἐστι τῇ Ἀρτέμιδι, Καλλίμαχος ἐν Αἰκάλῃ (lege Ἑκάλῃ) Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα πανακρέος ἠελίοιο χωρίον διατμήγουσι καὶ εὔποδα Δηϊώνην Ἀρτέμιδος. Pro ἐν αὐτῇ, lege ὅτι δ' ἡ αὐτή ἐστι τῇ Ἀρτέμιδι: *eadem est ac Diana.* Rationem reddit Scholiastes, cur Ortygia sive Sicilia Pindaro dicatur δέμνιον Ἀρτέμιδος, *cubile Dianæ:* Scilicet eam insulam sacram esse Proserpinæ; quam eandem esse Dianam. Id vero probat autoritate Callimachi, reprehendentis eos, qui Apollinem a Sole, et Proserpinam a Diana alios esse voluerunt. Pro χωρίον reposuimus χῶρι, i. e. χωρίς. de quo vide Etymologicon et Eustathium. Δηϊώνη est Proserpina: utpote Δηοῦς i. e. Cereris filia. Denique huc pertinent illa Suidæ: Πανακρέος, τοῦ μεγάλου, τοῦ δυνατοῦ. ἡλίου δὲ πανακρέος τοῦ πανταχοῦ λάμποντος. Respexit ad hunc ipsum versum - πανακρέος ἠελίοιο. *Bentl.* Sed quomodo altera in Δηϊώνῃ producatur, non video. Itaque malim cum Cel. Valckenario scribi Δηωίνη, i. e. Δηοῦς θυγάτηρ, ut ἡρωίνη. E χωρίον διατμ. Scaliger in margine Pindari fecerat Χῶρον ἀποτμ. Valkenarius mavult, Ὥρου ἀποτμ. *Ernest.* [*Verum vidisse Bentleium constat ex Apollonii Dyscoli loco apud Schaefer. ad Gregor. de Dial. p.* 332.]

XLIX.

Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν
Σῦφαρ ἐμὸν, ναὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ.

Suidas: Ναὶ μὰ τό. Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν. ὅ ἐστι δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Ναὶ τοῦτο δένδρον αὖον περ ἐόν. Idem alibi: Σύφαρ, τὸ δέρμα, ἡ ἀνθρωπῆ. Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμὸν, ναὶ τοῦτο τὸ δένδρον αὖον ἐόν περ. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Scholiastes Apollonii Rhod. i. vs. 669. Ῥικνοῖσι, ῥυσσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ· Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν. Pro δένδρον lege δένδρεον; et versum restitue, uti supra edidimus.

L.

Γεργέριμον πίτυρίν τε καὶ ἣν ἀπεθήκατο λευκὴν
Εἰν ἁλὶ νήχεσθαι φθινοπωρίδα.

Athenæus lib. 11. Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἑκάλῃ γένη ἐλαῶν

καταλέγει, Γεσγέσιμον πίτυσίν τε. Huc itaque Suidas respexit: Γεργέριμον, τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν. πίτυρίν τε καὶ ἣν ἀπεθήκατο λευκὴν, τουτέστι τὴν συνθλασθεῖσαν, καὶ οὕτως ἀποτεθεῖσαν ἐλαίαν· εἰν ἁλὶ δὲ νήχεσθαι φθινοπωρίδα, τὴν κολυμβάδα λέγει. Idem in Φθινόπωρον. - καὶ φθινοπωρίδα. εἰν ἁλὶ νήχεσθαι. φθινοπωρίδα, τὴν κολυμβάδα λέγει. Illud non prætermittendum, εἰν ἁλὶ νήχεσθαι, hic notare olivam *in muria innatantem*. ἅλς itaque pro ἅλμη, unde eædem olivæ etiam ἁλμάδες dictæ. Notandum quoque τὸ νήχεσθαι: nam ea ratione νηκτρίδες quoque et κολυμβάδες vocatæ sunt.

LI.

Δινομένην ὑπὸ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλασσεν ἅλωα.

Etymologicon: Ἀλῶα. ἡ ἅλως, τῆς ἅλω καὶ ἅλωος, ἐξ οὗ ἡ αἰτιατικὴ τὴν ἅλωα· ὥσπερ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· Δινομένη περὶ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλασσεν ἅλωα. *Bentl.* Suidas sic laudat hunc versum, tacito Callimachi nomine:

Δεινουμένην ὑπὸ βουσὶν ἐμὴν ἐφύλασσον ἅλωα.

Kusterus non videbat esse versum Callimachi, qui rectius legeretur apud Etymologum: in quo MS. Leid. habet etiam δινομένην, et ἐφύλασσον. Accusativus haud dubie restituendus e MS. et Suida, referendusque ad ἅλωα, *aream pulsatam bubus*, et dein ὑπὸ e Suida, ut placet Cl. Ruhnkenio Ep. Crit. ii. p. 43. sed ἐφύλασσεν servem. Lexicon MS. Bibl. Reg. Paris. Δινωμένην περὶ βουσὶν ἐμὴν ἐφυλάσσατ' ἅλωα. *Ernest.*

LI.*

Ἄρκιος ἢ χείρεσσιν ἑλὼν Αἰδήψιον ἄορ.

Stephanus Byzant. Αἴδηψος, πόλις Εὐβοίας - ὁ πολίτης Αἰδήψιος. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ· Ἄρκιος, &c. Sententia mutila est. Αἰδήψιον ἄορ est quivis ferreus vel æneus ensis. Nam Epitheton est commune, ut Ἀχελώϊον ὕδωρ. Quia prope Ædepsum erant æris et ferri metalla.

LII.

Αὐτοὶ μὲν φιλέουσ', αὐτοὶ δέ τε πεφρίκασιν,
Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν ἑῷον.

Olympiodorus in Meteora Aristotelis, p. 12. Ὅθεν φησὶν ὁ Ἐξηγητὴς καὶ μόνον κατ' ἐξαίρετον ἑῷον καὶ ἑσπέριον λέγεσθαι τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρα, διὰ τὸ δύνασθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ἑῷον καὶ ἑσπέριον φαίνεσθαι. ὅτι γὰρ ὁ αὐτός ἐστι καὶ ἑῷος καὶ ἑσπέριος, δηλοῖ καὶ Καλλίμαχος λέγων ἐν Αἰκάλλῃ (lege Ἑκάλῃ) ἡνίκα μὲν γὰρ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ταῦτα,

Αὐτοὶ μὲν φιλέουσ', αὐτοὶ δέ τε πεφρίκασιν,
Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀποστυγέουσιν ἑῷον.

Ὁ οὖν Ἀφροδίτης ἀστὴρ καὶ ἑσπέριός ἐστι καὶ ἑῷος. ἑῷός μεν,

ἐπειδὴ προανατέλλει τοῦ ἡλίου. ἑσπέριος δὲ, ἐπειδὴ καὶ μετὰ δύσιν αὐτοῦ φαίνεται. Eustathius ad X. Iliad p. 1273. Ἑσπέριος ὁ καὶ ἑωσφόρος κατὰ καιροῦ μεταβολὴν, ὡς καὶ Καλλιμάχῳ δοκεῖ, ἔνθα φησὶν, Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν ἑῷον. Johannes Tzetzes in Epistola: Οὐδὲ γὰρ κατὰ τὸν Κυρηναῖον Καλλίμαχοι, ἑσπέριον φιλέουσιν. Et in Chiliadibus, p. 158.

> Ὁ ποιητὴς Καλλίμαχος οὗτος ὁ Κυρηναῖος
> Περὶ τινος οὐ σώζοντος τάξιν ἐν τῇ φιλίᾳ,
> Ἀλλὰ μετολισθαίνοντος καὶ μετατρεπομένου,
> Ταῦτά φησι κατὰ ῥητὸν, ἅπερ ἀκούων μάθε.

Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν ἑῷον. Sed errat bonus vir Tzetzes, et cum illo Hadrianus Junius, qui proverbialem versiculum esse putant, de iis qui in amicitiis infideles sunt et inconstantes. Loquitur enim Callimachus de novis maritis, qui Hesperum festinare cupiunt, Auroram vero tarde venire. Contra Novæ nuptæ, si castæ sunt, Hesperium metuunt, matutinum amant. Virgilius in Ciri:

> *Postera lux ubi læta diem mortalibus almum,*
> *Et gelido veniens mane quatiebat ab Œta;*
> *Quum pavidæ alternis fugitant optantque puellæ,*
> *Hesperium vitant, optant ardescere solem.*

Ubi vix dubito quin corrigendum sit, *Optant ardescere Eoum. Bentleius.* In loco Olympiodori in verbis ἡνίκα μὲν γὰρ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ταὐτὰ latere versum Callimachi putat Cl. Valckenarius: de quo profecto dubitare non sinit et contextus totius orationis, et res. Callimachus dixit: cum eadem hominibus eveniant, cernuntur tamen non eodem modo adfici, sed mox lætari, mox timere. Versum ipsum sic tentat: Ἡνίκ' ἂν ἀνθρώποισι κατ' ἠέρα ταὐτὰ φανείη. [*solœce.*] Difficile est certi quid proferre. Idem in vs. 3. bene præfert lectionem Eustathii et Tzetzæ, ἀτὰρ στυγέουσιν (male enim in priori editione laudabatur ex Eustathio ἀποστ). De Hespero grato sponsis, ingrato nuptis, est etiam venustus locus ap. Catullum in Carm. Nuptiali LXIII. ubi v. etiam Jos. Scaliger. *Ernest.* Venustior et Callimachi acumine dignior est lectio, quam Anna Fabri p. 347. et Is. Vossius ad Catull. p. 153. de conjectura posuerunt: Αὐτὸν μὲν φιλέουσ', αὐτὸν δέ τε πεφρίκασι. Cinna apud Servium ad Georg. i. 288.

> *Te matutinus flentem conspexit Eous,*
> *Et flentem paullo vidit post Hesperus idem.* Ruhnken.

LIII.

> ——— Ἡ δ' ἐκόησε,
> Τοὔνεκέν οἱ γένος ἔσκε ———

Ammonius de similibus et differentibus vocabulis: Τοὔνεκα καὶ Οὕνεκα διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ τοὔνεκα, ἔστι τούτου ἕνεκα. τὸ

δὲ Οὕνεκα, ἀντὶ τοῦ ὅτι. Ἁμαρτάνει οὖν Καλλίμαχος ἐν Αἰκάλῃ (lege Ἑκάλῃ) κατὰ δύο τρόπους, λέγων, Τούνεκεν Αἰγαῖος ἔσχεν. ὅτι τε δέον εἰπεῖν, οὕνεκα, τοὔνεκεν εἶπε, καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ οὕνεκα, τούνεκεν εἶπε. Sed in Etymologico Magno scriptum est, non Τοὔνεκεν, sed Οὕνεκα. v. Κοάλεμος, Κοῶ, τὸ νοῶ ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκόησεν Οὕνεκα γένος ἔσκε. Καλλίμαχος. Sine dubio idem locus est, qui ab Ammonio laudatur. Helladius in Chrestomathia: Μακκοᾷν, ἀρχαϊκῶς, τὸ μὴ κοεῖν, ὅπερ τὸ νοεῖν ἐδήλου. Καλλίμαχος δ' ἐν Ἑκάλῃ, ἐκόησέ φησιν ἀντὶ τοῦ ἐνόησε. Suidas: Ἐκόησεν, ἐνόησεν, Ἰακῶς παρὰ Καλλιμάχῳ. Legere etiam poteris, (nihil enim explorati in tam curta sententia)

Ἡ δ' ἐκόησε,
Τοὔνεκεν Αἰγεὺς ἔσχε.

Sensit, quod Ægeus haberet. Ægeus, pater Theseos, Thesea vero hospitio accepit Hecale.

LIV.

Ἰαπίς.

Stephanus Byzant. Ἰαπὶς, χαράδρα Ἀττικὴ εἰς Μέγαρα ἀπάγουσα, ὡς Καλλίμαχος Ἑκάλῃ.

LV.

Λύρκειον.

Steph. Byz. Λύρκειον, ὄρος Ἄργους. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ.

LVI.

Μελαιναί.

Stephanus Byz. Μελαινεῖς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ Μέλαινάς φησι τὸν δῆμον κεκλῆσθαι. Sic editiones vulgatæ: sed Codd. MSti pro κεκλῆσθαι legunt ἐν Ἑκάλῃ, teste Luca Holstenio.

LVII.

Τρινέμεια.

Stephanus Byz. Τρινεμεῖς, δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς. Διόδωρος καὶ Δίδυμος Τρινεμεῖς ἀναγράφουσι τὸν δῆμον. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ, Τρινέμειαν.

LVIII.

Γηφάγοι.

Hesychius: Γηφάγοι, πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι, τροφῆς ἀμοιροῦντας. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

LIX.

Στάδιον ἐπίεστο χίτωνα.

Suidas: Στάδιος χιτὼν, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος, παρὰ Καλλιμά-

χῳ ἐν Ἑκάλῃ. *Bentleius.* Plenius hoc fragmentum profert Schol. Apollon. Rhod. iii. 1225. θώρηκα στάδιον, ὅτι οὐκ ἦν ἁλυσιδωτὸς, ἀλλὰ σταδιαῖος. ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. τινὲς δὲ στάδιον τὸν εὐπαγῆ, ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει, στάδιον δ' ὑφίεστο χιτῶνα. Sed ὑφίεστο bene Rutgersius Var. Lect. ii. 20 p. 192. emendat ἐπίεστο. In MS. Reg. est ἀμφίεστο. Sed id alienum a versu. *Ernest.* [ἐπὶ ἔστο *citat Salmas. ad Tertull. de Pall. p.* 50.]

LX.

Ἕρπυλλον.

Nicandri Scholiastes p. 61. Τοῦ δὲ ἑρπύλλου μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἑκάβῃ ἢ Ἑκάλῃ. [*Duæ postremæ voces lectoris cujusdam diligentis sunt, qui vitiosum codicem emendabat.*]

LXI.

Erichthonii Historia.

Scholiastes Homeri Iliad. B. 546. Ἐρεχθῆος, τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, τοῦ καὶ Ἐριχθονίου καλουμένου, γεννηθέντος ἐκ τοῦ Ἡφαίστου. οὗτος γὰρ ἐδίωκε τὴν Ἀθηνᾶν, ἐρῶν αὐτῆς, ἡ δὲ ἔφευγεν. ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ ἀνάγκῃ (ἦν γὰρ χωλὸς) ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. ἡ δὲ ὡς σώφρων καὶ παρθένος ὡς [οὖσα *Schol. Venet.*] οὐκ ἠνείχετο, ἀπεσπέρμηνεν ἐς τὸ σκέλος τῆς θεοῦ. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον, ἔῤῥιψεν εἰς γῆν. ὅθεν Ἐριχθόνιος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθεὶς παῖς, κατά τινα ἐτυμολογίαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός. Ἱστορεῖ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

LXII.

Χαῖρ' Εὐκολίνη.

Etymolog. Mag. Εὐκολίνη, ἡ Ἑκάλη λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ κατ' ἀντίφρασιν, ἡ μὴ οὖσα εὔκολος. *Bentl.* Etymol. MS. Bibl. Ultraject. Εὐκολίνη, ἡ Ἑκάτη, κατ' ἀντίφρασιν, οἱονεὶ μὴ οὖσα εὐχερής. ἔχω δὲ τὴν χρῆσιν παρὰ Καλλιμάχῳ· Χαῖρ Εὐκολίνη. διὰ τοῦ ι τῷ λόγῳ τοῦ Εὐηνίνη. *Ruhnken.* In Etymologo scribitur Ἑκάτη. neque aliter Ez. Spanhem. in Fragm. n. LXXX. Hoc ego temere mutandum non puto: nam explicandi ratio κατ' ἀντίφρασιν Hecates illum esse titulum ostendit. Hecalæ quidem hoc pacto convenire non potest, quippe quam laudaverat ab insigni hospitalitate Callimachus Fr. XLI. atque adeo congruente epitheto et vero dici debuisset Εὐκολίνη. Sed Hecate merito κατ' ἀντίφρασιν Εὐκολίνη, quemadmodum Erinnyes Εὐμενίδες κατ' εὐφημισμὸν, κατ' ἀντίφρασιν, quod utrumque Servius habet ad Georg. i. 278. Æn. vi. 250. vel, ut Eustath. ad Il. I. p. 763. κατ' ἀντίφρασιν εὐφημητικήν. *Hemsterh.*

LXIII.

Σόγχος.

Plinius Hist. Nat. lib. xxii. *Estur et Sonchus, ut quem Theseo apud Callimachum apponat Hecale, uterque albus et niger.*

LXIV.

Κρῆθμον.

Plinius lib. xxvi. *Eadem vis Crethmo ab Hippocrate admodum laudatæ. Est autem inter eas quæ eduntur silvestrium herbarum: hanc certe apud Callimachum apponit rustica illa Hecale.*

LXV.

Scholiastes Callimachi, ad H. Apoll. vs. 106. Ἐγκαλεῖ διὰ τούτων (Καλλίμαχος) τοὺς σκώπτοντας αὐτὸν μὴ δύνασθαι ποιῆσαι μέγα ποίημα, ὅθεν ἠναγκάσθη ποιῆσαι τὴν Ἑκάλην.

LXVI.

Ἐν γάρ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph p. 79. Ἐγκύου δὲ τῆς Αἴθρας γενομένης ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος (in vita Thesei) καὶ Καλλίμαχος λέγων,

Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ
Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι.

Θησέως τοῦ ξίφους καὶ τῶν ὑποδημάτων τῶν ὑπὸ τὴν κολουραίαν πέτραν πάλιν διαλαμβάνει. κολουραίην γὰρ αὐτὴν ὁ Καλλίμαχος καλεῖ· Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι. Pro ἔργα δέ μιν videtur legendum esse, Ἐν γάρ μιν. Etymolog. Magn. Ἀρπὶς, ἀρπῖδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ Κρηπῖδας καλοῦσι. Καλλίμαχος· Ἐν γάρ μιν Τροιζῆνι θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν. Ubi peccant, et qui Hexametrum, et qui Pentametrum ex illis formant: nam ex Isaaco supplenda sunt. Suidas: Κολουραία πέτρα, κοίλη, κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη παρὰ Καλλιμάχῳ. Sine dubio hoc fragmentum ad *Hecalen* pertinet. Cujus Argumentum erat Theseus ab Hecale hospitio exceptus. *Bentl.* Appositissimum videtur, si scribas: Ἄορα μὲν Τρ..... σὺν ἀρπίδεσσι. Considera modo Plutarchi et Tzetzæ ξίφος καὶ πέδιλα vel ὑποδήματα. *Hemsterh.*

Jo. Meursius in Spicil. ad Theocr. Eid. xv. p. 74. adferens Etymologi locum in Δωριάζειν p. 293. 46. ἐν ὑπομνήματι Ἑκάβης, *lego*, inquit, Ἑκάλης· fallitur; significat enim vel Etymologus vel Orus, ex Commentariis ad Euripidis Hecubam ista se depromsisse: idque verum est: vide Schol. ad

vs. 934. Majore, ut opinor, jure ad hoc poëma versum referas a Suida nomen auctoris reticente prolatum in Ὀκχή.

——— ——— γέντο δ' ἐρείκης
Σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή·

ubi Homericum illud γέντο, ut Hesych. exponit, ἔλαβεν, ἀνέλαβεν, a Callimacho itidem usurpatum H. in Cer. vs. 44. Hæc autem de ipsa Hecale dici puta ad Theseum invisentem prodeunte. *Hemsterh.*

ΕΛΕΓΕΙΑ.

De Callimachi Elegis, Quintilianus lib. x. *Tunc et Elegiam vacabit in manus sumere; cujus princeps habetur Callimachus: secundas confessione plurimorum Philetas occupavit.*

Proclus in Chrestomathia: Λέγει δὲ Πρόκλος ἀριστεῦσαι τῷ μέτρῳ Ἐλεγείῳ Καλλῖνόν τε τὸν Ἐφέσιον καὶ Μίμνερμον τὸν Κολοφώνιον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ Τηλέφου Φιλητᾶν τὸν Κῷον, καὶ Καλλίμαχον τὸν Βάττου. Κυρηναῖος δὲ οὗτος ἦν.

Scriptor incertus, qui Censorino adjunctus est: *Cum enim sint antiquissimi poëtarum Homerus, Hesiodus, Pisander; et hos secuti Elegiarii Callimachus, Mimnermus, Euhemerus.* In Cod. MSto Carionis; *Gallinus, Minerme, Eurectus.* Lego itaque, *Callinus, Mimnermus, Euenus.* [Eodem modo hunc locum correxit H. Valesius Emend. IV. 14. ubi de his poëtis erudite disserit P. Burmannus Secundus V. C. Orion Thebanus περὶ ἐτυμολογιῶν MS. in Bibl. Regia: Ἔλεγος, ὁ θρῆνος, διὰ τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ θρήνου εὖ λέγειν τοὺς κατοιχομένους. εὑρετὴν δὲ τοῦ ἐλεγείου (adde φασὶν) οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον, οἱ δὲ Μίμνερμον, οἱ δὲ Καλλῖνον παλαιότερον. ὅθεν καὶ πεντάμετρον τῷ ἡρωϊκῷ συνῆπτον, οὐχ ὁμοδραμοῦντα τῇ τοῦ προτέρου δυνάμει, ἀλλ' οἷον συνεκπνέοντα, καὶ συσβεννύμενον ταῖς τοῦ τελευτήσαντος τύχαις. οἱ δὲ ὕστερον πρὸς ἅπαντα ἀδιαφόρως. οὕτω Δίδυμος ἐν τῷ περ. ποιητῶν. Callinum Ephesium vocat παλαιότερον, ut illum distinguat a recentiore, cujus esse putem bina Epigrammata in Anthologia edita. Nam si Ephesius Epigrammata scripsisset, ut viri docti credunt, Meleager, puto, tam antiqui poëtæ floribus Coronam suam ornasset. Sed hæc obiter. Etymol. MS. Bibl. Regiæ: Ἔλεγος, ὁ θρῆνος —— εὑρετὴν δὲ τῆς ἐλεγείας φασὶν, οἱ μὲν τὸν Ἀρχίλοχον, οἱ δὲ Καλλιμιμνονέρμον. Corrige, ut supra. Grammaticus Bibl. Coislin. p. 597. Proclum haud dubie secutus: Ἐλεγειοποιηταὶ δ'. Καλλῖνος, Μίμνερμος, Φιλητᾶς, Καλλίμαχος. *Callini* nomen Salmasius Exerc. Plin. p. 598. aliique viri docti certatim restituunt Pausaniæ l. ix. cap. 9. Videamus locum: ἐποιήθη δὲ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη Θηβαίοις. (Θηβαῒς verissime emendat Hemsterhusius meus) τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλαῖνος ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην ἔφησεν Ὅμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι. Καλαίνῳ δὲ πολλοί τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν. Quam alienum

est ab elegorum scriptore, quod ex illo affert Pausanias! Critici est Callimachi, non Elegiographi Callini, incerta opera auctoribus suis assignare. Scribe igitur, τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλίμαχος, &c. Callimachus Cyclicam Thebaidem Homero tribuit, sive forte suis in libris in hujus poëmatis mentionem incidens; quod verba ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην indicare videntur; sive publicam cum aliorum scriptorum, tum poëtarum censuram agens in Πίναξι παντοδαπῶν συγγραμμάτων· in quo amplissimo opere Thebaidem præterire non potuit, luculentum præsertim poëma et Homeri ingenio dignum. Nec alio loco Callimachus Margiten, Homero et ipsum tribui solitum, recensuerat. Harpocration: Μαργίτης.—ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην. ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικε. Bentlejus hoc fragmentum in incertis posuit n. CCCLXXXIX. Sed recte ad Πίνακας retulit Fabric. Bibl. Gr. vol. ii. p. 487. *Ruhnken.*] [*De Callinoo vid. Auctores Gaisfordio citatos ad Hephæst.* p. 352.]

Horatius Epistolarum lib. ii. Ep. 2.

Carmina compono, hic Elegos. mirabile visu,
Cælatumque novem Musis opus, aspice primum,
Quanto cum fastu, quanto molimine circum
Spectemus, vacuam Romanis vatibus ædem.
Mox etiam, si forte vacas, sequere, et procul audi,
Quid ferat, et quare sibi nectat uterque coronam.
Cædimur, et totidem plagis consumimus hostem,
Lento Samnites ad lumina prima duello.
Discedo Alcæus puncto illius: ille meo quis?
Quis, nisi Callimachus? si plus adposcere visus,
Fit Mimnermus, et optivo cognomine crescit.

Carmina, non Heroica; ut male interpretes, sed Lyrica. Punctum autem posui post verbum *Elegos*; Non enim vult Elegos, ut inepte exponunt omnes quos vidi commentatores; sed Bibliothecam in templo Apollinis Palatini *opus esse mirabile, novemque musis cælatum.*

LXVII.

Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνίαι,
Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν,
Ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἔρχητ', ἢ ὅτε κωφαῖς
Ἄλγεα μαψαύραις ἔσχατον ἐξερέῃ.

Extat apud Stobæum Tit. CXII. et Callimacho adscribitur. Priores editiones perperam exhibent inter Epigrammata; cum Fragmentum sit ex Elegiaco. Etymolog. M. in v. Δῦσιν, Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις,

Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν.

ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριάκοντα. Versiculus tertius mutilus est. Quidam ita supplent,

Ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἔρχητ', ἢ ὅτε κωφαῖς.

Grotius in hunc modum,

Ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἄφεῖλε μίαν
Κήδεος, ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον;

Legere etiam poteris:

Ἢ ὅτ' ἀνὴρ εἰς ἄνδρα συνέμπορον.

Porro pro μάψ' αὔραις, edidimus μαψαύραις. Hesiodus: Αἱ δ' ἄλλαι μάψαυραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν. Hesychius: Μάψαυραι. αἱ μάταιαι αἶμμοι ἢ κοῦφαι πνοαί. lege οἱ μάταιοι ἄνεμοι ἢ κωφαὶ πνοαί. Vel αἱ μάταιαι ἄελλαι. Certe non μὰψ *frustra* narrat, qui ex parte aliqua dolorem levat. Denique pro ἐξερύῃ, quod apud Stobæum est, et ferri quidem potest, nempe *promat, exhauriat*; edidimus ἐξερέῃ, Grotium secuti. *Bentleius.* Pro ἄφεῖλε MS. Leid. Etymol. M. habet ἀφῆκε. Versum tertium aliter constituit Cl. Valckenarius: Ἢ ὅτ' ἴῃ εἰς ἄνδρα συνέμπορον, ἢ ὅτε κωφαῖς. συνέμπορον, *eadem expertum.* Κακῶν ἔμπορος est apud Æschylum Pers. 600. ut me monuit idem Vir Cl. Κωφαῖς αὔραις Dousa bene comparat *ignavas auras* Catulli LXV. 164. *Ernestius.* Mirum, ni hoc fragmentum expresserit Aristænetus, Callimachiarum elegantiarum diligentissimus, lib. i. ep. 16. Ἅπας γὰρ δι' ὁτιοῦν ἀχθόμενος τὴν ψυχὴν, τὸ λυποῦν ἐκλαλῶν, ἐπικουφίζει τῇ διανοίᾳ τὸ βάρος. ubi nemo dubitet quin legendum sit τῆς ἀδημονίας τὸ βάρος. *Ruhnken.* [*Ed. Stobæi Trincavell.* ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον, ἢ ὅτε κωφαῖς. *Valckenaer. in Eleg. p.* 207. Εὖτ' ἂν ἴῃ εἰς ἄνδρα συνέμπορον.]

ΕΛΠΙΔΕΣ.

LXVIII.

Suidas v. Καλλίμαχος. τῶν αὐτοῦ βιβλίων ἐστι ταῦτα. Ἰοῦς ἄφιξις, Ἐλπίδες.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΕΛΕΓΕΙΑΚΟΝ ΕΙΣ ΣΩΣΙΒΙΟΝ.

Hoc carmen epinicium retulerim ad Elegos. Ipsa Cydippe fuit pars Elegorum. *Ernest.*

LXIX.

Athenæus lib. 4. p. 144. Θεόφραστος ἐν τῷ πρὸς Κάσανδρον περὶ Βασιλείας, εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα. Πολλοὶ γὰρ αὐτό φασιν εἶναι Σωσιβίου, εἰς ὃν Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς Ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

De Callimachi Epigramm. Meleager in Anthologia sua:

Ἐν δ' ἄρα Δαμαγήτου ἴον μέλαν, ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος. *Bentl.*

Ad fragmenta Epigrammatum referendum erat, quod inter Epigr. n. XXVII. editur, ut ibi notavi. *Ernest.*

LXX.

Εἰς Διόδωρον τὸν Κρόνον.

—— αὐτὸς ὁ Μῶμος
Ἔγραφεν ἐν τοίχοις, Ὁ Κρόνος ἐστὶ σοφός.
* * * *
Ἠνίδε κου κόρακες τεγέων ἔπι, κοῖα συνῆπται,
Κρώζουσι, καὶ Κῶς αὖθι γενησόμεθα.

Diogenes Laërtius vita Diodori: Διόδωρος Ἀμεινίου, Ἰασεὺς. καὶ αὐτὸς Κρόνος ἐπίκλην· περὶ οὗ φησι Καλλίμαχος ἐν Ἐπιγράμμασιν, Αὐτὸς ὁ Μῶμος ἔγραφεν ἐν τοίχοις, ὁ Κρόνος ἐστὶ σοφός. Sextus Empiricus p. 62. Ὅτε καὶ τὸ τυχὸν Ἐπίγραμμα οὐχ οἷοί τε εἰσι νοῆσαι οἱ Γραμματικοὶ, καθάπερ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλιμάχου εἰς Διόδωρον τὸν Κρόνον συγγραφέν· Ἠνίδε κου κόρακες τεγέων ἔπι, κοῖα συνῆπται, Κρώζουσι, καὶ κῶς αὖθι γενησόμεθα. Ὅτι γὰρ διαλεκτικώτατος ἦν ὁ Κρόνος καὶ ἐδίδασκε πῶς κριτέον ἐστι τὸ ὑγιὲς Συνημμένον, ὥστε διὰ τὸ ἐπικρατεῖν τὴν διδασκαλίαν καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν δωμάτων κόρακας ἐκ πολλῆς τῆς κατηχήσεως κρώζειν τὴν κατ᾽ αὐτὸν τοῦ Συνημμένου κρίσιν, εἴποι ἂν ὁ Γραμματικὸς, καὶ μέχρι τούτου συνήσει τὸ καὶ παιδίοις γνώριμον. Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸ, καὶ κῶς αὖθι γενησόμεθα, ἡσυχάσει μὴ εὑρίσκων τὸ δηλούμενον πρᾶγμα· φιλοσόφου γὰρ ἦν εἰπεῖν, ὅτι ἀρέσκει τῷ Διοδώρῳ, μηδὲν κινεῖσθαι· τὸ γὰρ κινούμενον ἢ ἐν ᾧ ἔστι τόπῳ κινεῖται ἢ ἐν ᾧ μή ἐστι. οὔτε δὲ τὸ πρῶτον οὔτε τὸ δεύτερον· οὐκ ἄρα κινεῖταί τι· τῷ δὲ μηδὲν κινεῖσθαι, τὸ μηδὲν φθείρεσθαι ἀκολουθεῖ. ὡς γὰρ διὰ τὸ μή τε ἐν ᾧ ἔστι τόπῳ κινεῖσθαί τι, μήτε ἐν ᾧ μή ἐστιν, οὐδὲ κινεῖται. οὕτως, ἐπεὶ τὸ ζῷον οὔτε ἐν ᾧ ζῇ χρόνῳ ἀποθνήσκει, οὔτε ἐν ᾧ μὴ ζῇ, οὐδέποτε ἄρα ἀποθνήσκει. εἰ δὲ τοῦτο, ἀεὶ ζῶντες κατ᾽ αὐτὸν, καὶ αὖθις γενησόμεθα.

LXXI.

Εἰς Σιμωνίδην.

—— Οὐδὲ τὸ γράμμα
Ἠιδέσθη τὸ λέγον, μ᾽ υἷα Λεωπρεπέος
Κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα * * *
Οὐδ᾽ ὑμέας, Πολυδεύκες, ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου
Μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε
Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρανώνιος, αἲ αἴ,
Ὤλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

Scriptor incertus, apud Suidam v. Σιμωνίδης· Ἀκραγαντῖνος

στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ. Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν ἦτοι· οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων ἀνίστησι πύργον, καὶ κατὰ τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις. Ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν· οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν, Οὐδὲ τὸ γράμμα ᾐδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν Θεοπρεποῦς κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα· κἄτ᾽ εἰπὼν ἄττα ἐπιλέγει· Οὐδ᾽ ὑμέας, Πολυδευκὲς, ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου μέλλοντος πίπτειν ἐκτὸς ἔσεσθαί ποτε δαιτυμόνων ἀπὸ μοῦνον, ὅτε Κρανωνίων αἰας ὤλισθε μέγας οἶκος ἐπὶ σκοπάτας. Quæ antea corruptissima feliciter nunc restituimus. Recte emendatum μεγάλους Σκοπάδας ubi prius erat μέγας οἶκος. Amat hoc epitheton Callimachus: ut Hymno in Palladis Lavacra,

Παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀκεστοριδᾶν,

Et,

—— καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.

In nobilissimo hoc Epigrammate poëta loquentem inducit ipsum Simonidem. Huc refer illa Quintiliani lib. xi. c. 2. *Est autem magna inter auctores dissensio, Glaucone Carystio, an Leocrati, an Agatharcho, an Scopæ scriptum sit id* (Simonidis) *carmen: et Pharsali fuerit hæc domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur, atque Apollodorus, et Eratosthenes, et Euphorion, et Larissæus Eurypylus tradiderunt; an Cranone, ut Apollas Callimachus, quem secutus Cicero hanc famam latius fudit. Scopam nobilem Thessalum periisse in eo convivio constat, adjicitur sororis filius; putant et ortos plerosque ab illo Scopa, qui major ætate fuerit.* Quis vero iste Apollas Callimachus? Cyrenensem enim nostrum Battiadem a Quintiliano hic nominari vel ex ipso hoc Epigrammate plane constat. Forte legendum *Apollas et Callimachus:* vel ulcus aliquod latet, non sine meliorum Codicum ope sanabile. Locus vero Ciceronis, quem laudat Quintilianus, extat in libro ii. de Oratore. Vide et Valerium Max. i. c. 8.

LXXII.

—— Θεὸς δέ οἱ ἱερὸς Ὕκης.

Athenæus lib. vii. p. 327. Τὸν ὕκκην (Cod. MStus in Biblioth. Regia ὕκην) Καλλίμαχος μὲν Ἐπιγράμμασιν ἱερὸν ἰχθῦν καλεῖ διὰ τούτων, Θεὸς δέ οἱ ἱερὸς ὕκκης. Idem eodem libro p. 284. Ἐν δὲ τοῖς Ἐπιγράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητὴς (ὁ Καλλίμαχός) φησιν, ἱερὸς δέ τις ἱερὸς ἰχθῦς. Cod. MS. ἱερὸς δέ τις ἱεροσύκης. Est idem locus cum superiore.

LXXIII.

Εἰς Δύμην ἀπιόντα τὴν Ἀχαΐας.

Stephani Byzantii Fragmentum: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας ἐσχάτη

πρὸς δύσιν. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἐπιγράμμασιν, Εἰς Δύμην ἀπιόντο τὴν ἄγχαι * * * Lege τὴν Ἀχαίας. Est versus Hendecasyllabus, ut alibi Epigr. Σελήνη πολύφοιτος εἰκὼν αὐτῆς. Vel erit Heroicus; si legeris: Εἰς Δύμην ἀπιόντας Ἀχαιΐδα.

LXXIV.

Scholiastes Ibidis Ovidii: *Menander Comicus, Atheniensis, dum in Piræo portu nataret, submersus est. De quo nobilissimæ a Græcis editæ traduntur Elegiæ, et a Callimacho Epigramma.*

ΘΑΥΜΑΣΙΑ.

Sive, Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν καὶ τόπους ὄντων Συναγωγή. Miraculorum, quæ in toto terrarum orbe sunt, Collectanea. *Suidas.* Hujus operis pars erat, Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων. De rebus in Peloponneso et Italia mirabilibus. *Suidas.*

LXXV.

1. Ἐν Κράνωνι τῆς Θετταλίας δύο κόρακας εἶναί φασι μόνους. ὅταν δ᾽ ἄλλους ἐκνοσσεύσωσιν, ἴσους αὐτοὺς καταλιπόντες ἀπέρχονται.

Stephanus Byzantius v. Κράνων. ἐν ταύτῃ δύο κόρακας εἶναι φασὶ μόνους ὡς Καλλίμαχος ἐν Θαυμασίοις καὶ Θεόπομπος. ὅταν δ᾽ &c.

2. Κατὰ τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἐστι σπήλαιον, ὃ ταῖς μὲν ἄλλαις ἡμέραις πληροῦται ἀνέμου, κατὰ δὲ τὰς τριακάδας οὐ πνεῖ παντελῶς.

Steph. Byz. v. Θήβη. Ἔστι καὶ ἄλλη ἐν Αἰγυπτίᾳ, περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν, ὅτι κατὰ τὰς &c. Noli dubitare, quin hæc ad θαυμασίων opus sint referenda. Eadem memorat Antigonus ex Hellanico Lesbio cap. cxxxix.

3. Φησὶ Καλλίμαχος Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἐν τῇ κατὰ ἱερὸν ὄρος θαλάττῃ τῆς Θρᾴκης ἐπιπολάζει κατά τινας χρόνους ἄσφαλτος, ἡ δὲ κατὰ Χελιδόνας, ὅτι ἐπὶ πολὺν τόπον ἔχει γλυκείας πηγάς.

Antigonus Histor. Mirab. cap. cxliv. Πεποίηται δέ τινα καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος ἐκλογὴν τῶν Παραδόξων ἧς ἀναγράφομεν, ἅ ποτε ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ἀκοῆς ἄξια. Notandum Antigonum profiteri, *se ex Callimachi opere excerpturum esse, quæ memoratu digna judicaverit.* Idem cap. xxxii. Aristotelis laudat collectanea Περὶ Θαυμασίων ἀκουσμάτων; unde etiam se selecta quædam decerpturum esse memorat. Et profecto, ut omnia, quæ deinceps habet a capite isto xxxii. usque ad caput

cxxvii. sunt Aristotelis: ita quæcunque apud eum extant a cap. cxliv. ad finem usque libri, a Callimacho petita sunt: de quo opinor haud male meritus sum; qui primus tam luculenta ἀποσπασμάτια illi restituo. Jure autem hæc a nobis Callimacho adscribi, facile deprehendet qui sanum judicium et gustum aliquem harum rerum habet. Cæterum pro Χελιδόνας bene Meursius reponit Χελιδονίας; quod in versione Latina expressimus: et in iis etiam quæ sequuntur Interpretationem Xylandri castigabimus ad emendationes Meursii et nostras: quod hic semel monere sufficiat.

4. Θεόφραστος δὲ, τὰς περὶ τὰς Αἰόλου νήσους ἀναζεῖν οὕτως, ἐπὶ δύο πλέθρων τὸ μῆκος, ὥστε μὴ δυνατὸν εἶναι διὰ τὴν θερμασίαν ἐμβαίνειν εἰς ταύτην.

Recte Meursius τὴν περὶ τὰς Αἰόλου νήσους: i. e. θάλατταν: sed non vidit, et Θεόφραστον etiam scribendum esse, non Θεόφραστος. Hoc est, Θεόφραστον ἱστορεῖν φησι Καλλίμαχος. Sic statim, Μεγασθένην δὲ Τίμαιον δὲ &c.

5. Ἐκ δὲ τῆς κατὰ Δῆλον, νῆσον τῆν Καρχηδονίων, τοὺς κολυμβητὰς ἀναφέρειν ἐν δύο ὀργυιαῖς χαλκὸν, ἐξ οὗ καὶ τοὺς ἐν Φαινεῷ τοὺς ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνατιθέντας ἀνδριάντας εἰργάσθαι.

Recte Meursius κατὰ Δημόνησον et ἐν Φενεῷ, ex Aristotele et Stephano Byz.

6. Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα, ἱστορεῖ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρεα φύεσθαι.

Pro ἱστορεῖ lege ἱστορεῖν. Et supra Εὔδοξον ἱστορεῖν. et infra, ἱστορεῖν δὲ ταῦτα Θεόπομπον, ἱστορεῖν Λύκον.

7. Περὶ δὲ τῶν ποταμῶν καὶ κρηνῶν, Λύκον μέν φησι λέγειν, ὅτι ὁ μὲν Καμίσκος θαλάττης ῥεούσης ῥεῖ, ὁ δὲ Κάπαιος καὶ Κριμίσιος, ὅτι τὰ μὲν ἐπιπολῆς τῶν ὑδάτων εἰσι ψυχροὶ, τὰ δὲ κάτω θερμοί. τὸν δὲ Ἱμέραν ἐκ μιᾶς πηγῆς σχιζόμενον, τὸ μὲν ἁλυκὸν τῶν ῥείθρων ἔχειν, τὸ δὲ πότιμον.

Lege Κάμικος, et ὁ δὲ Ἄναπος καὶ Κριμισός· corrigente Meursio. Poteris etiam pro Κάπαιος legere Κακύπαρις.

8. Τίμαιον δὲ, τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμῶν ἱστορεῖν Κρᾶθιν ξανθίζειν τὰς τρίχας.

9. Πολύκριτον δὲ καταγεγραφέναι, τῶν μὲν ἐν Σόλοις οὐ ψευδῶς ὀνομάζεσθαι Λίπαριν· ἀλλ᾽ οὕτως ἀπολιπαίνειν, ὥστε μὴ προσδεῖσθαι ἀλείμματος· τὸν δὲ ἐν Παμφυλίᾳ Μούαβιν ἀπολιθοῦν, ἐάν τις ἐμβάλῃ στοιβὴν ἢ λίθον.

Pro ἢ λίθον Meursius reponit ἢ λύγον. Poteris etiam legere στοιβὴν ἢ φλεών. Theophrastus Hist. Plant. 6. 1. καὶ ὁ φλεώς, ὃ δή τινες καλοῦσι στοιβήν. Et ex eo Plinius. *Stæbe, quam aliqui Phleon vocant.*

10. Περὶ δὲ τὴν τῶν Ἀγρίων Θρακῶν χώραν, φησὶ ποταμὸν προσαγορευόμενον Πόντον καταφέρειν λίθους ἀνθρακώδεις. τούτους

δὲ κάεσθαι μὲν, πᾶν δὲ τοὐναντίον πάσχειν τοῖς ἐκ τῶν ξύλων ἀνθρακευομένοις, ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν ῥιπίδων πνευματιζομένους σβέννυσθαι· τῷ δὲ ὕδατι ῥαινομένους βέλτιον κάεσθαι· τὴν δ' ὀσμὴν αὐτῶν οὐδὲ ὑπομένειν ἑρπετόν.

11. Τὴν δ' ἐν Λούσοις κρήνην, καθάπερ παρὰ τοῖς Λαμψακηνοῖς, ἔχειν ἐν ἑαυτῇ μῦς ὁμοίους τοῖς κατοικιδίοις. ἱστορεῖν δὲ ταῦτα Θεόπομπον.

12. Εὔδοξον δὲ, τὴν ἐν Ἅλῳ Ὀφίουσαν τὸν ἀλφὸν παύειν.

13. Λύκον δὲ τὸν Ῥηγῖνον λέγειν, τὴν μὲν ἐν τῇ Σικανῶν χώρᾳ φέρειν ἶξος, ᾧπερ ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων χρῶνται. τὴν δὲ ἐν Κυστιτράτῳ, οἷον ἐλαίῳ ῥεῖν. τοῦτο δ' ἔν τε τοῖς λύχνοις κάεσθαι, καὶ δύνασθαι φύματα καὶ ψώραν ἰῶσθαι, προσαγορευόμενον Κυστιτραῖον. πλησίον δὲ εἶναι, τὴν ἀπὸ μὲν Ἀρκτούρου μέχρι Πλειάδος ἀναβάλλουσαν οὐδενὸς χεῖρον τῆς ἄλλων ὑδάτων, ἀπὸ δὲ Πλειάδος μέχρι πρὸς Ἀρκτοῦρον, τῆς μὲν ἡμέρας καπνὸν ἀναφέρουσαν, καὶ πνέουσαν θερμὸν, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φλογὸς πληρουμένην.

Recte Meursius ἐν Μυτιστράτῳ et Μυτιστράτιον.

14. Ἀρέθουσαν δὲ, τὴν ἐν Συρακούσαις, ὥσπερ οἱ λοιποὶ φασὶ καὶ Πίνδαρος, τὴν πηγὴν ἔχειν ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Ἠλείαν Ἀλφειοῦ. διὸ καὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς ἡμέραις, ὅταν ἐν τῷ ποταμῷ ἀποπλύνουσι τῶν θυμάτων τὰς κοιλίας, οὐ καθαρὰν εἶναι τὴν ἐν τῇ Σικελίᾳ κρήνην, ἀλλὰ ῥεῖν ὄνθῳ. φησὶ δὲ καὶ φιάλην ποτ' εἰς τὸν Ἀλφειὸν ἐμβληθεῖσαν ἐν ἐκείνῃ φανῆναι.

His subjungit Antigonus de suo; Τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος.

15. Θεόπομπον δέ φησι γράφειν τὴν μὲν Κιγχρώψωσι τοῖς Θραξὶ τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν εὐθύς.

Pro Κιγχρώψωσι, Meursius, Κύχροις ἢ χρωψί. Ego malim Κύχρωψι.

16. Ἐν Σκοτούσσῃ δ' εἶναι Κρήνην ἰδίαν, οὐ μόνον ἀνθρώπων ἕλκη, ἀλλὰ καὶ βοσκημάτων ὑγιάζειν δυναμένην. κἂν ξύλον δὲ σχίσας ἢ θραύσας ἐμβάλῃ, συμφύειν.

Quamobrem vero hanc κρήνην nominat ἰδίαν? annon et alii fontes, quos in hoc opere memorat, sunt æque *peculiares*? lege sine dubio, Ἐν Σκοτούσσῃ δ' εἶναι κρηνίδιον, οὐ μόνον - δυνάμενον. Aristoteles de eodem fonte: Ἐν δὲ Σκοτούσαις τῆς Θετταλίας φασὶν εἶναι κρηνίδιόν τι μικρὸν, &c. et Sotion: Περὶ Σκότουσαν τῆς Θετταλίας κρηνίδιόν ἐστι μικρὸν, &c.

17. Ἐκ δὲ τῆς περὶ Χαονίην, ὅτ' ἂν ἀφεψηθῇ τὸ ὕδωρ, ἅλας γίνεσθαι.

18. Τῶν δ' ἐν Ἄμμωνι κρηνῶν, λέγειν Ἀριστοτέλη, τὴν μὲν Ἡλίου γε νομιζομένην μεσῶν μὲν νυκτῶν καὶ μεσημβρίας γίγνεσθαι θερμὴν, ἕωθεν δὲ καὶ δείλης καθαπερεὶ κρύσταλλον. ἡ δ' ἄλλη διότι, καταβαίνοντος μὲν ἡλίου, πηγνύει, ἐπὶ δυσμαῖς δ' ἰόντος, ἵσταται.

Vulgata lectio, *καταβαίνοντος μὲν ἡλίου, πηγνύει*, nullo modo ferri potest: idem enim est *καταβαίνοντος*, ac *ἐπὶ δυσμαῖς ἰόντος*; neque *πηγνύει* est concrescere, congelari; sed *πήγνυται*. Lege *ἀναβαίνοντος μὲν ἡλίου, πηδύει*. [Propius accedit *καταφαίνοντος*. *Hemsterh.*]

19. *Κτησίαν δὲ, τὴν ἐν Αἰθιοπίᾳ τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἐρυθρὸν, ὡσανεὶ κιννάβαρι. τοὺς δ' ἀπ' αὐτῆς πιόντας, παράφρονας γίγνεσθαι.*

Addit Antigonus de suo: *Τοῦτο δ' ἱστορεῖ καὶ Φίλων, ὁ τὰ Αἰθιοπικὰ συγγραψάμενος.*

20. *Τὴν δὲ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς κρήνην Ἰλαν οὐδεγοκούφατα τούτων βληθέντων αιαν ἐπιμένειν, ἀλλὰ πάντα καθέλκειν.*

Meursius rescribit, *κρήνην Σίδαν οὐδέ γε κουφότατα τῶν βληθέντων ἂν ἐπιμένειν*, auctore Plinio lib. 31. c. 2. *Ctesias tradit, Sidan vocari stagnum in Indis, in quo nihil innatet, omnia mergantur.* Recte; nisi quod pro *ἂν ἐπιμένειν*, quod ne Græcum quidem est, legendum *ἐᾶν ἐπινεῖν*. Ex *αιαν*, *ἐᾶν*. nam *αι* et *ε* eodem sono efferebantur. Subjungit Antigonus: *Καὶ ταῦτα δὲ πλείους εἰρήκασι, καὶ ἐπὶ πλειόνων ὑδάτων.* [Possis etiam legere *ἐπιπλεῖν*. Excerpta Varia in Cod. MS. Regio: *Ὅτι ποταμός ἐστι ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὁ καλούμενος Σίλα* (sic) *διὰ τὸ ἀπὸ κρήνης ὁμωνύμου ῥέειν, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων ἐπιπλεῖ, πάντα δὲ εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.* *Ruhnken.*]

21. *Εὔδοξον δὲ ἱστορεῖν, τὴν μὲν ἐν Καρχηδόνι Κροκοδείλους ἐν αὐτῇ μικροὺς, ὁμοίους τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ.*

Pro *ἐν αὐτῇ μικροὺς*, lege *ἐν αὐτῇ ἔχειν μικρούς*. Sic supra, 11. *ἔχειν ἐν ἑαυτῇ μῦς.*

22. *Περὶ δὲ τὴν Ἀθαμανίαν ἱερὸν εἶναι Νυμφῶν, ἐν ᾧ τὴν κρήνην τὸ μὲν ὕδωρ ἔχειν ἄρατον ὡς ψυχρόν· ὃ δ' ἂν ὑπερβῇς αὐτοῦ θερμαίνειν· ἐὰν δέ τις φρύγανον ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων προσενέγκῃ, μετὰ φλογὸς καίεσθαι.*

23. *Κατὰ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐν πόλει Λευκοθέᾳ, Ἀμώμητόν φησι γράφειν τὸν πραγματευθέντα τὸν ἐκ Μέμφεως ἀνάπλουν, εἰς τὴν καλουμένην Ἴσιδος κρήνην ἄν τις οἴνου ἐπιχέῃ κοτύλην, διότι γίγνεται τὸ ποτὸν εὔκρατον.*

24. *Περὶ δὲ λιμνῶν. Κτησίαν μὲν ἱστορεῖν λέγεται, τῶν ἐν Ἰνδοῖς λιμνῶν τὴν μὲν τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα καταδέχεσθαι, καθάπερ τὴν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Μήδοις, πλὴν χρυσὸν καὶ σίδηρον καὶ χαλκόν. καὶ ἄν τι ἐμπέσῃ πλάγιον, ὀρθὸν ἐκβάλλειν. ἰᾶσθαι δὲ τὴν καλουμένην λεύκην. τῇ ἑτέρᾳ κατὰ τὰς ἰδιαζούσας ἡμέρας ἐπιπολάζειν ἔλαιον.*

Pro *λέγεται* scribe *λέγει*; nempe *Callimachus*. Sic infra, 28. *φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν*: ubi *τῷ φησὶν* deerit casus nominativus, nisi hic emendes, *λέγει* pro *λέγεται*.

25. *Ζηνόφιλον δὲ, ἐν μὲν τῇ πλησίον Ἰόππης οὐ μόνον ἐπιδέχε-*

σθαι πᾶν βάρος· ἀλλὰ καὶ παρὰ τρίτον ἔτος φέρειν ὑγρὰν ἄσφαλτον. ὅταν δὲ γίγνεται τοῦτο, παρὰ τοῖς ἐντὸς τριάκοντα σταδίων οἰκοῦσιν μειοῦσθαι χαλκώματα.

Meursius, qui ἐπιδέχεσθαι interpretatur, *recipere, demittere*, corrigit ἐπινήχεσθαι. Sed ἐπιδέχεσθαι vertendum est *sustinere*: ut commate superiore τὰ εἰς αὐτὴν ἀφιέμενα καταδέχεσθαι, *sustinere quæ in eum conjiciuntur*. Quanquam eo in loco Xylander et Meursius καταδέχεσθαι vertant *demittere*. Id vero unum esset maxime, non ἐκ τῶν θαυμασίων modo, sed etiam ἐκ τῶν ἀπίστων, si leviora quæque lacus absorberet; aurum vero et argentum et ferrum sustineret, sed, ut dixi, καταδέχεσθαι est *sustinere*. Quod constabit ex his Plinii lib. xxxi. c. 2. *In Aphricæ lacu Apuscidamo omnia fluitant, nihil immergitur: item in Siciliæ fonte Phintia, et in Medorum lacu, puteoque Saturni.* Ubi vides quos Callimachus intelligit lacus ἐν Σικελίᾳ καὶ Μήδοις. Porro pro μειοῦσθαι bene Meursius ἰοῦσθαι.

26. Τὴν δὲ ἐν τοῖς Σαρμάταις λίμνην Ἡρακλείδην γράφειν, ὅτι οὐδὲν τῶν ὀρνίθων ὑπεραίρει. τὸ δὲ προσελθὸν, ὑπὸ τῆς ὀσμῆς τελευτᾷ. ὃ δὴ καὶ περὶ τὴν Ἀορνεῖτιν δοκεῖ γίγνεσθαι, καὶ κατίσχυκεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πλείστοις.

Quæ proxime sequuntur apud Antigonum, ipsius sunt, non Callimachi. Sunt autem hæc: Ὁ δὲ Τίμαιος τοῦτο μὲν ψεῦδος ἡγεῖται εἶναι. τὰ πλεῖστα γὰρ κατὰ τύχην τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι. ἐκεῖνο μέντοι λέγειν, διότι συνδένδρων τόπων ἐπικειμένων αὐτῇ καὶ πολλῶν κλάδων καὶ φύλλων διὰ τὰ πνεύματα τῶν μὲν κατακλωμένων, τῶν δὲ ἀποσειομένων, οὐθέν ἐστιν ἰδεῖν ἐπ' αὐτῇ ἐφεστηκὸς, ἀλλὰ διαμένειν καθαράν. Ubi corrigendum, ἐκεῖνο μέντοι λέγει. et pro τὰ πλεῖστα γὰρ κατὰ τύχην τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι; quæ ita vertit Xylander, *pleraque enim fortuito fieri, quæ ibi evenire assolent*: neque quidquam mutat Meursius; legendum est, τὰ πλεῖστα γὰρ κατατυχεῖν τῶν εἰθισμένων παρ' αὐτῇ διαιτᾶσθαι; *pleraque enim animantium, quæ prope eum victum quæritant, bene se habere.* Hoc enim est τὸ κατατυχεῖν.

27. Ἐκ δὲ τῆς ἐν Ζακύνθῳ λίμνης φησὶν Εὔδοξον ἱστορεῖν, ὅτι ἀναφέρεται πίσσα, καί τοι παρεχούσης αὐτῆς ἰχθῦς. ὅτι δ' ἂν ἐμβάλῃς εἰς ταύτην, ἐπὶ θαλάττης φαίνεσθαι τεττάρων ὄντων ἀνὰ μέσον σταδίων.

28. Λύκον δὲ, περὶ τὴν ἐν Μύλαις τῆς Σικελίας δένδρα φύεσθαι. διὰ μέσης δ' αὐτῆς ἀναθεῖν ὕδωρ, τὸ μὲν ψυχρὸν, τὸ δὲ τοὐναντίον.

Ἀναζεῖν ὕδωρ usitatius est quam ἀναθεῖν, et ita corrigendum.

29. Φανίαν δὲ, τὴν τῶν Πυράκων λίμνην, ὅταν ἀναξηρανθῇ, κάεσθαι.

Pro τῶν Πυράκων λίμνην, sine dubio legendum τὴν τῶν Συρά-

κῶν λίμνην; vel τὴν Συρακὼ λίμνην. Syraca vel Syraco palus est prope Syracusas; unde et urbi nomen inditum. Stephanus Byzantius, v. Συρακοῦσαι· Καὶ λίμνη, ἥτις καλεῖται Συρακώ. Vibius Sequester de Paludibus p. 118. Tyraca (*palus*) Syracusis. In hoc loco emendando non adeo feliciter se expedivit accuratissima Meursii diligentia.

30. Καὶ τὴν Ἀσκανίαν πότιμον οὖσαν, τὸ προσενεχθὲν αὐτῇ πλύνειν ἄνευ ῥύμματος. ἐὰν ἐαθῇ δὲ ἐν αὐτῇ πλείω χρόνον, διαπίπτειν αὐτόματον.

31. Περὶ δὲ τῆς ἐν Κιττῷ φασὶν Νικαγόραν, ὅτι ἀνιμηθείσης ἐπ' ὀλίγον τῆς γῆς, ἅλες εὑρίσκονται.

Legendum φάσκειν Νικαγόραν. Sic infra 38. Θεόπομπον φάσκειν. [Pro ἀνιμηθείσης res ipsa reponi postulat ἀναμηθείσης, ut ἀνασκαλεύειν, ἀνορύττειν usurpantur; vel certe, quod magis probo, ἀπαμηθείσης, cui contrarium est ἐπαμᾶσθαι γῆν. *Hemsterh.* ad Hesych. T. I. p. 955. Porro lege, Περὶ δὲ τὴν ἐν Κιττῷ, ut cap. 170. Περὶ τὴν ἐν Μύλαις. *Idem*]

32. Περὶ τῶν αὐτῶν ὑδάτων, Θεόφραστον φασὶ τὸ καλούμενον Στυγὸς ὕδωρ λέγειν, ὅτι ἐστὶν ἐν Φονίῳ, στάζει δ' ἔκ τινος πετριδίου. τοὺς δὲ βουλομένους αὐτοῦ ὑδεύεσθαι, σπόγγοις πρὸς ξύλοις δεδεμένοις λαμβάνειν. διακόπτειν δὲ πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων, τὸν δὲ ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.

Pro περὶ τῶν αὐτῶν ὑδάτων, quod interpretantur *de iisdem aquis*, scribe, περὶ δ' αὖ τῶν ὑδάτων: *quod ad aquas attinet.* Ita supra, Περὶ δὲ τῶν ποταμῶν καὶ κρηνῶν. Περὶ δὲ λιμνῶν &c. Lege etiam Θεόφραστόν φησι: scil. *Callimachus:* et στάζειν. Recte autem Meursius pro Φονίῳ reponit Φενεῷ, ex Plinio et aliis. [Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι· Apollodor. a Porphyrio prolatus apud Stob. p. 130. vs. 11. Ecl. Phys. Pars istius loci reperitur in Antigoni Παραδ. c. 174. unde liquet jure R. Bentlejum Callimacho vindicasse quicquid Antigonus habet a capite 144. ad finem usque libri. Ceterum stare non potest περὶ Νυμφῶν, quale Callimachi scriptum nusquam commemoratur: ostendit Antigonus esse decerpta ex illa, quam vocat, ἐκλογῇ τῶν παραδόξων c. 144. cui titulum fuisse Θαύματα vel Θαυμάσια e Suida constat: idcirco refingendum existimo περὶ Θαυμάτων, vel, Θαυμασίων. Venerat etiam in mentem posse legi, περὶ Λιμνῶν, vel, περὶ Ὑδάτων· videtur enim Antigoni indicio opus hoc in partes distribuisse Callimachus, quarum sua singulis inscriptio fuerit adjecta: περὶ ποταμῶν, περὶ κρηνῶν, περὶ λιμνῶν, περὶ ὑδάτων, &c. sed prius placet. *Hemsterh.*]

33. Ἐν δὲ τῇ Λεοντίνων, ἱστορεῖν Λύκον τοὺς ὀνομαζομένους ** ἀναζεῖν μὲν, ὡς θερμότατον τῶν ἑψομένων: τὰς δὲ πηγὰς ἔχειν ψυχράς. τῶν δὲ πλησιαζόντων αὐτοῖς, τὸ μὲν τῶν ὀρνίθων γένος ἀποθνήσκειν εὐθύς· τοὺς δὲ ἀνθρώπους μετὰ τρίτην ἡμέραν.

Locum mutilum ita supplet Cluverius in Sicil. Antiq. τοὺς ὀνομαζομένους Κρατῆρας: Meursius, τοὺς ὀν. Δείλλους. Macrobius lib. v. c. 19. de his puteis: *aquarum scaturigine semper ebullientes, quos incolæ Crateras vocant, et nomine Dellos appellant.*

34. Ὅμοιον δὲ τούτῳ καὶ τὸ περὶ τὸν Κώων χύτρινον γίνεσθαι. καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἀτμὸν μὲν ἐκβάλλειν, καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τόξιον· τὰ δὲ καθειμένα καθ' ὑπερβολὴν ψύχειν.

Interpres et recentiores Geographi Χύτρινον Coorum quandam regionem commenti sunt ex hoc loco Antigoni. Sed legendum χύτρινον, quod idem est ac χύτρα *olla*, exponente Galeno in Lexico; ac sæpe occurrit apud Hippocratem. Præterea ratione figuræ, qua ollas referunt, χύτρινα dicuntur *cava terræ, e quibus fontes scaturiunt*: Hesychius: Χυτρῖνοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς, δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται. Peculiariter vero hic Coorum fons χύτρινος appellatus, quia speciem ferventis et fumantis ollæ exhibebat.

Καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τόξιον: Hæc ita vertit Xylander, silente Meursio; *vaporem exhalare venenatum*: quasi legendum esse vellet τοξικὸν, quod *venenum est, quo sagittas illinebant.* Quam interpretationem neque dictio neque sententia ferre potest. Lege sine dubio: καὶ ποιεῖν ἔμφασιν τοῦ ζεῖν: *præbere speciem ferventis.* Similiter fere Sotion in Paradoxis de alio fonte: Κρήνη ἐν Παλικοῖς, ἥτις εἰς ὕψος ἀναῤῥιπτει τὸ ὕδωρ πήχεων ἕξ, ἔμφασιν ποιοῦσα μέλλειν κατακλύζειν τοὺς ὑποκειμένους τόπους· καθόλου δὲ οὐχ ὑπερεκχεῖται οὐδέν.

35. Εἶναι δὲ παρὰ τοῖς Κώοις καὶ ἄλλο τι ῥευμάτιον, ὃ πάντας τοὺς ὀχετοὺς, ὅθεν διαῤῥεῖ, λίθους πεποίηκεν.

Quibus hæc addit Antigonus de suo: Τοῦτο δὲ καὶ Εὔδοξος καὶ Καλλίμαχος παραλείπουσιν, ὅτι ἐκ τοῦδε τοῦ ὕδατος οἱ Κῷοι λίθους λατομήσαντες ᾠκοδόμησαν τὸ θέατρον. οὕτως ἰσχυρῶς ἀπολιθοῦται πᾶν γένος. Unde luce meridiana clarius apparet, omnia superiora, quæ ex Antigono descripsimus, esse Callimachi. Nimirum hanc historiam de rivulo apud Coos ex Eudoxo sumpserat Callimachus: uti constat ex iis, quæ proxime sequuntur: Λέγειν δὲ τὸν Εὔδοξον, ΚΑΙ περὶ τῶν φρεάτων &c.

36. Λέγειν δὲ τὸν Εὔδοξον, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Μυθοπόλει φρεάτων, ὅτι παραπλήσιόν τι τῷ Νείλῳ πάσχουσι. τοῦ μὲν γὰρ θέρους ὑπὲρ τὰ χείλη πληροῦσθαι. τοῦ δὲ χειμῶνος οὕτως ἐκλείπειν, ὥστε μηδὲ βάψαι ῥάδιον εἶναι.

37. Καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν Κρήτην ὑδατίου, οὗ οἱ ὑπερκαθίζοντες, ὅταν ὑετὸς ᾖ, διατελοῦσιν ἄβροχοι. παραδεδόσθαι δὲ τοῖς Κρησὶν, ἀπ' ἐκείνου λούσασθαι τὴν Εὐρώπην, ἀπὸ τῆς τοῦ Διὸς μίξεως.

38. Ἐν δὲ Λυκήταις Θεόπομπον φάσκειν τε εἶναι ὕδωρ ὀξὺ. τοὺς δὲ ἐκ τούτου πίνοντας, ὥσπερ ἐπὶ τῶν οἴνων ἀλλοιοῦσθαι.

Pro Λυκήταις recte Meursius Λυγκησταῖς. Addit Antigonus de suo: καὶ τοῦθ' ὑπὸ πλειόνων μαρτυρεῖται.

39. Τὸ δ' ἐκ τῆς πέτρας Ἀρμενίων ἐκπῖπτον, Κτησίαν ἱστορεῖν, ὅτι συμβάλλει ἰχθῦς μέλανας, ὥστε τὸν ἀπογευσάμενον τελευτᾶν.

Bene Meursius, ὧν τὸν ἀπογ. Ex Plinio. *Ctesias in Armenia scribit esse fontem, ex quo nigros pisces illico mortem inferre.*

40. Περὶ δὲ πυρὸς, Κτησίαν φησὶν ἱστορεῖν, ὅτι περὶ τὴν τῶν Φασηλιτῶν χώραν, ἐπὶ τοῦ τῆς Χιμαίρας ὄρους ἐστὶ τὸ καλούμενον ἀθάνατον πῦρ. τοῦτο δὲ, ἐὰν μὲν εἰς ὕδωρ ἐμβάλλῃς, καίεσθαι βέλτιον. ἐὰν δὲ φορτίον ἐπιβαλὼν πήξῃ τις, σβέννυσθαι.

Nota ἀθάνατον πῦρ. Diogenes Laërtius in Epigrammate, quod extat in Empedoclis vita, et in Anthologia:

Καί συ ποτ', Ἐμπεδόκλεις, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας,
Πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιες ἀθανάτων.

lege ἀθάνατον. Porro pro πήξῃ, quod Xylander præteriit, dissimulante etiam Meursio, legendum πνίξῃ, *strangulet, suffocet.* De suo autem subjungit Antigonus: Παραπλήσιον δὲ τούτῳ ὁρᾶται γινόμενον ἐπὶ ἁλός· ἐθεωρήσατο γὰρ ἡμῖν Σικελὸς ξένος τοιοῦτον, ὃ (lege ὃς) ἐν μὲν τῷ πυρὶ ἐτήκετο· ἐν δὲ τῷ ὕδατι ἥλλετο.

41. Περὶ δὲ λίθων, τὸν αὐτὸν τοῦτον λέγειν, τὸν παρὰ Βοττιαίοις ἐν Θράκῃ γινόμενον, ὅταν ὁ ἥλιος προσβάλλῃ, πῦρ ἐξ αὐτοῦ ἐκθυμιᾶσθαι. ἐκεῖνος δ' ἵνα παρέχῃ, γνοὺς μὲν τὴν τῶν ἀνθράκων χροιὰν ** διαμένειν ἀφθάρτους. κἂν σβέσαι τις, πάλιν ἐπικεχειρήκασι τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν συντελεῖν.

Locus plane conclamatus; cuique nihil opis afferre possumus. Alii periculum faciant, quibus major eruditionis, ingenii, et otii copia: nos enim hæc commentamur, in aliis rebus agendis occupati. [*Tentat Niclas, quem vide p.* 225.]

42. Περὶ δὲ τούτων τῆς ἀκαιθείσης, Ἀριστοτέλην φάσκειν περὶ τὴν Ἐρύθηναν εὑρίσκεσθαι, διαποίκιλον τὴν χρόαν, ἐξ οὗ πλῆκτρα γίνεσθαι. Τίμων δὲ ὁ κιθαρῳδὸς εἶχε, καὶ ἐπεδείκνυε πολλοῖς, φάσκων αὐτῷ τὸν διδάσκαλον Ἀρτοκλῆν δεδωρῆσθαι. εἶναι δ' αὐτῶν τὴν ἀφὴν ἐν τῇ χρείᾳ σκληράν.

Et hic quoque locus a Meursio prætermissus, tanquam insanabilis. Nos aliqua, si non omnia, emendata dabimus. Pro τούτων, lege Περὶ δὲ φυτῶν. Sic alibi, περὶ ποταμῶν, περὶ λιμνῶν, περὶ πυρὸς, περὶ ζώων. Unde jam facile restitues pro τῆς ἀκανθείσης, τῆς ἀκάνθης εἶδος.

43. Περὶ δὲ Θεσπρωτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἄνθρακας ὀρύττεσθαι δυναμένους καίεσθαι, Θεόπομπόν φησι καταγράφειν.

44. Φανίαν δὲ κατά τινας τόπους τῆς Λέσβου καὶ περὶ τῶν Νε-

ἀνδρίδων τὰς βώλους πρὸς τὰς τῶν ὄψεων καθηγήσεις γίνεσθαι καὶ χρησίμας· καὶ εἰς ὕδωρ ἐμβληθείσας οὔτε καταδύνειν οὔτε κατατήκεσθαι· ὑπὸ τοῦτο τὸ γένος πίπτοι ἂν καὶ ἐπὶ Τάνῃ πλίνθος, ἡ λεγομένη ἐπιπλεῖν.

Pro καθηγήσεις, repone, si ita videtur, καθελκώσεις: et lege γίνεσθαι χρησίμας, sublato καί. Recte autem Meursius, ἐν Πιτάνῃ, pro ἐπὶ Τάνῃ.

45. Περὶ δὲ τῶν Κώων, Λύκον μὲν ἐν τῇ Διομηδείᾳ τῇ νήσῳ φησὶν ἱστορεῖν, τοὺς ἐρωδιοὺς ὑπὸ μὲν τῶν Μήδων, ὅταν παραβάλλῃ τις εἰς τοὺς τόπους οὐ μόνον ψαυομένους ὑπομένειν, ἀλλὰ καὶ προσπετομένους εἰς τοὺς κόλπους ἐνδύνειν, καὶ σαίνειν φιλοφρόνως. Λέγεσθαι δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς τῶν τοῦ Διομήδους ἑταίρων εἰς τὴν τῶν ὄρνεων τούτων φύσιν μετασχηματισθέντων.

Pro περὶ τῶν Κώων, recte Meursius, ζώων. et pro Μήδων, idem bene Ἑλλήνων, ex Aristotele, Plinio et aliis.

46. Τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν ἐνοικοῦντας Ἐνετοὺς, Θεόπομπον φάσκειν, κατὰ τὸν σπόρου καιρὸν τοῖς κολοιοῖς ἀποστέλλειν δῶρα. ταῦτα δ' εἶναι ψαιστὰ καὶ μάζας· προσθέντας δὲ τοὺς ταῦτα κομίζοντας ἀποχωρεῖν. τῶν δὲ ὄρνεων τὸ μὲν πλῆθος ἐπὶ τοῖς ὁρίοις μένειν τῆς χώρας συνηθροισμένον· δύο δ' ἢ τρεῖς πρὸς πάντας καὶ καταμαθόντας ἀφίπτασθαι πάλιν, καθάπερ τίνας πρέσβεις ἢ κατασκόπους. ἐὰν μὲν οὖν τὸ πλῆ ***

Recte legit Xylander; προσθέντας δὲ τούς. et δύο ἢ τρεῖς προσπτάντας; ut constat ex ejus versione. Porro sic suppleri potest hic locus ex Aristotele de Admirandis; ἐὰν μὲν οὖν τὸ πλῆθος τῶν κολοιῶν γεύσωνται τῶν δώρων, οὐχ ὑπερβαίνουσιν ἐπὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ οἴδασιν οἱ Ἐνετοὶ, ὅτι ἔσονται ἐν εἰρήνῃ· ἐὰν δὲ μὴ γεύσωνται, ὡσεὶ πολεμίων ἔφοδον αὐτοῖς γινομένην οὕτω προσδοκῶσι.

47. Plinius Histor. Nat. xxxi. c. v. *Idem contingit in Velino lacu potantibus*, (ut a calculo liberentur) *item in Syriæ fonte juxta Taurum montem: auctor est M. Varro. Et in Phrygia Gallo flumine Callimachus. Sed ibi in potando necessarius modus, ne lymphatos agat: quod in Æthiopia accidere his, qui e fonte rubro biberint, Ctesias scribit.* Hæc referenda ad librum Callimachi, Περὶ θαυμασίων.

IAMBOI.

Clemens Alex. Strom. lib. v. p. 570. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Κερκυραῖος τοὺς στίχους τούτους ὑπὸ Βράγχου ἀναφωνηθῆναι τοῦ μάντεως λέγει, Μιλησίους καθαίροντος ἀπὸ λοιμοῦ. Ὁ μὲν γὰρ ἐπιῤῥαίνων τὸ πλῆθος δάφνης κλάδοις, προκατήρχετο τοῦ ὕμνου ὧδέ πως· Μέλπετε, ὦ παῖδες, Ἑκάεργον καὶ Ἑκαέργαν. ἐπέψαλλεν

δ', ὡς εἰπεῖν, ὁ λαὸς, Βέδυ ζὰψ χθὼν πλῆκτρον σφὶγξ Κναξζβὶ χθύπτης φλεγμὸς δρώψ. Μέμνηται τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβοις. De hoc loco Clementis vide, si operæ pretium est, dissertationem nostram ad Johannem Malalam Antiochensem.

Strabo lib. viii. p. 353. Μέγιστον δὲ τούτων ὑπῆρξε τὸ τοῦ Διὸς ξόανον, ὃ ἐποίησε Φειδίας Χαρμίδου Ἀθηναῖος ἐλεφάντινον — ἀνέγραψαν δέ τινες τὰ μέτρα τοῦ ξοάνου, καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβῳ τινὶ ἐξεῖπε.

LXXVI.

Τῇν ὡγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος, εἵσατο,
Τῇ καὶ λίπουρα καὶ μόνωπα θύεται.

Schol. Aristoph. ad Aves. Εὐφρόνιος δὲ φησιν, ὅτι ἐν Ἀμαρύνθῳ ἡ Κολαινὶς (Ἄρτεμις) διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κηροῦ κόλον. ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλίμαχος λέγει, τήνῳ Ἀγαμέμνων, ὡς ὁ μῦθος εἵσατο, τῇ καὶ λείπουρα καὶ μόνωπα θύεται. Corrige, ut hic editum vides. Agamemnon Dianæ Colænidi statuam consecravit; cui in more erat animalia mutila sacrificare; quæ aliis diis offerre nefas. Theognis, prope ab initio:

Ἄρτεμι θηροφόνη, θύγατερ Διὸς, ἣν Ἀγαμέμνων
Εἵσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοαῖς. *Bentl.*

Correctionem Bentleji probat Kuster. ad Aves. 873. *Ernest.*

LXXVII.

——οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
Τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλλίχου νέπους.

Pindari Scholiastes, ad II. Isth. Ἔνθεν καὶ Καλλίμαχός φησιν· Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Χῖος Ὑλλιχοῦ ἔπους. λέγει δὲ ταῦτα πρὸς Σιμωνίδην, ὡς φιλάργυρον διασύρων τὸν ἄνδρα. Locus hic jam pridem a viris doctis emendatus est. Huc referendus Jo. Tzetzes Chil. viii. num. 228. de Simonide loquens:

Οὕτω λέγων ὑπάργυρα πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχός τε γράφει. *Bentl.*

Sic emendavit primus Jos. Scaliger Conject. in Varron. p. 40. cf. ad Euseb. Chron. p. 65. ubi ex memoria, ut opinor, exhibet νέμω pro τρέφω. Ad hunc locum Callimachi respicere Festum in *Nepos,* idem Scaliger conjicit. *Ernest.*

LXXVIII.

Καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τομώτατοι.

Etymolog. Mag. Κόχλος κόχλαξ, μύρμος μύρμαξ, νέος νέαξ, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, καὶ τῶν νεήκων εὐθὺς οἱ τομώτατοι. Nisi Grammatici hujus autoritas me moveret, potius verterim:

Et nuper acutorum gladiorum statim acutissimi.

ut *νεήκων* sit a recto *νεήκης*. Hesych. *Νεήκης, νεωστὶ ἠκονημένος.* sic *εὐήκης, τανυήκης.* *Bentl.* Add. Cl. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 29. 30. [*p.* 154. *ed.* 2.] Sed scribendum erit *νεηκῶν.* *Ernest.*

LXXIX.

———Ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου.

Zenobius *περὶ Παροιμιῶν.* Ἁρπαγὴ τὰ Κιννάρου· ταύτης μέμνηται μὲν Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβοις. Vide ipsum Zenobium et Hesychium.

LXXX.

Ἀμφορίτης.

Scholiastes Pind. vii. Olymp. Ἔστι δὲ ἀμφορίτης ἀγὼν, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβοις.

LXXXI.

Κέπφος.

Schol. Aristoph. ad Pacem. Εὐηθὲς ζῶον ὁ κέπφος. οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος καὶ Ἄρατος, περὶ τῶν Διοσημείων διαλεγόμενοι, καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις.

LXXXII.

Κοὐχ ὧδ' Ἀρίων τῷ πέσαντι πὰρ Διῒ
Ἔθυσεν Ἀρκὰς ἵππος.

Stephanus: Ἀπέσας, ὄρος τῆς Νεμέας, ἀφ' οὗ Ζεὺς Ἀπεσάντιος· Καλλίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰάμβοις τὸ ἐθνικὸν Ἀπέσας φησί· Κοὐχ ὠδαρείων τῷ Ἀπέσαντι πὰρ Διῒ ἔθυσεν Ἀρκάδας ἵππους. Ita editiones vulgatæ hunc locum exhibent: sed Codices MSti, *ἀρκὰς ἵππος*; testantibus qui novissime eum scriptorem interpretati sunt. Quæ lectio, quanquam ab iis repudiata, quia minime intellecta, sane certissima est. Pro *κοὐχ ὠδαρείων*, lege *κοὐχ ὧδ' Ἀρίων.* De quo equo, vide præter alios Pausaniam in Arcadicis. Velocem aliquem equum Callimachus Arioni comparat. Πὰρ Διῒ Ἀπέσαντι: ut alibi, *παρ' Αἰγείωνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα.*

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

Diog. Laërtius vita Thaletis. Οὗτος (ὁ Θαλῆς) προήγαγεν ἐπὶ πλεῖστον, ἅ φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις Εὔφορβον εὑρεῖν τὸν Φρύγα, οἷον σκαληνὰ τρίγωνα, καὶ ὅσα γραμμικῆς ἔχεται θεωρίας.

Suidas v. Διθύραμβ. Καὶ Καλλίμαχος ἐν Χωλιάμβοις μέμνηται αὐτοῦ (τοῦ Ἴωνος τοῦ Χίου) ὅτι πολλὰ ἔγραψε.

LXXXIII.

Μοῦσαι καλαὶ, κἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω.

Eustath. A. Iliad. p. 693. Οὐ γὰρ ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ Μοῦσαι καλαὶ καὶ Ἀπόλλων οἷς ἐγὼ σπένδω, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀρσενικὸν γένος ἐπεκράτησεν, ἀλλὰ τὸ θηλυκόν. Recte emendavimus. Est Choliambus. Idem Odyss. O. p. 570. Τὸ ἰύζοντες ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες οὐκ ἀπέοικε τοῦ Μοῦσαι καλαὶ καὶ Ἀπόλλων, οἷς ἐγὼ σπένδω. [*Citatur a Scholiasta Sophoclis in Œd. Col.* 1621.]

LXXXIV.

Οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρεν.

Suidas: Πρῴ ὀξύνεται, τὸ δὲ πρῶν περισπᾶται. Οὐ πρῶν μὲν ἡμῖν ὁ τραγῳδὸς ἤγειρεν. Καλλίμαχος. [*Vid. Ruhnken. ad Timæi Lex. p.* 226.]

LXXXV.

Ἐκ τῶν, ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν.

Julius Pollux lib. ix. c. 6. Εἴη δ' ἂν καὶ κόλλυβον, λεπτόν τι νομισμάτιον. Καλλίμαχος γοῦν ἔφη, περὶ τῶν ἐν ᾅδου λέγων, Ἐκ τῶν οἴκου βοῦν κολλύνον πιπράσκουσιν, ὡς ἂν εἴποι τις τοῦ προστυχόντος. Codex MStus qui fuit Is. Vossii habet, τῶν ὀκόβουν κολλόβου πιπρήσκουσιν. Lege, ut ante emendatum vides. ὅκου et πιπρήσκουσιν, Ionice. Festiva sane descriptio τῶν ἐν ᾅδου; qui cum umbræ et simulacra sint, non amplius carnes solent comedere.

LXXXVI.

Εἰς τὸ περὶ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε,
Οὗ τὸν πάλαι Παγχαῖον ὁ πλάσας Ζᾶνα,
Γέρων ἀλάζων ἄδικα βίβλια ψήχει.

Etymolog. Mag. Ἄλες, ἀλέες ἐστὶν ἀολλέες· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Λοχιάμβοις· Εἰς τὸ πρὸς τείχευς ἀλέες δεῦτε. ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ πρὸς τοῦ τείχους ἱερὸν ὁμοῦ δεῦτε. lege χωλιάμβοις; uti recte editum est a Varino in Ἐκλογαῖς. Scholiastes Theocriti Id. vii. Ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. καὶ Καλλίμαχος· ἐς τὸ πρὸ τείχους ἱερὸν ἀλέες δεῦτε. Plutarchus de Placitis Philos. i. vii. Ἔνιοι τῶν φιλοσόφων, καθάπερ Διαγόρας ὁ Μιλήσιος καὶ Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος καὶ Εὐήμερος ὁ Τεγεάτης καθόλου φασὶ μὴ εἶναι θεούς. Τὸν δὲ Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος αἰνίττεται ἐν τοῖς Ἰάμβοις γράφων,

Εἰς τὸ πρ τείχευς ἱερὸν ἀλέες δεῦτε,
Οὗ τὸν πάλαι χάλκεον ὁ πλάσας Ζᾶνα,
Γέρων ἀλάζων ἄδικα βίβλια ψύχει.

ubi id primo notandum, vitiosam scriptura Διαγόρας ὁ Μιλή-

σιος pro ὁ Μήλιος jam ab annis plus mille Plutarchi codices insedisse; et in errorem duxisse cum Eusebium, tum Theodoretum; qui hoc loco freti Diagoram Milesium vocant, ille Præp. Evang. lib. xiii. hic Therapeut. Græc. Sermone ii. Pro ψύχει autem, quod in vulgatis editionibus habetur, legendum est ψήχει, *radit, exarat, scribit.* Deinde ex χάλκεον (quod huic loco minime convenit; nam Euhemerus non æneum sed carneum sane Jovem finxit; quem cum cætera Deorum turba meros homines fuisse tradidit) haud socordi opinor conjectura fecimus Παγχαῖον; quod scribebant παγχέον. Fundus hujus emendationis est ipse Plutarchus libro de Iside et Osiride; ubi Euhemerum ait libros suos composuisse ex commentitiis quibusdam Inscriptionibus in Panchæa insula. p. 64. Edit. Steph. Λαμπρὰν δὲ τοῖς Εὐημέρου τοῦ Μεσσηνίου φενακισμοῖς παῤῥησίαν διδόντας, ὃς αὐτὸς ἀντίγραφα συνθεὶς ἀπίστου καὶ ἀνυπάρκτου μυθολογίας πᾶσαν ἀθεότητα κατασκεδάννυσι τῆς οἰκουμένης, τοὺς νομιζομένους θεοὺς πάντας ὁμαλῶς διαγράφων εἰς ὀνόματα (vulgo ὄνομα) στρατηγῶν καὶ ναυάρχων καὶ βασιλέων, ὡς δὴ πάλαι γεγονότων, ἐν δὲ Πάγχοντι γράμμασι χρυσοῖς ἀναγεγραμμένοις (lege ——μένα sc. ὀνόματα) οἷς οὔτε βάρβαρος οὐδεὶς, οὔτε Ἕλλην, ἀλλὰ μόνος Εὐήμερος, ὡς ἔοικε, πλεύσας εἰς τοὺς μηδαμόθι γῆς γεγονότας μηδὲ ὄντας Παγχώους καὶ Τριφύλλους, ἐντετυχήκει. *Bentl.* Ad locum Plutarchi lege Cel. Corsinum in Diss. i. ad Plutarch. de Plac. Ph. c. 7. qui hæc Bentlejana non legerat, aut oblitus erat. *Ernest.* [*βίβλια ξύει Toup. in Suid.* ii. *p.* 459.]

LXXXVII.

Ἦ κεῖνος οὑνιαυτὸς, ᾧ τό τε πτηνὸν,
Καὶ τοὒν θαλάσσῃ, καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
Ἐφθέγγεθ', ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθῆος.

Clemens Alex. Strom. lib. v. Γήϊνον μὲν οἱ φιλόσοφοι παρ' ἕκαστα τὸ σῶμα ἀναγορεύουσι —— Καλλίμαχος δὲ διαῤῥήδην γράφει· ἦν κεῖνος οὑνιαυτὸς, ᾧ ποτε πτηνὸν, καὶ τοὺν θαλάσσῃ καὶ τὸ τετράπουν οὕτως Ἐφθέγγεθ', ὡς ὁ πηλὸς ὁ Προμηθέως. pro ᾧ ποτε, emendavimus ᾧ τό, τε· τὸ πτηνὸν, τὸ ἐν θαλάσσῃ, τὸ τετράπουν. Et Προμηθῆος ob versum qui est Choliambus, sive Jambus Scazon. Extat etiam apud Euseb. Præp. Evang. lib. xiii. ex Clemente. [*Lege* Προμήθειος.]

LXXXVIII.

Ἔβηξαν, οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες.

Etymol. Magn. Ἀλίβας, σημαίνει καὶ τὸ ὄξος. Καλλίμαχος· Ἔβηξαν ἀλίβαντα πίνοντες. ubi pro οἶνον reponendum esse videatur οἷον; idque ipsorum grammaticorum autoritate.

Tussierunt, tanquam qui acetum bibunt.

Si enim (ut Etymologus, Suidas, et Eustathius autores sunt) *ἀλίβας* est *ὄξος*, *οἶνον* hic locum habere nequit. Sed enim vero *ἀλίβας* communiter significat *νεκρὸν*, *mortuum:* et pace magistrorum crediderim in hoc ipso etiam loco nihil aliud notare: *οἶνος ἀλίβας*, *vinum mortuum;* quæ periphrasis est *aceti.* Verte igitur

Ἔβηξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες.

Tussierunt vinum mortuum libentes. *Bentl.*

Præferam priorem summi viri conjecturam, quam aliquo modo confirmat Etymol. MS. Bibl. Regiæ, ubi hoc fragmentum sic exhibetur: *Ἔβηξαν οἱ ἀλίβας τε πίνοντες. ἀλίβας* simpliciter pro *aceto* dici, non dubium est. Orion Thebanus *περὶ ἐτυμολογιῶν* MS. in Bibl. Regia: *Ἀλίβας, ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχειν. ἔστι παρὰ Ἱππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.* *Ruhnken.*

LXXXIX.

Σόλων ἐκεῖνος ὡς Χίλων' ἀπέστειλε.

Choeroboscus Grammaticus nondum editus, in Bibliotheca Oxon. *Χίλων, ὄνομα κύριον διὰ τὸ ι. ἐπειδὴ εὕρηται καὶ ἐν συστολῇ παρὰ Καλλιμάχῳ, οἷον Σόλων ἐκεῖνος δὲ ὡς Χίλων' ἀπέστειλεν. ἔστι δὲ χολίαμβον.* corrige *χωλίαμβον.* *Bentl.* Forte legendum, *Σόλων ὁ κλεινὸς ὡς Χίλ.* Aristophan. *Θεσμοφ.* vs. 29. *Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει.* Nisi malis *ἐκεῖνον*, scilicet *τρίποδα.* Nam Solon, ut opinor, ad Chilonem misit sive tripodem sive phialam, illi, qui sapientia ceteris præstaret, oraculi jussu reddendam. Historiam narrat Diogen. Laërt. i. 28. ad quam etiam pertinent Fragm. XCV. & XCVI. *Ruhnken.*

XC.

—— οὐ μάχην ἀείδοντας

Τὴν Βουπάλειον ——

Julianus Ep. xxx. *Ἡδέως ἐδεξάμην τὸ παρά σου πινάκιον ἀποσταλέν. ἔχει γὰρ καὶ τὰ διαγράμματα τῶν πρόσθεν βέλτιον· καὶ κατεμούσωσας αὐτὸ, προσθεὶς τοὺς Ἰάμβους οὐ μάχην ἀείδοντας τὴν βουπάλειον, κατὰ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν, ἀλλ' οἵους ἡ καλὴ Σαπφὼ βούλεται τοῖς νόμοις ἁρμόττειν.*

XCI.

Οὐ πάντες, ἀλλ' οὓς ἔσχεν ἅτερος δαίμων.

Pindarus Pyth. iii.

Δαίμων δ' ἕτερος
ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσατό νιν ——

ubi Scholiastes: *Δαίμων ἕτερος, ὁ κακοποιὸς, ὡς πρὸς τὸν ἀγαθο-*

ποιόν. Καλλίμαχος δέ φησιν. Οὐ πάντες, ἀλλ' οὓς ἔσχεν ἕτερος δαίμων. Pro ἕτερος autem lege ἅτερος, versu flagitante. Quos locos imitatus est autor Epistolarum quæ Phalaridi adscribuntur; ἐὰν ἑτέρῳ δαίμονι συμπλακῶ. Sic in Epigrammate:

Ἄμμες ὅρων φύλακες, δισσοὶ θεοὶ, ὧν ὁ μὲν Ἑρμῆς,
Οἷον ὁρῆς μ'. οὗτος δ' ἅτερος Ἡρακλέης.

XCII.

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

Hephæstion p. 16. de Choliambo: Τὸ δὲ χωλὸν οὐ δέχεται τοὺς παραλήγοντας τρισυλλάβους πόδας, οὔτε δάκτυλον, οὔτε τρίβραχυν, οὔτε ἀνάπαιστον· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἴαμβον, ὅτε καὶ εὐπρεπές ἐστιν· ὡς τὸ,

Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος οὐ γὰρ, ἀλλ' ἥκω.

Ubi delendum illud comma post γὰρ. et οὐ γὰρ ἀλλὰ vertendum, *etenim*. Apud eundem p. 15. citantur hæc Eupolidis in Baptis:

Ἀλλ' οὐχὶ δυνατόν ἐστιν· οὐ γὰρ ἄλλα προ-
βούλευμα βαστάζουσι τῆς πόλεως μέγα.

lege οὐ γὰρ ἀλλὰ, *portant etenim*. Aristoph. Nubibus:

——— οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.

ubi σχολ. Οὐ γὰρ ἀλλ' ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ, Ἀττικῶς. Καλλίμαχος· Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος. οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω· ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. Eadem et plura vide apud Suidam in οὐ γάρ.

XCIII.

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον. Ἔν κοτε Τμώλῳ
Δάφνην ἐλαίη νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
Λέγουσι θέσθαι ———

Ammonius de differentia vocabulorum. Αἶνος ἀπὸ φυτῶν. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον. ἔν κοτε Τμώλῳ Δάφνην ἐλαίην εἰκὸς οἱ παλαιοὶ Λυδοὶ λέγουσι θέσθαι. Quæ corrigenda sunt, uti supra. Eustath. ad Iliad. I. p. 796. Αἶνος λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν —— ἀπὸ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔν κοτε Πύλῳ δάφνην, καὶ τὰ ἑξῆς. Idem Odyss. Ξ. pag. 556. Εἰς δὲ τὸ ἀπὸ φυτῶν συντελεῖ Καλλιμάχου, τὸ, Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἔν κοτε Μάλῳ ἢ Δάλῳ τουτέστι Δήλῳ τῇ νήσῳ δάφνη ἐλαίην καὶ ἑξῆς. Ubi notanda varietas lectionis, Πύλῳ, Μάλῳ Δάλῳ; quæ singulæ depravatæ sunt ex Τμώλῳ. Nulla autem controversia erit, quin huc quoque referenda sint, quæ ex Cod. MSto Oxonii Περὶ τρόπων ποιητικῶν bona fide repræsento. Ἀστεϊσμὸς

—— παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἀστεϊζομένη ἡ ἐλαία φησιν· Ἐγὼ φαύλη πάντων τῶν δένδρων εἰμί. καλεῖται δὲ τοῦτο προσποίησις. Levi enim mutatione fiet Jambus Scazon:

Φαύλη δὲ πάντων εἰμ' ἔγωγε τῶν δένδρων.

Toup. in Suid. ii. *p.* 458. Ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ φαύλη τῶν δένδρων.]

XCIV.

Ἔπλευσεν εἰς Μίλητον. ἦν γὰρ ἡ νίκη
Θάλητος, ὅς τ' ἦν ἄλλα δέξιος γνώμη,
Καὶ τῆς ἁμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
Τοὺς ἀστερίσκους, ῇ πλέουσι Φοίνικες.

Achilles Tatius ad Arati Phæn. c. 1. Ὅτι δὲ ἄλλοι ἄλλο εὗρον, ἐκ τοῦ Θάλητα τὴν μικρὰν ἅμαξαν εὑρηκέναι, δῆλον. Ὁ γοῦν Καλλίμαχός φησιν, Ἔπλευσεν &c. ut supra, nisi quod ibi sit ὃς τὴν et λέγεται. Diogenes Laërtius vita Thaletis: Καλλίμαχος δ' αὐτὸν (Θάλητα) οἶδεν εὑρετὴν τῆς ἄρκτου τῆς μικρᾶς, λέγων ἐν τοῖς Ἰάμβοις οὕτως,

Καὶ τῆς ἁμάξης ἐλέγετο σταθμήσασθαι
Τοὺς ἀστερίσκους, ῇ πλέουσι Φοίνικες.

[*Emendate citat Scaliger ad Manil. p.* 40. ὃς τά τ' ἄλλα δέξιος γνώμην. *Idem mox* οἷς πλέουσι.]

XCV.

Θάλης με τῷ μεδεῦντι Νειλέω δήμου
Δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

Diogenes Laërt. vita Thaletis. Ταῦτα δὲ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἰάμβοις ἄλλως ἱστορεῖ, παρὰ Λεανδρίου λαβὼν τοῦ Μιλησίου. Βαθυκλέα γάρ τινα Ἀρκάδα φιάλην καταλιπεῖν, καὶ ἐπισκῆψαι δοῦναι τῶν σοφῶν τῷ πρωτίστῳ. ἐδόθη δὲ Θαλῇ, καὶ κατὰ περίοδον πάλιν Θαλῇ, ὁ δὲ τῷ Διδυμαίῳ Ἀπόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω, κατὰ τὸν Καλλίμαχον.

Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι Νειλέω δήμου
Δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.

XCVI.

Πάλιν τὸ δῶρον ἐς Θάλητ' ἀνώλισθε.

Etymolog. Magn. Θάλης Θάλητος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. Πολὺ τὸ δῶρον ἐς Θάλητα ὤλισθεν. ἔστι δὲ χορίαμβος. τροχαῖον γὰρ ἔχει ἐν τῷ ἕκτῳ ποδί. Ubi legendum pro πολὺ, πάλιν: Laërtius: ἐδόθη δὲ Θαλῇ, καὶ κατὰ περίοδον πάλιν Θαλῇ. Eadem enim est historia: deinde lege εἰς Θάλητ' ἀνώλισθε; versus gratia, tum et sententiæ; nam ἀνολισθεῖν est *rursum et retrorsum* ὀλισθεῖν. Postremo scribe χωλίαμβος: quod et res ipsa postu-

lat, et verba Grammatici; *quia Trochæum habet in sexto pede:* quod proprium est Jambi Scazontis. alter enim vel Jambum, vel Pyrrhichium habet.

XCVII.

Ὦ 'μαὶ τοῦ 'πιόντος ἀγκύραι.

Apollonius de Syntaxi p. 219. de vocativo pronominum. Ἔστι δὲ καὶ τὰ τῆς χρήσεως, ἡνίκα ὁ Νέστωρ τοὺς ἰδίους παῖδας προσφωνῇ, Παῖδες ἐμοί. καὶ ἔτι παρὰ Καλλιμάχῳ· Ὦ ἐμαὶ τοῦ ἀπιόντος ἀγκύραι. Pars est, ut mihi videtur, Jambi Scazontis.

XCVIII.

—— τὰ τράχηλα γυμνάζει.

Etymol. Mag. v. Κέλευθος. Ὁ τράχηλος τὸ τράχηλον. ἔνθεν πληθυντικῶς παρὰ Καλλιμάχῳ, τὰ τράχηλα γυμνάζει. De tauro, ut opinor, loquitur; *Qui tentat sese, atque irasci in cornua discit Arboris obnixus trunco.*

Eustathius Iliad. B. p. 81. Κέλευθα, μεταπλασμὸν γένους φασὶ παλαιοί. Καὶ τὸ, γυμνάζει τὰ, παρὰ Καλλιμάχῳ. Si Etymologum sequeris, erit membrum Choliambi; si Eustathium, Hexametri. *Bentl.*

[*Schol. Venet. ad Iliad.* B. 312. ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου, τὸ τράχηλον. ἔνθεν πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ, τὰ τράχηλα γυμνάζειν.]

XCIX.

Ἀλεῖος ὁ Ζεὺς ——

Pindari Scholiastes x. Olymp. 59. Καὶ τὸν ἐν Πίσῃ δὲ Δία, Ἠλεῖον εἶπε Καλλίμαχος· Ἀλεῖος ὁ Ζεύς.

C.

Τῷ γ' ἐμῷ δοκῷ.

Eustathius Od. i. p. 351. Ὅτι τὴν δόκησιν καὶ ὑπόληψιν, δοκὸν ὁ Καλλίμαχος ἔφη, γράψας, Τῷ γ' ἐμῷ δοκῷ, ἤγουν τῇ ἐμῇ δοκήσει. *Bentl.* Adde Fabric. ad Sext. Empir. p. 71. *Ernest.*

ΙΒΙΣ. IBIS.

Clemens Alexand. Strom. lib. 5. Εὐφορίων γὰρ ὁ ποιητὴς, καὶ Καλλιμάχου Ἶβις, καὶ τὰ Αἴτια, καὶ ἡ Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρα, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια γυμνάσιον εἰς ἐξήγησιν γραμματικοῖς ἔκκειται ἅπασι. Ita Codex MStus Dionysii Salvagnii: In vulgatis Ἶβις abest. [v. Salvagnium ad Ibin p. 47. *Ernest.*]

Huc itaque vel ad Αἴτια refer illud Statii iv. Sylvarum, in Epicedio patris:

Tu pandere dictus
Carmina Battiadæ.

Suidas v. Καλλίμαχος. Ἶβις. ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἴς τινα Ἶβιν, γενόμενον ἐχθρὸν τοῦ Καλλιμάχου, ἦν δὲ οὗτος ὁ Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά. Ovidius in Ibide.

Nunc quo Battiades inimicum devovet Ibin,
Hoc ego devoveo teque tuosque modo.
Utque ille, historiis involvam carmina cæcis:
Non soleam quamvis hoc genus ipse sequi.
Illius ambages imitatus in Ibide dicar,
Oblitus moris judiciique mei.

Idem ibidem:

Et quibus (diris) *exiguo est volucris devota libello,*
Corpora projecta quæ sua purgat aqua.

Ubi Scholiastes vetus: *Callimachi vota in Ibin avem Ægyptiam, quæ rostro projecta aqua alvum purgare solet.*

Scholiastes vetus ad Ovidii Ibin: *Dareus secundus primi Darei filius incubuit primo in regnum; sed succedere non potuit, donec juraverat, quod cives suos veneno, sicut primus, non interficeret: postquam vero fuit in regno; non veneno, sed ponens eos in area plena calido cinere interficiebat; ut Callimachus contra suum Ibin:*

Et tu dispereas, sicut periere secundus
Dareus multo quos cinere obruerat.

Idem: *Callimachus dicit Eurydamantem et Thrasyllum inimicos fuisse: Eurydamantem vero a Simone Larissæo circa tumultum Thrasylli raptatum fuisse.* Scholiastes Homeri Iliad. X. 398. Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Σίμωνα γάρ φησι Θετταλὸν τὸ γένος Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου σύραι, ἀποκτείνοντα Θράσυνον (lege Θράσυλλον) τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ἅψασθαί τε τοῦ νόμου πρῶτον. τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα, καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν. (Θράσυλλον *Schol. Venet.*) [Binos Callimachi de hac ipsa re versus conservavit Proclus in Platonis Polit. p. 391. εἴρηται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῶν παλαιῶν (i. e. ab antiquis Homeri Interpretibus) ὡς Θετταλικόν τι τοιοῦτον ἦθος ἦν, καὶ ὁ Κυρηναῖος μαρτυρεῖ ποιητής·

—— πάλαι δ' ἔτι Θεσσαλὸς ἀνὴρ
Ῥυστάζει φθιμένων ἀμφὶ τύμβον φονέας. *Ruhnken.*]

[*Mirum est Ruhnkenium non correxisse* ἀμφὶ τάφον *quod præbet Homeri Scholiasta.*]

Idem: *Callimachus dicit, Hypermnestram, quondam in adulterio deprehensam cum fratre mariti sui, profugisse auxilio tene-*

brarum; *deinde servum Pavonem et Locrin ancillam necavit, ut illa Locris diceretur deprehensa.*

Idem: *Thracia Bistonia a Bistone palude dicta est; et ibi, autore Callimacho, in oppido Seris nomine multi viri a Lacedæmoniis interfecti sunt pro templo Minervæ. Ideo Minerva fertur lumina sua operuisse.*

Idem: *Callimachus dicit, in Creta Menedemo sacra fieri sine ferro; quia in bello Trojano pluribus vulneribus cultrorum interiit.*

Idem: *Paphagus Epirotes, cum circumsideret urbem Ambraciam, venatum exivit; et leænæ catulum nactus ab ea insecuta dilaniatus est, autore Callimacho.*

ΙΟΥΣ ΑΦΙΞΙΣ.

Citante Suida in vita Callimachi.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑΣ ΙΧΘΥΩΝ.

Teste Suida in v. Καλλίμαχος.

Huc fortasse referendum illud Hesychii: Ἴωψ, ἰχθὺς ποιὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. [*Vide supra ad Fragm.* XXXVIII.]

ΚΤΙΣΕΙΣ ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑΙ.

Suidas v. Καλλίμαχος.

ΚΥΔΙΠΠΗ.

Hujus Poëmatii mentionem facit Ovidius:

Callimachi numeris non est dicendus Achilles:
Cydippe non est oris, Homere, tui. *Bentleius.*

Ad librum Elegorum pertinuisse supra monui. *Ernest.*

CI.

Ἀλλ' ἐνὶ δὴ φλοιοῖς κεκολαμμένα τόσσα φορεῖτε
Γράμματα, Κυδίππην ὅσσ' ἐρέουσι καλήν.

Schol. Aristoph. Acharn. Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις οὕτως, Ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ·

Ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φορεῖτε
Γράμματα, Κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν.

Ubi notandum φύλλοισι, quam lectionem tutatur ipse Scholiastes: si enim apud hunc quoque legeris, δένδροις ἢ φλοιοῖς;

bis eandem rem dixeris. Idem quippe est inscribere *arboribus*, ac *corticibus*. Bona tamen Grammatici hujus venia, liceat nobis restituere φλοιοῖσι, (quod scribebant φλυοῖσι) pro φύλλοισι. Quis enim amator adeo insulsus, ut amatæ nomen perituris *foliis* inscribat?

——Foliis tantum ne nomina manda;
Ne turbata volent rapidis ludibria ventis:

Æneæ sunt preces ad Sibyllam. Contra quæ corticibus incisa sunt nomina, tam diu mansura sunt, quam ipsæ arbores:

Certum est in silvis, inter spelæa ferarum
Malle pati, tenerisque meos incidere amores
Arboribus: crescent illæ, crescetis amores.

Lucianus in Ἔρωτες: Ἤδη δὲ πλέον αὐτῷ τοῦ πάθους ἐρεθιζομένου, τοῖχος ἅπας ἐχαράσσετο, καὶ πᾶς μαλακοῦ δένδρου φλοιὸς Ἀφροδίτην καλὴν ἐκήρυσσεν. Glauci Epigramma Antholog. lib. 1.

Ναὶ, ναὶ, Πὰν συρικτά. καὶ εἰς αἴγειρον ἐκεῖναν
Σοί τι κατὰ φλοιοῦ γράμμ' ἐκόλαψε λέγειν. *Bentl.*

Piersonus Verosim. p. 99. verissime ex Aristæneto i. 10. emendat φλοιοῖς κεκολαμμένα, quod pro κεκομμένα reponere non dubitavimus. Κολάπτειν verbum proprium esse in hac re, ipse ostendit. *Ernest.*

CII.

Πολλοὶ καὶ, φιλέοντες Ἀκόντιον, ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

Scholiastes Aristoph. ad Pacem: Ἀθήναιος ἐν τῇ ιε φησὶν, ὅτε κότταβος Σικελική τις ἔστι παιδιὰ, πρώτων εὑρόντων Σικελῶν — ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο ἀφιέντες ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λεγομένους κοττάβους, δῆλον ποιεῖ Ἀχαιὸς, καὶ Καλλίμαχος·

Πολλοὶ δὲ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπότησι κενὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

Sic editio Frobenii: sed Aldina, Οἰνοπότῃ Σικελὰς: quæ emendanda sunt ex Athenæo lib. xv. p. 668. καὶ Καλλίμαχος δέ φησι·

Πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἧκαν ἔραζε
Οἰνοπόται Σικελὰς ἐκ κυλίκων λάταγας.

Animadverte errorem Casauboni et aliorum; qui ἀκόντιον hic *jaculum* sive *humorem ejaculatum* interpretantur. Scribendum enim Ἀκόντιον; qui Acontius erat amator Cydippes; ut ex Epistolis Ovidii vel pueris notissimum. *Multi,* inquit, *qui ephebum Acontium amabant, inter pocula ludebant cottabis; ut augurarentur, an unquam voti compotes futuri essent.* Quare sine dubio hoc Fragmentum ad *Cydippen* poëma referre oportet.

ΚΩΜΩΔΙΑΙ.

Auctore Suida. v. Καλλίμαχος.

ΜΕΛΗ.

Eodem auctore.

ΜΗΝΩΝ ΠΡΟΣΗΓΟΡΙΑΙ ΚΑΤΑ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ.

Eodem auctore. *Bentl.* v. supr. ad XXXVIII.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ.

Eodem auctore. [*Hic titulus in Catalogo Scriptorum omissus est. Liber fortasse complexus est laudes vel descriptionem Musei Alexandriæ cui ipse præfuit Callimachus.*]

ΝΟΜΙΝΑ ΒΑΡΒΑΡΙΚΑ.

Suidas: Φασηλιτῶν θῦμα, ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον τῷ Καλαβρῷ, θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν βαρβαρικοῖς Νομίμοις. [*Toup. in Suid.* ii. *p.* 334. *ex Athenæo reponit* τῷ Κυλάβρᾳ.]

ΠΕΡΙ ΟΡΝΕΩΝ.

Etymologicon Magn. Πέλεια καὶ κίρκος, ἐστὶν εἶδος ἱέρακος· εἰσὶ δὲ γένη ἱέρακος ὀκτὼ, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν τοῖς Περὶ Ὀρνέων. Et Scholiastes Apollonii Rhodii lib. i. vs. 1049. Κίρκος εἶδος ἱέρακος. ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἓξ, ὡς Καλλίμαχος ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ Ὀρνέων.

Athenæus lib. ix. p. 388. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ Ὀρνίθων, διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδία ἑκάτερον καταριθμούμενος. τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν πορφυρίωνα ἐν σκότῳ, ἵνα μή τις αὐτὸν θεάσηται, ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ τροφῇ. pro ἰδία ἑκάτερον corrige ἴδια ἑκατέρου.

Idem lib. ix. p. 389. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τάδε. Ὁ πέρδιξ ἔστι μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους, ζῇ δὲ ἔτη ιε &c. Τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ Περὶ Ὀρνέων.

Idem p. 394. Καλλίμαχος ἐν τῷ Περὶ Ὀρνέων, ὡς διαφόρους ἐκτίθεται φάσσαν, πυραλλίδα, περιστερὰν, τρυγόνα.

Idem p. 365. Τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι καὶ τὸ κολυμβᾷν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ ἄλλων λιμναίων πολλῶν Καλλίμαχος αὐτῷ Περὶ Ὀρνέων.

Hesychius: Σιαλενδρὶς, ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ælianus de Animal. xv. 28. Καλλίμαχος δὲ δύο γένη φησι

εἶναι σκωπῶν. καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ συγκεκληρῶσθαι σιωπῇ. καὶ τοὺς μὲν αὐτῶν λέγεσθαι σκῶπας, τοὺς δὲ ἀείσκωπας. Et Athenæus ix. p. 391. Καλλίμαχος φησι δύο γένη εἶναι σκωπῶν, καὶ τοὺς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὔ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀείσκωπας. εἰσὶ δὲ γλαυκοί. Et Theocriti Schol. Idyl. i. Σκὼψ, ὡς Καλλίμαχός φησι, φθέγγεται ὥσπερ ἐπισκώπτων τῇ φωνῇ· ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. [*Huc referendum monuit Casaubon.*]

Theocriti Schol. Idyll. ii. Τὴν ἴυγγά φησι Καλλίμαχος ἠχοῦς θυγατέρα. φαρμακεύειν δὲ τὸν Δία, ὅπως ἂν αὐτῇ μιχθῇ· ὅθεν ὑπὸ Ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν μεταβαλεῖν, καὶ συνεργεῖν ταῖς φαρμακείαις. Pro μεταβαλεῖν, scribe μεταβληθῆναι.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph. p. 82. Κρὲξ, ὄρνεον θαλάσσιον ἰβιδι ἐοικός. Καλλίμαχος δὲ ἐν τοῖς Περὶ Ὀρνεῶν φησι τοῖς γαμοῦσι δυσοιώνιστον εἶναι.

Aristophanis Schol. ad Aves p. 398. Εὐφρόνιός φησι τὸν πάππον ὄρνεόν τι εἶναι —— Καλλίμαχος. οὐκ ἀναγράφω τὸν πάππον. *Callimachus in suo Catalogo avium non recenset pappum.* Patebit ex sequentibus.

Idem ibidem p. 413. Τὴν Κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος.

Idem p. 380. Κεβλήπυρις, μήποτε οὐχ ἕν ἐστιν, ἀλλὰ δύο. Καὶ ἐν τοῖς Καλλιμάχου γὰρ ἀναγέγραπται κέβλη.

Ibidem: Ἡ πορφυρὶς ἀναγέγραπται, κερχνὶς δὲ οὔ, ἀλλὰ κερχνή. καὶ ἡ κολυμβὶς δὲ φαίνεται, καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελίς. lege ἡ κολυμβὰς, ex loco Athenæi modo laudato.

Ibidem: Ὁ ἐλεᾶς μήποτε ἐλείας ἐστὶν ἐν τοῖς Καλλιμάχου ἀναγραφομένοις. φησὶ γάρ· Ἔλεια μικρὸν ζωὸν ἀγαθόν. ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμὶς, καὶ ὁ κερτος, καὶ ὁ ἐρυθρόπους, καὶ ἡ πορφυρὶς, καὶ ὁ δρύοψ, καὶ ἡ ἀμπελίς.

Ibidem p. 403. Ἡ γὰρ βάσκω καὶ καταῤῥάκται εἰσι παρὰ Καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι, καὶ ἀντὶ ἐδωλίου εἰδώλιος. Sed in loco Aristophanis, quem nunc exponit Scholia-tes, legitur ἐρωδιῷ. Quamobrem aut in textu legendum ἐδωλιῷ, aut in Scholiis (quod malo) ἀντὶ ἐρωδιοῦ εἰδώλιος.

[*Callimachi librum de Avibus secutum fuisse Macrum in Ornithogonia putat F. Ursinus ad Virgil. Georg. III. 421. Minus recte. Callimachi enim opus nihil aliud fuisse videtur quàm nudus avium catalogus. Macri carmen non inelegans fuit, ex quo citantur duo versus de cycno. Laudatur autem ab Athenæo* ix. *p.* 393. *E.* Ὀρνιθογονία *poetriæ cujusdam cui nomen Boeo. Locus est de cycno.* [Hunc autem librum refer ad Ἐθνικὰς Ὀνομασίας.]

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ, ΚΑΙ ΩΝ ΣΥΝΕΓΡΑΨΑΝ, ΕΝ ΒΙΒΛΙΟΙΣ Κ ΚΑΙ Ρ. Suidas.

ΠΙΝΑΞ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΧΡΟΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠ' ΑΡΧΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ. Suidas.

[Pro *διδασκάλων* Pearsonius corrigit *διδασκαλιῶν*, probante Kustero. Sed ita dudum hunc locum citaverat Jo. Wowerius Polymath. cap. xii. p. 102. qui recte, meo judicio, cap. xvi. p. 130. *Πίνακα τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάντων*, et *Πίνακα τῶν Δημοκρίτου συνταγμάτων* refert ad *Πίνακα παντοδαπῶν συγγραμμάτων*. Sed et *Πίναξ τῶν Ῥητορικῶν* et *Πίναξ τῶν νόμων* hujus operis partes fuere. Vid. Fabric. Bibl. Gr. vol. ii. p. 488. *Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου Πίνακας* memoratur ab Athen. ix. p. 408. F. *Ruhnken.*]

Athenæus lib. viii. p. 336. *Ἐγὼ γὰρ πλείονα τῆς μέσης καλουμένης Κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων, καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος, οὐ περιέτυχον τῷ Ἀσωτοδιδασκάλῳ Ἀλέξιδος, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέντι σύνοιδα. Οὔτε γὰρ Καλλίμαχος, οὔτε Ἀριστοφάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδὲ οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀναγραφὰς ποιησάμενοι.*

Scholiastes Aristoph. ad Nubes p. 91. *Ἐρατοσθένης δέ φησι, Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς Διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν. σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένου, ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ Διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι.*

Item ad Aves p. 412. *Λικυμνίαις βολαῖς)* *Ὁ μὲν Καλλίμαχος γράφων οὕτως, Λικυμνίαις βολαῖς φησὶ, ταύτης τῆς διδασκαλίας οὐ μέμνηται.*

Athenæus xi. p. 496. *Δίφιλος Αἱρησιτειχεῖ. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον.* Et paullo infra: *Δίφιλος ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ. ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἱρησιτειχοῦς.*

Etymolog. Magn. v. *Πίναξ.* *Ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ Ἀνεκφώνητον, λέγει Πίνακας ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμάτων. Ὁ οὖν Καλλίμαχος ἐποίει Πίνακας, ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ, παρὰ τῶν Ἀρχαίων οἷς ἐντυχὼν ὁ γραμματικὸς ἐποιήσατο τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμάτων.*

Ptolemæus Hephæstio lib. v. Ὅτι τὸ,

Καὶ Προκλέους ἵπποι χλωρὰν ψαλάκανθαν ἔχουσιν,

ἀγνοηθὲν Καλλιμάχῳ, Εὐβούλου ἐστι τοῦ Κωμικοῦ εἰς Διόνυσον Κωμῳδία. legendum ἔδουσιν. Et fortasse hoc Fragmentum alio referendum.

ΠΙΝΑΞ ΠΑΝΤΟΔΑΠΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ.

Athen. lib. xiv. p. 643. Οἶδα δὲ καὶ Καλλίμαχον, ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι, ἀναγράψαντα πλακουντοποιϊκὰ συγγράμματα Αἰγιμίου καὶ Ἡγησίππου καὶ Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίτου.

Idem lib. vi. p. 244. Τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλίμαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πινάκων, γράφων οὕτως· Δεῖπνα ὅσοι ἔγραψαν. Χαιρεφῶν, Κυρηβίων. εἶθ' ἑξῆς τὴν ἀρχὴν ὑπέθηκεν. Ἐπειδὴ μοι πολλάκις ἐπέστειλας, στίχων τὸ ε. lege Ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν Πίνακι. et Χαιρεφῶν Κυρηβίωνι. vide, si lubet, dissertationem nostram ad Johannem Antiochensem.

Idem lib. i. p. 4. Ἀρχέστρατος ὁ Συρακούσιος ἢ Γελῷος ἐν τῇ, ὡς Χρύσιππος, ἐπιγραφομένῃ Γαστρονομίᾳ· ὡς δὲ Λυγκεὺς καὶ Καλλίμαχος, Ἡδυπαθείᾳ· ὡς δὲ Κλέαρχος, Δειπνολογίᾳ· ὡς δ' ἄλλοι, Ὀψοποιΐᾳ.

Idem lib. ii c. 28. Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐν Ἀσίας Περιηγήσει, εἰ γνήσιον συγγραφέως τὸ βιβλίον. Καλλίμαχος γὰρ αὐτὸ ἀναγράφει, Νησιώτου.

Suidas: Ὠλὴν, Δυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος, ἢ Λύκιος, ἐποποιός· μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος, καὶ ὁ Πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας. [Respicit ad H. in Del. vs. 304. *Ruhnken.*]

Athenæus lib. vi. p. 252. Ἀττάλου δὲ βασιλέως ἐγίνετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος Λυσίμαχος. ὃν Καλλίμαχος μὲν Θεοδώρειον ἀναγράφει. Ἕρμιππος δὲ ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς καταλέγει.

Diogenes Laërtius in Eudoxo: Οὗτος τὰ μὲν γεωμετρικὰ Ἀρχύτου διήκουσε, τὰ δὲ ἰατρικὰ Φιλιστίωνος τοῦ Σικελιώτου, καθὰ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Πίναξί φησι.

Idem in Parmenide: Καὶ αὐτὸς δὲ διὰ ποιημάτων φιλοσοφεῖ, καθάπερ Ἡσίοδος καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἐμπεδοκλῆς —— Καλλίμαχος δέ φησι μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸ ποίημα.

Harpocration v. Ἴων. Ἔγραψε δὲ καὶ φιλόσοφόν τι σύγγραμμα, τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον, ὅπερ Καλλίμαχος ἀντιλέγεσθαί φησιν, ὡς Ἐπιγένους.

Scholiastes Pindari, de ii. Ode Pythiorum. Οἱ μὲν γὰρ οὐδ' ὅλως αὐτόν φασιν Ἐπινίκιον εἶναι. Τίμαιος δὲ, Θυσιαστήριον· Καλ-

λίμαχος δὲ, Νεμεακόν· Ἀμμώνιος δὲ καὶ Καλλίστρατος, Ὀλυμπιακόν.

Proclus in Parmenidem Platonis, nondum editus: Διδάσκαλος μὲν ὁ Παρμενίδης ὢν, μαθητὴς δὲ ὁ Ζήνων, Ἐλεάται δὲ ἄμφω, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ διδασκαλείου μεταλαβόντες, καθάπερ καὶ ὁ Καλλίμαχος ἱστόρησεν. [Procli Cod. Regius hoc modo: ἀλλὰ καὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ διδασκαλείου μεταλαβόντε, καθάπερ που καὶ ὁ Νικόμαχος ἱστόρησεν. *Ruhnken.*]

ΠΙΝΑΞ ΚΑΙ ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΩΝ.

Dionysius Halicarnassensis de Dinarcho p. 116. Inter Dinarchi orationes κατὰ Θεοκρίνου. Ἔνδειξις τοῦ πατρὸς Ὦ Ἀθηναῖοι. Τοῦτον Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθένους φέρει.

Idem Περὶ τῆς Δημοσθένους δεινότητος p. 171. Ὁ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίππου ῥηθεὶς λόγος, ὃν ἐπιγράφει Καλλίμαχος ὑπὲρ Ἁλοννήσου.

Idem de Dinarcho p. 112. Ἅμα δὲ ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον, οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικοὺς περὶ αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλὰ, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας, ὡς Δεινάρχου, τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν.

Idem de Isæo p. 105. Ἔστι δὴ καὶ παρὰ Λυσίᾳ τις λόγος, ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν· Τοῦτον ἐπιγράφει τὸν λόγον Καλλίμαχος περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου.

Scholiastes Aristoph. ad Aves p. 395. Μέμνηται δὲ καὶ Προδίκου (Aristophanes) ἐν Νεφέλαις. Οὐκ ὀρθῶς δὲ ὁ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος.

Harpocratio v. Ἐνεπίσκημμα. Ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ἐπιγραφόμενος, Δημοσθένης πρὸς Κριτίαν περὶ τοῦ ἐνεπισκήμματος, ὃν Καλλίμαχος μὲν ἀναγράφει ὡς γνήσιον, Διονύσιος δ' ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ὡς ψευδεπίγραφον.

Athenæus lib. xv. p. 669. Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη (Διονύσιος) διὰ τὸ συμβουλεῦσαι Ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρήσασθαι. καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέγραψε Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν Ῥητορικῶν ἀναγραφῇ.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

Athenæus lib. xiii. p. 585. Ἐμμελὴς δ' ἦν πάνυ ἡ Γνάθαινα, καὶ οὐκ ἀνάστειος φθέγξασθαι, ἥτις καὶ Νόμον Συσσιτικὸν συνέγραψε, καθ' ὃν δεῖ τοὺς ἐραστὰς ὡς αὐτὴν καὶ θυγατέρα εἰσιέναι, κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα συνταξαμένων φιλοσόφων. Ἀνέγρα-

φησὶ δ' αὐτὸν ὁ Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν Νόμων, καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο, ὅδε ὁ νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὅμοιος στιχων τριακοσίων εἰκοσιτριων.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ. Suidas.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΙ ΠΟΤΑΜΩΝ. Suidas.

[*Huic operi duo etiam proxime sequentia, quasi partes ejus, accensenda sunt.*]

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗΙ ΠΟΤΑΜΩΝ. Suidas.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗΙ ΑΣΙΑΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

Strabo lib. ix. p. 397. Οἷον ἐν Συναγωγῇ τῶν Ποταμῶν ὁ Καλλίμαχος γελᾷν φησιν, εἴ τις θαῤῥεῖ γράφειν, τὰς τῶν Ἀθηναίων παρθένους Ἀφύσσασθαι καθαρὸν γάνος Ἠριδάνοιο, οὗ καὶ τὰ βοσκήματα ἀπίσχοιτ' ἄν.

Scholiastes Apollonii Rhodii i. vers. 1165. Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ (Ῥυνδάκου) ἐν τῷ περὶ τῶν κατ' Ἀσίαν ποταμῶν.

Idem lib. ii. vs. 906. Καλλίχορος, ποταμὸς Παφλαγονίας, ἱερὸς Διονύσου, περὶ Ἡράκλειαν. οὗ μέμνηται ὁ Καλλίμαχος.

Servius ad Virgilii Eclogam x. *Callimachus Aganippem fontem esse dicit Permessi fluminis.*

ΠΡΟΣ ΠΡΑΞΙΦΑΝΗΝ.

Scriptor incertus in vita Arati: Μέμνηται γοῦν αὐτοῦ (Ἀράτου) καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου, οὐ μόνον ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πραξιφάνην, πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν, ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον ποιητήν.

ΣΑΤΥΡΙΚΑ ΔΡΑΜΑΤΑ.

Teste Suida.

ΣΕΜΕΛΗ.

Eodem Auctore.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

Eodem Auctore.

ΥΜΝΟΙ.

Quorum extant sex: I. In Jovem. II. Apollinem. III. Dianam. IV. Delum. V. Lavacra Palladis. VI. Cererem.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

Athenæus lib. iii c. 15. Ὅτι δὲ ὄντως Ἀφροδίτῃ, μαρτυρεῖ Καλλίμαχος ἢ Ζηνόδοτος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι γράφων ὧδε. Ἀργεῖοι Ἀφροδίτῃ ὗς θύουσι, καὶ ἡ ἑορτὴ καλεῖται Ὑστήρια.

Harpocration: Ἄκη, πόλις αὕτη ἐν Φοινίκῃ, ἣν Νικάνωρ ὁ περὶ Μετονομασιῶν γεγραφὼς, καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι τὴν νῦν Πτολεμαΐδα καλουμένην φασὶν εἶναι.

Scholiastes Apollonii i. vs. 1116. Ἀπολλόδωρός φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ἐν Ὑπομνήμασι Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν.

Eustathius ad M. Odyss. p. 478. Καὶ Καλλίμαχος ἐν Ὑπομνήμασι τὴν Ἄρτεμιν ἐπιξενωθῆναί φησιν Ἐφέσῳ τῷ Καΰστρου· ἐκβαλλομένην δὲ ὑπὸ τῆς γυναικὸς τὸ μὲν πρῶτον μεταβαλεῖν αὐτὴν εἰς κύνα, εἶτα αὖθις ἐλεήσασαν ἀποκαταστῆσαι εἰς ἄνθρωπον. καὶ αὐτὴν μὲν αἰσχυνθεῖσαν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ἀπάγξασθαι. τὴν δὲ θεὰν περιθεῖσαν αὐτῇ τὸν οἰκεῖον κόσμον, Ἑκάτην ὀνομάσαι.

ΧΩΛΙΑΜΒΟΙ.

Vide in IAMBOI.

CALLIMACHEA

FRAGMENTA

LOCI INCERTI.

CIII.

Καί μιν Ἀλητιάδαι, πουλὺ γεγειότερον
Τοῦδε παρ' Αἰγειῶνι θεῷ τελέοντες ἀγῶνα,
Θήσουσιν νίκης σύμβολον Ἰσθμιάδος,
Ζήλῳ τῶν Νεμέηθε. πίτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
Ἢ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρῃ.

Plutarchus Sympos. lib. 5. c. 3. Ἡ μὲν πίτυς ἦν στέμμα τῶν ἀγώνων (τῶν Ἰσθμιακῶν) πάτριον. ἐκ δὲ Νεμέας κατὰ ζῆλον ὁ τοῦ σελίνου ξένος ὢν ἐπεισῆλθε δι' Ἡρακλέα, καὶ κρατήσας ἡμαύ-

ρωσεν ἐκεῖνον, ὡς ἱερὸν ἐπιτήδειον. —— Καλλίμαχον δὲ τοῦτο διασαφοῦντα. λέγει δὲ ὁ Ἡρακλῆς αὐτῷ περὶ τοῦ σελίνου,

Καί μιν Ἀλητίδαι πουλὺ γεγειότερον. &c.

Pro Ἀλητίδαι, legendum Ἀλητιάδαι, hoc est, *Corinthii*, ab Alete notissimo illo Corinthi rege et conditore. Unde Pindarus eos appellat *Aletæ filios*, Olymp. xiii. Ὑμμιν δὲ, παῖδες Ἀλάτα. ubi Scholiastes: Παῖδας Ἀλήτου, τοὺς Κορινθίους λέγει, ὡς αὐτοῦ ἀπογόνους. Recte autem γεγειότερον. Suidas: Γέγειαι βόες, αἱ ἀρχαῖαι. καὶ ἀρσενικῶς γέγειος. Etymologicon Magnum: Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος, παρὰ Ἑκαταίῳ, καὶ καλῶν ἦρ' ὅτι, τὼς ὁ γέγειος ἔχει λόγος· καὶ, ἤχεῖ γέγεια ἄνθεα μήκωνός τε. Ubi illud non prætermittendum; ex Hecatæo, qui Historias scripsit oratione prosa, minime petita esse ista testimonia; quippe quæ Fragmenta sunt versuum. Lego itaque, Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος, παρὰ Ἑκαταίῳ καὶ Καλλιμάχῳ (scriptum erat compendiose Καλω.)

Ἦ ῥ' ὅτι τὼς ὁ γέγειος ἔχει λόγος ——

καὶ

—— ἦχι γέγεια
Ἄνθεα μήκωνός τε ——

Quæ conjectura inde firmatur, quod eandem vocem hic usurpet Callimachus; πουλὺ γεγειότερον. Porro, apud Plutarchum, in versu postremo legitur ἡ casu dativo, et Ἐφύρη recto. sed vicissim emendandum est, ἡ recto et Ἐφύρῃ dativo. Ἡ πίτυς ἔστεφε τοὺς Ἐφύρῃ ἀγωνιστάς. Sic in Palladis Lavacris:

Οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδᾳ Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν.

ubi vide quæ adnotavimus. Ephyre hic est Corinthus: Corinthii autem erant Isthmiorum δικασταὶ et ἀθλοθέται; ut Olympiorum Elei. *Bentl.* Ad h. l respexisse Steph. Byz. in Ἰσθμὸς, putat Berkelius, ubi est νίκη Ἰσθμιάς. *Ernest.* [*Verisimile est hoc fragmentum cum duobus proxime sequentibus ad* Αἴτιους *pertinere.*]

CIV.

Οἱ μὲν ἐπ' Ἰλλυρικοῖο πόρου σχάσαντες ἐρετμὰ,
Λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης ὄφιος
Ἄστυρον ἐκτίσσαντο. τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικὸς, ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας.

Strabo lib. i. p. 46. Λέγεται πολλὰ τεκμήρια τῆς Ἰάσονος στρατείας καὶ τῶν ἐπιδιωξάντων Κόλχων, μέχρι τῆς Κρήτης καὶ Ἰταλίας καὶ τοῦ Ἀδρίου· ὧν ἔνια καὶ ὁ Καλλίμαχος ἐπισημαίνεται, —— λέγων περὶ τῶν Κόλχων·

Οἱ μὲν &c.

Et lib. v. p. 215. Ἡ δὲ Πόλα κτίσμα ἐστιν ἀρχαῖον Κόλχων ἐπὶ τὴν Μήδειαν ἐκπεμφθέντων, διαμαρτόντων δὲ τῆς πράξεως, καὶ καταγνόντων ἑαυτῶν φυγήν,

—— τὸ μὲν φυγάδων τις ἐνίσποι
Γραικὸς (ὡς Καλλίμαχος εἴρηκεν) ἀτὰρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας.

Isaacus Tzetzes ad Lycophronem p. 141. Πόλαι πόλεις εἰσὶν Ἠπείρου, ὑπὸ Κόλχων κτισθεῖσαι (leg. πόλις et κτισθεῖσα) τῶν καταδιωξάντων τὴν Μήδειαν, καὶ μὴ καταλαβόντων αὐτὴν, καὶ διὰ φόβον Αἰήτου ἐνταῦθα κατοικησάντων καὶ κτισάντων τὴν πόλιν, ἥτις Κολχίδι φωνῇ Πόλαι καλεῖται. τὸ δὲ Πόλαι Κολχικῶς φυγάδας σημαίνει, ὡς φησι Καλλίμαχος.

Ἄστυρον est urbs quævis; idem quod ἄστυ: ut supra in libro ii. Αἰτίων· Ἄστυρον εἰσανέβη. Urbs, inquit, Colchico vocabulo Πόλαι dicta, quod Græce verteris, πόλις φυγάδων. Sed in versu secundo vix opus est ut moneam τὸ ὄφιος esse depravatum. Non sum nescius Harmoniam et Cadmum in angues mutatos esse, ut in fabula est. Verum in hoc loco, ubi *flavam* Harmoniam nominasset; quod formæ muliebri convenit: quam ineptum fuisset, *serpentem* memorare! Sine dubio legendum:

Λᾶα παρὰ ξανθῆς Ἁρμονίης τάφιον.
Apud lapidem flavæ Harmoniæ sepulchralem.

Λᾶα τάφιον, plane ut in Epigrammate de cippo quodam; λίθον ταφίην. Τύμβον etiam Ἁρμονίης hunc tumulum appellant Apollonius Rhodius, et Dionysius in Περιηγήσει. *Bentl.* [*Vid. Alberti Glossar. p.* 274] Lectionem ὄφιος defendit Cel. Wesseling. ad Itiner. Ant. p. 271. 272. *Ernest.* [σχάσαντες, demittentes *uti vertit Bentleius, stare nequit, cum penultimam corripiat. Corrige* σχήσαντες, inhibentes, *cujus quidem aoristi aliud exemplum in promtu non habeo.*]

CV.

Οὔπω σκέλμιον ἔργον εἰς ξόανον ἀλλ' ἐπὶ τεθμὸν
Δὴ νεόγλυφον ὦναξ θεᾶς ἦσθα σανίς·
Ὧδε γὰρ καθιδρύοντο θεοὺς τότε. καὶ γὰρ Ἀθήνης
Ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λεῖον ἔθηκεν ἕδος.

Plutarchus apud Eusebium in Præparat. Evang. lib. iii. c. 8. Ἥρας δὲ καὶ Σάμιοι ξύλινον εἶχον εἶδος, (lege ἕδος) ὥς φησι Καλλίμαχος,

Οὔπω σκέλμιον &c. ut jam exhibuimus.

Apponam hic verba Isaaci Vossii ad Catullum p. 259. *Callimachus* ἄνα *dixit pro* ἄνασσα, *in versibus, quos adscribemus,*

prout emendandos esse existimavimus: idque eo libentius, quod viri docti eos admodum difficiles esse crediderint:

> Οὔπως κλείνιον ἔργον ἔης ξόαν', ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
> Δὴν δηναιογλύφου, ὦ ἄνα, ἦσθα σανίς.
> Ὧδε καθιδρύοντο θεοὺς τότε. καὶ γὰρ Ἀθήνης
> Ἐν Λίνδῳ Δαναὸς λιτὸν ἔθηκεν ἕδος.

Τεθμοῦ *idem est quod* θεσμοῦ. *Nequaquam,* inquit, *præclarum opus fuisti, o statua; quippe tu, o dea, super struem ligneam antiqui et simplicis operis fuisti aliquando asser seu pluteus: ut de hac Samia dea habet Arnobius.* Hæc Vossius: sane, si vera fas est dicere, nihilo melius quam docti illi qui difficilem locum esse crediderunt. Neque enim κλείνιος, *præclarus,* a quoquam usurpata vox est. Solus Hesychius post κλινίδιον habet κλείνιος, ἔνδοξος. Sed locus est depravatus; et scribendum κλινὸς, hoc est, κλεινός. Nam apud hunc ει et ι ubique fere confunduntur. Idem alibi: Κλεινὸς, ὡραῖος, ἔνδοξος, ὀνομαστός. Illud, quod sequitur, ὦ ξόαν', portentum plane est: Quis enim vel fando audivit, ὁ ξόανος pro τὸ ξόανον? Τεθμὸς, inquit, est θεσμὸς, hoc est, *strues lignorum.* Sane τεθμὸς est θεσμὸς, cum hoc *legem* significat et *institutum:* non alias. Neque vero crediderim vel ipsum θεσμὸς notare *congeriem lignorum.* Solus enim hoc prodidit Hesychius; auctor exigua fide; quique ex mendosis codicibus infinita desumsit: ut in hoc ipso loco θεσμοὺς posuit pro θωμούς. Postremo ὦ ἄνα, *o rex:* de Junone dici opinatur Vossius. Quod quam inficetum et prorsus inauditum sit, nihil opus est dicere. Videamus, an hæc nobis melius succedant:

> Οὔπω Σκέλμιος ἔργον εὔξοον, ἀλλ' ἐπὶ τεθμοῦ
> Δηναίου γλυφάνῳ ἄξοος ἦσθα σανίς.
> Ὧδε γὰρ ἱδρύοντο θεοὺς τότε. καὶ γὰρ Ἀθήνης
> Ἐν Λίνδῳ Δαναὸς κίον' ἔθηκεν ἕδος.
>
> *Nondum Scelmios opus bene politum, sed more*
> *Antiquo sculpturæ expers eras asser.*
> *Sic enim tunc deos statuebant. quippe et Minervæ*
> *Lindi Danaus columnam posuit pro statua.*

Sententia est, *Nondum, o Juno Samia, statua eras in humanum formam effigiata, opus Scelmis statuarii:* (ut nunc es) *sed rudis et indolatus asser.* Scelmis, ut conjicio, nomen artificis, qui Junonem Samiam fecit. Ita apud Pausaniam de hoc vel illo simulachro passim legas, Φειδίου ἔργον, Ἐπειοῦ ἔργον, Πολυκλείτου ἔργον &c. uti hic Σκέλμιος ἔργον. Sic apud Plinium, *opus Praxitelis* &c. Alii quidem artificem hunc, qui hic Scelmis vocatur, Euclidem appellant. Clemens in Protreptico: Τὸ δὲ ἐν Σάμῳ τῆς Ἥρας ξόανον σμίλῃ τῇ Εὐκλείδου πεποιῆσθαι, Ὀλύμπιχος ἐν Σαμιακοῖς ἱστορεῖ. Sed hoc leve est; nam quoties in rebus hujusmodi diversa prodiderunt auctores. Bene

vero, *σανὶς γλυφάνῳ ἄξοος, asser scalptro non rasus.* Bene etiam, *more antiquo.* Clemens in Protreptico. Ἐν Ἰκάρῳ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ἄγαλμα ξύλον ἦν οὐκ εἰργασμένον (*lignum indolatum,* ut vertit Arnobius lib. 6.) Καὶ τὸ τῆς Σαμίας Ἥρας, ὥς φησιν Ἀέθλιος, πρότερον μὲν ἦν σανίς. ὕστερον δὲ ἐπὶ Προκλέους ἄρχοντος, ἀνδριαντοειδὴς ἐγένετο. Arnobius ibidem: *Atque ut Aethlius memorat, ante usum disciplinamque fictorum* (a recto, fictores) *pluteum Samios coluisse pro Junone.* Tertullianus contra Gentes: *Ceres farrea, quæ rudi palo et informi ligno prostat.* Sic in Œdip. Colon. Sophocles de luco Eumenidum loquens, Κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. Schol. ἀσκέπαρνον, ἄγλυφον, καὶ ἀπελέκητον, καὶ ἄξυστον, οὐκ εἰργασμένον. Recte autem, ut opinor, in versu ultimo emendatum, κίον' ἔθηκεν ἕδος. Priscis enim temporibus columnæ pro Deorum simulachris positæ sunt. Clemens ibidem: Οἱ παλαιότεροι ξύλα ἱδρύοντο περιφανῆ, καὶ κίονας ἵστων ἐκ λίθων. Idem Strom. lib. i. p. 151. Πρὶν γ' οὖν ἀκριβωθῆναι τὰς τῶν ἀγαλμάτων σχέσεις, κίονας ἱστάντες οἱ παλαιοὶ ἔσεβον τούτους ὡς ἀφιδρύματα τοῦ θεοῦ: vide plura ibi ex Scriptoribus Φορωνίδος et Εὐρωπίας. Denique hic ipse Danaus, de quo loquitur Callimachus, Jovi et Dianæ *columnas* posuisse dicitur pro statuis. Pausanias Corinth. p. 61. Δαναὸς δὲ ταῦτά γε ἀνέθηκε, καὶ πλησίον κίονας ἐς Διὸς καὶ Ἀρτέμιδος ξόανον. Poteris etiam legere, Οὔπω Κέλμιος ἔργον, vel Κέλμιον. Κέλμις unus ex Idæis Dactylis, ferri inventor. Unde proverbium. Κέλμις ἐν σιδήρῳ. Vide Zenobium. Memorat etiam Clemens Strom. i. p. 132. Κέλμις τε αὖ καὶ Δαμναμενεὺς οἱ τῶν Ἰδαίων Δάκτυλοι, πρῶτοι σίδηρον εὗρον ἐν Κύπρῳ, ὁ δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὗρε χαλκοῦ κρᾶσιν. Sententia erit, *Nondum eras statua ferrea, sive ærea, ex materia quam Celmis invenit.* Vel, *Nondum fabricata eras instrumentis ferreis statuariorum.* Atque hæc quidem, ut pro certis venditare nolim, Vossianis saltem non deteriora esse ausim polliceri. *Bentl.* Longe melius, quam Is. Vossio, res successit Bentlejo. Sed in Σκέλμιος est mera conjectura, nullo nixa fundamento. Tractavit etiam hoc argumentum Kuhnius ad Pausan. vii. 3. p. 531. et ad Polluc. i. 7. n. 45. qui Κέλμιον legit. Id ipsum quoque sine historia, quæ nullo modo sinit huic Dactylo tribui signum Junonis, cum illius tempore adhuc rudes essent statuæ Deorum, ut bene monet Cel. Wesselingius Probab. cap. 34. qui probat conjecturam repudiatam a Kuhnio Σμίλιον ἔργον, vel Σμίλιδος, *opus Smilidis* Euclidis filii, cujus mentio apud Pausan. vii. 4. Kuhnium sequitur Corsinus Fast. Att. tom. i. p. 325. *Ernest.* [Σμίλιδος *probat Valckenaer. Diatr. Eurip. p.* 215. C. qui *pro* τεθμοῦ *reponit* βαθμοῦ. *In secundo versu melius puto* γλυφάνων ἄξοος.]

CVI.

Καὶ γὰρ ἐγὼ τὰ μὲν ὅσσα καρήατι τῆμος ἔδωκα,
  Ξανθὰ σὺν εὐόδμοις ἀκραλιπῆ στεφάνοις,
Ἄπνοα πάντ' ἐγένοντο παραχρῆμ'. ὅσσά τ' ὀδόντων
  Ἐνδόθι, νειαίρην τ' εἰς ἀχάριστον ἔδυ,
Καὶ τῶν οὐδὲν ἔμεινεν ἐς αὔριον. ὅσσα δ' ἀκουαῖς
  Εἰσεθέμην, ἔτι μοι μοῦνα πάρεστι τάδε.

Extat apud Stobæum Titulo lxxxi. Versum secundum sic emendat magnus Grotius:

Ἄνθε' ἐν εὐόδμοις ἀκραλιφῆ στεφάνοις.

ἀκραλιφῆ autem *unguentata* interpretatur, tanquam ab ἄλειφαρ. ut πισσαλιφὴς, νηλιφὴς, et similia. Paucis, ni fallor, arridebit hæc conjectura. Nihil tamen in mentem venit, quod vel mihi verisimile videatur. *Bentl.* [*Quem vide etiam ad Horat. Ep.* II. i. 187.] Perplacet mihi Cel. Valckenarii correctio:

Ξάνθε, σὺν εὐόδμοις ἁβρὰ λίπη στεφάνοις.

Ceterum ex Elegis hoc fragmentum esse, idem recte, meo judicio, conjicit. *Ernest.* [*Toupius corrigere voluit* ναρδολιπῆ. *Sed vid. Valcken. in Elegiaca Callimachi p.* 232. ἄκρος et ἁβρὸς *aliquoties confundi ostendimus ad Æschyl. Pers.* 547. ἁβρὰ λιπῆ *recepit Brunckius in Poët. Gnomic.*] Latinis versibus eleganter expressit M. A. Muretus Poëm. lib. i. p. 49. *Ruhnken.* [*Elegantius vero Grotius, Poetarum interpres optimus.*]

CVII.

Αἴθε γὰρ, ὦ κοῦροισιν ἐπ' ὄμματα λίχνα φέροντες,
  Ἔρχιος ὡς ὑμῖν ὥρισε παιδοφιλεῖν,
Ὧδε νέων ἐράοιτε, πόλιν τ' εὔανδρον ἔχοιτε.

Lucianus in Ἔρωτες. Καὶ ἔγωγε τὸ Καλλιμάχειον ἐπὶ τέλει τῶν λόγων ἥδιστα προσθείην ἂν ἅπασι κήρυγμα, Αἴθε γὰρ &c. *Bentl.* Ἔρχιον Cel. Gesnerus putat esse Xenophontem, qui fuit Ἐρχιεὺς, e tribu Erchiensi, et respici ad locum Memorab. Socr. i. p. 716. B. De Ἔρχιος a tribu Ἐρχία repetendo etiam in mentem venerat Annæ Fabri p. 345. Enimvero nec Callimachus poëtica licentia Ἔρχιος pro Ἐρχιεὺς dixit, nec Xenophontis locum in animo habuit. Nulla enim hoc in loco puerorum amandorum norma traditur, sed simpliciter tantum narratur, qua ratione Socrates Critiam ab Euthydemi amore revocare instituerit. Quod si Callimachus aliquem ex antiquitate sapientem virum, auctoritatis gratia, laudare voluisset, non Xe-

nophontem, sed Solonem commemorasset, quem puerorum amorem certis legibus temperasse constat. Simplicissimum igitur fuerit dicere, aliquem sive Ἔρχιον sive Ἔρξιαν a Callimacho laudari propter pudorem ἐν τῷ παιδοφιλεῖν talem ac tantum, ut aliis hoc ingenio et his moribus recte amandi regulam dederit. *Ruhnken.* [*Ex Elegis desumtum est hoc fragmentum.* Φέρειν ἐπὶ κούροις ὄμματα λίχνα *ab Horatio dictum fuisset,* In pueros oculos putres deponere. *Leonidas Tarent. in Analect.* i. *p.* 229. Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς. *Vid. Porsoni Advers. p.* 76]

CVIII.

Τοῖς μὲν ἀρισκύδης εὖνις ἀνῆκε Διὸς
Ἄργος ἔχειν, ἴδιόν περ ἑὸν λάχος· ἀλλὰ γενέθλη
Ζηνὸς ὅπως σκοτίη τρηχὺς ἄεθλος ἔοι.

Pindari Scholiastes x. Nem. Ἄργος Ἥρας δῶμα] καὶ Καλλίμαχος·

Ταὶ μὲν ἀρισκύδης εὖνις ἔθηκε Διὸς
Ἄργος ἔθειν, ἴδιόν περ ἑὸν λάχος· ἀλλὰ γενέθλη
Ζηνὸς ὅπως σκοτίη τρηχὺς ἄεθλος ἔοι.

Recte hic locus et emendatus et explicatus est a viro ingenioso Andrea Dacerio. [*Ad* Αἰτίους *refer.*]

CIX.

Καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
Ζωροποτεῖν· ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.
Τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα, περιστείχοντος ἀλείσου
Τὸ τρίτον.

Athenæus lib. xi. p. 477. Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει (vel συγχύσει ut Casaub.) τῶν ὀνομάτων, λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλιδι συνεστιασθέντος αὐτῷ,

Καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπήνατο χανδὸν ἄμυστιν &c.

Ὁ γὰρ λέγων ἄλεισον τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον, τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. Castigat Callimachum Athenæus, quod in his versibus idem poculum κισσύβιον vocaverit et statim ἄλεισον: cum inter se plane diversa sint. Sed pace dicam Athenæi; non est hujus culpæ affinis Callimachus. Non enim ἄλεισον illud, quo in illo convivio utebantur, vocat κισσύβιον: sed ait, Hospitem illum *alias* parvo κισσυβίῳ bibere solitum, utpote hominem vitæ siccæ et sobriæ. Imo etsi in ipso illo convivio etiam κισσυβίῳ bibisse dicas, nihilo tamen minus aliud

κισσύβιον, aliud ἄλεισον: quippe ἄλεισον *circumibat* reliquis convivis commune; κισσύβιον autem proprium erat solius hospitis.

Pro ἀπήνατο apud Athenæum, recte corrigunt ἀνήνατο. sed alibi apud Athenæum habetur ἀπέστυγε. lib. x. p. 442. Πάντες οἱ Θρᾶκες πολυπόται. διὸ καὶ Καλλίμαχος,

Καὶ γὰρ ὁ Θρηΐκίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
Οἰνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.

Quæ melior lectio est. Sic Hymno in Delum vs. 223.

Ἄλλαι μὲν πᾶσαί μιν ἀπέστυγον, οὐδ' ἐδέχοντο.

et in Hecale:

Ἑσπέριον φιλέουσιν, ἀποστυγέουσιν ἑῷον.

Laudat hæc Callimachi etiam Macrobius Saturn. v. 21. *Sed et Callimachus meminit hujus poculi:* Καὶ γὰρ ——— κισσυβίῳ. *Bentl.* In Epitom. MS. Reg. Athenæi L. X. pro καὶ γὰρ est αὐτὰρ, et in altero versu οἰνοπότιν: hoc certe vitiose. Quod ad ἀνήνατο attinet, Callimachus verbo ἀνήνασθαι hoc sensu usus est H. in. Del. vs. 46. et nescio quomodo magis huic lectioni faveo, præsertim cum et Macrobius habeat ἀπήνατο. Ad Elegos videtur pertinere. *Ernest.* [*ἀνήνατο verum esse ostendit Valcken. in Eleg. Callim. p.* 249.]

CX.

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
Μούνῃ ἐνὶ πτολίων, ὅγε τέθμιον οἴσεμεν ἄλλους
Ἐν στομάτεσσι νεὼς Ἀχεροντείας ἐπίβαθρον,
Δανάκην.

Etymol. Mag. Δανάκης, νομίσματος ὄνομα βαρβαρικὸν, πλέον ὀβολοῦ, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς στόμασι ἐτίθεσαν. Καλλίμαχος·

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται
Μούνῃ ἐπιπτολίων ὅτε θυμιονησέμεν ἀλλ' ουσάνοις
Ἐν στομάτεσσι νεὼς Ἀχερουσίας ἐπὶ βάθρον δανάκη.

Ἀχερουσία δέ ἐστι λίμνη ἐν Ἅδου. Quem locum sicuti edidimus, restituit Casaubonus ad Theocr. c. 4. Suidas: Πορθμήϊον, ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. Καλλίμαχος· Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται. Ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ, ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς κόρης. καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὡς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου. Idem: Ἀχερουσία ἐστὶ λιμὴν (lege λίμνη) ἐν ᾅδου, ἣν διαπορθμεύονται οἱ τελευτῶντες, τὸ νόμισμα, ὅπερ δανάκη καλεῖται, τῷ πορθμεῖ διδόντες. Idem: Δανάκη, τοῦτο νομίσματός ἐστιν ὄνομα, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐδίδοσαν πάλαι συγκηδεύοντες, ὡς Ἀχερουσίας ἐπίβαθρον. Pollux lib. ix. c. 6. Καὶ μὴν καὶ τὴν δανικὴν εἶναί τινές φασι νόμισμα Πέρσικον. Recte Cod. MStus Is. Vossii: τὸν δανάκην.

Bentl. Tentavit etiam hoc fragmentum post Casaubonum ad Strabon. viii. p. 573. Salmas. de Usur. p. 427. male, ut recte judicat magnus vir, Hemsterhusius ad Lucian. t. i. p. 422. qui in eo dissentit a Casaubono, quod hic locum proferri putat ritus illustrandi causa: ipse credit, propter verbum δανάκη, quo verbo Callimachus forte solus eo sensu usus sit, novare verba gaudens. Certe grammatici in glossariis non res, sed verba amplectuntur. Non igitur verbum δανάκην erat omittendum, sed uti initium quarti versus ponendum, ut nos fecimus. Ceterum ex Hecale esse hoc fragmentum, recte judicat idem Hemsterhusius. *Ernest.* [*Legendum τὸν δανάκην. Ruhnkenius autem ad Timæi Lex. p. 134. ex Αἰτίοις desumtum putat. Minus recte: vid. supra p. 173. infra Fragm.* CXIX.]

CXI.

Ἔνθ' ἀνέμων μεγάλων κῦμα διωλύγιον

* * * *

Τρίσμακαρ ἢ παύρων ὄλβιος ἐστι μέτα,
Ναυτιλίης ὃς νῆϊν ἔχει βίον· ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
Κύμασιν αἰθυίης μᾶλλον ἐσωκίσατο.

Locus hic, sed valde corruptus, extat apud Stobæum Serm. lvii.

Τρίσμακαρ, ἢ παύρων ὄλβιός ἐστι μέγα
Ναυτιλίησιν ἣν ἔχεις βίον.

Grotius sic legit:

Ναυτιλίης ἀπάνευθ' ὃς ἔχει βίον.

Nos, ni fallor, et elegantiorem lectionem et vulgatæ propiorem exhibuimus: *νῆϊν ναυτιλίης, ignaram, expertem maris.* Dionysius de situ Orbis:

Νῆϊδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμητοῖο.

Et Apollonius lib. ii. vs. 419. de ipsa navigatione:

—— πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
Νῆϊς ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήεσσιν.

Quid vero est, μέγα παύρων ὄλβιος? μέγα ὄλβιος recte quidem dicitur ut μέγα εὐδαίμονες apud Xenophontem, et passim similia apud Poëtas: sed de παύρων quid tum fiet? legerim, μετὰ παύρων, *cum paucis*: aut μετὰ παύροις, *inter paucos*, vel fortasse, Τρίσμακαρ ἢ 'ν παύροις ὄλβιος ἔστι μέγα. Pars hujus Fragmenti habetur etiam apud Arati Scholiastem p. 40. Καὶ Καλλίμαχος· Ἀλλ' ἐμὸς ἐὼν κύμασιν αἰθυίης ἐσωκίσατο. Quæ corrigenda sunt ex ante dictis. *Bentl.* Versu primo ἔνθ' corrige ευτ'. Dacieriæ correctionem πνεῦμα pro κῦμα non puto esse necessariam. In sequente versu Cl. Valkenarius corrigit εἰ, et verba accipit in parenthesi: *Ter beatus* (*si potest paucis contentus esse, beatus sibi videri*) *qui* &c. De verbo ἐσωκίσατο vid. Cel. Hemster-

hus. ad Xenoph. Ephes. in Obs. Misc. vi. p. 349. *Ernest.* Ut Callimacheam agnoscas, eadem est comparatio Epigr. LXII. —— οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ἥσυχος, αἰθυίης δ' ἶσα θαλασσοπορεῖ· hoc enim malo, quam Ἥσυχον· nec dubitaverim hoc ipsum fragmen ad Epigrammata Callimachi referre. Mergi poëtis placuerunt, cum quibus piscatorum marinorum, nautarumque jactatam pelago vitam conferrent: præivit Homerus, modo sint Homeri versus, quos profert Herodot. in Ejus vit. c. 19. Ποντοπόροι ναῦται . . . . . . Πτώχασιν αἰθυίῃσι, βίον δύσζηλον ἔχοντες. Ἴκελοι κολυμβῖσιν (nisi quis anteponat κολυμβάσιν ex Stobæo) αἰθυίῃσι in Arati Phæn. vs. 296. quamquam κολυμβὶς et κολυμβίδες apud Hesychium. Vid. Leonid. Anthol. iii. 22. Ep. 20. et c. 24. Ep. 21. Halcyones eundem usum præstant: Apollon. Rh. iv. 364. quem versum aptissime cum Pacuvii comparavit magnus Scaliger Conj. ad Varron. de L. L. p. 148. Sic λάρου βίον ζῆν in Æliani Epist. xviii. Adde Columell. Præf. lib. i. § 8. Porro νῆϊς, vox admirabiliter a Bentlejo restituta, occurrit etiam in versu, quem ex Elegis esse Callimachi depromtum mihi persuadeo, apud Hephæst. p. 54. Νήϊδες οἳ Μούσης οὐκ ἐγένοντο φίλοι· compone: φίλοι, οἳ οὐκ ἐγένοντο νήϊδες Μούσης· quod ut moneam, in causa est Pauwius imperite tricatus. *Hemsterh.* [*Ad Elegias refert Valckenaerius.*]

CXII.

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Strabo lib. xvii. p. 837. Ἔστι δὲ (Κυρήνη) Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος· Καλλίστη τὸ πάροιθε &c. Idem viii. p. 347. Πλεύσαντες εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ τῆς Κρήτης νῆσον, Καλλίστην τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρην, ὥς φησι Καλλίμαχος.

CXIII.

Αἰγλήτην Ἀνάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρῃ.

καὶ,

Ἀρχόμεν', ὡς Ἥρωες ἀπ' Αἰήταο Κυταίου
Αὖθις ἐς ἀρχαίαν ἔπλεον Αἱμονίην.

Strabo lib. 1. p. 46. Λέγεται πολλὰ τεκμήρια τῆς Ἰάσονος στρατείας, ὧν ἔνια καὶ ὁ Καλλίμαχος ἐπισημαίνεται, τότε μὲν

Αἰγλήτην Ἀνάφην τε Λακωνίδι γείτονα Θήρῃ,

λέγων ἀρχόμενος,

Ὡς ἥρωες ἀπ' Αἰήταο Κυταίου
Αὖθις ἐς ἀρχαίαν ἔπλεον Ἁρμονίην.

. . .

Loci emendationem Casaubono debes. [*Legendum ex Codice,* Ἄρχμενος, ὡς ἥρωες. *Vid. ad H. Dian.* 4.]

CXIV.

Ἁ ναῦς, ἃ τὸ μόνον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς
ζοᾶς
Ἁρπάξας, ποτί τε Ζανὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω.

Anthologia Epigrammatum MSta: Καλλιμάχου τετράμετρον ἑκκαιδεκασυλλαβικὸν, οὐδὲ τοῦτο τέλειον·

Ἁ ναῦς ἄτομον φέγγος ἐμεὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζοᾶς
Ἁρπάξας, ποτὶ τὲ Ζηνὸς ἱκνεῦμαι λιμενοσκόπω. /

Recte, ni fallor, emendavimus. legere etiam poteris:

Ἁ ναῦς, ἁμίτομον φέγγος ἐμὶν τὸ γλυκὺ τᾶς ζοᾶς
Ἁρπάξασα, ποτὶ Ζανὸς ἱκνεῦμαι λ.

ἁμίτομον, ut Horatius de Virgilio: *Et serves animæ* dimidium *meæ.* sed illud verius. *Bentleius.* [*Legendum vel* ὦ ναῦς, *vel* ἃ ναῦς, *et mox* ποτί τυ Ζανὸς, *Dorice pro* πρός σε Διός. Obsecro te per Jovem.]

CXV.

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διατμήξας ἀπ' οἰνηρῆς
Χίου
Ἀμφορεὺς, πολὺς δὲ Λεσβίης ἄωτον νέκταρ οἰναν-
θες ἄγων.

Anthologia Epigr. inedita: Καλλιμάχου τετράμετρον Βακχικὸν. ἔστι δ' οὐ τέλειον ἐπίγραμμα. Ἔρχεται &c. Ubi pro τετράμετρον Βακχικὸν, dixisse oportuit πεντάμετρον τροχαϊκόν. Hephæstion de metro Trochaico p. 19. Καὶ τῷ πενταμέτρῳ δὲ, καί περ ὄντι ὑπερμέτρῳ, πολλοὺς κεχρῆσθαι συμβέβηκεν, οἷόν ἐστι καὶ τοῦ Καλλιμάχου,

Ἔρχεται πολὺς μὲν Αἰγαῖον διανήξας ἀπ' οἰνηρῆς Χίου.

Nota διανήξας, pro quo in Anthologia διατμήξας, sententia eadem, voce magis poëtica. [*Scripserat, ni fallor, Bentleius* οἰνάνθης. *Eurip. Phœn.* 236. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. *Schol. Aristoph. Av.* 589. οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς.]

CXVI.

Ἔνεστ' Ἀπόλλων τῷ χορῷ, τῆς λύρης ἀκούω·
Καὶ τῶν Ἐρώτων ᾐσθόμην. ἔστι κ' Ἀφροδίτα.

Hephæstion p. 55. Περὶ Ἀσυναρτήτων. Παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ·

Ἔνεστ' Ἀπόλλων &c.

CXVII.

Ἑρμᾶς ὅπερ Φεραῖος αἰνέει θεὸς,
Ἐμμὶ τῷ Φυγαίχμα.

Hephæstion p. 19. Οἱ δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἐπήγαγον αὐτὸ (τὸ Ἰθυφαλλικὸν) Ἰαμβείῳ, ὥσπερ ὁ Καλλίμαχος, Ἑρμᾶς ὅπερ &c.

CXVIII.

Ἡ παῖς ἡ κατάκλειστος,
Τὴν οἵ φασι τεκόντες
Εὐναίους ὀαρισμοὺς
Ἔχθειν ἶσον ὀλέθρῳ.

Hephæstion p. 66. & 93. ὡς τὸ Καλλιμάχειον τοῦτο ποιημάτιον, Ἡ παῖς &c. *Bentl.* Παῖδες αἱ κατάκλειστοι, ἃς citat Salmasius memoriæ fidens ad Tertull. Pall. p. 177. Παῖς κατάκλειστος Propertio iii. 12. 23. dicitur *clausa puella.* Philo Jud. t. ii. p. 530. γυναια κατάκλειστα, μηδὲ τῆς αὐλείου προερχόμενα, καὶ θαλαμευόμεναι παρθένοι. De virginum custodia et hoc ipso epitheto exquisita eruditione disputat Is. Casaubon. Exerc. adv. Baron. p. 118. Callimachum etiam hanc in rem adducens. add. J. Gebhard. Crepund. iii. 15. Bene Jos. Scaliger hoc fragmentum comparat cum Catulli Carm. in Com. Berenices vs. 15. 16.

Estne novis nuptis odio Venus? anne parentum
Frustrantur falsis gaudia lacrymulis,
Ubertim thalami quas intra limina fundunt? *Ruhnken.*

CXIX.

Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον
Εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον.

Scholiastes Pindari i. Pyth. Τὸν δὲ Φαλάριδος ταῦρον οἱ Ἀκραγαντῖνοι κατεποντώσαν, ὥς φησι Τίμαιος. Τὸν γὰρ ἐν τῇ πόλει δεικνύμενον μὴ εἶναι τοῦ Φαλάριδος, καθάπερ ἡ πολλὴ κατέχει δόξα, ἀλλ' εἰκὼν ἐστι Γέλωνος τοῦ ποταμοῦ. κατασκευάσαι δὲ αὐτὴν φασι Περίλαον, καὶ πρῶτον ἐν αὐτῷ κατακαῆναι. καὶ Καλλίμαχος·

Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον
Εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον.

Recte ὅς. Et sane aliud agebat ingeniosissima Interpres, cum reponeret οἵ. *Bentl.* Hoc fragmentum sic conjungendum videtur cum Fr. CXCIV.

Τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο·
Πρῶτος ἐπεὶ τὸν ταῦρον ἐκαίνισεν, ὃς τὸν ὄλεθρον
Εὗρε τὸν ἐν χαλκῷ καὶ πυρὶ γινόμενον

Refero autem hos versus ad secundum librum Αἰτίων, indicio Plutarchi Parallel. p. 315. C. Egregie ἐκαίνισεν, *imbuit, dedicavit.* Vid. Interpp. Ep. ad Hebræos ix. 18. Loquendi formam expressit Ovid. Art. Am. i. vs. 654. 655.

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit. infelix imbuit *auctor opus.*

et Trist. III. ii. 51. 52.

——— *at Phalaris, pœnæ mirande repertor,*
Ipse tuum princeps imbue, *dixit, opus.*

Sic Nic. Heinsius ingeniose correxit pro *præsens imbue,* cujus conjectura firmatur Callimachi verbis, πρῶτος ἐκαίνισεν. Quod P. Burmannus objicit, *imbue* jam notare principem esse, qui illud opus dedicaret, id nullius momenti est. Nam præter Callimachum sic etiam locutus est Catullus Epith. Pel. et Thet. vs. ii. *Illa rudem cursu prima imbuit Amphitriten. Ruhnken.*

CXX.

Χαῖρε βαρυσκίπων, ἐπίτακτα μὲν ἑξάκι δοιὰ,
Ἐκ δ' αὐταγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών.

Scholiastes Pindari iii. Nem. Διηρεύνησέ τ' ἰδίᾳ) ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ, οὐκ ἐπιτάξαντος Εὐρυσθέως, ἀλλὰ κατὰ τὸ φιλόπονον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἠρεύνησε. Καλλίμαχος·

Χαῖρε βαρυσκίπων, ἐπίτακτα μὲν ἑξάκι δοιὰ,
Ἐκ δ' αὐτ' ἀγρεσίης πολλάκι πολλὰ καμών.

Pro αὐτ' ἀγρεσίης, lege αὐταγρεσίης. Αὐτάγρετος est αὐθαίρετος, unde αὐταγρεσίη. Sed ἀγρεσίη nihil nisi *venatio* est, quæ nullum hic locum habet. *Bentl.* Ex Hymno in Herculem petitum videtur; huc ducit χαῖρε in Hymnis, qui supersunt, frequens. Ἐκ δ' αὐθαιρεσίης emendavit Henr. Vales. ad Exc. ex Nicol. Damasc. p. 67. 122. optime, si sensum spectes; si veterem labem, multum præstat medica Bentleji manus. Καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος Simonid. in istis egregiis apud Stobæum reliquiis p. 529. et Neoptol. p. 602. Sophocli redonandam esse vocem censeo in Œd. Tyr. vs. 1240. cujus vestigium servat Schol. *Hemsterh.* [αὐτάγρετος *forma Ionica est pro* αὐθαίρετος, *sicut* ἀγρέω *pro* αἱρέομαι. *Archilochus ap. Athen.* xi. *p.* 483. D. Ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός. Sic παλινάγρετος, *quæ forma occurrit in Æolico carmine inter Theocritea* xxix. 28.]

CXXI.

Ἔλλετε νῦν, ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας
Χεῖρας, ἵνα μοι πουλὺ μενοῦσιν ἔτος.

Pindari Scholiastes iv. Nem. Ἐάν γε χωρὶς χαρίτων γράφηται ὁ λόγος, ἀπόλωλε καὶ ἔσβεσται. ἐὰν δὲ μετὰ χαρίτων, μένει

πρὸς αἰῶνα εὔδια. καὶ Καλλίμαχος· Ἐλλᾶτε νῦν, ἐλέγοισι δ' ἐνιψήσασθε λιπώσας χεῖρας, ἵνα μοι πολὺ μένωσιν ἔτος. Legendum arbitror: μένει πρὸς αἰῶνα. διὸ καὶ Καλλ. Et pro Ἐλλᾶτε lego Ἔλλετε, hoc est, ἔῤῥετε, *abite in malam rem:* sic noster infra ex Eustathio; Ἔλλετε βασκανίης ὀλοὸν γένος. Ἐνιψήσασθε autem compositum a ψάω ψῶμαι. Versiculum posteriorem non possum restituere. *Manus abstergere Elegis*; tanquam si essent *Annales Volusi, cacata charta.* Horatius:

Cum scriptore meo capra porrectus aperta
Deferar in vicum vendentem thus et odores,
Et piper et quicquid chartis amicitur ineptis. Bentl.

Equidem hos versus sensu longe diverso et plane contrario bonam in partem esse capiendos existimo. Cum Pindari loco Gratiarumque mentione Scholiastæ institutum si conferas, hoc omnino colligendum videtur, Charitas Callimachum invocare, easque jubere suos in Elegos manus fragrantes abstergere, ut conciliata venustate cunctis probati perennent. Quare Ἔλλετε νῦν expono, *Adeste nunc, Gratiæ*; vel *Agite nunc.* Ἔλλετε idem esse κατὰ γλῶσσάν τινα, quod ἔῤῥετε, ex Heraclide notavit Eustath. ad Il. I. p. 756. 36. adposito, qui inferius habetur Fr. CCXCII. Callimachi versu: Ἔλλετε βασκανίης ὀλοὸν γένος——: verum est, quæ deterior hic loci valet vis *abeundi in malam rem*, etiam in ἔῤῥε et ἔῤῥετε maxime frequentari: sed quemadmodum in ἔῤῥειν vel ἐῤῥεῖν mollior itidem hæret et simplex *eundi, veniendi* potestas, ut vel ex Hesychio solo satis constat, sic nihil est, cur eandem ab ἔλλειν removeamus, præsertim in Callimacho, maximo illo, qualem jure vocat Bentlejus ad Fr. CXXVIII. novatore: rationem in verbo οἴχεσθαι plane similem animadvertere licet. Jam nitidum hunc orationis figuratæ cultum veteribus haud displicuisse Theocritus ostendit Eid. xvii. 36. Τῆς μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα Κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐπεμάξατο χεῖρας· possis ἐνεμάξατο· malo tamen ἀπεμάξατο, quod præbet Scholiastes, qui breviter et commode sententiam explanat: ἡ Ἀφροδίτη, φησιν, αὐτῆς εἰς τὸν κόλπον ἀπεμάξατο τὰς χεῖρας, τουτέστιν, ἐπαφρόδιτον ἐποίησεν αὐτήν. Huc tam prope accedit, quamvis orationis forma nonnihil variata, Crinagoras, ut Callimachum videatur imitatus Anthol. iv. 13. Ep. vii. Αὐτός σοι Φοίβοιο πάϊς λαθικήδεα τέχνης Ἰδμοσύνην, πανάκη χεῖρα λιπηνάμενος, Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο.——— Πανάκη pro πανάκεια, ut Ἀριστολόχη, βασίλη, Ἰόλη, Ἰφιγένη, Λαοδάμη, Μήδη &c. πανάκην autem θεράπειαν, *medelam, salutem*, Brodæus exponit; ego *herbam panaceam, ipso nomine*, ut Plinius ait, *omnium morborum remedia promittentem*, cujus succo suam manum Æsculapius, non Prax-

agoræ, quod volebat idem Vir Doctissimus, inunxisse dicitur, ut salutari artis suæ virtute Praxagoræ, nobilis ea ætate medici, pectus imbueret. Nunc in Alciphrone conjecturam periclitari lubet, cujus, si sagaciores ad curam diligentiorem excitaverit, fructum tulero. Lib. iii. Ep. 44. p. 372. scribitur hunc in modum: ἀλλ᾽ ἴσως εὐμενεστέροις ὄμμασιν ἐκεῖνον εἶδον αἱ Χάριτες, ὡς τοὺς μὲν ἀπομάττεσθαι πρὸς αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ ἀγαπᾶν, εἰ τὰς ἀπομαγδαλίας ὡς κυσί τις παραῤῥίψειε· media Latine vertit Bergleras: *ut illis* (adolescentibus) *quidem manus ab ipso abstergantur:* in quibus equidem quæ sit sententia, qualis cum proximis nexus, exputare non possum. Reponas, ὡς τὰς μὲν ἐναπομάττεσθαι χεῖρας αὐτῷ, sensus existet non perspicuus tantum, sed etiam elegans. Hoc utcumque erit existimatum, non dubito tamen, quin vera sit, quam proposui, Callimachi mens: pentameter claudicat orbatus pede; quem adfingere licebit, si conveniens elegis epitheton advocaveris: Χεῖρας, ἵν᾽ εὔφημοι, εὔοδμοι, aut potius ἀΐδιοι πουλὺ μένωσιν ἔτος· *ævis omnibus ut maneant*, cum Ovidio dixeris. In Pindari Scholiaste pro εὔδια si restituas ἀΐδια, videri poterit ab ipso Callimacho illud adjectivum sumsisse. *Hemsterh.* [Χεῖρας ἐμὰς *supplet Toup. in Suid.* ii. *p.* 192. Ἔλλετε *pro* ἔῤῥετε *in bonam partem sumi posse non ostendit Hemsterhusius, judice Porsono, Append. ad Toup. p.* 473. *cui probatur correctio Wakefieldii,* Ἵλατε. *Valckenaerius vero* Εἶ δ᾽ ἄγε, *quod melius puto.*]

CXXII.

Καὶ παρ᾽ Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ στέγος ἱερὸν ἧνται
Καλπίδες, οὐ κόσμου σύμβολον, ἀλλὰ πάλης.

Scholiastes Pindari x. Nem. Τίθενται ἐν Ἀθήναις ἐν ἐπάθλου τάξει ὑδρίας πλήρεις ἐλαίου, διὸ καὶ Καλλίμαχος·

Καὶ παρ᾽ Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ στέγος ἱερὸν ἧνται
Καλπίδες, οὐ κόσμου σύμβολον, ἀλλὰ πάλης. *Bentl.*

Vide ad hoc fragmentum Scalig. ad Euseb. pag. 92. b. ubi docet, sermonem esse de oleo e μορίαις facto, quod in certamine Panathenaico victoribus dabatur: inde profecit Cel. Corsinus in Fast. Att. tom. i. p. 31. pollicitus, se de eo acturum Diss. xii. (non xi.) sed oblitus est promissi. *Ernest.*

CXXIII.

Νηφάλιαι καὶ τῆσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπας
Λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδες.

Scholiastes Sophoclis Œd. in Col. p. 288. Ἡσυχίδαι, οἱ ἀπὸ Ἡσύχου καταγόμενοι θύουσι ταῖς Εὐμενίσι. —— καὶ Ἀπολλό-

δυρος δὲ ἐν τῇ περὶ θεῶν ἑπτακαιδεκάτῃ περὶ τοῦ τῶν Ἡσυχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερᾶς (lego ἱερείας *sacerdote*) φησι. καὶ Καλλίμαχος·

Νηφάλιαι καὶ τῆσιν ἀεὶ μελιηδέας ὄμπας
Λήτειραι καίειν ἔλλαχον Ἡσυχίδαι.

Pro Ἡσυχίδαι sine dubio legendum Ἡσυχίδες: erant enim fæminæ sacerdotes, λήτειραι. Ἀπὸ τοῦ Ἡσύχου patronymicon masculinum Ἡσυχίδης, fæm. Ἡσυχίς: ut Πρίαμος, Πριαμίδης, Πριαμὶς, &c. *Bentl.* Lege Νηφάλιας, ut jungantur νηφάλιας μελιηδέας ὄμπας, vel ὄμπνας Fr. CCLXVIII. Hæc ἱερὰ νηφάλια omnium vetustissima proprie quidem ὑδρόσπονδα· sæpe tamen eodem nomine μελίσπονδα continentur. Vid. Porphyr. de A. N. p. 262. et Theophrastum apud Eundem περὶ Ἀπ. Ἐμψ. ii. § 20. Jo. Meurs. Lect. Att. v. 32. *Hemsterh.* [*Accuratius scriberetur* Λήτειραι.]

CXXIV.

Εἴδεος. ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν
Μεμβλωκὸς πίλημά τι πέτρου ἄλκαρ ἔκειτο.

Sophoclis Scholiastes Œdip. Colon. p. 282. Περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι, ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Εἴδεος ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν
Μεμβλωκὸς πίλημά τι πέτρου ἄλκαρ ἔκειτο.

Ibidem: Ὅτι δὲ πλατεῖς ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι, καὶ Καλλίμαχος λέγει, Εἴδεος ἀμφὶ δὲ οἱ καὶ τὰ ἑξῆς. Πέτρου ἄλκαρ, *munimentum adversus lapidis ictum:* Thessalicus hic pileus dictus est κυνῆ, ut hic apud Sophoclem; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει. et apud Hesychium κυνῆ Βοιωτία. Κυνῆ vero idem quod κόρυς; utrumque enim Hesychio est περικεφαλαία. Atqui κόρυς apud Homerum est πέτρου ἄλκαρ. Il. Υ. vs. 287.

Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Tamen, si huic Scholiastæ fides, τὸ πέτρου hic stare non potest. Nam ex hoc Callimachi testimonio probat Thessalicos pileos fuisse *latos*. Atqui si legeris πέτρου; inde potius *crassos* quam *latos*, παχεῖς quam πλατεῖς fuisse colligas. Viderint autem, qui hic πέτρον *solem* interpretantur: In Lycophronis quidem carmine, quod dedita opera tenebricosum fecit auctor, tolerari potest: sed in hoc loco κακόζηλον esset, et Lexiphane quam Callimacho dignius. Legerim potius, ex sententia Scholiastæ:

Εἴδεος· ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν
Μεμβλωκὸς πίλημά τι ὑετοῦ ἄλκαρ ἔκειτο.

Illud autem εἴδεος, huc pertinere conjicio: ut novum pileum

iste induerit, *et formæ causa, et ad defendendam pluviam*. Apollonius Rhodius ii. 1075. magistrum suum Callimachum imitatus videtur:

Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἑρκίον ἀνὴρ,
Δώματος ἀγλαΐην τε, καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ.

Sicut alibi integrum versum ei suffuratus est, notante Scholiaste:

Καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι. *Bentl.*

Jos. Scaliger ad marginem Schol. Soph. corrigebat: πίλημ' ἄλκαρ ἔκειτο πέτρου, vel, πέτρων. Quod isti versui insertum, τι deest in Edd. vett. *Valken.* ad Eurip. Phœn. p. 291. Bentleji correctionem firmat locus Aristophanis Nub. vs. 266. ubi Strepsiades jubet exspectare nubes, dum ipse duplicet pallium, ne imbre madefiat, additque: Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα. Hoc fragmentum cum sequente ex eodem libro decerptum est. *Ernest.* [*Pro* Εἴδεος *Valckenaer in Adoniaz. p.* 344. *corrigit* Εἴλης, *probatque Toupium in Suid.* ii. *p.* 77. *reponentem* πίλημα, περίτροχον ἄλκαρ. *Idem vero Toupius* iii. *p.* 470. *conjicit* τι Σειρίου ἄλκαρ. *Valckenaerii correctionem* εἴλης *firmare videatur Philostr. Icon.* ii. *p.* 858. ἥλιος—φοινίττει τὴν κόρην μετρίᾳ τῇ ἴδῃ. *ubi* τῇ εἴλῃ *verissime reposuit Heringa Obs. p.* 285. *Cf. Fragm.* CXLII.]

CXXV.

Ἔπρεπέ τοι προέχουσα κάρης εὔρεια καλύπτρη,
Ποιμενικὸν πίλημα· καὶ ἐν χερὶ χαῖον ἔχουσα.

Scholiastes Apollonii iv. 971. Χαῖόν ἐστι καμπύλη βακτηρία, ᾗ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον. Καλλίμαχος· Ἔπρεπέ τοι &c. *Bentl.* In ποιμενικὸν πίλημα esse imitationem Theocriti adscripserat Is. Casaubonus. *Ernest.*

CXXVI.

Δέσποιναι Λιβύης Ἡρωΐδες, αἳ Νασαμώνων
Αὖλιν, καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε,
Μητέρα μοι ζώουσαν ὀφέλλετε.

Apollonii Scholiastes iv. 1322. Περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλίμαχος, οὕτω λέγων· Δέσποιναι. Stephanus Byzantius: Νασαμῶνες, ἔνθος ἐν Λιβύῃ· ὡς Καλλίμαχος. &c. *Bentl.* Cel. Wesselingius Diss. Herodot. p. 14. erudite corrigit Νασαμώνων Αὔγιλα, quem vide. Malim Νασαμώνων Αὖλια, ut citat magnus Scaliger Conj. ad Varron. de L. L. p. 106. qui centies, non admonito lectore, veterum auctorum loca emendatius scripta exhibet, quam vulgantur. Idem ἐπιβλέπετε bene capit pro *cu-*

ratis. *Ruhnken.* Postrema sunt in hunc sensum capienda: *matrem mihi vivam debetis.* Rogat Heroidas Libyæ dominas, ut matrem, quæ scilicet eas in partes fuerat profecta, tanquam illarum curæ concreditam, sibi restituant incolumem. Ὀφέλλειν vetustissimis Græcis et Homero idem, quod usitatius postea frequentatum ὀφείλειν. Loquendi formam expressit Horat. Carm. i. 3. vs. 6. *Navis, quæ tibi creditum Debes Virgilium, finibus Atticis Reddas incolumem, precor.* Hemsterh. [ὀφείλετε *Valckenaer. Sed loquendi forma apud Horatium ab hoc loco aliena est: nam quod de nave recte ac venuste dicitur, sc. vectorem sibi creditam debere, id de Nymphis vel Heroinis non nisi coacte dici potest. Quare mallem* ὀφέλλετε *cum Bentleio interpretari, prorogate. Porro* ἐπιδλέπετε *neutiquam cum Scaligero vertendum curatis, sed simpliciter, inspicitis,* i. e. *quarum fanum in litore Nasamonio situm est. Aliter judicat Valckenaer in Eleg. p.* 286.]

CXXVII.

Ἄρνες τοι, φίλε κοῦρε, ὁμήλικες, ἄρνες ἑταῖροι
Ἔσκον· ἐνήριθμοι δ' αὔλια καὶ βοτάναι.

Stobæus cap. lxxvi. Περὶ Νηπίων hæc Callimacho tribuit; sed ibi vitiose editum est δαύλια. Legendum vero δ' αὔλια: Loquitur de infante quodam ruri inter pastores enutrito. Ἐνήριθμοι idem quod φίλοι, ἑταῖροι. Hesych. Ἐναρίθμια, φίλα, συνήθη. et alibi: Ἀναρίθμιον, ἐχθρόν. Quæ loca frustra sollicitant viri docti: nam ex hoc ipso Fragmento apparet, recte se ista habere. *Bentl.* E Cydippe ductum videtur. v. Fr. XXVI. et CLXIX. *Ruhnken.* [ἀνήριθμοι *præfero, cum Grotio et Valckenaerio.*]

CXXVIII.

Καὶ κυάμων ἀπὸ χεῖρας ἔχειν ὁ ἀνίωντον ἔδεσθαι
Κἀγὼ, Πυθαγόρας ὡς ἐκέλευε, λέγω.

Aulus Gellius lib. iv. c. 11. *Opinio vetus falsa occupavit et convaluit, Pythagoram Philosophum non esitavisse ex animalibus; item abstinuisse fabulo, quem* κύαμον *Græci appellant. Ex hac opinione Callimachus poëta scripsit:* Καὶ κυάμων ἀπὸ χεῖρας ἔχειν ἀνίωντον ἔδεσθαι, Κἀγὼ, Πυθαγόρας, ὡς ἐκέλευε, λέγω. Versiculum priorem ita poteris emendare:

Καὶ κυάμων ἀπὸ χεῖρας ἔχειν, ἀβίωτά τ' ἔδεσθαι.

Ἀβίωτα hic intelligo ἄψυχα. Sane hanc sententiam efflagitant verba Gellii, *et* NON *esitavisse ex* ANIMALIBUS. Suidas: Ἀβίωτος, ὁ μὴ ζῶν. Ergo ἀβίωτα, *non viventia,* NON ANIMALIA. Rara quidem, fateor, est ea verbi significatio: sed quis nescit Callimachum fuisse maximum novatorem? *Bentl.* Non placet

J. Gronovio conjectura Bentleji, quæ Callimacho verbi *ἄδωτα* insolentem significationem obtrudat. Ipse corrigit *ἄπνευστον*. Alias aliorum emendationes vid. apud ipsum in notis ad Gell. l. c. *Ernest.* [*ἀμίαντον Jan. Rutgers. Lect. Venus. c.* 24. *καὶ ἄναιμον H. Steph. probatum Menagio et Valckenaerio. κυάμου—ἀνιῶντος Toup. in Suid.* ii. *p.* 124. *post Tan. Fabrum.*]

CXXIX.

——Λάθρῃ δὲ παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις
Ἔστρεφον, αἰράων ἔργα διδασκόμενοι.

Etymolog. Magnum: *Αἶρα, ἡ σφυρά· Καλλίμαχος. οἷον. Λάθρῃ δὲ* &c. Eustathius K. Odyss. vs. 382. *Αἱ σφυραὶ, ὅτε μὲν ῥαιστῆρες κοινότερον ὅτε δὲ αἶραι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐδηλώθη. οὗ χρῆσις ἐν τῷ, Αἰράων ἔργα διδασκόμενοι. Bentl.* Non satis placet *ἔστρεφον* pro *ἐστρέφοντο*, quamvis sciam, alia talia verba active dici pro medio, intellecto pronomine reciproco. Etymologi Cod. Leid. habet: *——λαθρηδὸν παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις Ἔτρεφον.* Legerim: *——λάθρῃ δὲ παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις Ἔτραφεν.* pro *ἐτράφησαν*, *educati sunt.* Idæi Dactyli intelligendi videntur. v. Schol. Apollon. Rhod. i. 1129. *αἰράων ἔργα* explicat Stanlejus ad Æschyl. Prom. Vinct. vs. 366. *Ruhnken.*

CXXX.

——'Αλλ' ἐπὶ τόξου
Αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέραν.

Etym. Mag. *Ἄρδις, ἡ ἀκὴ τοῦ βέλους. Καλλίμαχος· Ἀλλ' ἀπὸ τόξου* &c. Assentior Sylburgio, qui pro *ἀπὸ τόξου* emendat *ἐπί. Bentl.* Etymol. MS. Reg. sic habet: *ἀλλ' ἀπὸ τόξου ἀργόποδας κύνας αὐτὸς ὁ τοξευτὴς ἄρδιν ἔχων ἑτέραν. Ἀργόποδες κύνες* sunt alieno loco. *Ernest.* [*Vid. Schæfer. et Bast. ad Gregor. de Dial. pp.* 507. 902.]

CXXXI.

——Ἴθι, πρηεῖα γυναικῶν,
Τὴν ὁδὸν, ἣν ἀνίαι θυμοφθόροι οὐ περόωσι
Πολλάκι σεῖ', ὦ μαῖα, Φιλοξείνοιο καλιῆς
Μνησόμεθα· ξυνὸν γὰρ ἐπαύλιον ἔσκεν ἅπασι.

Etymol. Mag. *Θάνατος ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ ἄνευ ἄτης τὸν τεθνεῶτα εἶναι. θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις. παρὰ τὴν ἄτην τὴν βλάβην, ἄνατος καὶ θάνατος. ὁ ἄνευ βλάβης μόνον ἀποθανών,*

——*ἴθι πρηεῖα γυναικῶν*
Τὴν ὁδὸν, ἣν ἀνίαι θυμοφθόροι οὐ περόωσι.

Καλλίμαχος. *Bentl.* Ex Hecale hoc fragmentum esse patet e Suida in Ἐπαύλια. unde etiam duobus versibus plenius fecimus, quam Bentlejus ex Etym. M. protulerat. Apud Suidam pro θυμοφθόροι est θυμαλγέες. Utrum verius sit, non dixerim. Apud Suidam porro versu tertio est σεῖο μαῖα, pro quo σεῖ' ὦ μαῖα dedimus, de correctione Bentleji apud Kusterum. *Ernest.*

CXXXII.

——Ὅστις ἀλιτροὺς
Αὐγάζειν καθαραῖς οὐ δύναται λοχάσιν.

Etymol. Mag. Λογχάδες, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Καλλίμαχος·

——ὅστις ἀλιτροὺς
Αὐγάζειν καθαραῖς οὐ δύναται λοχάσι.

De Deo dictum; sententia et verbis plane iisdem, quibus illa Habacuci cap. i. 13. Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾷν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πονηροὺς οὐ δυνήσῃ. [*Corrige* λογάσιν. *Vid. Hesych. in v.*]

CXXXIII.

——Εἴ σε Προμηθεὺς
Ἔπλασε, καὶ πηλοῦ μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

Clemens Alexandrinus Strom. v. p. 579. Πάλιν τε ὁ αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος·

——Εἴ σ', ἔφη, ὁ Προμηθεὺς
Ἔπλασε, καὶ πηλοῦ μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

Extat etiam apud Euseb. Præpar. xiii. p. 673. *Bentl.* v. Scaliger ad Propert. iii. 3. 29. *Ernest.*

CXXXIV.

——Οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
Ἐλπίδες, ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίας καλέσαι.

Athenæus lib. xiii. p. 571. Οὐχ ὧδ' &c. φησὶν ὁ Καλλίμαχος.

CXXXV.

——ἀλλὰ θεόντων
Ὡς ἀνέμων οὐδεὶς εἶδεν ἁματροχίας.

Porphyrius in Homericis Quæstionibus: [*et apud Schol. Venet. in Iliad.* Ψ. 422.] Οὐ δεῖ δυσχεραίνειν, εἰ τοὺς πολλοὺς τῶν νῦν παιδευόντων λανθάνει τινα τῶν Ὁμηρικῶν, ὅπου καὶ τὸν δοκοῦντα εἶναι ἀκριβέστατον καὶ πολυμαθέστατον Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τοῦ ρ

λεγομένην ἁματροχίαν. ἔστι δὲ ἁματροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι, οἷον ὁμοδρομία τις οὖσα. τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον. ἁρματροχία δὲ τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος. ἀγνοήσας δὲ ταῦτα ὁ Καλλίμαχός φησιν·

——ἀλλὰ θεόντων
Ὡς ἀνέμων οὐδεὶς εἶδεν ἁματροχίας.

βούλεται μὲν γὰρ εἰπεῖν, ὡς οὐδεὶς εἶδεν ἴχνος διὰ τὸ θεῖν ὡς ἀνέμους. Non injuria culpat Callimachum; quod ἁματροχίας dixit pro ἁρματροχίας: Quem tamen et alii secuti sunt. Vide Hesych. et Etymol. Magn. [*Valckenaer. Diatrib. Eurip. p.* 107. C. *corrigit* Ἰσανέμων *vel* Ἰσανέμοις.]

CXXXVI.

Ἔκλυέ τοι, τῶν μηδὲν ἐμοὺς δι' ὀδόντας ὀλισθῇ,
Πηλεὺς——

Pindari Scholiastes Nem. v. Οἶδεν οὖν ὁ Πίνδαρος τὸν Φώκου θάνατον, ἀλλ' ἐκτρέπεται εἰπεῖν. μήποτε δὲ καὶ τὸ παρὰ Καλλιμάχῳ,

Ἔκλυε *, τῶν μηδὲν ἐμοὺς δι' ὀδόντας ὀλίσθῃ,
Πηλεύς——

οὕτως ἀποδοτέον, ὅτι αἱ γυναῖκες ὠνείδιζον αὐτῷ τὸν Φώκου θάνατον. adde τοι, et scribe ὀλισθῇ pro ὀλίσθῃ.

CXXXVII.

——εἰ θεὸν οἶσθα,
Ἴσθ', ὅτι καὶ ῥέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν.

Plutarchus de Plac. Philos. i. 7. Ἀνηρήσθω γὰρ ὁ ποιητικὸς λῆρος σὺν Καλλιμάχῳ τῷ λέγοντι,

—— Εἰ θεὸν οἶσθα,
Ἴσθ' ὅτι καὶ δαίμονι ῥέξαι πᾶν δυνατόν.

οὐδὲ γὰρ ὁ θεὸς δύναται πᾶν ποιεῖν. ἐπεί τοι γε εἰ θεός ἐστι, ποιείτω τὴν χίονα μέλαιναν &c.

CXXXVIII.

Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον
Ἠνεκὲς ἀείδω δειδεγμένος——

Pindari Scholiastes ii. Nem. Τοὺς ῥαψῳδοὺς οἱ μὲν ῥαβδῳδοὺς ἐτυμολογοῦσι, διὰ τὸ μετὰ ῥάβδου δηλονότι τὰ Ὁμήρου ἔπη διεξιέναι. Καλλίμαχος·

Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον
Ἠνεκὲς ἀείδω δεδεγμένος——

Scribe δειδεγμένος. Hesychius post Δεῖγμα· Δεδέχατο, ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο. Δεδεγμένοι, δεξιούμενοι. lege Δειδέχατο,

ex Homero: et Δειδεγμένοι. Eustathius principio Iliados: Ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν ῥάβδον ἡ ῥαψῳδία εἴρηται, οἱονεὶ ῥαβδῳδία τις οὖσα, φασὶ καὶ τοῦτο οἱ παλαιοὶ, ἀκολουθοῦντες τῷ Καλλιμάχῳ εἰπόντι,

Καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον.

CXXXIX.

Καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀρόδαμνον
Αἰγύπτῳ κατέπηξε.

Scholiastes Nicandri ad Alexiph. Ὅτι ὁ Καλλίμαχος ἐν Αἰγύπτῳ φησι τὸν Περσέα μεταφυτεῦσαι τὸ φυτὸν (τὴν Περσέαν) ὁ δὲ Νίκανδρος ἐν Μυκήναις. Alter Scholiastes ibidem: Τῶν ἄλλων ἱστορούντων αὐτὴν μεταφυτεῦσαι τὸν Περσέα ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς καὶ Καλλίμαχος,

Καὶ τριτάτη Περσῆος ἐπώνυμος, ἧς ὀρόδαμνον
Αἰγύπτῳ κατέπηξε.

CXL.

——Ἀμφὶ δὲ κεβλὴν
Εἰρμένος αγλίθων οὖλον ἔχει στέφανον.

Scholiastes Nicandri, ad Alex. Μήκωνος κεβληγόνου) τῆς ἐν τῇ κεφαλῇ τὸν γόνον ἐχούσης. συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ φ. καὶ Καλλίμαχος· Ἀμφὶ δὲ κεβλὴν εἰργμένος ἀγγλίθων οὖλον ἔχει στέφανον. Pro εἰργμένος Scholiastes alter habet εἰρμένος. Parum refert, utro modo legas.

CXLI.

ἐγὼ δ' ἤντησα Λυκείου
Καλὸν ἀεὶ λιπόωντα κατὰ δρόμον Ἀπόλλωνος.

Scholiastes Sophoclis, Œd. Tyr. p. 190. Λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν Ἀθήνησιν, ἔνθα Ἀπόλλων τιμᾶται. καὶ Καλλίμαχος· Ἐγὼ δ' ἤντησα Λυκείου &c.

CXLII.

——τὸ δὲ σκύλον ἀνδρὶ καλύπτρη
Γιγνόμενον, νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

Scholiastes Sophoclis Ajac. p. 3. Καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς λεοντείας δορᾶς· Τὸ δὲ σκύλον &c. Eadem habet Suidas in Κατηναρισμένος. *Bentl.* Videtur imitatus Antipater, cujus integrum Epigramma Kusterus edidit ad Suid. in Καυσίη. Hunc autem Antipatrum esse Thessalonicensem, de quo Salmas. ad Æl. Lamprid. p. 193. patet ex Etymol. p. 487. vs. 52. *Hemsterh.* De verbo σκύλον et ejus

quantitate vid. Kuster. ad Aristoph. Plut. vs. 514. cujus rationes probat Cel. Hemsterhusius ad locum eundem. *Ernest.*

CXLIII.

——῞Ος ῥ᾽ ἔφυγεν μὲν
᾽Αρκαδίην, ἡμῖν δὲ κακὸς παρενάσσατο γείτων.

Schol. Aristoph. ad Nubes p. 88. de Trophonio et Cercyone; ῾Ο μὲν Κερκύων καταφεύγει εἰς ᾽Αθήνας, ὡς Καλλίμαχος· ῞Ος ῥ᾽ ἔφυγεν μὲν &c. [*Ex Hecale. Vid. Ruhnken Ep. Crit. p.* 183.]

CXLIV.

᾽Ηρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι,
Μὴ μεταδὴν——

Suidas: Μὴ τὸ ἀπαγορευτικὸν ἀντὶ τοῦ Οὐ, κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ·

᾽Ηρνεόμην θανάτοιο πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι
Μὴ μεταδήν.

Τουτέστιν, οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μεταδὴν καὶ ἐπί σοι θρηνήσω ἀποθανόντος. lege ἀποθανόντι.

CXLV.

῾Εβδομάτῃ δ᾽ ἠοῖ καὶ οἱ τετύκοντο ἅπαντα.

καὶ πάλιν,

῾Εβδόμη εἰν ἀγαθοῖσι, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ γενέθλη.

καὶ,

῾Εβδόμη ἐν πρώτοισι, καὶ ἑβδόμη ἐστὶ τελείη.

καὶ,

῾Επτὰ δὲ πάντα τέτυκτο ἐν οὐρανῷ ἀστερόεντι
᾽Εν κύκλοισι φανέντ᾽ ἐπιτελλομένοις ἐνιαυτοῖς.

Clemens Alexand. Stromat. v. p. 256. ᾽Αλλὰ καὶ τὴν ἑβδόμην ἱερὰν οὐ μόνον οἱ ῾Εβραῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ῞Ελληνες ἴσασι, καθ᾽ ἣν ὁ πᾶς κόσμος κυκλεῖται τῶν ζωογονουμένων καὶ φυομένων ἁπάντων ——ναὶ μὴν καὶ Καλλίμαχος ὁ ποιητὴς γράφει. In versu primo legitur apud Clementem τετύκοντα, pro quo Sylburgius ἐτέτυκτο: sed legendum τετύκοντο. Hesych. Τετύκοντο, ἡτοιμάζοντο. In versu ultimo nescio quid sit ἐπιτελλομένοις ἐνιαυτοῖς: nemo enim, quod sciam, sic locutus est; sed περιτελλομένοις. Equidem non invitus sic legerim:

᾽Εν κύκλοισι φανέντα, περιπλομένων ἐνιαυτῶν.

et ita Latine reddidi. *Bentl.* Iidem versus ab Aristobulo apud Euseb. Præp. Ev. xiii. 12. tribuuntur Lino; ut incertum sit, an

sint a Callimacho. Si sunt e Lini libro, dixerim esse e Cosmogonia, cujus mentio est apud Diogenem Laërtium. Sed istud opus supposititium fuit, ut alia ipsius, Orphei et aliorum antiquorum poëtarum. Si sunt a Callimacho, e libris Αἰτίων esse putem. Sed pronior sum in hanc sententiam, ut Clementem in nomine Callimachi falsum esse putem memoria, sive alio quo modo. Ceterum apud Eusebium in versu primo est, ut Sylburgius volebat, ἐτέτυκτο, in excerpto quidem Clementis, in altero est πάντα τέτυκται. *Ernest.*

CXLVI.

Ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶδ' ἀείδειν.
Νύμφα, σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἅμαξαν ἤδη.
Φιλωτέρα ἄρτι γὰρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

Hephæstion p. 28. Τὸ Ἀρχεβούλειον γέγραπται καὶ Καλλιμάχῳ·

Ἀγέτω θεός, οὐ γὰρ ἔχω δίχα τῶν δ' ἀείδειν.

τοῦτο μὲν ἀπ' ἀναπαίστου· ἀπὸ δὲ σπονδείου,

Νύμφα, σὺ μὲν ἀστερίαν ὑφ' ἅμαξαν ἤδη.

ἀπὸ δὲ ἰάμβου,

Φιλωτέρα ἄρτι γὰρ οἱ Σικελὰ μὲν Ἔννα.

In versu primo reposui, δίχα τῶδ', i. e. τούτου. nam Doricum poëma fuisse constat ex sequentibus. Omnia ex eodem carmine citantur; in quo raptum Proserpinæ cecinisse videtur. *Bentl.* Τῶδ' probo. Sed ita videtur etiam scribendum ἀείδεν. In versu tertio hiatus parum suavis est in φιλώτερα ἄρτι. An pertinet ad hunc versum nota Scholiastæ Aristoph. Plut. 388. de ἀπαρτί· ἔσθ' ὅτε καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος. ubi δηλοῖ post Καλλ. ponendum. Ita suavior foret versus. *Ernest.*

CXLVII.

Τῷ περιδινήεντ' ἀκμονίδην ἔβαλεν.

Etymol. Magn. Ἄκμων σημαίνει, τόν τε σίδηρον, ἐφ' οὗ οἱ χαλκεῖς τύπτουσι, καὶ τὸν οὐρανοῦ τὸν πατέρα· οὕτω γὰρ αὐτὸν γενεαλογοῦσι. Καλλίμαχος· Τῷ περὶ δινήεντι Ἀκμονίδην ἔβαλεν. Corrige, ut supra editum.

CXLVIII.

Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις ἤΐθεοι.

Helladius in Chrestomathia; Τὸ φοιτάζειν Καλλίμαχος παραλόγως εἶπε φοιτίζειν, φάμενος· φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις ἤΐθεοι. Etymolog. Mag. v. Ἀλίαστος. ἀλῶ ἀλίζω, ὡς φοιτῶ φοιτίζω. Καλλίμαχος· φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλάκις θεοί. Corrigenda sunt ex Helladio.

CXLIX.

Ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσιν.

Etymol. M. Ἄλλιξ σημαίνει κατὰ Θετταλοὺς τὴν χλαμύδα· Καλλίμαχος· Ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργομένην ἐνέτῃσιν. *Bentl.* Add. Suid. in Ἄλλικα et Ἐνέτῃσιν. *Ernest.*

CL.

Πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασα ὧρον ἄπο.

Etymol. Mag. Ὦρος καὶ ἄωρος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α μηδὲν πλέον σημαίνοντος. ὧρος γὰρ ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος· Πολλάκι καὶ κανθῶν ἤλασα ὧρον ἄπο. καὶ Σαπφώ· Ὀφθαλμοῖς δὲ μέλας χύτ' ἄωρος. *Bentl.* Malim: ἤλασ' ἄωρον ἄπο· vel, ἤλασεν ὧρον ἄπο. *Hemsterh.*

CLI.

Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτῆρες ἁρπάσας.

Etymol. Magnum: Ἀσινεῖς, οἱ Δρύοπες οἱ τὴν Ἀσίνην κατοικοῦντες. Καλλίμαχος· Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτῆρες ἁρπάσας. Videat, cui lubet, conjecturas Sylburgii: Ego nihil hic præstare possum. Quod ad Historiam attinet vide Etymolog. et Apollonii Scholiastem lib. i. vs. 1216. verba etiam infra in Fragmentis exhibentur.

CLII.

Ἡ ἀπὸ Ἀσσυρίων ἡμεδαπὴ στρατίη.

[*Referendum puto ad Elegiam de Coma Berenices, et legendum*—Ἥϊ ἐπ' Ἀσσυρίων ἡ μεδαπὴ στρατιή. *Catullus, qui istam Elegiam pene ad verbum transtulerat, ita hunc versum reddit*—Qua rex tempestate novo auctus Hymenæeo Vastatum fines IVERAT Assyrios. *Minus probo Porsoni correctionem* ἤϊ ἀπ' Ἀσσ. *quem vide in Adversar.*]

CLIII.

Ἥμισυ μὲν Πέρσαι, ἥμισυ δ' Ἀσσύριοι.

Etymol. Mag. Ἀσσύριοι, τὸ ἔθνος. Καλλίμαχος· Ἡ ἀπ' Ἀσσ. &c. καὶ, Ἥμισυ &c.

CLIV.

Τετράενο ν Δαμάσου παῖδα Νεστορίδη.

Etymol. Magnum: Ἄφενος, ἔνος ὁ ἐνιαυτός. Καλλίμαχος· Τετράενον Δαμάσου παῖδα Νεστορίδη. Fortasse legendum fuerit, Παῖδα Ὀνητορίδην. vel Λαΐδα Νεστορίδεω. vel Θαΐδα. Eligat lector, vel excogitet meliora. Hesych. Τετραέτηρον, τετραετῆ, καὶ τετραέννον. leg. τετράενον. *Bentl.* [παῖδα Δαμαστορίδην *Toup. in Schol. Theocr. p.* 216.]

CLV.

Ἐν δὲ Πάρῳ καλαί τε καὶ αἰόλα βεῦδε' ἔχουσαι.

Etymol. Magn. Βεῦδος. Καλλίμαχος· Ἐν δὲ Πάρῳ καλά τε καὶ αἰόλα βεῦδε' ἔχουσαι. σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα ἢ πορφυρᾶ ἱμάτια. lege καλαί τε, pro καλά τε. hoc est, *mulieres pulchræ*. Sic alius,

Ἐν δὲ Πάρῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλαί τε γυναῖκες.

CLVI.

Ἐξ ἁλὸς οὐδ' ὕκην ἀνέρα Βουχέτιον

Ἕλκειν.

Etymol. Magn. Βούχετα ἢ Βουχέτιον, πόλις Ἠπείρου. μέμνηται δὲ οὗ ἐθνικοῦ Καλλίμαχος, οἷον, Ἐξ ἁλὸς οὐ δίκην ἀνέρα Βουχέτιον ἕλκειν. Certa emendatio; Ἐξ ἁλὸς οὐδ' ὕκην ἀνέρα Βουχέτιον Ἕλκειν. Sententia perspicua, cujus tamen ratio nunc latet. sic alibi Callimachus in Epigrammate: Θεὸς δὲ οἱ ἱερὸς ὕκης· de pisce, qui ὕκης dicitur, vide Athenæum. *Bentl.* Acute veram lectionem eruit Bentlejus sagacior Henr. Valesio in Not. Maussac. ad Harpocrat. p. 263. *Hemsterh.*

CLVII.

Οἵους βωνίτησιν ἐνικρύπτουσι γυναῖκες.

Etym. Magn. Βωνίτης σημαίνει τὸν βούκολον. Καλλίμαχος· Οἵους βωνίτησιν ἐνὶ κρύπτουσι γυναῖκες. lege ἐνικρύπτουσι. Quod de panibus subcineritiis accipiendum: nam id est ἐγκρύπτειν. unde ἄρτοι ἐγκρυφίαι passim apud scriptores, et ἔγκρυπτος, πέμματος εἶδος, apud Hesychium.

CLVIII.

Γαιοδόται τὰ σπάρτα διηνεκὲς εὖτε βάλωνται.

Etymolog. Magn. Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες ἢ οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν, οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες τουτέστι διαγράφοντες εἰς οἰκήματα. Καλλίμαχος· Γαιοδόται καὶ σπάρτα διηνεκὲς εὖτε βάλωνται. Atque τὸ δεῖν minime est μερίζειν, sed τὸ δαίειν. Proinde, si huic interpretationi fides habenda, legendum est, Γεωδαῖται τὰ σπ. unde Γεωδαισία. Ut in Epigrammate Callimachi: Κρεωφύλου πόνος εἰμὶ - - sed et Suidas habet, Γαιοδότης, ὁ ἀπεμπολῶν τὴν γῆν. Ergo a δίδωμι. [Γαιοδόται *etiam Zonaras et Phavorinus.*]

CLIX.

Καὶ γλαρίδες, σταφύλη τε, καθιεμένη τε μολυβδίς.

Etymol. Magn. Γλαρὶς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. Καλλίμαχος· Καὶ γλαρίδες, σταφύλη τε, καθιεμένη τε μολυβδίς.

CLX.

Γραικοὶ, καὶ γαίης ἡμετέρης ἀδαεῖς.

Etymol. Magn. Γραικός. Καλλίμαχος· Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρης ἀδαεῖς. [*Vid. Brunckii Lexic. Sophocl. v.* Ῥαίκους.]

CLXI.

Ξεῖνος ἐχιδναῖον νέρθεν ἄγων δάκετον.

Etymol. Magn. Δάκετον, θηρίον ἑρπετόν. Καλλίμαχος· Ξεῖνος &c. *Bentl.* Ξεῖνος est Hercules, ἐχιδναῖον δάκετον est Cerberus, ut qui ex Echidna genitus a Typhœo traditur, et νέρθεν ex inferis. Cel. Hemsterhus. ad Lucian. T. i. p. 420. ex Αἰτίοις hoc fragmentum esse putat: cui facile adsenserim. *Ernest.*

CLXII.

Τῶν ἔτι σοι δεκάφυια φάτα ζωάγρια τίσειν.

Etymol. Magn. Δεκάφυια, τὰ δεκαπλάσια. Καλλίμαχος· Τῶν ἔτι &c.

CLXIII.

Ἐν Δίῃ, τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

Etymolog. Mag. Δία, ἡ Νάξος. Καλλίμαχος· Ἐν Δίῃ &c. Scholiastes Apollonii iv. 426. Δίῃ, τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος· Ἐν Δίῃ, τὸ γὰρ &c. *Bentl.* B. Martin. V. L. ii. 8. hoc modo scriptum profert: Ἐν Δίῃ, τὸ μὲν ἔσχε . . . . Νάξος. *Hemsterh.*

CLXIV.

Ἀλλὰ θεῆς, ἥτις με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς.

Etym. Magn. Διάκτορος, ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ διακόνου τίθεται. Καλλίμαχος· Ἀλλὰ θεῆς ἥτις με διάκτορον ἔλλαχε Παλλάς. ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον.

CLXV.

Μηδ' ἀπ' ἐμοῦ διφᾶτε μέγα ψοφέουσαν ἀοιδήν.

Etymol. Magn. Διφῶ, ψηλαφῶ, ζητῶ, ἐρευνῶ. Καλλίμαχος· Μηδ' ἀπ' &c. In hanc plane sententiam Ovidius:

Callimachi numeris non est dicendus Achilles. Bentl.

Hunc versiculum ex Elegis esse putat Cel. Valkenarius. Sen-

tentia quidem id suadet credere. Nam Ovidius quoque subinde levibus elegis, non epico carmini scribendo se natum dicit. *Ernest.* Expressit Propert. iv. i. 58.

Hei mihi! quod nostro est parvus in ore sonus. Ruhnken.

CLXVI.

Καὶ δόνακι πλήθοντα λιπὼν ῥόον Ἀστερίωνος.

Etymol. Magn. Δόναξ, ὁ κάλαμος. Καλλίμαχος· Καὶ &c.

CLXVII.

——Δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι
Ἔνδιοι καύηκες——

Etymol. Magn. Δύπται, αἱ αἴθυιαι. Καλλίμαχος· Δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι ἔνδιοι καύηκες. δύπτης ὁ κολυμβητής. Scholiastes Apollonii lib. i. vs. 1008. Δύπτειν ἐστι τὸ δύνειν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι. [*Hæc primus comparavit Janus Rutgers. V. L. p.* 191. *Vid. Heyne. ad Virgil. Georg.* i. 360.]

CLXVIII.

Εἰνατίης ὁμόδελφον ἐν ὠδίνεσσιν ἰδοῦσα.

Etymol Magn. Εἰνατία, ἐπίθετον Εἰλειθυίας. Καλλίμαχος· Εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ' ὠδίνεσσιν ἰδοῦσα. Εἴνατος τόπος Κρήτης, ἔνθα τιμᾶται ἡ Εἰλείθυια. Pro Εἰνατίην (ipsa enim Lucina nunquam peperit) lege Εἰνατίης; ἐν ὠδίνεσσιν Εἰνατίης; sic Virgilius:

Altera tum primos Lucinæ expertā labores.

Huc refer illa Stephani: Εἴνατος τὸ ἐθνικὸν Εἰνάτιος. τινὲς ὄρος καὶ ποταμὸν, ἐν ᾧ τιμᾶσθαι τὴν Εἰλείθυιαν Εἰνατιήν. lege Εἰνατίην.

CLXIX.

Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὅπποτε κοῦρος ἴοι.

Etymol. Magn. Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος. Καλλίμαχος·

Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις ὅπποτε κοῦρος ἴοι.

ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος &c. lege igitur εἰσπνήλης. ὁ ἐρῶν vel ὁ ἐραστής. Theocr. Scholiastes Id. 12. Εἴσπνηλος ὁ ἐραστής, ἀΐτης ὁ ἐρώμενος. Et ipsum Etymologicon alibi: Ἀΐτης ὁ ἐρώμενος - - εἰσπνήλας καλοῦσι τοὺς ἐραστὰς παρὰ Λάκωσι. *Bentl.* Κοῦρος est Acontius. Nam hunc versum ad Cydippen pertinere, ex Aristæneti imitatione colligo, i. 10. οἱ δὲ φιλοθεάμονες τοῦ κάλλους εἰς διδασκάλου προϊόντα περιεσκόπουν συνωθοῦντες ἀλλήλους. Aristænetum vero, quæcunque in hac epistola habet grandiora, e Callimachi Cydippe transtulisse, egregie observat Jos. Mercerus. *Ruhnken.*

CLXX.

Τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν γυνή.

Etymol. Magn. Ἐμπελάτρεια (lege ἐμπελάτειρα) ἡ ἑταῖρα ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι. Καλλίμαχος· Τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν γυνή. Aut aliquid desideratur inter τέκεν et γυνή. aut legendum Εὐνῇ: et quidem τὸ ν ἐφελκτικὸν significat vocalem sequi. *Bentl.* Recte Anna Fabri p. 355. ejecta voce γυνὴ, pentametrum fecit. [*diu ante Toup. in Suid.* ii. *p.* 522.] Et sic citat Th. Gataker. de Stilo N. F. c. xi. p. 78. Etymol. Cod. Leid. habet: ἐμπελάτειρα οὔτ' ἔτεκεν γυνή. *Ruhnken.*

CLXXI.

Υἷα Διώνυσον Ζαγρέα γειναμένη.

Etymol. Magn. Ζαγρεὺς, ὁ Διόνυσος παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δοκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος. Καλλίμαχος· Υἷα Διώνυσον Ζαγρέα γειναμένη. [*Vid. Tzetz. ad Lycophr.* 356.]

CLXXII.

Κέκρυπται βύνῃ ζάγκλον ὑποχθονίῃ.

Etymol. Magn. Ζάγκλον, τὸ δρέπανον, ὥς φησι Καλλίμαχος. Κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίῃ. Vir eruditissimus Sylburgius corrigit, σκηνῇ ζάγκλον ὑπὸ χθονίῃ. Sed nos, ni fallor, aptius emendavimus, βύνῃ. quod Etymologico et Hesychio est θαλάμη. Θαλάμη autem est τρώγλη, κατάδυσις. *Bentl.* Male. Nam ibi legendum esse θάλασσα non potest dubitari. v. Intt. ad Hesych. in Βύνη. Cel. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 46. malit γύπῃ. v. Hesych. in Γύπας. pro quo et reperitur κύπη apud eundem; idque proxime accedit ad scripturam vitiosam Etymologici. *Ernest.* [κέκρυπταί γ' εὐνῇ *Toup. probante Valckenaerio in Adoniaz. p.* 251.]

CLXXIII.

——Ὁ δ' ἠλεὸς οὔτ' ἐπὶ σίττην

Βλέψας——

Hujus fragmenti meminerunt Soping. ad Hesych. in Σίττη, et Abr. Berkel. ad Anton. Liber. p. 281. uterque avem intelligit eo nomine, itidem indicatam ab Aristoph. Schol. ad Av. vs. 705. in quo Scazon, Hipponactis forte, sic legendus: Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιὴ σίττη· quod firmat Suid. in Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι σύνεσμεν. *Hemsterh.*

CLXXIV.

Ἠλεὰ μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε.

Etymol. Magn. Ἠλεὸς, μάταιος, μαινόμενος, μωρός. Καλλίμαχος· ὁ δ' ἠλεὸς οὔτ' ἐπὶ σίττην βλέψας. καὶ οὐδετέρως· Ἠλεὰ μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενε.

CLXXV.

——τὸν οὐκ ἔπλησε φέρουσα
Μήτηρ οὓς ὤδινε μῆνας——

Etymol. Magn. Ἠλιτόμηνος, καὶ ἀλιτήμερος. σημαίνει δὲ τὸν ἑπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα, ὥς φησι Καλλίμαχος· τὸν οὐκ ἔπλησε φέρουσα Μήτηρ οὓς ὤδινε μῆνας. Qui locus est mendi manifestus: neque enim versus sano pede incedit, neque sententia. Certe non dicitur mulier gravida ὠδίνειν tot menses, sed κύειν. Quid si legamus, Μήτηρ οὓς ἐκύει μῆνας. sed hæc incerta sunt. *Bentl.* [*Forsan legendum* τὸν οὐκ ἔπλησε φέρουσα Μήτηρ, ὡς ὦδιν', ἐννέα μῆνας—*non impleverat menses novem, cum puerperium supervenit.*]

CLXXVI.

Εἰδυῖαν φάλιον ταῦρον ἰηλεμίσαι.

Etymol. Magn. Ἰάλεμος. ἰαλεμίσαι, τὸ θρηνῆσαι. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Εἰδυῖα φάλιον ταῦρον ἰηλεμίσαι. Scholiastes Theocriti Idyll. iv. φάλιον λέγεται τὸ λευκόν. Η δὺ ἂν φάλιον ταῦρον ἀλεύροις ἐν τῷ ἐσθίεσθαι. Ubi hæc ex illis corrigenda esse acute vidit Is. Casaubonus. *Bentl.* Expressit Tibullus i. 7. 28. *Memphitem plangere docta bovem.* Hesychius in Φαλιόπουν. —— φαλιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι. *Ernest.*

CLXXVII.

Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα ἐμὴ κίβισις.

Etymol. Magn. Κίβισις σημαίνει κίβωτον ἢ πήραν. Καλλίμαχος.

Εἰ γὰρ ἐπιθήσει πάντα ἐμὴ κίβισις.

Emendat ingeniosa Interpres, ἐπισχήσει. Ego præterea εὖ legerim pro εἰ. Εὖ γὰρ ἐπισχήσει. Notum proverbium, Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται, etiam Callimacho memoratum. vide Zenobium *Bentl.* Hinc corrigendus erat Suidas, qui vitiose exhibet κίβησις. *Ernest.*

CLXXVIII.

Αὖθις ἀπαιτίζουσαν ἐτνῶν εὐεργέα λάκτιν.

Etymol. Magn. Λάκτιν, σημαίνει ἡ λέξις σκυτάλην, τορύνην. Καλλίμαχος· Αὖθις ἀπαιτίζουσα ἔκνων εὐεργέα λάκτιν. Nescio an legendum sit, Αὖθις ἀπαιτίζουσα νέην εὐεργέα λάκτιν: *novam truam.* Notandum autem τὸ εὐεργέα. Λάκτις enim sive τορύνη dicebatur et εὐέργη. vide Pollucem, Etymologicon Magn. et Hesych. *Bentl.* ἔκνων verissime Ruhnkenius V. C. in Ep. Crit. ii. p. 46. emendat ἐτνῶν. v. ipsum. Idque recipere non dubitavi. *Ernest.* [*Ex Hecale ductum esse monet Toup.*]

CLXXIX.

Αἰεὶ τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί.

Etymol. Magn. Μίκκος σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλίμαχος· Τοῖς μίκκοις μίκκα διδοῦσι θεοί. Artemidorus Oneirocrit. c. 86. lib. 4. Ὀρθῶς γοῦν καὶ τὸ Καλλιμάχειον ἔχει·

Αἰεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.

[*Sic M. Apostol.* i. 55. *Stob.* xcvi. *p.* 386. μικκοῖς μικκὰ *restituerat Theod. Canter.* V. L. ii. 13. *Vid. Valckenaer. in Theocr. Adoniaz. p.* 350. *Koen. ad Gregor. p.* 130. *et cf. Epigr.* 27.]

CLXXX.

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

Etymol. Magn. Μύκλος καλεῖται, ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις. Μύκλους οὖν εἶπεν (ὁ Λυκόφρων) ἐνταῦθα τοὺς μιγνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερὲς, ὡς καὶ Καλλίμαχος· Ἔστι μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος. Tzetzes ad Lycoph. p. 109. Μύκλος καλεῖται ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ τῶν βοῶν ὑποδίπλωσις. μύκλους δὲ νῦν τοὺς μνηστῆρας λέγει, διὰ τὸ ἀδηφάγον καὶ κατωφερὲς εἰς λαγνείαν· ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Ἔστιν μοι Μάγνης ἐννεάμυκλος ὄνος.

Magnesia et asinis et equis insignis erat. *Bentl.* Hoc fragmentum Antimacho tribui ab Herodiano in libello inedito de Vocibus Atticis notat Cel. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 47. *Ernest.*

CLXXXI.

Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν.

Etym. Magn. Ὄλπις. Καλλίμαχος· Καί ῥα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τὴν λήκυθον.

CLXXXII.

Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς.

Etymol. Magn. Ποιά ἐστιν ὁ ἐνιαυτός. Καλλίμαχος·

Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιάς.

Suidas: Ποίη, ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ, παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι. "Hoc fragmentum cum 194. 119. ita junge. Αἴγυπτος προπάροιθεν ἐπ' ἐννέα κάρφετο ποιὰς—desunt aliquot versus—Τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο, Πρῶτος ἐπεὶ &c. Ovid. A. A. i. 647. 8—653. &c. *Dicitur Ægyptus caruisse juvantibus arva Imbribus, atque annos sicca fuisse decem. Et Phalaris* &c. vide Trist. III. ii. 39. 40." *Porsonus in Adversariis p.* 308.

CLXXXIII.

Ἢ ἄφαρον φαρόωσι, μέλει δὲ φιν ὄμπνιον ἔργον.

Etymol. Magn. Φαρῶ, τὸ ἀροτριῶ, παρ' ὃ καὶ ἄφαρον τὴν λιπαρὰν γῆν καὶ τὴν πολλάκις ἀροτριωθεῖσαν. Καλλίμαχος·

Ἄφαρον φαρόωσι, μέλει δὲ σφισιν ὄμπνιον ἔργον.

τὸ Δημήτερος δηλονότι, ἢ ἄφαρον τὴν μηδὲν φέρουσαν. Idem in Ἀφαυροί. τὸ παρὰ Καλλιμάχῳ εἰρημένον, οἷον, Ἢ ἄφαρον φαρόωσι, τὴν ἀγεώργητον γῆν παρὰ τὸ φέρω. lege φὶν pro σφισιν. Hesych. Φὶν, αὐτοῖς ἢ αὐταῖς. *Bentl.* Adde Dan. Heins. ad Sil. i. 237. *Ernest.* [*Vid. Toup. in Suid.* ii. *p.* 256. iii. *p.* 490.]

CLXXXIV.

Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα, καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

Etymol. Magn. Ψίθυρ. κυρίως ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν. ἐγκειμένου τοῦ ψύθους. Καλλίμαχος·

Σκύλλα γυνὴ κατακᾶσα, καὶ οὐ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

Suidas: Ψύθος, ψευδές, ψεῦδος. καὶ σὺ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα, ἀντὶ τοῦ ψευδὲς, παρὰ Καλλιμάχῳ. Male καὶ σὺ, pro καὶ οὐ. *Bentl.* Præfero ψυθές· ut enim ψεῦδος, ψύθος, sic ψευδής, ψυθής· ψύθος Æschylus habet Agam. vs. 486. Κατακᾶσα cur Latine vertatur *malefica*, non video: si Grammaticis obtemperes, *meretricem* interpretabere: erat enim revera νησιῶτις καλὴ ἑταίρα, ut Heraclitus ait περὶ Ἀπίστ. c. 2. *Hemsterh.*

CLXXXV.

Βριλλήσου λαγόνεσσιν ὁμούριον ἐκτήσαντο.

Galenus, de præsagiis ex pulsibus lib. iii. c. 6. Μήτε τῶν λαγόνων, ὡς σύνηθες, ἀλλ' οὕτω δεῖν φάσκε λαγόνων ἀκούειν, ὡς ἐπὶ τοῦ ὄρους Βριλλήσου Καλλίμαχος εἴρηκε, Βριλλήσου λαγόνες εἰσι νόμου ὃν ἐκτήσαντο. Quem locum a nobis recte emendatum esse, nemo non fatebitur. Legere etiam poteris, ἐκτίσσαντο, *condiderunt*. Pro Βρίλλησος, alii scribunt Βρίλησσος; quæ sane verior lectio est. *Bentl.* Ingeniosam Bentleji conjecturam firmat Callimachi imitator. Dionysius Perieg. vs. 649. Ἀνδράσιν οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο. *Ruhnken.* Credibile est Alciphronem hinc sumsisse iii. Ep. 23. ἔστι δὲ λευκὰ ἰδεῖν καὶ ἀποστάζοντα λιβάδας Ἀττικοῦ μέλιτος, οἷον αἱ Βριλήσσιαι λαγόνες ἐξανθοῦσι. *Hemsterh.* [*Corrige etiam* ἐκτίσσαντο.]

CLXXXVI.

Εἰς Ἀσίνην, Ἅλυκόν τε, καὶ ἄμπολιν Ἑρμιονήων.

Stephanus Byz. Ἅλυκος, πόλις Πελοποννήσου. Εἰς Ἀσίνην Ἅλυκόν τε καὶ ἄμπολιν Ἑρμιονήων. Καλλίμαχος.

CLXXXVII.

Φοῖβος Ὑπερβορέοισιν ὄνων ἐπιτέλλεται ἱροῖς.

Paulo liberius expressit metro S. Bochart. Hieroz. P. i. p. 230. *Phœbus Hyperboreis asino placatur in oris.* Ἐπαγάλλεται potius habeam, quam ἐπιτέρπεται, si sensus ille placeat. Verum præstiterit servasse vulgatam lectionem, quæ poëtica loquendi forma Hyperboreos ostendit, oriente Sole, hæc sacra factitasse: quam interpretandi rationem etiam prætulisse videtur magnus Bentlejus. *Hemsterh.*

CLXXXVIII.

Τέρπουσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

Clemens Protreptico p. 8. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες μὴ παυέσθων, ὡς Ἀπολλόδωρός φησι, καὶ Καλλίμαχος· Φοῖβος Ὑπερβορέοισιν ὄνων ἐπιτέλλεται ἱροῖς. ὁ αὐτὸς δὲ ἀλλαχοῦ· Τέρπουσι λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Scholiastes Pindari x. Pyth. Οἱ γὰρ Ὑπερβόρεοι ὄνους θύουσι τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησι, Τέρπουσι λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Placet eorum conjectura, qui pro ἐπιτέλλεται scribunt ἐπιτέρπεται. Nisi sic potius interpretari velis; sacra illa fieri solita esse sub solis ortum: ergo ἐπιτέλλεται, *exoritur. Bentl.* ἐπιτέρπεται probat etiam Politus ad Eustath. T. i. p. 78. *Ernest.*

CLXXXIX.

Τρὶς δ' ἀπομαξαμένοισι Θεοὶ διδόασιν ἄμεινον.

Athenæus lib. i. c. 2. Τρὶς δ' ἀπομαξομένοισι θεοὶ διδόασιν ἄμεινον, ὥς που φησὶν ὁ Κυρηναῖος ποιητής. leg. ἀπομαξαμένοισι. *Bentl.* Sic laudat locum et explicat Casaubon. ad Theophr. περὶ δεισιδ. p. 224. *Ernest.*

CXC.

Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου.

Scholiastes ad P. Odyss. Καὶ Καλλίμαχός φησι, Δείελον αἰτίζουσιν, ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔργου. τὴν πρὸς τῇ δειλινῇ τροφὴν ζητοῦντες. Eustathius quoque habet, ad eundem locum p. 649. [ἔχουσι δὲ χεῖρας *proponit Valckenaer.*]

CXCI.

Τόν με παλαιστρίτην ὀμόσας θεὸν ἑπτάκις φιλήσειν.

Hephæstion p. 50. Τοῦτο μὲν παρὰ τοῖς νεωτέροις πολὺ τὸ μέτρον ἐστὶν, ὥσπερ παρὰ Καλλιμάχῳ· Τόν με &c.

CXCII.

Ἱερά· νῦν δὲ Διοσκουρίδεω γενεή.

Hephæstion p. 55. Δεῖ δὲ τὸ ἐλεγεῖον τέμνεσθαι πάντως, καθ'

ἴσεσον τῶν πενθημιμερῶν. εἰ δὲ μὴ, ἔσται πεπλημμελημένον. οἷον τὸ Καλλιμάχου, Ἱερά· νῦν δὲ Διοσκουρίδεω γενεή. *Bentl.* Hephæstionem notat, et Callimachum excusat Dorvill. Vann. Crit. p. 481. *Ernest.* [*Lege* ἱρά.]

CXCIII.

Ζηνί τε καὶ Νεμέῃ τι χαρίσιον ἕδνον ὀφείλω.

Scholiastes Pindari viii. Nem. Ἡ Ὀλυμπία καὶ ἡ Νεμέα Διός. καὶ Καλλίμαχος· Ζηνί τε καὶ Νεμέῃ τι χάρισιν ἕδνον ὀφείλω. pro χάρισιν, legendum χαρίσιον; et intellige χαριστήριον ὕμνον. Suidas: Χαρίσιον, χαριστήριον. Ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. Χαρίσιος præterea est placentæ genus. Suidas ibidem: Καὶ χαρίσιοι πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι· Πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους. ubi pro παλλακαῖς legendum πλακοῦντας: nam Iambus est senarius. Extat locus apud Athenæum lib. xiv. p. 646. sed et ibi etiam mendosus. Χαρίσιος. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν·

——ἐγὼ δὲ νῷν
Πέμψω πλακοῦνθ᾽ ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

Ita versus est constituendus. Sequitur apud Athenæum: Εὔβουλος δ᾽ Ἀγκυλίωνι, ὥσπερ ἄρτου ὄντος, οὑτωσὶ λέγει·

Ἐξεπήδησ᾽ ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον.

Ita versum restitue qui Trochaicus est. Vide eundem lib. xv. p. 668. Nota; ex Eubulo idem colligi χαρίσιον esse ἄρτον, quia dicit πέττουσα. Unde emendandus Hesychius: Χαρίσιον, εἶδος πλακούντων. οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λημμάτων; lege ἀπὸ τῶν πεμμάτων. Athenæus ibidem: Διωνομάζετο τὰ πεμμάτια χαρίσια.

CXCIV.

Τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph. p. 104. Τὴν μὲν Φαλήρου τύρσις ἐκβεβρασμένην) Φάληρος, τύραννος Σικελίας &c. Μέμνηται τοῦ Φαλήρου καὶ Καλλίμαχος, λέγων, Τὴν ἐκείνου Φάληρος πρᾶξιν ἀπεπλάσατο. In MSto Oxoniensi legitur κείνου pro ἐκείνου. lege igitur, Τὴν κείνου Φάλαρις πρᾶξιν ἀπεπλάσατο. Quem Callimachus cum aliis Φάλαριν, eum Lycophron Φάληρον appellat. *Bentl.* Vid. ad Fr. CXIX. CLXXXII.

CXCV.

Μηκώνην μακάρων ἕδρανον αὖτις ἰδεῖν.

Scholiastes Pindari, vii. Nem. Οἰκείως δὲ ἱερὰν τὴν Σικυῶνα προσηγόρευσεν, ἡ γὰρ Μηκώνη ἐπ᾽ αὐτῆς ἐστιν, ἐφ᾽ ἧς οἱ θεοὶ διεδάσαντο τὰς τιμάς. Ἡσίοδος· Καὶ γὰρ ὅτ᾽ ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ᾽ ἄνθρωποι Μηκώνῃ. καὶ Καλλίμαχος· Μηκώνην μακάρων

ἕδραν. ὃν αὖτις ἰδεῖν. lege ἔδρανον. Vulgo hoc Callimachi Fragmentum citatur, Μηκώνην μακάρων ἕδραν: quasi sequentia verba alio pertinerent.

CXCVI.

Ἀρσινόης, ὦ ξεῖνε, γάμον καταβάλλομ' ἀείδειν.

Schol. Pind. ii. Nem. Ὅτι δὲ καταβολὰς ἔλεγον τὰς ἀρχὰς οὑτινοσοῦν ἔπους, Καλλίμαχός φησιν, Ἀρσινόης, ὦ ξεῖνε, γάμον καταβάλλομ' ἀείδειν. [*Vid. Valckenaer. in Eleg. p.* 104.]

CXCVII.

Ἐργῖνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ.

Scholiastes Pind. iv. Olymp. post Ergini historiam, καὶ ὁ Καλλίμαχος· Ἐργῖνος Κλυμένου ἔξοχος ἐν σταδίῳ.

CXCVIII.

Ἦλιν ἀνάσσεσθαι Διὸς οἰκίον ἔλλιπε Φυλεῖ.

Schol. Pindari Olymp. x. 50. Καὶ Καλλίμαχος δὲ τὴν Ἦλιν, Διὸς οἰκεῖον (leg. οἰκίον) εἶπεν· Ἦλιν ἀνάσσεσθαι Διὸς οἰκίον ἔλλιπε Φυλεῖ. *Bentleius.* [*Vide Schol. Homer. citat. ad Fr.* CCCLXXXIII. *unde patet hoc ad* Αἴτια *referri debere.*]

CXCIX.

Ἀρθμὸν δ' ἀμφοτέροις καὶ φιλίην ἔταμον.

Erotianus in Lexico Hippocratis: Συναρθμοῦται, συναρμόζεται, καὶ συνενοῦται. ἀρθμὸς γὰρ λέγεται ἡ εὔνοια καὶ φιλία. ὡς καὶ Καλλίμαχός φησιν, Ἀρθμὸν δ' ἀμφοτέροις καὶ φιλίην ἔταμον.

CC.

Καὶ μόνος αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνα.

Galenus in Lexico Hippoc. Πολυγράω, πολυφάγω. Καὶ γόνος αἰρηῶν ἔγραε κηδεμόνα, Καλλίμαχος. ἀντὶ τοῦ κατέφαγε. Etymologicon Magnum: Γάγγραινα, πάθος διαβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γράω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος. Αἰζηῶν ἔγραε κηδόμενος. ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν Idem: Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος. παρὰ τὸ γρῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω. ἀφ' ου κλίνεται γράω. καὶ, Ἔγραεν, ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. Idem: Γράσων, ἡ χλωρὰ κριθὴ, παρὰ τὸ γράω ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος· Ὃς αἰζηῶν ἔγραε κηδεμόνος. ἄλλως δὲ εὗρον τὸν στίχον ἐγὼ, οἷον, καὶ τόνος αἰζηῶν ἔγραε κηδόμενος. Ex his apparet versiculum hunc jam per sæcula aliquot in mendo cubuisse, ipso Grammatico fatente. Levi tamen manu et opella sanavimus pro τόνος vel γόνος, quæ nihil ad rem faciunt, legentes μόνος. Καὶ μόνος αἰζηῶν ἔγραε κηδέμονα, vel κηδεμόνος; ut ἐσθίειν ἄρτου dicitur, et ἐσθίειν ἄρτον. ἔγραε cum casu accusativo erit *comedere;* cum genitivo *degustare.* Κηδεμὼν vel *tutor*, vel *affinis.* Verba et sententia bene constant; historia ignoratur. Sed notat ingratum animum

adolescentis nescio cujus erga tutorem vel affinem. *Bentl.* Lexicon MS. Bibl. Reg. Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος, παρὰ τὸ γρῶ, τὸ ἐσθίω. Καλλίμαχος· ὃς ἔγραε κηδεμομόνη (sic) ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν. Nec Bentleji nec aliorum commenta probem. Considerent acutiores lectionem, quam Galeni Cod. Dorvillianus præbet in Miscell. Obs. Nov. tom. ix. p. 1046. Καὶ γόνος ζειῶν ἴγρασκε δὲ μόνα. *Ruhnken.* [*Schol. Townl. in Homer. Iliad.* Φ. 11. ἀκρίδες—παρὰ τὸ κρᾶν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. ὃς αἰζήων ἔκραε κηδέμονος. *Schol. Venet.* κηδέμονας. *Toup. in Suid.* ii. *p.* 255. *corrigit,* Καὶ βίον αἰζηῶν ἔγραε κηδόμενος. *aliter Jacobs. in Athen p* 314. *Legendum puto* ἔχραε. *Compositum* ἐπέχραον *occurrit Iliad.* Π. 352. *Placet correctio Bentleiana Valckenaerio, qui hoc de Iside dictum existimat, apteque confert Ovid. Pont.* III. iii. 36. *de Cupidine;* Discipulo perii solus ab ipse meo.]

CCI.

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον ἔλειξεν ἔαρ.

Scholiastes Nicandri, ad Alexiph. Εἶαρ τὸ αἷμα, τὸ λίπος. ὡς καὶ Καλλίμαχος· Πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον ἔλειξεν ἔαρ. Alter Scholiastes ibidem: Εἶαρ ὑπὸ τῶν νεωτέρων τὸ αἷμα. καὶ Καλλίμαχος, ἐλαίας τὸ αἷμα τὸ δαῦον (lege ἔλαιον, τὸ αἷμα τοῦ λύχνου) εἶπε. Πολλάκι δ' ἐκ λύχνου πῖον ἔλειξαν εἶαρ. Etymol. Magn. v. Ἐρωδιός. Ἔαρ σημαίνει τὸ αἷμα. ὡς παρὰ Κυρηναίῳ. αἷμα γὰρ λύχνου τὸ ἔλαιον. Τὸ ἔλειξαν ἔαρ. Posteriora ex primo loco refingenda sunt. *Bentl.* Magnus Scaliger ad Manil. v. 212. scripsit ἔληξεν· profecto sic intelligi voluit, ut dicat Callimachus, oleum ex lucerna defecisse; quod in templis omen erat infaustum: utra vera sit Callimachi manus, dignoscere non licet. *Hemsterh.*

CCII.

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

Tzetzes ad Lycoph. p. 15. Τὸ δὲ Ῥήγιον Ἰόκαστος ἔκτισεν Αἰόλου, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο. p. 106. Τοῦτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς ἦν Ἰόκαστος, ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν, ὥς φησι Καλλίμαχος· Ῥήγιον &c. Dionysii Paraphrastes nuper Oxonii editus: Ἰόκαστος Ῥήγιον ἔκτισεν, τὴν πρώην Ἐρυθρὰν καλουμένην, ὡς Καλλίμαχος· Ῥήγιον &c.

CCIII.

Αἱ δὲ βοοκράνοιο παρ' ἀγκύλον ἴχνος Ἀραίθου.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph. p 67. Ἄραιθος ποταμὸς Ἠπείρου, οὗ καὶ Καλλίμαχος μέμνηται, λέγων οὑτωσί· Αἱ δὲ βουκράνοιο

παραγγύλον ἴχνος Ἀραίθου. Corrige, ut supra vides editum. Omnes fere fluvii capite taurino fingebantur, ut vel pueris notum. Sophocles Trachiniis de Acheloo:

——ἄλλοτ' ἀνδρείῳ τύπῳ
Βούκρανος, ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
Κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ. *Bentl.*

Potterus edidit βαθυκρήμνοιο. *Ernest.*

CCIV.

Ῥάμφει καθνώδει τόργος ἔκοψε νέκυν.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph. p. 90. Ῥάμφος καλεῖται τὸ ἐπικαμπὲς χεῖλος τῶν ὀρνίθων. ὡς καὶ Καλλίμαχος· Ῥάμφει καθνώδει τόρνος ἔκοψε νέκυν. Ita Codex MStus Oxonii: nam in vulgatis libris hæc non reperies. Pro τόρνος lege sine dubitatione τόργος *vultur*. Hesychius: Τόργος, γυπὸς εἶδος αἱματοῤῥόφου. Καθνώδει est vox nihil: neque difficile erit veram lectionem reperire: sed in præsentia nihil succurrit. *Bentl.* Eleganter corrigit Cl Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 47. Ῥάμφει ἀκανθώδει. *Ernest.* Ordine binarum literarum inverso existet κανθώδει, id est, *incurvo*, et, quod recte Bentlejus dedit, *adunco*. De cantho, κάνθῳ, vocabulo bene Græco, adeundus Is. Casaub. ad Pers. Sat. v. 71. et Th. Marcilius. *Hemsterh.*

CCV.

Καὶ κρίμνον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἔραζε.

Tzetzes ad Lycoph. p. 91. Κρίμνα, εἶδος κριθῆς. νῦν δὲ τὸ ἀπόστομα (lege ἀπόσταγμα) τοῦ κυκεῶνος λέγει, ὡς καὶ Καλλίμαχος· Καὶ κρίμιον κυκεῶνος ἀποστάζοντος ἔραζε.

CCVI.

Τόφρα δ' ἀνίσχουσα Βοσσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Tzetzes ad Lycoph. p. 135. Τιτοῦς, τῆς ἡμέρας. ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος·

Τόφρα σ' ἀνίσχουσι Βοσσὸς λόφον ἔγρετο Τιτώ.

Cod. MStus ἀνίσχουσα Βοσσὸν. Collem illum Βοσσὸν equidem nescio. An legendum μέσσον *medium*. Qui versant codices Græcos manuscriptos, sciunt μ et β non nisi minuto apice inter se differre. An Βοσσὸς λόφος idem qui Φηγίου πάγος apud Lycophronem? Ἠὼς μὲν αἰπὺν ἄρτι Φηγίου πάγον Κραιπνοῖς ὑπερποτᾶτο Πηγάσου πτεροῖς, Τιθωνὸν ἐν κοίτῃσι τῆς Κέρνης πέλας Λιποῦσα. *Bentl.* ἀνίσχειν non *adscendendi*, sed *in altum tollendi, efferendi*, vel *oriendi* significationem habet. Itaque hunc locum sic potius ceperim: *Interea efferens jubar, experrecta est dies.* plane ut Ovidius Metam. vii. 663.——*jubar aureus extulerat Sol.* In corrupta voce βοσσὸν epitheton latet ad λόφον re-

ferendum, quod *nitidum, radians, splendens* &c. significat. Eandem rem Callimachus venuste sic expressit Fr. CCLVII. Φιαρὴ τῆμος ἀνέτχεν ἕως. *Ruhnken.* [*Θλοσυεὸν λόφον Toup. in Suid.* ii. *p.* 253. *Cf.* iv. *p.* 141. *ubi rem minus prospere gessit.*]

CCVII.

Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐρινύϊ Τελφουσσαίη.

Tzetzes ad Lycoph. p. 157. Ἐριννὺς, ἡ Δημήτηρ ἐν Ὄγκαις πόλει τῆς Ἀρκαδίας τιμᾶται. ὡς καὶ Καλλίμαχος· Τὴν μὲν ὅ γ' ἐσπέρμηνεν Ἐριννΰϊ Τιλφωσσαίη. Ubi pro Τιλφωσσαίη reponendum Τελφουσσαίη. Tilphossa enim in Bœotia est: sed hic urbs quædam Arcadiæ memoratur; ut ipse Tzetzes testatur; ea autem dicta est Τέλφουσσα. Vide Stephanum. De Cerere Erinnye multa Pausanias in Arcadicis p. 256. apud quem Θέλπουσα urbs vocatur, quæ Callimacho et aliis Τέλφουσσα: et ibi gentile Θελπουσαῖον, quod hic Τελφουσσαῖον. *Quam procreavit ille:* is est Neptunus. Filiæ vero nomen erat ἐν τοῖς ἀποῤῥήτοις. Pausanias ibidem: Τὴν δὲ Δημητέρα τεκεῖν φασιν ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα, ἧς τὸ ὄνομα εἰς ἀτελέστους λέγειν οὐ νομίζουσι. *Bentleius.* [*ὅγε σπέρμηνεν citat Jos. Scaliger. in Varron. p.* 88.]

CCVIII.

Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδειν.

Tzetzes ad Lycoph. p. 165. Τεῦκρος, ἀφ' οὗ καὶ Τεῦκροι οἱ Ἥρωες (lege Τρῶες) ὡς καὶ Καλλίμαχος· Τεύκρων ἡνίκα νῆες Ἀχαιῶν ἄστεα κῆδειν. Fortasse legendum κήδευν, *vexabant.* Nam et κηδέω ea significatione dicitur, si fides Hesychio. An legendum κῆαν, *incenderunt?* an δῄουν, *spoliarunt? Bentl.* Expungatur e fragmentis. Est enim versus 231. H. in Dian. *Ruhnken.*

CCIX.

Φωκείων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος.

Schol. Sophoclis ad Antigonam p. 225. Ὡς καὶ Καλλίμαχος. Φωκείων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἁλὶ μύδρος. *Bentl.* h. e. in perpetuum. Symbolum fuit rei nunquam ad irritum venturæ, aut mutandæ, μύδρους projicere in mare. Unde etiam μύδροι in proverbium abiere. Rei et moris origo forte nata a Phocæensibus. Antiquiorem certe mentionem rei non habemus. v. Cel. Wesseling. ad Simson. Chron. p. 651. Quod autem ad scripturam primi verbi attinet, etiam alii Φωκέας s. Φωκεῖς et Φωκαίους confundunt, ut docet magnus Scaliger ad Euseb. Chron. Lat. p. 86. 87. qui in iis etiam Callimachum hujus loci causa numerat. Sed Scholiastæ Sophoclei auctoritas apud me non est tanta, ut pro certo affirmare audeam, Callimachum in hoc

versu Φωκείων, non Φωκαίων scripsisse. Potuit memoriter versum commemorasse, qui præsertim notus vulgo esset. *Ernest.*

CCX.

Αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

Suidas: Τᾶλις τάλιδος, λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη. Καλλίμαχος· Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ Μελλογάμου νύμφης τάλιδος ἥκει. Eadem habet Scholiastes ad hunc Sophoclis locum p. 240. [*De voce* ἀμφιθαλὴς, patrimus matrimus, *confer Schol. in Iliad.* X. 496. *et Ruhnken. in Timæi Lex. p.* 28.]

CCXI.

Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον.

Scholiastes Apollonii lib. i. vs. 1243. Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντά φασι θῆρα, ὡς καὶ Καλλίμαχος. Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον. *Bentl.* De Hercule dictum Nemeæi leonis pellem humeris aptante. Sumtum videri potest ex Hymno in Herculem, ut CXX. *Hemsterh.*

CCXII.

Καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.

Est versus Apollonii Rhodii 1309. lib. i. ubi Scholiastes: Καλλιμάχου ὁ στίχος.

CCXIII.

Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἴμβρασε Παρθενίου.

Schol. Apollonii lib. ii. vs. 868. Ἴμβρασος ποταμὸς Σάμου πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλίμαχος· Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἴμβρασε Παρθενίου. Idem lib. i. vs 187. Ἴμβρασος ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν. καὶ Καλλίμαχος μέμνηται.

CCXIV.

Ἀμφότερον, κέντρον τε βοῶν, καὶ μέτρον ἀρούρης.

Scholiastes Apollonii ad lib. iii. vs. 1322. Ἄκαινα ἀντὶ τοῦ κέντρῳ. Ἄκαινα δέ ἐστι μέτρον δεκάπουν, Θεσσαλῶν εὕρημα. ἢ ῥάβδος ποιμενικὴ παρὰ Πελασγοῖς εὑρημένη, περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν, Ἀμφότερον κέντρον τε βοῶν καὶ μέτρον ἀρούρης.

CCXV.

Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ' οὔρεος, ἧχι μάλιστα.

Scholiastes Apollonii iv. 284. Ῥιπαῖα ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος· Ῥιπαίου &c.

CCXVI.

Σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν.

Schol. Aristoph. Vesp. p. 340. Ἴπνια, τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἴπνου, ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. Καλλίμαχος δὲ τὴν κόπρον τῶν ζώων· Σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν. Eadem prorsus habet Suidas v. Ἴπνια. Hæc accipio de Hercule Augiæ stabulum purgante, fluvio immisso. *Bentl.* Suidas in Ἄειρεν habet ἵππια λύματ' ἄειρεν, quod præfert Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 40. Et profecto durum est, ἴπνια dici de stercore animalium. *Ernest.* [*ἴπνια etiam Zonaras Lex. Et recte quidem. Callimachus dixisset ἱππικὰ λύματα, non ἵππια. Sed ἴπνια optime defendit Toup. in Suid.* i. *p.* 268. *qui monet huc respicere Schol. Homer. in Iliad.* B. 269. *infra citatum ad Fr.* CCCLXXXIII.]

CCXVII.

Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

Schol. Aristoph. ad Aves p. 392. Γαῦλος, Φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπώμενον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ὀξυτόνως. Καλλίμαχος· Κυπρόθεν Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος. [*Vid. Leunclav. in Append. Xenoph. p.* 1056. *et Æm. Port. Lex. Ion.* v. *γαῦλος.*]

CCXVIII.

Οὐδ' ἔτι τὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην.

Ammonius Περὶ λέξεων διαφόρων. Φθῖοι, οἱ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ. Φθιῶται, οἱ ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἠγνόησεν οὖν ὁ Καλλίμαχος· Οὐ δέ τι τὴν Φθίων εἶχεν ἀνακτορίην. Callimacho id vitio vertit, quod Φθῖοι dixerit pro Φθιῶται, sed nostrum a culpa liberant Stephanus Byz. et alii.

CCXIX.

Τεθναίην, ὅτ' ἐκεῖνον ἀποπνεύσαντα πυθοίμην.

Scholiastes Æschyli Choëph. vs. 436. Ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν] ἐκ τούτου εἴρηται τὸ Καλλιμάχου, Τεθναίην &c.

CCXX.

Χὴ Παλλὰς, Δέλφοι νιν ὅθ' ἱδρύοντο Προναίην.

Scholiastes Æsch. vs. 21. Eumen. Παλλὰς Προναία] Καλλίμαχος· Χὴ Παλλὰς &c.

CCXXI.

Μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντίδοσιν.

Scholiastes Æschyli, Eumen. vs. 27. Τὴν Πυθὼ τὴν πρώην Ποσειδῶνος, ὑπὲρ ἧς τὴν Καλαύρειαν ἐδέξατο. Καλλίμαχος·

Μέσφα &c. Vide proverbium, Ἀντὶ Δήλου τὴν Καλαύρειαν. *Bentl.* Pro *Calauria Tænaron* habere Strabonem (viii. p. 574.) ad Æschyli l. c. notat Stanlejus. Memoria lapsus est Scholiastes. Pro Pythia Tænarum accepit Neptunus ab Apolline, pro Delo Calauriam a Latona. *Ernest.*

CCXXII.

Ὅς δ' ἑτέρῳ κάκα τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Eustathius ad E. Il. p. 395. Αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο Οἷ τ' αὐτῷ] Τοῦτο ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτον μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος, Ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἥπατι τεύχει. Unde verisimile est sic a Callimacho scriptum esse;

Ὅς δ' ἑτέρῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Nam Hesiodi est istud:

Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων. *Bentl.*

Vid. Suid. in Πάγας, ibique Kusterum. *Hemsterh.*

CCXXIII.

Τοῦ τε μεθυπλῆγος Φροίμιον Ἀντιλόχου.

Eustathius ad Z. Iliad. p 485. Ὀρθοπλὴξ, ἀκαιδοπλὴξ, ἰωτοπλὴξ, οἰστροπλὴξ καὶ μεθυπλὴξ, ὡς Καλλίμαχος· Τοῦ μεθυπλῆγος φροίμιον Ἀντιλόχου. Si non libet inserere τὸ τε, sic versum constitues,

——τοῦ μεθυπλῆγος
Φροίμιον Ἀντιλόχου——

CCXXIV.

Ἵππους καιετάεντος ἀπ' Εὐρώταο κομίσσαι.

Eustathius ad Odyss. Δ. vs. 1. Οἱ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν.] κητώεσσαν, ὡς μεγάλην, παρὰ τὸ κῆτος. τινὲς δὲ, ὧν καὶ Ζηνόδοτος, καιετάεσσαν γράφουσιν, ὅθεν παρὰ Καλλιμάχῳ, τὸ Ἵππους καιετάεντας ἀπ' Εὐρώταο κομίσεαι. ποταμὸς δὲ Λακωνικὸς ὁ Εὐρώτας. Legendum καιετάεντος, et κομίσσαι. Enimvero, cur *equi* dicantur καιετάεντες, nihil comminisci poteris: at Eurotas καιετάεις, eadem de causa, qua ipsa Lacedæmon καιετάεσσα. Calamintha nascitur in locis humidis. vide Dioscoridem et alios. Nicander in Ther.

Ποταμοῖο πολυῤῥαγέος κατὰ δίνας
Ὑδρηλὴν καλάμινθον ὀπάζεο—— *Bentl.*

Vide de hac re et verbo disputatiunculam Strabonis, viii p. 564. et ibi Casaub. *Ernest.* [*καιτάεντας et κομίσσαι Schol. in Cod. Harleiano a Porsono collato. Equidem suspicor Callimachum dedisse* Ἵππους χαιτήεντας. *Apoll. Rhod.* ii. 1241. Ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ. *Orph. Arg.* 980. Ἵππος χαιτήεις.]

CCXXV.

Ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος ἔτι.

Scholiastes Euripidis, Hecub. vs. 934. Αἱ Λακεδαιμόνιοι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες, ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορπημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων. Καὶ Καλλίμαχος· Ἔσκεν ὅτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος ἔτι.

CCXXVI.

Εἶμι τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἄρηα.

Scholiastes Euripidis Phœniss. vs. 136.

Παῖς μὲν Οἰνέως ἔφυ
Τυδεύς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

Καλλίμαχος·

Εἰμὶ τέρας Καλυδῶνος, ἄγω δ' Αἰτωλὸν Ἄρηα.

Τέρας Καλυδῶνος, est *aper ille Caledonius.* Et legendum εἶμι pro εἰμί. Loquitur hæc, ut opinor, Meleager Ætolus, qui venationi illi interfuit, et quidem præfuit. *Bentl.* Correctionem Bentleji in Schol. Eurip. recepit Cel. Valkenarius, qui suspicatur, hunc versum esse ex Hecale: quod Theseus illi venationi apri Caledonii interfuit. *Ernest.*

CCXXVII.

Μὴ σύ γε, Θειάγενες, κόψαις χέρα Καλλιφόωντος.

Suidas v. Πονηρός. Ἐπὶ πονηρίᾳ τεθρύλληται ὁ Καλλιφῶν. ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινῶν, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, Παντὰ ἀγαθά. ὕστερον μέν τοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε. καὶ εἶπε, ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος· Μὴ σύ γε, Θειόγενες, κόψαις χεῖρα Καλλιφῶντος. Legendum Θειάγενες, pro Θειόγενες; ex hoc ipso loco, et altero v. Κιλλικῶν, et ex Scholiaste Aristoph. in Pace p. 446. Θειάγενες autem secundam syllabam brevem habere, constat ex Aristophanis Lysistrata p. 542.

——ἡ γ' οὖν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τ' ἀκάτιον ἤρετο.

Ubi tamen posterior versiculus manifesto pedis vitio laborat. Sine dubio emendandum:

——Ἡ γοῦν Θεαγένους
Ὡς δεῦρ' ἰοῦσα τοὐκάτειον ἤρετο.
——*Uxor Theagenis,*
Ut huc itura, Hecates simulachrum consuluit.

Suidas: Ἑκάτειον, Ἑκάτης ἄγαλμα. καὶ παροιμία, Θεαγένους Ἑκάτειον. οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών.

CCXXVIII.

Ἑρπετὰ, τῶν αἰεὶ τεθράφαται λοφίαι.

Scholiastes Nicandri, Alexiph p. 88. Περὶ τῆς σμίλου φησὶν Ἀνδρέας, περὶ Αἰτωλίαν πληθύνειν, καὶ τοὺς ἐγκοιμηθέντας αὐτῇ ἀποθνήσκειν. ὁ δὲ Θεόφραστος περὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν εἴρηκεν, αὐτὸ δὲ μόνον, ὅτι τὰ κολόφουρα τῶν ζώων γευσάμενα ἀποθνήσκει. κολόφουρα δέ εἰσι βόες, ἡμίονοι. Καλλίμαχος δὲ, Ἑρπετὰ, τῶν ἀεὶ τετρύφαται λοφίην. Pro κολόφουρα scribendum λόφουρα, ut extat apud ipsum Theophrastum. Ea sunt asini, muli, equi, boves &c. Ælianus de Animal. ix. c. 27. Καλλίμαχος δὲ ἄρα ἐν τῇ γῇ τῇ Τραχινίᾳ ᾄδει δενδρόν τι φύεσθαι, καὶ καλεῖσθαι σμίλον, ᾧ τὰ ἑρπετὰ γειτνιάσαντα καὶ παραψαύσαντα ἀρχὴν, εἶτα ἀποθνήσκειν. Ubi notanda est negligentia Æliani: dicit enim ex Callimachi sententia ἑρπετὰ *serpentes* smilum gustantes mori. Atqui ἑρπετὰ τῶν λοφίαι &c. περιφραστικῶς sunt ἑρπετὰ λόφουρα, hoc est, τὰ λόφουρα τῶν ζώων. Ἑρπετὰ enim poëtis sunt *animalia quæcunque*. Hesychius: Ἑρπετὰ τὰ ἄποδα. καταχρηστιχῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἄνθρωποι. γήϊνα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα. Emendavimus autem τεθράφαται pro τετρύφαται. a τρέφω τέθραμμαι.

CCXXIX.

Λῖρος ἐγὼ, τί δέ σοι τόνδ᾽ ἐπέθηκα φόβον;

Hesychius: Λειριόεντα διὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ι γραπτέον. τὸ δὲ λῖρος ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ διὰ τοῦ ι. Καλλίμαχος· Λῖρος ἐγὼ τίδες ὅταν δὲ ἐπέθηκα φόβον. Ubi Salmasius legit, Λῖρος ἐγὼ Τυδεῖ τόνδ᾽ ἐπέθηκα φόβον. Hujus an nostra emendatio concinnior sit, alii judicent. Tydeus, opinor, negaverit, se unquam perterritum fuisse. *Bentl.* Verum vidisse Bentlejum planissime docet Aristænetus lib. i. Ep. 10. in qua eum Cydippen Callimachi imitatum esse supra monuimus. Ibi ille: ὦ δυστυχὴς ἐγὼ, τί δέ σοι τοῦτον ἐπῆγον φόβον. Ceterum ex illa ipsa re intelligi, hoc fragmentum ad Cydippen pertinere, bene monet Cl. Piersonus Verosim. p. 100. *Ernest.* [*Cf. Valckenaer. in Eleg. p.* 228.]

CCXXX.

Ἁρμοῖ πὰρ Δαναὸν γῆς ἀπὸ βουγενέων.

Hesychius: Βουγενέων, τῶν μελισσῶν. Καλλίμαχος· Ἅρμενα πὰρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων. καὶ ἡ μέλισσα βουγενὴς, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται. Etymol. Magnum. Ἁρμοῖ, τὸ ἀρτίως. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Ἁρμοῖ γὰρ Δαναῶν γῇ ὡς ἀπὸ βουγεέως. Si his magistris habenda fides, recte se habent Ἁρμοῖ et βουγενέων: Cætera sunt incerta. *Apum terræ*, Hybla fortasse, vel Hymettus. *Bentl.* Adeundus Jos. Scaliger Anim. in Euseb. ad a. MCCL. p. 71. *Hemsterh.* [*Et in Varron. p.* 224.]

CCXXXI.

Ἡδομένη νεκάδεσσιν ἐπισκύρων πολέμοιο.

Hesychius: Νεκάδεσσι, νεκυάδεσι, ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι, νεκροῖς. ἐλέγχεται δὲ ὁ Καλλίμαχος, νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκώς. Ἡδομένη νεκάδεσσιν ἐπισκυρῶν πολέμοιο. Scribe ἐπισκύρων. Nam ἐπίσκυρος eidem est ἄρχων, ἔφορος, βοηθός. Apud eundem alibi vitiose: Ἐπισχύρους, ἐπικούρους. χ pro κ. Intellige autem Minervam: ut Hymno in Lavac. Pallad.

Ἔξιθ' Ἀθαναία, περσέπτολι, χρυσεοπήληξ,
Ἵππων καὶ σακέων ἁδομένα πατάγῳ. *Bentl.*

De voce ἐπίσκυρος vid. Kusterum ad Hesych. in h. v. *Ernest.*

CCXXXII.

Εἰκαίην, τῆς οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς.

Suidas: Εἰκαία, ὀλίγη, ὡς ἔτυχε. Καλλίμαχος· Τῆς εἰκαίης οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. τουτέστιν, ἧς τὰ ἀποβράσματα ἤγουν τὰ πίτυρα οὐκ ἀπέκρινεν, οὐδὲ ἀπεκάθηρεν ἡ μυλωθρὸς, ἀντὶ τοῦ ἄσειστον. τὸ ἄλευρον. Idem: Ἀποβράσματα, τὰ πίτυρα παρὰ Καλλιμάχῳ· οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. Idem: Ἀλετρὶς, ἡ μυλωθρὸς παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* Verbum βράττειν et ἀποβράττειν bene explicat et illustrat Cl. Ruhnkenius ad Timæi Lex. Plat. p. 46. 47. *Ernest.*

CCXXXIII.

Εἶπον τ' ἀνδίκτην τε μαλ' εἰδότα μακρὸν ἁλέσθαι.

Julius Pollux x. 34. Μυάγρα. Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι. ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὼν, τὴν μυάγραν καλεῖ. Καὶ Καλλίμαχος δὲ ἔφη, Εἶπον τ' ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἁλέσθαι, ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα εἶδος μυάγρας. Qui quidem locus, in vulgatis codicibus mendosissimus, recte ita emendatus est a viris eruditis, fide Etymologici Magn. Ἀνδίκτης, inquit ille, εἶδος παγίδος. Ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἁλέσθαι. Sed præterea est aliud mendum in eo loco Pollucis nondum animadversum. Legendum enim: Ἐν δὲ Πλούτῳ εἶπον τὴν μυάγραν καλεῖ. *Aristophanes in Pluto muscipulam vocat* εἶπον. Et ita sane Codex MStus qui fuit Isaaci Vossii. Frustra tamen quæres id vocabulum in ea fabula Aristophanis. Nimirum jam per sæcula aliquot vox ea inde exulavit, nunc tandem mea opera ad sedem pristinam reditura. Extat locus p. 41.

Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Legendum inquam, Ὁ δ' ἶπος, cum autoritate Pollucis, tum ipsius sententiæ causa; quæ hoc pacto plus salis Comici et plus ridiculi in se habet. Τὸ ἰπνὸς tamen agnoscunt Scholiastes et Suidas v. Ἰπνὸς, qui exponunt μαγειρεῖον. Sed hoc parum re-

fert. Nam et in eadem fabula alia lectio mendosa a Scholiaste illo ceu vera agnoscitur p. 20.

Ἀσπάζομαι δ' ὅτιὴ προθύμως ἥκετε,
Καὶ συντεταγμένως κοὐ καταβεβλακευμένως.

Συντεταγμένως, ait ille, καθωπλισμένως μετὰ τάξεως. Atqui illud συντεταγμένως in metri leges peccare liquido apparet. Legendum,

Καὶ συντεταμένως, κοὐ καταβεβλακευμένως. *Bentl.* Hæc, repetita in notis ad Aristoph. Plutum, firmat pluribus Cel. Hemsterhusius ad eundem locum p. 278. sqq. *Ernest.* [*Vid. Brunck. ad Aristoph. Plut.* 815.]

CCXXXIV.

Ἀνδρ' ἐλαιοὶ Δεκελειόθεν ἀμπρεύοντες.

Etymol. Magn. Ἀμπρεύω. ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν, οἷον, Ἀνδρ' ἐλαιοὶ δ' ἐκ λειόθεν ἀμπρεύοντες. Locus sane corruptissimus, quique et aliorum et maximi Casauboni ingenium elusit. In luxatis illis statim agnovi sanam lectionem Δεκελειόθεν: postea autem conjecturam nostram plane firmavit Stephanus Byzantius: Δεκέλεια, τὸ τοπικὸν, Δεκελειᾶθεν. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ Δεκελειόθεν. Ad hunc ipsum locum digitum intendit. Pro ἀνδρ' ἐλαιοὶ, nihil in præsentia habeo quod reponam. *Bentl.* Voss ad Catull. p. 123. sic corrigit: Ἄνδρες δ' Ἠλειοὶ Ἠλείαθεν ἀμπρεύοντες. Adversatur Stephani locus. *Ernest.* [*Probabiliter Titmannus ad Zonaræ Lex. p.* 2128. Ἄνδρες Ἀθηναῖοι. *Vid. Lexic. MS. apud Matthæi Lectt. Mosq.* ii. *p.* 82.]

CCXXXV.

Δαίμων τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες.

Scholiastes Theocriti, Idyll. vi. vs. 16. Ὡς μὴ βασκανθῶ δὲ τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον] Ποιοῦσι καὶ τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν μάλιστα αἱ γυναῖκες, τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμενοι. Καλλίμαχος· Δαίμων, τί κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. Se versum integrum esse statuis, leges; Δαῖμον, τρὶς κόλποισιν. Sed profecto crediderim totum locum ita esse corrigendum: Καλλίμαχος δ' Αἰτίων· (τετάρτῳ Αἰτίων) Τρὶς κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες. *Bentleius.* [Δαῖμον, τοὶ κόλποισιν *emendat Toup ad Schol. Theocr.* vi. 39. *Nemesin intelligens.*]

CCXXXVI.

——Ἀλλ' ἐπακουοὺς Οὐκ ἔσχεν.

Etymol. Magn. Ἀκουός. Καλλίμαχος· Ἀλλ' ἐπακουοὺς οὐκ ἔσχεν. ἐπακούοντας. καὶ ἀκοὸν, ἐπήκοον καὶ ἀκουστικόν.

CCXXXVII.

Τὸν μὲν ἐπ' ἀσκάντα κάθισεν——

Etymol. Magn. Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές. Καλλίμαχος· Καὶ τὸν μὲν ἐπ' ἀσκάντα κάθισεν. [*Scilicet Hecale Theseum, notante Ruhnkenio.*]

CCXXXVIII.

Δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λύτρον.

Etymol. Magn. Ἄστριας, ἀστραγάλους, ὑποκοριστικῶς. Καλλίμαχος· Δέκα δ' ἄστριας αἴνυτο λύτρον. Suidas: Ἄστρια, οἱ ἀστράγαλοι. Δέκα δ' ἄστρια αἴνυτο λύτρον, παρὰ Καλλιμάχῳ. Potior lectio est, quam Etymol. repræsentat. *Bentl.* In Etymologo pro λύτρον verissime legitur λάτρον, *merces:* quod Bentleji oculos effugisse miror. Sylburgius in addendis ad Etymol. hæc notat: Pro λάτρον apud Suidam est λύτρον, sed λάτρον retinere nihil vetat: quippe quod *mercedem* significat, ut cum Hesychio tradit idem Suidas. Hactenus egregius ille Sylburgius, cujus modestiam compares cum vanissima Jac. Gronovii jactantia, qua Emend. in Suid. p. 79. ex Codice Leidensi λάτρον Suidæ reddit, ignorans tamen et Etymologi scripturam et Sylburgii notam. Merito λάτρον in Suida probat L. Kusterus Diatr. Anti-Gron. p. 19. quod communem cum *latro* originem habere, Grammatici Latini pulcre viderunt. Varro de L. L. VI. p. 74. *Latrones dicti——qui conducebantur mercede. Ea enim merces dicitur Græce λάτρον, καὶ σάτρον.* Facessat hinc καὶ σάτρον, quod e διττογραφίᾳ temere natum recte omittit Cod. Vet. apud P. Victorium Var. Lect. xvi. 17. Festus: *Latrones eos antiqui dicebant, qui conducti militabant ἀπὸ τοῦ λάτρου.* A λάω, *capio,* unde etiam λάζω, manat λάζω, λέλαται, λάτρις, *qui mercedem capit,* λάτρον, *merces,* &c. *Ruhnken.* [δέκα δ' ἄστρι' αἴνυτο *Zonaras p.* 324.]

CCXXXIX.

Ζορκός τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος αὐτίκα δώσω
Πέντε νεοσμήκτους ἄστριας.

Eustath. Iliad. Ψ. p. 1398. Τοὺς τοιούτους ἀστραγάλους ἀστρίας ἢ ἄστριας ἔλεγον. Καλλίμαχος οὖν ζορκός που λέγει δωρηθῆναί τινι πέντε νεοσμήκτους ἄστριας. *Bentleius.* [*Schol. in Platonis Codice Clarkiano (Catalogi Gaisfordiani p.* 82.) *fragmentum plenius exhibet; unde primum versum supplevi.*]

CCXL.

—— Ὅσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο.

Etymol. Magn. Βλωμὸς, ὁ ψωμός. Καλλίμαχος· Ὅσον βλωμοῦ πίονος ἠράσατο.

CCXLI.

Τὴν δὲ γενὴν οὐκ οἶδα——

Etymol. Magn. Γενέθλη. ὅθεν καὶ τὸ γενή. ἀπὸ τοῦ γενῶ γενὴ, ὡς ἀπειλῶ ἀπειλή. Καλλίμαχος· Τὴν δὲ γενὴν οὐκ οἶδα.

CCXLII.

Γράμματα δ' οὐχ εἵλισσεν ἀπόκρυφα.

Etym. Magn. Γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ συγγράμματα. ὡς Καλλίμαχος· Γράμματα δ' οὐχ εἵλισσεν ἀπόκρυφα. καὶ, Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι Γράμμα. Quod posterius Fragmentum supra habet, in Epigrammate vi. Et Ammonius Περὶ Λεξέων &c. v. Γράμμα. Καὶ τὰ συγγράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλίμαχός που φησι, Γράμματα δ' οὐχ εἵλισσεν ἀπόκρυφα. τουτέστι, τὰ συγγράμματα. sic legendum. Nam in Codd. vulgatis pro συγγράμματα bis legitur γράμματα. *Bentl.* Cel. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 47. malebat: Γράμματα δ' ἐξείλισσεν ἀπόκρυφα. quod verbum bene illustrat. Sane non displicet. Sed quia contextus ignoratur, certi nihil esse potest. *Ernest.*

CCXLIII.

Ἐς δαΐν ἐρχομένων.

Etymol. Magn. v. Δῆρις. Παρὰ τὸ δαίω τὸ σφάζω καὶ κόπτω γίνεται ὄνομα δαΐς βαρύτονον. Καλλίμαχος· Ἐς δαΐν ἐρχομένων. [ἐρχομένην *Zonaras. Vid. infra Fr.* CCCCLXX.]

CCXLIV.

Διάσματα φάρεος ἀρχήν.

Etymol. Magn. Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Καλλίμαχος· Διάσματα φάρεος ἀρχήν. potius tamen legerim, Δίασμά τε φ ἀρχήν. [*Nihil mutandum esse monstrat Ruhnkenius e Nonno.*]

CCXLV.

Διερὴν δ' ἀπεσείσατο λαίφην.

Etymol. Magn. Διερὸς, ὁ ὑγρός. Καλλίμαχος· Διερὴν δ' ἀπεσείσατο λαίφην. Suidas: Λαίφη θηλυκῶς ἡ χλαμύς. Διερὴν ἀπεσείσατο λαίφην.

CCXLVI.

Δίκροον φίτρον ἀειραμένη.

Etymol. Magn. Δίκρον καὶ δίκροον, τὸ δίκρανον ξύλον. Καλλίμαχος· Δίκροον φίλτρον ἀειραμένη. Pro φίλτρον recte Casaubonus, φίτρον. *Bentleius.* [*Ex Hecale. Vid. Ruhnken. Ep. Crit.* ii. *p.* 186.]

CCXLVII.

Τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔλαπτεν.

Etymol. Magn. Εἶαρ, τὸ αἷμα. καὶ εἰαροπότης, ὁ αἱματοπότης, ὥς φησι Καλλίμαχος· Τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπτεν. Pro ἔδαπτεν reposuimus ἔλαπτεν. λάπτειν, lambere. δάπτειν, vorare. *Bentl.* Recte ἔλαπτεν. Oppianus adeo apposite, ut ad hunc ipsum locum respexisse videatur, Halieut. ii. 618.——*ἀρτιχύτοιο φόνοιο Θερμὸν ἔαρ λάπτουσιν.* Idem mendum occurrit in versibus de Actæone apud Apollodor. iii. 161. Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἷμά τ' ἔδαψαν. Corrige ἔλαψαν. Voce glossematica ἔαρ pro *oleo* utitur eruditus poëta Fr. CCI. Nescio, an ex ejusdem officina prodierint versus a Suida v. Ἔαρ allati:

——ἧχι κονίστραι
Ἄξεινοι λύθρῳ τε καὶ εἴαρι πεπλήθασι.

Eosdem etiam habet v. Ἄξεινος, ubi εἴαρι librariorum stupore abiit in Ἀρεῖ, nihil monente Kustero. Vide summos viros, Jos. Scaliger. ad Manil. v. 212. et Tib. Hemsterhus. ad Lucian. Deor. Dial. p. 241. *Ruhnken.*

CCXLVIII.

Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλίνυσε——

Etymol. Magn. Ἐλινύειν, ἀργεῖν, σχολάζειν. Καλλίμαχος· Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλίνυσε. *Bentl.* De h. v. dictum ad Hymn. in Cer. 48. Ceterum scribendum ἐλίνυσεν. Sequens verbum incipiebat a consona. Nam dactylus locum non habet, quia syllaba νυ longa est. *Ernest.*

CCXLIX.

Θηρὸς ἐρωήσας ὀλοὸν κέρας——

Etymol. Magn. v. Ἐρωή. Καλλίμαχος· Ἐρωήσας θηρὸς ὀλοὸν κέρας. τὸ εἰς τὴν ἔραν καταγαγών. Suidas: Ἐρωεὶς, ὁ ὑποχωρῶν. ἐρωήσας δὲ μειώσας, κατεάξας. Ἐρωήσας ὀλοὸν κέρας. Καλλίμαχος. *Bentl.* ἐρωῆσαι proprie est *cohibere, reprimere, vim et impetum alicujus minuere ac frangere*, ut H. in Del. 133. de flumine. Hic insolentius dicitur in tali contextu, in quo *frangere* possis interpretari, quasi pro κλᾷν dicatur, quod proprie non est. Itaque bene Hesychii sospitator repudiavit conjecturam ap. Hesych. in Ἐρωῆσαι, pro κωλῦσαι, quod verum est; rescribendum esse ex h. l. Callimachi ap. Suidam κλᾶσαι. *Ernest.* [*Vid. Ruhnken. Ep. Crit.* ii. *p.* 187.]

CCL.

Ὄντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχῖνον.

Etymol. Magn. Ἐχῖνος ἡ γαστὴρ, ὥς φησι Καλλίμαχος·

Ὄντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχῖνον. *Bentl.* Etymol. MS. Bibl. Reg.——*κακῶς δὲ Καλλίμαχος τῶν βοῶν τὰς κοιλίας* (*ἐχῖνον*) *εἶπεν.* Idem: *Ἐχῖνος καὶ ἡ γαστήρ· ὅτι μάλιστα βοῶν θέουσιν ἐχῖνοι. καὶ αὐτοὶ δὲ παρὰ τὸ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὴν τροφήν. καὶ ὁ λέβης ὁμοίως ἐχῖνος.* Καλλικὴν (an Καλλίμαχος?) *ἄξονται δ' οὐχ ἵππον ἀέθλιον, οὐ μὲν ἐχῖνον βουδόκον, ἀντὶ τοῦ λέβητα.* Ἐχῖνος dicitur de pluribus rebus, in his de *ventre*, improprie haud dubie, a cavitate apta ad capiendum aliquid. Nam etiam pro *libo* dicitur *ἐχῖνος*, non quocunque, sed cavo et farto, unde *echini farti* apud Plautum. *Ventriculus* dicitur *ἐχῖνος*, quia est receptaculum cibi, aut, quia cum coquitur vel assatur, fartus est carne consecta aut aliis minutis rebus: et talis *venter fartus* hic etiam intelligendus. Vid. de h. v. Interpres ad Hesych. et qui ibi laudantur. *Ernest.*

CCLI.

Τίνος ἠρίον ἵστατε τοῦτο;

Etymol. Magn. Ἠρία, *τοὺς τάφους.* Καλλίμαχος· Τίνος ἠρίον *ἵσταται τοῦτο.* Pro *ἵσταται*, *ἔστακε* reponit optimus Sylburgius. Sed noli dubitare, quin vera lectio sit, *ἵστατε.* Αι pro ε fatalis error exscriptoribus Græcis. *Bentleius.* [*ἵστατε diserta citat Herodianus apud Hermann. de Emend. Gr. Gr. p. 309. ubi pro ὡς ὁ Καλλίμαχος παρὰ τίνος ἠρίον &c. legendum puto ὡς παρὰ* Καλλιμάχῳ, Τίνος *&c.*]

CCLII.

Ἦρ' ὅτι τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος——

——Ἧχι γέγεια

Ἄνθεα μήκωνός τε——

Etymol. Magn. Γέγειος, *ὁ ἀρχαῖος παρὰ Ἑκαταίῳ.* Καὶ *καλιῶν ἦρ' ὅτι τῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος. καὶ,* Ἦχει *γέγεια ἄνθεα μήκωνός τε.* Quem locum supra emendavimus ad Fr. CIII.

CCLIII.

Κηκάδι σὺν γλώσσῃ——

Etymol. Magn. Κηκὰς, *ἡ κακολόγος λοιδορία.* Καλλίμαχος· Κηκάδι σὺν γλώσσῃ. Scholiastes Nicandri: Κηκὰς, *κακοῦργος ἢ χλευαστική.* Κηκάδι *σὺν γλώσσῃ.* Et in alio loco depravate: *κακὰ δισὰ γλώσσῃ.*

CCLIV.

Τῷ ἴκελον τὸ γράμμα τὸ Κώϊον.

Etymol. Magn. Κῷος *σὺν τῷ ῖ γράφεται. ἐπειδὴ εὑρεται κατὰ διαστολήν.* Καλλίμαχος· Τῷ *ἴκελον τὸ γράμμα τὸ* Κώϊον. [*γραμματεῖον Zonaræ Lex. p. 1275. ubi Titmannus has voces pertinere censet ad Fragm.* LXX. *Cui omnino assentior.*]

CCLV.

——Λύχνα φανείη.

Etymol. Magn. Ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Λύχνα φανείη.

CCLVI.

Τέρπνιστοι δὲ τοκεῦσι τόθ' υἱέες——

Etym. Magn. Τερπνὸς, τερπνίων, τέρπνιστος. Καλλίμαχος· Τέρπνιστοι δὲ τοκεῦσι τόθ' υἱέες. *Bentl.* Videtur esse ex eodem carmine, ex quo Fragm. XI. *Ernest.*

CCLVII.

Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἕως.

Etym. Magn. Φιαρὸς, παρὰ τὸ φάος, φαερός. Καλλίμαχος· Φιαρὴ τῆμος ἀνέσχεν ἕως. [*Sic etiam Zonaras.*]

CCLVIII.

Καλλιχόρου χθονὸς ὦ Ῥεία θουγατήρ.

Priscianus pag. 554. *Æoles τῇ υ ascribunt ο non ut diphthongum faciunt ibi: sed ut sonum υ Æolicum ostendant: ut Callimachus:* Καλλιχόρου χθονὸς οὐρίας θουγατήρ. Emendavimus, ut nobis visum est. Rhea Telluris et Cœli filia. Cæterum vix dubitandum quin apud Priscianum *Callimachus* vitiose positum sit pro Alcæus: Quid enim Cyrenensi cum Æolibus?

CCLIX.

Καὶ Ἀμαντίνην ᾤκισαν Ὠρικίην.

Stephanus Byz. Ἀβαντίς. τὸ Ἀβαντία θηλυκόν. ὅπερ κατὰ βαρβαρικὴν τροπὴν τοῦ β εἰς μ Ἀμαντία ἐκλήθη παρὰ Ἀντιγόνῳ ἐν Μακεδονικῇ Περιηγήσει. Καλλίμαχος δὲ Ἀμαντίνην, ὡς Λεοντίνην, αὐτήν φησι. Καὶ Ἀμαντίνην ᾤκισαν Ὠρικίην. Idem: Ἀμαντία, Ἰλλυριῶν μοῖρα πλησίον Ὠρίκου καὶ Κερκύρας, ἐξ Ἀβάντων τῶν ἀπὸ Τροίας νοστησάντων ᾠκισμένη. Καλλίμαχος Ἀμαντίνην αὐτήν φησι. *Bentl.* Bene Holstenius monet, a Stephano confundi Ἄμαντας, Illyricam s. Epiroticam gentem, de qua Callimachus loquitur, ut patet ex Orico, quæ est Epiri, cum aliis Abantibus, de quibus ante dixerat. Arbitror vero τὸ καὶ esse vitiosum, nec pertinere ad versum Callimachi. Forte aliud posuerat testimonium, quod excidit, aut omissum est: atque ita τὸ καὶ indicium est alterius testimonii. *Ernest.* [*Porsonus Adversar. p.* 309. *Stephani locum certissime emendat* ὡς Λεοντίνην, αὐτὴν ἔφη. Οἳ καὶ Ἀμαντίνην *&c.*]

CCLX.

Πουλὺ θαλασσαίων μυνδότεροι νεπόδων.

Stephanus Byz. v. Βάλδος. Τὰ εἰς δος δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τῆς δ ἄφωνον, βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπιθετικὰ εἴη. Ἰνδὸς, ὅμοιον τῷ πο-

ταμῷ. Τὸ λορδὸς, μυνδὸς, ὡς ἄφωνον ὀξύνεται. ἀφ' οὗ Μυνδότεροι νεπόδων, παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* τολοςδὸς correxi τὸ λορδὸς, ut voluit Holstenius, et res ipsa facile monet. Et sic jam e MS. Voss. edidit Berkelius. Sed mihi et verba ὡς ἄφωνον suspecta apud Stephanum, et orta e superioribus, ubi literæ ἀφώνου mentio. Atque etiam locus Callimachi, qui ad rem Stephani non facit, in margine adscriptus fuisse videtur ad illustrandum μυνδός. Ceterum hoc fragmentum corruptissime, at binis verbis auctius est in Etym. MS. Bibl. Reg. Paris. Μάταιος——παρὰ τὸ θάλασσα θαλάσσιος, θαλασσαῖος. Καλλίμαχος· πολυθαλασσίων μανδότερον ἐπιδών. Unde feci, quod vides. *Ernest.*

CCLXI.

——Θύμου δὲ πασαίμην
Ἥδιον——

Athenæus lib. i. c. 19. Οἱ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι τιθέασι τὸ πάσασθαι. Καλλίμαχος· Μύθου δὲ πασαίμην ἥδιον. *Bentl.* Perplacet correctio evidentissima et certissima Cl. Ruhnkenii Ep. Crit. ii. p. 40. θύμου. γεύσασθαι, ut ἐσθίεσθαι, de sermonibus reperi, πάσασθαι de iis dici, pro audire, non credo. Et est apud Athenæum sermo de cibo capiendo. Vult enim ostendere recentiores dixisse πάσασθαι pro *ad satietatem edere.* Sensus est: *Malim satiari thymo,* quamquam tenui et plebejo cibo. θύμος cibus rusticorum est notus ex Aristoph. Plut. 253. *Ernest.*

CCLXII.

Χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων.

Scholiastes ad B. Odyss. Ἄλλως τε κατὰ Καλλίμαχον, Χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων.

CCLXIII.

Πτέρνῃ δ' ἵππος ἐλαυνόμενος.

Pindari Scholiastes Olymp. xiii. 27. Ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν) Δίδυμός φησι διὰ τούτων δηλοῦσθαι τὸν κεραμεικὸν τροχὸν, ἐκ μεταφορᾶς διχόθεν μετενηνεγμένης. τοῦτο μὲν, ὅτι ἵπποις οἰκεῖος ὁ τροχός. τοῦτο δὲ ὅτι ἑκατέρωθεν ἐλαύνεται ὑπὸ ποδὸς πτέρνης. Καλλίμαχος· Πτέρνῃ δ' ἵπποις ἐλαυνόμενος. Legendum, Πτέρνῃ δ' ἵππος. Est membrum versus pentametri. Sententia est: Didymus ait ἵππεια ἔντεα apud Pindarum notare *rotam figularem:* idque metaphora duplici. 1. Quod rota sit, et omnis rota ad equos quodammodo pertineat, sc. in curribus et vehiculis. 2. Quod rota figularis utrinque moveatur calcaneo figuli; ut equus incitatur calce equitis: Nam tam calce inermi, quam calcaribus equos impelli, testem esse Callimachum, Πτέρνῃ δ' ἵππος ἐλαυνόμενος.

CCLXIV.

Αὐτώρης ὅτε τοῖσιν ἐπέφραδε——

Scholiastes Pindari Pyth. iv. 107. Ἐνθένδε καὶ αὐτώρης ὁ τρίπους. Καλλίμαχος· Αὐτώρης ὅτε τοῖσιν ἐπέφραδε. καὶ τότε αὐτώρης ἡ μάντις λέγεται, ὅταν μὴ βουλευομένου τινὸς περὶ ὅτου ἥκει μαντευσόμενος ἀπαυτοματίσῃ.

CCLXV.

Κολχίδος ἐκ καλάμης——

Schol. Pindari Pyth. iv. 376. Κόλχοι δὲ ἔχουσι καὶ λινουργοῦσι τὴν καλάμην, ὥσπερ Αἰγύπτιοι. Καλλίμαχος· Κολχίδος ἐκ καλάμης.

CCLXVI.

Ἢ ὑπὲρ αὐσταλέον Χαρίτων λόφον——

Scholiastes Pindari Pyth. v. 31. Κᾶπον Ἀφροδίτας, τὴν Κυρήνην φησὶν, ὡς καλλίκαρπον, καὶ διὰ τοῦτο ἐράσμιον καὶ ἐπαφρόδιτον. εἰ μὴ ἄρα τὸν τῶν Χαρίτων λόφον ὠνόμασεν οὗτος, Ἀφροδίτης κῆπον. Καλλίμαχος· Ἢ ὑπὲρ αὐσταλέον Χαρίτων λόφον. *Bentl.* Quare collem Gratiarum aridum vocet, non invenio. Ruhnkenius V. C. ingeniose corrigebat ἀσταλέων, *nudarum*, quomodo Horatius solet appellare. Hesych. Ἀσταλὴς, μὴ περιβεβλημένος. *Ernest.* Gratias, quas Callimachus ἀσταλέας, Euphorion ap. Polluc. iv. 95. ἀφαρέας appellat: Ὀρχόμενον Χαρίτεσσιν ἀφαρέσιν ὀρχηθέντα. Ita hunc versum acutissime emendavit Joannes Piersonus, novum et splendidum Græcarum literarum lumen, sed nuper in ipso prope ortu acerbissimo fato extinctum, ad Moerid. Attic. p. 79. Vide P. Wesselingium Diss. Herodot. p. 13. *Ruhnken.*

CCLXVII.

Θιμβρῆς Κυπρίδος ἁρμονίην.

Scholiastes Nicandri ad Theriac. Θιμβρὴν, τὴν θερμὴν καὶ ὀξεῖαν. Καλλίμαχος· Θιμβρῆς Κυπρίδος ἁρμονίην.

CCLXVIII.

Ἐν δὲ θεοῖσιν ἐπὶ φλογὶ καίεμεν ὄμπνας.

Scholiastes Nicandri ad Alexiph. Ὄμπνας λέγουσι πυρούς μέλιτι δεδευμένους. καὶ Καλλίμαχος· Ἐν δὲ θεοῖσιν ἐπὶ φλογὶ καίεμεν ὄμπνας.

CCLXIX.

Αἱ νῆας ἁλιβδύουσι.

Tzetzes ad Lycoph. p. 59. Ἁλιβδῆσαι κυρίως λέγεται, τὸ ἐν θαλάσσῃ βυθισθῆναι, κατὰ τρόπον τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον (lege

κατὰ τροπὴν, hoc est permutatione *η* in *υ*) *ἤτοι ἁλὶ δῦσαι. καὶ Καλλίμαχος. αἱ νῆας ἁλιβδύουσι.*

CCLXX.

Ἄψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον———

Tzetzes ad Lycoph. p. 95. *Θερμώδων ἔστι μὲν ἕτερος ποταμὸς Παφλαγονίας περὶ Σινώπου, ὅπου ἦσαν αἱ Ἀμάζονες. ὁ δὲ νῦν κείμενος Θερμώδων καὶ Ὕψαρνος Βοιωτίας εἰσὶ ποταμοί. ὡς Καλλίμαχος· Ἄψ ἐπὶ Θερμώδοντος ὁδεύετον.*

CCLXXI.

Ἐδείμαμεν ἄστεα μορτοί.

Ammonius ad *Περὶ Ἑρμηνείας* p. 27. *Ἄνθρωπος μὲν, κατὰ τὸ διαρθροῦν τὴν ὄπα, ἢ ἄνω ἔχειν τὰς ὦπας. μέροψ δὲ, ὡς μεμερισμένῃ χρώμενος τῇ ὀπί. βροτὸς δὲ, ὡς μορτὸς, καὶ μοιρητός. διὸ καὶ τὸ, Ἐδείμαμεν ἄστεα μορτοὶ, φησὶν ὁ Κυρηναῖος.* *Bentl.* Idem Fr. est in Orionis MS. libro *περὶ ἐτυμολογιῶν· Βροτός. παρὰ τοῦ μείρω μορτὸς εἴρηται ἄνθρωπος· Καλλίμαχος· Ἐδείμαμεν ἀστία μορτοί. Ἀστίον* non spreverim. *Ernest.*

CCLXXII.

Ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη,
Ἀλκάθοόν τις ἄπυστος———

Scholiastes Sophoclis, principio Œdipi Colon. *τὶς οὐ ποσματικῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄρθρου. ὅτι δὲ τῷ τὶς ἀντὶ τοῦ ἄρθρου χρῶνται, Καλλίμαχός φησιν οὕτως· Ὑπεὶρ ἅλα κεῖνος ἐνάσθη Ἀλκάθοον τις ἄπτυστος.* Pro *ἄπτυστος* leg. *ἄπυστος*. Verba sunt, uti conjicio, de Tydeo, qui ob patrui sui Alcathoi cædem patriam Ætoliam linquens ad Argivos confugit.

CCLXXIII.

———*Τί δάκρυον εὖδον ἐγείρεις;*

Scholiastes ad illud Sophoclis Œd. Col. p. 289. *Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν, ω ξεῖν', ἐπεγείρειν*] *καὶ Καλλίμαχος· Τί δάκρυον εὖδον ἐγείρεις.* Eadem habet Suidas, v. *Δεινόν*. *Bentl.* Verbum *εὕδειν* illustrat Tollius ad Longin. p. 37. *Ernest.*

CCLXXIV.

Κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες.

Scholiastes Sophoclis, Trachin. *Ὄτλον, τὴν ταλαίπωρον, ἢ ὡς Ὅμηρος, τὸ μεμορημένον καὶ πεπρωμένον. Καλλίμαχος· Κενεὸν πόνον ὀτλήσαντες.*

CCLXXV.

———*Ὁ μὲν εἷλκεν, ὁ δ' εἵπετο νωθρὸς ὁδίτης.*

Scholiastes Apollonii lib. i. vs. 1162. *Καὶ Καλλίμαχός φησιν*

ἐπὶ τοῦ ἡττηθέντος ταύρου· Ὁ δ' εἵπετο νωθρὸς ὁδίτης. *Bentl.* Hoc fragmentum, quod plenius edimus ex Scholiaste MS. Bibl. Regiæ, si non sumtum est ex Hymno in Herculem, certe intelligendum de Hercule Minois taurum e Creta abducente. Marmor Farnesianum, quo Herculis labores celebrantur, nuper ab Ed. Corsino accuratius editum :——ἕβδομον ἐλθὼν, Ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν.——v. Apollodor. ii. p. 109. Hygin. Fab. xxx. ibique Munker. *Ruhnken.*

CCLXXVI.

Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν φημίζομεν——

Scholiastes Apollonii i. 1019. Οἱ δὲ τὴν νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν. ὡς καὶ Καλλίμαχος· Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν φημίζομεν.

CCLXXVII.

Μαστύος ἀλλότ' ἔκαμνον ἀλητύϊ——

Scholiastes Apollonii i. 1353. Μαστὺς, ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος· Μαστύος ἀλλότ' ἔκαμνον ἀλητυΐ.

CCLXXVIII.

Ἔγρει καί τιν' ἔχοντα περίπλοον.

Scholiastes Apollonii iii. 1149. Περιπλομένας, παριούσας· ἐπεὶ καὶ πλόος λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος· Ἔγρει καί τιν' ἔχοντα περίπλοον. Nescio, quid hæc sibi velint. *Bentl.* Schol. MS. Bibl. Reg. non minus corrupte : Ἔγρει ἔχει τὸν περίπλοον. *Ruhnken.*

CCLXXIX.

Νόθοι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί.

Scholiastes Aristoph. ad Nubes : Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς (τοὺς διθυράμβους) ἀποτεινόμενος, οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται· Νόθοι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί. Eadem habet Suidas v. Κυκλίων. ubi νόθαι editum, quod hic νόθοι.

CCLXXX.

Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγεν ἑορτάς.

Scholiastes Aristoph. Ran. p. 139. Λίμναι χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερόν. Καλλίμαχος· Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγεν ἑορτάς. *Bentl.* Exstat sane χοραστάδας in priscis Edd. χοροστάδας bene dederunt Portus et Kusterus. Verum in cunctis ἦγον, quod causa non est cur mutetur. Consentit Stephan. in Λίμναι, ubi, tacito Callimachi nomine, καὶ οἱ Λιμναῖοι χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. Suspicari quis posset in καὶ οἱ latere Callimachi nomen : præstiterit forsan integrum senarium effinxisse : καὶ οἱ (αὐτῷ sc. Baccho) Λιμναῖοι δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. Holstenium et Berkelium non fugit Scholiastæ Aristoph. locus.

Vid. J. Meurs. de Pop. Att. in Λίμναι, et de Athen. Att. iii. 4. Τὸ ἐν Λίμναις τέμενος Phanodem. apud Athen. x. p. 437. C. quibus usus est Eustath. ad Od. A. p. 1400. vs. 64. et xi. p. 465. A. *Hemsterh.*

CCLXXXI.

Σκέρβολα μυθήσαντο——

Scholiastes Aristoph. Equit. p. 236. Μὴ σκέρβολλε, μὴ λοιδόρει. δηλοῖ δὲ καὶ κερτομεῖν. κεῖται δὲ νῦν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ, μὴ ποίκιλλε. καὶ Καλλίμαχος· Σκέρβολα μυθήσαντο.

CCLXXXII.

Ἣν ἐτρίψαντο μυσωτόν.

Scholiastes Aristoph. ad Vesp. p. 312. Μυττωτὸν κυρίως τὸ ἐκ τῶν σκορόδων καὶ τύρου καὶ ὄξους τρίμμα. καὶ οὕτως ὠνομάσθη, ἀντὶ τοῦ μυσωτόν τι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμήν. εἴγε καὶ ὁ Καλλίμαχός φησιν· Ἣν ἐτρίψαντο μυσωτόν. *Bentl.* v. Scalig. ad Catalect. p. 158. et Neapol. ad Ovid. Fast. iv. 367. *Ernest.*

CCLXXXIII.

Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.

Scholiastes Aristoph. Av. p. 400. Ὅτι Ἀθήνησι τὸ Πελαργικὸν τεῖχος ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ μέμνηται Καλλίμαχος· Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν. Pelargicum idem quod Pelasgicum: et Tyrrheni iidem qui Pelasgi.

CCLXXXIV.

Τόξου σφεῶν τίς ἄριστα Κυδωνίου.

Johannes Charax de Encliticis in Horto p. 228. Καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ, Τόξου σφεῶν τις ἄριστα Κυδωνίου, σπονδεῖος βαρύτονος προηγεῖται τοῦ ἐγκλιτικοῦ. lege τίς interrogative.

CCLXXXV.

Ἕζεσθαι θερμότατον ῥιζοῦχε Ποσειδῶν.

Proclus in Hesiodum p. 122. Εἴωθε τὰ ζῶα διὰ τὸ ψύχος τὰς οὐρὰς μεταξὺ τῶν μηρῶν ἀποθλίβοντα ἐγγὺς τῶν αἰδοίων ποιεῖν, ὡς καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ· Ἕζεσθαι θερμότατον ῥιζοῦχε Ποσειδῶν. Hesiodi verba sunt: Θῆρες δὲ φρίσσουσιν, οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο. Unde divinare licet sub mendoso illo ἕζεσθαι latere verbum μέζεα: et ῥιζοῦχε interpretandum σπερμογόνε: Hinc enim Hesychio lux affulget, qui ῥιζοῦχος, exponit, σπερμογόνος. Reliqua me, credas licet, aut non posse, aut nolle restituere.

CCLXXXVI.

Αὖθι τόδ' ἐκδύοιμι——

Ammonius Περὶ λέξεων &c. Αὖθις καὶ αὖθι διαφέρει. τὸ μὲν αὖθίς ἐστι τὸ πάλιν ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὖθι αὐτόθι. κακῶς οὖν Καλλίμαχός φησιν, Αὖθι τόδ' ἐκδύοιμι. Culpæ arguit Callimachum, quod αὖθι dixerit pro πάλιν, cum significet αὐτόθι. In eadem sententia est Etymologus in Αὖθι. Sic tamen locutus est Callimachus, et hic, et sæpe alias: ut Hymno in Delum:

Οἱ μὲν ἔτ' οὐκ ἴδον αὖθι.

Et in Palladis Lavacris:

Τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὖθι γένοιτο.

CCLXXXVII.

Εἵνεκεν οὐχ ἓν ἄεισμα——

Ammonius ibidem: Οὕνεκα σημαίνει ὅτι, εἵνεκα δὲ χάριν. ἥμαρτεν οὖν ὁ Καλλίμαχος, εἰπὼν, Εἵνεκεν οὐχ ἓν ἄλεισμα. ὅπερ ἄτοπον. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, οὕνεκα. ἵνα γένηται, Ὅτι οὐχ ἓν ἄλεισμα. Ἄλεισμα nihil est. lege ἄεισμα, hoc est, ᾆσμα. ut in Epigrammate XXIX. Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα. [*Hoc confirmat Codex Apollonii Dyscoli ap. Bast. ad Gregor. p.* 899.]

CCLXXXVIII.

Ὅστ' ὤκιστος ἐς ἄστυρον ἀγγελιώτης.

Suidas: Ἄστυρον, πόλιν. Ὅστ' ᾤκιστο ἐς ἄστυρον ἀγγελιώτης. Καλλίμαχος. pro ᾤκιστο, quod hic locum habere nequit, ex conjectura reposui ὤκιστος. *Bentl.* Ignoravit hanc correctionem Kusterus, qui etiam in contextum Suidæ recipere debebat. add. Cel. Albertum ad Hesych. in Ἄστυρον. *Ernest.* Legendum: Ὅστ' ὢκ ἵκτο ἐς ἄστυρον ἀγγ. *Hemsterh.* [*Pessime.*]

CCLXXXIX.

Ξύλα δανὰ κεάσσαι.

Suidas: Δανὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα. τὸ δα μακρόν. Καλλίμαχος· Δανὰ ξύλα κεάσαι, τουτέστι σχίσαι. lege ξύλα δανὰ κεάσσαι. *Bentl.* Kusterus ad Suid. monet non Callimachi esse hæc verba, sed Homeri Od. O. 231. ubi sunt totidem literis. Verum puto: quamquam Callimachus hoc hemistichium potuit ex Homero in sua ducere, ut n. 316. ὁ δ' οὐχ ὅθετο αἴσυλα ῥέζων. *Ernest.*

CCXC.

——*Ἑλικώτατον ὕδωρ*

Αἰσήπου——

Eustath. B. Iliad. p. 268. Μέλαν ὕδωρ Αἰσήπου φησιν (Ὅμηρος) ἢ κατὰ κοινὸν ἐπίθετον, ἢ διὰ τὸ βαθύ. Καλλίμαχος δὲ πα-

ῥαφράσας, Ἑλικώτατον ὕδωρ Αἰσήπου φησιν. Scholiastes Sophoclis, Ajac. p. 23. Ἕλικας, τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια ἢ ἐνώτια λέγουσι. καὶ ἑλικώτατον ὕδωρ, τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν ἢ διαυγές. In animo habuit hunc locum Callimachi. sed accedimus potius ad interpretationem Eustathii. Et Hesych. Ἑλικὸν, μέλαν. *Bentl.* Add. Schol. inedit. MS. Leid. ap. Valkenarium Diss. de Schol. ined. Homeri p. 127. Scholia ined. ὕδωρ. *Ernest.* [*Plenius Schol. Venet. ad Iliad.* A. 98. Καλλίμαχος· ὕδωρ μέλαν Αἰσήπου. καὶ· Αἴσηπον ἔχεις ἑλικώτατον ὕδωρ. *Secundum fragmentum citat etiam ad Iliad.* B. 825. *in primo legendum* Αἰσήποιο. *Sed voces* Καλλίμαχος *et* καὶ *sedes permutare debent.*]

CCXCI.

Ἔχοιμί τι παιδὸς ἐφολκόν.

Eustath. Od. Ξ. p. 546. Τὸ ἐφολκὸν δηλοῖ τὸ ἐπαγωγόν. ὡς Καλλίμαχος· Ἔχοιμι δέ τι παιδὸς ἐφολκόν. Idem ad Γ. Iliad. p. 287. Γυναιμανὴς, παρθενοπίπης, πυῤῥοπίπης &c. εἴη δ' ὅμοιος τοῖς οὕτω σκωπτομένοις, ἔνθα εὔξατο, ἔχειν τι παιδὸς ἐφολκὸν, καὶ Καλλίμαχος.

CCXCII.

Ἔλλετε, βασκανίης ὀλοὸν γένος——

Eustath. ad I. Iliad. p. 658. Ὡς δὲ τὸ πληθυντικὸν τοῦ ἔῤῥε προτακτικοῦ τὸ Ἔῤῥετε διὰ δύο λ γλῶσσά τις φησι, Καλλίμαχος δηλοῖ, ἐν τῷ, Ἔλλετε βασκανίης ὀλοὸν γένος.

CCXCIII.

Ἑτέρων ἴχνια μὴ καθ' ὁμά.

Eustath. Il. Ψ. 1436. Μενέλαος μὲν ἄλλα ἐβούλετο, τῆς λεωφόρου αὐτὸς ὤν. Ἀντιλόχου δὲ ἄλλως ὁ νοῦς ἡγήσατο παρακλιδὸν ἐλάσαντος, καὶ ὡς ἂν ὁ Καλλίμαχος εἴποι, δραμόντος ἑτέρων ἴχνια μὴ καθ' ὁμά. Hoc est, ὁμὰ κατ' ἴχνια. Hesych. Ὁμᾶ, ὁμοῦ. Vel κάθομα ἴχνια. Idem Hesych. Κάθομον, κατὰ τὸ αὐτό. Κάθομον, κατὰ λόγον, καθ' ὅμοιον, καθ' ὁδὸν τὴν προσήκουσαν. Male apud Suidam et Photii Lexicon ineditum, Κάθοιμον. καθ' ὁδόν. Dicendum quippe esset κατ' οἶμον, vel κάτοιμον; quia οἶμος habet diphthongum suam lenem. Emenda igitur apud Suidam et Photium, κάθομον. Cæterum sententia hujus loci cum Virgiliano illo convenit:

Juvat ire jugis, qua nulla priorum
Castaliam molli divertitur orbita clivo. Bentl.

Expressit notum Pythagoræ præceptum, φεύγειν τὰς λεωφόρους. Olympiodorus Commentario ἀνεκδότῳ in Platonis Phædonem: καὶ Πυθαγόρειον ἦν παράγγελμα, φεύγειν τὰς λεωφόρους, ὥσπερ τὸ, Τὰ μὴ πατέουσιν ἅμαξαι, τὰ στείβειν. καὶ, Ἑτέρων δ' ἴχνια μὴ καθομά. *Ruhnken.*

CCXCIV.

Γρῆες ἔμεν——

Eustath. ad Γ. Odyss. p. 113. Τὸ δὲ ἀνάλογον παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ γρῆες ἔμεν, ἤγουν γραῖαι ἔσμεν.

CCXCV.

Ὑδάτινον καίρωμ' ὑμένεσσιν ὅμοιον.

Eustathius Od. H. p. 273. Καῖρος δέ φασι καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα, ὃ οὐκ ἐᾷ τοὺς στήμονας συγχέεσθαι. Καλλίμαχος. Ὑδάτινον καίρωμ' ὑμένεσσιν ὅμοιον. Etymol. Magn. v. Καιροσέων. Τὰς ἐρίθους καιρωτίδας εἶπε Καλλίμαχος, καὶ τὸ Δηλίων ὕφασμα ὑδάτινον. Lege ex Eustathio: καὶ τὸ Δηλίων ὕφασμα, ὑδάτινον καίρωμα.

CCXCVI.

Θηλύτατον πεδίον.

Eustath. Od. Θ. p. 312. Θῆλυς ἐέρση, ἡ τοῦ εὐκαρπεῖν καὶ πολυφορεῖν αἰτία. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος θηλύτατον πεδίον λέγει τὸ πολυγόνον.

CCXCVII.

Ἤδεα μᾶλλον ἐγώ κοτε——

Eustathius Od. Ψ. p. 812. Ἤδεα, ἐνενοήκεα &c. Ἰωνικῶς, Καλλίμαχος· Ἤδεα μᾶλλον ἐγώ κοτε.

CCXCVIII.

——Κρήνη

Λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλε——

Eustathius ad A. Odyss. p. 38. Ἀναβάλλεται δὲ καὶ ὕδωρ, διὰ σωλήνων ἢ κίονος, ἢ οὕτω πως ἀναβαῖνον, ἢ καὶ ἄλλως ἀναπηδῶν, ὡς δηλοῖ παρὰ Καλλιμάχῳ τὸ, Κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλε. [*Ex Philemonis Lexico p.* 145.]

CCXCIX.

Τόδ' ἔχω σέβας.

Suidas: Σέβας, τιμὴ, ἔκπληξις, παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. τόδ' ἔχω σέβας.

CCC.

Ἐτμήγη δὲ κύφελλα——

Suidas: Κύφελλα. τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα, τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. Ἐτμήγη δὲ κύφελλα, Καλλίμαχος. ἢ τὰ κούφως ἐλαυνόμενα. Ita legendum: nam vulgo Καλλίμαχος δὲ τὰ κούφως ἐλ. [*Sic Zonaræ Lex.*] Lexicon Græcum MStum Oxonii: Κύφελλα, τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα, ἀπὸ τοῦ κρύπτειν τὴν σελήνην. Καλλίμαχος· Ἐτμήγη δὲ κύφελλα.

CCCI.

Ἀπ' οὔατος ἄγγελος ἔλθοι.

Suidas: Ἀπ' οὔατος ἄγγελος ἔλθοι. παρὰ Καλλιμάχῳ. τουτέστι δύσφημος, μὴ ἄξιος ἀκουσθῆναι. Imitatus est Homerum Iliad. X. Αἰ γὰρ ἀπ' οὔατος ἦεν ἐμεῦ ἔπος.

CCCII.

——Δύην ἀπόθεν τ' ἀπαλάλκοι

Ἣν οὐδεὶς ποθέει.

Suidas: Δύη, ἡ κακοπάθεια, ἡ δυστυχία. ὅθεν καὶ δοῦλος, δυηλός τις ὤν. Καλλίμαχος· Δύην ἀπόθεν τ' ἀλάλκοι ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. ἐν μύθοις. Τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύην. Fallitur Suidæ Interpres, qui verba illa postrema Τοὔνεκα &c. Callimacho tribuit: priora autem Δύην &c. Iambicum ait esse senarium; et petitum esse ex *Mythis*. Neque enim illa habent numeros senarii: neque hæc ultima sunt Callimachi; sed autoris anonymi, qui scripsit carmine Elegiaco sane non ineleganti Μύθους sive Μυθικὰ, *fabulas scil. Æsopicas:* quæ a Suida sæpe laudantur. Pentametrum autem illud, Τοὔνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύην, referendum conjicio ad fabulam istam, quæ narrat sua quemque peccata a tergo gestare, ita ut nunquam ea videre queat. *Sed non videmus manticæ quod in tergo est. Bentleius.* [*δύην ἀπόθητον ἀλάλκοι corrigit Porsonus Append. ad Toup. p.* 489. *rejectis Grammatici verbis,* ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. *nec tamen prorsus damnat ἀπόθεστον. Vid. Hemsterhus. ad Hesych. in v.*]

CCCIII.

Αἰεὶ περιδέξιος Ἥρως.

Suidas: Ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος, καὶ ὁ σοφὸς, οἷος ἐκεῖνος αἰεὶ περιδέξιος ἥρως παρὰ Καλλιμάχῳ. Tralatum ex Homero Iliad. Φ. Ἥρως Ἀστερόπαιος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.

CCCIV.

Ἔργον ἀράχνα.

Suidas: Ἀράχνη, θηλυκῶς, τὸ ὕφασμα. Καλλίμαχος· ἔργον ἀράχνα. Ἀράχνη, inquit Suidas, *araneæ tela*, ἀράχνης, ipsum animal. Sed tamen apud Callimachum videatur esse legendum, ἔργον ἀράχνας, *opus* sive *tela araneæ:* ut apud Plutarchum: Τὰ δὲ ἀράχνης ἔργα κοινὸν ἱστῶν γυναιξὶ καὶ θήρας σαγηνευταῖς ἀρχέτυπον: vel fortasse locus integer erat: καλύπτειραν δὲ προσώπου, Ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν ἰσόμορον. quod extat sine autoris nomine apud Suidam in Ἀρπεδόσι. *Bentl.* Kusterus ad Suidæ locum nihil nobis dedit adnotationis, ne Latine quidem vertit, ut misere corruptum. Putem in loco Callimachi excidisse ἶσον. *opus telæ aranei simile. Ernest.* [Ἀράχνα *pro* ἀράχνου *cepit Toupius, probante Ruhnkenio.*]

CCCV.

Δαιδα ἐν δὲ λάχαινε μὲν ἔργα σιδηροῦ.

Stephanus Byz. Αἴδηψος, πόλις Εὐβοίας, ἦν δὲ σιδηρᾶ καὶ χαλκᾶ μέταλλα κατὰ Εὔβοιαν Καλλίμαχος. Δαιδάλῳ. Ἐν δὲ λάχαινε μὲν ἔργα σιδηροῦ. Unde quidam inter opera Callimachi *Dædalum* recensuerunt: sed perperam. Nam Cod. MSS. habent δαιδα. Quid si legamus, Καλλίμαχος δ' Αἰτίων; *Ætiorum quarto?* vel, Καλλίμαχος· Αἰθαλόεντα λαχαίνεμεν ἔργα σιδηροῦ? vel denique ne litera quidem mutata (nam αι et ε prorsus eadem sunt) Δέδαεν δὲ λαχαίνεμεν ἔργα σιδηροῦ? Hoc placet. Nisi potius sub δαίδα lateat vox Αἴδηψος: quod tamen non credo.

CCCVI.

——τὸν ἐν Δωδῶνι λελεγμένον οὕνεκα χαλκὸν
Ἤγειρον——

Stephani Byz. Fragmentum v. Δωδώνη. Λέγεται καὶ Δωδὼν, ἧς τὴν δοτικὴν Καλλίμαχος τὸν ἐν Δωδῶνι λεγόμενον οὐν ἐκάχαλκον ἤγειρον. Ita Codex MS. testantibus ejus Fragmenti editoribus: qui tamen ἠχώχαλκον vocem barbaram et vel fando inauditam ex conjectura reposuerunt. sed quam facile et in proximo erat veram lectionem indagare?

——τὸν ἐν Δωδῶνι λελεγμένον οὕνεκα χαλκὸν
Ἤγειρον——

Dictum in garrulum quendam; qui ad dicendum provocatus nunquam finem facere potuit. *Bentl.* Et Jac. Gronovius in Exerc. de Dodone ad Fr. Stephani p. 48. repudiat editam in illo fragm. lectionem, et in MS. esse testatur, τὸν ἐν Δωδῶνι λεγόμενον οὕνεκα χαλκὸν ἤγειρον. Idem testatur, Montefalc. Bibl. Coislin. p. 285. Gronovius interpretatur de iis, qui oraculum, expediendæ dubitationis aut periculi caussa, consuluerunt. Ceterum λεγόμενον certe vitiosum est, nec convenit versui: nec ἤγειρον admodum placet, cum sensum commodum vix efficiat. χαλκὸν ἐγείρειν foret constituere, condere oraculum, non consulere, ut interpretatur Gronovius. Melior est Bentleji interpretatio, cui illustrandæ serviunt, quæ ad illud τί δάκρυον εὗδον ἐγείρεις dicta sunt a Tollio ad Longin. p. 37. *Ernest.* [*Plenius citatur in Constant. Lascaris Opusc. Grammat. fol.* 112. a. Μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον εἵνεκα χαλκοῦ.]

CCCVII.

Τὸν ὄγδοον ὥστε Κόροιβον.

Suidas: Κόροιβος, ὄνομα κύριον. καὶ μωρός τις μετρῶν τὰ κύματα. Καλλίμαχος· τὸν ὄγδοον ὥστε Κόροιβον. [*Ex primo*

Κιτίων libro. Vid. Huschk. Analect. p. 189. *Chardon de la Rochelle Mélanges* t. i. *p.* 94.]

CCCVIII.

Οὐδ' οἶσιν ἐπὶ κτενὸς ἦλθον ἔθειραι.

Suidas: Κτεὶς, τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον. Καλλίμαχος. Οὐδ' οἶσιν ἐπὶ κτενὸς ἦλθον ἔθειραι. [*Schol. Townl. in Iliad.* T. 382. ἔθειραι, αἱ τημεληθεῖσα τρίχες. κακῶς οὖν Καλλίμαχος· Ἐπεὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι.]

CCCIX.

Γέντα βοὸς μέλδοντες.

Suidas: Γέντα, τὰ μέλη. Γέντα μέλδοντες. Καλλίμαχος. *Bentl.* Idem fragmentum est in Μέλδοντες, sed sine Callimachi nomine. *Ernest.*

CCCX.

——Θεῷ τ' ἀλάλαγμα νομαῖον

Δοῦναι——

Suidas: Ἐλελεῦ. ἐπίφθεγμα πολεμικὸν τὸ ἐλελεῦ. Καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πόλεμον τὸ ἐλελεῦ ἐπεφώνουν μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως. μήποτε καὶ τὸ Καλλιμάχειον· θεῷ τ' ἀλάλαγμα νομαῖον δοῦναι. *Bentl.* Non vertit hoc fragmentum Bentlejus, quia sensum commodum non videbat. Kusterus autem nihil dubitans vertit *clamorem pastoralem.* Nihil certi dicere licet, quia contextum ignoramus. *Ernest.*

CCCXI.

Τὸ δ' ἐγκυτὶ, τέκνον, ἐκέρσω.

Suidas: Ἐν χρῷ. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ, Ἐγκυτὶ, ἐγγὺς τοῦ χρωτός. τὸ δ' ἐγκύτιον τέκνον ἐκέρσω. Scribe ἐγκυτί. *Bentl.* Lexic. MS. Reg. Par. Ἐγγυτὶ, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· οὕτως Καλλίμαχος. Propius ad etymologiam. *Ernest.* [*Sic Zonaras. Minus bene. Etymol. M. p.* 311, 40. Ἐγκυτὶ, ἐπίῤῥημα σημαῖνον τὸ ἐν χρῷ. Ἀρχίλοχος, Χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος.]

CCCXII.

Ἐπικλινὲς δὲ τάλαντον.

Suidas: Ἐπικλινὲς, ἐπιῤῥεπὲς ἐς κακόν. Ἐπικλινὲς δὲ τάλαντον. Καλλίμαχος.

CCCXIII.

Πέδιλα, τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς.

Suidas: Εὐρὼς, ὑγρότης σεσηπυῖα. Καλλίμαχος· Πέδιλα τὰ μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς. *Bentl.* Idem fragm. Suidas in Νή-

χυτος ἐῶς respicit, ubi corrigendum εὔρως, rectissime monet Cel. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 40. *Ernest.*

CCCXIV.

Τρήρεας ἄνδρας ἄγων.

Stephanus Byz. Τρηρὸς, χωρίον Θράκης. καὶ Τρῆρες, Θράκιον ἔθνος. λέγεται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλιμάχῳ τῷ ποιητῇ, Τρήρεας ἄνδρας ἄγων. *Bentl.* Possis etiam scribere, idque malim, Τρηρέας. A Τρηρὸς fit per analogiam Τρηρεύς. *Ernest.*

CCCXV.

Ναὶ μὰ τὸν αὐτὸν ἐμὲ, καὶ τὸν σὲ Κροτωπιάδην.

Apollonius de Syntaxi p. 65. Μηδὲ ἐκεῖνό γε παραλελείσθω, ὡς ἐξαιρέτως ἡ Ἀττικὴ χρῆσις οὐ δεόντως ἐπὶ μόνης αἰτιατικῆς τὸ ἄρθρον παρελάμβανεν ὡς ἐν τῷ, τὸν ἐμὲ, τόν σε αὐτίκα γοῦν καὶ παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ, τὸν σὲ Κροτωπιάδην. χωρὶς εἰ μὴ τὸ ἄρθρον ἐξοχὴν παριστῆσιν. *Bentl.* Plenius hoc fragmentum posuimus ex veteri Dionysii Thracis Commentatore ap. Valken. ad Ammon. p. 201. αἱ δὲ καλούμεναι ἀσύναρθροι δεκτικαί εἰσιν ἄρθρων. Ἀττικοὶ γὰρ τὸν ἐμὲ φασὶν, ὡς καὶ Καλλίμαχος· Ναὶ μὰ τὸν &c. *Ernest.* Dionysii Scholiastes ad verbum descripsit Apollonium Dyscolum Grammatica inedita. Putem bina Callimachi fragmenta esse, quæ particula καὶ separentur. Certe si illa jungas, versus syllaba abundat. *Ruhnken.*

CCCXVI.

Ὁ δ' οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων.

Grammaticus ineditus in Ἐπιμερισμοῖς (non Herodianus) in Collegio Novo Oxonii v. Ἄξυλον.——Καλλίμαχος, οὐ τοῦτο. Ὁ δ' οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων. *Bentl.* Homerus Il. E. 403. habet ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσ. ῥ. Putarem e Fr. Callimachi delendum, nisi idem scrupulus obstaret, qui n. 289. *Ernest.*

CCCXVII.

Ἀλκαίας ἄφυσσα——

Scholiastes Apollonii iv. vs. 1614. Ἀλκαίη, κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρά. Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυιῶν τέθεικεν, Ἀλκαίας ἄφυσσα. lege ἐπὶ τῶν μυῶν, *de muribus*, non *muscis*. Ἄφυσσα, Doricum pro ἤφυσα, ab ἀφύω. Hesychius: Ἠφυσάμην, ἐφειλκυσάμην. *Bentl.* Nollem hanc conjecturam magno viro excidisse. Omnino legendum est cum Schol. MS. Bibl. Reg. ἀλκαίας ἀφάσσων, *caudas contrectans, palpans*. Apponam Scholiastæ verba: Ὀλκαίαν δὲ λέγει τὴν τοῦ κήτους οὐράν. κυρίως δὲ ὀλκαία ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν ἕλκεσθαι. Ὅμηρος· οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται.

Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μηρῶν τέθεικεν· Ὁλκαίας ἀφάσσων. H. Stephanus Ind. Thes. ἀλκαίαν de *muscarum aculeo*, non de *cauda*, intelligit. Sed rectius Bentlejus ἐπὶ τῶν μυῶν, de *murum caudis*. Porro ἀλκαία an ὁλκαία scribendum sit, a veteribus Grammaticis dubitatum videtur. Ὁλκαία dixit Nicander Theriac. vs. 123. αἳ θ' ὑπὸ ταύρου Ὁλκαίαν ψαίρουσαι. ubi Scholiastes ex correctione G. Arnaldi Lect. Gr. p. 10. Ὁλκαίην δὲ τὴν οὐρὰν λέγει παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τοῦ ὅλου σώματος. Γράφεται καὶ ἀλκαίη καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία καλεῖται. *Ruhnken.*

CCCXVIII.

Κάρτ' ἀγαθὴ κικυμίς.

Scholiastes Aristoph. Avib. p. 378. Κικκαβαῦ. τὰς γλαῦκας οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβὰς αὐτὰς λέγουσιν. οἱ δὲ κικυμίδας, ὡς Καλλίμαχος· Κάρτ' ἀγαθὴ κικυμίς.

CCCXIX.

Ληκύθειος μοῦσα.

Scholiastes Hephæstionis p. 20. Βόμβος γὰρ γίνεται περὶ τὸ ληκύθιον. διὸ καὶ Καλλίμαχος Μοῦσαν ληκυθίαν τὴν Τραγῳδίαν καλεῖ. lege ληκύθειον vel ληκυθείαν. Scholiastes Pindari de Metris: Τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ὃ καὶ Εὐριπίδειον καὶ Ληκύθιον καλεῖται. Ληκύθιον δὲ λέγεται ἢ διὰ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους σκῶμμα (vide Aristoph. Ranas, ληκύθιον ἀπώλεσε) ἢ διὰ τὸν τοῦ τροχαϊκοῦ βόμβον, ὃν ἐκτελεῖ καὶ τὸ ληκύθιον, ἢ διὰ τῶν θρηΐων βομβικόν. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος τὴν Τραγῳδίαν, ληκύθιον μοῦσαν φησι. Pro θρηΐων lege θρήνων, quod Tragœdiæ proprium. unde Histriones Tragici βαρυστόνοι dicti sunt apud Demosthenem. Commentator vetus ad illud Horatii:

Projicit ampullas et sesquipedalia verba.

Hoc, *inquit*, a Callimacho transtulit. Nempe intellexit τὴν μοῦσαν ληκύθειον. *Bentl.* [*quam* ἐπιληκυθιστρίαν *vocat Theodoridas in Brunckii Analect.* ii. *p.* 43. *Cf. Horat. Epist.* i. 3. 14.]

CCCXX.

Θὴρ οὐατόεις.

Eustath. A. Iliad. p. 817. Οὕτω δὲ πάντως καὶ θὴρ οὐατόεις παρὰ Καλλιμάχῳ ὁ ὄνος. Idem Ψ. Iliad. p. 1412. Καὶ τὸ θὴρ οὐατόεις ἤγουν οὐτώεις, τουτέστιν ὄνος, παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentleius.* [*Ovid. Fast.* vi. *p.* 134. *At simul* AVRITIS *violæ dementur asellis.* Virg. G. i. 308. *Auritosque sequi lepores. ubi vid. F. Ursin. Phædrus* I. ii. 6. *Hic auritulus Clamorem totis tollit viribus.*]

CCCXXI.

Αἴγιθος ἀμφιγυήεις.

Antigonus de Mirabilibus cap. 51. Τὸν δὲ Αἴγιθον αἶγα θηλάζειν προσπετόμενον, ὅθεν καὶ τὴν προσηγορίαν εἰληφέναι. τὸν δὲ μαστὸν, ὅθεν ἂν ἑλκύσῃ, ἀποτυφλοῦσθαι. ἔστι δὲ χωλὸν τὸ ὄρνεον. Ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ὁ ἐκ τῆς Αἰγύπτου περίτρανος εἶναι βουλόμενος, ἔγησε, προειπὰς ὑπὲρ ἄλλου τινὸς ὀρνέου, Αἴγιθος ἀμφιγυήεις. Οὐ σώζεται οὖν αὐτῷ ὁ λόγος. Ἔστι γὰρ οὐκ ἀμφότερα χωλόν. Τὸ δ' Ἀμφιγυήεις οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου εἴρηται, ὅτ' ἂν ἑκατέρους ᾖ κεχωλωμένος. Περὶ μὲν οὖν Καλλιμάχου, διὰ τὸ ἀπίθανον, προήχθημεν εἰπεῖν.

CCCXXII.

Ἱερὰν Ἦλιν.

Pindari Scholiastes, x. Olymp. 51. Ἱερὰν δὲ τὴν Ἦλιν ἀντὶ τοῦ Πίσαν, καὶ τὸν ἐν Πίσῃ δὲ Δία, Ἠλεῖον εἶπε Καλλίμαχος.

CCCXXIII.

Ἆ πάντα συνάγειρας.

Hesychius A. τὸ ἆ περισπασθὲν δηλοῖ εἴθε. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, ἆ πάντα συνάγειρας. Ajunt alibi extare ad hunc modum: Ἆ πάντως ἵνα γῆρας. Manca est sententia; neque quidquam ex his certo constitui potest. *Bentl.* Scholiastes Platonis ineditus ad Hippiam Major. quem Suidas v. Ἆ sine ulla scripturæ varietate descripsit: Ἆ περισπασθὲν δηλοῖ εἴθε. Καλλίμαχος· ἆ πάντως ἵνα γῆρας. *Ruhnken.*

CCCXXIV.

Ἶρις.

Etymol. Magn. Ἅλυς, ποταμὸς Παφλαγονίας κατὰ Οἰνώπην, Ἶριν δὲ αὐτὸν λέγει Καλλίμαχος.

CCCXXV.

Ἄωροι.

Etymol. Magn. Ἄωροι——Καλλίμαχος κατὰ μετάληψιν τοὺς ἀγρίους. ἄωρον γὰρ τὸ ὠμόν. τὸ δὲ ὠμὸν, ἄγριον. *Bentl.* Nempe, ut vis verbi ὥρα, ita compositi ἄωρος vis variat: ut bene docet magnus Hemsterhus. ad Thomam Mag. p. 136. Sed Callimachus non primus ita. Fortasse eorum Grammaticorum sententiam sequebatur, qui, ut tradit Eustathius, et Pseudodidymus ad Homerum Od. M. 85. ἄωροι interpretabantur ὠμοὶ, ἄγριοι. add. Intt. ad Hesych. in h. v. *Ernest.*

CCCXXVI.

Γραῦϊς.

Etymol. Magn. v. Γράδιον. Γραῦϊς γραΰϊδος παρὰ Καλλιμάχῳ.

CCCXXVII.

Ἐπιτάξ.

Etymol. Magn. Ἐπιτὰξ, παρὰ Καλλιμάχῳ, ἐπίῤῥημα. συντόμως. Helladius in Chrestomathia: Τὸ ἐπιτὰξ παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ Ἀράτῳ κείμενον ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ μέλλοντος κατ' ἀποβολὴν τῆς ἐπὶ τέλει μακρᾶς συλλαβῆς, ὥσπερ καὶ χωρὶς χωρίσω. *Bentl.* Etymologus non dicit, Callimachum pro συντόμως posuisse, sed in Lexico Rhetorico tradi, Comicos ponere solere pro συντόμως, Tragicos pro μακρῶς: quod est a significatione καθεξῆς. Virgilius: *ordine longo*. Sed ipsa verba adscribam: Ἐπιτάξ. παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπίῤῥημα, παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ Ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς.——οὐχ ὡς οἱ Τραγικοὶ μακρῶς. Apud Aratum porro (vs. 380.) est καθεξῆς, κατὰ τάξιν, ut recte interpretatur Scholiastes. *Ernest.*

CCCXXVIII.

Ἶσος.

Etymol. Magn. Ἶσος, παρὰ τοῖς ἐποποιοῖς λέγεται καὶ συνεσταλμένον. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* Etymologus habuit in mente locum in H. in Dianam vs. 253. Res ipsa pervulgata. *Ernest.* [*Hanc observationem Ruhnkenio debet Ernestius, ipso fatente ad H. Dian.* 253.]

CCCXXIX.

Λίες, Λίεσιν.

Etymol. Magn. Λὶς, ὁ λέων, τὸ δὲ πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ λίες, καὶ λίεσιν, ὡς μύεσιν.

CCCXXX.

Ὀργάδα.

Etymol. Magn. Ὀργάδα Καλλιμαχός φησι λέγεσθαι, τὴν μελάγγειον καὶ ἔνυδρον γῆν. *Bentl.* Sane hæc propria significatio ὀργάδος videtur; nam et ὀργᾶν proprie est *turgere bonis succis:* atque inde ceteræ verbi significationes ducuntur. Sed in Etym. MS. Bibl. Reg. Paris. pro Καλλίμαχος est Κόμανος. *Comanus* fuit Grammaticus, qui Homerum interpretatus est, auctore Apollonio in Syntaxi. Igitur Callimachi nomen per errorem in Etymol. M. irrepsisse videtur. *Ernest.*

CCCXXXI.

Πλειοτέρη.

Etymol. Magn. v. Πλειότεροι. Τὸ παρὰ Καλλιμάχῳ πλειοτέρη, οὐ παρὰ τὸ πλεῖον πεποίηται, ἀλλα παρὰ τὸ πλεῖος. *Bentl.* Cur Callimachum potissimum auctorem citaverit Etymologus,

non video, cum sit etiam apud Homerum, et alios antiquiores poëtas. *Ernest.*

CCCXXXII.

Ἐκοσμήθεν.

Scholiastes Theocriti Id. 7. Ἐσίλαθεν, ἐφιλήθησαν ἢ φιλοῦνται. ἔστι δὲ Αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλίμαχος δὲ τοῦτο παροξύνει.

CCCXXXIII.

Μάγνησσα.

Stephanus Byz. Μαγνησία. ὁ πολίτης Μάγνης, τὸ θηλυκὸν Μάγνησσα.

CCCXXXIV.

Τριπέτηλον.

Scholiastes Nicandri: Τρίφυλλον Καλλίμαχος καλεῖ τριπέτηλον. *Bentl.* Hoc quoque non erat in fragmentis ponendum, cum clarum sit, respici H. in Dian. vs. 165. *Ernest.*

CCCXXXV.

Ἔῤῥαος.

Isaacus Tzetzes ad Lycoph. p. 166. Ἐῤῥάου, τοῦ κριοῦ. ὁ δὲ Καλλίμαχος λέγει τοῦ καπροῦ. παρὰ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ. *Bentl.* v. Interpr. ad Hesych. in Ἐῤῥάς. *Ernest.*

CCCXXXVI.

Ἀμφίδυμος Φαίαξ.

Scholiastes Apollonii iv. vs. 982. Ἀμφιλαφὴς ἀκτὴ, ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Καλλίμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. Corrigendus Hesychius: Ἀμφίδυμος, ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς δυσὶν ἔχων. leg. εἴσδυσιν ἔχων. *Bentl.* Planius rem exponit, et verum substantivum tradit Scholiastes ined. Dionys. Perieg. 495. καὶ δύο λιμένας ἔχει ἡ Φαιακὶς, τὸν μὲν Ἀλκινόου, τὸν δὲ Ὕλλου. διό φησι Καλλίμαχος· ἀμφίδυμος Φαίαξ. *Ernest.*

CCCXXXVII.

Φθοίας.

Scholiastes Aristoph. ad Plut. Ἀττικοὶ μὲν μονοσυλλάβως, οἱ φθοῖς. ὁ δὲ Καλλίμαχος, φθοίας, ἀντὶ τοῦ πλακοῦντας, πέμματα.

CCCXXXVIII.

Ἀδμολίη.

Suidas: Ἀδμωλία, ἡ ἄγνοια παρὰ Καλλιμάχῳ. Hesychius: Ἀδμώλη, ἀπορία, ὀλιγωρία, ἄγνοια, ἡσυχία. Etymol. Magn. Ἀδμολίη, παρὰ τὸ εἴδω, τὸ γινώσκω, ἴδμων, ἰδμονία καὶ ἀϊδμονία, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ ἀδμολίη, ἡ ἄγνοια. *Bentleius.* [ἀδμολία *Zonaras Lex.*]

CCCXXXIX.

Ἀμιθρῆσαι.

Suidas: Ἀμιθρῆσαι, μετρῆσαι, ἀριθμῆσαι, παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* Hoc verbum suspicabatur Cl. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 33. pertinere ad H. in Cerer. 87. ubi hodie est ἀριθμεῖ. Exempla verbi alia notat vir doctissimus l. c. *Ernest.*

CCCXL.

Ἀπεστώ.

Suidas: Ἀπεστὼ, ὥσπερ Σαπφὼ, παρὰ Καλλιμάχῳ, ἡ ἀποδημία.

CCCXLI.

Ἀπότριχα.

Eustath. Odyss. Θ. vs. 303. Ἐν Κρήτῃ ἀποδρόμους καλοῦσι, διὰ τὸ μηδέπω τῶν δρόμων κοινῶν μετέχειν. οὕτω δὲ καὶ Καλλίμαχος ἀπότριχα τὸν ἄνηβον ἔφη.

CCCXLII.

Ἦα.

Eustath. Odyss. Ξ. p. 543. Λέγει δὲ Ἡρακλείδης, ὡς καὶ ἀναλογώτερον του ἔα τὸ ἦα, γλώσσης μὲν ἐν Ἀσιανῆς, κείμενον δὲ παρὰ Καλλιμάχῳ. [*Vid. ad Æschyl. Theb.* 171.]

CCCXLIII.

Ἄπελος.

Eustath. Od. P. p. 672. Ἕλκος, λύσις συνεχείας, κατὰ τοὺς σοφούς. ὅθεν μεταλαβὼν Καλλίμαχος ἄπελος τὸ ἕλκος φησὶ, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν.

CCCXLIV.

Περιπηχύναντες.

Suidas: Περιπηχύναντες, περιπλεξάμενοι παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* v. ad H. in Jov. 46. *Ernest.*

CCCXLV.

Νωσάμενος.

Suidas: Νωσάμενος, νοήσας, γνοὺς παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* Mirifica est, ut multæ aliæ, de hoc loco et verbo ratiocinatio Dawesii, Græce doctissimi alias viri, in Miscell. Crit. p. 101. "In Theocriti Idyll. xxvi. 264. est verbum νωσάμενος. Hoc verbum autem Suidas tribuit Callimacho; quod tamen in hodiernis, quas vocant, Callimachi reliquiis nusquam comparet, ut merito dubitari possit, annon Idyllium istud, quod hodie Theocritum auctorem præfert, Suidæ temporibus sub Callimachi nomine circumferretur." Hæc posuisse, est refutasse. *Ernest.* [*Sed consulat lector ipsum Dawesium.*]

CCCXLVI.

Πυρίπνοον.

Æschyli Scholiastes Prometh. vs. 371. de Ætna; Πυρπνόου ζάλης] ἔνθεν ὁ Καλλίμαχος πυρίδειπνόν φησι. Nescio quorsum pertineat πυρίδειπνον. Videtur legendum πυρίπνοον.

CCCXLVII.

Ὑδατοσύδνη.

Eustath. Iliad. Δ. p. 332. Τοιοῦτο δὲ καὶ Ὁμηρικὴ Ἁλοσύδνη, καὶ ἡ τοῦ Καλλιμάχου Ὑδατοσύδνη, ὀνόματα δὲ ταῦτα Νηρηΐδων. [*ex Philemonis Lexico p.* 58.] Idem in Iliad. Υ. p. 1278. Ἔοικε δὲ Νηρηΐδος ὄνομα εἶναι, ἐν τῷ, Φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης. εἰ μὴ ἄρα θαλάσσης εἴη ἐκεῖ ἐπίθετον. Καλλίμαχος δὲ ἄλλως ὀνομάσαι θελήσας, οἷος ἐκεῖνος, Ὑδατοσύδνην λέγει μεταποιήσας.

CCCXLVIII.

Ἀκταίην τις ἔναιεν.

Eustath. A. Iliad. p. 63. Τὴν ἄμαξαν κατὰ παραγωγὴν ἀμαξαίαν φασὶ, καὶ προνομὴν προνομαίαν, ὡς ἐπὶ ἐλέφαντος, καὶ τὴν ἀκτὴν ἀκταίαν, ὡς ἐπὶ Ἀττικῆς, παρὰ Καλλιμάχῳ. Iliad. Δ. p. 362. Προνομὴ, προνομαία ἐπὶ ἐλέφαντος, καὶ ἡ ἀκτὴ ἀκταία ἐπὶ Ἀττικῆς παρὰ Καλλιμάχῳ. *Bentl.* Particula versus servata est in Etymol. MS. Bibl. Reg. Paris. Ἀττική. παρὰ τὴν ἀκτήν· καὶ γὰρ παραθαλασσία. καὶ Καλλίμαχος. Ἀκταίη τις ἔναιεν. Scrib. Ἀκταίην. *Ernest.*

CCCXLIX.

Ἐλαχός.

Eustath. Z. Iliad. p. 485. Παχὺς, παχίων, πάσσων. καὶ ἐλαχὺς, ἡ, κατὰ Καλλίμαχον, ἐλαχὸς, ἐλαχίων, ἔλασσον. Idem Odyss. Θ. p. 291. Ἐλαχὸς, ὃ κεῖται παρὰ Καλλιμάχῳ.

CCCL.

Ἐννότιον Μαραθῶνα.

Suidas: Μαραθών, τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ Μαράθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος. τοῦτον Καλλίμαχος ἐννότιον λέγει, τουτέστι δίυγρον ἢ ἔνυδρον.

CCCLI.

Μοψοπία.

Stephanus Byzantius: Μοψοπία, ἡ Ἀττικὴ ἀπὸ Μόψοπος. Καλλίμαχος.

CCCLII.

Χρεμετᾷ.

Hesychius: Χρεμέδα, ἠχῇ, ὡς Καλλίμαχος. Recte emen-

datunt viri docti, ex iis, quæ proxime sequuntur: Χρεμετᾷ, ἠχεῖ. Nisi malis χρεμέδα, ἦχη. *sonus.*

CCCLIII.

Ἀοζοί

Hesychius: Ἀοζοὶ, μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος. *Bentleius.* [*Pro* Καλλίμαχος *forsan legendum* Αἰσχύλος. *Vox occurrit Agam.* 232. *de popis.*]

CCCLIV.

Θύα.

Hesychius: Θύα, ἀρτύματα, Κύπριοι. ἔνιοι, τὰ ἀρώματα. Καλλίμαχος.

CCCLV.

Κόππα.

Hesych. Κάππα. τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον. οὐκ εὖ γάρ. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ γράφεται κόμπα, τὸ ἀνεστραμμένον ρ ὡς ὁ μυκτηρισμός. Locus depravatissimus: Principio, legendum; κάππα, inde pro κόμπα lege κόππα; et τὸ ἀνεστραμμένον ρ καὶ χαρακτηρισμός. P inversum sive q Koph Phœnicum, nota equorum femoribus inusta. Idem Hesych. Κοππατίας, ἵππος κεκαυμένος, ἐντετυπωμένον ἔχων σημεῖον τὸ κόππα, ὅ ἐστιν ἀπεστραμμένον ρ καὶ σ. Corrigendus etiam Scholiastes Aristoph. ad Nub. p. 59. Κοππατίας τοὺς ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακτο τὸ κ στοιχεῖον. ὡς σαμφόρας τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον. Lege: τὸ γὰρ σ σημεῖον χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον. Probare possem ex Hesychio, Suida, Eustathio: si hic esset locus. Vide præclaram Scaligeri dissertationem in Eusebianis: qui tamen hæc nostra non occupavit. *Bentl.* Add. Buhierium de prisc. Gr. et Lat. lit. p. 568. b. 570. b. *Ernest.*

CCCLVI.

Καιρωτρίδες.

Eustathius ad Odyss. H. p. 273. Καῖρος καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα. ὃ οὐκ ἐᾷ τὰς στήμονας συγχέεσθαι. ἐξ οὗ καὶ καιρωστρίδες ἢ καιρωστίδες παρὰ Καλλιμάχῳ. Etymol. Magn. Τὰς ἐρίθους καιρωτίδας εἶπε Καλλίμαχος. Hesychius: Καιροστρίδες, ἐργαστρίδες. ubi ex ordine literarum apparet legendum esse Καιρωστρίδες. Sed vera scriptura est Καιρωτρίδες. Καιρόω, κεκαίρωται, καιρωτρίς. ut ἐστεφάνωται, στεφανωτρὶς, et similia.

CCCLVII.

Καταριστήν.

Hesychius: Καταριστὴν, ὀρθὴν, δουριστήν. παρὰ Καλλιμάχῳ τὴν χάλαζαν. [*Locus depravatus.*]

CCCLVIII.

Πυλεῶνες.

Pollux lib. v. c. 16. inter κεφαλῆς κοσμήματα, καὶ πυλεῶνας, inquit, παρὰ Καλλιμάχῳ.

CCCLIX.

Τὸ μέγα βιβλίον ἴσον τῷ μεγάλῳ κακῷ.

Athenæus lib. 3. c. 1. Καλλίμαχος ὁ γραμματικὸς τὸ μέγα βιβλίον ἴσον ἔλεγεν εἶναι μεγάλῳ κακῷ.

CCCLX.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται.

Zenobius in Proverbiis: Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. Τοῦτο παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται πτωχῶν. *Bentl.* Zenobius non ipsa Callimachi verba dedisse, sed eorum sensum tantum expressisse videtur. Callimachus enim, ni fallor, hanc sententiam Iambo concluserat, qui depravatus legitur apud Suidam T. iii. p. 226. et in App. Proverb. Vat. p. 304. Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ, Πτωχῶν οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. Kusterus, prava Hesychii glossa (Οὐλάδες, πῆραι, θύλακοι) in fraudem inductus, corrigere instituebat: Πτωχῶν οὐλάδες ἀεὶ κεναί. Sed nemo dubitet, quin in Suida legendum sit:—— Πτωχῶν θυλὰς ἀεὶ κενή. in Hesychio: Θυλάδες, πῆραι, θύλακοι. Rarior est forma θυλάς. Alteram θύλαξ pro θύλακος ex MS. Regio redde Theopompo apud Athen. ii. p. 77. F. quamvis apud Longin. Π. Υ. § 42. p. 224. ubi idem locus occurrit, θύλακος legatur. *Ruhnken.* [*Toupius* θυλαὶ ἀεὶ κεναὶ *renitente Ruhnkenio Ep. Crit.* ii. *p.* 188. θυλὰς *vox nihili.*]

CCCLXI.

Γέλλας.

Scholiastes Pindari ii. Olymp. Παρὰ Γέλλα τῷ Σικελιωτικῷ ποταμῷ, οὗ Καλλίμαχος μέμνηται. [Οἱ δὲ Γέλλα ποταμῷ ἐπικείμενον ἄστυ. *Toup. in Suid.* ii. *p.* 460. οἶδε Γέλα κ.τ.λ.]

CCCLXII.

Ὑλλὶς.

Steph. Byz. Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικὸν, καὶ πόλις Ὕλλη. τὸ ἐθνικὸν Ὑλλεὺς, καὶ θηλυκὸν Ὑλληΐς, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ Ὑλλὶς Ὑλλίδος.

CCCLXIII.

Cicero Tusculanarum Quæstionum lib. 1. *Quanquam non male ait Callimachus, Multo sæpius lachrymasse Priamum, quam Troilum. Bentl.* Verba Græca, sed sine numeris legitimis, sunt

apud Plutarchum, Consolat. ad Apollon. p. 113. E. μεῖον γὰρ ὄντως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν, ἢ Πρίαμος. *Ernest.* [*ὄντως Plutarchi est. Callimachi verba in versum pentametrum Elegiacum sic digeri possunt :* Μεῖον ἐδάκρυσεν Τρωΐλος ἢ Πρίαμος. *Loci autem Plutarchei indicium, sicut sexcentorum aliorum, Ruhnkenio non nominato debet Ernesti.*]

CCCLXIV.

Δελφύνη.

Scholiastes Apollonii ii. vs. 708. Οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ δελφύνη θηλυκῶς. Ὅτι δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπον. Δράκαιναν δὲ αὐτήν φησιν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος. *Bentl.* [*Lege* ὁ αὐτὸς Καλλίμαχος.]

CCCLXV.

Scholiastes Theocriti Idyll. xiii. 56. Ἐχρῆτο δὲ Ἡρακλῆς τοῖς Σκυθικοῖς τόξοις, διδαχθεὶς παρά τινος Σκύθου Τευτάρου, ὡς ἱστορεῖ Ἡρόδοτος, καὶ Καλλίμαχος.

CCCLXVI.

Scholiastes Theocriti Idyll. iv. 62. ex Cod. MSto citante Is. Casaubono in Theocriticis (ut ille nominat, sed rectius Theocriteis) lectionibus : Ὅτι δὲ οἱ Σάτυροι καὶ οἱ Πᾶνες εὐεπίφοροι πρὸς τὰς συνουσίας καταγνοίοντες, καὶ Καλλίμαχος δηλοῖ. Pro καταγνοίοντες emendat Casaubonus : κατ' ἄγρους ὄντες. Sed sine dubio vera correctio est, καὶ λάγνοι ὄντες.

CCCLXVII.

Stephanus Byz. Ἀλιμοῦς, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς. Καλλίμαχος δὲ πόλιν ἡγεῖται.

CCCLXVIII.

Stephanus Byz. Πάρος, νῆσος, ἡ τοὔνομα λέγεται ἀπὸ Πάρου τοῦ Παῤῥασίου ἀνδρὸς Ἄρκαδος ἔχειν, ὡς Καλλίμαχος.

CCCLXIX.

Stephanus Byz. v. Ἁλικάρνασσος] Αὐτὸς δὲ ὁ Ἄνθης ἐκ Τροιζῆνος μετῴκισε, λαβὼν τὴν Δυμάιαν φυλὴν, ὡς Καλλίμαχος. MSS. habent Δύμαιναν ; ut ipse Stephanus in Δυμᾶν. Tamen et apud Athenæum quoque scriptum est Δυμάνα. p. 392. Πρατίνας ἐν Δυμάναις ἢ Καρυατίσι. Ubi male Casaubonus pro Δυμάναις reponit Λακαίναις.

CCCLXX.

Stephanus Byz. v. Τάναγρα] Τὴν δὲ Γραῖαν ἔνιοι λέγουσι, τὸ νῦν τῆς Θηβαϊκῆς καλούμενον ἔδος. Τινὲς δὲ τὴν Ταναγραίαν, ὧν εἷς ἐστι καὶ Καλλίμαχος.

CCCLXXI.

Athenæus lib ii. c. 28. Καὶ Καλλίμαχος δὲ, Ὅτι ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἄδωνιν ἐν θριδακίνῃ κρύψειεν, ἀλληγορέντων τῶν ποιητῶν, ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι πρὸς ἀφροδίσια οἱ συνεχῶς χρώμενοι θρίδαξι.

CCCLXXII.

Schol. Pindari 4. Pyth. Ὁ δὲ Πηλεὺς ἐν Κῷ τῇ νήσῳ ἀτυχήσας τὸν βίον, οἰκτρῶς καὶ ἐπωδύνως ἀπέθανεν, ὡς καὶ Καλλίμαχος μαρτυρεῖ.

CCCLXXIII.

Tzetzes ad Lycophronem p. 28. Ἔθος εἶχον οἱ παλαιοὶ, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ, μετὰ κιθάρας περὶ τοὺς ἅλας ἰέναι, καὶ ἀνυμνεῖν, καὶ ἐγκωμιάζειν.

CCCLXXIV.

Tzetzes ad Lycophronem p. 42. Οἱ Τιτᾶνες τὰ Διονύσου μέλη, ἃ ἐσπάραξαν, Ἀπόλλωνι ἀδελφῷ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο, ἐμβαλόντες εἰς λέβητα. ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι παρέθετο, ὥς φησι Καλλίμαχος.

CCCLXXV.

Scholiastes Apollonii lib. i. vs. 117. Ἀσωπὸς ἐκεραυνώθη ὑπὸ Διὸς, διώκων αὐτὸν διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς Καλλίμαχός φησι.

CCCLXXVI.

Scholiastes Apollonii lib. i. vs. 761. Οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς (παῖδας) εἶναί φασιν. Οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη.

CCCLXXVII.

Scholiastes Apollonii iv. 284. Ὅτι Ἀργοναῦται οὐ διὰ Ταναΐδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκυθαις ἱστορεῖ, καὶ Καλλίμαχος.

CCCLXXVIII.

Scholiastes Euripidis Hippol. vs. 979. Σκειρωνίδες πέτραι καλοῦνται ἀπὸ τοῦ Σκείρωνος, ὃς τὴν χελώνην ἔτρεφεν, οὐ μέμνηται Καλλίμαχος. *Bentl.* Cl. Ruhnkenius Ep. Crit. ii. p. 49. corrigit Χειρωνίδες πέτραι καλοῦνται ἀπὸ τοῦ Χείρωνος, ὃς τὸν Ἀχιλλέα, &c. et refert ad H. in Del. 104. Sed si Callimachi mentio propter *Chironidas rupes*, scribendum foret ὧν, non οὗ. Nunc clarum est ad hominem pertinere traditionem Callimachi, nempe ad famosum illum Scironem. *Ernest.*

CCCLXXIX.

Etymologicon Magnum; Αὐτάρ. οἱ μὲν οὖν ὀξυτόνως ἀνέγνωσαν, ὡς Καλλίμαχος. οἱ δὲ βαρύνουσι. Scholiastes Homeri Γ. Iliad. Ζητεῖται πρῶτον, πῶς δεῖ τὸν ἀτὰρ σύνδεσμον προφέρεσθαι. ὀξυτόνως γὰρ ἀνεγνώκασί τινες, ὡς Καλλίμαχος. οἱ δὲ βαρυτόνως.

CCCLXXX.

Servius ad Virgilium Eclog. x. *Callimachus Aganippen fontem esse dicit Permessi fluminis.* Scholiastes vetus ad Juvenalem Sat. vii. *Aganippe locus in Bœotia Musis sacer: Callimachus tamen dicit fontem esse Permessi fluminis. Bentl.* Refer ad librum περὶ ποταμῶν sup. p. 223. ubi ipse Bentlejus jam Servii locum dedit. *Ruhnken.*

CCCLXXXI.

Theocriti Scholiastes Idyll. xiii. 25. Φησὶ Καλλίμαχος, τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἦσαν θυγατέρες, αἱ Πλειάδες προσηγορεύθησαν. πρῶτον δ' αὗται χορείαν καὶ παννυχίδα συνεστήσαντο παρθενεύουσαι.

CCCLXXXII.

Scholiastes Pindari iv. Olymp. 11. Ὁ μὲν Πίνδαρος τῷ Τυφῶνί φησιν ἐπικεῖσθαι τὴν Αἴτνην, ὁ δὲ Καλλίμαχος τῷ Ἐγκελάδῳ. Sed Hymno in Delum, Briareo ait Ætnam incumbere, non Encelado:

Ὡς δ' ὁπότ' Αἰτναίου ὄρεος πυρὶ τυφομένοιο
Σείονται μυχὰ πάντα, κατουδαίοιο γίγαντος
Εἰς ἑτέρην Βριαρῆος ἐπωμίδα κινυμένοιο.

CCCLXXXIII.

Scholiastes Homeri Iliad. B. 629. Φυλεύς, ὃς εἰς τὸ Δουλίχιόν ποτε ἀπῳκίσθη διὰ τὸ καταμαρτυρῆσαι τοῦ πατρὸς Αὐγείου πρὸς Ἡρακλέα περὶ τοῦ μισθοῦ, ὃν ὑπέσχετο παρέξειν τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Αὐγείας, εἰ καθάροι [καθαίροι Schol. Ven.] αὐτοῦ τας ἐπαύλεις μεστὰς οὔσας τῆς κόπρου τῶν βοῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. Idem ad Iliad. Λ. 603. Ἡρακλῆς προστάξαντος Εὐρυσθέως ἀνεκάθηρε τὴν Αὐγέου κόπρον. ἀπαιτοῦντι δὲ αὐτῷ τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, λέγων ἐξ ἐπιταγῆς αὐτὸν πεποιηκέναι. Φυλεὺς δὲ ὁ τούτου παῖς κριτὴς γενόμενος κατέκρινε τὸν πατέρα. Ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς χώρας. Ἡρακλῆς δὲ ἐπιστρατευσάμενος, Ἦλιν ἐπόρθησε, καὶ μεταπεμψάμενος τὸν Φυλέα ἐκ Δουλιχίου παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. ὀλιγανδρίας δὲ οὔσης διὰ τὸ πολλοὺς ἐν τῷ πολέμῳ συνεφθάρθαι, Ἡρακλῆς συγκατέκλινε τὰς τῶν τετελευτηκότων γυναῖκας τῷ στρατῷ· οὕτως δὲ πολλῶν γεννηθέντων, ἔθηκε Διῒ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα. καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ἀγώνων ἤψατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ [*Refer ad* Αἴτια. *Vid. Fr.* CCXVI.]

CCCLXXXIV.

Scholiastes Homeri Iliad. P. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν. Καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ, κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι, Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν. κριτὴς δὲ αυτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τῶν τόπων τῆς Ἀττικῆς Βασιλεὺς, τῇ θεῷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπὼν ὅτι

θάλασσα μέν ἐστι πανταχοῦ, τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. [*Auctoris nomen omittit Schol. Venet.*]

CCCLXXXV.

Scholiastes Homeri Iliad Σ. 487. Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς ἐμίσγετο αὐτῇ λανθάνων Ἥραν. ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλλεν αὐτὴν ἐς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι. Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν, πρώτην κατηστέρισεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. [*Vid. Eratosth. Catasterism.* 1.]

CCCLXXXVI.

Hyginus in Poëtico Astronomico cap. xviii. *Callimachus autem ait, quod desierit venari et colere Dianam, in quam supra speciem diximus, eam Dianam convertisse:* De Hippe Chironis filia in equam conversa.

CCCLXXXVII.

Idem ibidem cap. xxxiv. *Alii dicunt cum Callimacho, Orionem cum Dianæ vim voluit afferre, ab ea sagittis esse confixum, et ad sidera propter venandi consimile studium deformatum.*

CCCLXXXVIII.

Proclus ad Hesiodum p. 12. Ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες] Μεμφόνται τὸν Ἡσίοδον οἱ περὶ Ἀπολλώνιον, ὅτι ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο. Ὁμοίως δὲ καὶ Καλλίμαχος αἰτιᾶται διὰ τὸ αὐτό. *Bentl.* v. Ruhnken. Ep. Crit. ii. p. 42. *Ernest.*

CCCLXXXIX.

Harpocration v. Μαργίτης. Ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην. ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος θαυμάζειν ἔοικε. *Bentl.* Ad Πίνακας παντοδαπῶν συγγραμμάτων referendum esse, supra ostendimus p. 194. *Ruhnken.*

CCCXC.

Tatianus apud Eusebium Præp. Evang. lib. x Περὶ μὲν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως γένους τε αὐτοῦ καὶ χρόνου, καθ' ὃν ἤκμασε προηρεύνησαν πρεσβύτατοι μὲν Θεαγένης τε ὁ Ῥηγῖνος, κατὰ Καμβύσην γεγονὼς, καὶ Στησίμβροτος ὁ Θάσιος, καὶ Καλλίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ἡρόδοτός τε ὁ Ἁλικαρνασσεὺς, καὶ Διονύσιος Ὀλύνθιος. μετὰ δὲ ἐκείνους Ἔφορος ὁ Κυμαῖος, καὶ Φιλόχορος ὁ Ἀθηναῖος, Μεγακλείδης τε καὶ Χαμαιλέων οἱ Περιπατητικοί. Ἔπειτα γραμματικοὶ, Ζηνόδοτος, Ἀριστοφάνης, Καλλίμαχος, Κράτης, Ἐρατοσθένης, Ἀρίσταρχος, Ἀπολλόδωρος. Ex hoc loco Vossius in libello posthumo de poëtis laudat *Callimachum Colophonium:* sed lege apud Eusebium Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, ut recte habetur apud ipsum Tatianum. Sed hoc video doctissimum Jonsium ante me animadvertisse.

CCCXCI.

Athenagoras in Legatione p. 34.

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται. καὶ γὰρ τάφον, ὦ ἄνα, σεῖο
Κρῆτες ἐτεκτήναντο. σὺ δ' οὐ θάνες.

Πιστεύων, Καλλίμαχε, ταῖς γοναῖς τοῦ Διὸς, ἀπιστεῖς αὐτοῦ τῷ τάφῳ. καὶ νομίζων ἐπισκιάζειν τὸ ἀληθὲς, καὶ τοῖς ἀγνοοῦσι κηρύσσεις τὸν τεθνηκότα. Bentl. Hunc locum in Fragmentis positum miror. Sunt enim notissimi versus ex H. in Jov. *Ruhnken.*

CCCXCII.

Plinius, Historiæ Nat. lib. iii. c. xxi. *Pars ejus* (gentis Liburnorum) *fuere Mentores, Hymani, Encheleæ, Buni, et quos Callimachus Peucetias appellat.* [Hoc et sequentia usque ad 399. refer ad Ἐθνικὰς Ὀνομασίας.]

CCCXCIII.

Ibid. c. xxvi. *Inter quam* (Corcyram) *et Illyricum Melita; unde Catulos Melitæos appellari, Callimachus auctor est.*

CCCXCIV.

Idem lib. iv. c. xii. *Ipsam* (Andron) *Myrsilus Cauron, deinde Antandron cognominatam tradit: Callimachus Lasiam; alii Nonagriam, Hydrussam, Epagrin.*

CCCXCV.

Ibidem: *Telos unguento nobilis a Callimacho Agathussa appellata.*

CCCXCVI.

Ibidem: *Melos cum oppido, quam Aristides Byblida appellat, Aristoteles Zephyriam, Callimachus Mimallida, Heraclides Sophnum et Acyton.*

CCCXCVII.

Ibidem: *Samothrace; Callimachus eam antiquo nomine Dardaniam vocat.*

CCCXCVIII.

Idem lib. v. c. iv. *Ab his non procul a continente palus vasta amnem Tritonem nomenque ab eo accipit, Pallantias appellata Callimacho, et citra minorem Syrtin esse dicta.*

CCCXCIX.

Idem lib. vii. c. xlvii. *Consecratus est vivus sentiensque oraculi ejusdem* (Delphici) *jussu, et Jovis Deorum summi adstipulatu Euthymus pycta, semper Olympiæ victor et semel victus. Patria ei Locri in Italia. Ibi imaginem ejus, et Olympiæ alteram, eadem die tactam fulmine, Callimachum, ut nihil aliud, miratum video: ad eumque jussisse sacrificari, quod et vivo factitatum et mortuo. Nihilque adeo mirum aliud, quam hoc placuisse Diis.*

CCCC.

Plinius xxv. c. xiii. *Erigeron: Nomen hoc Græci dederunt, quia vere canescit. Caput ejus numerosa dividitur lanugine, qualis est spinæ, inter divisuras exeunte. Quare eam Callimachus acanthida appellat, alii pappum.* [Cf. Arat. Dios. p. 117.]

CCCCI.

Etymologicon Magnum: Ἀπόλλων &c. βαρύνεται, εἰ μὴ περιεκτικὰ, ἀμπελὼν, μηλών. Σεσημείωται δὲ Βαβυλὼν καὶ Μιμαλλών. οὕτω Καλλίμαχος. Idem: Μιμαλλῶνες ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες (πολεμικαὶ γάρ.) παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας. ἤτοι διὰ Μακεδονικὴν ἱστορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς Καλλιμάχου. Pro Μιμαλλῶνες vera lectio Μιμαλλόνες. *Bentl.* Historia refertur a Polyæno iv. 1. ubi Vir maximus sagaciter adnotavit: *Videtur hæc historia a Callimacho sumta: quod innuit Auctor Etymologici in voce* Μιμαλλόνες. Materies Αἰτίοις Callimachi convenientissima: quare vix dubitem in Etymologo reponere ἐν Αἰτίοις· accedit, quod illa citandi ratio ἐν τοῖς Κ. sit insolens. *Hemsterh.*

CCCCII.

Etymologicon Magnum: Κεραΐστης, τόπος Μιλήτου, ἀπὸ τοῦ τὸν Ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἄῤῥενος τράγου τοῦ ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ πῆξαι ἐκεῖ, ὡς Καλλίμαχος.

CCCCIII.

Etymol. Magnum: Τριττὺν θυσίαν, Καλλίμαχος, τὴν ἐκ κριοῦ καὶ ταύρου καὶ καπροῦ. Photius in Lexico inedito: Τριττύαν, θυσίαν Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κριοῦ, ταύρου, καὶ καπροῦ. Ἴστρος δὲ, ἐν μὲν Ἀπόλλωνος ἐπιφανείαις, ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὑῶν ἀῤῥένων, πάντων τριετῶν.

CCCCIV.

Scholiastes Apollonii ii. vs. 4. Μελίαν φησὶν αὐτὴν, διὰ τὸ τινὰς τῶν Νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι, ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὥς φησι Καλλίμαχος.

CCCCV.

Scholiastes Euripidis Phœniss. vs. 858. Κᾶπος ἐκβαλὼν [ὁδοῦ] νῦν τὸν κάματον, ἢ τὸ τῆς ὁδοῦ ἆσθμα γινόμενον. ἄλλοι δὲ ἆπος, τὸ ὕψος. νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸ μῆκος, ὡς καὶ ποῦς ὀλέθριος ἐν Καλλιμάχῳ. Nescio quid sibi velit ποῦς ὀλέθριος; et ἐν Καλλιμάχῳ; Dictum sane oportuit, παρὰ Καλλιμάχῳ, si Callimachum ut auctorem laudare voluisset. An pro καὶ ποῦς ὀλέθριος legamus καὶ ἆπος πλεθριαῖον, *jugeri longitudo.* Nam apud Euripidem κᾶπος secundum Grammaticos est καὶ ἆπος. Eustath. Iliad. Γ. p. 288. Εὐριπίδης δὲ ἆπος οὐδετέρως τὸν κάματον ἔφη. Hesychius: Αἶπος, κάματος, ἢ ὑψηλὸς τόπος ἢ ὑλώδης. *Bentl.* [αἰπὺς, ὁ ὀλέθριος ἐν Κ. *Toup. in Suid.* ii. *p.* 256.]

CCCCVI.

Tzetzes ad Lycophronem p. 150. narrat Historiam, ut Locri quotannis binas virgines Trojam miserint sacrificandas, idque per spatium mille annorum: χιλίων δὲ ἐτῶν παρελθόντων μετὰ τὸν Φωκικὸν πόλεμον, ἐπαύσαντο τῆς τοιαύτης θυσίας, ὥς φησι Τίμαιος ὁ Σικελός. μέμνηται δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ Κυρηναῖος Καλλίμαχος.

CCCCVII.

Servius ad iii. Æneid. *Ænam, oppidum Thraciæ Euphorion et Callimachus hoc dicunt etiam, quod Ænum dicatur a socio Ulyssis illic sepulto, eo tempore quo missus est ad frumenta portanda.*

CCCCVIII.

Varro de Lingua Latina lib. iv. *Lana Græcum, ut Polybius et Callimachus scribunt.*

CCCCIX.

Varro de L. L. lib. vi. *Casmillus verbum Græcum arbitror: quod apud Callimachum in poëmatis ejus inveni.* Macrobius Saturnal. iii. c. 8. *Statius Tullianus de vocabulis rerum libro primo, ait, dixisse Callimachum Tuscos Camillum appellare Mercurium, quo vocabulo significant præministrum Deorum.*

CCCCX.

Scholiastes Apollonii i. vs. 1216. Περιγενόμενος δὲ Δρυόπων Ἡρακλῆς, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν Ὕλαν, καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν λῃστείαν μετῴκισεν περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος τοῖς ὅροις τῆς Φωκίδος, ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ λῃστρικοῦ ἤθους ἀπόσχωνται. τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται Vide Etymol. Magnum in Ἀσινεῖς; ubi habes Callimachi Fragmentum: Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ἐπὶ τριπτῆρες ἁρπάσαι. [*fr.* 151.]

CCCCXI.

Scholiastes Euripidis ad Medeam vs. 1334. Παρὰ τὴν ἑστίαν καὶ τὸν βωμὸν ἀνεῖλεν, ὡς Ἄψυρτον· ἢ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν, ἢ ἔποικον ἐν τῇ πατρίδι, ὡς Καλλίμαχος.

CCCCXII.

Eustathius ad Iliados Α. p. 758. Καὶ Πανὸς δὲ λεγομένου τοῦ κατὰ κλῆσιν δαιμονίαν, ἕτερον ἀπ' ἐκείνου φασι τὸν καταφερῆ καὶ συνουσιαστικόν. ὅθεν παρὰ Καλλιμάχῳ τὸ Πὰν τρύπανον αἰπολικόν. *Bentl.* Hoc fragmentum, nescio quo vel consilio vel casu, intrusum est Stephano Byz. v. Αἴγιναι. Quod cum non animadvertisset vir summus, Is. Casaubonus Lect. Theocrit. cap. i.

p. 241. male illi opera cessit in Stephani loco emendando. *Ruhnken.* Callimachi locus ex vetustioribus Grammaticis ab Eustathio decerptus ad Il. Λ. p. 827. vs. 33. quem usum in Stephano sub titulo Æginæ præstiterit, si quis expiscari conetur, frustra, opinor, operam hanc sumet. Nec multo magis constat vera Callimachi mens, præsertim si conferas Eustath. ad Od. Γ. p. 1471. ubi eadem poëtæ verba proponuntur. In priore quidem loco distinguendum, τὸ, Πὰν, τρύπανον αἰπολικόν. firmat enim, quod præcessit; a Pane, Deorum libidinosissimo, ἕτερον Πᾶνα φασι τὸν καταφερῆ καὶ συνουσιαστικόν· quod ab Hesychio quoque notatum. In altero, quem diversus sine dubio Grammaticus suppeditavit, omisso Πὰν, τρυπανὸν αἰπολικὸν dicitur σκώπτειν κίναιδον. Videtur autem pentametri pars ex Callimachi quodam Epigrammate in hominem vel libidine turgentem, vel cinædum. *Hemsterh.*

CCCCXIII.

Johannes Tzetzes Chiliad. iv. n. 138.

Καὶ τί φημί σοι τὰ φυτά; Ῥόδιόν ἐστιν ὄρος
Τὴν κλῆσιν Ἀταβύριον, χαλκᾶς πρὶν ἔχον βόας,
Αἳ μυκηθμὸν ἐξέπεμπον, χωρούσης Ῥόδῳ βλάβης.
Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος γράφει τὴν ἱστορίαν.

CCCCXIV.

Tertullianus de Corona militis cap. vii. Junoni vitem Callimachus induxit; ita et Argis signum ejus palmite redimitum, subjecto pedibus corio leonino, insultantem ostentans novercam de exuviis utriusque privigni. Hercules nunc populum capite præfert, nunc oleastrum, nunc apium. Habes tragœdiam Cerberi; habes Pindarum atque Callimachum, qui et Apollinem memorat, interfecto Delphico Dracone, lauream induisse, qua supplicem. Erant enim supplices coronarii apud veteres.

CCCCXV.

Phlegon de Mirabilibus, cap. iv. Ἱστορεῖ δὲ Ἡσίοδος, καὶ Δικαίαρχος, καὶ Κλείταρχος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ ἄλλοι τινὲς περὶ Τειρεσίου τάδε. *Sequitur fabula de Tiresia et sequentibus coëuntibus.*

CCCCXVI.

Idem cap. v. Οἱ αὐτοὶ ἱστοροῦσι κατὰ τὴν Λαπίθων χώραν &c. *De Cænide muliere in virum mutata.*

CCCCXVII.

Stephanus Byzantius: Αἰθιόπιον, χωρίον Λυδίας παρὰ Ὕλλῳ, πλησίον τοῦ Εὐρίπου, ἀφ' οὗ ἡ Ἄρτεμις Αἰθιοπία. οἱ δὲ, ὅτι παρὰ τοῖς Αἰθίοψι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν. Οἱ δὲ, τὴν αὐτὴν

τῇ Σελήνῃ, παρὰ τὸ αἴθειν, ὡς Καλλίμαχος. In MSStis legitur Αἰθόπιον, et Ἄρτεμις Αἰθοπία: et profecto verissima ea lectio est, ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΙΘΟΠΙΑ. DIANA ÆTHOPIA. Quod verbum, quia hactenus inauditum est, gemina auctoritate confirmabimus. In Anthologia inedita est Epigramma quoddam, *supervacuum et prorsus mendosum,* si fides librario, qui περισσὸν vocat et ὁλόσφαλτον, id utrinque conscribillatum exhibens ad hunc modum:

Ὡς Σαπφοῦς.

Εἰς τὸ ἀντίβολον οὐ κεῖται τοῦ Κυροῦ Μιχαήλου. πόθεν οὖν ἐγράφη, οὐκ οἶδα.

Π Παῖδες ἄφωνος ἔουσα τε τ' εἰνέπω αἴ τί σε ῥητα Ο
Ε Λ
Ρ Φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν Ο
Ι Αἰθοπία με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν ἀρίστα Σ Φ
Σ Ἑρμοκλείταο τως αυν αἴδα. Α
Σ Σὸς πρόπολος δέσποινα γυναικῶν ἄσυχα ρεισα Λ Τ
Ο Ο
Ν Πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν. Ν

Ubi illud, quod dixi, clare docetur, Dianam vocari Αἰθοπίαν κόραν Λατοῦς. Totum autem Epigramma vide annon hoc modo poterit emendari:

Παῖδες, ἄφωνος ἔοισά τ', ἔτ' ἐννέπω, αἴ τις ἔρηται.
Φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν.
Αἰθοπία με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀριστὼ
Ἑρμοκλείδαο τῶ Σαϊωνιάδα,
Σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ᾇ σὺ χαρεῖσα,
Πρόφρων ἀμετέραν εὐκλέϊσον γενεάν.

Statua dicit, se vel mutam loqui posse; si quis inscriptionem quatuor qui sequuntur versiculis constantem legere velit, ante pedes in basi positam. Proprie autem pictum κατθεμένα. Nam κατατίθεσθαι est, *literis aliquid mandare.* Recte quoque emendavimus, ᾇ σὺ χαρεῖσα. Dii tum χαρῆναι dicuntur, cum victimas vel dona lubentes accipiunt, aut donantibus sunt propitii. Aristophanes Nubibus:

Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν, καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Quamobrem et illud Phædri Epigramma ineditum eodem modo corrigendum:

Καλλίστρατός σοι, Ζηνὸς ὦ διάκτορε,
Ἔθηκε μορφῆς ξυνὸν ἥλικος τύπον,
Κηφισιεὺς ὁ κοῦρος, ᾧ χαρεὶς, ἄναξ,
Ἀπολλοδώρου παῖδα καὶ πάτραν σάω.

In Codice MSto legitur, ὦ χάρις ἄναξ. Alterum testimonium de Diana ÆTHOPIA extat in Antipatri Epigrammate, quod ex

MSto edidit Vir Clarissimus Lucas Holstenius, in Notis ad Stephanum v. Ἀμφίπολις. Ἀντιπάτρου ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον δυσνόητον καὶ ἐσφαλμένον. *Bentleius.*

Στρύμονι καὶ μεγάλῳ πεποληςμένον Ἑλλησπόντῳ
  Ἤριον Ἠδωνῆς Φυλλίδος Ἀμφιπόλει
Λοίπα τοι Ἀνθιόπης Βραυρωνίδος ἴχνια νηῷ
  Μίμνει, καὶ ποταμοῦ τ' ἀμφιμάχητον ὕδωρ
Τῆνδε πότ' Αἰγείδεσιν μεγάλην ἔριν ὡς ἁλιανθεὶς
  Τρῦχος ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠϊόσιν.

Quod quidem Epigramma non injuria *mendosum* appellat *et intellectu difficile* librarius Græcus. Vide autem, an hoc pacto clarius et sincerius reddi possit:

Στρύμονι καὶ μεγάλῳ πεπολισμένῃ Ἑλλησπόντῳ
  Ἠρίον Ἠδωνῆς Φυλλίδος Ἀμφιπόλει.
Λοιπά τοι Αἰθοπίης Βραυρωνίδος ἴχνια νηῷ
  Μίμνει, παρ ποταμοῦ τ' ἀμφιμάχητον ὕδωρ,
Τῆνδε πότ' Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν. ὡς ἁλιανθὲς
  Τρῦχος, ἐπ' ἀμφοτέραις δερκόμεθ' ἠϊόσιν.

Phyllidi mulieri Thressæ (scio Φυλλίδα Thraciæ regionem esse; sed nihil ad hoc Epigramma) monumentum positum Amphipoli, quæ urbs sita est in ostio Strymonis in Hellespontum influentis: Ejusdem vero Phyllidis anathemata visuntur in Dianæ fano sito in adversa ripa Strymonis, de quo fluvio strenue olim ab Atheniensibus pugnatum est, duce Cimone: adeo ut utroque Strymonis littore Phyllidis reliquiæ conspiciantur; veluti cæruleum vexillum de malo navis suspensum. *Bentl.* Primum ex his duobus epigrammatis correxit et illustravit Dorvillius in Vanno Crit. p. 193. In altero emendando et explicando Bentlejus aberravit: sed correxit errorem ad Horat. l. iii. od. xxv. vs. 9. *Ernest.* [*Toup. in Suid.* ii. *p.* 583. *corrigit* Παιδὸς ἄφωνος ἐοῦσά τ' ἔτ' ἐννέπω. *et in quarto versu,* Ἑρμοκλείδαο τῷ ῥα[illegible]ν εἰν ἀΐδα.]

AUCTARIUM FRAGMENTORUM.

CCCCXVIII.

——ἐπεὶ θεὸς οὐδὲ γελάσαι
Ἀκλαυτεὶ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσιν ἔδωκε.

Schol. Gregor. Naz. ad Or. Stelit. i. p. 70. Καλλιμάχειον τοιοῦτο φέρεται· ἐπεὶ θεὸς &c. *Ernest.* [*Fragmenti indicium Ruhnkenio debuit Ernesti.*] Callimachum forte ante oculos habuit Apollon. Rhod. iv. 1165. seqq.

Ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
Πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐϋφροσύνῃσιν ἀνίη.

Apollonium pressius imitatus est Ovidius Metam. vii. 453.

—— usque adeo nulli sincera voluptas;
Sollicitique aliquid lætis intervenit.——Ruhnken.

[*Schol. Victor. ad Iliad.* E. 484. δακρύοεν γελάσασα] οὐκ ἐνόησεν οὖν Καλλίμαχος τὸν στίχον, εἰπὼν, Ἐπεὶ θεὸς οὐδὲ γέλασσεν Ἀκλαυτεί. ᾠήθη γὰρ ὑπὸ τῆς διαχύσεως τοῦ γέλωτος τὰ δάκρυα γενέσθαι.]

CCCCXIX.

Πιπράσκει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον.

Scholiast. Thucyd. vii. p. 483. διὰ κέρδος ἡγούμενοι πολεμίους] Παροιμία, Πιπράσκει δ' ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον. τοῦ Καλλιμάχου. *Ernest.*

CCCCXX.

Μοῦσαί νιν ἑοῖς ἐπίτυννον ἔθεντο.

Apollon. Dysc. Excerpt. p. 433. Ἡσίοδος μέντοι ἐπίμεμπτός ἐστιν εἰπών· ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες. ἐν ᾧ ἑνικῷ ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐχρήσατο. καὶ Καλλίμαχος· Μοῦσαί νιν &c. Cel. Ruhnkenius *Ep. Crit.* ii. excidisse γούνασι recte judicat, idque ponit inter ἐπὶ et τυννόν. *Ernest.*

CCCCXXI.

Γῆ ἀφάρωτος.

Heraclit. de Allegor. Homer. p. 491. καὶ τὴν γῆν ἀφάρωτον Καλλίμαχος εἶπε τὴν ἄγονον. ἀφάρωτος οἷον γυνή. v. Cel. Hemsterhus. ad Hesych. v. Ἀφάρωτος. *Ernest.* Huc pertinet glossa in

Etymol. MS. Bibl. Reg. Ἀφάρωτος. ἀναροτρίαστος. φάρος γὰρ &c. ut in Etymologo edito. Sed in fine additur: ἐν ὑπομνήσει Ἰάμβων Καλλιμάχου. *Ruhnken.* [*Toup. in Suid.* ii. *p.* 256. *Callimachi fragmentum esse contendit.* Ἀφάρωτος οἷον—γυή. *Cf. eundem* iii. *p.* 499.]

CCCCXXIII.

Μηδὲν ἐθέλω καλὸν ἔχειν ἀνάγνωστον.

Theophyl. Simocatta Φυσ. Ἀπορ. p. 4. Φίλῳ γὰρ μηδὲν ἄγνωστον ἔχοιμι καλὸν, τῷ Κυρηναίῳ πειθόμενος· et in Dial. quem Historiæ præfixit: Μηδὲν γὰρ ἄγνωστον ἔχοιμι καλὸν, ὡς ἐμοί γε καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. Meminit hujus dicti non semel Eustathius: ad Il. I. p. 743. 6. Οὕτω καὶ ἀνάγνωστον τὸ ἄγνωστον ἐν τῷ, Μηδὲν ἀνάγνωστον ἔχοιμι. plenius ad Il. N. p. 937, 57. τοιοῦτον καὶ τὸ γνωστὸν, ἄγνωστον, ἀάγνωστον, καὶ διὰ τοῦ ν ἀνάγνωστον, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας Μηδὲν ἐθέλειν ἔχειν καλὸν ἀνάγνωστον, ἤγουν λίαν ἄγνωστον· ad Od. Λ. p. 1684. 39 Οὕτω καὶ γνωστὸν, ἄγνωστον, ἀάγνωστον καὶ ἀνάγνωστον κατὰ τὸν εἰπόντα Μηδὲν ἐθέλειν καλὸν ἔχειν ἀνάγνωστον, ἀλλὰ δηλονότι πᾶσι γνωστόν· de ἀνάγνωστος idem monitum, sed auctoritate exempli destitutum, recursat ad Il. Ξ. p. 985. 22. Hæc si a vetere quodam Grammatico fluxerunt, ut valde credibile est, dubitari certe vix potest, quin ἀνάγνωστον prisca sit lectio et genuina. Is. Casaubonus ad Pers. S. i. 27. in editione Commentarii prima, *Refert*, inquit, *Eustathius* in Ὀδυσσ. Α *veteris cujusdam dictum,* M. ἐθ. καλῶν ἔχ. ἀνάγ. *negat velle inesse sibi aliquid pulcrum et honestum, quo se præditum esse alii ignorent.* Καλῶν scriptum vides, ut melius interpretationi conveniat, quod semper in Eustathio καλόν. Verum in altera, quæ Merico filio debetur, locupletiore hæc invenias adjecta: *Nisi tamen potius pro* ἀνάγνωστον *verior lectio sit* ἄγνωστον· (non meminerat Vir summus observationis Eustathianæ) *et tum alia fortasse fuerit verborum sententia, quæ non est hujus loci: hoc suadent Theoph. Simoc verba in Dialogo Historiæ præfixo:* Μηδὲν γὰρ ἄγνωστον ἔχοιμι καλὸν, ὡς ἐμοί γε καὶ τῷ Κυρηναίῳ δοκεῖ. Sed quis ὁ Κυρηναῖος; quid citius respondeas quam Callimachus? eum sine ulla hæsitatione intellexerunt Jos. Scaliger ad Catull. Carm. vi. qui, syllaba vocis φίλος, ut solent non raro Homerus aliique poëtæ, producta pentametrum effinxit: Φίλῳ δ' ἄγνωστον μηδὲν ἔχοιμι καλὸν· et Jac. Kimedonc. Castig. in Theophyl. cui placuit hemistichium esse Callimachi Cyrenæi: Μηδὲν ἄγνωστον ἔχοιμι φίλῳ καλόν —— Φίλῳ adscitum unico isto nititur Theophylacti loco; in reliquis omnibus abest, quum tamen, si ad ipsam χρείαν pertineret, omitti potuisse non videatur: atque adeo sponte subnascitur illa suspicio, Theophylactum forsitan, ut dictum hocce

ad suam orationem adcommodaret, addidisse *φίλῳ*. Quid ergo si sententia fuerit Aristippea, *Μηδὲν ἐθέλω καλὸν ἔχειν ἀνάγνωστον*, ex Cyrenensis illius philosophi *χρείαις* depromta, quarum tres libros eum confecisse tradidit ex Sotione et Panætio Diog. l. ii. 85. Suidas v. *Ἀρίστιππος, ἀποφθέγματα δὲ αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα*. Aristippus autem quam sæpe *ὁ Κυρηναῖος*· nec minus istius tituli signo philosophus indicari potest, quam poëta, uterque patriæ decus: *ὁ Κυρηναῖος* apud Scriptores Ecclesiasticos Synesius. Equidem ut nihil decerno, sic posteriori tamen opinioni me propiorem esse non inficior. Cæterum Vir insignis J. A. Fabric. Bibl. Gr. t. vi. p. 291. quando, notatis utrisque Simocattæ locis, adjecit, *Aristippum vel Callimachum intelligit*, temere scripserit, an cogitate et causa cognita, parum mihi liquet. De *ἀνάγνωστος* adeundus H. Stephani Index Th. Gr. L. in v. *Ἀνάεδνος*. *Hemsterh.*

CCCCXXIII.

Ὡς λύκος ὠρυοίμην.

Zenodotus de vocibus animalium, in Valkenarianis ad Ammonium Animadversionibus p. 229. *ὠρυγὴ κυρίως ἡ τῶν κυνῶν φωνὴ, καὶ ὠρύεσθαι, ὡς λύκος ὠρυοίμην παρὰ Καλλιμάχῳ. ὠρύεσθαι γὰρ ἐπὶ λύκων εἶπε.* *Ernest.*

CCCCXXIV.

Μητέρας ἐξεκένωσαν, ἐκούφισσαν δὲ τιθήνας.

Grammaticus de Barbarismo ad calcem Ammonii editus p 197. *τῆς δὲ κακίας μέρος ἐστι καὶ ἡ ἀκυρολογία, ὡς παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ἐπὶ τῶν ἀπολομένων νηπίων· Μητέρας* &c. Pro *ἐκούφισαν* metri caussa scripsi *ἐκούφισσαν*. *Ernest.*

CCCCXXV.

Ὡς ἡδὺ θάλατταν ἀπὸ γῆς ὁρᾶν,
Ὦ μῆτερ ἐστι, μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

Habet Stobæus Serm. LVII. Grotius metri caussa *ἀπὸ γαίης* legit: *ἀπὸ τῆς γῆς* Gataker. A. M. P. cap. xii. p. 514. Malim: *Ὡς ἡδὺ μὲν θάλατταν ἀπὸ τῆς γῆς ὁρᾶν*. *Ceterum* hi senarii non Callimachi sunt, sed Comici cujusdam, forte Menandri, cui Lambinus ad Horat. I. Epist. ii. 10. eos tribuit. Eosdem expressit Lucretius ii. 1. *Ruhnkenius.*

CCCCXXVI.

Φορβεία αὐλητική.

Pollux x. 153. *καὶ Καλλίμαχος τὴν φορβείαν τὴν αὐλητικήν*. Verba *καὶ Καλλίμαχος* in editione Hemsterhusiana accessere e MS. Antverpiensi. De illo capistro præter interpretes ad h. l. vid. etiam viri docti ad Longin. p. 20. *Ernest.*

CCCCXXVII.

Ἀσπαστύς.

Suidas in Ἀσπαστοί.——παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ ἀσπαστὺς ἀσπαστύος, τουτέστι προσηγορία φιλία. *Ernest.*

CCCCXXVIII.

Κολωνάων.

Suidas: Κολωνάων παραλόγως ἐχρήσατο Καλλίμαχος. οὐ γὰρ παράγεται ἀπὸ τῆς κολώνης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ. v. ad H. in Del. vs. 66. *Ernest.*

CCCCXXIX.

——τοῦτο γὰρ αὐτὴν
Κωμῆται κάλεον περιαγέες.——

Suidas: Κωμῆται. καὶ οἱ γείτονες. κώμη γάρ, ἡ γειτονία. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ· Τοῦτο γὰρ αὐτῇ κωμῆται κάλεον περιαγέες. Hæc Kusterus nec tentavit, nec Latine vertere voluit. Scribendum autem primum αὐτὴν, scil. Hecalen. Explicabat poëta nomen Hecales, *hoc ipsum nomine appellabant vicani.* Ultimum verbum est corruptum, nec habeo quomodo sanem. *Ernest.*

CCCCXXX.

Ναὶ μὰ τόν.

Suidas v. Ναὶ μὰ τό. Καλλίμαχος Ἑκάλη εἶπε· Ναὶ μὰ τόν· καὶ οὐκ ἐπάγει θεόν. Hanc particulam neglexit Bentlejus ad Fr. XLIX. *Ruhnken.*

CCCCXXXI.

Παιδοῦσα.

Schol. Sophocl. Trachin. 312. τεκοῦσα] τέκνα ἔχουσα, ὅπερ Καλλίμαχος φησὶ παιδοῦσα. quo respexit etiam Suidas: Παίδουσα, ἡ παιδοῦσα, ἐγκύμων. ut bene ibi notat Kusterus. *Ernest.* [*Legendum putat Brunckius* παιδοῦσσα.]

CCCCXXXII.

Lactantius ad Stat. Theb. ii. vs. 250. *Proverbium apud Argivos, cum alicujus ignaviam irriderent, ut Callimachus ait,* ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών. Sic e corruptæ lectionis vestigiis legendum conjecit Jos. Scaliger Epistol. iii. 212. quod postea etiam in mentem venit Th. Munkero ad Hygin. Fab. clxx. Add. N. Heins. ad Ovid. Metam. xv. vs. 164. et Ez. Spanhem. ad H. in L. Pall. vs. 35. *Ruhnken.*

CCCCXXXIII.

Euseb. Chron. i. p. 39. Καλλίμαχος δὲ δέκα τρεῖς Ὀλυμπιάδας ἀπὸ Ἰφίτου παρεῖσθαι φησὶ μὴ ἀναγραφείσας. *Ernest.*

CCCCXXXIV.

——ἵν' ἔλλερα πολλὰ τέλεσκεν.

Lex. MS. Reg. [*Zonaræ*] apud Cel. Albertum ad Hesych. t. i. p. 1180. Ἔλλερα. χαλεπὰ. σημαίνει δὲ καὶ τὰ βλέφαρα. (βλαβερὰ) Καλλίμαχος· ἵν' ἔλλ. π. τ. ὄλλυρά τινα ὄντα. *Ernest.*

CCCCXXXV.

Οἵ κεν βρωσείοντες ἐμὸν παριῶσιν ἄροτρον.

Apollonius Lex. Homer. MS. apud Cel. Albertum ad Hesych. t. ii. p. 831. Ὀψείοντες. ὀπτικῶς ἔχοντες. ὁ δὲ τύπος τῆς λέξεως Ἀττικός. Κλαυσείοντες γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ, κλαυστικῶς ἔχοντες, καὶ Καλλίμαχος· Οἵ κεν βρωσείοντες ἐμὸν παριῶσιν ἄροτρον. ἀντὶ τοῦ, βρωτικῶς ἔχοντες. *Ernest.* [*Toup. ad Theocr. p.* 384. *corrigit* παρίωσιν, *prætervolant, de gruibus dictum existimans.*]

CCCCXXXVI.

——ἀρότας κύματος Ἀονίου.

Orion Thebanus MS. περὶ ἐτυμολογιῶν·——τοῦ ἀλίτω βαρύτονον ἀλίτης· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλίτην. καὶ παρώνυμον ἀλιτὴρ, ὡς ἀρότης ἀροτήρ. Καλλίμαχος· ἀρότας κύματος Ἀονίου. *Ernest.* [*Notandum autem hæc excerpta omnia ex Grammaticis MSS. Ruhnkenio deberi*]

CCCCXXXVII.

——ὁ δὴ μήκωνα πατεῖται.

Orion Thebanus MS. περὶ ἐτυμολογιῶν, in Φάτνη.——ὅτι δὲ πατῶ ἐπὶ τοῦ ἐσθίειν κεῖται, τίθησι τοῦτο καὶ Καλλίμαχος λέγων· ὁ δὴ μήκωνα πατεῖται. De Ionico verbo πατεῖσθαι pro *edere* pulcre disserit P. Wesselingius Diss. Herodot. p. 97. *Ruhnken.*

CCCCXXXVIII.

Ὃς δ' ὡς ἐξ ὀχεῆς ὄφις αἰόλος αὐχέν' ἀνασχών.

Orion Thebanus MS. περὶ ἐτυμολογιῶν· Χεὰ καὶ χειὰ, ὁ φωλεός.——καὶ μετὰ περισσοῦ τοῦ ο Καλλίμαχος· οἱ δ' ὥστ' ἐξ ὀχεῆς σοφίσαι ὅλως αὐχέν' ἀναυχήν. Quo nihil corruptius. Feliciter restituit Ruhnkenius sic, ut exprimendum curavi. *Ernest.* Hanc emendationem pluribus firmare possem. Sed satis sit, bina loca simillima addere. Cicero in Vatin. cap. 2. *Repente enim te, tanquam serpens e latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis cervicibus intulisti.* Virgilius Æn. v. 277. item de serpente:

——*ferox, ardensque oculis, et sibila colla*
Arduus attollens.————*Ruhnken.*

[*Toup. in Suid.* ii. *p.* 253. Οἱ δ', ὡς ἐξ ὀχεῆς ὄφις αἰόλος αὐχέν' ἀνέσχεν, *improbante Valckenaerio ad Theocrit. Adoniaz. p.* 255.]

CCCCXXXIX.

Φάλακρα.

Scholiastes MS. ad Il. Θ. 48. Φάλακρα. Τούτου μνημονεύει Καλλίμαχος ἐν ά Αἰτίων. *Ernest.*

CCCCXL.

——ἄνωγε δὲ πορθμέα νεκρῶν.

Scholiastes MS. ad Il. K. 12. τὸ δὲ ἄνωχθι ἐνεστῶτός ἐστι ——ἀναλογώτερον δὲ τὸ παρὰ Καλλιμάχῳ· ἄνωγε δὲ πορθμέα νεκρῶν. *Ernest.* [*Vid. Valckenaer. Diatrib. Eurip. p.* 281. A. *Pertinet forsan ad locum unde desumtum est Fragmentum* CX.]

CCCCXLI.

Λύδη καὶ παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν.

Scholiastes MS. Dionysii Periegetæ, in Bibl. Regia: Ὅτι δὲ διαβέβληται τὸ παχὺ, σαφῶς ὁ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγράμμασιν δηλοῖ. διασύρων γὰρ Ἀντιμάχου τὸ ποίημα τὴν Λύδην, ἔφη· Λύδη &c. Idem alio loco corrupte: τὴν δὲ παχύτητα τῶν ποιημάτων ἱκανῶς μὲν διασύρει Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Καλλίμαχος: αὐδῆσαι παχὺ γράμμα καὶ οὐ τορόν. De Antimachi Lyda præter alios vide Cl. Valkenar. ad Schol. Eurip. Phœn. p. 607. *Ruhnken.*

CCCCXLII.

——Ἀμάρτυρον οὐδὲν ἀείδω.

Scholiast. MS. Dionysii Perieg. vs. 1. παραιτεῖται δὲ τὸ ἀμάρτυρον, ἴσως ἐκ τοῦ Καλλιμάχου τοῦτο μαθών· ἐπεὶ κἀκεῖνος, ἀμάρτυρον οὐδὲν ἀείδω, φησίν. Similiter Virgil. Æn. viii. 49. *Haud incerta cano. Ruhnken.*

CCCCXLIII.

——οὓς Βρέννος ἀφ' ἑσπερίοιο θαλάσσης
Ἤγαγεν Ἑλλήνων ἐπ' ἀνάστασιν.——

Scholiast. MS. Dionysii Perieg. vs. 74. Οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλάται τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄποικοι εἰσὶν, ὡς καὶ οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴβηρες τῶν ἐν ταυτῃ ἄποικοι εἰσί· περὶ ὧν φησ' καὶ Καλλίμαχος· Οὓς Βρέννος ἀφ' ἑσπερίοιο θαλάσσης ἤγαγεν Ἑλλήνων εἰς ἐπανάστασιν. Dele præpositionem εἰς, metro jubente. Alter MS. corruptissime: Βρεττανοὺς ἐφ' ἑσπερίας θαλάσσης ἤγαγεν Ἑλλήνων καὶ ἐπανίστη. v. Hymn. in Del. vs. 172. ibique Scholiastes. *Ruhnken.*

CCCCXLIV.

——Ἰηπύγων ἔγχος ἀπωσάμενοι.

Scholiast. MS. Dionysii Per. vs. 99. ὁ Ἀδριὰς παράκειται ἄχρι

τῆς τῶν Ἰηπύγων, οἵ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος οὕτως· Ἰηπύγων ἔγχος ἀπωσάμενοι. *Ernest.* [*Lege* Ἰηπυγίων.]

CCCCXLV.

——οὐδ' ὅθεν, οἶδεν, ὁδεύει,
Θνητὸς ἀνήρ.————

Scholiast. MS. Dionysii Per. vs. 221. Θεόκριτος δὲ ἕως Βλεμμύων αὐτὸν (Νεῖλον) ὁρᾶσθαι φησίν. ὁ δὲ Καλλίμαχος· οὐδ' ὅθεν &c. Callimachum more suo imitatus est Dionysius vs. 1168. seqq.

Ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται
Μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
Θνητὸς ἐών.——*Ruhnken.*

CCCCXLVI.

Ἐπιζεφύριοι Λοκροί.

Scholiastes MS. Dionys. Per. vs. 364. ὁ δὲ Καλλίμαχος καὶ ἄλλοι πολλοὶ Ὑπερζεφυρίους Λοκροὺς φασὶν καλεῖσθαι, διὰ τὸ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον κεῖσθαι. Alter MS. Ὑποζεφυρίους. Scribendum Ἐπιζεφυρίους. *Ernest.*

CCCCXLVII.

Scholiast. MS. Dionysii Per. vs. 369. ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος] Διὰ τὰς νίκας τὰς τῶν ἐνοικούντων. ὥς φησι Καλλίμαχος. Πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται νικήσαντες τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας, ἐστεφανώθησαν. *Ernest.*

CCCCXLVIII.

Πάντες ἀφ' Ἡρακλέους ἐτήτυμον ἔσσι κώμου
Ἔξοχα δ' ἐν πεδίοις οἳ πόλιν Ἰταλῶν
Ὠκήσατε————

Scholiast. MS. Dionysii Per. vs. 376. Τάρας δ' ἁλὸς ἐγγύθι κεῖται, Ἥν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης] Μέμνηται τῆς ἱστορίας καὶ Καλλίμαχος, λέγων οὕτως· Πάντες ἀφ' Ἡρακλέους ἐτήτυμον ἔσσι κώμου ἔξοχα δ' ἐν πεδίοις οἳ πόλιν Ἰταλῶν ὠκήσατε. His nihil corruptius. Tentabam:

Πάντες ἀφ' Ἡρακλῆος ἐτήτυμον εἰσὶ γόνοιο,
Ἔξοχα δ', ἐν πεδίοις οἵ γε πόλιν Ἰταλῶν
Ὠκίσατε.————

Omnes Lacedæmonii vere ab Hercule orti sunt; vos imprimis, qui in Italorum campis Tarentum condidistis. Nihil melius in præsenti succurrit. De *Partheniis*, Tarenti conditoribus, res nota e Strabone vi. p. 428. Justino iii. 4. et aliis. *Ruhnken.*

CCCCXLIX.

Αἱ δὲ πάγον φορέουσιν ἐπ' Ἄρεος———

Etymologicum MS. Bibl. Regiæ: Ἄρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· Καλλίμαχος· αἱ δὲ πάγον φορέουσιν ἐπ' Ἄρεος. Intelligo Furias quæ Orestem ad Areopagum duxerint. Euripides Orest. vs. 1650. seqq.

Ἐνθένδε τ' ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων πόλιν,
Δίκην ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνου
Εὐμενίσι τρισσαῖς. θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς,
Πάγοισιν ἐν Ἀρείοισιν εὐσεβεστάτην
Ψῆφον διοίσουσ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή. *Ruhnken.*

CCCCL.

Δελφὸς ἀνὴρ ἐμὸς ἱερόεργος.

Etymolog. MS. Bibl. Reg. Δελφοὶ καὶ Δελφός. Καλλίμαχος· Δελφὸς ἀνὴρ &c. Δελφὸς λαὸς occurrit H. in Apoll. 98. *Ernest.*

CCCCLI.

Εἰδυλίς.

Etymolog. MS. Bibl. Reg. Εἰδυλὶς, ἐπιστήμων, εἰδυῖα. Καλλίμαχος· ἄκουσον ὀφθαλμοὶ γάρ. Oportet exciderit hic verbum εἰδυλὶς, cui auctoritatem conciliare loco Callimachi volebat. In Etym. MS. Ultraj. hoc fragmentum sic habet:——Καλλίμαχος· καὶ κόσσον ὀφθαλμοὶ γὰρ ἀπαθέως ὅσον ἀκοή. εἰδυλὶς παρὰ τὸ εἴδω, τὸ γινώσκω. Sed hæc valde corrupta sunt. *Ernest.* [*Fragmentum cum Ruhnkenio communicavit Wesselingius.*]

CCCCLII.

Etymolog. MS. Reg. v. Πηληϊάδεω.——τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν ἐνικῶν, οἱ ποιηταὶ οὐ προσφέρονται εἰς ου, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ εω Ἰωνικῶς ὡς Πηλείδεω, ἢ διὰ τοῦ αο Δωρικῶς, ὡς Ὀρέσταο· Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔπεται Ἀτρείδαο. Καλλίμαχος δὲ ἐν πρώτῳ Αἰτίων ἐχρήσατο τῇ εἰς ου. Ταῦρον ἐρυκιμὴν εἰς ἑνὸς ἀντερέτου. Etym. MS. Ultraj. Ταῦρον ἐρυμικὴν εἰς ἑνὸς ἀστερέτου. Legendum, Ταῦρον ἐριμύκην. Literam μ pronunciando duplicabant veteres. Cetera non expedio. *Ruhnken.*

CCCCLIII.

Ἀρτίως.

Lexicon MS. Bibl. Regiæ: Ἀρτίως. νεωστί. οὕτω Καλλίμαχος. *Ernest.* [*MS. teste Bastio ad Gregor. de Dial. p.* 368. Ἁρμοῖ που. ἀρτίως, νεωστί. Καλλίμαχος. *Refer ad Fragm.* XLIV. *et cf.* CCXXX.]

CCCCLIV.

Ἐκ δ' ἄρτους σιπύηθεν ἄλις κατέθηκεν ἑλοῦσα.

Lexicon MS. Bibl. Reg. Σιπύη. τὸ κανίσκιον, ἢ ἡ ἀρτοθήκη. Καλλίμαχος· ἐκ δ' ἄρτους σιπύηθεν ἄ. κ. ἑ. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. Apollonius Dyscolus Grammatica inedita: ——τῆδε ἔχει καὶ τὸ Θήβηθεν, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἀθήνης Ἀθήνηθεν, σιπύης σιπύηθεν· ἐκ δ' ἄρτους σιπύηθεν. Videtur esse ex Hecale. *Ruhnken.* [*Citat Zonaras in Lexico p.* 1645.]

CCCCLV.

Ἀβάλε μηδ' ἀβόλησαν.

Scholia MS. in Dionysii Thracis Grammaticam: Τὸ γὰρ αἴθε εἴθε φησὶν ὁ ποιητής· καὶ Καλλίμαχος· Ἀβάλλε μηδ' ἀβόλησαν. *Ernest.*

CCCCLVI.

Τὸ πῦρ ὅπερ ἀνέκαυσας, πολλὴν πρόσω κέχρηκε Φλόγα. ἴσχε δὲ δρόμον μαργῶντος ἵππου.

Tryphon περὶ τρόπων ποιητικῶν. MS. in Bibl. Leidensi: Ἀλληγορία ἐστὶ φράσις ἕτερον μέν τι δηλοῦσα, ἑτέρου δὲ ἔννοιαν παριστῶσα. τότε δὲ καταχρῶνται δεόντως τῇ ἀλληγορίᾳ, ὅταν ἢ δι' εὐλάβειαν, ἢ δι' αἰσχύνην οὐ δύνανται φανερῶς ἀπαγγεῖλαι, ὃν τρόπον παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἰάμβοις· Τὸ πῦρ ὅπερ ἀνέκαυσας, πολλὴν πρόσω κέχρηκε Φλόγα. ἴσχε δὲ δρόμον μαργῶντος ἵππου. Ταῦτα γὰρ οὐ κυρίως εἴρηται. οὐ πυρὸς οὐδὲ ἱπποδρομίας ἐστὶ λόγος· ἀλλ' ὥσπερ αἰδούμενος ἐκδηλοῦν ἤλεγξε τὴν ὑπερβολὴν τῆς θρασύτητος. Priora si scribas, Τὸ πῦρ, ὅπερ ἀνέκαυσας, ἐς πολλὴν πρόσω, jambus existet tolerabilis: quod sequitur κέχρηκε non expedio: sensus videtur fuisse: *Ignis, quem succendisti, in multam porro flammam erupit.* Hic sine dubio Callimacheum aliquid recisum, quod Tryphon ad allegoriæ rationem explicandam minus faceret censeret: deinde sequebatur:——ἴσχε δὴ δρόμον Μαργῶντος ἵππου ——*retine*, vel, *compesce cursum furentis equi:* cujuscumque τὴν ὑπερβολὴν τῆς θρασύτητος allegorice designari indicat Tryphon. Haud ignotum est, quam sæpe Veterum in testimoniis adferendis Grammatici verba mutilata proponant. *Hemsterh.* [*Cod. Leidens. teste Valckenaerio Epp. ad Ernesti. p.* 45. *habet* προσακέχρηκε *et* μαργοῦντος.]

CCCCLVII.

Scholiastes Æschinis ineditus, qui est penes T. Hemsterhusium, ad Orat. c. Timarch. p. 78. ὥστ' ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην &c.] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος· ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνίς. οὕτω Καλλίμαχος. Hanc historiam qui narrarint, commemorat Cl. Taylorus ad

Æschin. l. c. quibus adde Lexicon Rhetoricum MS. Παρ' ἵππον καὶ κόρην. ὄνομα τόπου Ἀθήνησιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὸν Ἱππομένην ἕνα τῶν Κοδριδῶν βασιλέα ὄντα τῆς παιδὸς αὐτοῦ διαφθαρείσης τὴν παρθενίαν ἀγανακτήσαντα, καθεῖρξαι αὐτὴν ἐν τῷ χωρίῳ ἐκείνῳ μεθ' ἵππου μαινομένου, ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι. *Ruhnken.*

CCCCLVIII.

Ἐν δ' ἐτίθει παγίδεσσιν ὀλέθρια δείλατα δοιαῖς.

Etymolog. MS. Bibl. Leidens. Δέλεαρ, τὸ τῷ ἀγκίστρῳ περιτιθέμενον, ἐφ' ᾧ τοὺς ἰχθύας ἀγρεύεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ δείλατα. Hinc supplendus est editus Etymologus p. 254, 46. *Ruhnken.* [*Vid. Porson. in Collatione Codicis Harleiani Odysseæ*, p. 49.]

CCCCLIX.

——παλαίθετα κᾶλα καθήρει.

Etymol. MS. Bibl. Leidens. v. Καλοστρόφοι.——κᾶλον δὲ τὸ ξύλον εἴρηται, ἀφ' ου καὶ καλόπους. Καλλίμαχος Ἑκάλῃ· παλαίθετα κᾶλα καθήρει. Ad hunc locum respexit Suidas: Κᾶλα παλαίθετα. ξηρὰ ξύλα, ἐκ πόλλου ἀποτεθέντα χρόνου. Hecale vetusta ligna, quibus in foco uteretur, de strue aut aliunde detraxit. Imitatus est Ovidius Metam. viii. 644. de Baucide:——*ramaliaque arida tecto detulit.* qui plura, ni fallor, ex Callimachi Hecale transtulit ad Baucida suam. Miror vero, accuratissimum alias Casaubonum ad Pers. Sat. iv. p. 332. scribere, Callimachum in Αἰτίοις Baucida commemorasse. Nusquam Baucidis mentio in Callimacheis, quæ supersunt, fragmentis. Id tamen securus negligensque repetit Nic. Heinsius ad Ovid. Metam. viii. 631. atque adeo rem exaggerans scribit, fabulam de Baucide fuse prosecutum esse Callimachum in Αἰτίοις. Sic error errorem parere solet. *Ruhnken.*

CCCCLX.

Μουσέων δ' οὐ μαλὰ φιδὸς ἐγώ.

Etymol. MS. Bibl. Leid. v. Φείδομαι.——τὸ δὲ φιδὸς ὄνομα τὸ σημαῖνον τὸ φειδωλὸς ἐπεκράτησε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· Μουσέων δ' οὐ μάλα φιδὸς ἐγώ. Per ει etiam scriptum φειδὸς ex antiquis Comicis profert Eustath. ad Il. E. p. 407. *Ruhnken.*

CCCCLXI.

Apollon. Dyscolus Grammat. MS. ὅτι γὰρ καὶ δύο συλλαβῶν ἀποκοπαὶ γίνονται, ἐν τῷ περὶ παθῶν ἐδείχθη. τό, τε γὰρ πρόπαρ οὕτως ἔχει. καὶ τὸ μάκαρ πηδᾶ, καὶ τὸ ὑμὲν παρὰ Καλλιμάχῳ. Hæc dicuntur ex eorum sententia, quam Apollonius est secutus, qui πρόπαρ a προπάροιθεν, μάκαρ a μακάριος κατ' ἀποκοπὴν δύο

συλλαβῶν orta statuebant: vid. Etym. p. 700. vs. 36. Eum in modum πῆδα pro πηδάλιον, (quanquam ex Etymologo forte refingi quis debere cogitet, καὶ ῥᾶ) Ὑμὲν vel Ὑμὴν apud Callimachum pro Ὑμέναιος. Refutatur hæc opinio ab Eustathio ad Od. E. p. 1542. 25. *Hemsterh.* [*Legendum πηδά. Vid. Bast. ad Gregor. p. 575.*]

CCCCLXII.

Schol. MS. Lips. ad Il. Z. 305. ἐρυσίπτολι· πλεονασμὸς τοῦ ε. παρὰ Καλλιμάχῳ. οἱ δὲ τῶν οὐκ ἀγαθῶν ἐρυσίπολις. Παρά τισι δὲ ἡ ποιοῦσα ἐριπεῖν τὰς πόλεις. ἄμεινον δὲ ῥυσίπτολις. In fine legendum est ἐρυσίπτολις· quid pro οἱ δὲ, nescio. Ῥυσίπολις dixit Heliodor. Æth. i. p. 129. *Ernesti.* [ἐρυσίπτολιν *Schol. Venet.*]

CCCCLXIII.

Θεσπεσίων νεφέων ἐκ Διὸς ὗεν ὕδωρ.

Sextus Emp. adv. Gramm. §. 101. Hunc pentametrum Callimachi esse, ad illum locum existimat J. A. Fabricius. [L. Θεσπέσιον.

SPICILEGIUM

FRAGMENTORUM.

CCCCLXIV.

ἠβαίην οὔτι κατὰ πρόφασιν.

Schol. Venet. in Iliad. B. 380. Ἀεὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ἠβαιὸν ἐν ἑνὶ μέρει λόγου. ἔνθεν καὶ Καλλίμαχος· ἠβαίην &c.

CCCCLXV.

ἀστὴρ

Αὔλιος, ὃς δυθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου.

Schol. Venet. in Iliad. A. 62. οὔλιος ἀστήρ] τινὲς γράφουσιν αὔλιος, ὅ ἐστιν ἑσπέριος, πρὸς ὃν αὐλίζεται τὰ ζῶα. καὶ Καλλίμαχος, ὃς δυσθμὴν εἶσι μετ' ἠελίου. Corrige ut supra. Apollon. Rhod. iv. 1629. Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστὴρ Αὔλιος, ὅστ' ἀνέπαυσεν οἰζυροὺς ἀροτῆρας. Cf. notas in H. Cerer. 10.

CCCCLXVI.

Ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα.

Constantin. Lascaris de Nomin. et Verb. fol. 154. a. ἔστιν δὲ παρὰ ποιηταῖς καὶ τὸ ὕδος, τοῦ ὕδεος, καὶ ὕδους. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος, Ἔστιν &c.

CCCCLXVII.

τὰς ἰδάνας Χάριτας.

Schol. Venet. in Iliad. Ξ. 172. ὡς παρὰ τὸ ἵκω (εἴκω) ἵκανος, καὶ παρὰ τὸ πείθω πίθανος, τρώγω τράγανος, εἴδω ἴδανος, τὰς ἰδάνας Χάριτας ὁ Καλλίμαχος.

CCCCLXVIII.

αἱ μέν ῥα λιέσσιν.

Schol. Venet. in Iliad. Λ. 480. λῖν] τὸ πληθυντικὸν παρὰ Καλλιμάχῳ, αἱ μέν ῥα λιέσσιν.

CCCCLXIX.

Τάμμεω θυγατέρος.

Schol. Venet. in Iliad. I. 193. οἱ αὐτοὶ (Ἴωνες) δὲ καὶ τὸ Ἀθάμας, κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ α, καὶ τροπῇ τοῦ θ εἰς τὸ τ, Τάμμας λέγουσι. Τάμμεω θυγατέρος, Καλλίμαχος ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

CCCCLXX.

Εἰς δαΐν ὁπλισμὸν ἵππειον.

Schol. Venet. in Iliad. Ξ. 387. ὅτι βαρύνεται ἡ εὐθεῖα δάϊς, διδασκόμεθα ἐκ τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ αἰτιατικῆς, Εἰς δάϊν ὁπλισμὸν ἵππειον. Forsan idem fragmentum est ac CCXLIII. et legendum, Εἰς δάϊν ὁπλισμόν θ' ἵππιον ἐρχόμενον.

CCCCLXXI.

Μουσέων κεῖνος ἀνὴρ ἀτέει.

Schol. Venet in Iliad. Υ. 332. ἀτέοντα, ἀφροντιστοῦντα. Καλλίμαχος, Μουσαῖον κεῖνος ἀνὴρ ἀτέτει. Heynius verissime emendavit Μουσέων.

CCCCLXXII.

Οὔλου μητέρ' Ἄρηος.

Schol. Venet. in Iliad. Φ. 536. οὔλου pro ὀλοθρητικοῦ.

CCCCLXXIII.

ὁ δ' ἐκ Λοκρῶν τείχεος Ἰταλικοῦ

Παρῆν ἀμύντωρ.

Schol. Venet. in Iliad. X. 56. τεῖχος, τὴν πόλιν. Καλλίμαχος, ὁ δ' ἐκ &c.

CCCCLXXIV.

Μέσον ἐπὶ ναύταις.

Schol. Victorian. ad Iliad. O. 626. Ἄρατος, Ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον. καὶ Καλλίμαχος, μέσον ἐπὶ ναύταις. Vide an mutilæ et corruptæ voces pertineant ad Fragmentum CXI.

CCCCLXXV.

Σὺν δ' ἡμῖν ὁ Πελαργὸς ἀμορβεύεσκεν ἀλήτης.

Etymol. M. p. 85, 25. Ἀμορμεύεσκεν. συνοδοιπόρει· οἷον, Σὺν δ' ἡμῖν ὁ πελαργὸς ἀμορμεύεσκεν ἀλοίτης. et sic Zonaras p. 160. nisi quod ultimam vocem omittit. Sed rectius ἀμορβεύεσκεν Lex. MS. Mosquense apud Matthæi Lectt. Mosq. T. ii. p. 82. Nihil dubium quin ex Callimachi Hecale sit. De ἀμορβεύειν vid. H. Del. 45. Fragm. XLVI. Πελαργὸς autem pro Πελασγὸς etiam alibi dixit noster, Fragm. CCLXXXIII. Τυρσηνῶν τείχισμα Πελαργικόν.

CCCCLXXVI.

αἱ δὲ γυναῖκες

[Αὐτὸν μὲν] στόρνησιν ἀνέστρεφον.

Suidas, Στόρνησι. ζώναις. Αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον. Voces uncinulis inclusas supplet Toup. in Suid. ii. p. 197. et legit ἀνέστεφον; opinatur autem Hecales Callimacheæ fragmentum esse; addit enim Suidas περὶ Θησέως. Et sic Ruhnkenius in Epist. ad Ernesti. p. 21.

CCCCLXXVII.

Αἴθρην τὴν εὔτεκνον ἐπ' ἀγρομένοις ὑδέοιμι.

Suidas, Ὑδέοιμι ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι. Αἴθρην τε εὔτεκνον &c. "Scribe ob metrum Αἴθρην τὴν εὔτεκνον.—Est autem, opinor, versus Callimachi in Hecale; quæ mulier hospitio excepit Theseum: de quo Plutarchus in Theseo. Æthra autem mater Thesei. Verbum autem ὕδειν alibi usurpat noster Poeta H. Jov. 76. Αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδείομεν Ἡφαίστοιο." Toup. in Suid. ii. p. 291. iii. p. 181.

CCCCLXXVIII.

Αἶψα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοιλήν.

Suidas. v. Κυμαίνω. Ad Hecalen probabiliter retulit Toup. in Suid. iii. p. 182. Et ante eum Ruhnkenius in Epist. ad Ernesti. p. 20.

CCCCLXXIX.

Μέσσαβα βοῦς ὑποδύς.

Tzetzes ad Hesiod. Op. 467. a Porsono indicatus.

CCCCLXXX.

ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο.

Schol. Venet. Iliad. A. 93. sed librarii culpa. Homeri locus est: vid. ad Fragm. CCXC.

CCCCLXXXI.

Ἡ δ' ἀπὸ Μηρισοῖο θοὴ βορέαο καταῖξ.

Suidas v. Καταιξ. sine nomine. Addit: ἤτοι ἀπὸ τῆς Θράκης. Qui versus ex eadem officina prodiit, ex qua ille H. in Dian. 114. Αἵμῳ ἐπὶ Θρήϊκι, τόθεν βορέαο καταῖξ. *Ruhnken.* Μηρίζοιο Toup. in Suid. I. p. 315.

CCCCLXXXII.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα, καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ
Ὀσσομένη———

Suidas v. Ὑποδράξ. sine nomine. Conf. Nicandri Theriac. 457. 765. *Ruhnken.*

CCCCLXXXIII.

———ὅστις φόβησι ξανθοτάταις ἐκόμα.

Suid. v. Φόβη. sine nomine. Ad nostrum retulit Ruhnkenius. Legendum autem ὅστε φόβησι.

CCCCLXXXIV.

———γέντο δ' ἐρείκης
Σκηπάνιον . . . ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή.

Suid. v. Ὀκχή. sine nomine. *Ruhnken.* Vid. supra p. 193.

CCCCLXXXV.

ἀείπλανα χείλεα γρηός.

Suid. v. Ὕδω. sine nomine. *Ruhnken.*

CCCCLXXXVI.

Εἷλε δὲ πασσαγίην· τόδε δ' ἔννεπε.

Suid. v. Πασσαγίην. sine nomine. *Ruhnken.*

CCCCLXXXVII.

Callimacho tribuit Ruhnkenius Fragm. ap. Suid. in v. Λάταξ, ex epigrammate desumtum, quod integrum exhibuit Toup. in Theocr. Schol. p. 211. quodque ad nostrum probabiliter referendum.

CCCCLXXXVIII.

καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης
Βόσκεο.

Suid. v. Πίσεα. sine nomine. *Ruhnken.*

CCCCLXXXIX.

Σχέτλιαι ἀνθρώπων ἀφραστύες.

Suid. v. Ἀφραστύες. sine nomine. *Ruhnken.*

CCCCXC.

Γαστέρι μοῦνον ἔχοιμι κακῆς ἀλκτήρια λιμοῦ.

Suid. v. Λιμός. sine nomine. Conf. sup. v. Ἀλκτήρια λιμοῦ. *Ruhnken.*

CCCCXCI.

Huc retulit Ruhnkenius distichon ap. Suid. v. φιληδῶν. quod fragmentum est epigrammatis in Xenophontem ap. Diog. Laertium. Vid. Toup. in Suid. II. p. 342. Et certe Callimacheum sonat.

CCCCXCII.

——ἧχι κονίστραι

Ἄξεινοι λύθρῳ τε καὶ Ἄρεϊ πεπλήθωσι.

Suid. v. Ἄξεινος. sine nomine. Sed pro Ἄρεϊ legendum εἴαρι, sicut ipse citat v. Ἔαρ. ἔαρ pro *sanguine* est apud Callim. in Fragm. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Deor. p. 240. Facile me in nonnullis horum conjectura fallere potest. Sed, qui utramque Anthologiam et editam et ineditam, itemque ceteros poetas accurate cum Suida con..li, videor mihi de his aliquanto certius posse pronunciare. *Ruhnken.* Legendum πεπλήθουσι.

CCCCXCIII.

Νήϊδες οἳ Μούσης οὐκ ἐγένοντο, φίλοι.

Hephæst. p. 93. Vid. Hemsterhus. ad Fr. CXI. et Gaisford. ad Hephæst. l. c.

CCCCXCIV.

Τὰς Ἀφροδίτας, ἡ θεὸς γὰρ οὐ μία,

Ἡ Καστνίη πάσας ὑπερβάλλει φρονεῖν.

Strabo ix. p. 438. Καλλίμαχος μὲν [οὖν φησιν ἐν τοῖς] Ἰάμβοις, τὰς Ἀφροδίτας, ἡ θεὸς γὰρ οὐ μί[α, τὴν Καστνιῆτιν] δ' ὑπερβάλλεσθαι πάσας τῷ φρονεῖν, ὅτι μόνη παραδέχεται τὴν τῶν ὑῶν θυσίαν. Voces uncinulis inclusas suppleverunt scribæ recentiores; abrosæ sunt in vetere codice Pariensi, ceterorum omnium archetypo, teste Dutheilio. Versus edidi ex correctione Porsoni in Advers. p. 309.

CCCCXCV.

Βρένθιον.

Etymol. M. p. 212, 48. Βρενθύεται. μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται. οἱονεὶ θρύπτεται. Βισαντῖνός φησιν ἐν τοῖς περὶ χρηστομαθίας οὕτω. Βρένθιόν ἐστι μύρον. καὶ οὕτως ἐν τοῖς ἰάμβοις. Helladii Besantinoi locus exstat, sed mutilatus, apud Photium p. 1585. Nihil dubium quin rescribendum sit οὕτως Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. Poetæ nomen per compendium scriptum, in καὶ transiit. Ter in eadem pagina citatur Callimachus.

CCCCXCVI.

Κύρβεις.

Helladius l. c. Ὅτι τὸ κύρβεις οἱ μὲν Ἀττικοὶ ἀρρενικῶς ἐκφωνοῦσι. Καλλίμαχος δὲ οὐδετέρως.

CCCCXCVII.

Εἴρενος.

Constant. Lascar. de Nom. p. 132. Εἴρην, εἴρενος, καὶ εἴρηνος παρὰ Καλλιμάχῳ διὰ τὸ μέτρον.

CCCCXCVIII.

Δρομέσι.

Constant. Lascar. p. 163. δρομεὺς δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ. Lascaris autem hæc Callimachi fragmenta ex Apollonio, ut opinor, Dyscolo desumsit.

FRAGMENTA quæ statim sequuntur, a SPANHEMIO indicata BENTLEII diligentiam effugerunt.

CCCCXCIX.

Μὴ διὰ πεμφίγων ἐνάγουσιν ἕα.

Galenus ad libr. vi. Epidem. 1.

D.

Π ρὸ μίης ὥρας θηρίονοὺ φύεται.

Idem ad Hippocrat. de Fractur. iii. 51.

DI.

Καὶ νήσων ἐπέτεινε βαρὺν ζυγὸν αὐχένι Μίνως.

Cyrillus adv. Julian. i. p. 191. *Spanhem.* Thucyd. i. 4. Mi-

νως γὰρ παλαίτατος, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, ναυτικὸν ἐκτήσατο, καὶ τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπιπλεῖστον ἐκράτησε· καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων ἦρξέ τε, καὶ οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγέμονας ἐγκαταστήσας.

DII.

Δωδεκάκις περὶ δίφρον ἐσήγαγεν ἔθματα δίφρου.

Pindari Schol Pyth. v. 39 ubi Heynius legendum conjicit, περὶ νύσσαν ἐσήγαγεν οἴματα δίφρου. Sed corrigendum ἴθματα, *impetus*. Homer. Iliad. E. 778. Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. Hesych. Ἴθματα. ὁρμὰς, βήματα. In posteriore sensu Noster H. Cerer. 59.

DIII.

Tzetzes Chil. viii. 226.

Οἱ λυρικοὶ τὸ πρότερον ἔγραφον ἀναργύρως·
Ἤρξατο πρῶτος δὲ μισθοῦ γράφειν ὁ Σιμωνίδης——
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχός τε λέγει.

DIV.

Schol. Eurip. Hippol. ii. 11. de Pittheo, παρ' αὐτῷ δὲ, Πλούταρχός φησιν, ὁ Θησεὺς ἐπαιδεύετο, ὡς καὶ Καλλίμαχος μαρτυρεῖ. Nempe in Hecale.

DV.

Schol. Apollon. Rhod. 1. 1207. de Hyla. Ὄνασος ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρηνὴν, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὑδρίαν βαστάζειν Ὅμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. πιθανώτερον δ' ἦν ἀμφότερα εἰπεῖν, ὡς Καλλίμαχος. Ultima vix sana videntur. Callimachus forte Hylæ raptum in Elegia quadam narraverat, qua respexerit imitator ejus Propertius in Hyla súo.

Quæ sequuntur, indicavit Anna Fabri.

DVI.

Μὴ μετρεῖν σχοίνῳ Περσίδι τὴν σοφίην.

Plutarch. de Exil. p. 602. F. Ὅπου γὰρ οὐ φαύλως δοκεῖ λέγειν ὁ Καλλίμαχος, Μὴ κ.τ.λ.

DVII.

Ἰύζων δ' ἀν' ὄρος.

Ex Etymologico citat Anna Fabri; verba tamen ibi non exstant, sed apud Theocriti Schol. viii. 30.

RICH. BENTLEII NOTÆ

AD

COMAM BERENICES

CATULLI.

CALLIMACHI FRAGMENTA,

QUÆ HUC PERTINENT.

I.

Ἠδὲ Κόνων μ' ἔϐλεψεν ἐν ἠέρι, τῆς Βερενίκης
Βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε Θεοῖς.

Scholiastes Arati p. 21. Κόνων ὁ μαθηματικὸς Πτολεμαίῳ χαριζόμενος Βερενίκης πλόκαμον ἐξ αὐτοῦ κατηστέρισε. Τοῦτο δὲ Καλλίμαχος περὶ φησιν,

Ἠδὲ Κόνων μ' ἔϐλεψεν ἐν ἠέρι τῆς Βερενίκης
Βόστρυχον, ὃν κείνη πᾶσιν ἔθηκε θεοῖς.

Quæ Catullus sic παραφράζει.

Idem me ille Conon cælesti in lumine vidit,
E Bereniceo vertice cæsariem
Fulgentem clare: quam multis illa Deorum
Levia protendens brachia pollicita est.

[*Valckenaerii conjecturam,* πᾶσ' ἀνέθηκε θεοῖς, *merito improbat Huschk. in Analect. p.* 210. *Recte tamen reposuit* Ἦ με Κόνων ἔϐλεψεν. *Et sic MS. Bibl. Matrit. p.* 500.]

II.

——Χαλύϐων ὡς ἀπόλοιτο γένος,
Γειόθεν ἀντέλλοντα, κακὸν φυτὸν, οἵ μιν ἔφηναν.

Scholiastes Apollonii I. vs. 1323. Χάλυϐες, ἔθνος Σκυθίης, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος· Χαλύϐων ὡς ἀπόλοιτο γένος. Et lib. II. vs. 375. Χαλύϐων μέμνηται καὶ Καλλίμαχος·

—— Χαλύϐων ὡς ἀπόλοιτο γένος,
Γειόθεν ἀντέλλοντα, κακὸν φυτὸν, οἵ μιν ἔφηναν.

Quæ Catullus sic expressit:

Jupiter, ut Chalybum omne genus pereat,
Et qui principio sub terra quærere venas
Institit, ac ferri fingere duritiem. BENTL.

Vid. Is. Casaub. Lect. Theocr. cap. III. p. 247. ERNEST. [*Valckenaerius e conjectura parum felici supplet,* Ὦ Ζεῦ, πᾶν Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. *Vero similius est* Ζεῦ πάτερ, ὡς Χαλύβων πᾶν ἀπόλοιτο γένος.]

III.

Σήν τε κάρην ὤμοσα, σόν τε βίον.

Etymologicon Magnum v. Θηλαμών. Κάρη θηλυκῶς, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ,

Ἥν τε κάρην ὤμοσα σόν τε βίον.

Lege:

Σήν τε κάρην,

Quæ sic Latine vertit Catullus, vs. 40.

—— *Adjuro teque tuumque caput.*

Hyginus in Poëtico Astronomico c. xxiv. *Sunt aliæ septem stellæ ad caudam Leonis in triangulo collocatæ, quas crines Berenices esse Conon Samius Mathematicus et Callimachus dicit, cum Ptolemæus Berenicen Ptolemæi et Arsinoës filiam sororem suam duxisset uxorem, et paucis post diebus Asiam oppugnatum profectus esset, vovisse Berenicen, si victor Ptolemæus rediisset, se detonsuram crinem; quo voto damnatam crinem in Veneris Arsinoës Zephyritidis posuisse templo; eumque postero die non comparuisse. Quod factum cum rex ægre ferret, Conon Mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri collocatum: et quasdam vacuas a figura septem stellas ostendit, quas esse fingeret crinem. Hanc Berenicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, et ad Olympia mittere consuetam fuisse. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemæum Berenices patrem multitudine hostium perterritum fuga salutem petisse: filiam autem sæpe consuetam, insiluisse in equum, et reliquam exercitus copiam constituisse, et complures hostium interfecisse, reliquos in fugam conjecisse: pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit.* BENTL. σήν τε placebat etiam Sylburgio ad Etymol. ERNEST.

RICH. BENTLEII NOTÆ

AD

ELEGIAM CATULLI

DE

COMA BERENICES.

Vs. 1.

Omnia qui magni dispexit lumina mundi.

Isaacus Vossius *lumina* illa obelo confodit; et ex Codd. suis MStis, qui habent *munera*, restituit *mœnia:*

Omnia qui magni dispexit mœnia mundi.

Sane quidem ita veteres locutos esse constat; Lucretium sæpe:

Maxima dissiluisse capacis mœnia mundi.

et Ovidium:

Ingentia mundi mœnia.

Sed amabo an apud quenquam poëtarum reperias, *Omnia mundi mœnia?* Quot enim sunt? Mœnia hic sunt extremum, finis, terminus. Plura itaque mundi mœnia esse non possunt, sed duntaxat una. Bene ergo se habet τὸ *lumina.* Fortasse autem pro *dispexit*, quod cujusvis est qui oculos sanos habet, legendum *descripsit;* quod est Astrologorum. Virgilius:

Descripsit radio totum qui gentibus orbem:

et alibi:

Cœlique meatus
Describent radio, et surgentia sidera dicent.

Lucretius:

Ut ratio declarat eorum, qui loca cœli
Omnia dispositis signis ornata notarunt.

Vs. 23.

Quum penitus mœstas]

Lego:

Quam penitus mœstas exedit cura medullas!
Ut tibi nunc toto pectore sollicitæ &c.

Vs. 33.

Atque ibi pro cunctis, pro dulci conjuge, divis
Non sine taurino sanguine pollicita es.

Legendum: Atque ibi ME cunctis &c. *me comam* pollicita es: Sic vers. 7.

Idem ME *ille Conon -- quam multis illa Deorum*
Levia protendens brachia POLLICITA *est.*

Hyginus: *Vovisse Berenicen, si victor Ptolemæus redisset, se detonsuram crinem.* Certissima hæc est emendatio: Vossius tamen *pro cunctis* interpretatur; *pro toto exercitu:* sed melius, ni fallor, τὸ πρέπον servaret Callimachus, quam ut Berenicen prius pro exercitu quam pro Rege et Marito vota facientem induceret. Deinde, si ea esset sententia, dixisset, *si reditum tetulissent,* numero plurali. Postremo *cunctis* construendum esse cum divis ex ipso Callimacho constat,

Βόστρυχον, ὄν κείνη ΠΑΣΙΝ ἔθηκε ΘΕΟΙΣ.

Vs. 44.

Ille quoque eversus mons est, quem maximum in oris
Progenies Phthiæ clara supervehitur.

Miris modis se torquent interpretes, ut *Medos* per longas ambages ex stirpe *Phytiæ* vel *Clytiæ* vel *Thiæ* oriundos esse probent. Pudet me hercle inepti laboris; cum in promptu sit vera lectio, et expedita sententia:

Progenies Thiæ clara supervehitur.

Clara progenies Thiæ est Sol, Thiæ et Hyperionis filius. Pindarus Isthm. v.

Μᾶτερ ἀελίου πολυώνυμε Θεία.

Hesiodus:

Θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην
Γείναθ', ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν Φιλότητι.

Vide etiam Etymologicon Magnum et Apollodorum. Et Apollonii Schol. lib. IV. Sensus est. *Quid crines adversus ferrum facient; cum ferro eversus sit Athos, omnium montium, supra quos Sol vehitur, maximus?* Proverbiale dictum; Maximus, optimus, pulcerrimus &c. Omnium, quos Sol videt. Plautus: *Meliorem neque tu reperies, neque vidit Sol.* Sic alii, et Latini et Græci.

Vs. 53.

— Memnonis Æthiopis
Unigena impellens nutantibus aëra pennis.

Omnino nutans et languidum est illud epitheton *nutantibus:* sed a librariis profectum est, non a Catullo; qui sine dubio scripsit:

Unigena impellens NICTANTIBUS *aëra pennis.*

Quid sit *nictari*, vide apud Festum: Lucretius lib. VI.

Cujus ubi e regione loci venere volantes;
Claudicat extemplo pennarum NISUS *inanis,*
Et conamen utrinque alarum proditur omne:
Hic ubi NICTARI *nequeunt, insistereque alis.*

Virgilius IV.

Hic primum paribus NITENS *Cyllenius alis.*

Vs. 54.

Obtulit Arsinoës Chloridos ales equus.

Zephyri quidem uxor erat, nomine Chloris: sed Arsinoën sive Venerem cognomento Chlorida dictam nemo veterum memoriæ prodidit. Achilles Statius Lusitanus vir doctissimus, qui tres MSS. Catulli Codices versaverat, duos ex his *Locridicos* pro Chloridos, tertium *Locritos* habere testatur. Quare, ut opinor, haud incerta est hæc emendatio:

Obtulit Arsinoës Locridos ales equus.

Et *Locris* quidem Venus sive Arsinoë dicetur, eadem plane de causa ac *Zephyritis* in versu sequenti:

Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat.

Et in Callimachi Epigrammate:

Κόγχος ἐγὼ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερον. ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις.

Nam ut Zephyritis a Zephyrio Africæ promontorio, ita et Locris dicetur a gente Locrorum, qui regionem eam tenebant. Ptolemæus p. 101. in Pentapoli Africæ ponit *Βερενίκην*, *Ἀρσινόην*, et *Ζεφύριον ἄκρον*: ut vel dubitare nequeas, quin ab isto Zephyrio dicta sit Venus Arsinoë Zephyritis. Quod si itaque et Locri fuerint in Pentapoli Africæ, jam certa reddetur ratio, cur et Arsinoë Locris appellata sit. Sed ecce tibi testes luculentos Virgilium et Servium; Æneid. XI.

Libycoque habitantes æquore Locros.

Ad quem locum hæc Servius: *Locri socii Ajacis Oilei fuerunt Epizephyrii et Ozoli. Sed hi tempestate divisi sunt* —— *Ozoli vero delati* PENTAPOLIM *de quibus nunc quæritur, Libycoque habitantes æquore Locros.*

Vs. 73.

Non si me infestis discerpant sidera *dictis*.

Ferri fortasse poterit hæc lectio: nequeo tamen a me impetrare, ut a Catullo sic scriptum esse credam; sed aliud quid melius, ni fallor, et elegantius:

Non si me infestis discerpant sidera dextris.

Livius de Romulo: *Fuisse tum quoque aliquos, qui* DISCERPTUM *regem patrum* MANIBUS *taciti arguerent.* Quid quod

discerpere proprie dicatur de cirro, nodo, corolla? sed illud manibus fit, non dictis. *Dextris* autem vel de *sideribus* recte dictum; cum in iis plura sint *ἀνθρωπόμορφα.* Reliqua vero, quæ *dextra* carent, ea neque *dicta* proferre possint. *Bentleius.* [dictis *tuetur Scaliger ad Catalecta p.* 436.]

Vs. 91.

Sanguinis expertem ne siveris esse tuam me,
Sed potius largis adfice muneribus.

Jure, ut opinor, culpandus est Callimachus, qui comam inducit rogantem, ut sanguine sibi litetur: qui crinibus abominandus magis, quam expetendus:

Squalentem barbam, et concretos sanguine crines.

Sed omnino legendum: *Unguinis* expertem: Quid enim coma sibi exoptet præter unguenta? Hinc est, quod paulo ante a novis nuptis *onychem* petat: onychem scilicet plenum unguento. Horatius:

Nardi parvus onÿx eliciet cadum.

Nota autem *τὸ muneribus* in versu proximo: inde enim firmatur hæc emendatio; quia eadem usurpat noster, ubi paulo ante de unguentis loquitur:

Quam jucunda mihi munera libet onyx.

[Hactenus Bentleius. Eandem materiem fusius tractavit Valckenaerius in opere postumo de Elegiarum Callimachi fragmentis, Lugduni Batavorum edito, 1800.]

DE

CALLIMACHO TESTIMONIA VETERUM.

LUCIANUS de scribenda Historia p. 371. Οἷον ὁρᾷς τί καὶ Ὅμηρος ὡς μεγαλόφρων ποιεῖ. καί τοι ποιητὴς ὤν, παραθεῖ τὸν Τάνταλον, καὶ τὸν Ἰξίονα, καὶ Τίτυον, καὶ τοὺς ἄλλους. Εἰ δὲ Παρθένιος ἢ Εὐφορίων ἢ Καλλίμαχος ἔλεγε, πόσοις ἂν οἴει τὸ ὕδωρ ἄχρι πρὸς τὸ χεῖλος τοῦ Ταντάλου ἤγαγεν; εἶτα πόσοις ἂν Ἰξίονα ἐκύλισε; &c.

Scriptor incertus apud Suidam: Σεβηριανὸς ἀπὸ Δαμασκοῦ —— τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως. τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιήτην. ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ Βιβλίῳ προσέπτυσε.

Proclus in Timæum Platonis p. 28. Εἴπερ γάρ τις ἄλλος, καὶ ποιητῶν ἄξιος ὁ κριτὴς ὁ Πλάτων, ὡς καὶ Λογγῖνος συνίστησιν. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Ποντικός φησιν, ὅτι τῶν Χοιρίλου τότε εὐδοκιμούντων Πλάτων τὰ Ἀντιμάχου προυτίμησε, καὶ αὐτὸν ἔπεισε τὸν Ἡρακλείδην εἰς Κολοφῶνα ἐλθόντα τὰ ποιήματα συλλέξαι τοῦ ἀνδρός. Μάτην οὖν φληναφοῦσι Καλλίμαχος καὶ Δοῦρις, ὡς Πλάτωνος οὐκ ὄντος ἱκανοῦ κρίνειν ποιητάς.

Strabo lib. XVII. p. 837. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου, πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει ὁ Καλλίμαχος. Et ibidem: Κυρηναῖος δέ ἐστι καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακὼς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα εἴ τις ἄλλος διαφέρων.

Scriptor vitæ Apollonii Rhodii: Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων (ὁ Ἀπολλώνιος) Καλλιμάχου μαθητὴς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ. Et ibidem: Οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ. —— τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ αὖθις ἐκεῖσε ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησε, ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ. Suidas: Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς —— μαθητὴς Καλλιμάχου.

Scriptor vitæ Arati: Συνήκμασε δὲ Ἄρατος Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, καὶ Καλλιμάχῳ, καὶ Μενάνδρῳ, καὶ Φιλητᾷ. Et ibidem: Γηραιῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ ἐπιγράμματος ἠξιώθη. Notandus est eorum error, qui Græcum nescio quem Cyrenensem poëtam ex his verbis sibi comminiscuntur:

legendum enim γηραιῷ; et sententia est, *Aratum innotuisse Callimacho jam seni*; *a quo et Epigrammate donatum esse*, Nimirum illud ipsum est Epigramma; quod supra a nobis editum et explicatum est;

Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα, καὶ ὁ τρόπος. &c.

Scriptor vitæ Theocriti: Ἐγένετο δὲ ὁ Θεόκριτος ἰσόχρονος τοῦ τε Ἀράτου καὶ Καλλιμάχου καὶ Νικάνδρου.

Aulus Gellius lib. XVII. c. 21. Neque diu post Callimachus poëta Cyrenensis Alexandriæ apud Ptolemæum regem celebratus est.

Solinus cap. XXVII. Major Syrtis ostentat oppidum: Cyrenas vocant: quæ domus Callimacho poëtæ fuit patria

Suidas: Ἀστυάγης γραμματικός· τέχνην γραμματικὴν —— καὶ εἰς Καλλίμαχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

Idem: Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησιν.

Idem: Μαριανὸς, —— ἔγραψε μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἑκάλης, Ὕμνων, καὶ τῶν Αἰτίων, καὶ τῶν Ἐπιγραμμάτων ἐν Ἰάμβοις στωί.

Idem: Νικάνωρ ὁ Ἑρμείου Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανȣ τȣ Καίσαρος —— ἔγραψε περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ.

Idem: Ἐρατοσθένης Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου, καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ.

Strabo lib. XIV. Ἄνδρες δὲ ἐγένοντο ἐξ Ἁλικαρνασσοῦ —— Ἡράκλειτος ὁ ποιητής, Καλλιμάχου ἑταῖρος. In hunc Heraclitum extat Epigramma.

Εἶπέ τις, Ἡράκλειτε, τεὸν μόρον. &c.

Etymologicon Magnum: Ἀλυτάρχης. ῥαβδοφόροι ἀλύται. Ἥδυλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου διὰ δύο λάμβδα ὀνομάζει τοὺς ἀλύτας, ἀλλύτας. [MS. Reg. Ἥδυλλος δὲ εἰς τὰ ἐπιγράμματα Καλλιμάχου, quocum convenit MS. Leidens. nisi quod Ἥδυλος habet per simplex λ, et eadem manu supra scriptum Εἴδυλος. RUHNKEN.]

Athenæus lib. VIII. p. 331. Φιλοστέφανος δὲ, ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος, Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων ποταμῶν.

Suidas: Ἴστρος, Μενάνδρου Ἴστρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδὼν, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Unde a veteribus passim vocatur Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος.

[Porphyrius Quæst. Homeric. 4. Καλλίμαχος ὁ ἀκριβέστατος καὶ πολυμαθέστατος.

Habuit et obtrectatores, præter Seberianum, de quo Suidæ locus notatus est Bentlejo, Pollianum, cujus in eum parum honorificum epigramma est Anthol. II. 40. 3. p. 236. ed. Brodæi.

Photius Bibl. p. m. 801. in recensione Orationum Demosthenis: Καὶ τὸν ὑπὲρ Σατύρου δὲ λόγον τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς Χαρίδημον, οἱ μὲν πρὸς τὴν κρίσιν ἔχοντες τὸ ἀσφαλὲς Δημοσθένους λέγουσιν εἶναι· ὁ δὲ Καλλίμαχος, οὐδ' ἱκανὸς τὴν κρίσιν, Δεινάρχου νομίζει.

Apud eundem est locus animadversione et correctione dignus, in quo Callimachi mentio p. m. 249. in recensione L. V. Historiæ novæ Ptolemæi Hephæstionis.

Nec honorifice de eo sensisse videtur Eunapius, Vit. Soph. in Diophanto p. 128. ἡ δὲ αὐτὴ δόξα τῶν ἀνθρώπων Προαιρεσίῳ κἀκεῖνον ἀντηγεῖρεν, ὡς εἰ Καλλίμαχον Ὁμήρῳ τις ἀναστήσειεν (ἀντιστήσειεν).]

Anthologiæ lib. III. c. 25. Ἄδηλον.

Ὦ μάκαρ ἀμβροσίῃσι συνέστιε φίλτατε Μούσαις,
Χαῖρε, καὶ εἰν Ἀΐδεω δώμασι Καλλίμαχε.

Ibidem lib. II. Εἰς Γραμματικούς. Philippi.

Γραμματικοὶ, Μώμου στυγίου τέκνα, σῆτες ἀπάντων.
Τελχῖνες βίβλων, Ζηνοδότου σκύλακες,
Καλλιμάχου στρατιῶται, ὃν ὡς ὅπλον ἐκτανύσαντες
Οὐδ' αὐτοῦ κείνου γλῶσσαν ἀποστρέφετε. &c.

Antiphanis.

Τῶν μεγάλων κηλῖδες, ἐπ' Ἠρίννῃ δὲ κομῶντες,
Πικροὶ καὶ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες.

Incerti.

Γινώσκοιμ' ὅσα λευκὸν ἔχει στίχον. ἡ δὲ μέλαινα
Ἱστορίη τήκοι τοὺς παρακαλλιμάχους.

Palladæ lib. I. c. XVII.

Καλλίμαχον πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἠδὲ καὶ αὐτὰς
Πτώσεις γραμματικῆς, πτῶσιν ἔχων πενίης.

Meleager in Prœmio.

Ἐν δ' ἄρα Δαμαγήτου ἴον μέλαν· ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, στυφελοῦ μεστὸν ἀεὶ μέλιτος.

Propertius II. I.

Sed neque Phlegræos Jovis Enceladique tumultus
Intonet angusto pectore Callimachus.

III. I.

Callimachi manes, et Coi sacra Philetæ,
In vestrum, quæso, me sinite ire nemus.

III. VIII.

Inter Callimachi sat erit placuisse libellos:
Et cecinisse modis, pure poëta, tuis.

II. Eleg. ultima:

Tu satius memorem musis imitare Philetam,
Et non inflati somnia Callimachi.

IV. I.

Ut nostris tumefacta superbiat Umbria libris;
Umbria Romani patria Callimachi.

IV. VI.

Cera Philetæis certet Romana corymbis:
Et Cyrenæus urna ministret aquas.

Catullus LXVI.

Sed tamen in tantis mœroribus, Ortale, mitto
Hæc expressa tibi carmina Battiadæ.

XCVII.

Sæpe tibi studioso animo venante requiris
Carmina uti possem mittere Battiadæ.

Ovidius:

Battiades semper toto cantabitur orbe;
Quamvis ingenio non valet, arte valet.

*

Hoc, memini, quondam fieri non posse loquebar,
Et me Battiades judice falsus erat.

*

Sit tibi Callimachi, sit Coi nota Philetæ,
Sit quoque vinosi Teïa musa senis.

*

Callimachum fugito; non est inimicus amori:
Et cum Callimacho tu quoque Coë noces.

Statius Epithalamio Stellæ:

—— hunc ipse choro plaudente Philetas,
Callimachusque senex, Umbroque Propertius antro
Ambissent laudare ducem ——

[Non alienum fuerit, Veterum de Callimacho testimoniis adjicere Arati Vitam ineditam, e Codice Barocciano descriptam, in qua bis Callimachus commemoratur. RUHNKEN.]

ΓΕΝΟΣ ΑΡΑΤΟΥ.

Ἄρατος πατρὸς μέν ἐστι Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Λητοφίλας· τὸ δὲ γένος, ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας. ὠνομάσθαι δέ φασι τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Μυνδίου[1]. Ἀδελφοὺς δὲ ἔσχε Λύρην[2] τε καὶ Καλ-

1. Σόλωνος τοῦ Μυνδίου] Λινδίου legitur in Arati Vita breviore. Jure vox valde mendi suspecta Menagio ad Diog. L. I. 51. pro qua lubens reponendum crediderit Ἀθηναίου. Conjectura minime spernenda: forte tamen malit aliquis ex Diogene Σαλαμινίου. Solonem librarii Cilicem fecerunt in Etymol. p. 721. vs. 49. Σόλοικοι, οἱ βάρβαροι, ἀπὸ Σόλωνος

λιώδαν[3] καὶ Ἀθηνόδωρον, ὅν φησιν Εὐφράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς Ζωΐλου κατηγορίας. Διέπρεψε[4] δὲ παρὰ Ἀντιγόνῳ ὃς ἐβασίλευσε Μακεδονίας, παρελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτὸν τρόπον τοῦτον. Μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐκράτει τῆς Μακεδονίας Ἀριδαῖος ὁ κληθεὶς Φίλιππος. τούτου δὲ ἀποθανόντος διεδέξατο Σέλευκος ὁ Νικάνωρ[5], ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Κεραυνὸς, Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀριδίκης υἱὸς, ὃς βασιλεύει Μακεδονίας. Ἀναιρεθέντος δὲ αὐτοῦ ὑπὸ Γαλατῶν, ἑαυτοῖς αἱροῦνται Μακεδόνες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει αὐτῶν Ἀντίγονος Φιλίππου οὗ γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς, Δημητρίου δὲ Ἀντίλογος ὁ Γαλάτας*, παρ' ᾧ διέτριβεν αὐτὸς καὶ σὺν αὐτῷ Περσεὺς[6] ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἀντάγορας ὁ Ῥόδιος, ὁ τὴν Θηβαΐδα[7] ποιήσας, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, ὡς αὐτός φησιν ὁ Ἀντίγονος ἐν

Κίλικος. Scilicet refingi debet, ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας. HEMSTERH. [Λινδίου MS. *in Bibl. Matritensi ab Iriarte collatus T.* 1. *p.* 239.]

2. Λύρκν] Rectius alii, Μύριν. RUHNKEN.

3. Καλλιώδαν] Καλώνδας, inquit Suidas, ὄνομα κύριον· restituendum igitur huic loco Καλώνδαν· idque recte Suidas habet in Ἄρατος, et minoris Arati vitæ scriptor: alter enim deterius Καλιόνδαν. Idem illi nomen, qui Archilochum in prælio peremit, teste Suida in Ἀρχίλοχος. Plutarcho Καλώνδης T. II. p. 560. E. Formæ patronymicorum sunt Doricæ Ἀρχώνδας, Ἐπαμινώνδας, Θεώνδας, Φιλώνδας, Χαρώνδας pro Ἀρχωνίδης &c. Similiter a Κάλων vel Κάλλων, nam uterque scribendi modus in usu, Καλωνίδης, Καλώνδας. HEMSTERH. [Καλιώδαν *Cod. Matrit. qui mox recte* τὰς τοῦ Ζωΐλου.]

4. Διέπρεψε] Lege Διέτριψε· nisi capias pro *in gratia et honore fuit.* v. Athen. IV. p. 174. E. RUHNKEN.

5. Διεδέξατο Σέλευκος ὁ Νικάνωρ·] Non me fugiunt, quæ scripsit Justinus XVII. 2. 5. sententiæ acumen secutus: verum tamen Seleucus sive Nicanor, sive magis Nicator, Macedoniæ regnum nunquam tenuit, tantum abest, ut Aridæo interfecto successerit. Error hic certe latet manifestus. Si culpa vacat ipse Vitæ Scriptor, inter διεδέξατο et Σέλευκος lacunam intercedere satis magnam statuendum est, in qua brevius enarratæ fuerint illæ res, quarum seriem exponunt Dexippus et Porphyrius in Euseb. Chron. p. 58. 60. Hoc pacto commode progredi potuit ad Lysimachum Macedonum regem prælio victum et occisum a Seleuco Nicatore, quem parvo post tempore Ptolemæus Ceraunus insidiis circumventum perfide trucidavit. Sequentibus etiam labes adhæsit, quippe quæ ab historiæ fide multum discedunt, nisi talem fere in modum redintegrentur: μεθ' ὃν βασιλεύει αὐτῶν Ἀντίγονος υἱωνὸς Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, οὗ γίνεται παῖς Δ. ὁ Π. Δ. δὲ Α. ὁ Γ. &c. Vid. Luciani Macrob. c. 11. p. 216. HEMSTERH.

* [Ἀντίγονος ὁ γαλατὰς *MS. Matrit. Iriarte corrigit* Γωνατᾶς.]

6. Περσεὺς] Ita *Perseus* olim in Cicer. de N. D. I. 15. et Minuc. Fel. c. 21. legebatur: jamdudum a viris eruditis correctum *Persæus*, editumque in Gell. III. 18. ubi vid. Jac. Gronov. Hic ad eandem formam scribendum Περσαῖος· minus vitiatum in Arati Vita breviore, Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ· recte Simson. in Chron. Cathol. ad A. M. 3728. De Persæo autem præter adductos a Jo. Jons. de Script. H. Ph. I. 2. Menag. ad Diog. L. VII. 36. J. A. Fabric. B. Gr. T. II. p. 407. adeundi Polyæn. VI. 5. Ælian. V. H. III. 17. et Jac. Perizon. Historiam illusi ab Antigono philosophi, quam Diogenes obiter attingit, oratoriis coloribus illustravit Themist. Or. XXXIII. p. 358. ubi vid. Harduinum. HEMSTERH.

7. Θηβαΐδα] Nemo veterum, cui Thebais Antagoræ fuerit memorata,

τοῖς περὶ Ἱερώνυμον[8]. Ἐπισταθεὶς[9] δὲ τῷ βασιλεῖ πρῶτον μὲν αὐτοῦ ποίημα ἀνέγνω τὸ εἰς τὸν Πᾶνα τὸν Ἀρκαδίας· εἶτ' ἐκείνου κελεύσαντος, ἔγραψε τὰ Φαινόμενα. Ἐκέχρητο δὲ ὁ Ἄρατος Ζήνωνι τῷ Στωϊκῷ φιλοσόφῳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον. διώρθωσε δὲ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμματος ἀνὴρ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Καλλίμαχος. Δοσίθεος δὲ ὁ πολιτικὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου, καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ χρόνον ἱκανόν. Τὴν δὲ τῶν Φαινομένων ὑπόθεσιν παρέλαβεν[10] ἐν αὐτῷ ὁ Ἀντίγονος, δοὺς τὸ Εὐδόξου σύγγραμμα, καὶ κελεύσας ἕπεσθαι αὐτῷ. ὅθεν τινὲς τῶν ἀπευλοτέρως[11] προσερχομένων ταῖς ἐξηγήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματικὸν εἶναι τὸν Ἄρατον, ὑπέλαβον γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου Φαινομένων ποιῆσαι αὐτὸν εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. Ταύτης δὲ τῆς γνώμης ἔχεται καὶ Ἵππαρχος ὁ Βιθυνός. ἐν γὰρ τοῖς πρὸς Εὔδοξον καὶ Ἄρατον πεῖραται τοῦτο ἀποδεικνύναι. συναγορεύει δὲ αὐτῷ καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συγκρίσεως[12] Ἀράτου καὶ Ὁμήρου, περὶ τῶν μαθηματικῶν, ὥσπερ γε φησίν· Οὐ τίθεμαι αὐτὸν ἰατρὸν εἶναι γράψαντα ἰατρικὰς δυνάμεις, οὐδὲ μαθηματικὸν θήσομαι οὐδὲν ἔξω[13] εἰπόντα τῶν Εὐδόξου βιάζονται δ' οὐ μετρίως. ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέναι μεταφράσαι, ἐμπειρίας μαθηματικῆς. εὑρήσομεν δὲ αὐτὸν καὶ ἐπιμελέστερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου, ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ ὁ Καλλίμαχος συνεγγίζων[14] αὐτῷ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἀράτου σύγγονος ἀγρυπνίης τῆς τῶν Φαινομένων θεωρίαν διὰ τὴν παρατήρησιν. Πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο Φαινόμενα γράψαντες, καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται φροντίδος. Καὶ περὶ μὲν τούτου τοσαῦτα.

mihi succurrit: atque adeo vereor, ne deceptus hic Arati vitæ scriptor Antimachi Thebaida, quæ notissima est, ad Antagoram memoriæ vitio transtulerit. Porro Antagoræ, ut Antigono grati, mentio est apud Pausan. I. p. 6. Vid. Ælian. V. H. XIV. 26. et Perizon. HEMSTERH.

8. Περὶ Ἱερώνυμον] Scribe, πρὸς Ἱερώνυμον. nisi gravius ulcus lateat. RUHNKEN.

9. Ἐπισταθεὶς] Malim συσταθεὶς, *adductus ad regem, illique commendatus.* HEMSTERH.

10. Παρέλαβεν ἐν αὐτῷ] Legendum, παρέβαλεν αὐτῷ. RUHNKEN.

11. Ἀπευλοτέρως] Abhorrere non videtur ἀπειροτέρως· prafero tamen ἐπιπολαιοτέρως· in Simplicio ad Aristotelem non semel reperias τοὺς ἐπιπολαίως διανοουμένους, οἱ ἐπιπολαιότερον ἐξηγησάμενοι &c. HEMSTERH.

12. Συγκρίσεως] MS. corrupte σύγκριον. RUHNKEN.

13. Οὐδὲν ἔξω] Sic scripsi de conjectura. MS. οὐδὲ ξένον. RUHNKEN.

14. Συνεγγίζων] Hoc quoque ex conjectura dedi. MS. συνεκίζων· Quæ sequuntur, mutila sunt et corrupta. Vide elegantissimum Cl. Ernesti Excursum ad Epigr. XXIX. RUHNKEN. [*συνεγγίζων MS. Matrit.*]

INDEX GRÆCUS.

A.

Ἃ F. 323.
Ἄβαλε F. 455. *Vid. Addenda.*
Ἄβαντες Del. 288.
Ἀβαντιὰς Del. 20.
Ἀβολεῖν F. 455.
Ἄβροχος Ἀρκαδίη J. 19.
Ἀγαθὸς γάμος D. 265. E. 10. 2. F. 145. 2. ἀγαθὰ τέκνα C. 22. ἐπαοιδὰ E. 48. 1. πτέρυξ L. P. 124. F. 318. ἀγαθὸν πεδίον Del. 289. γάλα E. 48. 6. 54. 1. φωνὴν p. 219. 29.
Ἀγαθοῦσσα F. 395.
Ἀγάλαξ A. 51.
Ἄγαλμα Del. 307. L. P. 39. E. 38. 1.
Ἄγαμαι ἀοιδὸν A. 105. ἠγασάμην A. 16.
Ἀγαμέμνων D. 228. F. 25. 76. 1.
Ἄγαν E. 46. 2.
Ἀγανίππη F. 380.
Ἀγγελιώτης J. 68. F. 228. ἀγγελιῶτις Del. 216.
Ἄγγελος F. 301.
Ἄγειν Del. 319. C. 120. E. 8. 2. F. 11. 3. 190. 226. ἄγε D. 81. E. 1. 5. F. 146. 1. ἄγων F. 115. 2. 161. 314. ἄγουσα D. 150 ἄγε L. P. 95. ἄγαγε L. P. 81. C. 18. ἦγεν F. 280. ἤγαγεν A. 74. D. 253. Del. 305. E. 2. 2. F. 443. ἄγετο νύμφαν C. 85. ἀξεῖ βάκτρον πόδα L. P. 127. ἀξῶ δαῖτα C. 56.
Ἀγέσιλας L. P. 130.
Ἀγινεῖν A. 81.
Ἅγιος Del. 275.
Ἀγκαῖος Del. 50.
Ἀγκαλίδες Del. 73.
Ἀγκύλος F. 203.
Ἄγκυρα F. 97.
Ἀγλαὸς E. 49. 11. F. 488.
Ἄγλιθες F. 140. 2.
Ἁγνὸν πρέμνον Del. 322.
Ἀγοράναξ E. 52. 1.
Ἄγρα Del. 229.
Ἀγρεσίη F. 22. 2.
Ἀγρεύειν D. 85.
Ἀγρευτὴρ D. 218.
Ἀγρευτὴς E. 32. 1.
Ἄγριος θυμὸς D. 236. υἱὸς Del. 310. λιμὸς C. 67. ἄγρια θηρία D. 12.
†Ἀγροδέτω F. 26.
Ἀγρόθι C. 139.
Ἀγρόμενος F. 477.
Ἀγρὸς F. 45.
*Ἀγρόσε F. 26.
Ἀγρυπνίη E. 28. 4.
Ἀγρώσσω A. 59.
Ἀγυιὰ D. 38.
Ἀγχόθι D. 171.
Ἀγὼν D. 261. E. 66. 3. F. 103. 2.
Ἀγωνίστης F. 103. 5.
Ἀδαεῖς F. 160.
Ἀδελφεὸς E. 21. 8.
Ἀδελφὴ C. 94.
Ἄδηλος Δῆλος Del. 53.
Ἅδην C. 53. F. 47. 2.
Ἀδηφαγίη D. 160.
Ἀδικεῖν E. 41. 25. 2. 44. 6.
Ἀδίκημα E. 44. 6.
Ἄδικος L. P. 8. D. 122. E. 73. 3. F. 86. 3.
Ἄδμητος A. 48.
Ἀδμολίη F. 338.
Ἀδρήστεια J. 47. F. 45.

Ἄδωνις F. 371.
Ἀέθλιος ἵππος. Del. 113.
Ἀέθλιον D. 108. Del. 187.
Ἄεθλον D. 145. C. 74. E. 69. 1.
Ἄεθλος D. 139. 208. Del. 171. E. 49. 5. F. 108. 3.
Ἀεθλοφόρος ἵππος C. 110.
Ἀεὶ F. 2. 8. D. 214. 258. Del. 18. 25. L. P. 17. E. 8. 4. 17. 3. F. 123. 1. 141. 2. 179. 203.
Ἀείδω F. 138. 2. καλὸν A. 5. κατὰ θυμὸν A. 22. 105. F. 42. ἀείδοι J. 92. A. 30. ἀείδῃ A. 103. ἀείδειν J. 1. F. 196. 442. ἀείδοντες D. 1. F. 90. ἀείσω J. 4. 93. A. 29. D. 186. Del. 1. 7. ἄεισαν ἐπ' ὠδίνεσσιν Del. 254. 255. E. 22. 4. ἀεισόμεθα E. 23. 4.
Ἀειζώων Del. 314.
Ἀείρειν J. 23. D. 113. Del. 134. F. 216. ἀειράμενοι D. 59. F. 246.
Ἀείπλανος F. 286.
Ἀείσκωψ p. 219. 2.
Ἄεισμα E. 29. 1. F. 287.
Ἀέκων Del. 89. 167.
Ἀέλιος L. P. 89. C. 91.
Ἄεμμα A. 32. D. 10.
Ἀέναον πῦρ A. 82.
Ἀέξειν ἀέξει ὄμβρος δρύας Del. 84. ὄλβος ἄνδρας J. 95. πτολίεθρον θεὸν D. 34. ἀέξεται ὄλβος D. 131. ἠέξευ καλὰ J. 55.
Ἄεργος χέλυς A. 16.
Ἀερτάζειν F. 211. 19. 1.
Ἀζήνια οὔρεα D. 235.
Ἄζιλις A. 88.
Ἄζωστος F. 225.
Ἀηδὼν E. 2. 5.
Ἀηδονὶς L. P. 94.
Ἄημα D. 55.
Ἀὴρ F. 508.
Ἀήτης D. 230. Del. 318. E. 5.
Ἀθάνα L. P. 35. 51. 79.
Ἀθαναία L. P. 5. 16. 33. 43. 55. 57. 69. 88. 99. 123. 137. C. 74.
Ἀθάνατος L. P. 101. E. 26. 4.
Ἀθερίνη E. 37. 1.
Ἀθηναίη D. 245. F. 384.
Ἀθηναῖος Del. 47. F. 38. 2. 122. 1.
Ἀθήνη F. 105. 3.
Ἄθικτος D. 201.
Ἀθρεῖν L. P. 102. E. 58. 4.
Αἶ αἶ F. 71. 6.
Αἶα Del. 287.
Αἰγαῖος πόντος Del. 54. 317. F. 115. 1.
Αἰγειὼν F. 103. 2.
Αἴγειρος C. 38.
Αἰγιαλὸς Del. 73. E. 61. 2.
Αἴγιθος F. 331.
Αἰγίνηθεν E. 19. 3.
Αἰγλήτη F. 113. 1.
Αἰγύπτιος Ἰνωπὸς D. 171.
Αἴγυπτος F. 139. 2. 182.
Ἀΐδης Del. 277. E. 43. 2. E. 2. 6. 4. 2. 14. 6. 24. 2. 71. 2.
Αἰδήψιος F. 51.
Αἰδεῖσθαι C. 73. F. 71. 2.
Αἰεὶ J. 9. A. 67. D. 146. Del. 114. 303. C. 89. F. 179. 228.
Αἰὲν J. 2. D. 101. 137. Del. 231. 278. C. 56. E. 23. 4. F. 12. 1.
Αἰζηὸς J. 70. F. 200.
Αἰήτης F. 113. 2.
Αἶθε C. 101. F. 43. 1. 107. 1.
Αἰθὴρ Del. 59. 257. C. 38.
Αἰθὴ σποδιή. D 69.
Αἰθιοπεὺς κρημνὸς Del. 208.
Αἰθοπία F. 417.
Αἴθρη F. 477.
Αἰθυίη D. 12. E. 61. F. 111. 4.
Αἴθων λιμὸς C. 68. αἰθόμενος γείτων Del. 180.

Αἴλινα A. 20. † αἴλινε E. 64. 1.
Αἴλουρος C. 110.
Αἷμα Del. 95. 282.
Αἱματόεις E. 71. 5.
Αἱμονίη F. 113. 3.
Αἱμονίηθεν F. 124. 1.
Αἷμος D. 114. Del. 63.
Αἰνεῖν τινὰ μέγα Del. 189. ᾔνεσε Del. 6. ᾔνησας D. 215. F. 117. 1. αἰνήσῃ Del. 10.
†Αἴνιος E. 65. 1.
Αἴνη F. 406.
Αἰνογένειον θηρίον Del. 92.
Αἶνος F. 93.
Αἰνὸς ὄφις A. 101. αἰνὰ πέλωρα D. 51. χολωθῆναι Del. 86. αἰνοτέρη Ἀλκυόνη E. 5. 10.
Αἴνυσθαι F. 238.
Αἴξ J. 49. A. 49. 59. E. 48. 2. 73. 4.
Αἰολίδης F. 202.
Αἰολὶς Κανάκη C. 100. Σμύρνη E. 5. 12.
Αἴολος D. 91. F. 155. 438.
Αἰπολικὸς F. 412.
Αἰπόλος E. 23. 1.
Αἰπὺς ὄλεθρος F. 405.
Αἶρα F. 129. 2.
Αἱρεῖν εἵλεο J. 70. Del. 264. D. 105. L. P. 21. 101. F. 51. γέντο C. 45. F. 485.
Αἴρειν πόλιν C. 35.
Ἄϊς J. 62. D 222. E. 11. 1.
Αἴσηπος F. 290. 480.
Αἰσθάνεσθαι C. 41. E. 30. 2. F. 116. 2.
Αἴσιος ὄρνις L. P. 123.
Αἴσυλα F. 316.
Αἰσχρὴ Φρυγίη E. 53. 1.
Αἰσχυλὶς E. 60. 2.
Αἰτεῖν D. 9. E. 51. 1.
Αἰτίζειν D. 32. C. 116. F. 190.
Αἴτιος ὀργῆς Del. 221.
Αἰτναῖον ὄρος Del. 141. F. 382.
Αἴτνη D. 56.
Αἰτωλὸς F. 226.
Αἰχμὴ J. 74.
Αἶψα A. 53. D. 87. F. 478.
Ἀΐω J. 63. A. 17. L. P. 14. C. 98. E. 1. 13.
Αἰὼν F. 111. 3.
Αἰώνιος παρθενίη D. 6. Del. 130.
Ἀκακήσιος Ἑρμῆς D. 143.
Ἀκαμαντὶς φυλὴ E. 49. 1.
Ἀκάνθιος Σάων E. 10. 1.
Ἀκανθὶς F. 400.
†Ἀκεστορίδαι L. P. 34.
Ἀκέσων E. 57. 2.
Ἀκηδὴς D. 62.
Ἀκήριος A. 40.
Ἀκλαυτὶ D. 267. F. 418.
Ἀκλῆς Del. 295.
Ἀκλήϊστος F. 41. 2.
Ἀκμὰ C. 34.
Ἀκμονίδης F. 147.
Ἄκμων Τιρύνθιος D. 146.
Ἄκμων D. 48. 55.
Ἄκολος C. 115.
Ἀκόντιον F. 102. 1.
Ἀκουὴ J. 65. ἀκουῇ Del. 180. ἀκουαῖς F. 106. 5.
Ἀκούω F. 116. 1. ἀκούομεν A. 96. ἄκουε F. 93. ἀκούων E. 33. 3. ἀκούσατε F. 92. ἄκουσαν D. 54. ἀκοῦσαι Del. 29. F. 144. 1. ἀκούσῃ A. 21.
Ἄκρα Del. 104. 177.
†Ἀκραλιπὴς F. 106. 2.
Ἄκρητος E. 37. 2. 43. 3.
Ἀκρίσιος E. 40. 2.
Ἄκριτον E. 37. 2.
Ἄκρον Σούνιον Del. 47.
Ἄκρος J. 82. A. 112.
Ἀκρώρεια D. 224.
Ἀκταία F. 348.
Ἀκταίων L. P. 109.
Ἀκτορίων C. 78.
Ἄκυθος A. 52.

'Ακωκὴ Del. 136.
῞Ακων E. 43. 2.
'Αλάϐαστρος L. P. 13. 15.
'Αλαζὼν F. 86. 3.
'Αλαὶ D. 173.
'Αλάλαγμα F. 310.
'Αλάλκειν F. 302.
'Αλαὸν τέκνον L. P. 98. ἀλαὸς παῖς L. P. 118.
'Αλαπάζειν D. 251.
'Αλαστέω Del. 239.
῎Αλαστον τέκνον L. P. 87.
'Αλγῖν E. 33. 3. ἀλγεῖ ξύλον C. 41. ἤλγησε μήτηρ D. 24.
῎Αλγος A. 22. C. 131. F. 67. 4.
'Αλεγεινὸν ἀλαστῖν Del. 239.
'Αλέγιν Ἥρης τυτθὸν D. 31. τιθήνης Del. 10.
'Αλέεσθαι ὑπερϐασίας C. 23.
'Αλεῖος J. 99. E. 63. 1. F. 99.
῎Αλειφα F. 12.
῎Αλεισον F. 109. 3.
'Αλέκτρινον ὕδωρ C. 29.
'Αλέκτωρ E. 59. 3.
'Αλεμάτως C. 90.
'Αλετρὶς F. 232. D. 242.
'Αληθὴς φίλος D. 136. ἀληθέες ἀοιδοὶ J. 60. ἀληθέα λέγειν E. 26. 3.
'Αληθινὸς λόγος E. 14. 5.
῎Αλη Del. 205.
῎Αλης F. 86.
'Αλήτης F. 475.
'Αλητιάδαι F. 103. 1.
'Αλητὺς F. 277.
῾Αλίαρτος L. P. 63.
'Αλίϐας οἶνος F. 88.
'Αλιϐδύειν F. 269.
῾Αλίη E. 50. 1.
῾Αλιεὺς D. 196.
῾Αλικαρνησσεὺς E. 2. 4.
῾Αλιμοῦς F. 367.
* ῾Αλίξαντος Del. 41.
῞Αλιος J. 37. E. 64. 1.
῾Αλιπλὴξ Del. 11.
῾Αλίπλοος Del. 15. 52.
῞Αλις J. 84. C. 132. F. 454.
'Αλιτεῖν D. 255.
'Αλιτήμων D. 123.
'Αλιτρὸς A. 2. F. 132. 1.
'Αλκάθοος 272. 2.
'Αλκαία F. 317.
῎Αλκαο F. 124. 2.
'Αλκείδης D. 145.
'Αλκτήριον F. 490.
'Αλκυόνη E. 5. 10.
'Αλλὰ J. 13. 18. 37. 57. 72. A. 9. 39. 107. 110. D. 11. 25. 35. 47. 66. 122. 181. Del. 16. 36. 53. 91. 94. 100. 118. 124. 133. 162. 165. 181. 193. 199. 226. 235. 247. 268. 278. 303. 319. L. P. 9. 51. 56. 60. 68. 89. 111. 114. 135. 137. C. 32. 107. 113. E. 2. 3. 3. 2. 5. 1. 11. 19. 1. 24. 3. 26. 3. 29. 5. 33. 1. 34. 2. 46. 5. 48. 9. 62. 4. 67. 3. F. 91. 101. 1. 105. 1. 108. 2. 111. 3. 122. 2. 130. 1. 135. 1. 164. 236.
'Αλλάσσεσθαι E. 7. 2. 69. 5.
῎Αλλεσθαι D. 37. 195. 198. E. 41. 2.
'Αλληγορεῖν F. 371.
῎Αλληκτον γελᾶν. D. 149.
'Αλλήλοις Del. 145.
῎Αλλιξ F. 149.
῎Αλλος D. 256. Del. 165. E. 29. 6. ἄλλη Del. 164. 269. ἄλλῳ Del. 270. ἄλλον A. 92. 95. D. 34. 234. ἄλλην Del. 220. ἄλλο J. 1. C. 123. E. 56. 4. ἄλλοι E. 27. 4. ἄλλῃ Del. 223. ἄλλω L. P. 119. ἄλλων Del. 156. L. P. 122. E. 8. 3. ἀλλάων D. 189. ἄλλαις C. 40. ἄλλους C. 62. F. 110. 2. ἄλλας Del. 123. ἄλλα J. 73. D. 32. E. 62. 1. F. 9. 2. 37. 2.

Ἄλλοτε D. 193. F. 277.
Ἀλλότριος ἀροτὴρ D. 116. C. 84.
Ἅλμη F. 37. 2.
Ἄλοχος D. 209.
Ἅλς Del. 46. E. 50. 4. F. 156. 1. 167. 1. ἁλὶ Del. 3. 196. E. 18. 3. F. 50. 1. 209. ἅλα E. 50. 1. F. 272. 1. ἅλας F. 373.
Ἄλσος D. 38. L. P. 61. C. 26. 37.
Αλυκον F. 186.
Ἀλυσθαίνειν Del. 212.
Ἀλώπηξ D. 79.
Ἄλως F. 51. 1.
Ἅμα E. 19. 2.
Ἀμαζονὶς D. 237.
Ἀμαλθείη F. 49.
Ἀμάντινος F. 259.
Ἅμαξα F. 94. 3. ἅμαξαι D. 257. ἁμαξᾶν C. 107. F. 146. 2. ἁμάξας J. 23.
Ἀμάρα C. 30.
Ἀμάρτυρος F. 442.
Ἁματροχία F. 135. 2.
Ἀμάω C. 137. ἀμησάμεναι D. 164.
Ἀμβολαδὶς D. 61.
Ἀμβρακιώτης Κλεόμβροτος E. 24. 1.
Ἀμείβεσθαι Del. 121. C. 80.
Ἄμεινον F. 189.
Ἀμηχανία L. P. 84. ἀμηχανίης J. 28. Del. 210.
Ἁμιθρεῖν C. 86. F. 339.
Ἄμιτροι παῖδες D. 14. 43.
Ἀμνισιάδες D. 162. Ἀμνισίδες νύμφαι D. 15.
Ἀμογητὶ D. 25.
Ἀμοιβὴ Del. 152.
Ἀμορβεύειν F. 475.
Ἀμορβὸς D. 45. F. 46.
Ἁμὸς C. 104.
Ἀμπελὶς p. 219, 26.
Ἀμπλακίη Del. 245.
Ἀμπρεύειν F. 234.
Ἄμπωτις Del. 130.
Ἄμυδις F. 216.
Ἀμυμώνη L. P. 48.
Ἀμύνειν Del. 226.
Ἀμύντωρ F. 473.
Ἄμυστις F. 109. 1.
Ἀμφήριστον γένος J. 5.
Ἀμφὶ D. 212. 232. Del. 13. 300. F. 124. 1. 140. 1.
Ἀμφιβάλλεσθαι χορὸν Del. 301.
Ἀμφιβαίνειν Del. 27. 113.
Ἀμφιγυήεις F. 321.
Ἀμφίδυμος F. 336.
Ἀμφιετεῖς ἀπαρχαὶ Del. 278.
Ἀμφιθαλὴς F. 210.
Ἀμφιλαφὴς A. 41. D. 3. C. 27.
Ἀμφιπεριστείνεσθαι Del. 179.
Ἀμφιπολίτης E. 25. 1.
Ἀμφίπολοι νύμφαι D. 15.
Ἀμφορεὺς F. 115. 2.
Ἀμφορίτης F. 80.
Ἀμφοτέρη Del. 168. ἀμφότερον C. 36. 79. F. 214. ἀμφότεροι E. 2. 2. ἀμφότεραι L. P. 73. E. 48. 10. ἀμφοτέροις E. 31. 6. F. 199. ἀμφοτέραις L. P. 93. ἀμφοτέρους Del. 105.
Ἀμφρυσὸς A. 47.
Ἄμφω E. 22. 3.
Ἄν E. 68. 4.
Ἀνὰ Del. 280. C. 82. E. 51. 3.
Ἀναβάλλειν F. 298. ἀναβάλλεται πέτρος ἄλγεα A. 22.
Ἀνάβλησις A. 45.
Ἀναγκαίη Del. 122. ἀναγκαίᾳ C. 61.
Ἀναγκάζω E. 43. 3.
Ἀνάγκη Del. 35.
Ἀνάγειν χοροὺς Del. 279. ἀ-

νάγεσθαι νηυσὶν D. 227. πνεῦμα E. 44. 2.
᾿Αναγράφειν p. 219. 17.
᾿Αναθύειν ὕδωρ C. 30.
᾿Αναιδὴς Del. 183. C. 37. ἀναιδὴς φῶς C. 46.
᾿Αναίνεσθαι Del. 46. 123. F. 109. 1.
᾿Ανακαίειν F. 456.
᾿Ανακεῖσθαι E. 52. 2. 59. 3.
᾿Ανακλίνεσθαι A. 6.
᾿Ανακτορίη F. 218.
᾿Ανάκτορον A. 76.
᾿Αναλέγεσθαι γράμμα E. 24. 4.
᾿Αναλύεσθαι μίτρην Del. 222. ζώνην 237.
᾿Αναμίγνυσθαι Del. 217.
᾿Αναμιμνήσκειν E. 73. 6.
᾿Ανάμπυξ C. 125.
Ἄναξ A. 90 ἄνακτα J. 2. L. P. 114. C. 63. ἄνα J. 8. ὦ ἄνα A. 78. ὦ ᾿να J. 33. ἄναξ J. 113. ὦ ᾿ναξ E. 9. 6.
᾿Αναξηραίνεν οἶκον C. 114.
᾿Αναπαύεσθαι ὑπό τινι E. 14. 1. διωκτὺν D. 194.
᾿Αναπλεῖν Del. 309.
Ἄνασσα D. 137. 204. 240. Del. 221. E. 56. 3.
᾿Ανάσσεσθαι F. 198.
᾿Ανάστασις F. 443.
᾿Αναστέφειν F. 476.
᾿Αναστρέφεσθαι χῶρον L. P. 76.
᾿Ανατίθεσθαι E. 20. 1. 53. 3.
᾿Ανατρέχει ἔρευθος L. P. 27.
Ἄναυρος D. 101. Del. 103.
᾿Ανάφη F. 113. 1.
᾿Αναφλογίζειν λύχνον E. 66. 2
᾿Ανδάνειν. εὔαδε D. 183. 187. ἑαδότα C. 12.
᾿Ανδίκτης F. 233.
᾿Ανδρογίγας θεράπων C. 35.
Ἄνειμι Del. 43. ἀνιόντες ἐξ ᾿Εφύρου.
Ἄνεμος Del. 112. F. 35. 1. 111. 1. 135. 2.
᾿Ανέραστος E. 33. 4.
᾿Ανέρπει λιβὰς ἐκ πίδακος A. 110.
᾿Ανέρομαι E. 1. 1.
᾿Ανευρίσκεσθαι E. 48. 1.
᾿Ανέχειν F. 257. 438.
Ἄνη J. 90.
᾿Ανηβᾶν ὀξὺ J. 56.
᾿Ανήκοος Del. 116.
᾿Ανηλεὲς ἦτορ Del. 106.
᾿Ανὴρ J. 25. 71. 95. A. 42. 85. D. 23. C. 52. E. 25. 3. 41. 1. 44. 4. 49. 6. F. 42. 67. 3. 71. 3. 142. 1. 156. 1. 314. 445.
*᾿Ανήριθμος F. 127.
᾿Ανθαιρεῖσθαι Del. 248.
᾿Ανθεῖν F. 279.
Ἄνθεμα E. 5. 2.
᾿Ανθέρικος Del. 193.
Ἄνθης F. 369.
Ἄνθος A. 8. L. P. 49. F. 252. 3.
Ἄνθραξ A. 83.
Ἄνθρωπος A. 55. D. 157. E. 49. 11. 69. F. 489.
᾿Ανιάομαι E. 16. 4.
᾿Ανία L. P. 83. F. 67. 131. 2.
᾿Ανίημι F. 108. 1. ἀνειμένα C. 47.
᾿Ανιηρὸς E. 13. 3. 15. 4. 44. 1.
᾿Ανίσταναι Ἄρηα Del. 173. ἀνέστη ἐπὶ σφυρὸν ὀρθὸν D. 128. ἀνεστήσαντο βωμοὺς D. 199.
᾿Ανίσχω F. 206.
†᾿Ανίωντον F. 128. 1.
Ἄνοδος E. 14. 3.
᾿Ανολισθάνειν F. 96.
᾿Ανολολύζειν E. 49. 2.
᾿Αντᾶν. ἤντησε F. 141. 2. 279.

Ἀνταῖος E. 65. 5.
Ἀντανύειν πῆχυν J. 30.
Ἀντέλλειν F. 509.
Ἀντερέτης F 452.
Ἄντεσθαι E 314.
Ἀντήμοιβον Del. 52.
Ἀντηχεῖ αἰθὴρ Del. 258.
Ἀντὶ A. 24. Del. 22. 152. L. P. 91. E. 18. 3. 51. 3. 56. 3. 59. 2. 65. 3. F. 113.
Ἀντιάειν D. 142. E. 73. 4.
Ἀντιγένης E. 50. 6.
Ἀντίδοσις F. 221.
Ἀντίκλεια D. 211.
Ἀντίλοχος F. 223.
Ἄντυξ D 140.
Ἀνώγειν F. 440.
Ἄξεινος F. 492.
Ἀξίνη C. 36.
Ἄξιος D. 104. E. 24. 3.
*Ἄξοος F 105.
Ἄοζος F. 353.
Ἀοιδὴ A. 17. 43. D. 137. 268. Del 5. 28. E. 36. 1. F. 165. 279.
Ἀοίδιμος L. P. 121. F. 45.
Ἀοιδὸς J. 60. 71. A. 18. 42. 106. Del. 249. E. 28. 1. 50. 4. ἀοιδότατοι Del. 252.
Ἀολλίζεσθαι Del. 18.
Ἀονίη Del. 15.
Ἀόνιος F. 436.
Αορ Del. 31. F. 51.
Ἀοσσητὴρ A. 104.
Ἀπάγεσθαι E. 1. 15.
Ἀπαγχομένη Ἀρτέμις F. 3.
Ἀπαίνυσθαι F. 478.
Ἀπαιτεῖν C 78. E. 57. 3.
Ἀπαιτίζειν F. 178.
†Ἀπαλάλκειν F. 302. 1.
Ἀπαμείβεσθαί τινα C. 63.
Ἀπαρνεῖσθαι Del. 100. C. 76. 106.
Ἀπαρτὶ F. 509.
Ἄπας J. 19. D. 37. Del. 2. 55. L. P. 142. F. 131. 4. 145. 1.
Ἄπαστος C. 6.
Ἀπαυγάζεσθαι Del. 125. 181.
Ἀπεδίλωτος C. 124.
Ἀπειθὴς D. 66.
Ἀπειλεῖν Del. 87. ἠπείλησε D. 251. Del. 125.
Ἀπειλὴ Del. 203.
Ἀπειλητὴρ Del. 69.
Ἀπειπεῖν E. 42. 3.
Ἀπείπεσθαι D. 174. 267.
Ἄπειμι . 73. 97.
Ἀπελλὶς E. 59. 3.
Ἀπελαύνειν F. 150.
Ἄπελος F 343.
Ἀπερέειν Del. 117. C. 104.
Ἀπέρχεσθαι D. 98.
Ἀπεστὼ F. 340.
Ἀπέσας F. 29. 82.
Ἀπέχειν E. 53. 4. 57. 1. F. 128.
Ἀπεχθὴς C. 116.
Ἀπημονίη J. 92.
Ἀπερείδεσθαι ὠδῖνας Del. 120.
Ἀπιδανῆες J. 14.
Ἀπλοΐη D. 230.
Ἄπνους E. 5. 9. F. 106. 3.
Ἀπὸ J. 44. 89. A. 109. D. 136. 174. 205. Del. 92. 94. 124. 140. 174. 208. 264. 268. 291. 305. L. P. 8. 12. 31. 46. C. 4. 6. E. 5. 4. 12. 24. 2. 27. 1. 29. 3. 44. 4. 5. 66. 3. F. 12. 1. 71. 6. 113. 2. 115. 1. 128. 1. 150. 152. 165. 190. 215. 224. 230. 301.
Ἀποβράττειν F. 232.
Ἀποβρίζειν E. 17. 3.
Ἀπόγειος F. 35. 1.
Ἀποδάεσθαι Del. 9.
†Ἀπόθεν F. 302.
*Ἀπόθεστος F. 302.
Ἀποθύμια Del. 245.

Ἀποκλίνειν κάρη ποτί τι. Del. 236.
Ἀποκόπτειν C. 21.
Ἀποκρύπτειν ῥέεθρα Del. 135.
Ἀπόκρυφος F. 242.
Ἀπόκτισις A. 75.
Ἀπολάμπεσθαι D. 132.
Ἀπολείπειν J. 42
Ἀπόλλυσθαι Del. 127. E. 19. 2. 14. 4. 62. 5. F. 509
Ἀπόλλων A. 33. 41. 50. 60. 67. 92. D. 83. 139. 143. Del. 9. 86. 269. 326. F. 116. 1. Ἀπόλλωνος A. 1. 17. 38. 104. Del. 2. 276. C. 101. F. 141. 1. Ἀπόλλωνι A. 31. D. 169. Del 24. 51. 273. 324. Ἀπόλλωνα F. 48. 1. ὦ 'πόλλων A. 9. 28. 69. 107.
Ἀπομάσσεται πόντος ἄχνην Del. 14. ἀπομάσσεσθαι ἔπος E. 28. 3. F. 189.
Ἀπονίπτεσθαι L. P. 5.
Ἀποπαύεσθαι χοροῦ Del. 79. ἄλης Del. 205.
Ἀποπίπτειν J. 44.
Ἀποπλάσσεσθαι F. 194.
Ἀποπνέειν Del. 186. F. 219.
Ἀποῤῥούειν C. 61.
Ἀπόῤῥωξ L. P. 41.
Ἀποσείεσθαι F. 245.
Ἀποστάζειν D. 118. F. 205.
Ἀποστέλλειν F. 89.
Ἀποστυγεῖν Del. 223. F. 1. 52. 1. 109. 1.
Ἀποτίνειν J. 37.
Ἀποτίθεσθαι J. 15. E. 22. 6. F. 50.
Ἀποτιμᾶν F. 103. 4.
Ἄποτος C. 17.
Ἀποτρέπειν Del. 158. C. 49.
Ἀποτρέχειν Del. 196.
Ἀπότριχα F. 341.
Ἀποτρωπᾶν Del. 69.
Ἀποφέρεσθαι L. P. 80.
Ἄππα D. 6.
Ἅπτεσθαι D. 27. C. 33. 59.
Ἅπτειν σέλας E. 67. 3.
Ἄπυστος Del. 215. C. 9. F. 272. 2.
Ἀπώθεσθαι F. 444.
Ἄρα Del. 121. C. 12. E. 57. 3.
Ἄραβος Del. 147.
Ἀραιὸς Del. 191.
Ἄραιθος F. 203.
Ἀρᾶσθαι F. 240.
Ἀράσσειν A. 3.
Ἀραφηνίδες Ἁλαὶ D. 173.
Ἀραχναῖον F. 14.
Ἀράχνης F. 304.
Ἀργεῖος L. P. 36. E. 49. 8. 66. 6. p. 224. 3.
Ἄργης D. 68.
Ἀργοναῦται F. 377.
Ἄργος Del. 73. L. P. 45. 138. 140. F. 108. 2.
Ἀργύρεον τόξον D. 119.
Ἀργύριον F 419.
Ἀργυροδίνης C. 13.
Ἄρδις F. 130. 2.
Ἀρέσκεσθαι F. 491.
Ἀρετὴ J. 94. 95. 96.
Ἀρήγειν D. 23.
Ἄρης J. 77. Del. 58. 63. 133. 173. 277. F. 226. 449. 472. 492.
Ἀρήτειρα C. 43.
Ἄρητος E. 28. 4.
Ἀρθμὸς F. 199.
Ἀρίζηλος Βερενίκα E. 54. 3.
Ἀριήκοος Del. 308.
Ἀριθμὸς E. 26. 6.
Ἀριμάσποι Del. 291.
Ἀρίμνας E. 14. 1.
Ἀρισκύδης F. 108. 1.
Ἀρισταῖος L. P. 108. E. 12. 2.
Ἀριστεῖον F. 95. 2.
Ἀρίστιππος E. 21. 5.

Ἄριστος D. 179. Del. 293. F. 284.
Ἀριστοτέλης A. 75.
Ἀρίστων E. 49. 7.
Ἀρίων F. 82.
Ἀρκαδίη J. 7. 20. D. 220. Del. 70. F. 143. 2.
Ἀρκαδικὸς D. 88.
Ἀρκὰς F. 82. 2
Ἀρκασίδης D. 116.
Ἄρκιος C. 35. F. 51.
Ἄρκτος J. 41.
Ἅρμα D. 106. L. P. 9. E. 49. 10.
Ἁρμοῖ F. 44. 230.
Ἁρμονίη F. 104. 2. 267.
Ἀρνεῖσθαι C. 75. E. 45. 6. F. 144. 1.
Ἀροτὴρ D. 176.
Ἀρότης F. 436.
Ἀροτριάω D. 161.
Ἄροτρον E. 47. 3. F. 435.
Ἄρουρα D. 130. F. 214.
Ἀρόω C. 137.
Ἁρπαγὴ F. 79.
Ἁρπάγιμος C. 9.
Ἁρπάζειν L. P. 100. F. 114. 2. 151. ἥρπασε E. 23. 1. 42. 2. 68. 3.
Ἁρπακτὴρ E. 2. 6.
Ἁρπακτὺς A. 95.
Ἁρπὶς F. 66. 2.
Ἄρρητον Del. 205.
Ἄρς F. 127. 1.
Ἄρσεν Del. 293. 299. ἄρσεν ἔλαιον L. P. 29. E. 41. 5.
Ἀρσενικὸς E. 26. 5.
Ἀρσινόη E. 5. 8. F. 196.
Ἄρτεμις J. 78. A. 59. D. 1. 19. 35. 38. 104. 110. 260. Del. 229. L. P. 110. E. 13. 2. F. 48. 3.
Ἄρτι L. P. 2. 75. E. 54. 2. F. 146. 3.
Ἄρτος F. 454.
Ἀρτύειν γάμον C. 78.
Ἀρχαῖος A. 15. Del. 256. 308. L. P. 60. F. 112. 3. † ὡρχαῖος Ὀρέστης E. 62. 1.
Ἄρχειν E. 43. 1. ἦρξεν. E. 22. 4.
Ἄρχεσθαι D. 113. E. 57. 2.
Ἀρχέστρατος E. 46. 1.
Ἀρχὴ F. 244.
Ἀρχῖνος E. 35. 2.
Ἄρχμενος D. 4. F. 113. 2.
Ἄσβεστον φάος D. 118.
Ἀσβύστης F. 13.
Ἀσβυστὶς γαῖα A. 75.
Ἀσθενὴς F. 371.
Ἀσθμαίνειν Del. 81. 217.
Ἀσίγητος λέβης. Del. 286.
Ἀσινεὺς F. 151.
Ἀσίνη F. 186.
Ἀσκάντης F. 237.
Ἀσκεῖν E. 65. 1.
Ἀσκλήπιος E. 57. 1.
Ἀσπαίρειν D. 151.
Ἀσπαστὺς F. 427.
Ἄσπετος βυθὸς F. 37. 2.
Ἀσπὶς J. 54. Del. 136. 140. 184. L. P. 35. ἡ ἐν Ἄργει F. 432.
Ἀσσύριος A. 107. F. 152. 153.
Ἀστακίδης E. 23. 1. 2. 4.
Ἀσταχὺς Del. 284. C. 21.
Ἀστερίη Del. 37. 40. 197. 224. 225. 244. 300. 316.
Ἀστέριος F. 146. 2.
Ἀστερίσκος F. 94.
Ἀστερίων F. 166.
Ἀστερόεις F. 145. 4.
Ἀστὴρ Del. 38. L. P. 25. F. 465.
Ἄστριες F. 238. 239.
Ἄστυ A. 39. 72. D. 19. 231. Del. 287. C. 124. F. 202. 208. 271.
Ἀστυάναξ E. 68. 1.
Ἄστυρον F. 19. 2. 104. 3. 288.
Ἀστυφέλικτος Θεὸς Del. 26.

†'Ασύλωτος D. 213.
'Ασφαλὴς Del. 306.
*'Ασφαλτος F. 75. 3.
'Ασωπὸς Del. 78. F. 375.
'Αταλάντη D. 215.
'Ατὰρ F. 104. 4.
'Αταρνείτης E. 1. 1.
'Ατέειν F. 471.
'Ατέλεστος Del. 87. C. 129.
*'Ατερ J. 95. E. 54. 4.
'Ατιμᾷν D. 260. 261.
*'Ατιμος ποταμὸς Del. 131.
*'Ατις C. 132. E. 62. 3.
*'Ατλητος E. 72. 1.
'Ατραπιτὸς Del. 74.
'Ατρείδης D. 263.
'Ατρεκὲς ἔρχεσθαι L. P. 137.
*'Ατριχος D. 77.
†*'Ατροπος Del. 11.
**'Ατροφος Del. 11.
*'Αττα E. 1. 3.
'Αττάραγος E. 48. 9.
Αὖ D. 92. Del. 85.
Αὐαλέος C. 6.
Αὐγάζειν F. 132.
Αὐγάζεσθαι D. 129. C. 4.
Αὔγη Del. 70.
Αὖθι J. 72. 94. D. 46. 121. 241. Del. 44. 99. 148. 320. L. P 103. C. 69. F. 70. 4. 113. 1. 178. 286.
Αὐλίζεσθαι Del. 65.
Αὔλιον D. 93. F. 127. 2.
Αὔλιος F. 465.
Αὖλις D. 87. C. 105. F. 126. 2.
Αὖος F. 49. 2.
Αὔρα D. 94.
Αὔριος δαίμων E. 15. 1. F. 106. 5.
Αὐσταλέος C. 17. F. 266.
Αὐτὰρ D. 143. C. 99.
Αὐταγρεσίη F. 120. 2.
'Αὐτέω D. 58.
Αὐτῆμαρ Del. 46.
Αὐτίκα J. 16. 76. D. 10. 70. Del. 88. 257. C. 43. 67. E. 73. 6. F. 210.
Αὖτις J. 21. L. P 141. F. 195.
'Αϋτμὴ D. 117.
Αὐτὸς J. 81. 90. A. 56. 89. D. 137. 256. C. 96. 103. E. 61. 3. F. 70. 1. 130. 2. αὐτὴ D. 149. 168. 207. Del. 59. 225. 264. 268. 325. αὐτοῦ Del. 235. αὐτῆς Del. 230. αὐτῷ F. 170. αὐτᾷ C. 26. αὐτὸν J. 2. D. 253. L. P. 111. C. 100. E. 11. 4. αὐτὴν A. 39. αὐτὰν L. P. 22. αὐτὸ J. 38. E. 66. 1. αὐτοῦ A. 6. 94. F. 52. 1. αὐταί. A. 7. D. 240. L. P. 114. E. 54. 5. αὐτῶν D. 56. E. 43. 3. αὐτᾶν C. 132. αὐτοὺς J. 74. D. 92.
Αὐτοχερὶ E. 21. 3.
Αὐτόχθων Del. 80.
Αὐτώρης F. 264.
Αὐχὴν D. 177. L. P. 9. F. 438. 501.
'Αφαιρεῖσθαι D. 236. L. P. 87.
'Αφανὴς E. 13. 2. 42. 2.
*'Αφαρ D. 86.
*'Αφαρος F. 183. 421.
'Αφαιρεῖν F. 67.
*'Αφάσσειν F. 316.
*'Αφατόν τι L. P. 77. C. 58.
'Αφειδὴς C. 127. E. 48. 7.
*'Αφενος J. 94. 96.
*'Αφετος Δῆλος Del. 36.
'Αφιέναι C. 61.
'Αφιστάνι. ἀποστῆναι νόσον C. 103.
*'Αφθογγος L. P. 83.
'Αφνειὸν θέμεθλον D. 250.
'Αφνίδιον ἔπος Del. 238.
'Αφραστὺς F. 489.
'Αφρίκτι D. 65.
'Αφροδίσια F. 371.

Ἀφροδίτη E. 39. 1. F. 116. 2. 494. p. 224. 3.
Ἀφρὸς L. P. 12.
*Ἄφρων Ῥοῖκος D. 221. ἄφρον φῦλον Del. 184.
†*Ἄφυσσα Fr 316.
Ἀφύσσειν C. 70.
Ἀχαία F. 73.
Ἀχαϊὰς Del. 100. L. P. 13.
Ἀχαῒς ναῦς D. 231.
Ἀχαιὸς F. 208.
Ἀχάριστα εἴδατα κατεῤῥεῖ C. 90.
Ἀχάριστον F. 106. 4.
Ἀχελῶος E. 31. 3. Ἀχελώϊος C. 13. E. 32.
Ἀχεροντεία ναῦς F. 110. 3.
*Ἄχθεσθαι τινὶ C. 32.
*Ἄχθος Del. 116.
Ἀχιλεὺς A. 20.
*Ἄχλαινος D. 115.
*Ἄχνη Del. 14.
Ἀχράαντος λιβὰς A. 110.
*Ἄχρις C. 129. F. 11. 3.
*Ἄψ Del. 103. F. 270.
*Ἄψοφον ἴχνος A. 12. Ἀστερίην Del. 302.
*Ἄωρος F. 150. 325.
*Ἄωτον A. 111. ῥόδων E. 49. 3. F. 115. 2.

B.

Βαθύγειος. A. 64.
Βαθὺς. Del. 263. τάφρος βαθεῖα Del. 37. βαθεῖαν ὦλκα D. 180. βαθὺς οἶκος C. 114. οἰνοπότης E. 38. 1. ὕπνος E. 68. 6
Βαίνειν D. 40. C. 76. ἔβησαν Del. 320
Βάκτρον L. P. 127.
Βάκχος E. 8. 2.
Βακχεῖα ἄεθλα E. 49. 5.
Βάλλειν θῆρας, βόας D. 17. 153. 157. βάλλων ὀϊστὸν A. 101. βάλλειν εἰς ἔρωτα E. 45. 6. βάλωνται F. 158. βέβληται θηρίον E. 33. 4. D. 122. νὺξ ἔβαλεν ὄμματα L. P. 82. E. 9. 4. F. 147. 1. βαλέσθαι ἰλυοὺς J. 25.
Βάπτω L. P. 45.
Βαρβαρικὴ μάχαιρα Del. 173.
Βαρύγουνος Del. 78.
Βαρύθυμος Del. 215. C. 80.
Βαρύνειν μητέρα Del. 212. βαρύνεται ἄγαλμα στεφάνοις Del. 307. βαρύνεσθαι τινὶ Del. 244. βαρυνόμενος ὑπ' ὠδίνεσσιν. Del. 202.
Βαρὺς στόνος D. 56. ἄναξ C. 63. βαρεῖα γυνὴ C. 130. βαρὺ κλαίειν L. P. 95. στένειν. C. 94. F. 501.
Βαρυσκίπων F. 120. 1.
Βασίλεια L. P. 52.
Βασιλεὺς J. 79. A. 26. 67. D. 255. Del 187. C. 114.
Βασιλὼ E. 21. 2.
Βασκανίη E. 22. 4. F. 292.
Βάσκω p. 219. 30.
Βαττιάδης E. 36. 1. Βαττιάδαι A. 96.
Βάττος A. 64.
Βέβηλος C. 3.
Βέλεμνον D. 82.
Βέλος A. 102. F. 142. 2.
Βέμβιξ E. 1. 9.
Βένθος Del. 34.
Βερεκύνθιος νόμος D. 246.
Βερενίκα E. 54. 3. 508.
Βεῦδος F. 155.
Βήσσειν F. 88.
Βιάζεσθαι Del. 89.
Βιβλίον F. 86. 3. 359
Βίη J. 67. βίηφι D. 77.
Βίος E. 7. 2. 28. 1. 62. 3. F. 111. 3. 510.

Βίοτος L. P. 128. E. 69. 4.
Βλέπειν L. P. 20. F. 173. 2. 508.
Βλητὸς C. 101. βληταὶ λεχωΐδες D. 127.
Βλοσυρὸν ὄμμα C. 53.
Βλωμὸς F. 240.
Βοᾶν L. P. 85. E. 43. 5.
Βοὴ D. 58. F. 248.
Βοηδρόμιος Ἀπόλλων A. 68.
Βοηθὸς D. 153.
Βοηθόος D. 22. Del. 27.
Βοιωτὸς L. P. 64. 125.
Βοόκρανος F. 203.
Βοόστασις Del. 102.
Βορέας D. 114. Del. 26. 65. 293. F. 481.
Βορεῖος Del. 281.
Βόσκειν C. 104. A. 51. D. 155. F. 488.
†Βοσσὸς F. 206.
Βόστρυχος E. 508.
Βοτάνη F. 127. 2.
Βουβόσιον A. 49.
Βούβρωστις C. 102.
Βουγενὴς F. 230.
Βουκεραΐς F. 17.
Βουκολεῖσθαι D. 101. Del. 176.
Βουλευτὸς θάνατος L. P. 38.
Βούλομαι E. 14. 6.
Βουπάλειος F. 90.
Βούπεινα C. 24.
Βοῦρα Del. 102.
Βοῦς. E. 14. 6. 47. 3. F. 479. βοὸς D. 254. F. 309. βοῦν F. 85. βῶν C. 109. βόες D. 157. 175. βοῶν A. 91. F. 46. 214. βουσὶν F. 1. C. 21. 77. 136.
Βούσσοος F. 46.
Βουχέτιον F. 156. 1.
Βράχειν Del. 140.
Βραχίων F. 181.
Βραχὺς καιρὸς E. 8. 3.
Βραχυσυλλαβίη E. 9. 6.
Βρέμειν Del. 144.
Βρένθιον F. 495.
Βρέννος F. 443.
Βρέτας D. 238. 248.
Βρέφος A. 50. C. 100. F. 28.
Βρίλλησος F. 185.
Βριτόμαρτις D. 190.
Βρόντης D. 75.
Βρωσείειν F. 435.
† Βύνη F. 172.
Βρώσκειν J. 49.
Βυθὸς C. 89. F. 37. 2.
Βυσσόθεν Del. 127.
Βωλὼ C. 33.
Βωμὸς A. 60. 61. 79. D. 38. 199. 261. 267. Del. 312. 321. L. P. 62.
Βωνίτης F. 157.

Γ.

Γαῖα J. 29. A. 75. Del. 62. 207. 270. E. 27. 2. F. 160. 488.
Γαιοδότης F. 158.
Γάλα E. 53. 1.
Γαλάται Del. 184.
Γαληναίη E. 5. 5.
Γάλως D. 135.
Γαμεῖσθαι Del. 240.
Γάμος A. 14. D. 138. 265. Del. 38. C. 78. E. 1. 3. F. 196.
Γανυμήδης E. 55. 3.
Γὰρ E. 64. 1. 69. 5. 71. 3.
Γαστὴρ Del. 189. C. 89. F. 490.
Γαῦδος F. 39. 1.
Γαῦλος F. 217.
Γὲ E. 67. 3.
Γέγειος F. 103. 1. 252.
Γείοθεν F. 509.
Γείτων D. 57. Del. 50. 180. 290. E. 73. 5. F. 113. 143. 2.

*Γέλα F. 361.
Γελᾶν D. 28. 149. E. 74. 2. F. 418.
Γελαστὺς Del. 324.
Γενάρχης F. 36.
Γενεὴ J. 36. E. 1. 4. 13. 2. 65. 2. F. 192.
Γενέθλη D. 130. F. 108. 2. 145. 3.
Γενέθλιον οὖδας Del. 51. ἔρνος Del. 262.
Γενειὰς D. 26.
Γενειήτης D. 90.
Γένειον Del. 110. L. P. 75.
Γενέτης E. 22. 2.
Γενὴ F. 241.
Γένος J. 5. A. 73. D. 133. Del. 109. 166. 256. C. 199. F. 53. 2. 292. 509.
Γέντον F. 309.
Γέρας L. P. 120.
Γεραίστιος Del. 199.
Γεργεριμὸς F. 50. 1.
Γέρων D. 126. Del. 71. 304. E. 1. 3. F. 11. 1. 86. 3.
Γεροντικὸν ὅπλον E. 1. 7.
Γεωμόρος J. 74.
Γῆ A. 108. E. 19. 1. 44. 3. F. 230. γῆς εἶναι τὰ δεινὰ τῶν θηρίων F. 376.
Γηγενεῖς L. P. 8.
Γηλεχὴς θεράπων Del. 286.
Γῆρας E. 45. 6. 69. 1.
Γηράσκειν F. 11.
Γηροκομεῖν E. 53. 2.
Γήφαγος F. 58.
Γίγας Del. 142.
Γίγνεσθαι E. 9. 4. F. 119. 1. 142. 2. γίγνεο E. 27. 4. γέγονας E. 31. 2. F. 133. 2. ἐγείναο L. P. 105. γείνατο A. 103. C. 58. γειναμένος F. 171. γενόμην E. 41. 3. γένετο J. 93. C. 101. γέντο J. 50. C. 44. ἐγένετο χωρὶς L. P. 59. Del. 147. ἐγένοιτο A. 40. Del. 295. E. 18. 1. 41. 5. 44. 4. F. 47. 2. 106. 3. γείνεο Del. 214. γένοιτο D. 109. L. P. 103. E. 9. 5. γένωμαι E. 5. 7. γενέσθαι J. 6. L. P. 117. γεινόμενος D. 23. γενησόμεθα F. 70. 4.
Γινώσκειν E. 57. 3. 60. 2. γνοὺς L. P. 38. γνωστεῖται L. P. 123. ἔγνων E. 31. 2. 5. ἔγνως F. 492.
Γλαρὶς F. 159.
Γλαῦκος E. 51. 2.
Γλυκερὸς L. P. 99. γλυκερὰ ὄψ E. 49. 7.
Γλυκὺ κηρίον J. 49. γλυκὺς μαζὸς Del. 214. F. 114. 1.
Γλυκύμαλον C. 29.
*Γλύφανον F. 105.
Γλῶσσα F. 104. 4. 253.
Γλωχὶν Del. 235.
Γναμπτὸν ἔδος Del. 315.
Γνησίη κρείουσα Del. 220.
Γνώμη F. 94. 2.
Γνωτὸς J. 58.
Γοεραὶ ἀηδονίδες L. P. 94.
Γονεὺς D. 5. C. 73.
Γόνος C. 24.
Γόνυ D. 4. 11. 75. C. 132. F. 420.
Γορτυνὶς D. 180.
Γοῦνυ L. P. 84. E. 68. 5.
†Γράειν F. 200.
Γραῖα F. 370.
Γραικὸς F. 104. 4. 160.
Γράμμα E. 6. 4. 24. 4. F. 71. 11. 101. 2. 242. 441.
Γραῦις F. 326. γρῆες F. 294. γρηῦς E. 41. 2. 70. 1. γρηὸς F. 485.
Γράφειν F. 70. 2. ἐγράψατο φωνὰν Νέμεσις C. 57.
Γυῖον D. 159.
Γυιὸς D. 177.

Γυνὴ J. 13. C. 5. 11. F. 130. 184. γυναικὸς A. 24. Del. 96. E. 57. 1. γύναι L. P. 97. 103. γυναῖκες D. 21. 126. C. 1. F. 157. 235. 475. γυναικῶν E. 41. 4. F. 131. 1.
Γυμνάζειν F. 98.
Γυμνὸς μαζὸς D. 214. L. P. 53.

Δ.

Δάειν. δήεις E. 11. 3.
Δάεσθαι A. 45.
Δαίεσθαι E. 52. 3.
Δαιμόνιος θὴρ A. 99.
Δαίμων L. P. 65. 81. C. 32. E. 31. 3. F. 91. 235. δαίμονος L. P. 114. δαίμονι F. 137. 2. δαῖμονα E. 15. 1. 44. 5. δαῖμον J. 44. D. 86. 173. L. P. 41. δαίμονες L. P. 86. F. 36. δαίμονας E. 16. 1.
Δαινύειν εἰλαπίνας C. 84.
Δαιόμενος F. 47. 2.
Δαῖς, δαιτὸς C. 55. 64. 70. 115.
Δάϊς F. 243. 470.
Δαιτύμων F. 71. 6.
Δακετὸν F. 161.
Δάκος D. 84.
Δάκρυ E. 2. 1.
Δάκρυον Del. 121. L. P. 68. C. 18. F. 273.
Δακρυόεις πέτρος A. 22.
Δακρύειν E. 61. 3. F. 363.
Δαχρυχέειν C. 80.
Δάμασος F. 154.
Δαμάτηρ C. 2. 8. 37. 41. 50. 58. 71. 116. 119.
Δᾶμος L. P. 39.
Δαμοσία ἀρήτειρα C. 44.
Δανάκη F. 110. 4.
Δαναοὶ L. P. 142.
Δαναὸς L. P. 48. F. 105. 4. 230.
Δάνος E. 50. 2.
Δανὸν ξύλον F. 289.
Δαρδανία F. 397.
*Δασπλὴς Del. 125.
Δάφνη Del. 94. F. 92. 2.
Δάφνις E. 23. 3.
Δάφνινος ὅρπηξ A. 1.
†Δαψιλὲς Del. 125.
Δεδοίκω E. 48. 9.
Δείδω D. 61. Del. 220. δέδοικα E. 45. 5.
Δείελον F. 190.
Δειλαῖος C. 83. 93. C. 100. F. 151.
Δεῖλαρ F. 458.
Δειλὸς βασιλεὺς D. 255. δειλὴ ἀλετρὶς Del. 241. L. P. 89.
Δεινὸν ὑπογλαύσσειν D. 54. ἐπιβρωμᾶν Del. 56. δεινὸν ῥέζειν E. 27. 1.
Δειπνεῖν L. P. 115.
Δειπνιὰς F. 32.
Δέκα D. 33. 34. C. 36. F. 238.
Δεκὰς E. 47. 2.
Δεκάτευμα E. 40. 4.
Δεκατηφόροι ἀπαρχαὶ Del. 278.
Δέκατος E. 47. 2.
Δεκάφυια F. 162.
Δεκελειόθεν F. 234.
Δελφῖδες Del. 177.
Δελφὸς λαὸς A. 97. F. 220. 450
Δελφύνη F. 364.
Δέμειν A. 61. 76. E. 40. 2. F. 271.
Δέμνιον Del. 248.
Δένδρεον C. 27. 38. 42. 47. F. 49.
Δεξάμενος Del. 102.
Δεξιὸς Διῒ ἧσται A. 28. οἰκι-

στὴρ A. 66. δαίμων C. 32. γνώμη F. 94. 2.
Δεξιτερὸς ὦμος D. 214.
Δέον L. P. 127.
Dextras jungendi mos F. 8.
Δέρα D. 92.
Δέρμα F. 211.
Δέσποινα F. 126. 1.
Δεσπότις Del. 239.
Δεσποτικὰ χεῖρ C. 63.
Δεύεσθαι A. 50.
Δεῦρο E. 66 3.
Δεῦτε F. 86. 1.
Δεύτερον A. 72. D. 120. Del. 287.
Δέχομαι E. 35. 2. ὅπλα D. 142. Del. 285. δέχεσθε θεὸν L. P. 137. ἔδεκτο D. 109. F. 491. ἐδέχοντο Del 154. 223. δέκεσθαι Del. 111. δέξαι ἄγαλμα E. 34. 2. δεξάμενος δόμῳ E. 6. 2. δειδέχαται L. 32. δειδεγμένος F. 138. 2.
Δὴ D. 202. Del. 189. L. P. 7. F. 93. 101. 105. 2.
Δηϊώνη F. 48. 2.
Δηλιὰς νύμφη Del. 256. 269. 323.
Δήλιος φοῖνιξ A. 4.
Δηλίτης F. 30.
Δῆλος Del. 2. 4. 8. 9. 24. 27. 40. 251. F. 9.
Δημήτηρ E. 40. 1. 41. 1.
Δημοδίκη E. 57. 2.
Δῆμος F. 95. 1.
Δὴν Del. 216.
Δηναιὸς ἀοιδὸς J. 60.
Δηὼ A. 109. C. 18. 132.
Διὰ D. 244. Del. 105. 211. L. P. 97. E. 33. 3. 44. 2.
Διαβαίνειν C. 13.
Διάβροχος μαστὸς Del. 48. παῖς E. 68. 2.
Διαθλίβειν F. 61, 1.
Διακριδὸν Del. 57.
Διάκτορος F. 164.
Διαμετρεῖν πόλιας A. 54. D. 36.
Διανέμειν J. 61.
Διαπλοῦν Del. 288.
Διαπρυσίη ὀλολυγὴ Del. 258.
Δίασμα F. 244.
Διατμήσσειν F. 48. 2. 115. 1.
Διατρέχειν L. P. 23.
Διαυγὴς χαλκὸς L. P. 21.
Δίαυλος L. P. 23.
Διαφαινομένη δίνη L. P. 20.
Διδάσκειν D. 217. L. P. 37. E. 50. 6. διδάσκεσθαι C. 22. F. 128. 2. ἐδίδαξε E. 62. 4.
Δίδυμα F. 36.
Διδύμη E. 13. 2.
Διδυμητόκος A. 53.
Δίδυμον κακὸν E. 21. 4.
Δίδωμι E. 38. 2. δίδωσι F. 95. 2. διδόασιν F. 189. διδοῦσι F. 179. δίδου J. 94. 96. δίδοι E. 5. 11. διδούς τινα Μούσαις E. 51. 1. ἔδωκε D. 93. 206. F. 106. 1. δῶκέ J. 33. L. P. 133. C. 19. δῶκας J. 81. δὸς D. 6. 8. 13. 15. 18. δοίη D. 74. δοῦναι F. 310. δώσειν τείχεα βασιλεῦσιν A. 66. D. 32. L. P. 127. 128. C. 134. ἔδοσαν E. 51. 2. δώσω F. 239.
Διειδόμενος Del. 191.
Διερὸς J. 25. A. 23. F. 245.
Διέρχεσθαι L. P. 64. C. 27.
Διέχειν J. 64.
Δίζομαι J. 16. E. 11. 1. 3. 17. 2. 66. 1.
Δίη F. 163.
Διηνεκὴς F. 158.
Διθύραμβος E. 49. 2.
Διΐστημι J. 31.
Δικάσπολος Ζεὺς J. 3.
Δίκη J. 82.
Δίκροος F. 246.

Δικταῖαι Μελίαι J. 47. Δικταῖον ὄρος D. 199. Δικταῖαι δρύες E. 23. 3.
Δικταῖος J. 4.
Δίκτυον D. 197.
Δίκτυννα D. 198.
Δίκων E. 10. 1.
Δίνα L. P. 20. Del. 135.
Δινδυμήνη E. 41. 2.
Δίνεσθαι F. 51.
Διόκλης E. 30. 1.
Διοκλείδης E. 18. 2.
Διομήδης L. P. 35.
Διονυσιὰς E. 49. 3.
Διόνυσος C. 71. 72. E. 9. 1. 45. 2. 51. 5. F. 374.
Δῖος, δῖα γυνὴ L. P. 97. 103. E. 71. 5.
Διόσθυος F. 510.
Διοσκουρίδης F. 192.
Διοφῶν E. 15. 4.
Διπλόος E. 51. 4.
Δίρκη Del. 76.
Δὶς L. P. 22. 23.
Δὶς, διὸς J. 79. 93. D. 141. 165. Del. 38. 215. 248. L. P. 135. E. 65. 2. 5. F. 108. 1. 198 Διὶ A. 28. Del. 56. 212. F. 82. 1.
Δίσκος C. 85.
Διφᾶν E. 32. 2. F. 165.
Δίφρος J. 67. D. 111. 150. 182. L. P. 65. F. 502. δίφρα D. 135.
Δίχα J. 31. F. 146. 1.
Διχοστασίη D. 133.
Διψαλέος J. 27. διψαλέη ἄμπωτις Del. 130.
Διψῆν ἄφατόν τι L. P. 77.
Διώκειν E. 32. 5. διῶξαι D 94.
Διωκτὺς D. 194.
Διωλύγιος F. 111. 1.
Διώνυσος F. 171.
Δοιὴ J. 5.
Δοιὸς E. 1. 3. F. 120. 1.
Δοκέω E. 46. 2. 48. 5.
Δοκὸς F. 100.
Δολίχη, νῆσος D. 187.
Δολιχὸς E. 12. 2. F. 126. 3.
Δόμος D. 168. C. 55. 111. E. 6. 1. 21. 6.
Δόναξ F. 166.
Δορκαλὶς E. 32. 2.
Δὸρξ L. P. 91.
Δούλα C. 96. L. P. 47.
Δοῦλος Del. 226.
Δοῦπος D. 54.
Δοῦρυ Del. 137. E. 71. 5.
Δρᾶγμα Del. 283. C. 20.
Δρᾶμα E. 62. 4.
Δράσσεσθαι D. 76. 92. οἴκου E. 1. 14.
Δρῆστις E. 43. 5.
Δρομεὺς F. 498.
Δρόμος Del. 75. L. P. 111. F. 141. 2. 456.
Δρυμὸς L. P. 116.
Δρύοψ p. 219. 26. F. 410.
Δρῦς D. 120. 121. 159. 192. Del. 81. 83. 84. E. 23. 3.
Δύη F. 302. 1.
Δυθμὴ C. 10. F. 465.
Δυμάνη F. 369.
Δύμη F. 73.
Δῦναι ἔδυ F. 106.
Δυνάμαι A. 28. 87. Del. 226. C. 10. F. 131. 2.
Δυνατὸν F. 137. 1.
Δύνειν ἔσω κόλπους D. 71. δύνειν ἐς οὔατα E. 26. 4.
Δύνεσθαι. ἐφίφων δυνομένων E. 19. 6. ἠελίου δυνομένου E. 21. 2.
Δύπτης F. 167. 1.
Δυσαὴς κρυμὸς D. 115. δυσαεῖς ἐσχατιαὶ Πίνδου Del. 138.
Δυσέρως E. 42. 6.
Δυσήροτος Δῆλος Del. 268.
Δυσμενὴς Del. 182.
Δυσοιώνιστος p. 219. 15.

*Δυστοκία Del. 242.
Δυστυχίη E. 69. 2.
Δύω D. 233. Del. 61. C. 94. δύο D. 90.
Δυώδεκα C. 70.
Δωδέκακις F. 502.
Δωδεκέτη E. 20. 1.
Δωδὼν F. 306.
Δωδώνη F. 24.
Δωδώνηθε Del. 284.
Δῶμα J. 61. D. 68. C. 64.
Δωριεὺς A. 88.
Δώριος E. 49. 7.
Δῶρον E. 30. 1. 40. 3. 51. 3.
Δώτωρ J. 91. 92.

E.

"E J. 13. D. 217. Del. 13. F. 41. 1.
'Εάδοτα τέθμια C. 19.
*Εαρ C. 122. F. 201.
'Εᾶ D. 8. 154. ἔασεν C. 62. εἶα E. 43. 4.
'Εάων δῶτορ J. 91.
'Εβδομάκις Del. 251.
'Εβδόματος F. 145. 1,
*Εβδομος F. 145. 2. 3.
'Εγγύθι J. 43. A. 58.
'Εγείρειν A. 63. Del. 312. F. 84. 213. 273. 278. ἔγρετο F. 206.
'Εγκατατίθεσθαι D. 229.
'Εγκέλαδος F. 382.
'Εγκλᾶν μενοίνήν J. 90.
'Εγκρασίχολος F. 38. 1.
'Εγκυτὶ F. 311.
'Εγχεῖν E. 30. 1.
*Εγχος F. 444.
'Εγώ A. 70. D. 30. 83. 84. 186. Del. 122. 132. L. P. 98. E. 5. 1. 30. 4. 42. 1. 51. 3. 59. 1. 67. 1. 4. F. 83. 106. 1. 109. 141. 1. 229. 297. ἐμοῦ F. 165. μοῦ E. 66. 3. ἐμεῖο Del. 97. 124. 151. 182. 247. 268. C. 199. ἐμέθεν L. P. 120. ἐμοὶ A. 70. D 9. 10. 136. 137. Del. 185. C. 118. E. 9. 6. 12. 2. 14. 2. 46. 4. 51. 6. 69. 5. ἐμὶν C. 116. F. 114. 1. 121. 2. 126. 3. 180. ἐμὲ D. 154. Del. 204. L. P. 80. E. 51. 1. 55. 1. μὲ E. 58. 1. 59. 1. 2. F. 71. 4. 95. 1. 164. 191. 217. ἡμεῖς E. 18. 1. ἄμμες C. 127. ἡμῖν E. 48. 7. F. 84. 143. 2. ἄμμιν D. 186. Del. 171. ἀμῖν C. 122. ἡμᾶς E. 39. 4.
'Εδέθλιον A. 61. Del. 228.
*Εδεθλον A. 71.
*Εδειν D. 89. 165. C. 12. 89. ἔδεσθαι F. 128. 1.
*Εδεσμα D. 148.
*Εδνον F. 193.
*Εδος D. 57. Del. 311. F. 105. 4.
*Εδρανον F. 195.
*Εδρη D. 168. Del. 90. 233.
'Εείκοσι C. 34.
'Εέρση A. 81.
*Εζεσθαι F. 285. εἴσαο J. 67. Del. 309. E. 34. 1. 40. 4. F. 76.
*Εθειρα A. 38. Del. 302. E. 49. 4. F. 308.
'Εθελημὸς D. 31.
'Εθέλειν D. 26. Del. 4. 195. L. P. 52. 78. 113.
*Εθος L. P. 36.
Εἰ E. 68. 4.
Εἰαμενὴ D. 193.
Εἶαρ A. 80. F. 247.
Εἰ δ' ἄγε D. 81. E. 1. 5.
Εἶδαρ D. 89. C. 94.
Εἶδος F. 124. 1.
Εἰδεῖν J. 78. εἴσεαι Del. 221.

E. 22. 4. D. 35. εἴσεται Del. 170. οἶδα Del. 123. E. 34. 1. 43. 1. 6. F. 241. οἶδε E. 5. 11. 15. 1. 326. οἶσθα Del. 225. F. 137. 1. ᾔδεα F. 297. ἐείσατο *similis fiebat.* C. 44.
Εἴδειν χορὸν A. 92. L. P. 78. 88. C. 60. E. 15. 4. 19. 2. 44. 2. 52. 4. F. 124. 1. 135. 2. 176. 233. ἴδον D. 51. Del. 44. E. 22. 5. ἴδε A. 10. 89. Del. 81. C. 98. ἴδῃ A. 10. L. P. 52. 53. 113. ἴδωσι Del. 179. ἰδεῖν D. 63. L. P. 102. F. 195. ἰδοῦσα E. 21. 6. F. 168. ἰδόμαν E. 46. 1. ἰδέσθαι L. P. 109. C. 24.
Εἶδος F. 124.
Εἰδύλις F. 451.
Εἰδώλιος p. 219. 31.
Εἴδωλον E. 69. 2.
Εἰκὰς E. 48. 2.
Εἰκαῖος F. 232.
Εἰκάζειν E. 45. 6.
Εἰκάτι C. 70.
Εἴκοσι D. 15. E. 48. 4. 59. 1.
Εἴκειν J. 63. 85. D. 52. Del. 175.
Εἰκὼν E. 39. 3.
Εἰλαπίνα C. 65. 84.
Εἰλαπιναστὴς C. 87.
Εἰλείθυια J. 12. Del. 132. E. 56. 1.
*Εἴλη F. 124.
Εἰ μὴ E. 67. 3.
Εἶναι E. 5. 9. 6. 1. ἔμμι F. 117. 2. ἐσσὶ J. 9. E. 4. 1. 16. 1. ἐστὶ A. 30. Del. 166. 191. 215. E. 45. 1. 46. 6. 48. 7. F. 116. 2. 145. 2. 3. 180. ἔμεν F. 294. ἐστὲ L. P. 86. ἔην Del. 49. ἔσκον J. 11. D. 47. F. 53. 2. 127. 2. 131. 225. ἦα F. 342. ἤιες D. 87. ἦς L. P. 78. ἔσαν J. 43. D. 105. L. P. 73. C. 28. ἦεν J. 19. ἦσαν J. 60. ἦσθα E. 65. 2. F. 105. 2. ἔσομαι J. 93. D. 37. E. 11. 2. ἔσσομαι Del. 273. ἔσσῃ D. 39. ἔσσεται D. 138. Del. 98. 152. L. P. 111. εἴην A. 52. D. 104. 136. 137. 178. C. 117. ἔοι J. 1. F. 108. 3. ἔμεναι Del. 216. ἐὼν J. 24. 57. 58. D. 72. οὖσα E. 54. 2. εὖσα L. P. 69. ἐσσόμενος L. P. 121. E. 53. 3.
Εἰν D. 37. E. 4. 2. F. 209.
Εἰναετίζεσθαι D. 179.
Εἰναλία νῆσος Del. 32. 154. φώκη. Del. 243.
Εἰνάτερες D. 135.
Εἰνατίη F. 168.
Εἵνεκα D. 175. Del. 129. 151. 244.
Εἵνεκεν F. 286.
†Εἰνετὴς νύμφη D. 14. 43.
Εἴπερ C. 98.
Εἰρήνη C. 137. E. 61. 2.
Εἴργειν Del. 60. F. 149.
Εἴρειν F. 140. 2.
Εἴρην F. 497.
Εἰρμενος F. 140.
Εἷς. ἐνὶ Del. 192. ἕνα D. 33. 91. Del. 75. ἓν E. 62. 4. F. 287.
Εἰς E. 71. 6.
Εἰσαΐειν J. 54.
Εἰσαναβαίνειν F. 19. 2.
Εἰσέτι D. 77. Del. 189.
Εἰσέρχεσθαι D. 220.
Εἰσκυλίειν Del. 33.
Εἰσόκε Del. 150.
Εἰσπνήλης F. 169.
Εἰστίθεσθαι F. 106. 6.
Εἴσω Del. 59.
Εἴτε E. 42. 2.
Ἐκ E. 68. 3.
Ἑκαβολία L. P. 112.

Ἑκάεργος A. 11. Ἑκαέργη Del. 292.
Ἑκὰς A. 2.
Ἕκαστος C. 14. E. 48. 7.
Ἕκατι E. 49. 12.
Ἑκατὸν C. 77.
Ἐκβαίνειν Del. 285.
Ἔκβολα λύματα δαιτὸς C. 115.
Ἔκγονα φυταλιᾶς L. P. 26.
Ἐκδυέσθαι F. 286.
Ἐκεῖνος J. 44. A. 10. 39. D. 180. Del. 295. 315. E. 15. 3. 18. 3. 26. 1. 41. 5. F. 89. 219.
Ἐκεῖσε E. 42. 5.
Ἑκηβολίη A. 98. L. P. 112.
Ἐκθόρω Del. 255.
Ἐκκενοῦν F. 424.
Ἐκκεραΐζειν ἱερὸν C. 50.
Ἐκκόπτειν νόσον E. 48. 6.
Ἐκλύειν L. P. 10. F. 136. 1.
Ἐκνέφιας F. 35.
Ἑκούσιος E. 48. 3.
Ἔκπαγλον σεβίζεσθαι Del. 247.
Ἐκπίπτειν E. 3. 7.
Ἐκτελεῖσθαι F. 212.
Ἐκτὸς A. 73. F. 71. 5.
Ἐκφέρειν παῖδας Del. 57.
Ἐκφεύγειν E. 51. 2.
Ἑκὼν E. 44. 1.
Ἐλαίη Del. 262. 322. F. 93. 2.
Ἔλαιον A. 37. L. P. 29.
Ἐλαύνειν εἰς οἶκον D. 141. L. P. 63. ἔλα τὴν κατὰ σαυτὸν. E. 1. 12. 16. ἐλάσσαις. L. P. 141. ἤλασε ποδὶ. A. 106. ἤλασε κάπρος. C. 81. ἤλασα F. 150.
Ἐλαυνόμενος F. 263.
Ἐλαφηβολίη D. 262.
Ἔλαφος D. 17. 96. 100. 167. 245.
Ἐλαφρίζειν Del. 115.
Ἐλαφρὸς J. 29. D. 1. F. 11.
Ἐλαχὸς F. 349.
Ἔλεγος F. 121.
Ἐλεία p. 219, 29.
Ἐλέγχειν Del. 88. ἐλέγχει ἐξέτασις φίλον E. 62. 3.
Ἐλεεῖν τινὰ L. P. 95.
Ἐλεημοσύνη Del. 152.
Ἐλείθυια Del. 257. C. 131.
Ἐλελίζειν Del. 137.
Ἑλένη D. 232.
Ἔλεος E. 73. 4.
Ἐλευσὶς C. 31.
Ἑλίκη Del. 101.
Ἑλικὼν Del. 82. L. P. 90.
Ἑλικωνὶς κράνα L. P. 71.
Ἑλικώτατος F. 290.
Ἐλινύειν C. 47. F. 248.
Ἑλίσσειν Del. 13. εἵλισσεν F. 242. ἑλίξαι Del. 321. ἑλιχθεὶς Ἰνωπὸς Del. 263. ἑλισσόμενος διὰ Τεμπέων Πηνειὸς Del. 105.
Ἕλκειν A. 108. D. 93. E. 43. 4. F. 156. 275.
Ἕλκος E. 44. 1.
Ἐλλαγχάνω Del. 97. Fr. 123. 164.
Ἑλλὰς E. 8. 4.
Ἔλλειν F. 121. 1. 292.
Ἔλλερος F. 434.
Ἕλληνες Del. 172. F. 443.
Ἐλλοπιεὺς Del. 20.
Ἐλλοφόνος D. 190.
Ἐλπὶς E. 20. 2. F. 134. 2.
Ἔλπειν D. 221.
Ἐμβάλλειν χαλινὰ D. 112. Del. 135. παῖδα κόλποις Del. 265. λιμὸν C. 67. ῥυηφενίην F. 84.
Ἐμβαίνειν. ἐμβεβαὼς τάφῳ E. 67. 4.
Ἐμμάσσεσθαι τινὶ ὀργὴν D. 124.
Ἐμὸς L. P. 56. E. 14. 5. 47.

3. 4. F. 111. 3. ἐμὴ F. 177. ἐμῆς E. 66. 3. ἐμῷ A. 26. F. 100. ἐμὴν A. 64. F. 51. ἐμὸν Del. 96. 116. C. 55. E. 22. 1. 51. 6. F. 49. 2. ἐμαὶ D. 175. Del. 82. C. 101. 104. ἐμὰ E. 59. 3. ἐμοῖς J. 69. C. 56. ἐμοὺς F. 136. 1.
Ἔμπα E. 13. 3.
Ἔμπαλιν J. 83. Del. 209.
Ἔμπεδον L. P. 136.
Ἐμπελάτειρα F. 170.
Ἐμπέραμος J. 71.
Ἐμπεράμως L. P. 25.
Ἔμπης Del. 94.
Ἔμπλεος F. 181.
Ἔμπλην Del. 73.
Ἔμπορος Del. 317. E. 19. 3.
Ἔμπυρον L. P. 107.
Ἐν D. 138. 139. 140. C. 54. E. 46. 3. 49. 8.
Ἐνδεῖσθαι Del. 253.
Ἐνδέξιος J. 69. E. 9. 3.
Ἐνάγειν F. 499.
Ἔνδιος C. 39. F. 167.
Ἔνδοθε Del. 42. 222. E. 66. 3. F. 106. 4.
Ἐνδοῖ C. 76.
Ἐνδόμυχος Ἐρυσίχθων C. 87.
Ἐνδρομὶς D. 16. Del. 238.
Ἐνδυτὸν A. 31.
Ἔνειμι F. 116. 1.
Ἕνεκα F. 110.
Ἕνεκεν F. 53. 2. 110. 1.
Ἐνέπειν D. 86. 158. Del. 205. F. 104. 486.
Ἐνστηρίζεται πόντῳ νῆσος Del. 13.
Ἐνέτη F. 149.
Ἐνέχεσθαι D. 202.
† Ἐνήριθμος F. 127. 2.
Ἔνθα J. 15. A. 112. D. 96. 142. Del. 68. 194. F. 111. 1.
Ἐνθάδε E. 17. 4. 20. 2. 61. 1.
Ἔνθεν J. 11. 44. D. 42. 98. Del. 253. 314. F. 32.
Ἐνθόρω D. 196.
Ἐνὶ A. 23. 77. D. 47. 138. 142. 170. 172. C. 55. 61. 64. 91. 111. 114. E. 1. 10. 19. 1. 41. 6. F. 101. 1.
Ἐνιαύσιος χορὸς D. 266.
Ἐνιαυτὸς F. 20. 87. 145. 5.
Ἐνιδρύνεσθαι D. 69.
Ἐνιέναι D. 117. C. 21.
Ἐνικρύπτειν F. 157.
Ἐνιπλέκειν Del. 29.
Ἐνίσπειν F. 104. 3.
Ἐνιστηρίζεσθαι D. 13.
Ἐνιψᾶσθαι F. 121. 1.
Ἔννα C. 15. 31. F. 146. 3.
Ἐννάεσθαι Del. 15.
Ἐννέα D. 193. Del. 93. C. 82. F. 182.
Ἐννεάμυκλος F. 180.
Ἐννεσίη D. 108.
Ἐννότιος F. 350.
Ἐνόπλιον ὀρχήσασθαι D. 241. ἐλελίζειν Del. 137.
Ἔντεα A. 19. Del. 64. E. 71. 3.
Ἐντελὴς L. P. 131.
Ἐντίθεσθαι Del. 54. F. 458.
Ἐντύνεσθαι A. 8.
Ἐνυάλιος E. 71. 1.
Ἐνυδρίας F. 35.
Ἐνυὼ Del. 276.
Ἐξαιρεῖσθαι J. 73. Del. 259.
Ἕξακι F. 120. 1.
† Ἐξάλλεσθαι C. 88.
Ἐξανιέναι Del. 207. E. 66. 4.
Ἐξαπιναῖος J. 50.
Ἐξαπίνης A. 5. D. 103. Del. 116. C. 61.
Ἔξαρχος Del. 18.
Ἐξιέναι Del. 214. L. P. 1. 2. 33. 42. 55.
Ἐξελαύνειν L. P. 6. 141.
Ἐξερέειν F. 67. 4.

'Εξερύειν Del. 127.
'Εξέτασις E. 62. 3.
'Εξέτι A. 46. 103. Del. 275.
'Εξήκοντα D. 13. L. P. 23. C. 130.
'Εξότε A. 47.
*Εξοχα D. 184. 189. F. 448.
*Εξοχος F. 197.
'Εὸς A. 89. E. 61. 3. F. 11. 49. 108. 420.
'Εορτὴ F. 280. p. 224. 3.
'Επάγειν A. 51.
'Επαείδειν Del. 251.
'Επαινεῖν E. 27. 3.
'Επαΐσσειν Del. 67.
'Επακουὸς F. 236.
'Επακτὴρ J. 77.
'Επαοιδὴ E. 48. 1.
'Επαύλιον F. 131. 4.
'Επαϋτεῖν A. 101.
'Επεὶ J. 5. 15. 21. 79. A. 16. 28. D. 180. Del. 37. 74. 78. 119. 153. 157. 164. 201. 259. 290. L. P. 104. 121. 132. C. 60. 78. E. 72. 4. F. 119. 1.
'Επείγεσθαι D. 49.
'Επεῖναι E. 16. 2.
'Επειπεῖν E. 38. 1.
*Επειτα E. 69. 6.
'Επερείδειν τινὶ πτερὸν Del. 234.
'Επέρχεσθαι Del. 154. L. P. 116. E. 50. 1.
'Επεσθαι A. 54. Del. 77. 199. C. 62. F. 275.
'Επέσθειν E. 50. 1.
'Επέχειν Del. 51.
'Επετήσιος τελεσφορίη A. 77.
'Επήκοος E. 51. 5.
*Επος E. 28. 3.
'Επὶ J. 42. 49. 62. 63. A. 17. 29. 36. 78. 100. 104. 108. D. 41. 42. 48. 55. 58. 61. 67. 71. 87. 88. 93. 97. 99. 100. 114. 120. 121. 126. 128. 131. 148. 153. 157. 168. 178. 252. Del. 63. 66. 87. 103. 114. 146. 157. 172. 185. 234. 254. 255. L. P. 38. 60. 61. 63. 64. 71. 93. C. 10. 11. 15. 75. 76. 92. 96. E. 2. 6. 8. 1. 3. 19. 1. 25. 1. 2. 49. 2. 11. 53. 3. 61. 2. 68. 5. 69. 5. F. 11. 3. 13. 1. 26. 1. 70. 3. 71. 7. 104. 4. 105. 1. 107. 1. 110. 2. 122. 1. 130. 1. 138. 1. 151. 173. 182. 237. 308.
'Επίβαθρον Del. 22. F. 110. 3.
'Επιβαίνεσθαι L. P. 65.
'Επιβάλλειν E. 2. 6.
'Επιβάλλεσθαι Del. 68. C. 90.
'Επιβλέπειν F. 126. 2.
*'Επιβριμᾶσθαι Del. 56.
'Επιγινώσκειν E. 16. 1.
'Επιδαίσιος J. 59.
'Επιδείκνυναι A. 89. 98.
'Επιδημεῖν A. 13.
'Επίδημος D. 226.
'Επίδρομος Del. 12.
'Επιέννυσθαι F. 59.
'Επιζεφύριοι F. 446.
'Επιθυμήτειρα D. 237.
'Επίκηρος βίος E. 61. 3.
'Επικληρουν D. 23.
'Επίκλητος D. 218.
'Επικλινὴς F. 312.
'Επικομπάζειν D. 263.
'Επικραιαίνειν D. 40.
'Επικωμάζειν E. 43. 1.
'Επικυδὴς E. 32. 1.
'Επιλέγεσθαι D. 42.
'Επιλήθεσθαι Del. 233.
'Επιμαίνεσθαι C. 30.
'Επὶ μέγα D. 55. 61.
'Επιμέμφεσθαι Del. 163.
'Επίμεστος C. 133.
'Επιμίσγεσθαι D. 20. Del. 89.
'Επιμύειν E. 41. 5.
'Επινέμεσθαι Del. 79.

Ἐπινεύειν A. 4. D. 28. L. P. 104. 131. 135.
Ἐπινήχεσθαι Del. 21. 193.
Ἐπινίσσεσθαι J. 13.
Ἐπιπλεῖν Del. 36. 53. E. 5. 3. ἐπιπλώουσα Del. 213.
Ἐπιπνεῖν Del. 318.
Ἐπιπορπὶς A. 31.
Ἐπιπτύειν F. 235.
Ἐπισκέπτεσθαι Del. 43.
Ἐπίσκοπος D. 39.
Ἐπίσκυρος F. 231.
Ἐπισκώπτειν p. 219. 7.
Ἐπισπᾶσθαι E. 68. 2.
Ἐπίστασθαι J. 95. C. 113. E. 17. 1. 30. 4.
Ἐπιστείβειν Del. 277.
Ἐπίτακτος F. 120. 1.
Ἐπιτὰξ F. 327.
Ἐπιτείνειν F. 501.
Ἐπιτέλλεσθαι F. 187. 145. 5.
Ἐπιτιθέναι E. 67. 4. F. 177. 229.
Ἐπιτίθεσθαι C. 3.
Ἐπιτρέπεσθαι A. 43.
Ἐπιτρέχειν F. 44.
Ἐπιφθέγγεσθαι C. 1. 119.
Ἐπιφράζειν F. 264.
Ἐπιχθόνιος F. 262.
Ἐποπτεύειν Del. 62.
Ἔπος Del. 162. 238. 265. L. P. 96. E. 1. 8. 9. 6. 13. 3. 19. 5. 33. 3.
Ἐπόψιος J. 82.
Ἑπτὰ D. 93. F. 145. 4.
Ἑπτάκις F. 191.
Ἑπτάμυχον σπέος Del. 65.
Εἰπεῖν, εἶπα E. 46. 3. 47. 1. εἴπας L. P. 98. E. 3. 2. 24. 1. εἶπαν Del. 257. εἴπατε Del. 82. 109. C. 118. εἶπον F. 133. εἶπε J. 30. A. 104. Del. 133. 212. 217. C. 42. 57. L. P. 93. E. 1. 7. 2. 1. 30. 1. εἰπὲ D. 186. εἴπῃ Del. 238. E. 32. 3. εἰπεῖν E. 29. 5. εἰπὼν D. 39. εἰποῦσα D. 26. εἰποῖσα C. 66. ἔειπον A. 106. D. 103.
Ἐπῳδὴ E. 48. 9.
Ἐπωμὶς Del. 143.
Ἐπωνυμίη D. 205.
Ἐπώνυμος F. 139. 1.
Ἔραζε A. 40. F. 102. 1. 205.
Ἔρανος C. 72. E. 69. 2.
Ἐρᾶν F. 107. 3. ἐρώμενος E. 29. 3. ἠράσθης E. 56. 4. ἠράσσατο F. 240. ἤρατο E. 64. 3.
Ἐρασίξενος E. 37. 1.
Ἐράστης E. 73. 3.
Ἐρατίζειν F. 20.
Ἐργάζεσθαι νήσους Del. 32. σπονδὰς E. 72. 4.
Ἐργάτις F. 77. 1.
Ἐργῖνος F. 197.
Ἔργμα J. 92. 93.
Ἔργον D. 49. 245. L. P. 104. F. 105. 1. 183. 304. ἔργου F. 190. ἔργα J. 50. 66. D. 125. 156. Del. 145. L. P. 64. F. 129. 2. 305.
Ἐρείκη F. 485.
Ἐρέσσειν E. 5. 5.
Ἐρέτης J. 75.
Ἔρετμα F. 104. 1.
Ἔρευθος L. P. 27.
Ἐρέω Del. 94. ἐρέει L. P. 117. ἐρέουσιν E. 1. 8. F. 101. 2. ἔρηται E. 9. 3.
Ἔρημοι σπιλάδες Del. 243.
Ericthonius F. 61.
Ἐριδαίνειν D. 262.
Ἐρίζειν A. 25. D. 7. Del. 112.
Ἐριμύκης F. 452.
Ἐρινὺς F. 207.
Ἔρις L. P. 18.
Ἐρίτιμος F. 38. 1. 2.
Ἔριφος E. 78. 6.
Ἕρκος Del. 24.

Ἑρμᾶς E. 40. 1. 47. 3. F. 117.
Ἑρμείης D. 69. 143. Del. 272.
Ἑρμιονεὺς F. 186.
Ἔρνος Del. 262.
Ἔρος E. 42. 2.
Ἕρπειν L. P. 3. E. 41. 6.
Ἑρπετὸν J. 13. F. 228.
Ἕρπυλλον F. 60.
Ἔῤῥαος F. 335.
Ἔῤῥειν Del. 130.
Ἐρυθρόπους p. 219. 28.
Ἐρύκειν Del. 162.
Ἔρυμα F. 142. 2.
Ἐρύμανθος J. 18.
Ἐρυμνὸς Del. 23.
Ἐρυσίχθων C. 33. 66. 81. 84. 85.
Ἐρύειν αὖ D. 92. ἐρύσσαι κλῆρον J. 62.
Ἔρχιος F. 107. 2.
Ἔρχεαι D. 168. ἔρχεται D. 69. ἔρχεται βορέας ἀχλαίνοισι D. 115. L. P. 137. F. 115. 1. ἔρχηται ἐπὶ σῆμα D. 132. Del. 288. ἔρχεο μετ' ἴχνια E. 1. 11. ἔρχηται F. 67. 3. ἐρχόμενος Del. 42. F. 167. 1. 243. ἐλεύσεαι Del. 195. ἐλεύσεται ἄμμιν ἄεθλος Del. 171. ἔλθε E. 56. 1. ἔλθοι F. 301. ἔλθῃς E. 13. 1. ἐλθὼν E. 31. 5. 43. 5. ἦλθες D. 174. ἦλθε A. 36. D. 181. E. 8. 1. 47. 3. 64. 3. ἤλθον ἴουλοι J. 56. D. 261. F. 308. ἔνθοι C. 27. ἦνθε L. P. 8. C. 74. 77. ἤλυθον A. 86. L. P. 77.
Ἐρωεῖν Del. 133. F. 249.
Ἔρως A. 48. D. 191. E. 26. 3. 32. 5. 43. 3. 45. 6. 48. 3. 7. 71. 3. F. 116. 2.
Ἐσάγειν F. 502.
Ἐσακούειν L. P. 3.
Ἐσεδεῖν E. 21. 4.
Ἐσιὼν A. 65.
Ἐσθίειν C. 88.
Ἐσθλὸς A. 9. ἐσθλὰ ῥέζειν E. 5. 11. ἐν ἐσθλοῖς πᾶσιν ἐγηροκόμει E. 53. 1.
Ἐσοικεῖν E. 3. 1.
Ἐσοικίζεσθαι F. 111. 4.
Ἐσόπτεσθαι L. P. 54.
Ἑσπέριος J. 87. F. 52. 443.
Ἑσπερῖται E. 38. 3.
Ἕσπερος ἐσχατόων Del. 174. 280. 303. C. 7. 8. E. 58. 4.
Ἐσσὴν J. 66.
Ἑστήκειν A. 15.
Ἑστία C. 108.
Ἐσύστερον L. P. 107.
Ἐσχατιὰ Del. 139.
Ἔσχατος E. 28. 2. F. 67. 4.
†Ἐσχατόων Del. 174.
Ἔσω J. 34. D. 71.
Ἑταῖρος E. 62. 5.
Ἑταῖρα D. 185. Del. 101. L. P. 69. 95. F. 127. 1.
Ἑτάρα J. 46. L. P. 58. 119. C. 56.
Ἑταρίζεσθαι D. 206.
Ἐτεὸν Del. 83.
Ἕτερος Del. 66. E. 1. 5. ἅτερος F. 90. ἑτέρου F. 133. 2. ἑτέρῳ F. 222. ἑτέρῃ E. 15. 3. ἑτέρην Del. 143. ἑτέραν F. 130. 2. ἑτέρων L. P. 56. F. 293. ἑτέροισιν D. 186.
Ἔτι J. 19. 57. A. 46. D. 5. 14. 32. 43. 72. 93. 145. 160. 215. 220. Del. 40. 44. 85. 86. 91. 106. 199. 217. 273. 289. L. P. 68. 78. 80. 90. C. 25. 92. E. 4. 1. 5. 9. 23. 3. 31. 3. 42. 1. 54. 2. 55. 4. 64. 1. F. 106. 6. 111. 3. 162. 218. 225.
Ἔτνος F. 178.
Ἕτοιμον οὔας ὑποδέχθαι ὁμοκλὴν Del. 231.

Ἑτοιμάζειν τινὶ θάνατον L. P. 39.
Ἔτος C. 123. F. 121. 1. p. 218. 29.
Εὖ J. 78. D. 130. 131. 133.
Εὐαγὴς Del. 98.
Εὐάγκεια C. 82.
Εὐαγορία L. P. 139.
Εὔαδε D. 183. 187.
Εὐαίνετος E. 59. 1.
Εὐαίων Del. 292. L. P. 117. E. 54. 3.
Εὔανδρος F. 107. 3.
Εὐαντᾶν D. 268.
Εὐβοίηθε Del. 197. 290.
Εὔβοτος Del. 164.
Εὐγήρως E. 416.
Εὖγμα L. P. 139.
Εὐδαίμων E. 62. 1.
Εὕδειν Del. 236. F. 273.
Εὔδημος E. 50. 1.
Εὔδοξος F. 75. 3.
Εὐεργὴς F. 178.
Εὐηπελία C. 135.
Εὐηρείδης L. P. 81. 106.
Εὐήχης Del. 296.
Εὐθυμένης E. 16. 4.
Εὐθὺς A. 102. E. 46. 3. F. 78.
Εὔιππος F. 112. 2.
Εὐίστιος νῆσος Del. 325.
Εὐκαμπὲς ἄεμμα D. 10.
Εὐκολίνη F. 62.
Εὔκυκλον σάκος Del. 147.
Εὔλοχος E. 56. 2.
Εὐμαθίη E. 51. 1.
Εὐμειδὴς Ἄρτεμις D. 129.
Εὐμήδης L. P. 37.
Εὔμοιρος ἤϊθεος Del. 295.
Εὔναιος F. 118. 2.
Εὐνὴ E. 71. 3.
Εὖνις F. 108. 1.
Εὐξίθεος E. 31. 5.
*Εὔξοος F. 105.
Εὔοδμος F. 106. 2.
Εὔορκος A. 67.
Εὔπους Δηϊώνη F. 48. 2.
Εὔριπος D. 188. Del. 45.
Εὑρίσκειν C. 73. D. 99. E. 61. 2. 69. 4. F. 119. 1. εὑρεῖν E. 13. 1. εὕρετο ἐφύμνιον A. 97. Del. 323.
Εὖρος Del. 194.
Εὐρυάνασσα θεὸς C. 121.
Εὐρυθέμεθλον D. 248.
Εὐρύπυλος A. 91.
Εὐρὺς Del. 66. τρίοδος E. 1. 10. F. 125. 1. εὐρὺ προβαίνειν J. 86. εὐρὺς χορὸς D. 242. εὐρὺ θέμεθλον D. 248.
Εὔρυτος E. 6. 2.
Εὐρὼς L. P. 24. F. 224. 313.
Εὐρώτας F. 224.
Εὐσέβης E. 11. 4.
Ἐΰσκοπος D. 190.
Εὐστοχίη D. 217. 262.
Εὖτε J. 42. 88. A. 86. D. 59. 73. 132. L. P. 60. 129. F. 158.
Εὔτεκνος E. 21. 6. F. 477.
Εὐτοκίη E. 56. 2.
Εὔτυκος θεὸς L. P. 3.
Εὔυδρος Ἀρκαδίη J. 20.
Εὔυμνος νῆσος Del. 4. Φοῖβος A. 30. εὐυμνότατος F. 36.
Εὐφημεῖν A. 17. 18.
Εὐχαίτης Γανυμήδης E. 55. 3. ὑμεναῖος E. 71. 6.
Εὐχὴ E. 50. 3.
Εὔχεσθαι L. P. 108. εὔξατο E. 40. 4. εὐξάμενος περὶ τινὸς E. 59. 3.
Εὐώδης νηὸς E. 56. 4.
Εὐῶπις D. 204.
Ἔφεδρος Del. 125.
Ἐφέζεσθαι γονάτεσσι D. 4. 75.
Ἐφεξῆς E. 37. 1.
Ἐφέπεσθαι Del. 75.
Ἔφεσος D. 238. 258. p. 224. 11.
Ἐφετμὴ Del. 227.
Ἐφήμερος E. 71. 3.

Ἐφολκὸν F. 291.
Ἐφύμνιον A. 97.
Ἐφύπερθε J. 22.
Ἐφύρη Del. 43. F. 103. 5. Ἐφύρηνδε Del. 42.
Ἔχεμμα E. 72. 1.
Ἐχθαίρειν E. 29. 1. ἐχθαίροντας D. 222.
Ἔχθειν Del. 8. E. 55. 1. F. 118. 2. ἐχθόμενος Del. 183.
Ἐχθρὸς C. 118. E. 4. 1. F. 134. 2. 174.
Ἐχιδναῖος F. 161.
Ἐχῖνος F. 250.
Ἔχω E 13. 4. 61. 6. F. 146. 1. 299. ἔχεις L. P. 92. E. 5. 2. ἔχει D. 220. Del. 126. L. P. 28. E. 64. 4. 68. 4 6. F. 111. 3 140. 2. 236 ἔχετε E. 27 4. ἔχουσι J. 64. Del. 282. E. 38. 5. 3. ἔχοιμι F. 291. ἔχοι E. 56. 4. ἔχοιτε F 107. 3. ἔχειν J. 59. A. 13 E. 43. 4. F. 108. 2. ἔχων Del. 130. L. P 40. C. 34. E. 19 4 25. 3. 43. 2. 44. 1. F. 130 2. ἔχουσα E. 37. 2. F 125. 2. 184. ἔχοντα F. 278. ἔχοντες E. 1. 9. ἔχουσαι Del 76. 155. F. 155. ἔχε F. 41. 2 εἶχε L. P. 72. E. 27 1 F. 218 ἔσχες D. 185. Del. 80. L. P. 84. F. 91. ἕξομες C. 126. ἕξειν E. 26. 2. σχομένη J. 28.
Ἐφιστάναι E. 1. 11.
Ἐψιᾶσθαι D. 3. C. 39.
Ἑῶος F. 52. 2.
Ἕως F. 257.

Z.

Ζάγκλον F. 22. 172.
Ζαγρεὺς F. 171.
*Ζευγίτιδες ἵπποι A. 47.
Ζεύγλη D. 162.
Ζεύγνυσθαι δίφρον D. 111.
Ζεὺς Del. 259. L. P. 132. E. 46. 4. F. 20. 99. Ζηνὸς J. 1. Del. 111. 240. F. 108. 3. Ζανὸς F. 114. 2. Ζηνὶ Del. 58. F. 193. Ζᾶνα F. 86. 2. Ζεῦ J. 6. 7. 43. 46. 55. E. 6. 4. 55. 3.
Ζέειν. ζείων χαλκὸς D. 60.
Ζεφυρίτης E. 5. 1.
Ζέφυρος A. 81.
Ζηλήμων Ἥρη D. 30.
Ζῆλος F. 103. 4.
Ζῆν p. 218. 29.
Ζοὰ F. 114.
Ζόρξ D. 97. F. 239.
Ζυγὸν F. 501.
Ζωάγρια F. 162.
Ζώειν E. 21. 3.
Ζωὴ D. 93. E. 2. 5. 53. 2. 65. 4. 68 4. F. 126. 3.
Ζώνη D. 111. Del. 209. 237.
Ζώννυσθαι D. 12.
Ζωροποτεῖν F. 109. 1.
Ζωστὴρ A. 84. Del. 183.

H.

Ἠ E. 65. 4.
Ἦ. E. 52. 5.
Ἠβαιὸς F. 464.
Ἥβη E. 65. 1.
Ἡβητὴς L. P. 109.
Ἡγεῖσθαι A. 65. D. 97. Del. 313. L. P. 67.
†Ἡγεμόνη D. 227.
*Ἡγέμων D. 227.
Ἤδη Del. 181. 182. C. 106. 107. F. 146. 2.
Ἥδεσθαι L. P. 44. F. 109. 2. 231.
Ἡδὺς κρόκος A. 82. λόγος E. 14. 5. ἡδὺ ἐπινεύειν A. 4.

Del. 128. ἡδὺ πνεῦμα E. 49. 8. ἥδιστα E. 17. 3. ἥδιον F. 261. ἁδεῖαι χοροστασίαι L. P. 67.
Ἠέλιος D. 181. Del. 170. C. 91. F. 48. 465.
Ἠέπερ Del. 12.
Ἠετίων E. 25. 1.
Ἠὴρ A. 5. Del. 176.
Ἦθος Del. 297.
Ἠΐθεος A. 48. Del. 294. 299. F. 148.
Ἥκω E. 43. 2. F. 92. ἥξει L. P. 50. C. 124.
Ἠλαίνειν D. 251.
Ἤλειος E. 63. 1. F. 99.
Ἠλεὸς F. 173. 174.
Ἤλιθα L. P. 124.
Ἧλιξ Del. 81. 297.
Ἦλις F. 198. 322.
Ἥλιος E. 2. 3. 24. 1. 31. 2.
Ἦμαρ A. 29. D. 200. Del. 128. 190.
Ἠμεδαπὸς F. 152.
Ἡμέρα Ἄρτεμις D. 236.
Ἡμέτερος J. 86. A. 67. E. 15. 2. F. 112. 2. 160.
Ἡμιθνῆτες θεράποντες C. 60.
Ἥμισυ D. 90. E. 42. 1. 52. 3. F. 153.
Ἦμος A. 98.
Ἢν E. 57. 3. F. 87. 1. 94. 1. 2.
Ἠνεκὲς F. 138. 2.
Ἠνεμόεις Del. 11.
Ἠνὶ Del. 132.
Ἠνίδε E. 1. 8. F. 70. 3.
Ἡνίκα D. 170. 231. Del. 51. 83. 107. 176. C. 22. E. 15. 1. F. 208.
Ἠοίη Del. 280.
Ἧπαρ F. 222.
Ἤπειρος Del. 34. 62. 178. 267.
Ἔπειτα Del. 160. C. 87.
Ἤπιος Del. 214.
Ἡρακλέης L. P. 30. F. 365. 447. Ἡρακλῆϊ D. 108. Ἡρακλέα E. 65. 5.
Ἡράκλειτος E. 2. 1.
Ἠρέμα E. 69. 3.
Ἥρη D. 30. 108. 164. Del. 55. 74. 106. 124. 203. 218. 259. L. P. 21.
Ἦρι J. 87.
Ἠρίον F. 251.
Ἡρωΐνη Del. 161.
Ἡρωῒς F. 126. 1.
Ἥρως E. 25. 1. F. 113. 2. 303.
Ἧσθαι εἵατο Del. 61. ἥμενος Del. 63. ἧσται A. 28. ἧστο Del. 67. ἧνται F. 122. 1.
Ἡσίοδος E. 28. 1.
Ἡσυχία L. P. 72. 74.
Ἡσύχιος ποταμὸς E. 46. 4.
Ἡσυχὶς F. 123. 2.
Ἥσυχος E. 61. 4.
Ἤτοι Del. 296.
Ἦτορ Del. 106.
Ἥφαιστος J. 76. D. 48. 74. Del. 144. F. 129. 1.
Ἠχεῖν D. 55.
Ἠχὴ J. 53.
Ἧχι J. 10. F. 215. 252.
Ἦχος Del. 140.
Ἠχὼ E. 29. 6. p. 219. 9.
Ἠῷος E. 21. 1.
Ἠὼς D. 249. 492. F. 145. 1.

Θ.

Θαλάμη E. 6. 9.
Θάλαμος C. 113.
Θάλασσα Del. 33. 194. 213. C. 89. E. 19. 5. F. 87. 2. 443.
Θαλασσαῖος F. 260.
Θαλασσοπορεῖν E. 59. 4.
Θαλὴς E. 60. 1. F. 94. 1. 95. 1. 96.

Θαμινὸς C. 65.
Θάμνος J. 11.
Θάνατος A. 45. L. P. 38. E. 24. 3. 66. 4. F. 144. 1.
Θάπτειν E. 15. 3. 21. 1. ἐτάφην E. 69. 6.
Θαρσαλέος D. 80.
Θαρσεῖν E. 45. 3. 72. 1.
Θάσσων D. 94.
Θαύμας Del. 67. 232.
Θεὰ J. 30. 37. D. 112. 119. 152. 186. L. P. 95. 140. C. 30. 134. θεᾶς Del. 231. F. 105. 2. 164. θεὰν L. P. 134. θεαὶ Del. 82. θεάων Del. 218. C. 138. θεᾶν E. 49. 12.
Θέαινα D. 29.
Θεαίτητος E. 8. 1.
Θεᾶσθαι D. 181. C. 3.
Θέειν D. 105. Del. 317. F. 135. 1.
Θειαγενὴς F. 227.
Θείνειν Del. 30.
Θειοδάμας D. 161.
Θεῖος E. 6. 1. θειότερον J. 80.
Θέμεθλον A. 15.
Θεμείλιον Del. 260.
†Θέμιδες L. P. 78.
*Θεμιτὸς L. P. 78.
Θεναὶ J. 42. 43.
Θεὸς A. 7. D. 180. Del. 26. 30. 122. 165. L. P. 3. 19. 101. C. 121. E. 5. 5. 72. 4. F. 418. 494. θεῦς C. 58. θεοῦ Del. 249. E. 46. 5. θεῷ 270. E. 58. 2. F. 103. 2. 310. θεὸν J. 2. A. 95. D. 34. Del. 6. L. P. 138. E. 46. 5. F. 137. 1. 191. θεῦν C. 129. θεοὶ D. 148. F. 179. 189. θέων J. 66. θεοῖς C. 47. E. 50. 3. F. 268. θεοὺς F. 105. 3.
Θεόκριτος E. 55. 1.
Θεοπρόπος Del. 305. L. P. 125.
Θεράπων Del. 286. C. 34. 49.
Θέρεσθαι E. 26. 5.
Θερισμὸς C. 136.
*Θερμαστρὰ Del. 144.
Θερμὸς F. 285.
Θερμώδων F. 270.
Θέρος Del. 298. C. 122.
Θεσπέσιος F. 463.
Θεσπιεὺς L. P. 60.
Θεσσαλὶς Del. 109.
Θεσσαλίη Del. 103. 140.
Θεσσαλικὸς E. 31. 1.
Θέτις A. 20.
Θευμορίη E. 31. 4.
Θεῦσθαι. θεωθεὶς γυῖα D. 159.
Θεωρὶς Del. 314.
Θεώτερος A. 92. D. 249.
Θήβη Del. 87. 88. F. 75. 2. Θῆβαι L. P. 57.
Θηητὸς D. 141.
Θηλυμανὴς ὄτοβος E. 71. 4.
Θηλὺς A. 36.
Θηλύτατος F. 296.
Θηλυτέρη χεὶρ Del. 221.
Θήπειν—ἔταφες D. 103.
Θὴρ A. 199. F. 320. θηρὸς D. 220. F. 211. 249. θῆρα D. 121. 158. θῆρες Del. 119. θηρῶν E. 67. 1. θῆρας D. 153.
Θήρη A. 72. F. 112. 1. 113. 1. A. 75. 74.
Θηρητεῖρα Del. 230.
Θηρητὴρ κυὼν D. 207.
Θηρίον D. 12. 85. 144. Del. 92. C. 111. E. 32. 5. F. 500.
Θῆρις E. 12. 2.
Θήσασθαι J. 48.
Θησεὺς Del. 308. 313.
Θιμβρὸς F. 267.
Θὶς Del. 282. E. 5. 7. F. 126. 2.
Θλίβειν. ἀνάγκη θλίβει Del. 35.

Θνήσκειν D. 127. E. 10. 2. ἔθνησκον E. 59. 5. ἔθανεν E. 19. 1. 70. 6. θάνες J. 9. θάνῃ L. P. 129. θανέειν F. 43. τέθνηκεν Del. 91. τεθναίην F. 219.
Θνητὸς D. 153. E. 67. 1. F. 445.
Θοὸς κύων D. 17. θοῇ δίνῃ Del. 149. ἄγρα Del. 229. βέμβιξ E. 1. 9. ναῦς E. 18. 1. καταῒξ F. 481. θοὸν ἅρμα D. 106. τόξον D. 212.
Θούριος F. 38. 2.
Θοῦρος Ἄρης Del. 64.
Θρήϊξ D. 114. Del. 63.
Θρηϊκίη F. 109. 1.
Θριὰ A. 44.
Θριδακίνη F. 371.
Θρίδαξ F. 371.
Θρὶξ E. 31. 3.
Θρόνος Del. 232. 235.
Θύα F. 354.
Θυγάτηρ D. 45. 65. Del. 293. L. P. 132. 136. E. 5. 11. 17. 2. 40. 3. p. 219, 9. F. 258. 468.
Θύειν F. 76. 82. p. 224. 3.
Θυμαρμένον ποτὸν D. 167.
Θυμηρὴς Del. 29. θυμαρέας δαῖτας C. 56.
Θυμὸς J. 5. A. 27. D. 103. 236. Del. 1. E. 43. 4. 67. 3.
Θύμος F. 261.
Θυμοφθόρος F. 131. 2.
Θυμοῦσθαι τινὶ D. 232. E. 25. 4.
Θυόεν ἔλαιον A. 37. θυόεσσα Ἀστερίη. Del. 300.
Θυοῦν L. P. 61.
Θύρα C. 3. F. 11. 3.
Θύρετρον A. 3.
Θύειν F. 76. 2. ἔθυσεν F. 82. 2.
Θυωρὸς D. 134.

I.

Ἴαπις F. 54.
†Ἰαρὸς E. 43. 6.
Ἰάσιος D. 116.
Ἰαχεῖν Del. 146. ἴαχεν C. 40.
Ἰάων J. 22.
Ἰδαῖον ὄρος J. 6. 51.
Ἴδα L. P. 18.
Ἰδανὸς F. 467.
Ἴδιος L. P. 26. E. 59. 2.
Ἴδρις J. 74.
Ἱδρύειν E. 25. 2. D. 238. 105. F. 220.
Ἱδρὼς Del. 211. ἱδρῶ L. P. 11.
Ἱέναι A. 102. D. 120. F. 102. C. 21.
Ἰέναι D. 87. Del. 128. L. P. 13. E. 1. 16. 72. 6. F. 131. 152. 169. 226. 465.
Ἱεράκων γένη p. 218. 19.
Ἱερέη E. 41. 1.
Ἱερόεργος F. 450.
Ἱερὸς J. 12. L. P. 3. 39. 76. E. 10. 23. 25. 52. 307. D. 41. 239. A. 111. Del. 1. 3. 70. 161. 200 257. 283. 287. 314. C. 20. 50. F. 31. 37. 1. 72. 122. 187. 276. 322.
Ἵζειν Del. 280. ἷζε ὑπὸ ἐδέθλιον Del. 228. ἵζεο J. 81. ἵζετο Del. 206. 232.
Ἰὴ A. 21. 25. 79. 96. 102.
Ἰηλεμίζειν F. 176.
Ἰηπύγιος F. 444.
Ἰητρὸς A. 45.
Ἴθμα C. 59. F. 502.
Ἰθύνειν J. 83.
Ἱκανὸν γόνυ C. 132.
Ἰκάριον ὕδωρ Del. 14. F. 5.
Ἴκελος Del. 232. F. 254.
Ἱκνεῖσθαι F. 114. 2. ἵκεο D. 87. ἵκετο Del. 161. ἵκοντο Del.

294. ἱκέσθαι D. 114. ἵκωνται C. 133. ἵξεται ὑπὸ μίτρην Del. 167.
Ἴκταρ F. 38. 1.
Ἶλα L. P. 33.
Ἵλαθι C. 138.
Ἵλαος D. 139.
Ἱλάσσεσθαι τινὰ E. 46. 5.
Ἰλλυρικὸς F. 104. 1.
Ἰλυὸς J. 25.
Ἱμαῖον F. 42.
Ἰμβρασίη D. 228.
Ἴμβρασος F. 213.
Ἱμερόεις D. 21.
Ἱμείρειν E. 66. 2.
Ἵμερος C. 69.
Ἵνα J. 34. 53. A. 112. D. 7. 12. 28. 89. 106. 153. 173. 243. Del. 34. L. P. 63. C. 23. 137. E. 5. 6. F. 121. 2.
Ἰνάχιον Ἄργος L. P. 140. Ἰναχίη Ἶσις E. 60. 1.
Ἰναχιώνη βοῦς D. 254.
Ἴναχος Del. 74. L. P. 50.
Ἰνωπὸς D. 171. Del. 206. 263.
Ἰοδόκος φάρετρα D. 213.
Ἰόκαστος F. 203.
Ἰόλεια E. 6 3.
Ἰὸς D. 8.
Ἰοστέφανοι Μοῦσαι E. 49. 12.
Ἴουλος J. 56. Del. 298. F. 44.
Ἴπνια λύματα F. 216.
Ἱππαῖος E. 63. 2.
Ἱππακὸς E. 13. 1.
Ἱππείη ποτίστρη D. 50. κόνις L. P. 6.
Ἱππεὺς ἀνὴρ E. 25. 3.
Ἵππη F. 386.
Ἱππημόλγος Κιμμέριος D. 252.
Ἵππιος F. 470.
Ἱππόλυτος E. 7.
Ἱππόνικος E. 49. 9.
Ἵππος A. 47. D. 165. Del. 12. 64. 113. 169. 277. L. P. 2. 9. 44. 62. 142. C. 86. 109. 121. F. 82. 224. 263.
Ἱππῶ D. 239. 266.
Ἱππωκρήνη L. P. 71.
Ἱππῶναξ F. 92.
Ἰρεὺς L. P. 37.
Ἶρις Del. 157. F. 324.
Ἴς. ἶνες C. 93.
Ἰσαῖος J. 63.
Ἰσάριθμος τείρεσιν Del. 175.
Ἰσθμιὰς F. 103. 3.
Ἵσημι. ἴσθι E. 22. 2. F. 137. 2. ἴστε E. 63. 2.
Ἰσθμὸς Del. 72. F. 37. 1.
Ἶσις E. 52. 4. 62. 1.
Ἰσμηνὸς Del. 71.
Ἴσος F. 328. 359. ἴση Del. 38. ἴσον J. 85. F. 118. 2. 359. ἴσον D. 211. 253. ἶσα D. 53. E. 61. 4. 742.
Ἱστάναι. ἕστηκε πρὸ πυλέων D. 147. ἕστης Del. 200. ἕστασαν πόλις Δήμητρι ἀρήτειραν C. 44. ἕσταν D. 257. στὰς A. 90. ἑστάοτας D. 49. ἑστηῶτας D. 134. ἑστάθη L. P. 83. στήσας E. 59. 1. στησάμενοι χορὸν D. 242. στήσονται ὁδὸν κακὴν Del. 184. ἵστατε F. 251.
Ἰσχὰς E. 52. 4.
Ἴσχειν F. 456.
Ἰσχίον A. 78.
Ἰσχὺς J. 75.
Ἰταλίη D. 58.
Ἰταλικὸς F. 473.
Ἰτωνιὰς C. 75.
Ἴυγξ p. 219. 9.
Ἰύζειν F. 507.
Ἰχθυβολεὺς Del. 15.
Ἰχθὺς F. 37.
Ἴχνιον D. 97. Del. 19. C. 9. E. 1. 11. 32. 2. 44. 6. F. 293.
Ἴχνος A. 12. Del. 230. F. 203.

Ἰώλκιος τύμβος D. 208.
Ἴων χῖος p. 208.
Ἰωνὶς E. 26. 1.
Ἴωπες F. 38. 2.

K.

Κάβειρος E. 41. 1.
Κάγω E. 62. 6. F. 128. 2.
Καδμηῒς L. P. 107.
Κάδμος L. P. 125.
Καθαιρεῖν F. 459. ἀσπίδα τὴν ἐν Ἄργει F. 432.
Καθάπτειν E. 71. 2.
Καθαρὸς A. 110. E. 8. 1. 50. 8. F. 132. 2.
Καθέρπειν Del. 92.
Κάθησθαι Del. 168. 219. C. 102. 114.
†Καθιδρύειν F. 105. 3.
Καθιέμενος F. 159.
Καθίζειν F. 237.
Καθίζεσθαι C. 16. †ἐκαθίσσατο D. 233. 237.
†Καθνώδης F. 204.
Καθύπερθε Del. 281.
Καίειν F. 153. 2. 268. καύσει ἔμπυρα L. P. 107. καύσειν πῦρ E. 66. 1. κεκαυμένος ὑπ' ἔρωτι A. 48. καιόμενον σέλας E. 66. 4.
†Καιετάεις F. 224.
Καινίζειν F. 119. 1.
Καίνειν D. 12.
Καίπερ L. P. 69.
Καίρατος D. 44.
Καίριον γελάσαι E. 36. 2.
Καιρὸς E. 8. 3.
Καίρωμα F. 295.
Καιρωτρὶς F. 356.
Κἀκεῖνος F. 44.
Κακογείτων C. 117.
Κακόγλωσσος γυνὴ Del. 96.
Κακὸς F. 143. 2. 359. 419. φῶς C. 46. κακὴ ὁδὸς Del. 184. γαστὴρ C. 89. βούβρωστις C. 102. λιμὸς F. 49. φωνὴ C. 57. κακὸν A. 25. κακὸν βόες ἀνθρώποισιν D. 157. ἔργον D. 245. Del. 151. σάρον Del. 225. μέλος C. 40. 112. E. 21. 4. κέαρ E. 74. 1. κακὸν θανάτου E. 24. 3. F. 222. 359. κακοὺς θῆρας D. 153.
Κακῶς χαρίζεσθαι Del. 246.
Κάλαθος C. 1. 3. 120.
Καλάμη Del. 283. C. 20. F. 265.
Καλαυρείης F. 221.
Καλεῖν. καλεῖ με γάμος E. 1. 3. καλέουσι J. 14. 45. A. 48. D. 22. 169. 199. 205. F. 46. Del. 132. ἐκάλεσεν ὀνομαστὶ Del 224. καλέσαι F. 134. 2. καλεύσης E. 56. 1. καλέοντες C. 76. F. 144. 1. καλεῦμαι E. 6. 3. καλέεσθαι J. 20. D. 35. Del. 131. ἔκλεο Del. 40. ἐκλήθης F. 213. κεκλήσεται Del. 269. κάλεον F. 429.
Καλιὰ D. 96. F. 131. 3.
Καλιστρεῖν D. 67. C. 97.
Καλλίγνωτος E. 26. 1.
Καλλίμαχος E. 22. 1.
Καλλίστη F. 112.
Καλλίστιον E. 58. 1.
Καλλιστὼ F. 385.
Καλλιφοὼν F. 227.
Καλλίχορος C. 16. F. 258.
Κᾶλον F. 459.
Καλὸς ἀεὶ Ἀπόλλων A. 35. χορὸς D. 181. λύχνος E. 29. 5. 66. 2. παῖς E. 30. 3. καλὴ Ὀρτυγίη A. 58. Ἀντίκλεια D. 211. F. 101. 2. καλὸν ὄμμα L. P. 17. καλῷ ποδὶ A. 3. καλὸν ἀείδειν A. 5.

καλὸν λόετρον L. P. 51. ἄλσος D. 26. E. 31. 6. 46. 1. 2. καλὸν μελανεῦντα E. 55. 1. λιπόωντα F. 141. καλαὶ F. 83. 255. καλὰ ἀέξεσθαι J. 55. ῥέειν L. P. 71. γλυκύμαλα C. 29. δένδρεα C. 42. E. 9. 1. 17. 1. 30. 4. κάλλιον C. 19. 20. 23. καλλίστη νῆσος C. 15.
Κάλπις L. P. 47. F. 122. 2.
Καλυδὼν F. 226.
Καλυδώνιος D. 218.
Καλύπτρη F. 128. 1. 142. 1.
Καλυψὼ F. 39.
Καμινόθεν D. 60.
Κάμινος F. 129. 1.
Κάμνειν. ἔκαμνον F. 277. κάμεν Del. 153. καμὼν Del. 182. F. 120. 2. κεκμηυῖαι D. 177.
Κανάκη C. 99.
Καναχηδὰ ῥέειν Del. 45.
Κανθὸς F. 150.
*Κανθώδης F. 204.
Κανωπίτης E. 58. 1.
Κάπρος D. 151. 219. C. 81.
Κάρη A. 59. D. 40. Del. 134. 236. F. 106. 1. 125. 1. 510.
Καρνειάδες ὧραι A. 86.
Καρνεῖος A. 70. 71. 79.
Καρνείων J. 24.
Καρπὸς Del. 179.
Κάρτα F. 318.
Καρτερὸς Ἀλκείδης D. 145. Πηνειὸς Del. 149.
Κάρτιστος E. 67. 1.
Κάρτος J. 67.
Κάρφεσθαι F. 182.
Κασμῖλος F. 409.
Κάστνιη Ἀφροδίτη F. 494.
Κάστωρ L. P. 30.
Κατὰ J. 38. A. 27. Del. 159. 176. E. 1. 4. 12. 16. 50. 3. F. 141. 2. 293.
Κατάγειν F. 217.
Καταναίρειν ὄφιν A. 100.
Καταβάλλεσθαι F. 196.
Καταβλέπειν Del. 303.
Καταβόσκεσθαι. λοιμὸς καταβόσκεται κτήνεα D. 125.
Καταδεῖν ἀήτας D. 230.
Καταθνήσκειν E. 21. 2.
Καταθύμιος ἴλα L. P. 33. ἑταῖρα L. P. 69.
Καταῖξ D. 114. F. 481.
Κατακᾶσα γυνὴ F. 184.
Κατακλᾶσθαι Del. 107.
Κατάκλειστος F. 118. 1.
Κατακλῃῒς D. 82.
Κατακροταλίζειν ποσὶν D. 247.
Κατακτείνειν E. 7. 3.
Καταλέγειν Del. 247.
Καταλείπειν F. 487.
Κατανεύειν L. P. 131.
Καταπηγνύναι F. 139. 2.
Καταπέφνειν A. 91.
Καταριστὴ F. 357.
Καταῤῥάκτης p. 219. 30.
Καταῤῥέειν C. 90.
Καταῤῥέζειν D. 29.
Κατατιθέναι F. 454.
Κατατρέχειν D. 191.
Καταφλέγειν Del. 201.
Καταχεῖσθαι χαίταν C. 5.
Κάτειμι ἄστυ D. 19. κατήεις Del. 197. κατιὼν A. 99. C. 1. 3.
Κατεναίρειν A. 100.
Κατεργάζεσθαι E. 64. 2.
Κατέρχεσθαι. Νεῖλος κατέρχεται ἀπὸ κορυμνοῖο Del. 208.
Κατέχειν. ἀσυχία κατέχει ὄρος L. P. 74.
Κατηφεῖν E. 21. 5.
*Κατισχναίνειν E. 48. 3.
Κατοικτείρειν Del. 200.
*Κάτοπτρον L. P. 17.
Κατουδαῖος γίγας Del. 142.
Κατοχεὺς A. 6.

Κάτω E. 40. 3. κατώτεραι ἑξήκοντα C. 130.
Κατωμάδιος C. 45. F. 211.
Καύηξ F. 167. 2.
Καύκωνες J. 39.
Καΰστριος λειμὼν D. 257.
Κάϋστρος p. 224. 11.
Κέαρ E. 74. 1.
Κεάσσαι F. 289.
Κέβλη F. 140. 1. p. 219. 20.
Κεῖθεν A. 103. Del. 288.
Κεῖθι F. 491.
Κεῖμαι E. 52. 4. κεῖται ἀγὼν E. 65. 3. 72. 2. κεῖνται νῆσοι ἐν ἁλὶ Del. 3. βωμοὶ ἐπὶ ποταμῷ L. P. 62. κεῖται C. 82. κείμενα ἐν μέσῳ E. 32. 6. ἔκειτο ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν J. 27. σοὶ ἦτορ ἀνηλεὲς Del. 106. χρήματα ἐνὶ δόμοις C. 111. F. 124. 2. κεῖσθαι F. 71. 3. κείσονται ἀέθλια Del. 187. ἐκείμαν E. 47. 3.
Κεῖνος J. 87. A. 42. C. 137. E. 1. 15. F. 11. 1. 272. 1. 471. κείνη Del. 233. E. 43. 5. κεῖνο J. 38. Del. 91. κείνου A. 44. 46. 92. Del. 275. E. 3. 4. 30. 2. F. 194. κείνῳ D. 200. κείνην Del. 195. D. 248. κεῖνοι E. 1. 8. κεῖναι Del. 23. κείνων E. 1. 11. 13. 4. F. 104. 4. κείνοις D. 130. κείναις E. 54. 1. κείνους D. 64. E. 49. 6.
Κεῖος F. 77. 2. 87. 1.
Κείρειν E. 48. 8. κείρονται γέροντες D. 126. κερεῖσθαι πολιὴν A. 14. ἐκέρσω F. 311.
Κέκλομαι τινὶ Del. 150.
Κεκροπίδαι Del. 315.
Κεκροπίηθεν D. 227.
Κέκροψ F. 384.
Κελάδων D. 107.
Κέλευθος E. 8. 2. 29. 1.
Κελεύειν F. 128. 2.
Κελτὸς Ἄρης Del. 173.
Κεμὰς D. 112. 163.
Κενεὸς C. 105. E. 33. 1. E. 18. 4. F. 274.
Κενοῦν ὄρος τόξοις E. 72. 3.
Κένταυρος E. 64. 3.
Κέντρον F. 214.
Κέπφος F. 81.
Κερεαλκὴς D. 179.
Κεραΐστης F. 402.
Κεραὸς A. 62.
Κέρας F. 249. κεράων A. 62. D. 102. κεράεσσι A. 62.
Κερατώδης Μυρτοῦσση A. 90.
Κεραυνὸς D. 118. Del. 78.
Κεραυνοβολεῖν E. 46. 4.
Κερδάλεος μῦθος D. 152.
Κέρδος E. 40. 4.
Κέρκυρα Del. 156.
Κερόεις ὄχος D. 173.
Κερύνειος πάγος D. 109.
Κερχνὴ p. 219. 25.
Κερχνὶς Del. 271.
Κευθμὼν J. 34.
Κεφαλὴ C. 59. 125. F. 124. 1.
Κέφαλος D. 209.
Κηδεμὼν F. 200.
Κήδειν ἄστεα D. 231. F. 208. κάδευ Ἄργεος L. P. 140.
Κήϊος F. 71. 3.
Κηκὰς F. 253.
Κηρίον J. 49.
Κῆρυξ E. 8. 3. F. 248.
Κηρύσσω E. 19. 5.
†Κήφισος E. 42. 5.
Κίβισις F. 177.
Κιθαιρὼν Del. 97.
Κιθάρα F. 373.
Κίθαρις A. 12. 19.
Κιθαρισμὸς Del. 312.
Κικλήσκειν A. 46. D. 154. C. 79.
Κικυμὶς F. 318.
Κιμμέριος D. 253.
Κίμων E. 63. 1.

Κίνναρος F. 79.
Κίνυσθαι Del. 143.
Κινύρεσθαι A. 20.
Κινώπετον J. 25.
Κίρκος p. 218. 18.
Κισσὸς E. 8. 1.
Κισσοφόρος διθύραμβος E. 49. 2.
Κισσύβιον F. 109. 2.
Κίχεσθαι Del. 95.
Κλαίω E. 6. 2. κλαίουσιν Del. 85. κλαίουσα βαρὺ L. P. 95. κλαῖε C. 94. κλαύσαντες E. 15. 3.
Κλάριος A. 69.
Κλείειν J. 51. A. 18.
Κλεινίας E. 5. 11.
Κλεὶς C. 45.
Κλεόμβροτος E. 24. 1.
Κλεόνικος E. 31. 1.
Κληδὼν E. 1. 15.
Κλήζεσθαι. κλήζη ἁγιωτάτη νησάων Del. 276.
Κλῆϊς A. 7.
Κλῆρος J. 62. Del. 281. L. P. 142.
Κλίνεσθαι D. 254. Del. 209. E. 7. 3.
Κλύειν F. 136.
Κλύμενος F. 197.
Κνιδία C. 25.
Κνωσσὸς J. 42. 43.
Κόγχος E. 5. 1.
Κοεῖν E. 43. 5. F. 53. 1.
Κοιηῒς Del. 150.
Κοιλὸς D. 82. F. 478.
Κοιμᾶν χεῦμα Del. 110. κοιμᾶται ἱερὸν ὕπνον E. 10. 2. κοίμης J. 47. κοιμηθεὶς E. 68. 6.
Κοιμίζειν E. 73. 4.
Κοῖος E. 70.
Κοιρανεῖσθαι Del. 167.
Κοίτη D. 16.
Κόκκος L. P. 28.
Κολάπτειν F. 101.
Κολλᾶν. ἐκόλλασαν ἀνίαι γούνατα L. P. 83.
Κόλλυβος F. 85.
Κολούειν J. 90.
Κολουραίη F. 66. 1.
Κολπίας F. 35.
Κόλπος J. 15. D. 25. 71. Del. 42. 214. 265. F. 235.
Κολυμβὰς p. 218. 33. 219. 26.
Κολχὶς F. 265.
Κολώνη F. 428.
Κομᾶν D. 41. Del. 262. F. 483.
Κομεῖν D. 17.
Κόμη A. 37. D. 79. E. 73. 6. L. P. 22.
Κομίζειν L. P. 29. J. 33. F. 224. L. P. 105.
Κόνις L. P. 6
Κονίστρα F. 492.
Κόππα F. 355.
Κόπρος D. 178.
Κόπτειν δένδρεα C. 42. 47.. ἔκοψε F. 204. κόψαις F. 227.
Κόραξ A. 65. F. 70. 3.
Κόρη Del. 67. E. 56. 3.
Κορίη Ἄρτεμις D. 234.
Κόρινθος F. 491.
Κόρκυρα F. 39.
Κόροιβος F. 307.
Κόρση D. 78.
Κορυφὴ Del. 63. L. P. 135.
Κορωνεία L. P. 61. 63.
Κοσμεῖν F. 332.
Κόσμος F. 122. 2.
Κότε D. 238. F. 93.
Κοτεῖσθαι Del. 55. C. 57.
Κουράλιος ποταμὸς L. P. 62.
Κούρη D. 40. 72. 207. Del. 232. κούρης D. 203. κούρην D. 70. 216. κουράων D. 66. Del. 297. κούρας D. 234.
Κούρητες J. 52.
Κουρίζειν J. 54. D. 5. Del. 324.
Κοῦρος E. 169. κοῦρε Del.

212. 214. F. 127. 239. κοῦροι F. 11. 2. κούροισιν F. 107. 1.
Κουροτρόφος Del. 2. 276.
Κουφίζειν F. 424.
Κοῦφος. κούφη γαῖα E. 27. 3.
Κουφοτέρως F. 67.
Κοὺχ F. 82. 1.
Κόων Del. 160.
Κρᾶθις J. 26.
Κρανά L. P. 46. 77.
Κρανὼν C. 76. F. 75. 1.
Κρανώνιος Del. 138. F. 71. 6.
Κραταιὰ πάλη E. 65. 1.
Κρατεῖν J. 75.
Κρατερὸς λιμὸς C. 68.
Κρᾶθις J. 26.
Κρέας D. 88.
Κρείων Ποσειδάων Del. 271. κρείουσα D. 268. Del. 219. C. 138.
Κρεῖον ὄρος L. P. 40. 41.
Κρείσσων E. 22. 4. φίλος E. 26. 2. 46. 6.
Κρὲξ p. 219. 13.
Κρεώφυλος E. 6. 4.
Κρηθὶς E. 17. 1.
Κρῆθμον F. 64.
Κρημνὸς D. 194. Del. 208.
Κρήνη E. 29. 3. F. 298.
Κρὴς E. 12. 2. 35. 2. Κρητὸς E. 73. 1. Κρῆτα E. 23. 1. Κρῆτες J. 8. 9.
Κρηταέες D. 205.
Κρηταῖος J. 34. D. 41.
Κρήτη D. 191. Del. 272.
Κρήτηθεν Del. 309.
Κρίμνον F. 205.
Κρίνεσθαι J. 80. κέκρικας E. 70. 2.
Κρισαῖα πεδία Del. 178.
Κριτίας E. 13. 4. 58. 2.
Κρίκος A. 82.
Κρονίδης J. 61
Κρόνιος νόμος L. P. 100.
Κρόνος J. 53. F. 70.
Κρόταλον E. 71. 4.
Κροτωπιάδης F. 315.
Κρυμὸς D. 115.
Κρύπτεσθαι D. 192. κέκρυπται F. 172. κεκρυμμένα Del. 241.
Κρύφα J. 34.
Κρώζειν F. 70. 4.
Κτᾶσθαι F. 185.
Κτεὶς L. P. 81. F. 308.
Κτερεΐζειν C. 101.
Κτήνεα D. 125.
Κτίζειν πόλιν A. 56. F. 104. 3.
Κτύπος D. 63.
Κύαθος E. 30. 2.
Κύαμος F. 128. 1.
Κυδίππη F. 101. 2.
Κύδωνες J. 45. D. 197.
Κυδώνιον τόξον D. 81. F. 284.
Κύζικος E. 13. 1.
Κυκεὼν F. 205.
Κυκλάδες Del. 3. 198.
Κυκλικὸν ποίημα E. 29. 1.
Κύκλιον ὀρχεῖσθαι Del. 313.
Κύκλος D. 241. Del. 93. 301. E. 49. 9. F. 145. 5.
Κυκλοῦν. ἐκυκλώσαντο κύκνοι περὶ Δῆλον Del. 250. περὶ βωμὸν D. 267. κυκλώσονται σὲ D. 170.
Κύκλωψ D. 9. 46. 67. 81. 85. E. 43. 2.
Κύκνος A. 5. Del. 249. 254.
Κύλιξ E. 37. 2. F. 102. 2.
Κυλλήνιος Del. 272.
Κῦμα Del. 54. F. 111. 436.
Κυμαίνειν F. 478.
Κύμινδις p. 219. 20.
Κυναγὸς ἀνὴρ C. 51.
Κυνέτεια F. 23.
Κυνηλασίη D. 217.
Κυνθίας αἶξ A. 60.
Κυνθιάδες E. 72. 1.

Κύνθιος Del. 10.
Κυνοδρομίη D. 106.
Κυνοσουρὶς D. 94.
Κύπρις Del. 21. 308. L. P. 21. E. 5. 2. 71. 1. F. 267. 371.
Κυπρόθε F. 217.
Κυρβάντες J. 46.
Κύρβος F. 496.
Κυρηναῖος E. 14. 2. 22. 2.
Κυρήνη A. 72. 93. D. 206. E. 21. 5.
Κύρνη A. 87.
Κύρνος D. 58. Del. 19.
Κύρειν. κῦρον αἰθέρι δένδρεον C. 38.
Κυταῖος F. 113. 2.
Κύφελλα F. 300.
Κύων Del. 228. κύον C. 64. κύνε D. 207. κύνες D. 89. 98. 140. L. P. 114. κυσὶν L. P. 75. κύνας D. 90.
Κῶλον E. 69. 3.
Κωμᾶσθαι E. 73. 2.
Κώμη Del. 177.
Κωμήτης F. 429.
Κωνώπιον E. 73. 1.
Κώρα L. P. 27. 138. C. 9.
Κῶρος L. P. 85.
Κῶς F. 70. 4. 372.
Κωφὸς E. 68. 2. F. 67. 3.

Λ.

Λαβδακίδης L. P. 126.
Λαβύρινθος Del. 311.
Λαγχάνειν. ἔλαχεν ἀνέρα A. 42. λάχεν Ἴναχον Ἥρη Del. 14. E. 71. 1.
Λαγὼν D. 223. L. P. 6. 88. F. 185.
Λαγωβολία D. 2.
Λαγωὸς D. 95. 155. E. 32. 1.
Λάδων J. 18.
Λάθρη F. 129. 1.
Λάθριος A. 104. λάθρια Del. 241.
Λάϊνος τάφος E. 67. 2.
Λαῖφος Del. 319. E. 5. 4.
Λαίφη F. 245.
Λακεδαιμόνιος L. P. 24.
Λάκτις F. 178.
Λακωνὶς F. 113. 1.
Λάλος E. 17. 3.
Λαμβάνειν. ἔλαβεν E. 32. 4. 62. 3. λαβὼν C. 104. F. 95. 2. λαβοῖσα L. P. 25. 93. ληφθήση E. 47. 1.
Λᾶν D. 19.
Λανθάνειν. ἐλάνθανεν E. 44. 1. λάθη E. 57. 3. λάθεται Del. 8. 34. λαθέσθαι D. 1.
Λαὸς J. 83. A. 65. 97. 101. E. 50. 4.
Λάπτειν F. 247.
Λάρισσα Del. 104.
Λᾶς Del. 25. F. 104. 2.
Λασία F. 394.
Λάσιος D. 76. 192.
Λάταξ F. 102. 1.
Λαχαίνειν F. 305.
Λάχος F. 108. 2.
Λέαινα Del. 120. C. 52.
Λέβης Del. 145. 286. E. 65. 3.
Λεγνωτὸς χιτὼν D. 12.
Λέγω F. 128. 2. λέγεις E. 14. 2. λέγουσιν E. 26. 3. 51. 5. F. 93. 3. λέγοντι L. P. 100. λέγε. E. 10. 2. 33. 2. 52. 1. λέγωμες C. 18. λέγων E. 50. 3. ἔλεγον E. 1. 12. λέξω E. 12. 1. ἔλεξα L. P. 96. F. 109. 3. λέξον E. 13. 3. λέγεσθαι Del. 16. λεξεῖται L. P. 116. ἐλέγετο F. 94. 3. λελεγμένον F. 306.
Λείβειν ἔλαιον A. 37. δάκρυα Del. 121.
Λειμὼν D. 164. 257.
Λειμωνὶς F. 457.

Λεῖος F. 105. 4.
Λείπειν. ἔλλιπε F. 198. λιπὼν F. 121. 1. 166. 202. ἔλειφθεν C. 93. λιπόντες Del. 250.
*Λειτὸς A. 10. 11. L. P. 25. E. 50. 1.
Λείχειν F. 201.
Λεόντιχος E. 61. 1.
*Λεοντόχλαινος E. 35. 1.
Λέπρειον J. 39.
Λεπταλέειν ὑπαείδειν D. 243.
Λεπτὸς F. 44. λεπταὶ ῥήσιες E. 28. 3.
Λεσβίη F. 115. 2.
Λέσβος F. 33.
Λέσχη E. 2. 3.
†Λευκάρετα μανία E. 62. 2.
Λευκὴ F. 50.
Λευκὸν ὄρος D. 41. ἔαρ C. 122. ὕδωρ F. 298. λευκότατος ποταμῶν J. 19.
Λευκότριχες ἵπποι C. 120.
Λεχαῖον Del. 271.
Λέχριος εὕδει Del. 236.
Λεχωΐδες D. 127. Del. 56. 124.
Λεχώϊον J. 14.
Λέων A. 90. D. 91.
Λεωπρεπὴς F. 71. 2.
Ληθαῖον πτερὸν ὕπνου Del. 234.
Λήθειν E. 45. 3.
Ληκύθειος F. 319.
Ληλάντιον Del. 289.
Λῆξις J. 80.
Λήτειρα F. 123. 2.
Λητὼ D. 73. 138. Del. 39. 57. 60. 68. 99. 122. 200. 204. 222. 246. 326.
Λητώϊας D. 83.
Λητωῒς D. 45.
Λιβὰς A. 111.
Λιβύη A. 65. F. 126. 1.
Λιβὺς E. 65. 6.
Λίβυσσα A. 85.
Λιβυστὶς F. 239.
Λιγὺς D. 242.
Λίην Del. 28. E. 31. 3.
Λιθόλευστος E. 43. 5.
Λίθος A. 23. E. 7. 1.
Λίκνον J. 48. C. 126.
Λικνοφόρος C. 126.
Λιμενοσκόπος D. 259. F. 114. 2.
Λιμὴν D. 39. 184. 188. F. 336.
Λιμναῖος F. 280.
Λίμναι D. 172.
Λίμνη A. 58. D. 261.
Λιμὸς C. 67. E. 48. 5. F. 490.
Λίνον L. P. 104.
Λίνδος F. 105. 4
Λιπαρὸς Del. 155. 164. L. P. 32. E. 5. 5. 49. 4. F. 188.
Λιπάρη D. 47.
Λίπος A. 38.
Λίπουρος F. 76. 2.
Λιπόων F. 141. λιπώσας χεῖρας F. 121. 1.
Λῖρος F. 229.
Λὶς F. 329. 468.
Λίσσεσθαι Del. 111.
Λιχνὸς F. 107. 1.
*Λογάδες F. 132.
Λόγος E. 14. 5. 26. 6. F. 71. 2. 252.
Λόετρον L. P. 51. 113.
Λοιμὸς D. 125.
Λοκρὸς Del. 177. F. 446. 473.
Λοξὸς E. 22. 5. 25. 3. F. 482.
Λοξὼ Del. 292.
Λούειν. λούσων τόξον Del. 95. λοέσσαι χρῶτα J. 17. λοῦσε Φοῖβον Del. 6. ἐλοέσσω C. 12. 17. λουσαμένη ἀπὸ ποταμοῦ λεχωῒς Del. 124. λόωντο L. P. 72. 73.
Λοῦσσοι D. 205.
Λοφιὰ F. 228.
Λόφος F. 206. 266.
†Λοχὰς F. 132. 2.
Λοχείη Del. 251.

Λοχεύεσθαι τινὰ Del. 326.
Λύγδαμις D. 252.
Λύγξ D. 16.
Λυγρός. λυγρὴ ἅλη Del. 205.
. ἀμηχανίη Del. 210.
Λύδη F. 441.
Λυδοὶ F. 93. 2
Λύθρον L. P. 7. F. 492.
Λυκαινὶς E. 66. 1.
Λυκαῖος J. 4.
Λυκαονίη ἄρκτος J. 41.
Λύκειος F. 141. 1.
Λύκιος γέρων Del. 304.
Λύκος E. 19. 1. F. 423.
Λύκτιος Μενοίτας E. 38. 1. Λύκτιον τόξον A. 32.
Λυκώρεια F. 31.
Λυκωρεὺς Φοῖβος A. 19.
Λυμαίνεσθαι φυτὰ D. 156.
Λῦμα J. 17. A. 108. C. 115. F. 216.
Λύρα J. 78. A. 32. Del. 253. F. 116. 1.
Λυρκεῖος F. 35.
Λυσανίας E. 29. 5.
Λύτρον F. 238.
Λύχνος E. 52. 4. 58. 2. 66. 2. F. 47. 1. 255.
Λύειν. λυθεῖσαι ὑπὸ ζεύγληφι κεμάδες D. 162. ἐλύσατο μίτρην J. 21. ζώνην Del. 209. λυσαμένα ἵππους L. P. 10. περόνας L. P. 70.
Λωΐον J. 2. E. 1. 5.
Λῷον E. 47. 2.
Λῷστος E. 64. 2.
Λωτροχόοι L. P. 1. 15. 134.

M.

Μὰ E. 16. 1. 31. 1. 44. 5. 45. 2. 46. 1. F. 49. 315.
Μάγειρος C. 106.
Μάγνης F. 180.
Μάγνησσα F. 333.
Μαζὸς J. 48. D. 214. Del. 274.
Μαῖα F. 131. 3.
Μαιεύεσθαι J. 35.
Μαιναλίη λύγξ D. 89. ἀκρώρεια D. 224.
Μαίνεσθαι E. 62. 1. 2.
Μάκαρες J. 72. A. 25. 26. D. 65. F. 195.
Μακηδὼν Del. 167.
Μάκρις Del. 20.
Μακρὸς Del. 289. E. 6. 1. μακρὸν εἰπεῖν Del. 255. F. 233. οὐ μακρὰν A. 7. μακρὰ λέγειν E. 12. 1. 55. 4.
Μάκων C. 45.
Μάλα J. 5. 20. 63. 85. A. 76. D. 64. 80. 150. 152. Del. 158. 231. 246. F. 233. 460. μᾶλλον C. 89. F. 37. 111. 4. 297. μάλιστα J. 10. D. 149. F. 215. 250.
Μαλλὸς F. 15.
Μᾶλον C. 11.
Μάνδρα C. 105.
Μανθάνειν. ἔμαθεν A. 63. E. 44. 6.
Μανία E. 62. 2.
+Μανὸς E. 62. 2.
Μαντεύεσθαι Del. 89.
Μαντήϊον Del. 188.
Μάντις A. 44. Del. 189. L. P. 121.
Μαραθὼν F. 350.
Μαργᾶν F. 456.
Μάρμαρον A. 24.
Μάρπτεσθαι D. 195.
Μάρτυρ E. 49. 5. 52. 2.
Μᾶσθαι Del. 127.
Μασθὸς E. 53. 4.
Μάσσων D. 102.
Μαστὸς Del. 48. C. 95.
Μαστὺς F. 277.
Μάταν E. 71. 2.
Μάτην D. 27. Del. 108.

Μάχαιρα Del. 172.
Μάχη F. 90.
Μάχεσθαι A. 26.
Μάψαυρα F. 67. 4.
Μεγαίρειν Del. 163. ἐμέγηραν J. 59
Μεγαρεὺς E. 26. 2.
Μέγας Λάδων J. 18. A. 10. ῥόος A. 107. θεὸς Del. 30. ὄφις Del. 91. βοῦς E. 14. 6. F. 209. μεγάλη θεὸς Del. 122. L. P. 19. C. 121. E. 44. 5. μέγα χεῦμα J. 32. μέγ' ὑπείροχος J. 68. 91. μέγα χαίρειν A. 84. D. 44. τόξον D. 9. ἔργον D. 49. ἄημα D. 55. μοχθεῖν D. 61. χρέος D. 100. μέγα D. 157. μέγα δή τι E. 44. 5. μέγ' ἄριστος D. 179. 203. 268. μέγα σπέρχεσθαι Del. 60. 110. αἰνεῖν Del. 189. L. P. 122. βάκτρον L. P. 127. C. 2. δένδρεον C. 38. 119. 138. E. 6. 4. 16. 3. δῶρον E. 51. 3. ὄρος E. 72. 3. F. 19. 1. 165. 359. βιβλίον μεγάλου στήθεος D. 76. θρόνου Del. 235. Ἀρτέμιδος L. P. 110. μεγάλῳ μισθῷ L. P. 102. Ἀγεσίλα L. P. 130. F. 359. μεγάλῃ νούσῳ C. 68. μέγαν Δία J. 2. πῆχυν J. 30. ταῦρον D. 150. θῆρα D. 158. Del. 133. βωμὸν Del. 321. μεγάλην βοὴν D. 58. μεγάλοι ἀῆται Del. 318. μεγάλαι πτελεαὶ C. 28. μεγάλων κόλπων J. 13. Ἀκεστοριδᾶν L. P. 34. F. 111. 1. μεγάλοις Λαβδακίδαις L. P. 126. μεγάλους παχεις L. P. 5. χειμῶνας E. 50. 2. F. 71. 7. μεγάλα L. P. 91. μέγιστα νοεῖν J. 88.
Μεδέειν J. 86. Del. 5. F. 95.
Μεθιέναι E. 71. 5.
Μεθυπλὴξ F. 223.
Μεθυστὴς F. 487.
Μείζων οἶκος E. 1. 13. μεῖζον D. 32. C. 93.
Μείλιον D. 230.
Μείρεσθαι. ἔμμορ' ἀέθλου D. 208.
Μείων J. 88. F. 363.
Μέλαθρον A. 2. F. 71. 4.
Μελαιναὶ F. 56.
Μελαμψηφὶς Ἄναυρος D. 101. Ἰσμηνὸς Del. 76.
Μελανεῖν E. 55. 1.
Μελάνιππος E. 21. 1.
Μέλας J. 23. F. 247. 290. 480. οἱ μέλανες C. 11.
Μέλδων F. 309.
Μέλει Del. 90. F. 183. μέλειν J. 73. μέλοι D. 137. μέλεται L. P. 138. μέλονται D. 2. μελοίμην Del. 98. μέμβλετο F. 169.
Μέλεος Del. 117.
Μελίαι J. 47. F. 404.
Μελίγηρυς E. 50. 9.
Μελιγουνὶς D. 48.
Μελίη Del. 80.
Μελιηδὴς F. 123. 1.
Μέλισσα J. 50.
Μέλισσαι A. 109.
Μελιταῖος κύων F. 393.
Μελίτη E. 70. 1.
Μελιχρότατον ἔπος E. 28. 2.
Μέλλειν. μέλλοιμι A. 11. Del. 129. μέλλων F. 71. 5. ἔμελλεν J. 20. D. 255. Del. 58. 134. 215. ἤμελλε F. 212.
Μέλος D. 257. C. 40.
Μέλπειν Del. 249.
Μεμβλωκὼς F. 124.
Μέμφεσθαι D. 219. E. 47. 4. μέμφου μυρία F. 44. 1.
Μενεκράτης E. 47. 1. 64. 1.

Μενέξενος E. 45. 5.
Μένιππος E. 33. 1.
Μενοινὴ J. 90.
Μενοίτας E. 38. 1.
Μέντοι Del. 283.
Μένειν. μένει D. 78. L. P. 120. F. 121. 1. μένων E. 48. 2. ἔμεινεν F. 106. 5. μεῖνον Del. 118. 119. ἔμενεν αὐτὴν δάκρυα L. P. 68.
Μερμηρίζειν ἔνδικα E. 9. 5.
Μεροπηῒς Del. 160.
Μέρος D. 78.
Μέροψ F. 418.
Μεσαμερινὸς L. P. 72. 73.
Μεσόγειος Del. 168.
Μεσοπόντιος F. 16.
Μέσσαβα F. 479.
Μεσσάτιον μέρος D. 78.
Μέσσος Del. 200. F. 474.
Μεσσόγεως D. 37.
Μέσφα D. 195. Del. 47. L. P. 55. C. 92. 111. 128. F. 221.
Μέσος E. 32. 6.
Μετὰ J. 36. D. 73. E. 1. 11. F. 111. 2. 212.
Μεταβάλλεσθαι L. P. 97. p. 219. 11.
Μεταδὴν F. 144. 2.
Μετασεύεσθαι D. 98.
Μεταστείχειν ἴχνια C. 9.
Μετακιάθειν D. 46.
Μετατιθέναι κόμην L. P. 22.
Μετάτροπος Del. 99.
Μετέπειτα J. 45. D. 197. 248. E 41. 2.
Μετόπισθε Del. 71. 199.
Μετρεῖν F. 506.
Μέτρον F. 214.
Μετώπη J. 26.
Μέχρις D. 11. 28. Del. 169. F. 209.
Μὴ F. 227. 293. 313.
Μηδὲ E. 18. 1. F. 165.
Μηδεὶς F. 136.
Μήθυμνα E. 16. 3.
*Μηκὰς A. 50.
Μηκέτι D. 16. 64.
Μηκύνειν. φάεα μηκύνονται D. 182.
Μήκων F. 252. 437.
Μηκώνη F. 195.
Μηλὶς αἴη Del. 287.
Μὴν D. 193. F. 175.
Μῆνις F. 262.
Μηόνιος Πακτωλὸς Del. 250.
Μήποτε E. 26. 1.
Μήπω Del. 89.
Μηρῖσος F. 481.
Μήτε E. 26. 2. 28. 3. 4.
Μήτηρ J. 15. A. 20. 102. D. 25. 67. L. P. 94. 115. 134. C. 75. 78. 94. 108. F. 112. 2. 175. μητρὸς E. 60. 2. μητέρι D. 66. μητέρα Del. 212. L. P. 59. F. 126. 3. μῆτερ Del. 162. 190. C. 83. E. 68. 3. 5. F. 424. 472.
Μητρυιὴ E. 7. 1. 4.
Μία D. 107. 135. L. P. 57. E. 1. 3. 54. 1. F. 67. 2.
Μιαίνειν E. 68. 5.
Μίγνυναι L. P. 49. p. 219. 10.
Μικκὸς. θηρία μικκὰ C. 110. F. 179.
Μίκκος E. 51. 1. 53. 2.
Μικρὸς E. 25. 2. p. 219. 29. †μικρὰ λίθος E. 7. 1. ῥῆσις E. 9. 1. μικρότατον E. 9. 2.
Μικτὸν χρῖμα L. P. 16.
Μίκυλος E. 27. 3.
Μίλητος D. 226. F. 94. 1.
Μιμαλλὶς F. 396.
Μιμαλλόνες F. 401.
Μίμας Del. 67. 157. C. 91.
Μίμνειν Del. 69. 148.
Μὶν J. 12. 35. 40. A. 10. D. 122. 218. Del. 22. 100. E. 57. 3. F. 11. 2. 66. 1. 103. 3.
Μινύρεσθαι L. P. 119.

Μίνως D. 190.
Μισάνθρωπος E. 3. 1.
Μισθὸς D. 175. 263. L. P. 102.
Μισεῖν E. 29. 3. μισοίης E. 55. 2.
Μίτρη J. 21. Del. 166. 222. D. 40. 3. 50. 3.
Μιτυληναῖος Πίττακος E. 1. 2.
Μνᾶσθαι παρθένον D. 264. μνωόμενος A. 94. ἐμνήσθην E. 2. 2. μνησόμεθα F. 131. 4.
Μνησάρχειος F. 27.
Μνηστεύειν γάμον D. 265.
Μογεῖν Del. 242. F. 134. 1.
Μόθος F. 72. 1.
Μοῖρα D. 22. Del. 165. L. P. 104. E. 68. 4. F. 67. 2.
Μολεῖν ἔμολεν D. 73. μεμβλωκὸς F. 124. 2.
Μόλις C. 27. E. 69. 4.
Μολπὴ A. 8.
Μολυβδὶς F. 159.
Μόνιον δάκος D. 84.
Μόνος Del. 131. L. P. 75. C. 8. E. 30. 4. F. 200. μόνη Del. 57. F. 21. μόνον A. 29. D. 21. Del. 132. 180. L. P. 29. 108. C. 93. E. 3. 2. 25. 3. 31. 3. 48. 5. 62. 4. F. 71. 6. 106. 6. 114. 1. 306. μόνη L. P. 132. F. 110. 2. μόνην D. 35. μόνοι Del. 115. C. 112.
Μόνωψ F. 76. 2.
Μορμύσσεσθαι D. 70. Del. 297.
Μόρος E. 2. 1.
Μορτὸς F. 271.
Μορφὴ E. 68. 2.
Μουνόγληνα φάεα D. 53.
Μουνοτόκος A. 53.
Μουνυχίη D. 259.
Μοῦσα Del. 5. 7. 82. 252. E. 22. 5. 48. 3. 49. 12. 51. 2. F. 77. 2. 83. 319. 460. 471. 493.
Μοχθεῖν D. 61.
Μοχθηρὸς E. 31. 6.
Μοψοπία F. 351.
Μύδρος D. 49. F. 209.
Μυθεῖσαι F. 281.
Μῦθος D. 40. 152. Del. 217. L. P. 56. E. 14. 4. F. 76. 1. 138. 1.
Μυκαλησσίδες Del. 50.
Μύκημα Del. 310.
Μύκης F. 47. 2.
Μυνδὸς F. 260.
Μύξα E. 58. 1.
Μύειν. οὐ μύων λαγωὸς D. 95.
Μύρον L. P. 13. 15. E. 54. 2.
Μυρία C. 88. E. 43. 2.
Μύρσινος ὄζος D. 202.
Μύρτος D. 201. 203.
Μυρτοῦσσα A. 90.
Μυσὸς D. 117.
Μύσωτὸν F. 282.
Μυτανὶς F. 33.
Μύχατον δῶμα D. 68.
Μύχον Del. 142. 161.
Μύωψ F. 46.
Μωμεῖσθαι D. 222.
Μῶμος A. 112. F. 70. 8.

N.

Νάειν D. 224.
Ναὶ C. 64. E. 45. 1. 2. F. 49. 315. 430.
Ναίχι E. 30. 5. 56. 3.
Ναίειν. ἔναιον A. 88. C. 25. F. 348. ἐνάσθη F. 272. 1.
Νάξιος Λύκος E. 19. 1.
Νάξος F. 163.
Νάπη A. 88.
Νασάμωνες F. 126. 1.
Ναυηγὸς E. 61. 1.
Ναυκρατίτης E. 40. 2.

Ναῦς F. 114. 1. νηὸς D. 229. Del. 315. νηὶ Del. 317. νέες E. 18. 1. νῆες D. 231. F. 208. νηῶν J. 70. νηυσὶ D. 327. νήεσσι Del. 155. νεὼς F. 110. νῆας F. 269.
Ναύτης Del. 43. 316. F. 474.
Ναυτίλος E. 5. 3. 19. 6.
Ναυτιλίη F. 111. 3.
Νέατα sc. βένθη D. 33.
Νέβρεια ὀστέα D. 244.
Νεβρὸς D 95.
Νέδη J. 33. 38.
Νέεσθαι A. 112. D. 148. C. 7. 81.
Νέηξ F. 78.
Νειαίρη F. 106. 4.
Νεῖκος F. 93. 2.
Νείλεος F. 95. 1.
Νεῖλος Del. 185. 208.
Νειὸν D. 175.
Νεκάδες F. 231.
Νεκρὸς E. 19. 4. 61. 1. F. 440.
Νέκταρ F. 115. 2.
Νέκυς L. P. 129. E. 18. 3. 69. 5. F. 110. 1. 204.
Νεμέη F. 193.
Νεμέηθε F. 103. 4.
Νέμειν A. 93. νέμεσθαι D. 163.
Νεμεσᾶν Del. 259.
Νεμεσητὸν Del. 16.
Νέμεσις D. 64. C. 57. E. 22. 5. 47. 3. 6. p. 224. 9.
Νενίηλος J. 63.
†Νεόγλυφον F. 105. 2.
Νέος ἀεὶ Ἀπόλλων A. 35. νέον D. 47. F. 124. 1. νέοι A. 8. E. 42. 4. νεῶν E. 41. 4. F. 11. 2.
Νεόσμηκτος F. 239.
Νέπους F. 77. 2. 260.
Νέρθε Del. 32. E. 14. 3. F. 161.
Νέρτος p. 219. 28.
†Νεστορίδης F. 154.
Νευρὰ C. 93.
Νέφος C. 7. F. 463.
Νηδὺς D. 160.
Νῆϊς F. 111. 3. 493.
Νηλεὺς D. 226.
Νηὸς D. 220. 233. Del. 181. C. 134. E. 40. 2. 57. 4.
Νηπείη F. 45.
Νήπιος E. 68. 5.
Νηρεὺς J. 40.
Νῆσος D. 37. 47. 183. 187. Del. 3. 18. 32. 48. 66. 153. 160. 164. 191. 196. 213. 222. 267. 275. 300. 325. C. 15. F. 39. 501.
Νῆττα p. 218. 33.
Νηφαλίος F. 123. 1.
Νήχεσθαι F. 50. 2.
Νήχυτος F. 313.
Νίκη D. 219. E. 49. 11. 52. 2. 59. 2. F. 94. 1. 103. 3.
Νικίππη C. 43.
Νικοτέλης E. 20. 2.
Νικὼ E. 70. 1.
Νικῶ E. 9. 2. 65. 5.
Νὶν J. 4. F. 120.
Νίσσεσθαι J. 25.
Νιφὰς Del. 175.
Νιφετὸς E. 32. 3. F. 142. 2.
Νιφόεις Παρνησὸς Del. 93.
Νοεῖσθαι μεγάλα J. 87. 88. νωσάμενος F. 345.
Νόθος F. 279.
Νομαῖος F. 310.
Νόμιος A. 46.
Νόμος Del. 304. L. P. 100. νεκύων E. 69. 5.
Νομὸς D. 256.
Νόσος C. 68. 103. E. 48. 6.
Νοστεῖν D. 258.
Νόστιμον φέρειν ἐξ ἀγροῦ C. 135.
Νόσφι D. 106.
Νοτεῖν μύροις E. 54. 2.
Νότιος ἱδρὼς Del. 211.
Νότος Del. 194.
Νύκτωρ E. 66. 1.

Νύμφη J. 35. 43. A. 89. D. 15. 42. 51. 170. 184. 189. 192. 198. 205. Del. 49. 79. 83. 84. 85. 109. 215. 256. 323. L. P. 57. 66. 85. C. 39. 86. E. 1. 4. 15. 23. 1. 26. 6. 68. 5. F. 146. 2.

Νυμφήϊον Del. 118.

Νῦν A. 6. D. 77. 145. Del. 9. 112. L. P. 29. 42. 105. 137. C. 102. E. 5. 1. 6. 3. 18. 3. 23. 2. 26. 5. 41. 3. 45. 5. 56. 3. 67. 1. 72. 3.

Νὺξ L. P. 82.

Νωθρὸς F. 275.

Ξ.

Ξανθὸς Del. 291. A. 85. D. 209. L. P. 4. E. 6. 3. F. 104. 106.

Ξάνθος Del. 41. 305. F. 483.

Ξενίζειν Del. 50.

Ξένος D. 123. E. 1. 1. 13. 2. 4. 12. 1. 44. 1. 52. 1. 61. 1. 64. 2. F. 27. 161. 196.

†Ξόανον F. 105. 1.

Ξύλον C. 41. F. 289.

Ξυμβάλλεσθαι Del. 190.

Ξυνδείπνιον C. 72.

Ξυνὸς Del. 171. D. 36. L. P. 112. F. 131. 4.

O.

Ὁ, ἡ, τὸ, τῇ Del. 163. 195. E. 32. 4. τὰ J. 87. τάων D. 224. τέων Del. 185. τῇσιν F. 123. 1.

Ὀαρισμὸς F. 118. 2.

Ὄαρος L. P. 66.

Ὄγδοος Del. 255. F. 307.

Ὅγε D. 150.

Ὀδακτάζειν Del. 322.

Ὅδε, τοῦδε F. 103. 2. τάδε F. 106. 6. τῇδε E. 10. 1.

Ὁδεύειν Del. 18. F. 270. 445.

Ὁδίτης F. 41. 1. 275.

Ὁδὸς Del. 184. L. P. 81. E. 8. 1. F. 131. 2.

Ὀδοὺς D. 220. C. 113. F. 106. 3. 136. 1.

Ὄζαινα F. 38. 2.

Ὄζος D. 202. E. 35. 1.

Ὅθεν D. 197. 198. 203.

Ὄθεσθαι F. 316.

Ὅθι Del. 241. 242.

Ὄθρυς C. 86.

Οἰδίπους A. 73.

*Οἰέτης D. 14. 43.

*Οἶις A. 52.

Ὀϊζυρὸς A. 24. E. 69. 4. F. 418.

Οἴκαδε Del. 294.

Οἰκεῖν E. 23. 3. οἰκήσω D. 20. οἰκήσουσα D. 173.

Οἰκεῖος C. 112. E. 5. 4. F. 11. 3.

Οἰκιάδης Del. 102.

Οἰκίζειν L. P. 40. F. 259.

Οἰκίον Del. 282. F. 198.

Οἰκιστὴρ A. 66.

Οἶκος J. 59. D. 134. 141. C. 113. E. 1. 13. 15. 21. 4. 48. 10. F. 71. 7.

Οἰκτείρειν E. 73. 5. F. 21.

Οἰκτίζειν Del. 107.

Οἰκτρὸς ἰδέσθαι C. 24.

Οἴμη Del. 9.

Οἶμος J. 78.

Οἰμώζειν E. 3. 2.

Οἰνάνθη F. 115. 2.

Οἰνεὺς D. 260.

Οἰνηρὸς F. 115. 1.

Οἶνος C. 70. E. 36. 2. 64. 4. F. 88.

Οἰνοπότης E. 37. 1. F. 102. 2.

Οἴεσθαι E. 7. 2.

Οἷος Del. 125. οἵη F. 13. οἷον

A. 1. L. P. 27. οἴους F. 157. οἷα A. 2. D. 11. L. P. 24. C. 90. F. 11. 2.
Οἴσειν. οἴσετε ἀλαβάστρως L. P. 17. 31. 48. θάνατον ζωὴν E. 65. 4. οἶσε θερισμὸν C. 136. οἴσεμεν F. 110. 2.
Ὀϊστευτὴς A. 42.
Ὀϊστὸς A. 102. D. 9. C. 27. E. 38. 3.
Οἶτος L. P. 94.
Οἴχεσθαι. ᾤχετο L. P. 40. E. 37. 2. 43. 3.
Οἰωνὸς J. 68.
Ὄκα L. P. 7. 18. 101. C. 32.
Ὁκκόσον C. 31.
Ὅκου F. 85.
Ὀκχέω J. 23.
Ὀκχὴ F. 484.
Ὅκως E. 51. 2.
Ὄλβιος F. 111. 2. ὄλβιστος L. P. 117.
Ὄλβος J. 84. 95. 96. D. 131.
Ὀλέθριος F. 458.
Ὄλεθρος F. 16. 4. 22. 1. 118. 2. 119. 1.
Ὀλετὴρ J. 3.
Ὀλίγος πόνος E. 13. 1. βίος E. 28. 1. μισθὸς D. 263. ὀλίγη λιβὰς A. 111. E. 1. 15. ὀλίγον δῶρον E. 51. 3. F. 109. 2. ὀλίγα L. P. 91.
Ὀλίζων J. 71.
Ὀλισθαίνειν. ὤλισθεν F. 71. 7. ὀλισθῇ F. 136. 1.
Ὄλλυναι. ὄλεσσας δόρκας L. P. 91.
Ὀλολυγὴ Del. 258. L. P. 129.
Ὀλοὸς F. 249. 292.
Ὄλπις F. 181.
Ὀλόπτειν D. 77.
Ὅλος. ὅλη Πελοπηΐς Del. 72. πόλις C. 35. ὅλον μέλαθρον A. 2.
Οὔλυμπος J. 62. D. 177. Del. 220. C. 59.
Ὁμαρτεῖν C. 129.
Ὁμαρτῇ πλήθειν D. 243.
Ὄμβρος D. 84.
Ὁμῆλιξ F. 127. 1.
Ὁμήρειος E. 6. 3.
Ὅμηρος E. 6. 1. 1.
Ὄμμα L. P. 17. 82. 87. 99. C. 53. E. 22. 5. F. 107. 482.
Ὄμνυναι A. 66. F. 191. 510.
Ὁμόδελφος F. 168.
Ὁμόθηρον D. 210.
Ὅμοιος F. 295.
Ὁμοίως Del. 148.
Ὁμοκλὴ Del. 158. 231.
Ὁμόνοια C. 134.
Ὁμὸς F. 293.
Ὁμότοιχος C. 117.
Ὁμοῦ Del. 145.
Ὁμούριος F. 185.
Ὄμπα F. 123. 1.
Ὄμπνα F. 268.
Ὄμπνιον F. 183.
Ὀμφάλιον πέδον J. 45.
Ὀμφαλὸς J. 44. C. 15.
Ὅμως D. 169. L. P. 79.
Ὄναρ E. 73. 4.
†Ὄνειαρ E. 51. 6.
Ὄνειδος Del. 240.
*Ὄνειραρ E. 51. 6.
Ὄνειρος E. 33. 2.
Ὄνομα A. 69. D. 48. Del. 36. L. P. 42. E. 5. 6. 8. 3. 16. 2. 18. 4. 19. 4. 49. 11. F. 112. 1. 163. 184.
Ὀνομαίνειν J. 38. F. 104. 4.
Ὀνομαστὶ καλεῖν Del. 224.
Ὄνος F. 180. 187.
Ὀνοσφαγία F. 188.
Ὀνοτὸς Del. 20.
Ὄντως E. 52. 1.
Ὀξὺς πόρος Del. 44. ἥλιος E. 31. 1. ὀξεῖαι ὠδῖνες D. 21. ὀξὺ ἀνηβᾶν J. 56.

Ὀπάζειν D. 33.
Ὅπερ F. 117. 1.
Ὅπῃ Del. 194. C. 11.
Ὀπηδεῖν Del. 19.
Ὄπιθεν. Del. 19. 77.
Ὀπισθίδιος ποῦς D. 151.
Ὁπλίζειν. ὁπλίσσας ἀξίναις C. 36. ὡπλίσσαο D. 86.
Ὁπλισμὸς F. 470.
Ὅπλον D. 143. E. 1. 7. 22. 3.
Ὁπότε D. 16. 54. Del. 142. F. 169.
Ὅπου ⎫
Ὁππόθεν ⎭ Del. 169.
Ὅπποσος D. 17.
Ὁππόταν L. P. 113.
Ὁππότε A. 21. D. 16. 54. Del. 172. F. 169.
Ὀπτᾶσθαι E. 44. 5.
Ὄπτεσθαι A. 11. L. P. 89. D. 249. Del. 198. E. 52. 3.
Ὀπτήρια D. 74.
Ὅπως D. 51. 74. Del. 245. F. 108. 3.
Ὁρᾶν A. 4. D. 65. Del. 202. ὁρᾶσθαι E. 53. 3.
Ὀργὰς F. 330.
Ὀργὴ D. 124. Del. 121. L. P. 97.
Ὀρέγειν πήχεις Del. 108. E. 69. 1.
Ὀρείχαλκον L. P. 19.
Ὀρέστας E. 62. 1.
Ὀρεστίας F. 35
Ὀρθὸς σφυρὸς D. 128. ὀρθὰ οὔατα Del. 231.
Ὁρίζειν F. 107. 2.
Ὅριας F. 35.
Ὅρκος E. 26. 4.
Ὀρμενίδαι C. 76.
Ὅρμος Del. 155. 290.
Ὀρνιθάριον p. 219. 11.
Ὄρνις Del. 252. L. P. 123.
Ὀρόδαμνοι F. 139. 1.
Ὄρος J. 11. 31. 51. D. 99. 183. 188. 198. Del. 70. 141. L. P. 40. 41. 50. 72. 74 90. 111. 118. C. 52. E. 23. 2. F. 5. 7.
Ὄρπηξ A. 1.
Ὀρτυγίη A. 58. E 73. 2.
Ὀρχεῖσθαι πρύλιν J. 52. A. 85. D. 240. ὠρχήσατο Θεσσάλιη φόβῳ Del 139. ὀρχεῖσθαι κύκλιον Del. 313. ὀρχήσασθαι F. 43.
Ὅς F. 94. 2. 143. 1. ὃν E. 67. 1. ἧσιν A. 50. D. 22. E. 2. 5. ἧχι J. 10. A. 90. Del. 49. F. 215. τῇ E. 29. 2. οἷς E. 72. 3. F. 83.
Ὁσίως E. 70. 2.
Ὀσμύλιον F. 38. 2.
Ὅσος J. 64. A. 36. 105. D. 255. Del. 68. 72. L. P. 138. C. 31. E. 48. 9. F. 37. 2. 106. 240.
Ὄσσα Del. 137.
Ὁσσάκι Del. 254. E. 2. 2.
Ὀσσεῖος πρηὼν D. 52.
Ὀσσόμενος F. 482.
Ὅσσος A. 36. 41. D. 31. 257. L. P. 1. 97. C. 69. E. 6. 2. F. 101.
Ὀστέον D. 244. C. 93. E. 31. 2.
Ὅστις A. 23. 110. D. 18. Del. 156. 229. F. 164. ὅτις A. 9. C. 47. E. 22. 1. 63. 1. αἵτινες C. 130. F. 132.
Ὄστλιγξ F. 12.
Ὅτε J. 21. D. 19. 21. (*siquando*) 29. 66. 78. 92. 141. 150. 192. 195. 203. 227. 230. Del. 84. 85. 100. 207. 229. 234. 296. 309. L. P. 67. C. 9. 111. 113. E. 19. 3. F. 71. 6. 110. 2. 220.
Ὅτι D. 24. 234. Del. 5. 319. C. 41. E. 13. 4. 42. 6. 50. 3. 62. 1. F. 67. 3. 106. 1. 137. 2.

Ὀπλεῖν F. 274.
Ὄποβος F. 71. 4.
Οὐ E. 65. 3. 69. 5.
Οὐ γὰρ ἀλλὰ F. 92.
Οὖας J. 53. A. 104. D. 63. Del. 230 E 26. 4. F. 301.
*Οὐάτιος D. 91.
Οὐδ' ὅσσον A. 36.
Οὖδας Del. 51. 306.
Οὐδὲ E. 61. 3. 62. 3. 69. 1. F. 71. 1. 4. 218. 248.
Οὐδεὶς F. 135. 2. οὐδὲν J. 79. Del. 244. E. 15. 3. 24. 3. F. 106. 5. 232. 442. οὐδενὸς E. 69. 2. οὐδένα E. 27. 2.
Οὐδέποτε D. 65. Del. 233. 237.
Οὖδος Del. 264.
Οὐκ E. 62. 2. 67. 4. 68. 5.
Οὐκέτι A. 7. Del. 53. 180. E. 62. 6.
Οὖλα ὀρχεῖσθαι J. 52. κατακροταλίζειν D. 247.
Οὖλος Del. 302. E. 5. 5. F. 140. 472.
Οὐμὸς E. 31. 4. 32. 5. 33. 2.
Οὕνεκα A. 96. D. 45. 236. Del. 57. 247. F. 306.
Οὕνεκεν Del. 53. F. 21.
Οὑνιαυτὸς F. 87. 1.
Οὔπις D. 204. 240. Del. 292.
Οὔποκα L. P. 59.
Οὔποτε A. 11. 35. D. 180. Del. 295.
Οὔπω J. 18. A. 87. Del. 39. 49. 90. C. 25. F. 105.
Οὐρανίδης J. 3.
Οὐράνιος Ζεὺς J. 55. E. 55. 3.
Οὐρανόθεν Del. 38.
Οὐρανὸς J. 59. F. 145. 4.
Οὐρεὺς C. 107.
Οὖρος J. 6. D. 3. 18. 20. 155. 191. 235. Del. 30. 119. 126. 138. 287. E. 32. 1. F. 215.
Οὔτις A. 41. L. P. 134. οὔτι E. 13. 2. F. 110. 1.
Οὔτοι L. P. 98.
Οὗτος A. 10. E. 14. 5. 45. 6. 66. 1. αὕτη Del. 213. E. 8. 2. τοῦτο A. 96. D. 104. 145. Del. 52. 203. L. P. 36. 54. C. 100. E. 6. 4. 9. 5. 13. 4. 33. 4. 43. 6. 71. 2. F. 49. 2. 95. 2. τουτὶ E. 48. 8. ταύτῃ E. 40. 2. 46. 1. τοῦτον L. P. 102. E. 40. 1. ταῦτα C. 18. 55. E. 1. 13. 38. 1. 71. 6. τούτων C. 92.
Οὕτω A. 70. Del. 240. 318. E. 1. 1. 16. 40. 4. F. 87. 2.
Οὕτως E. 73. 1. 3.
Οὐχ F. 134. 1. 236. 242. 287.
Οὐχὶ E. 30. 3.
Ὀφείλω F. 193. ὀφειλόμενος θεὸς Del. 165. ὕπνος E. 17. 4. ὀφειλόμενον τέλθος L. P. 106. ὤφελεν E. 57. 2. ὤφελε E. 18. 1. αἴθ' ὄφελες F. 43.
Ὀφέλλειν F. 126. 3.
Ὀφέλσιμον A. 93.
Ὀφθαλμὸς A. 51. L. P. 80. C. 102. E. 15. 2.
Ὄφις A. 100. Del. 91. E. 25. 3. F. 104. 2. 438.
Ὄφρα D. 109. 167. E. 5. 7.
Ὀφρὺς D. 52. F. 37. 1.
Ὀχεῇ F. 438.
Ὄχθη D. 100.
Ὀχλίζειν Del. 33.
Ὄχνη C. 28.
Ὄχος D. 113.
Ὄψ E. 49. 7.
Ὀψίγονοι Τιτῆνες Del. 174.

Π.

Παγὰ L. P. 10.
Πάγγαιον Del. 134.
Παγὶς F. 458.

Πάγος D. 109. Del. 272. F. 449.
Παγχαῖος F. 86. 2.
Παγχρύσεος L. P. 31.
Πάγχυ D. 215.
Παίγνιον Del. 324. E. 5. 8.
Παιδάριον E. 48. 8. 51. 5.
Παιδεύεσθαι J. 34.
Παιδνὸς J. 57.
Παιδοῦσσα F. 431.
Παιδοφιλεῖν F. 107. 2.
Παίζειν E. 17. 1. 68. 1.
Παιῆον A. 21. 96. 102.
Παίπαλον D. 194.
Παῖς D. 5. 26. Del. 253. C. 5. 57. E. 30. 3. 46. 6. 60. 1. F. 178. 1. παιδὸς L. P. 82. 87. 92. E. 56. 3. 58. 3. F. 291. παιδὶ D. 67. C. 78. E. 59. 4. F. 210. παῖδα Del. 264. L. P. 109. 118. E. 1. 2. 7. 3. 14. 2. 18. 2. 20. 1. 22. 2. 46. 5. 63. 2. 68. 3. F. 154. παῖ E. 48. 8. παῖδες Del. 298. L. P. 34. 57. E. 1. 10. παῖδων D. 236. L. P. 99. E. 1. 14. 43. 3. παίδεσσιν Del. 309.
Πακτωλὸς Del. 250.
Πάλαι E. 2. 4. F. 86. 2. 93. 2. 144. 1.
Παλαίθετος F. 459.
Παλαιὸν Del. 37. 198. παλαίτερος E. 5. 1. F. 163. παλαιότατον ὕδωρ J. 40.
Παλαιστρίτης F. 191.
Παλάσσεσθαι κεραυνῷ Del. 78. λύθρῳ L. P. 7.
Πάλη E. 65. 1. 6. F. 122. 2.
Πάλι E. 11. 2.
Παλιμπετὲς D. 256. 294.
Πάλιν D. 87. Del. 320. L. P. 89. 97. E. 30. 1. 41. 1. 42. 3. 56. 1. F. 96.
Παλινάγρετον ἔργον L. P. 103.
Παλιῤῥοίη Del. 193.
Παλλαντιὰς F. 398.
Παλλὰς L. P. 1. 15. 53. F. 64. 220.
Παλλατίδες L. P. 42.
Πάλλεσθαι J. 64.
Πάλος J. 66.
Πάμπαν J. 60. 89.
Πάμφιλος E. 52. 3.
Πὰν E. 39. 4. 46. 1. Πανὸς D. 88. Πᾶνες F. 366.
Πανάκεια A. 39.
Πανακὴς E. 48. 4.
Πάνακρα J. 51.
Πανακρὶς μέλισσα J. 50.
Πανάληθες ἔπος E. 19. 5.
Παναπηρὴς C. 125.
Παναρκὴς F. 48. 1.
Πανήμερος ῥέει λίμνη Del. 261. εἰλαπίναστας C. 87.
Πάνημος E. 47. 1.
Πανσαγίη F. 486.
*Πανσυδίη Del. 159.
Πανυπέρτατος Κρονίδης J. 91.
Πανυστάτιον L. P. 54.
Πάντῃ A. 69.
Πάππος p. 219. 7.
Πὰρ F. 82. 1. 103. 3. 122. 1. 129. 230.
Παρὰ J. 1. D. 160. 163. 181. 253. Del. 44. 65. 182. 206. 235. L. P. 24. 33. E. 5. 7. 22. 1. 33. 4. 36. 1. 47. 4. 72. 2. F. 104. 2. 129. 1. 181. 203.
Παρακλίνειν. παρακέκλιται Πελοπηῒς Ἰσθμῷ Del. 72.
Παρανάεσθαι F. 143. 2.
Παρατίθεσθαι A. 75.
Παραφαίνεσθαι D. 214.
Παραχρῆμα F. 106. 3.
Παραψύχειν C. 46.
Παρειὴ Del. 80. παρειαὶ A. 36.
Παρεῖναι F. 106. 473.
Παρεισδύνειν τινα E. 45. 5.

Παρέρπειν σῆμα E. 63. 1.
Παρέρχεσθαι D. 250. Del. 224. 317. E. 3. 1. 2. 18. 4. 63. 2.
Παρέχεσθαι E. 57. 4.
Παρθενίη D. 6. 110. Del. 49. E. 57. 4.
Παρθενικὴ Del. 298. L. P. 34. C. 118. E. 21. 2. 11. 2.
Παρθένιον Del. 71. F. 213.
Παρθένος D. 264.
Παριένα J. 72. F. 435.
Παρπέταμαι E. 32. 6.
Παρίζειν τινὶ D. 169.
Παριτὸς L. P. 90.
Παρνησὸς Del. 93.
Παροῖθε D. 144. Del. 153. F. 112. 1.
Παροικίζεσθαι E. 25. 4.
Πάρος E. 5. 9. F. 155. 368.
†Παρουάτιος κυὼν D. 91.
Παῤῥαλίη D. 238.
Παῤῥάσιον ὄρος J. 10. D. 99.
Πᾶς Ζεὺς E. 46. 4. πᾶσα Del. 139. C. 73. E. 21. 6. πᾶν E. 1. 8. F. 137. 2. παντὸς A. 109. E. 33. 3. πάσης E. 33. 2. παντὶ A. 9. πάντα L. P. 12. E. 32. 1. πάντες D. 139. 148. 169. F. 41. 1. 91. 447. πᾶσαι A. 52. D. 105. Del. 223. 279. L. P. 1. πάντα J. 75. A 40. D. 18. Del. 142. 190. 219. 260. L. P. 7. 97. 133. C. 88. 90. 133. 135. E. 29. 4. 44. 4. F. 106. 3. 145. 4. 323. πάντων E. 48. 4. πᾶσι J. 85. D. 52. E. 54. 3. πάσαις E. 17. 4. πάσησιν Del. 157. F. 26. πάντας L. P. 116. C. 34. 35. πᾶσας D. 14 43. Del. 32.
Πᾶσθαι C. 69. 127. πάσασθαι F. 261.
Πασιφάη Del. 311.
Πάσχειν Del. 151. E. 6. 2. F. 174.
Πάταγος L. P. 44.
Πατεῖν Del. 227. C. 124. F. 437. ἐπάτησε Del. 74. δέμνιον Del. 248.
Πατὴρ D. 28. 32. E. 15. 4. 20. 1. πατρὸς D. 4. 26. 118. 168. Del. 77. 170. E. 11. 3. 16. 2. 21. 5. πατρὶ Del. 109.
Πατρὶς E. 22. 3. F. 112. 2.
Πατρώϊον ὄνομα A. 70. L. P. 133.
Παύεσθαι ἀδηφαγίης D. 160. ἄγρης Del. 229. C. 49. πέπαυται E. 72. 3.
Παῦρος F. 111. 2.
Παυσανίας E. 11. 4.
Παχὺς F. 241.
Πεδίον Del. 138. 178. 289. F. 296. 448.
Πέδιλον A. 33. F. 313.
Πέδον J. 45. A. 37. Del. 62. 227.
Πεζὸς ἀνὴρ J. 26. E. 25. 4.
Πειρᾶσθαι τόξου D. 119.
Πείθω πιεῖν C. 8. F. 174. πεπίθοιεν J. 65.
Πέλαγος Del. 36. 168. 192. E. 5. 3.
Πελάζειν πηγῆς A. 87.
Πελαργικὸς F. 283.
Πελαργὸς F. 474.
Πέλας J. 67.
Πελασγιὰς L. P. 4.
Πελασγὸς Del. 284. L. P. 51. C. 26. E. 40. 1.
Πέλεια p. 218. 18.
Πέλειν L. P. 99. C. 53. F. 485.
Πέλεκυς C. 36. 54.
Πελιδνοῦσθαι F. 482.
†Πελλαῖος E. 14. 6.
Πελοπηῒς Del. 72.
Πέλωρον D. 51. 84.
Πέμπειν ἱερὰ θεῷ Del. 279.

315. F. 215. πέμπεν D. 4 πέμπον C. 72.
Πέμφιξ F. 499.
Πένεσθαι C. 70.
Πενθερὴ D. 149.
Πενίη E. 69. 1.
Πέντε D. 105. F. 239.
Πέκεσθαι L. P. 32.
Πεπλήγειν J. 53. 1.
Πέπλος D. 202. L. P. 70.
Πεπνυμένος L. P. 129.
Πεπρωμένον ἦμαρ Del. 128. ὕπνος E. 65. 3.
Περᾶν Del. 204. C. 14. F. 131. 2.
Περάτη Del. 169.
Πέργη D. 187.
Πέρδιξ p. 218. 29.
Πέρθειν F. 153.
Περὶ J. 52. 86 D. 49. 153. 158. 240. 248. 267. Del. 81. 181. 251. 300. 312. L. P. 58. E. 11. 2. 24. 4. 58. 3. 68. 1.
Περιβόσκεσθαι. τέφρη περιβόσκεται ἄνθρακα A. 83.
Περιδέξιος F. 303.
Περιδινήεις F. 147.
Περιηγὴς λίμνη A. 58. περιηγεῖς κυκλάδες Del. 198. περιαγέες F. 429.
Περικαίεσθαι Del. 201.
Περιλαμβάνειν τινὰ ἀμφοτέραις L. P. 93.
Πέριλλος F. 25.
Περιναίειν Del. 267.
Πέριξ A. 62.
Περιπηχύνειν F. 344.
Περιπλέκειν E. 45. 3. περιπλέκεσθαι Del. 110.
Περίπλοος F. 278.
Περισκεπὴς πύργος Del. 23. περισκεπὲς θάμνοισιν ὄρος J. 11.
Περίσκεπτον παίγνιον E. 5. 8.
Περισσὸς. τί περισσά; Del. 132. περισσότερον L. P. 122.
Περιστείχειν F. 109. 3.
Περιστερὰ p. 218. 39.
Περιστέφειν. ὄφις περιστέφει ὄρος κύκλοις Del. 93.
Περιτροχᾶν Del. 28.
Περίφοιτος E. 39. 3. 47. 1.
Περιφοίσσειν F. 52. 1.
Περκάζειν γένεια L. P. 76.
Πέρκα F. 37.
Πέρμησσος F. 380.
Περόνη L. P. 70.
Πέρσαι F. 153.
Περσέπτολις Ἀθαναία L. P. 43.
Περσεὺς F. 139. 1.
Περσὶς F. 506.
Πετεηνὸς Del. 252.
Πέτεσθαι Del. 115. L. P. 123.
Πέτρα L. P. 42. F. 66. 1.
Πέτρος A. 22. F. 124. 2.
Πευκετίαι F. 391.
Πεύκη D. 116.
Πηγὴ A. 87. D. 171.
Πηγνύναι. ἔπηξε θεμέθλια, βωμὸν A. 57. 61. παξῶ πέλεκυν ἐν χροῒ C. 54. παγεὶς ἀφρὸς L. P. 11.
Πηγὸς κύων D. 90.
Πηδάλιον D. 229.
Πηλεὺς F. 136. 2. 372.
Πήλιον Del. 118.
Πηλαγόνος J. 3.
Πηλὸς F. 87. 3. 133. 2.
Πηνειὸς Del. 105. 112. 121. 128. 148.
Πηνίκα C. 7.
Πήρα F. 360.
Πῆχυς J. 30. Del. 107. L. P. 5.
Πίδαξ A. 111.
Πικρὸν ἔπος E. 33. 3.
Πίλημα F. 124. 2. 125. 2.
Πιμπλάναι F. 360.
Πίμπλεια Del. 7.
Πίναξ E. 57. 6.
Πίνδος Del. 139. C. 82.
Πινύσκειν D. 152.

Πίνειν E. 29. 4. πίνουσι ὕδωρ ἄρκτοιο Λυκαονίης J. 41. ἔπινε μαστὸν C. 95. E. 44. 3. πίες C. 12. πιεῖν C. 8.
Πιπράσκειν F. 85. 419.
Πίπτειν ἐπ' ἰσχίον A. 78. F. 71. 5. πίπτοντες ἐπ' ἀλλήλοις τρίποδες Del. 146. ἔπεσ' ἐξ ἵππων C. 86. E. 58. 4. πέσε J. 44. πέσσιεν ὕπαι ῥιπῆς Del. 25. πέσωσιν ἔραζε A. 40. πεσοῦσα E. 7. 3.
Πῖσος F. 488.
Πιστεύειν E. 39. 4.
Πίσυρες Del. 105.
Πιτάνη D. 172.
Πιττακὸς E. 1. 1.
Πιτυρὶς F. 50. 1.
Πίτυς D. 201. C. 28. F. 103. 4.
Πίων J. 48. D. 148. Del. 179. 267. F. 201. 240.
Πλάγγων C. 91.
Πλαγκτὸς Del. 273.
Πλάσσειν F. 86. 2. 133. 2.
Πλάζεσθαι D. 235. Del. 192.
Πλάτων E. 24. 3.
Πλειάδες F. 381.
Πλειότερος F. 331.
Πλειστὸς Del. 92.
Πλειὼν J. 89.
Πλέκειν βωμὸν A. 60.
Πλέον βουβόσιον A. 49.
Πλέω F. 94. 4. ἔπλεον D. 232. E. 19. 3. F. 113. 3. ἔπλευσε F. 94. 1.
Πληγὴ Del. 321. E. 1. 9.
Πλήθειν F. 166. 175. πλῆθον ῥέεθρον Del. 207. ἐπλήσαντο D. 166.
Πλημμύρειν Del. 263.
Πλὴν D. 132. E. 42. 2.
Πλησίον E. 1. 12.
Πλήσσειν Del. 306. J. 31. πλαγεῖσα αἴγειρος C. 40.
*Πλίσσειν D. 243.
Πλόκαμος L. P. 32. E. 51 6.
Πλόος Del. 290. 319.
Πλούσιος μύξαις λύχνος E. 58. 2.
Πλοῦτος E. 1. 4.
Πλούτων E. 14. 4.
Πνεῦμα E. 44. 2. 49. 8.
Πνέω A. 81. πνεύει Διόνυσος τινὶ ἐνδέξιος E. 9. 3. τὸ ἥμισυ πνέον ψυχῆς E. 42. 1.
Ποδοῤῥάη Ἀταλάντη D. 215.
Ποθεῖν F. 250.
Ποῖ Del. 117.
Ποιὰ F. 182.
Ποιεῖν D. 226. Del. 115. 301. C. 261. 65. E. 62. 5. 73. 1.
Ποιητὴς E. 9. 1.
Ποικίλαι ὧραι A. 81.
Ποιμὴν E. 23. 4.
Ποιμενικὸς F. 125. 2.
Ποίμνιον C. 86.
Ποῖος E. 35. 2. ποίη D. 116. 184. Del. 29. D. 183. L. P. 124.
Πόκα L. P. 5. 57.
Πόλαι F. 104. 4.
Πολεμήϊος ἵππος C. 109.
Πόλεμος D. 237. F. 231.
Πολιὸς φίλος E. 22. 6. πολιὴ A. 14. E. 73. 5. πολιαὶ C. 96.
Πολιοῦχος Παλλὰς L. P. 53.
Πόλις D. 184. C. 43. E. 16. 3. πόλιος C. 128. πόλει A. 93. πόληϊ A. 76. πόλιν A. 64. D. 18. 122. L. P. 141. C. 35. 134. ἄμπολιν F. 186. 348. πόληες Del. 100. 178. 279. πολίων D. 187. F. 21. πόλεσιν D. 20. πολίεσσι A. 55. Del. 68. C. 19. πόλιας A. 54. D. 36.
Πολλάκις Del. 41. 119. L. P. 22. 65. C. 95. E. 45. 3.

F. 120. 2. 131. 3. 148. 150. 201.
Πολύζωμος Del. 266. 316.
Πολυδευκὴς F. 71. 4.
Πολύθεστος C. 48.
Πολυκτέανος A. 34.
Πολύκλειτος Καρνεῖος A. 79. — Ἀστερίη Del. 316.
Πολύμυθος Κρηθὶς E. 17. 1.
Πολυξὼ C. 78.
Πολύπτολις D. 225. Del 266.
Πολὺς F. 115. 1. 2. πολλὴ D. 138. πολλὰ L. P. 74. πολὺ Del. 218. 285. L. P. 9. E. 14. 3. πολλὸν J. 27. πολλὴν Del. 14. E. 20. 2. 66. 4. F. 456. πολλὸν A. 108. Del. 77. 158. πολλοὶ A. 68. 69. 77. F. 102. 1. πολέες Del. 28. πολλὰ J. 24. A. 107. D. 123. Del. 153. 187. 266. L. P. 68. 120. 125. E. 3. 2. F. 120. 2. πολλῶν E. 41. 4. πολλοὺς E. 29. 2. 62. 6. πολλὰς J. 22. 23. D. 27. 36. L. P. 92. πολέας D. 42. πλείονες E. 4. 2. πλέον A. 95. πλέα C. 126. πλεῖστον J. 64. D. 183.
Πολύστιος J. 26.
Πολύτροφος Δαμάτηρ C. 2. 119.
Πολύφημος E. 48. 1.
Πολυχρόνιον τέρμα βίοτου L. P. 128 πολυχρόνιον D. 132
Πολυχρονιώτατον αἷμα Del. 282.
Πολύχρυσος Ἀπόλλων A. 33.
Πολυωνυμίη D. 7.
Πονεῖσθαι περί τι D. 158.
Πονηρὸς C. 66. E. 27. 3 48. 5.
Πόνος E. 6. 1. 13. 1. F. 274.
Πόντος A. 18. 105. D. 195. Del. 53. 225. 248. F. 16.
*Πορεῖν D. 91.
Πορθμεὺς F. 440.
Πορθμήϊον F. 110. 1.
Πόρος Del. 45. F. 104. 1.
Πορφυρὶς p. 218. 24. 219. 25.
Πορφυρίων ibid.
Ποσειδάων D. 50. Del. 101. 271. C. 97. D. 285. E. 65. 2. F. 16. 285. 384.
Πόσις E. 16. 4.
Πόσσακι D. 119.
Πόσσος L. P. 107. 108.
Ποταμὸς J. 19. A. 107. D. 44. 107. Del. 109. 131. 256. L. P. 46. 64. C. 14. E. 45. 4.
Ποτὲ D. 161. 190. 206. Del. 171. 308. L. P. 70. E. 6. 1. 22. 3. 41. 1. 54. 2. 55. 4. F. 47. 1. 71. 5.
Πότε Del. 1.
Πότερος J. 7.
Ποτὶ D. 103. Del. 210. 235. L. P. 77. C. 39. 129. 133. E. 54. 1. F. 114. 2.
Ποτιδέχεσθαι D. 147.
Ποτίστρη D. 50.
Πότμος Del. 88.
Πότνια J. 28. D. 136. 210. 225. 259. Del. 123. 226. 312. L. P. 55. 86. C. 10. 50. 60. E. 34. 2.
Ποτὸν D. 167.
Ποῦ A. 3. D. 113. 116. E. 2. 3. 18. 3. 31. 2. 42. 6. F. 44.
Πουλυμέδιμνος Δαμάτηρ C. 2. 119.
Πουλυμέλαθρος Χιτώνη D. 225.
Πουλὺς Del. 13. E. 64. 1. πουλὺ J. 31. 38. A. 69. D. 55. 163. L. P. 56. F. 103. 1. 121. 2. 260.
Πούς. ποδὸς D. 151. †F. 405. ποδὶ A. 3. 106. Del. 306. πόδα E. 22. 1. πόδες Del. 114. 192. C. 10. ποδῶν Del.

54. ποσσὶν J. 27. E. 5. 6. πόδεσσιν D. 246. πόδας Del. 103. L. P. 127. C. 125. E. 36. 1. 67. 4.
Πρᾶξις F. 194.
Πράσσεσθαι L. P. 91. πρήσσων καλὰ E. 9. 1.
Πράτα C. 20. 40. πράτιστον L. P. 9.
*Πρέμνοθεν Del. 35.
Πρέμνον D. 239. Del. 210. 322.
Πρέπειν E. 65. 5. F. 125. 1.
Πρεσβύτατος J. 35.
Πρηῢς F. 131. 1.
Πρηὼν D. 52. 196.
Πρίαμος F. 363.
Πρὶν D. 144. Del. 321. L. P. 6. 114. E. 29. 5. F. 103. 5.
Πρὸ J. 86. D. 147. E. 57. 1. F. 86. 1. πρότερος A. 94. προτέρω D. 72.
Προβαίνειν J. 86. E. 1. 5.
*Προβολὴ D. 142.
Προγίνεσθαι D. 178
Πρόγονοι E. 7. 4.
Προέχειν F. 125. 1. Del. 218.
Προθέλυμνος Del. 134.
Πρόθυρον E. 25. 2. 73. 2.
Προῖτος D. 233.
Πρόκεισθαι D. 258.
Πρὸξ D. 154. 155. L. P. 92.
Προμηθεὺς F. 87. 3. 133.
Προναίη F. 220.
Προπάροιθε F. 1. 182.
Προπέτεια E. 43. 2.
Προπίνειν E. 38. 2.
Πρὸς Del. 280. E. 33. 2. 48. 7. 55. 3.
Προσαυδᾶν Del. 239.
Προσειπεῖν D. 5.
Προσλέγειν L. P. 96. προσλέγεσθαι D. 80.
Προσνήχεσθαι Del. 47.
Προσπηχύνεσθαι J. 46.
Προστασίη E. 41. 4.
Προστρέχειν Del. 216.
Προσφάνα L. P. 79.
Προσὼ Del. 95. F. 456.
Προτερηγενὴς J. 58.
Πρότονος E. 5. 4.
Πρόφασις E. 64. 4. F. 463.
Προχανὰ C. 73. F. 26.
Πρύλις J. 52. D. 240.
Πρυτανήϊον C. 129.
Πρώϊον L. P. 27.
Πρὼν F. 84.
Πρὼξ A. 40.
Πρωτάγριον D. 104.
Πρωτόθρονος D. 228.
Πρῶτος F. 119. 1. πρώτη Del. 6. πρῶτος D. 23. 113. 120. Del. 298. L. P. 105. E. 5. 2. 69. 6. πρῶτοι Del. 283. πρῶται D. 212. Del. 291. πρῶτα A. 57. 63. D. 241. πρώτοισι F. 145. 3. πρώτῃσι Del. 16. τὰ πρῶτα Del. 22. 149. πρώτιστος J. 36. A. 71. 98. Del. 30. 285.
Πτέλεη D. 120. C. 28.
Πτέρνη F. 263.
Πτερὸν Del. 234. E. 48. 8.
Πτέρυξ L. P. 124.
Πτηνὸς F. 87. 1.
Πτιᾶσθαι D. 191.
Πτολεμαῒς φυλὴ E. 11. 3.
Πτολεμαῖος Del. 188.
Πτολίαρχος J. 73.
Πτολίεθρον J. 39. 81. D. 33. 34.
Πτόλις J. 87. D. 261. F. 110. 1.
Πτύειν C. 6.
Πτῶμα E. 65. 5.
Πτωχὸς F. 360.
Πυθαγόρας F. 128. 2.
Πύθειν F. 313.
Πυθὼν A. 34. 99. D. 250. Del. 90.

Πυκινὸς νάπαις τόπος A. 88.
Πυλάδης E. 62. 6.
Πυλαία Δημήτηρ E. 41. 1.
Πυλεὼν F. 358.
Πυλὴ A. 6. D. 147.
Πυνθάνεσθαι E. 11. 1. F. 219.
Πῦρ A. 82. Del. 141. 186. 201. E. 21. 3. 26. 5. 45. 2. 66. 1. F. 119. 456.
Πυράγρα Del. 144.
Πυραλλὶς p. 218. 32.
Πύργος D. 33. Del. 23.
Πυρίκμητος Del. 145.
Πυρίπνοος F. 346.
Πυρόεις F. 47. 2.
Πῶς J. 4. C. 10. E. 9. 4. 11. 2. 58. 4.

P.

Ῥάβδος F. 138. 1.
Ῥαθάμιγξ L. P. 11.
Ῥαιστὴρ D. 59.
Ῥαμνουσὶς Ἑλένη D. 232.
Ῥάμφος F. 204.
Ῥέα A. 30. D. 250.
Ῥέεθρον Del. 135. 207.
Ῥέζειν ἱερὰ D. 200. ἐσθλὰ E. 5. 12. F. 316. ἔρεξας τί κῶρον L. P. 85. ῥέξον Del. 203. ῥέξειαν D. 156. ῥέξαι F. 137. 2. ῥέξας F. 174. ῥέξω ἀποθύμια Del. 245. δεινὸν E. 27. 2.
Ῥείη J. 10. 13. 21. 28.
Ῥεῖα A. 49. D. 140. Del. 126. F. 258.
Ῥέειν J. 18. L. P. 71. καναχηδὰ Del. 45. 211. 261. F. 12.
Ῥήγιον F. 202.
Ῥῆσις E. 28. 4.
Ῥήσσεσθαι ὑπὸ πληγαῖς Del. 322.
Ῥίζα ποδῶν Del. 54.
Ῥιζοῦν πρέμνοθεν Del. 35.
Ῥιζοῦχος F. 285.
Ῥίκνος F. 49. 1.
Ῥιπαῖος F. 215.
Ῥιπῇ Del. 25.
Ῥόδιος E. 52. 2.
Ῥοδὸς L. P. 28.
Ῥοὴ Del. 129.
Ῥοῖκος D. 221.
Ῥόος J. 86. Del. 133. 159. 206. L. P. 77. F. 166.
Ῥυηφενίη J. 84.
Ῥύεσθαι L. P. 112.
Ῥυσμὸς E. 44. 6.
Ῥώεσθαι Del. 175.

Σ.

Σακέσπαλος J. 71.
Σάκος D. 53. 241. Del. 147. L. P. 44.
Σᾶμα E. 18. 4.
Σάμερον L. P. 45. 47.
Σάμιος E. 6. 1. 17. 2. 51. 4.
Σαμόθρακες θεοὶ E. 50. 3.
Σάμος Del. 49.
Σανὶς F. 105. 2.
Σαοῦν. σαοῖ Del. 22. σάω L. P. 142. C. 135. E. 34. 2. ἐσάωσεν D. 197.
Σάραπις E. 38. 3.
Σάρδιες D. 246.
Σάρδω Del. 21.
Σάρον Del. 225.
Σαρωνὶς J. 22.
Σαρωνικὸς κόλπος Del. 42.
Σάτυροι F. 366.
Σαυτὸν E. 1. 12. 16.
Σαφῶς E. 29. 6.
Σάων E. 10. 1.
Σαωτὴρ Del. 166.
Σέβας F. 299.
Σεβίζεσθαι Del. 247.

Σείεσθαι A. 1. Del. 82. 142.
†Σειλήνη E. 39. 2.
Σέλας E. 66. 3.
Σεληναίη E. 5. 2.
Σεύεσθαι D. 98. C. 34.
Σῆμα D. 131. E. 22. 1. 36. 1. 63. 1.
Σημήϊον D. 219.
Σημαίνειν Del. 116.
Σήμερον Del. 116.
Σιαλενδρὶς p. 218. 36.
Σίβδη L. P. 28.
Σιγέρπης E. 45. 6.
Σίδηρος D. 60. F. 305.
Σιδόνιος F. 217.
Σικανὸς D. 57.
Σικελὸς F. 102. 2. 146. 3.
Σικχαίνειν E. 29. 4.
Σιμὸς E. 51. 1.
Σιμόεις L. P. 19.
*Σιμώνη E. 39. 2.
Σίνεσθαι D. 134.
Σίνις A. 91.
Σιπύηθεν F. 454.
Σίττη F. 173.
Σιωπηλὴ κίθαρις A. 12. Ἀστερίη Del. 302.
Σκαιὸς F. 181.
Σκαίρειν D. 100.
Σκειρωνίδες πέτραι F. 378.
†Σκέλμιος F. 105. 1.
Σκέπτεσθαι C. 7. σκεπτομένη E. 68. 4.
Σκέρβολον F. 281.
Σκηπάνιον F. 485.
Σκῆπτρον J. 31.
Σκιάζειν ἔθειραν ἀώτοις E. 49. 4.
Σκιδανόπους p. 218, 29.
Σκίπων E. 1. 7.
Σκληρὸς E. 9. 4.
Σκολιὸς Λαβύρινθος Del. 311. σκολιαὶ δίκαι J. 83.
Σκοπὰς F. 71. 7.
Σκοπιὴ Del. 59. 126.
Σκοπὸς Del. 66.
Σκότιος F. 108. 3. 170.
Σκότος E. 4. 1. 14. 3.
Σκυθίη D. 174. 256.
Σκυθικὰ τόξα F. 365.
Σκύλλα F. 184.
Σκῦλον F. 142. 1.
Σκὼψ p. 219. 1.
Σμαραγεῖν Del. 136.
Σμᾶσθαι πλόκαμον L. P. 32.
Σμικρὸς E. 27. 1.
*Σμῖλις F. 105.
Σμύρνη E. 5. 12.
Σόγχος F. 63.
Σολεὺς E. 28. 3.
Σόλων F. 89.
Σὸς J. 69. σὴ J. 67. Del. 219. σὰ Del. 219. σὰς Del. 123.
Σούνιον ἄκρον Del. 47.
Σοῦσθε L. P. 4.
Σοφία E. 8. 4. 48. 4. F. 506.
Σοφὸς E. 49. 4. F. 70. 2.
Σπαρνὸς D. 19.
Σπάρτη A. 71. 73.
Σπάρτον F. 158.
Σπᾶν μαζὸν Del. 274.
Σπειροῦν J. 33. Del. 6.
Σπένδειν F. 83.
Σπέος Del. 65.
Σμερμαίνειν F. 207.
Σπέρχεσθαι Del. 60. 158.
Σπιλὰς Del. 243.
Σποδιὴ D. 69. E. 45. 2.
Σπονδὴ J. 1. E. 72. 4.
Στάδιον F. 197.
Στάδιος χιτὼν F. 59.
Σταθμεῖσθαι F. 94. 3.
Σταθμὸς E. 25. 1.
Σταφύλη F. 159.
Στάχυς D. 130. C. 137.
Στεγανὸς δόμος C. 55.
Στέγος F. 122. 1.
Στεινὸς Εὔριπος Del. 44.
Στείχειν Del. 153.
Στέλλεσθαι λαίφη Del. 320.
Στέμμα C. 45.

Στένειν C. 95. E. 18. 2.
Στέρνον D. 78.
Στεϱόπη D. 68.
Στέφανος Del. 307. F. 106. 2. 140
Στεφανοῦν τάφον E. 70. 1.
Στέφειν E. 7. 1. F. 103. 5.
Στέφος D. 200.
Στῆθος D. 76. L. P. 88. E. 44. 2.
Στήλη E. 7. 1. 16. 3.
Στηρίζεσθαι A. 22.
Στιϐαρὸν γόνυ D. 75. ἕρκος Del. 24.
Στίϐη E. 32. 3.
Στόμα L. P. 12. C. 6. E. 44. 4. F. 110. 3.
Στόνος D. 56.
Στόϱνη F. 476.
Στρατιὴ F. 152.
Στρατὸς D. 252.
Στρεύγεσθαι νόσῳ C. 68.
Στρέφειν βέμϐικας E. 1. 10. F. 129. 2. στρέφεσθαι E. 42. 6.
Στρούθων E. 49. 10.
Στροφιὴ Del. 76.
Στρυμόνιος βορέας Del. 26.
Στυγεῖν F. 52.
Στυγνὸς E. 71. 1.
Στὺξ J. 36.
Σὺ J. 9. 29. 48. 70. 73. E. 55. 4. 64. 1. 76. 6. F. 146. 2. 227. σεῦ C. 99. σέο J. 54. D. 139. Del. 321. σεῖο J. 8. A. 79. Del. 119. 129. 227. F. 131. 3. σέθεν D. 172. τεῦ L. P. 120. σοὶ E. 71. 3. F. 162. 229. τεὶν L. P. 37. τὶν D. 90. C. 26. E. 34. 1. 35. 1. F. 278. σὲ J. 6. 7. 10. 15. 33. 43. 46. 47. 66. A. 102. F. 315. ὑμέων E. 4. 2. 72. 3. ὑμῖν F. 107. 7. ὕμμιν E. 14. 5. ὑμέας F. 71. 4.
Συγγελᾷν καίρια E. 36. 2.
Σύγγονος E. 28. 4.
Συγκληροῦσθαι p. 219. 1.
Συλλέγεσθαι D. 234.
Σύμϐολον F. 103. 3. 122. 2.
Συμϐουλεύειν E. 1. 6.
Συμμαχία F. 134. 2.
Συμμίσγειν θαλάττῃ E. 19. 6.
Συμφέρεσθαι E. 5. 6.
Σὺν Del. 64. 309. L. P. 139. E. 56. 2. F. 66. 2. 210. 216. J. 40.
Συναγείρειν F. 323.
Συναινεῖν F. 27.
Συναντέσθαι A. 99. D. 161.
Συνάπτεσθαι F. 70. 4.
Συναρπάζειν E. 31. 5. 46. 3.
Σύνδρομος L. P. 110.
Συνέμπορος F. 67. 3.
Συνεπιψεύδεσθαι D. 223.
Συνεργεῖν p. 219. 11.
Συνερίθος E. 17. 3.
Συνεχὲς A. 59.
Συνεχῶς F. 371.
Συνοργίζεσθαι τινὶ C. 72.
Συντίθεσθαι κληδόνι E. 1. 14.
Σύντομος E. 12. 1.
Συοκτόνος D. 216. E. 35. 1.
Σύριγξ D. 243. L. P. 14.
Συρφετὸς A. 108.
Σῦς D. 156.
Σῦφαρ F. 49. 2.
Σφὲ D. 80. 197. Del. 15. σφέας D. 62. 122. σφεῶν F. 284. σφὶ J. 80. σφὶν A. 86. D. 223. E. 13. 3. φὶν D. 125. 213. F. 183. σφισὶ J. 84. D. 163. E. 49. 5.
Σφέτερος D. 229. Del. 233.
†Σχάζειν F. 104.
Σχεδὸν D. 195.
Σχερία F. 39.
Σχέτλιος D. 124. L. P. 78. C. 69. E. 31. 2. F. 489.
Σχινὸς D. 201.

Σώζεσθαι Del. 150. 151. E. 51. 4.
Σώπολις E. 18. 2.
Σώφρων θυμὸς E. 43. 4.

T.

Ταλᾶν D. 62.
Τάλαντον F. 312.
Τάλας E. 32. 1. τάλαινα Θήβη Del. 88. νύμφη E. 26. 5.
Τᾶλις F. 210.
Τάμμας F. 469.
Τάμνειν D. 88.
Τᾶμος L. P. 112.
Ταναΐς F. 377.
Τανύεσθαι χεῖρας D. 27.
Τάριχος p. 218.
Ταῦρος A. 78. D. 102. 150. F. 119. 1. 176. 452.
Ταῦροι. τέθμια Ταύρων D. 174.
Τάφος J. 8. E. 7. 3. 4. 12. 1. 62. 2. 68. 2. 71. 1.
Τάφρος Del. 37.
Τάχα E. 62. 5.
Ταχινὸς ἴουλος J. 56. D. 158. Del. 95. ποὺς Del. 114.
Ταχύς. ταχείας ἐνδρομίδας Del. 237. τάχιστος πλόος Del. 319.
Τέγος C. 4. F. 41. 2. 70. 3.
Τέθμιον D. 174. C. 19. τέθμιαι ὧραι A. 86.
Τεθμὸς F. 105. 1.
Τείνειν τινὶ χεῖρα C. 131. λαῖφος E. 5. 4.
Τειρεσίας L. P. 59. 75.
Τείρεα Del. 176.
Τείρεσθαι ὑπ' ὠδίνεσσιν D. 22. Del. 211. ὠδῖσι Del. 61.
Τείχισμα F. 283.
Τεῖχος A. 15. 66. Del. 25. E. 24. 2. F. 86. 473.
Τεκμαίρεσθαι J. 85. A. 34.
Τέκνον Del. 96. 111. L. P. 87. 98. C. 47. 48. E. 41. 5. F. 311.
Τέκος D. 31.
Τεκὼν F. 118.
Τεκταίνεσθαι J. 9.
Τελέθειν A. 49 L. P. 67.
Τέλειος J. 57. F. 145.
Τελεῖν γάμον A. 14. τελεῖ τά κεν νοήσῃ J. 87. D. 86. τελεῖν κακὰ περί τινα D. 123. ἱερὸν D. 239. F. 103. 2. τέλεσκε F. 434.
Τελεσφορίη A. 77. C. 129.
Τέλθος L. P. 106. C. 77.
Τελφουσσαίη F. 207.
Τελχῖνες Del. 31.
Τέμνειν νειὸν D. 176. ὦλκα D. 180. πεύκην D. 116. φιλίην F. 199.
Τέμπη Del. 105.
Τένων Del. 117.
Τεὸς J. 17. 33. C. 98. E. 2. 1. 8. 2. τεὴ J. 29. 80. E. 2. 5. 16. 3. τεὸν J. 92.
Τέρας J. 69. F. 225.
Τέρμα L. P. 128. E. 69. 4.
Τέρπειν F. 188.
Τέρπνιστος F. 256.
Τέρψις E. 71. 4.
Τέσσαρες C. 121. E. 54. 1.
Τέτμειν D. 46. Del. 159.
Τετραβόειον σάκος D. 53.
Τετράγυος νειὸς D. 176.
Τετράενος F. 154.
Τετραέτης A. 57.
Τετραίνεσθαι D. 244.
Τετράκι E. 55. 2.
†Τετράπαλαι E. 2. 4.
Τετράπους D. 131. C. 106. F. 87. 2
Τέτρατον D. 211.
Τετύκεσθαι D. 50. F. 145.
Τετύπειν D. 61.
Τεῦκρος D. 231. F. 208.
Τεύταρος F. 365.

Τεύχειν. τεῦχε πονηρὰ E. 65. ἀπειθέα D. 66. κακὸν F. 222. ἄορ Del. 31. D. 83. τεύχεο δῶμα C. 64. τέτυκτο F. 145. 1. 4.
Τευχηστὴς J. 77.
Τεῦχος J. 53. L. P. 8.
Τεχνᾶσθαι τόξον D. 10.
Τέχνη A. 41. C. 22.
*Τέφρα E. 2. 4.
Τηθὺς D. 44. Del. 17.
Τήκεσθαι C. 92.
Τηλόθεν Del. 285.
Τῆμος D. 80. Del. 106. 147. F. 106. 1. 257.
Τημόσδε J. 21.
Τημοῦτος D. 175.
Τῆνος L. P. 110. C. 12. 116. τήνα L. P. 17. 68. τῆνο L. P. 74.
Τηΰγετος D. 188.
Τίειν A. 95. τῖον F. 41. ἔτισαν F. 162.
Τιθέναι. θήσουσιν F. 103. 3. θασῶ μάντιν ἀοίδιμον L. P. 121. θησεῖ δένδρεα δόμον στεγανὸν C. 55. θέσαν σε πάλοι ἐσσῆνα J. 60. θῆκε τελεσφορίην A. 77. ὄζον E. 35. 2. ἀλίην θεοῖς E. 50. 3. θῆκαν ὄνομα καὶ νίκην E. 49. 12. θεῖσα ἐν πυρὶ ἀδελφὸν E. 21. 3. ἔθηκα τέκνον ἀλαὸν L. P. 98. ἔθηκεν L. P. 41. E. 38. 2. 39. 3. 58. 2. F. 508. τίθενται δίφρα D. 135. ἐθήκαο ὁμόθηρον D. 210. θήκαο J. 68. θήκατο οἰκτρὸν ἰδέεσθαι C. 24. θηκάντο E. 49. 6. ἔθεσθε F. 71. 5. ἔθεντο Del. 52. F. 420. ἐθέτο E. 50. 4. θέσθαι F. 93. 3. θεμένη χεῖρας ἐπὶ φάεσι D. 71.
Τιθηνεῖσθαι ὄπα E. 49. 7.
Τιθήνη Del. 10. F. 424.
Τίκτειν D. 128. Del. 243. τίκτεται ᾤεον E. 5. 10. τίκτοιμι D. 30. Del. 241. ἔτικτε L. P. 134. τέκεν J. 10. τέκε J. 29. F. 170. τέκοις Del. 163. τεκεῖν Del. 58. τεκὼν F. 118. 1. τεκοῦσα D. 70. C. 118.
Τιμᾶν A. 28.
Τίμαρχος E. 11. 1.
Τιμήεσσα Ἥρη Del. 218.
Τίμιος τινὶ L. P. 130.
Τιμόδημος E. 40. 3.
Τιμόθεος E. 16. 2.
Τιμονόη E. 16. 1.
Τίμων E. 3. 1. 4. 1.
Τίπτε Del. 88. E. 71. 1.
Τιρύνθιος D. 146.
Τὶς A. 9. Del. 164. 165. 171. 191. C. 23. 38. 84. 85. F. 42. 104. 3. 272. 2. 284. τινὰ E. 68. 4. τὶ J. 12. Del. 189. E. 56. 4. F. 273. 291. τινὰ D. 264. L. P. 101. E. 42. 3. τίνος E. 43. 1. τίνι E. 47. 2. τίνα D. 184.
Τίς J. 62. 92. 93. Del. 316. C. 42. E. 15. 1. 16. 1. 43. 5. 61. 5. 71. 2. τί J. 1.
Τιτῆνες Del. 174. F. 374.
Τιτῆνις Τηθὺς Del. 17.
Τιτυοκτόνος Ἄρτεμις D. 110.
Τιτὼ F. 206.
Τλῆναι E. 21. 4. τλήσομαι Del. 129.
Τλήμων Del. 202. οἶνος E. 64. 4.
Τμάριον ὄρος C. 52.
Τμήσσειν. ἐτμήγη F. 300.
Τμῶλος F. 93.
Τόθεν D. 114.
Τόθι J. 32. 38.
Τοὶ E. 55. 3. F. 136. 1.
Τοῖος D. 146. Del. 27. 140. 265. τοίη Del. 216. τοῖα Del. 108. C. 97.
Τοιόσδε E. 32. 5. τοιῆδε Del. 268.

Τοιοῦτος D. 29. L. P. 86.
Τοῖχος A. 62. E. 45. 4. F. 70. 2.
Τοκὰς κύων D. 89.
Τοκεὺς C. 48. F. 11. 2. 256.
Τοκὸς J. 16.
Τομὸς F. 78.
Τοξευτὴς F. 130. 2.
Τόξον A. 19. 43. 98. D. 2. 8. 9. 81. 119. 140. 212. 258. Del. 96. E. 38. 1. 73. 2. F. 130. 284. 365.
Τοξότις D. 223.
Τοπήϊα Del. 315.
Τόργος F. 204.
Τορευτὸν ἔπος F. 314.
Τορός Del. 94. F. 441.
Τόσος Del. 147. τόσον A. 41. C. 69. τόσσον J. 64. A. 80. 93. Del. 196. C. 66. F. 101. 1.
Τοσσάκι C. 14.
Τοσσόνδε Del. 246. 270.
Τότε J. 35. D. 47. 202. Del. 83. 207. 260. 293. 307. C. 114. F. 67. 1. 87. 1. 105. 3.
Τοὺν F. 87. 2.
Τοὔνεκεν F. 53.
Τουτάκι J. 44. L. P. 115. C. 33.
Τόφρα Del. 39. 40. F. 206.
Τραγικός Διόνυσος E. 51. 4.
Τραγωδὸς F. 84.
Τράπεζα C. 104.
Τραῦμα E. 48. 10.
Τράφειν J. 55.
Τράχηλον F. 98.
Τρεῖς D. 91. τρισὶ E. 54. 1.
Τρέμειν Del. 137. τινὰ C. 110.
Τρέπειν πόδας ἐπὶ τόπον Del. 103.
Τρέφειν F. 77. 1. ἔτρεφεν ἵππους A. 47. C. 108. τετράφαται F. 228.
Τρέχειν D. 245. Del. 45. C. 15. 38.
Τρήρης F. 314.
Τρηχὺς F. 108. 3.
Τρίβεσθαι L. P. 25. F. 282.
Τριγλώχιν ἄορ Del. 31.
Τριετὴς E. 68. 1.
Τριέτηρος κούρη D. 72.
Τριηκόντων F. 67.
Τριηκόσιοι F. 20.
Τρίλλιστος C. 139.
Τρινακρίη D. 57.
Τρινάκριος F. 18.
Τρινέμεια F. 57.
Τρίοδος C. 115. E. 1. 10.
Τρίοπας C. 24. 80. 82. 97. 112.
Τριοπίδαι C. 32.
Τρίοπος C. 31.
Τριπέτηλον D. 165. F. 334.
Τριποδήϊος ἕδρη Del. 90.
Τριπόδισκος F. 4. 109.
Τρίπους Del. 146. 182.
Τριπτὴρ F. 151.
Τριπτόλεμος C. 22.
Τρὶς D. 33. 34. C. 13. 15. 16. F. 189.
Τρίσμακαρ F. 111. 2.
Τρίτατος A. 72. F. 139.
Τρίτος D. 121. C. 98. E. 44. 3. F. 109. 4.
Τριττὺς θυσία F. 403.
Τρίτων F. 13.
Τριτωνὶς E. 72. 5.
Τρίχα J. 61.
Τριχίδιον F. 38. 1.
Τροιζὴν Del. 41. F. 66. 1. 369.
Τρομερὰ κῶλα E. 69. 3.
Τρόπος E. 7. 2. 29. 1.
Τροφὸς Del. 97.
Τροχόεσσα λίμνη Del. 261.
Τρυγὼν p. 218. 32.
Τρύπανον F. 412.
Τρύφος F. 19. 1.
Τρύειν. τετρυμένος E. 69. 1.
Τρώειν. διχοστασίη τρώει γένος D. 133.
Τρωίλος F. 363.

Τύμβος D. 208. E. 19. 4. 67. 4. 69. 3.
Τυμφαῖς D. 178.
Τυνδαρίδαι E. 59. 3.
Τύνη D. 124.
Τυννὸς F. 420.
Τύπτειν. ἔτυψεν αὐτὸν δίσκος C. 85. ἀσπίδα ἀκωκῇ δούρατος Del. 136.
Τυρσηνὸς F. 283.
Τυτθὸς D. 30. 64. Del. 236.
Τυφλὸς L. P. 109.
Τυφόμενον ὄρος Αἰτναῖον Del. 141.
†Τῳῤῥα E. 48. 2.
Τὼς Del. 8. F. 27.

Υ.

Ὑβριστὴς D. 252.
Ὑγρὸς Ἰάων J. 22.
Ὑδατηγὸς F. 42.
Ὑδάτινος F. 295.
Ὑδατοσύδνη F. 347.
Ὑδείειν J. 76. F. 477.
Ὑδροφόρος L. P. 45.
Ὕδος F. 466.
Ὕδωρ J. 16. 21. 40. A. 108. 109. D. 167. Del. 14. 22. 46. 48. 111. 191. L. P. 49. C. 29. E. 69. 3. F. 13. 290. 298. 463. 480.
Ὕειν F. 463.
Υἱεὺς D. 126. Del. 58. 310. L. P. 115. C. 79. E. 11. 3.
Υἱὸς E. 13. 4. 49. 10.
Υἷς F. 70. 171. 256.
Υἱωνὸς J. 41.
Ὕκη F. 72.
Ὑλαῖος D. 221.
Ὕλη D. 41.
Ὑλλὶς F. 362.
Ὕλλιχος F. 77. 2.
Ὕμεν F. 461.
Ὑμέναιος εὐήχης Del. 296. E. 1. 6. εὐχαίτης E. 71. 6.
Ὑμὴν F. 295.
Ὑμέτερος Del. 204. 227.
Ὑμνεῖν D. 2.
Ὑπαείδειν Del. 304. D. 242.
Ὑπαὶ Del. 25.
Ὑπαξόνιος L. P. 14.
Ὕπαρνος A. 52.
Ὕπατος πρηὼν D. 196. ὕπατον γένος Del. 166. ὄρος Del. 126.
Ὑπεὶρ F. 272.
Ὑπείροχος J. 68.
Ὑπὲρ J. 26. D. 59. 107. E. 56. 3.
Ὑπερβάλλειν F. 494.
Ὑπερβασία C. 23.
Ὑπερβόρεος F. 187.
Ὑπέρχεσθαι τύμβον E. 69. 3.
Ὕπνος Del. 234. E. 10. 1. 17. 4. 64. 3. 68. 6.
Ὑπνώσσειν E. 73. 1.
Ὑπὸ J. 27. 28. 74. 83. D. 21. 52. 159. 162. 176. 191. 192. 239. Del. 144. 158. 166. 202. 210. 228. 232. 321. L. P. 9. C. 39. 63. 101. E. 1. 9. 12. 2. 14. 1. 2. 23. 3. 45. 2. 47. 3. F. 146. 2.
Ὑποβάλλεσθαι A. 64.
Ὑποβλέπειν C. 51. 52.
Ὑπογλαύσσειν D. 54.
Ὑποδέχεσθαι Del. 231. L. P. 118. E. 42. 4.
Ὑποδινεῖσθαι Del. 79.
Ὑποδρὰξ F. 482
Ὑποθυμὶς p. 219, 28.
Ὑποκόλπιος Del. 86.
Ὑποληνὶς D. 166.
Ὑπολύειν οὐρῆας ἁμαξῶν C. 107.
Ὑποσχεσίη E. 60. 2.
Ὑποτρεῖν Del. 55. F. 71. 4.

Ὑποτρώγει ποταμὸς τοῖχον E. 46. 4.
Ὑποχθόνιος F. 172.
Ὑπόχλοος παρειὰ Del. 80.
Ὑῤῥάδιος E. 1. 2.
Ὗς p. 224. 3.
Ὕστερον Del. 190. 254. L. P. 126. C. 65. E. 56. 4. F. 112. 1. ὕστατον D. 109. Del. 172. F. 43. ὑστάτιον A. 79.
Ὑστήρια p. 224. 3.
Ὕστριξ D. 96.
Ὑφαίνειν A. 56. F. 138. 1.
Ὑψηῖς A. 91. D. 208.
Ὑψηλὸς Del. 157. 63. E. 24. 2.
Ὑψίζωνος F. 19. 1.
Ὑψόθε Del. 136. C. 4.
Ὑψόσε J. 30.

Φ.

Φάγειν C. 17. 109.
Φαείνεσθαι A. 9.
Φαεσφορίη D. 11.
Φαεσφόρος D. 204.
Φαῖδρος E. 59. 4.
Φαιδρύνειν J. 32.
Φαίνειν J. 69. Del. 188. F. 145. 5. 255. 509.
Φάλαγξ Del. 181.
Φάλακρα F. 439.
Φάλαρις F. 25. 194.
Φάλιος F. 176.
Φάος D. 53. 71. 117. 182. 211. L. P. 92. C. 82. E. 4. 1.
Φᾶρος F. 244.
Φάρετρα A. 32. D. 8. 212. 247. E. 38. 2.
Φαρμακεύειν p. 219. 10.
Φαρμάκεια ibid.
Φάρμακον E. 48. 4.
Φαρόωσις F. 183.
Φάσγανον D. 183.
Φασηλίτης p. 218. 14.
Φάσσα p. 218. 32.
Φατίζεσθαι J. 39.
Φατὸς Del. 60.
Φαῦλος F. 232.
Φέγγος E. 58. 3. F. 113. 1.
Φείδεσθαι E. 1. 13.
Φεναιὸς Del. 71.
Φεραῖος F. 117. 1. Φεραίη Del. 259.
Φέρβειν C. 136. 137.
Φέρτατος J. 70.
Φέρω Del. 117. φέρεις E. 22. 1. 36. 1. φέρει ἄρουρα στάχυν D. 130. κέλευθος πολλοὺς E. 29. 2. F. 37. 2. φέροντες E. 126. φέρε ἀγρόθι C. 135. μᾶλα C. 136. φέροις Del. 195. φέροι D. 151. φέρησθα D. 144. φέρωσι D. 106. φέρεν C. 10. φέρων F. 107. 1. φέρουσα J. 42. μήτηρ D. 24. 73. 147. Del. 266. F. 175. φέροισα L. P. 7. χεῖμα, θέρος C. 122. φέρεται ἀσπὶς L. P. 35. νέκυς εἰν ἁλὶ E. 18. 3. φέρευ D. 31. φέρεσθαι τὰ πρῶτα Del. 4. L. P. 133. φέρονται F. 110. 1. ἔνεικαν Del. 291.
Φεύγειν χορὸν D. 266. φεύγετε τάφον E. 7. 4. φεύγουσα γάμον Διὸς Del. 38. φεύγοντα E. 32. 5. ἔφευγεν D. 203. Del. 70. 72. 75. 95. 103. 105. E. 19. 5. ἔφυγεν F. 143. 1. φυγὼν Del. 310. φυγοῦσα D. 107. 127.
Φήγινος E. 35. 1.
Φηγὸς D. 239.
Φημὶ E. 16. 3. φησὶ E. 1. 11. 9. 2. 4. 30. 4. 57. 4. 59. 1. φασὶ J. 10. D. 210. F. 113.

1. φαντὶ C. 53. ἔφαν E. 46. 2. ἔφη Del. 99. 249. F. 27. ἔφα L. P. 82. C. 54. φῆ D. 29. φᾶ C. 46. ἦ Del. 153. 228. φήσεις E. 58. 3. φάντο J. 61. φαμένα L. P. 131.
Φημίζειν F. 276.
Φθέγγεσθαι Del. 87. 265. E. 8. 4. F. 87. 3. p. 219. 1.
Φθίνειν. φθιμένην ἀνέθηκεν E. 54. 3.
Φθινόπωρος C. 123.
Φθινοπωρὶς F. 50. 2.
Φθῖοι F. 218.
Φθιώτης Φηνειὸς Del. 112.
Φθόγγος L. P. 14.
Φθοία F. 337.
Φθόνος A. 104. 106.
Φθόρος A. 112.
Φιαρὸς F. 257.
Φιδὸς F. 460.
Φιλεῖν L. P. 16. E. 55. 2. F. 52. 1. 102. 1. φιλήσειν F. 191. ἐφίλησα E. 39. 4. 43. 5. φιλῆσαι D. 211. φίλαο D. 185. 189. φίλατο L. P. 58. πεφιλήσεται Del. 270. φιλέουσιν F. 11.
Φιληδεῖν A. 55.
Φιληρατὶς E. 34. 1.
Φιλία F. 199.
Φίλιππος E. 20. 1. 48. 3.
Φιλόμολπος Ἀστερίη Del. 197.
Φιλόξεινος F. 131. 3.
Φιλόξενος Del. 156.
Φιλοξενίδης E. 59 4.
Φιλοξενίη F. 41. 2.
Φιλόπαις νόσος E. 48. 6.
Φίλος D. 136. C. 116. φίλη γαῖα J. 29. Del. 27. τροφὸς Del. 10. 97. 226. E. 26. 2. 27. 2. φίλον Del. 203. L. P. 93. E. 26. 2. 63. 4. φίλε Del. 213. Ζεῦ E. 6. 4. 33. 3. F. 127. 1. φίλοι J. 69. κολποὶ D. 25. φίλαι δαίμονες L. P. 86. φιλώτερος F. 146. 3. φιλαίτερος Del. 58.
Φιλότεκνος C. 83.
Φιλύρη J. 36.
Φῖτρον F. 246.
Φλοιὸς F. 101. 1.
Φλὸξ D. 116. E. 66. 4. F. 268. 456.
Φοβεῖσθαι Del. 159.
Φοβὴ F. 483.
Φόβος Del. 139. 217. F. 229.
Φοιβάζειν ἀφρὸν ἀπὸ στόματος L. P. 11.
Φοῖβος J. 78. A. 3. 13. 19. 29. 30. 43. 44. 46. 54. 55. 56. 57. 63. 64. 84. 95. D. 7. 146. Del. 5. 8. 314. F. 36. 187. 188.
Φοῖνιξ A. 4. Del. 210. F. 94. 4.
Φοίνισσα Del. 19.
Φοιτᾶν D. 193. L. P. 130. F. 26.
Φοιτίζειν F. 148.
Φόνος D. 224.
Φορβαῖον ὄρος L. P. 50.
Φορβεία F. 426.
Φορεῖν A. 60. 80. 109. D. 141. 164. 213. Del. 170. 186. 194. 284. 299. E. 49. 8. F. 101. 1. 449.
Φορυτὸς F. 216.
Φράζεσθαι τέλεια J. 57. φράζευ, μὴ οὐκ ἴδῃς L. P. 52.
Φρέαρ C. 16. E. 68. 1.
Φρίσσειν F. 52.
Φροίμιον F. 223.
Φρονεῖν F. 494.
Φρουρεῖν E. 67. 2.
Φρούριον Del. 177.
Φρουρὸς Del. 61.
Φρυασσόμενος ἵππος L. P. 2.
Φρυγίη A. 23. D. 159. E. 53. 1.
Φρὺξ L. P. 18.

Φυγὰς F. 104. 3.
Φυγαίχμας F. 117. 2.
Φύεσθαι F. 500.
Φῦκος Del. 199. 201.
Φυλάσσειν J. 81. D. 6. Del. 64. 204. C. 123. F. 51.
Φυλεὺς F. 198. 383.
Φυλὴ E. 11. 3. 49. 1.
Φυλλοβολεῖν E. 44. 3.
Φύλλον Del. 85.
Φύλον Del. 184.
Φῦσαι D. 56.
Φυσάδεια L. P. 47.
Φυταλιὰ L. P. 26.
Φυτὸν D. 156. F. 509.
Φωκεῖος F. 209.
Φωκεὺς E. 62. 3.
Φώκη Del. 242.
Φωνὴ L. P. 84. C. 57. p. 219, 29.
Φὼρ E. 44. 6.
Φῶς D. 79. C. 46. F. 67. 1.

X.

Χάζεσθαι Del. 148. C. 54.
Χαῖον F 125. 2.
Χαίρω E. 29. 2. χαίρουσιν Del. 84. χαῖρε J. 91. 94. A. 112. D. 44. 225. 268. Del. 325. L. P. 140. 141. C. 2. 119. 134. E. 24. 1. F. 62. 120. 1. χαιρέτω E. 46. 6. χαίρετε E. 28. 3. χαίροι Del. 326. χαίρων Del. 150. E. 41. 6. ἐχάρη A. 84. χαίρειν E. 74. 1. 2.
Χαίτη D. 76. Del. 81. 297. L. P. 31. C. 5.
Χαλεπὸς λιμὸς C. 67. χαλεπὴ νόσος C. 103. ὀργὴ D. 124. ὁδὸς L. P. 81. θευμορίη E. 31. 4. χαλεπὸν μύκημα Del. 310. τραῦμα E. 48. 10. χαλεπὸν ὑποβλέπειν C. 51.
Χαλέπτειν τινὶ C. 71. χαλεφθῇ C. 49.
Χαλινὸν D. 112.
Χαλινόφαγον στόμα L. P. 12.
Χάλκεος αἰθὴρ Del. 258. λέβης E. 65. 3.
Χαλκεὺς J. 76.
Χαλκηδόνιος F. 31.
Χαλκιδικὸς Del. 46.
Χαλκιόπη Del. 161.
Χαλκὶς F. 38. 1.
Χαλκὸς D. 60. L. P. 21. C. 61. F. 119. 306.
Χάλυβες F. 509.
Χαμάδις C. 16.
Χαμαὶ C. 3. E. 44. 4.
Χανδὸν F. 109. 1.
Χάνειν A. 24. E. 51. 3.
†Χαρίδας E. 14. 1. 3.
Χαρίεις L. P. 113.
Χαρικλὼ L. P. 67.
Χαρίζεσθαι τινὶ Del. 246. κεχαρισμένος τινὶ L. P. 37.
*Χαρίλας E. 14. 13.
Χάρις J. 37. L. P. 120. E. 5. 11. 33. 7. 49. 10. χάριτες E. 54. 1. 4. F. 266. 467.
Χαρίσιον F. 173.
Χάρμις E. 15. 2.
Χέειν J. 32. E. 44. 4. 49. 8.
Χεῖλος F. 286.
Χεῖμα A. 82. C. 122.
Χειμὼν E. 51. 2.
Χεὶρ J. 66. D. 27. 71. 201. Del. 77. 220. 323. C. 44. 63. 96. 101. 131. F. 11. 3. 51. 121. 2. 125. 2. 128. 1. 190. 229. E. 33. 1. 41. 6. ὑπὸ χεῖρα J. 74.
Χείρων βωλὰ C. 33.
Χειρωνίδες ἄκραι Del. 104.
Χέλυς A. 16.
Χερσαῖος p. 218. 29.

Χέρσος C. 59.
Χεῦμα J. 32. 37. Del. 110.
Χῆρος E. 16. 4. δόμος E. 21. 6. χῆραι μάνδραι C. 105.
Χησιὰς D. 228.
Χθιζὸς ἄνθραξ A. 83. χθιζὸς βέβηκε C. 76. χθιζὸν E. 15. 2.
Χθὼν F. 258.
Χίλων F. 89.
Χίος Del. 48. F. 115. 1.
Χιτὼν D. 11. F. 59.
Χιτώνη J. 77. D. 225.
Χιὼν C. 91.
Χλούνης D. 150.
Χνόος A. 37.
Χόλος Del. 259.
Χολοῦσθαι Del. 86. L. P. 79.
Χορδὴ Del. 253.
Χορηγεῖν κύκλον E. 49. 9.
*Χορεῦτις Del. 306.
*Χορῖτις D. 13.
Χορὸς A. 8. 27. 29. 92. D. 3. 170. 181. 242. 266. Del. 79. 279. 301. 313. E. 49. 1. F. 30. 116. 1.
Χοροστὰς F. 280.
Χοροστασία L. P. 66.
Χοᾶν L. P. 126. F. 456.
Χρᾶσθαι. κεχρημένος Εἰλειθυίης J. 12. †κεχρημένος σποδιῇ D. 69. †νιφετῷ E. 32. 3.
Χρειὼ Del. 319.
Χρεμετᾶν F. 352.
Χρεὸς D. 100. E. 57. 1.
Χρῆμα C. 111. E. 15. 4.
Χρῖμα L. P. 16. 26.
Χρίεσθαι D. 69. L. P. 30.
Χροῖα L. P. 28.
Χρόνος Del. 1. C. 12. F. 212.
Χρύσειος F. 149.
Χρυσεοπήληξ Ἀθάνα L. P. 43.
Χρύσεος J. 48. Del. 39. 228. 262. 264. A. 98. 31. 33. F. 37.
Χρυσὸς Del. 261. 263. L. P. 49.
Χρὼς, χροὸς, J. 32. Del. 211. C. 54.
Χρὼς, χρωτὸς, J. 17.
Χυτλοῦν λύματα J. 17.
Χυτρὶς F. 478.
Χώεσθαι D. 31. 203. C. 42.
Χωρεῖν Del. 99.
Χῶροι F. 48. 2.
Χωρὶς γίνεσθαι L. P. 59.
Χῶρος J. 11. Del. 192. L. P. 76. C. 30.
Χῶσαι τάφῳ E. 62. 2.

Ψ.

Ψάμαθος D. 253.
Ψαύειν D. 28.
Ψεύδεσθαι J. 7. 65. C. 83. F. 276.
Ψευδοπάτωρ C. 98.
Ψεῦδος E. 14. 4.
Ψεύστης J. 8. E. 71. 2.
Ψήχειν κεμάδας D. 163. βίβλια F. 86. 3.
Ψοφεῖν F. 165.
Ψύθος F. 184.
Ψυχὴ E. 11. 2. 19. 2. 24. 4. 42. 1. 66. 3.
Ψυχρὸς E. 73. 2.

Ω.

Ὠαρίων D. 265.
Ὠγύγιος J. 14. Del. 160.
Ὧδε A. 63. 106. Del. 274. L. P. 100. 104. E. 29. 2. 50. 4. 56. 2. 64. 1. F. †27. 105. 3. 107. 3. 134. 1.
Ὠδίνειν F. 175.
Ὠδῖνες J. 29. Del. 61. 120. 123. 254. E. 56. 2. F. 158.

Ὦεον E. 5. 10.
Ὦκα D. 105.
Ὠκεανῖναι D. 13. 62.
Ὠκεανὸς D. 42. Del. 17. L. P. 10.
Ὠκύθοον τριπέτηλον D. 165.
Ὠκὺς ὀϊστὸς A. 121. ἵππος Del. 169. 320. ὤκιστος F. 288. ὤκισται D. 95.
Ὠλὴν Del. 305.
Ὦλξ D. 180.
Ὦμος D. 59. 212. 213. Del. 209.
Ὠμοτόκοι ὠδῖνες Del. 120. λέαιναι C. 53.
Ὧραι A. 80. 86. L. P. 73.
Ὠρικίη F. 259.
Ὠρίων F. 387.
†Ὦρον F. 150.
Ὠρύεσθαι F. 423.
Ὡς Del. 7. C. 124. 125. 126. 127. 132. E. 56. 3. 57. 1. F. 47. 1. 76. 1. 77. 2. 87. 3. 89. 128. 2. 135. 2. 212.
Ὡσαύτως L. P. 136.
Ὥσπερ D. 83. E. 5. 6.
Ὥστε C. 29. E. 64. 2. F. 12. 20. 307.
Ὦτος D. 264.
Ὦφελε E. 18. 1.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN CONTEXTU.

H. Apoll. 14. ἐστήξειν δὲ τὸ τεῖχος
80. Ὧραι
H. Dian. 179. κερεαλκέες
214. γυμνὸς
244. τετραίνοντο,
H. Del. 14. πολιὴν
268. αὕτη
H. Cer. 40. πληγεῖσα
82. Πίνδω
112. μοῦνοι
135. εὐηπελίᾳ
139. κρείοισα

Lav. Pall. 50. ἧξεῖ
80. εἶδες
91. παριτὲ,
92. ὀλέσσας,
93. πολλὰς,
98. οὔ τοι
132. μούνᾳ

Epigr. 71, 6. εὐχαίταν

Fragm. *51. ἄορ
52. ἐῶον

IN COLLATIONE.

H. Del. 322. ῥησσόμενον L. V.
Lav. Pall. 93. ἁ μὲν ἀμφοτέραισι P. L. V. nisi quod hic ἐπ ἀμφ.
132. τόγε P. L. V.

IN ANNOTATIONIBUS.

H. Jov. 35, 5. μαιοῦσθαι.
48. De λίκνῳ cf. Hom. H. Merc. 21. 63. 254.
80. Quum hæc scriberem, nesciebam Wesselingium horum exemplorum maximam partem occupasse in Dissert. Herodot. pp. 24. seqq.
87. p. 84, 11. Pseud-Orphei locum melius tractavit Ruhnkenius, corrigendo ἀν δ' ἄρα τοῖς γε.
H. Apoll. 2. Οἷα δ'. Codd. Leid. et Ven. οἷο δ', unde Valckenaer. Οἷον. *Santenius.*
3. δή που. δὴ καὶ Codicis lectio placebat Valckenaerio. *Santen.* Et sic equidem olim correxeram. Sed nihil opus. Aratus Phæn. 125 Καὶ δή που πόλεμοι, καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἷμα Ἔσσεται.
7. κληῖδες. Sic scribendum videbatur. Ernestius κλῃῖδες. *Santen.* Edere volui κληῖδες.
13. Vide an legendum ἐπιδημήσοντος.
17. ἀοιδῇ. Valckenaer maluit ἀοιδῆς. *Santen.*
21. ὁππότ' Cod. Est. ὁππόθ'. *Santen.*
27. (ed. Ernest.) deest in Cod. Est. *Santen.* Vide notas ad v. 26.

H. APOLL. 27. ὅτι—ἀείδει. Valckenaer. ὅτις—ἀείδοι. *Santen.* Quod solœcum est: debuerat corrigere ἀείδῃ.

35. καί κεν. Hoogevenius καί περ. *Santen.* Pessime quidem Hoogevenius.

36. οὐδ' ὅσσον. Valckenaer. οὐ τόσσον. *Santen.* Mirum.

39. ἄστεϊ. Post Stephanum et Heusingerum ex Cod. Veneto recepi. Ernestus ἄστει. *Santen.*

47. ἐξότ'. Valckenaer. ἐξ οὗ. Ἀμφρυσῷ. Aldus Ἀμφυσσῷ. Cod. Est. Ἀμφυσσῷ. Ven. Ἀμβυσσῷ, quæ forma arridet. Ζευγήτιδας. Valckenaerius confecit ζευγίτιδας, quod confirmant Codd. Leid. Ven. et Est. *Santenius*; qui, quum Ἀμβρυσσῷ probaret, in animo habuit, ut opinor, Apollonii Rhodii Scholiastam ad I. 54. ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥοῇσιν] γράφεται καὶ διὰ τοῦ β, ὡς Διονύσιος. Et sic fere Stephanus in voce Ἀμφρυσός. Per φ scribitur ap. Strabon. p. 433. A. Virgil. Georg. III. 2. Vid. Holsten. ad Stephanum in voce.

48. ὑπ'. Cod. Estens. ἐπ'.

51, 2. ἀγάλακτοι.

54. διδυματόκος correxit Stephanus, διδυμητόκος, viri cujusdam docti emendationem, memorat Santenius.

57. τετραέτης. f. τετραένης. Valck. *Santen.*

58. ἐγγύθι. Politian. Misc. I. 52. laudat ἔνδοθι. *Santen.*

59. συνεχές. De hac scriptura vid. Buhlium ad Arat. Phæn. 20. Diosem. 94. 126.

62. ὑπεβάλλετο τοίχους. Valcken. περιβάλλετο τριγχούς. *Santen.*

63. ἐγείρων recepit Santenius ex Cod. Veneto. Luzacius ἐρείδων.

65. βαθύγειον ἐμήν. Valcken. βαθυλήϊον. Santenius ἐμῷ. Quorum neutrum probo.

66. De animalibus coloniam ducentibus conferri possint Strabo p. 240. D. Schaefer. ad Gregor. Cor. p. 834.

67. οἰκιστήρ· ἐπὶ δ' Valcken.

71. Σπάρτῃ τοι, Καρνεῖε, τεὸν Valcken. πότε pro τόδε Eldik. teste Santenio.

72. γε μέν. Lennep. γ' ἐμὸν ἄστυ Κυρήνης. Santenius maluit Κυρήνῃ. Cod. Ven. Κυρήνην.

74. ἐκ δέ τε Valcken.

76. Ἀσβύστιδι Santenius cum Aldo. Valcken. σὲ Λιβυστίδι, quod probo.

H. Apoll. 80. Anacr. 43. ὅσα φέρουσιν ὧραι. Longus II. p. 32. κῆπος—ὅσα ὧραι φέρουσι, πάντα ἔχων ἐν αὐτῷ καθ' ὥρην ἑκάστην.
91. Μυρτούσσης Valcken.
92, 5. ἴδοιο.
103. ἀείδει Santenius.
105. οὐχ ὅσα Scaliger ad Catull. p. 112 et 122.

H. Dian. 28. λέχρις pro μέχρις conjecit Valckenaer.
71. Adjicio Incertum apud Joannem Lydum de Magistr. Rom. p. 258. Ὦρτο πόλις πτήξασα, καὶ ὄμμασι πήξατο χεῖρας.
115. In Hipponactis versu legendum βαμβαλύζω. Vid. Phrynich. Appar. Sophist. p. 30.
117. μέλεοι γὰρ ἀπειρήκασι τενόντες. Forsan legendum μελέα. Passim permutantur α et οι. Vulgato præstaret μελέων, *membrorum*.
193. Demosthenis Bithyni locus exstat apud Steph. Byz. v. Ἡραία.
253. Pro ἤγαγε, legendum ex Zonarae Lex. p. 1122. ἤλασε.

H. Del. 167. Secundam in Μακήδων per η efferunt, præter Callimachum, Dionys. Perieg. 427. 427. Auctor inscriptionis ap. Pausan. I. xiii. 2. oraculi ibid. VII. viii. 5. Antipater Thessalon. ap Etymol. M. p. 487, 53. Epigr. X. Brunck. Antipater Sidonius Epigr. XVIII. 5. Paulus Silentiarius Epigr. LXXXIII. Hermesianax apud Athen. XIII p. 598. D. et his omnibus vetustior Hesiodus, Fragm. LXXXVIII. ed. Gaisford, quem vide.
239. Forsan legendum ἡ δ' αὖ δεινὸν ἀλαστήσασα.
268, 2. Αὕτη ἐγώ.

H. Cer. Cal. 73. Observationem de Antonini Liberalis loco deletam velim. Vide ad H. Dian. 18.
91. Photius; Πλάγγων. κοροκόσμιον κήρινον, ὅπερ δάγυνον οἱ Ἴωνες. Lege, ὅπερ δάγυν οἱ Ἴωνες.
92. πλευραῖς Ernestio debetur.

Lav. Pall. *In titulum ult. lege* rarissima inventu.
34. Ἀρεστοριδᾶν corrigendum censuit Valckenaerius.
72. De hujusmodi adjectivis in ινος vid. Noltenii Lex. Antibarb. T. II. p. 18.
94. Æschylus in Lexic. Sangerm. ed. Bekker. T. I. p. 349. Θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνιον. sic legendum pro ἀηδόνειον.

Epigr. I. 9. βέμβηκας. Vid. Brunck. ad Aristoph. Vesp. 1517.
V. 5, 5. οὖλος.
XII. 2. δολιχὸς Brunckius, &c.

EPIGR. XIII. 1. Εἶπας, &c. Detrude hanc notam, quæ pertinet ad Epigr. XXIV.

XXXI. 5. *adde* Vulgo καὶ σὺ γὰρ ἐλθών.

XXXII. 4. Reponendum τῇ hic et in Epigr. XXXVIII. 3. quippe τῇ, quod excogitarunt Critici Homerici, mera est barbaries.

LXII. 2. Reiskius legit Λευκαρέταν μώναν. "Quod solo furore ob Leucaretam caruit, seu quod eam solam non amavit insanum in modum. Erat illa Pyladæ sponsa." Ultima sic interpretatur: "Nam si uxorem ejus quoque tentasset, hoc esset consecutus, ut amicitiam sui Pyladæ amisisset. Et sic carendum nobis esset tot et tantis de hac celeberrima amicitia clamoribus, quos poetæ tragici et ludimagistri edunt." Sed Electram Pyladæ sponsam fuisse vel pueris notissimum est.

LXVIII. 2. *Lege*, Corrige igitur Ἀρχιάνακτα.

LXXIII. *In titulo lege* LXXIII. et LXXIV.

FRAGM. LXII. 11. Εὐκολίνη. L. 5. *post* Εὐηνίνη *adde:* Lege Ἑκάλη, Hecale, cui senectus pedum agilitatem abstulisset. κατ' ἀντίφρασιν dicitur Εὐκολίνη. Huc pertinet glossa Suidæ: Εὐκολίνη· ἡ εὔκολος πόλις. Corrige, ἡ εὔκολος πόδας. εὔκολος et εὐκολία proprie dicitur de pedum facilitate in eundo. Musonius ap Stob. I. p. 18. et ex eo Clem. Alex. Pæd. II. 11. p. 240. ἡ ἀνυποδησία πολλὴν εὐκολίαν παρέχει τοῖς ποσίν. *Ruhnkenius.*

CXLVI. ἁ Σικελὰ pro οἱ Σικελὰ corrigit Hermannus ad Orphic. p. 778.

CLXIX. Zonaras Lex. p. 628. initium alius versus subjicit, φωλεὸν ἠὲ λοετρὸν—φωλεὸν de ludo gymnico intelligendum monuit Tittmannus.

CLXXXI. περὶ σκαιοῖο Zonaras p. 1444.

CLXXXIV. Citat Philemon in Lex. Technol. p. 126.

CCCVII. *ult. Rochette.*

CCCXX. 4. AURITIS.

CCCXXIV. Refer ad Librum περὶ Ποταμῶν.

CCCCLV. Ἀβάλε, μηδ' ἀβόλησαν. Scribendum puto, Ἆ, βάλε μηδ' ἀβόλησαν. *Ah! utinam nunquam occurrissent.* Alcman apud Antig. Caryst. 27. Οὔ μ' ἔτι—Γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην, *utinam cerylus essem.* Ceterum quum verbo ἀβολέω in hoc sensu rarissimo usus sit Callimachus, idemque substantivis in τυς desinentibus magnopere delectatus sit, vix dubium puto, quin in loco, quem deinceps ex Etymologo describam, Callimachi no-

men pro Antimacho reponi debeat. Ἀϐολῆτις. (recte ἀϐολητὺς Lex. Sangerm.) ἔντευξις, ἀπάντησις, Ἀντίμαχος. De confusione horum nominum supra dictum est.

FRAGM. CCCCLXXXIV. Vide Hemsterhusii Observationem p. 193. Ruhnken. Ep. Crit. p. 126.

CCCCXCVI. Repone Κύρϐη, neutrum plurale.

CCCCXCVIII. Vide an Simonidi potius quam Callimacho tribuendum sit. Herodianus MS. in Bibl. Laurent. Catalog. Bandini. p. 146. ὁ Σιμωνίδης [ἐπ] ἔγραψεν, ἐπινίκοι Δρομέσι, δέον τοῖς δρομεῦσι.

DIII. Delendus est hic titulus. Vide supra Fragm. LXXVII.

DIV. *Lege* Hippol. 11.

DVII. Sed vide ad Fragm. CXLVI.

FRAGMENTIS ADJICIANTUR.

DVIII.

Schol. Venet. ad Iliad. H. 231. Καλλίμαχος τῶν τοίων ἀεὶ κέχρηται. Vid. nott. ad H. Dian. 136.

DIX.

ἀπαρτί.

Schol. Aristoph. Plut. 388. ἀπαρτί—ἔσθ' ὅτε καὶ χρονικὸν ἐπίῤῥημα δηλοῖ, ὡς καὶ Καλλίμαχος.

DX.

Διόσθυος.

Etymol. M. p. 278, 27. Δεῖ σημειῶσαι τὸ δυόσθυος παρὰ Καλλιμάχῳ—ἔστι δὲ ὄνομα μηνός. Rectius scribitur διόσθυος in Sylburgii Indice. Refer autem ad librum de Μηνῶν ὀνομασίαις.

DXI.

Κωλιάς.

Suidas de Veneris Κωλιάδος templo; μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

Omittitur inter Fragmenta ΓΛΑΥΚΟΣ, libri cujusdam Callimachei titulus. Sed in Catalogo ponitur. Vid. Valckenaerii conjecturam non admodum verisimilem in Animadv. ad Ammon. p. 181.

FINIS.

Typis R. & A. Taylor, Shoe-Lane, London.